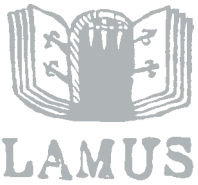

XLVII AUKCJA KSIĄŻEK I GRAFIKI

ANTYKWARIATY WARSZAWSKIE
Hanna i Andrzej Osełko

ul. Sandomierska 23, 02-567 Warszawa
tel. 22 848-16-39, fax 22 848-12-58
e-mail: info@lamus.pl
www.lamus.pl

XLVII AUKCJA KSIĄŻEK I GRAFIKI

WARSZAWA 24 LISTOPADA 2018

Aukcja odbędzie się w gmachu SGGW w Warszawie
ul. Rakowiecka 30
w auli im. J. Mikułowskiego-Pomorskiego.
Rozpoczęcie aukcji o godz. 10.30

Wystawione na sprzedaż obiekty można oglądać
w dniu aukcji od godziny 8.00

Katalog opracował: zespół Antykwariatu „Lamus”

Fotografie: L. Wawrynkiewicz

Skład komputerowy: D. Górski

Na okładce: poz. 279. B. Bellotto zw. Canaletto. Warszawa. 1771.

REGULAMIN AUKCJI

1. Ceny podane w katalogu są cenami wywołania (w PLN). Ceną nabycia jest cena wylicytowana, do której antykwariat doliczy 10% opłaty organizacyjnej.
2. W aukcji można uczestniczyć **osobiście lub poprzez wysłanie pisemnego zamówienia,** którego druk dołączono do katalogu. W zamówieniu prosimy podać numer pozycji, nazwisko autora, pierwsze wyrazy tytułu oraz najwyższą oferowaną cenę (limit). Niezbędne jest podanie dokładnych danych identyfikacyjnych (adresu, NIP-u i numeru telefonu) przez osoby lub instytucje składające zamówienie, a także złożenie odręcznego podpisu. W imieniu osób i instytucji składających zamówienie licytację przeprowadzi osoba upoważniona przez antykwariat. **Treść zamówienia pozostanie informacją poufną.**
3. Zamówienia prosimy kierować na adres: **Antykwariat „Lamus'' ul. Sandomierska 23, 02-567 Warszawa.**
4. Zamówienia przyjmujemy również faxem i pocztą elektroniczną do **23 listopada 2018 r. (piątek) do godz. 18.00.**

   fax 22 848-12-58,
   e-mail: info@lamus.pl
5. W zamówieniu pocztowym i elektronicznym (e-mail) prosimy o podanie sposobu realizacji zakupu:
   – odbiór osobisty zakupionych pozycji po uprzednim dokonaniu przelewu bankowego lub przy płatności gotówką;
   – wysyłka obiektów za pobraniem pocztowym;
   – wysyłka obiektów po odnotowaniu płatności na koncie bankowym.
6. W sprawie licytacji telefonicznej prosimy o wcześniejszy kontakt z antykwariatem.
7. Informacji przed aukcją udzielamy od poniedziałku do piątku w godz. 11.00-19.00; w soboty do godz. 15.00 pod numerem telefonu **22 848-16-39** lub pocztą elektroniczną info@lamus.pl.
8. Obiekty aukcyjne można oglądać (po wcześniejszym uzgodnieniu telefonicznym terminu) w siedzibie antykwariatu, ul. Sandomierska 23 od **13 listopada 2018 r.**
9. **Informacji telefonicznej o wynikach oraz kosztach wysyłki udzielamy od 28 listopada 2018 r.** (wcześniej telefon nie będzie działał).
10. Wszystkim osobom, które dokonały zakupu na aukcji, wyślemy pocztą elektroniczną w dniach 27.11-1.12.2018 r. informację o zakupie (wraz ze specyfikacją, ew. kosztami wysyłki i numerem konta).

11. **Zakupione obiekty aukcyjne wydajemy przy ul. Sandomierskiej 23 w Warszawie od 27 listopada 2018 r.** Warunkiem odbioru (w tym wysyłki) obiektu jest uiszczenie całości ceny wraz z ewentualnymi odsetkami, a w przypadku wysyłki – także wraz z jej kosztami. W przypadku nieodebrania zakupionego obiektu w ciągu 2 tygodni nabywca zobowiązany jest do uiszczenia opłaty w wysokości 0,5% (pół procenta) wylicytowanej przez niego ceny za każdy dzień opóźnienia w odbiorze licząc od 10 grudnia 2018 r. Od 10 grudnia 2018 r. na nabywcę przechodzi ryzyko utraty, zniszczenia lub uszkodzenia zakupionego, a nieodebranego obiektu.

12. Termin płatności wynosi 10 dni od daty aukcji. Po tym terminie naliczane będą odsetki w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych od kwoty zaległości.

13. Obowiązuje odbiór osobisty. Na prośbę nabywcy zakupiony obiekt zostanie wysłany po uprzednim uiszczeniu kosztów wysyłki oraz całości należności. Instytucjom państwowym wysyłamy obiekty wraz z fakturą przelewową.

14. Wpłaty prosimy kierować na konto:
Antykwariaty Warszawskie LAMUS
PKO BP S.A. I O/Warszawa, 00-944 Warszawa, Sienkiewicza 12/14
Nr rachunku: 19 1020 1013 0000 0802 0003 5055

15. Przy płatności kartą kredytową lub płatniczą doliczamy 1,5% do ceny nabycia tj. ceny wylicytowanej powiększonej o opłatę organizacyjną.

16. Biblioteka Narodowa, Biblioteka Jagiellońska, Muzeum Narodowe oraz muzea rejestrowane mają prawo pierwokupu po cenach wylicytowanych (Dz.U. 1996, Nr 5, poz. 24 ustawa z dnia 21 listopada 1996 r.).

17. Antykwariat nie ponosi odpowiedzialności za ukryte wady fizyczne oraz wady prawne zakupionych obiektów.

18. Antykwariat ma prawo do wycofania obiektów z licytacji bez podania przyczyny.

19. Prowadzący licytację ma prawo, w uzasadnionych przypadkach, po zakończeniu licytacji, do jej kontynuowania lub ponownego przeprowadzenia.

20. Nabywca ma prawo do złożenia reklamacji w ciągu 14 dni od daty aukcji.

21. Uczestnik aukcji wyraża zgodę na otrzymywanie, w tym pocztą elektroniczną, korespondencji handlowej i marketingowej Antykwariatu LAMUS i podmiotów współpracujących.

© ANTYKWARIAT LAMUS 2018

Niniejszy katalog, w tym wszelkie zawarte w nim opisy i zdjęcia, podlega ochronie na podstawie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Jakiekolwiek kopiowanie, reprodukowanie i rozpowszechnianie katalogu w całości lub części bez uprzedniej zgody ANTYKWARIAT LAMUS stanowi naruszenie praw majątkowych zagrożone odpowiedzialnością cywilną i karną.

SPIS TREŚCI

1. Stare druki 1

2. Rękopisy i dokumenty 51
– wiek XVI-XVIII 51
– wiek XIX 63
– wiek XX 69
– pisarze, uczeni, artyści 72
– rękopisy wojskowe 78

3. Józef Piłsudski. Legiony 85

4. Plakaty. Afisze. Druki ulotne 95

5. Atlasy. Mapy 109
– wiek XVII-XVIII 109
– wiek XIX-XX 118

6. Widoki miast 128

7. Grafika, akwarele i rysunki 140
– portrety, sceny historyczne 140
– grafika artystyczna, ilustratorzy 151

8. Teki graficzne, książki ilustrowane, oprawy artystyczne 166
– wiek XIX 166
– wiek XX 178
– oprawy luksusowe i artystyczne 182

9. Albumy fotograficzne. Fotografie 198

10. Pamiątki historyczne i patriotyczne 213

11. Heraldyka. Numizmatyka 226

12. Historia.Pamiętniki. Powieści historyczne 234

13. Druki konspiracyjne 290

14. Nuty. Pieśni patriotyczne 299

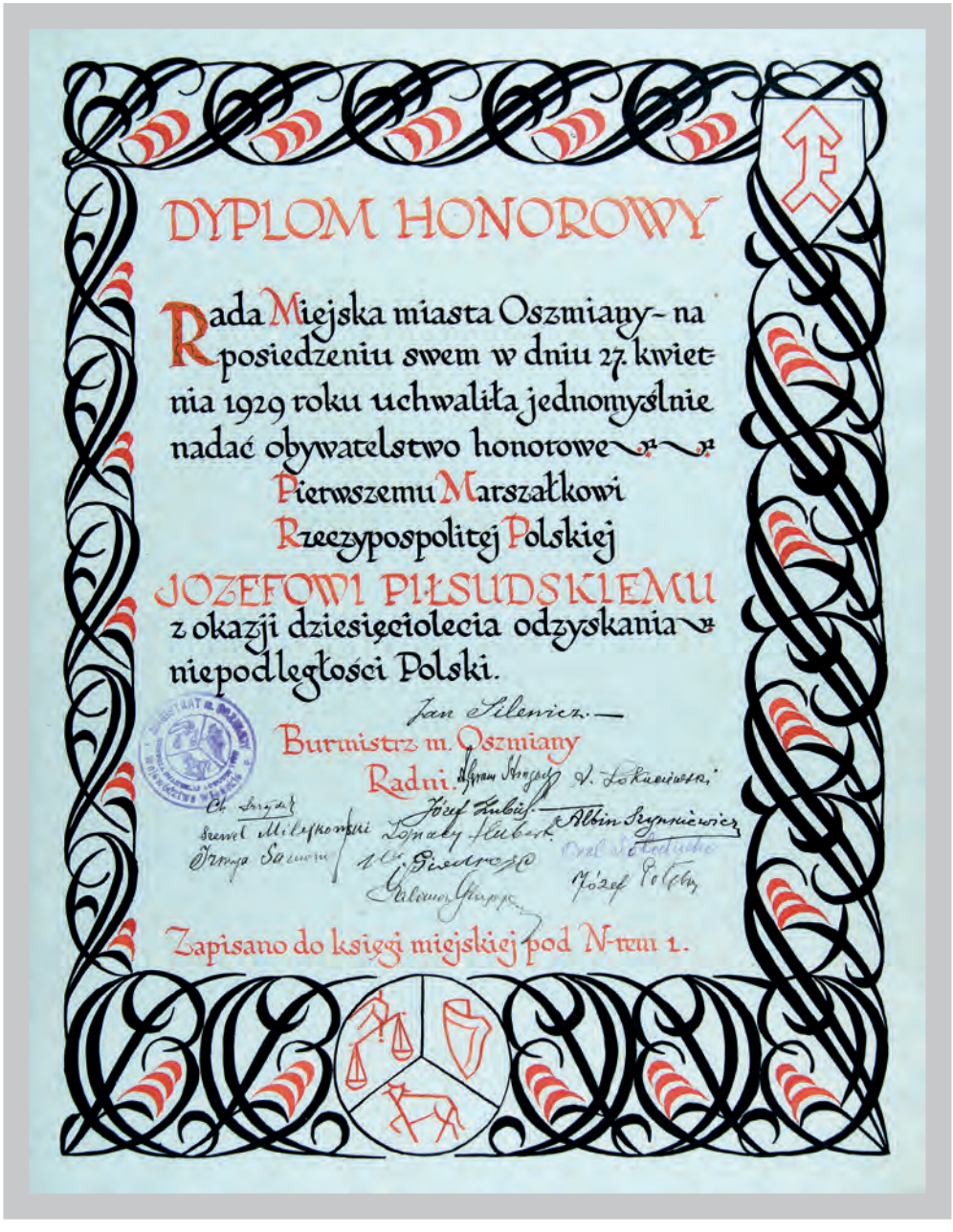
15. Literatura. Wiedza o literaturze 304

16. Książki dla dzieci i młodzieży 349

17. Regionalia. Etnografia. Podróże 360
– góry 360
– kresy wschodnie 366
– varsaviana 374
– pozostałe regionalia polskie 381
– regionalia obce 392

18. Wiedza o książce. Bibliofilstwo. Sztuka 396

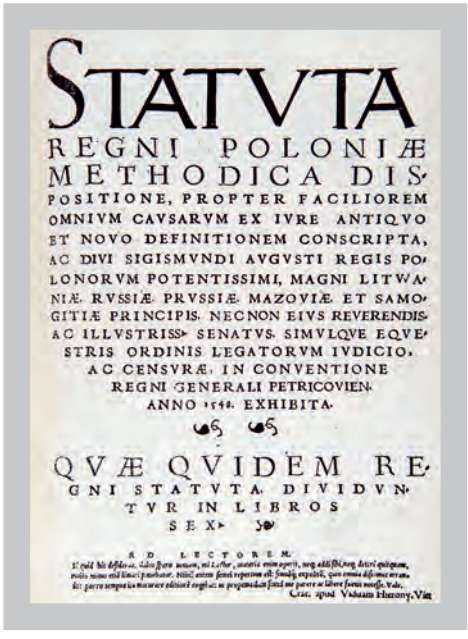
19. Gospodarstwo wiejskie i domowe. Przyroda. Nauka 407

163. Honorowe obywatelstwo dla Marszałka Piłsudskiego (11 dyplomów). 1929.

73. Jakub Przyłuski. Prawo i zasady ustrojowe Rzeczypospolitej. 1553.

STATVTA
REGNI POLONIÆ
METHODICA DIS-
POSITIONE, PROPTER FACILIOREM
OMNIVM CAVSARVM EX IVRE ANTIQVO
ET NOVO DEFINITIONEM CONSCRIPTA,
AC DIVI SIGISMVNDI AVGVSTI REGIS PO-
LONORVM POTENTISSIMI, MAGNI LITWA-
NIÆ. RVSSIÆ. PRVSSIÆ. MAZOVIÆ. ET SAMO-
GITIÆ PRINCIPIS. NECNON EIVS REVERENDIS-
AC ILLVSTRISS. SENATVS. SIMVLQVE EQVE-
STRIS ORDINIS LEGATORVM IVDICIO.
AC CENSVRÆ. IN CONVENTIONE
REGNI GENERALI PETRICOVIEN.
ANNO 1548. EXHIBITA.

QVÆ QVIDEM RE-
GNI STATVTA. DIVIDVN-
TVR IN LIBROS
SEX.

AD LECTOREM.

72. J. Przyłuski. Statuta. 1548.

BOLESLAVS CHABRI • PRIMVS REX POL.

KROL
O poboznosci Królów Polskich
z ksiąg Státutu.

Item, Za chwale Boſcy. y długiemu Tit. 1. fol. 2. ver. 4.
krolowaniu / Amen. Panſtwa naſzego
państwá przodkow naſzych wydacieſmy ná
ſwiátá wymyſlili. Alexander Król / Titul.
Lex. Stat. 6. Fol. 147.
Item, Aby dzwałá Boga ſá naſzego

78. S. Sarnicki. Statuta y metrika. 1594.

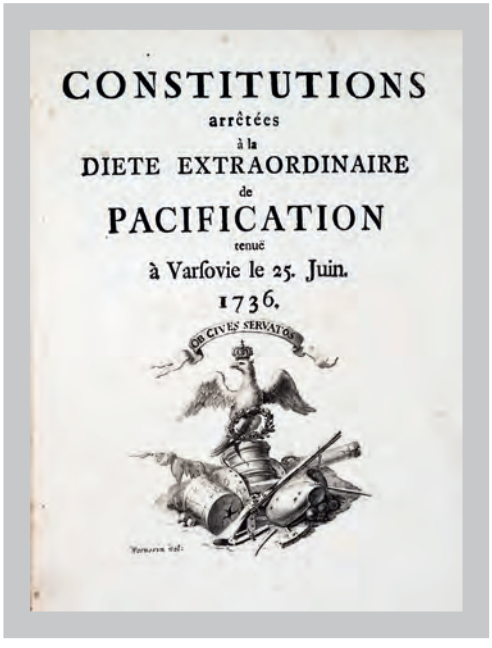

Tractatus de ſacramen
tis z diuinis officijs: ac eorũ
adminiſtrationibus.

57. Mikołaj z Błonia. Tractatus. 1529.

74. S. Pufendorf. Potop szwedzki. 1696.

CONSTITUTIONS
arrêtées
à la
DIETE EXTRAORDINAIRE
de
PACIFICATION
tenuë
à Varsovie le 25. Juin.
1736.
OB CIVES SERVATOS

105. Sejm pacyfikacyjny. 1736.

46. M. Kromer. Dzieje Polski. 1611.

MONVMENTA
SARMATARVM,
Viam vniuersæ carnis
Ingressorum.
SIMONE STAROVOLSCIO
Primicerio Tarnouiensi
Collectore.
CRACOVIÆ,
In Officina Viduæ & Hæredum Francisci Cæsarij, S. R. M. Typog.
Anno Domini, M. DC. LV.

90. Z księgozbioru Czartoryskich w Sieniawie.

KALENDARZYK
NARODOWY y OBCY
NA ROK PAŃSKI
1792.
Hæc — — Delectant domi,
non impediunt foris.
CICERO.
w WARSZAWIE,
w Drukarni Uprzywileiowaney
Piotra Zawadzkiego.

35. Konstytucja 3 Maja. 1792.

10. R. Curicke. Opisanie Gdańska. 1688.

31. J. Jonston. Dzieła przyrodnicze. 1662.

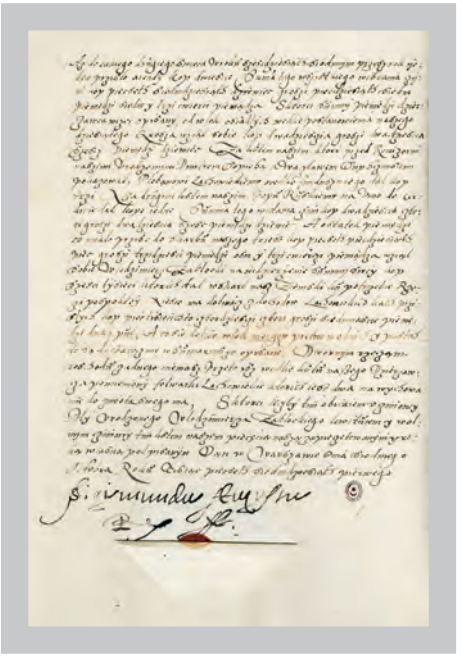
25. S. Herberstein. Obraz Rosji. 1557.

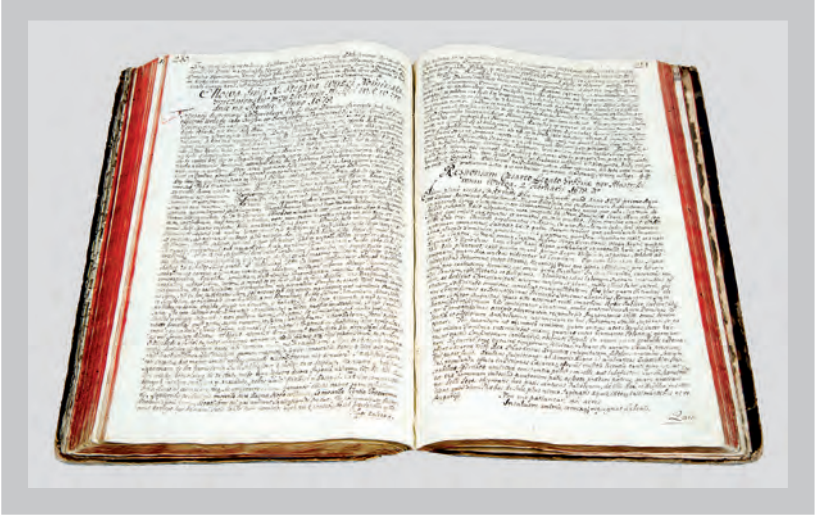
91. Syreniusz. Zielnik. 1613.

116. A. Smereczański. Irmologion. XVII w.

107. Zygmunt August. Dokument. 1571.

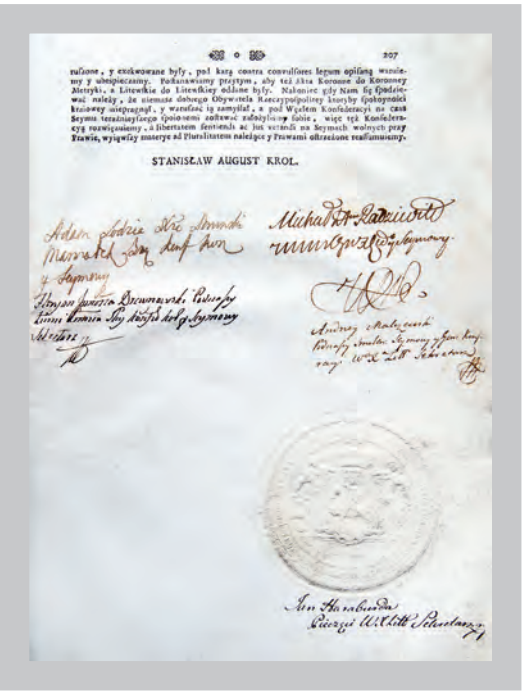

120. Teksty źródłowe od czasów panowania Władysława IV do Jana III Sobieskiego. XVIII w.

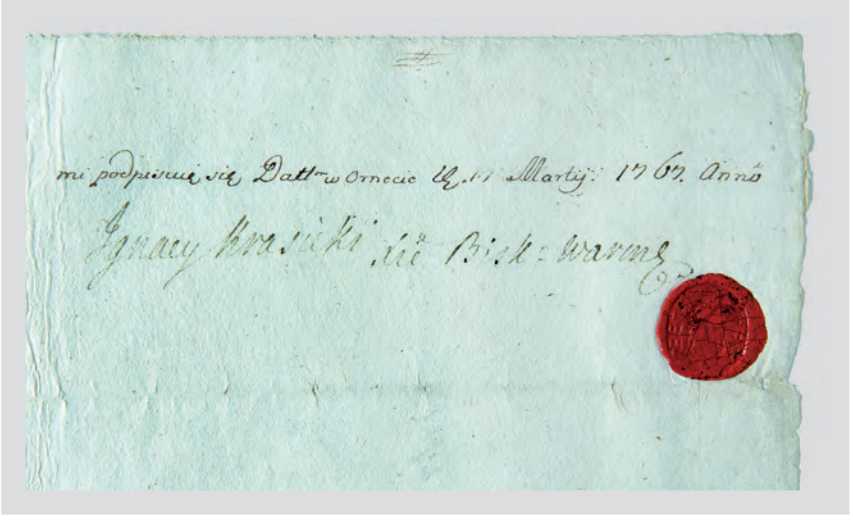
TADEUSZ
KOSCIUSZKO
NACZELNIK NAYWYŻSZY SIŁY ZBROYNEY
NARODOWEY

130. Tadeusz Kościuszko. Patent. 1794.

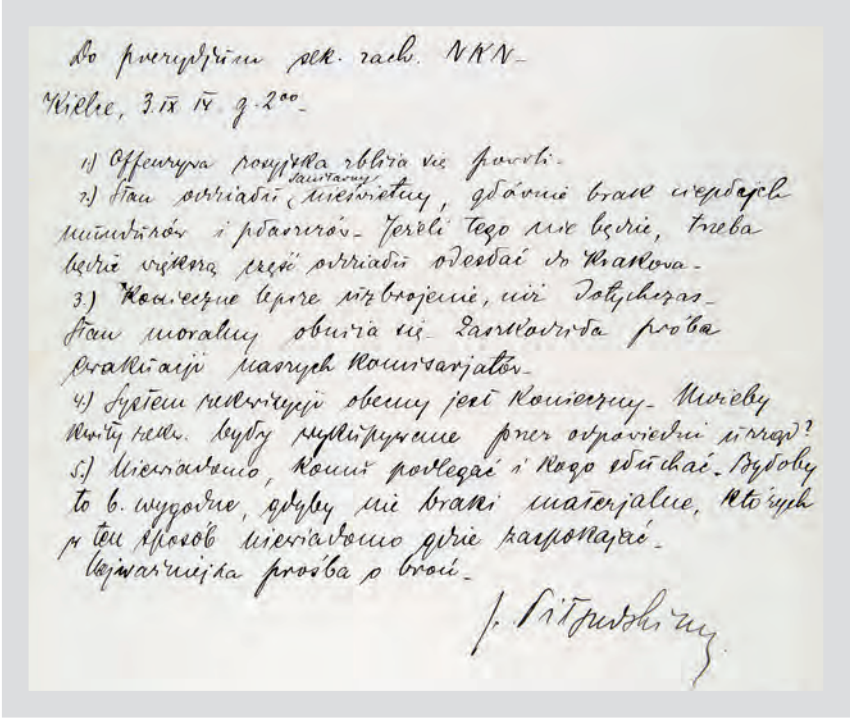

STANISŁAW AUGUST KROL.

45. Sejm Rozbiorowy. Z autografami marszałków. 1775.

123. Ignacy Krasicki. Dokument. 1767.

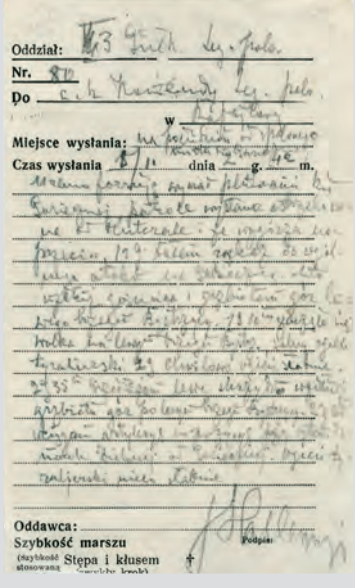

Do prezydjum sek. zach. NKN.
Kielce, 3.IX 14 g. 2[00].

1) Offensywa powinna zbliżyć się powoli.
2) Stan zaopatrzenia (uzbrojenie, gdzie brak ciężkich armatów i pocisków. Jeżeli tego nie będzie, trzeba będzie większą część zaopatrzenia odesłać do Krakowa.
3) Konieczne lepsze przygotowanie, niż dotychczas. Stan moralny obniża się. Zaniedbana próba praktyczna nowych komisarjatów.
4) System rekwizycji obecny jest konieczny. Niewiadomo tylko, czy [illegible] odpowiedni przy tym?
5) Niezbędnie, komu podlegać i kogo słuchać. Byłoby to b. wygodne, gdyby nie brak materjałów, których w ten sposób niezbędnie gdzie zaopatrzyć.
Najważniejsza prośba o broń.

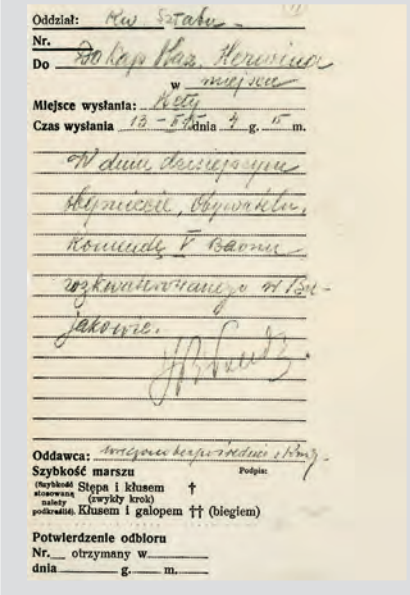
J. Piłsudski

175. J. Piłsudski. Apel do NKN. 1914.

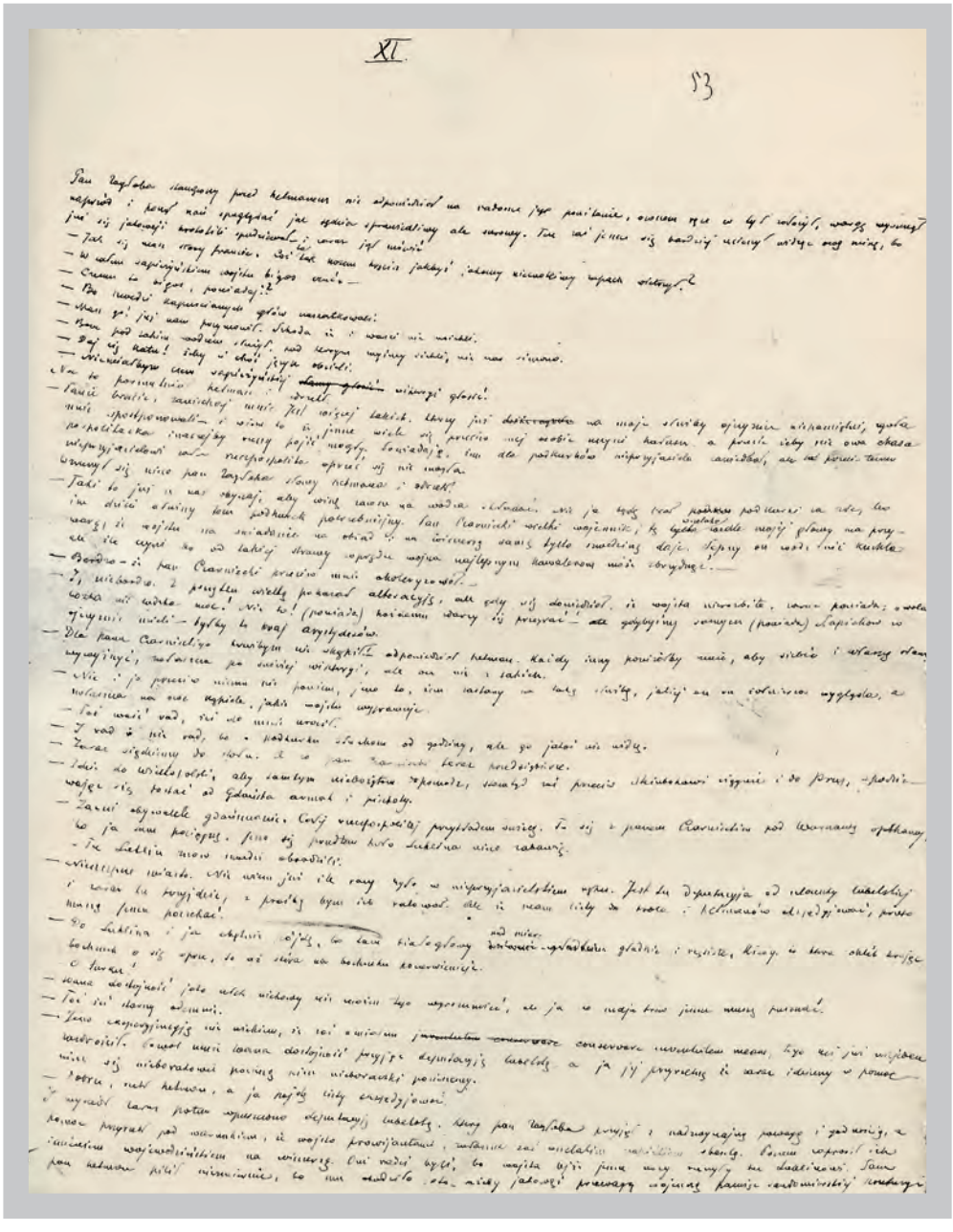
Oddział: [illegible]
Nr. [illegible]
Do c. k. Komendy [illegible]
w [illegible]
Miejsce wysłania: [illegible]
Czas wysłania [illegible] dnia [illegible] g. [illegible] m.
[illegible]
Oddawca: [illegible]
Szybkość marszu
(Szybkość stosowana należy podkreślić) Stępa i kłusem †
Podpis: [illegible]

183. J. Haller. Meldunek. 1914.

Oddział: Nacz. Sztabu
Nr.
Do Szefa Kaz. Herwina
w miejscu
Miejsce wysłania: Kielce
Czas wysłania 13 - 55 dnia 4 g. 15 m.
W dniu dzisiejszym
Najwyższe Naczelne
Komendę V Baonu
[illegible]
Jakowie.
Oddawca: [illegible]
Szybkość marszu
(Szybkość stosowana należy podkreślić) Stępa i kłusem † (zwykły krok) Kłusem i galopem †† (biegiem)
Podpis:
Potwierdzenie odbioru
Nr. otrzymany w
dnia g. m.

177. J. Piłsudski. Nominacja dla Herwina. 1915.

149. Henryk Sienkiewicz. Potop. Fragment rękopisu (Na odsiecz Warszawie).

Tablica X

302. Tadeusz Czacki. Portret olejny. Pocz. XIX w.

303. Józef Piłsudski. Rys. L. Jagodziński. Przed 1939.

304. Wizerunek obrazu częstochowskiego. 1600.

312. J. Falck. Prymas M. Łubieński. 1652.

192. Werbunek do Legionów. Plakat. 1915.

204. Propaganda rosyjska. Plakat. 1914.

226. Oficjalny symbol Powstania. Plakat. 1944.

242. J. A. Rizzi-Zannoni. Atlas Rzeczypospolitej Obojga Narodów. 1772.

245. J. Hondius. Mapa Polski z wizerunkami miast. Po 1620.

279. Canaletto. Prospekt Placu przed XX Bernardynami w Warszawie. 1771.

320. Elekcja na Woli 27 czerwca 1697 r.

Tablica XIV

316. R. de Hooghe. Widok oblężonego Wiednia. 1683.

309. Stefano della Bella. Wjazd Jerzego Ossolińskiego do Rzymu w roku 1633. XVII w.

325. Powstanie listopadowe. Porywanie dzieci w Warszawie w 1831 r.

324. Powstanie listopadowe. Śmierć generała Józefa Sowińskiego na Woli.

342. Józef Gielniak. Improwizacja dla Grażynki III. 1965.

350. J. Pankiewicz. Most St. Michel w Paryżu. Ok. 1903.

348. S. Mrożewski. Walka (sucha igła). 1923-1924.

356. W. Skoczylas. Pochód zbójników. 1915.

Tablica XVIII

365. B. Wróblewski. 9 ilustracji. 1974.

362. A. Uniechowski. Zagłoba regimentarzem.

359. J. Flisak. Akwarela.

388. Alicja Halicka. Litografie. 1925.

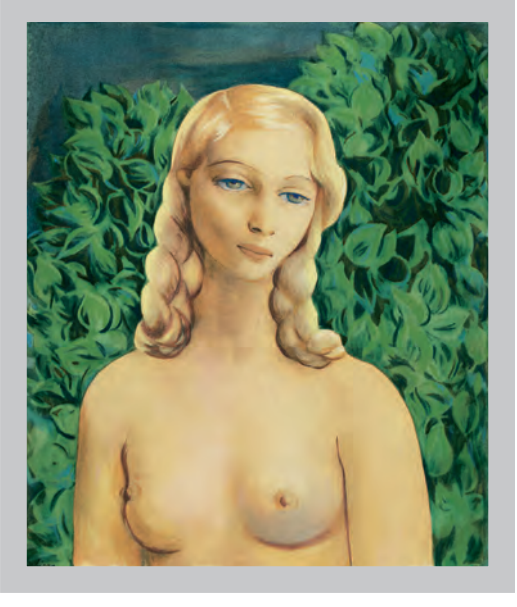
386. J. K. Wietz. Historia zakonów. 1848.

385 S. Trembecki. Opisanie Zofiówki.1815.

371. M. Fajans. Wizerunki polskie. 1850-1861.

391. Mojżesz Kisling. Ilustracje. 1954.

Tablica XX

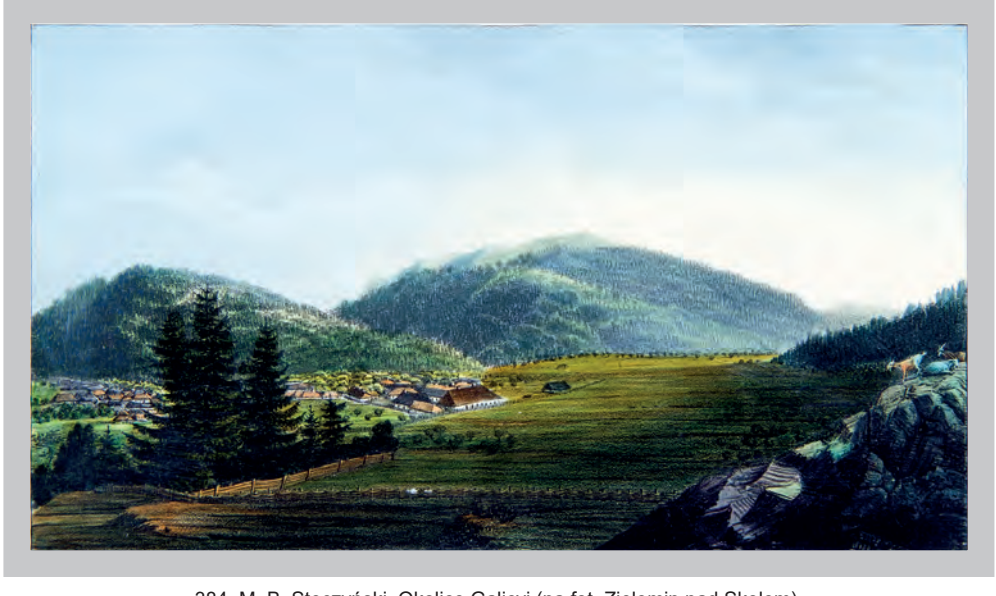
383. J. C. Schultz. Danzig und seine Bauwerke. 1855-1857. Album 51widoków Gdańska.

369. Karol Auer. Galicyja w obrazach. 1837-1838. Teka 48 litografii.

384. M. B. Stęczyński. Okolice Galicyi. Album z 63 kolorowanymi rycinami. 1847 (na fot. Buczacz).

384. M. B. Stęczyński. Okolice Galicyi (na fot. Zielemin nad Skolem).

446. Józef Piłsudski na uroczystości chrzcin. Fotografia. 1916-1917.

459. Album defilady kawalerii polskiej na krakowskich Błoniach dn. 6 X 1933 r.

450. Portret oficera Legionów Polskich.

451. Legiony Polskie w Karpatach. 1914-1915.

457. 1. Pułk Strzelców Konnych w Garwolinie. Album. Lata 30. XX w.

Tablica XXIV

443. Wincenty Witos. Fot. 1911.

438. Jan Kiepura i Marta Eggerth. Lata 30. XX w.

436. Ignacy Krieger. Kraków (zespół fotografii). 1870-1885.

426. J. Bułhak. Wilno (album fotografii). 1916.

429. E. Hartwig. Tancerz. Lata 60. XX w.

432. A. A. Mroczek. Książę i żebrak. 1959.

430. E. Hartwig. Wierzby. Lata 80. XX w.

469. Odznaka masońska. Wilno, 1820.

473. Z wizerunkiem J. Poniatowskiego.

468. Medalion z czasów odsieczy wiedeńskiej.

467. Modlitewnik warszawskiej rodziny Styfi.

460. Krzyżyk z Olszynki Grochowskiej.

461. Krzyżyk żałobny ze wstążką. 1861.

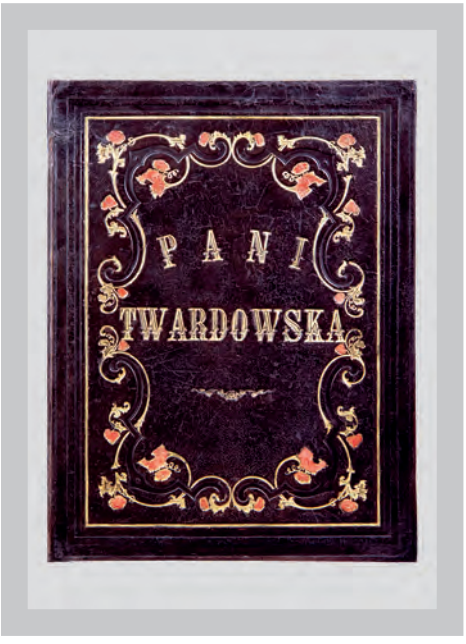
464. Pamiątka z zesłania na Syberię. 1868.

462. Stempel z Orłem i Pogonią. 1863.

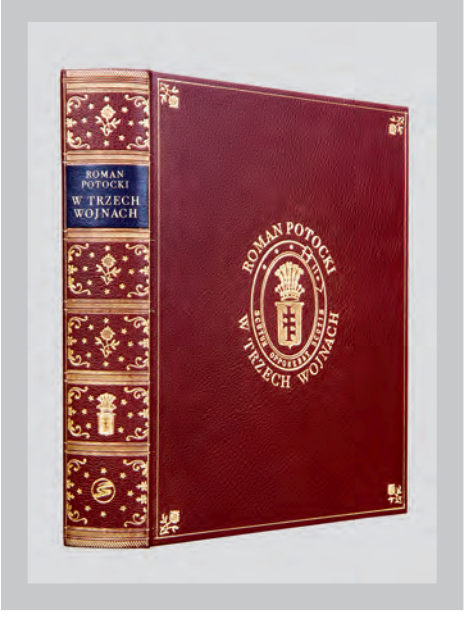
393. W. Reymont. Legenda. 1924.

380. A. Mickiewicz. Pani Twardowska. 1863.

919. W. Szuchiewicz. Huculszczyzna. 1902-1908.

425. R. Potocki. W trzech wojnach. 2018.

398. Oprawa ks. Gabriela Ogińskiego.

845. Oprawa warszawskich introligatorów. 1830.

598. A. Naruszewicz. Historya narodu polskiego. 1836.

721. T. Borowski. Arkusz poetycki. 1944.

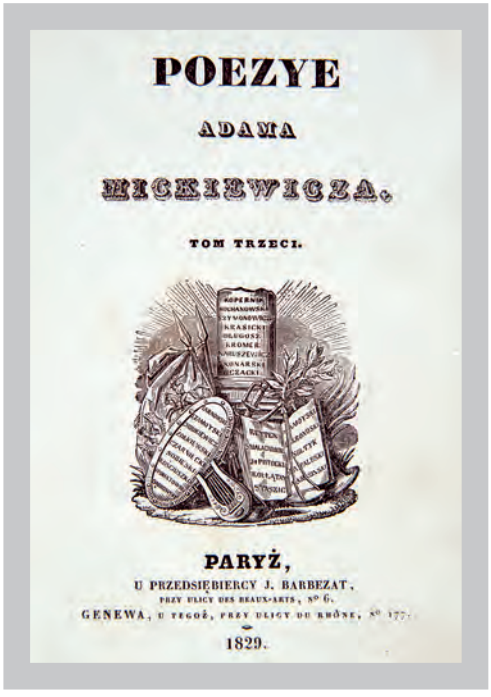
731. Egz. szczotkowy z korektą. 1926.

726. E. Kozikowski, E. Zegadłowicz. Niam – Niam.

724. T. Czyżewski. Lajkonik w chmurach. 1936.

POEZYE

ADAMA

MICKIEWICZA.

TOM TRZECI.

PARYŻ,

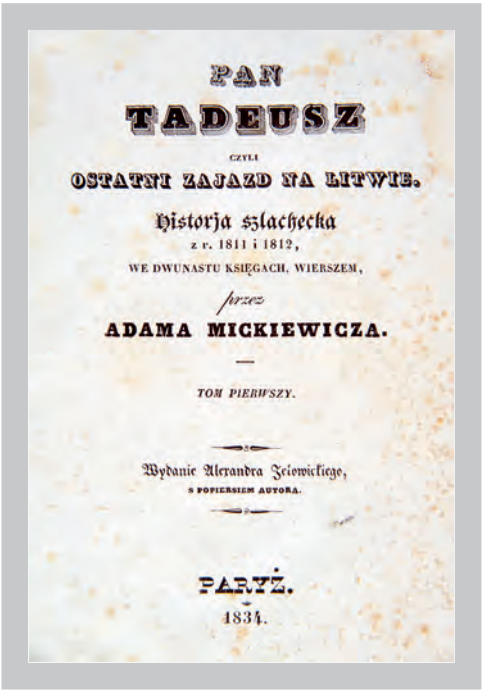
U PRZEDSIĘBIERCY J. BARBEZAT,

PRZY ULICY DES BEAUX-ARTS, № 6.

GENEWA, U TEGOŻ, PRZY ULICY DU RHÔNE, № 177.

1829.

780. A. Mickiewicz. Poezye. 1829.

PAN

TADEUSZ

CZYLI

OSTATNI ZAJAZD NA LITWIE.

Historja szlachecka

z r. 1811 i 1812,

WE DWUNASTU KSIĘGACH, WIERSZEM,

przez

ADAMA MICKIEWICZA.

TOM PIERWSZY.

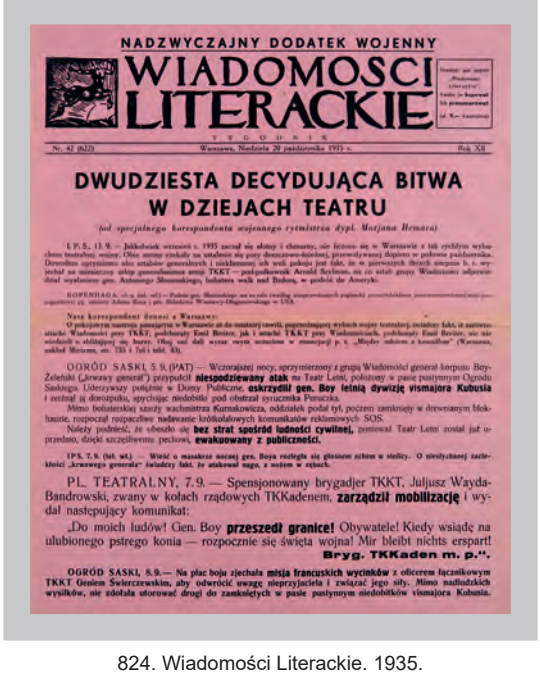
Wydanie Alexandra Jełowickiego,

S POPRAWIENIEM AUTORA.

PARYŻ.

1834.

782. A. Mickiewicz. Pan Tadeusz. 1834.

NADZWYCZAJNY DODATEK WOJENNY

WIADOMOŚCI LITERACKIE

TYGODNIK

No. 42 (622) Warszawa, Niedziela 20 października 1935 r. Rok XII

DWUDZIESTA DECYDUJĄCA BITWA W DZIEJACH TEATRU

(od specjalnego korespondenta wojennego rytmistrza dypl. Marjana Hemara)

I P. S., 13. 9. — Jakkolwiek wrzesień r. 1935 zaczął się słotny i chmurny, nie licząc się w Warszawie z tak rychłym wyłonieniem teatralnej wojny. Obie strony czekały na ustalenie się pory deszczowo-błotnej, przewidywanej dopiero w połowie października. Dowództwo ograniczyło się ustaleniem generalnych i niekłamanej ich woli pokoju jest fakt, że w pierwszych dniach sierpnia b. r. wyjechał na miesięczny urlop generał-lejtnant armji TKKT — pod-pułkownik Arnold Szyfman, na co ustali grupy Wiadomości odpowiedział wyjazdem gen. Antoniego Słonimskiego, udającego wolą nad Bzdurą, w podróż do Ameryki.

KOPENHAGA, 18-go (tel. wł.) — Podróż gen. Słonimskiego nie wzbudziła niepokojów w Kopenhadze, gdzie przebywa...

Nasz korespondent donosi z Warszawy:

O pokojowym nastroju panującym w Warszawie aż do ostatniej chwili, poprzedzającej wybuch wojny teatralnej, świadczy fakt, iż zarówno attaché Wiadomości przy TKKT, pod-chorąży Emil Breiter, jak i attaché TKKT przy Wiadomościach, pod-chorąży Emil Breiter, nie nie wiedzieli o zbliżającej się burzy. Obaj usłyszeli swym uszom w emisarjuszy p. t. „Mogiły sukcesu z kwiatów" (Warszawa, nakład Wiadomości, str. 1245 i 1 tabl. kl).

OGRÓD SASKI, 5. 9. (PAT) — Wczorajszej nocy, sprzymierzony z grupą Wiadomości generał korpusu Bey-Zeletzki (krzywy generał") przypuścił **niespodziewany atak** na Teatr Letni, położony w pasie pustynnym Ogrodu Saskiego. Uderzywszy potężnie w Domy Publiczne, **oskrzydlił gen. Boy leinią dywizję vismajora Kubusia** i zeźrał ją doroznuku, spychając niedobitki pod obstrzał syrucznika Peruczka.

Mimo bohaterskiej szarży wachmistrza Kurnakowicza, oddziałek podał tył, poczem zamknięty w drewnianym bloku, rozpoczął rozpaczliwe nadawanie krótkofalowych komunikatów reklamowych: SOS.

Należy podnieść, że obeszło się **bez strat spośród ludności cywilnej,** ponieważ Teatr Letni został już uprzednio, dzięki szczelinowemu pectowi, **ewakuowany z publiczności.**

(PS. 7. 9. (tel. wł.) — Wieść o masakrze nocnej gen. Boya rozległa się głośnem echem w stolicy. O niesłychanej zaciekłości „krzywego generała" świadczy fakt, że atakował nago, z nożem w zębach.

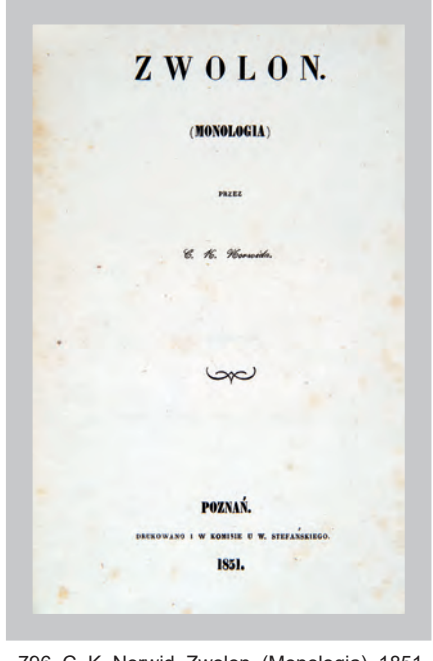
PL. TEATRALNY, 7. 9. — Spensjonowany brygadjer TKKT, Juljusz Wayda-Bandrowski, zwany w kołach rządowych TKKadenem, **zarządził mobilizację** i wydał następujący komunikat:

„Do moich ludów! Gen. Boy **przeszedł granice!** Obywatele! Kiedy wsiądę na ulubionego pstrego konia — rozpocznie się święta wojna! Mir bleibt nichts erspart!

Bryg. TKKaden m. p.".

OGRÓD SASKI, 8. 9. — Na plac boju zjechała misja francuskich wycinków z oficerem łącznikowym TKKT Geniem Świerczewskim, aby odwrócić uwagę nieprzyjaciela i związać jego siły. Mimo nadludzkich wysiłków, nie zdołała utorować drogi do zamkniętych w pasie pustynnym niedobitków vismajora Kubusia.

824. Wiadomości Literackie. 1935.

ZWOLON.

(MONOLOGIA)

PRZEZ

C. K. Norwida.

POZNAŃ.

DRUKOWANO I W KOMISIE U W. STEFAŃSKIEGO.

1851.

796. C. K. Norwid. Zwolon. (Monologia). 1851.

869. L. Rydel. Bajka o Kasi i królewiczu. 1904.

873. H. E. Stowe. Chata wuja Toma. 1922.

854. M. Konopnicka. W domu i w świecie. 1891.

860. Z. Ordyńska. Sen Wojtusia lotnika. 1931.

STARE DRUKI

1. **Arystoteles.** Ethyki Aristotelesowey to iest jako się każda ma świecie rządzić z dokładem ksiąg dziesięciorga. … Przez doktora Sebastiana Petricego medyka. Kraków 1618. Druk M. Jędrzejowczyk, s. [22], 408, adl:
Arystoteles. Oekonomiki Aristotelesowey, to iest Rządu domowego z dokładem księgi dwoie. Z których się może nauczyć każdy Gospodarz, iako sieobchodzić z żoną, dziećmi, czeladzią, z maiętnością … Z pracey doktora Sebastiana Petricego medyka. Kraków 1618. Druk: Maciej Jędrzejowczyk, folio, s. [8], 135, inicjały i finaliki, tekst w ozdobnej ramce, współopr. tektura oklejana pap. ze złoc. (XVIII w.). 5500,-

E. XII, s. 212-214. Dzieła Arystotelesa przetłumaczone i opracowane przez Sebastiana Petrycego (1554-1626). Każda księga dedykowana innemu magnatowi, duchownemu bądź świeckiemu, który ze swojej kasy sponsorował autora. Wiersze M. Wawrzyńca Śmieszkowicza pod herbami dobrodziejów. „Wydanie piękne pod względem typograficznym i bardzo cenne treściowo" – PSB. Edycja powstała jako owoc wykładów poświęconych filozofii Arystotelesa prowadzonych przez Petrycego na Uniwersytecie Jagiellońskim w latach 1584-1591. W „Przydatkach" Petrycy wypowiada swe poglądy filozoficzno-polityczne z **odniesieniami do sytuacji politycznej panującej w ówczesnej Rzeczypospolitej**. Brzegi kart 245-258 przycięte do marginesu, drobne zaplamienia atramentem i zalania marginesów, poza tym stan dobry.

– Resansowe oprawy –

2. **Baronius Caesar.** Annales ecclesiastici. T. 5-6 (1 wol.) Moguntiae (Moguncja) 1601. Sumptibus Ioan. Gymnici et Antonii Hierati Colonien[sis]. Typis Balthasari Lippii, folio, k. [6], szpalt 912, k. [26]; k. [6], szpalt 918, k. [30], opr. z epoki, skóra. 900,-

Z biblioteki grafów Landsberg-Velen und Gemen (pieczątka). Wpółoprawne dwa tomy słynnych roczników kościelnych autorstwa Caesara Baroniusa (1538-1607), kardynała, katolickiego historiografa. „Annales ecclesiastici a Christo nato ad annum 1198" publikowane były w latach 1588-1607, przedstawiały historię Kościoła katolickiego do 1198 r. Stanowiły odpowiedź na luterańskie „Centurie Magdeburskie" (wyd. 1559-1574), w których protestanccy teologowie i historiografowie udowadniali, że Kościół Rzymski, odchodząc od wczesnochrześcijańskiej doktryny, stał się narzędziem Antychrysta. Oferowane tomy obejmują lata 395-518. **Piękna późnorenesansowa opr.:** brązowa skóra, na licach bogata dekoracja radełkowa z motywami wici roślinnej oraz medalionami z portretami władców. Stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz.**

3. **Baronius Caesar.** Annales ecclesiastici. T. 7-8 (1 wol.) Moguntiae (Moguncja) 1601. Sumptibus Ioan. Gymnici et Antonii Hierati Colonien[sis]. Typis Balthasari Lippii, folio, k. [8], szpalt 994, k. [40]; k. [6], szpalt 910, k. [26], opr. z epoki, skóra. 900,-

ETHYKI
ARISTOTELESOWEY,
To iest
Iáko ſie każdy ma nà ſwiecie rządzic.
Z DOKLADEM
KSIĄG DZIESIĘCIORGA
Pierwſza Częſc,
W KTOREY PIĘCIORO KSIĄG.

Pożyteczne káżdemu nie tylko do pocźtiwego nà świećie żyćia, ale też aby człowiek káżdy wiedźiał, ktorym ſpoſobem ma przychodźic do nayweſtſego nà świecie błogoſławieńſtwá y ſzczęścia.

Przydátki też ſą położone nà końcu Ksiąg káżdych, dla gruntowniey-ſzego nauczy w Kśięgach tknionych wyrozumienia, częſtą dla ſzáſtrzenia dźiećiątow bárdźiey ſtarſzych, potrzebne.

Przez
DOKTORA SEBASTIANA PETRICEGO MEDYKA.

W KRAKOWIE,
W Drukárni Máćieiá Ięzdrzeiowczyká,
Roku Páńſkiego, 1618.

1. S. Petrycy. Dzieła Arystotelesa. 1618.

5. Biblia Wujka. Wrocław. 1771.

2.3.4. Dzieła C. Baroniusa. Oprawy renesansowe. 1601.

Z biblioteki grafów Landsberg-Velen und Gemen (pieczątka). Wpółoprawne dwa tomy roczników kościelnych autorstwa Caesara Baroniusa (1538-1607), obejmujące lata 519-714. **Piękna późnorenesansowa opr.** Patrz poz. poprzednia. Stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz.**

4. Baronius Caesar. Annales ecclesiastici. T. 9-10 (1 wol.) Moguntiae (Moguncja) 1601-1602. Sumptibus Ioan. Gymnici et Antonii Hierati Colonien[sis]. Typis Balthasari Lippii, folio, k. [4], szpalt 1074, k. [33]; k. [3], szpalt 1144, k. [32], opr. z epoki, skóra. 900,-

Z biblioteki grafów Landsberg-Velen und Gemen (pieczątka). Wpółoprawne dwa tomy roczników kościelnych autorstwa Caesara Baroniusa, obejmujące lata 715-1000. **W t. 10 na sz. 909 wiadomość o przyjęciu chrztu przez Mieszka I, na sz. 1075 informacje o pielgrzymce Ottona III do grobu św. Wojciecha i spotkaniu z Bolesławem Chrobrym**. **Piękna późnorenesansowa oprawa**. Patrz poz. poprzednie. Stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz.**

5. [Biblia Wujka]. Biblia sacra Latino-Polonica vulgatae editionis auctoritate Sixti V. et Clementis VIII. Pont. Max. recognita summariis et notis theologicis, historicis, et chronologicis illustrata secundum exemplar latinum R. P. Thomae Aqu. Erhardi, Ord. S. Benedicti. Polonicum vero R. P. Jacobi Wuykii S. J. Theologi reimpressa. T. 1-2. Vratislaviae (Wrocław) 1771. Typis Academicis, 4°, k. [18], s. 1386, k. [2]; s. 558, 524, k. [2], jednolite opr. z epoki, skóra. 3500,-

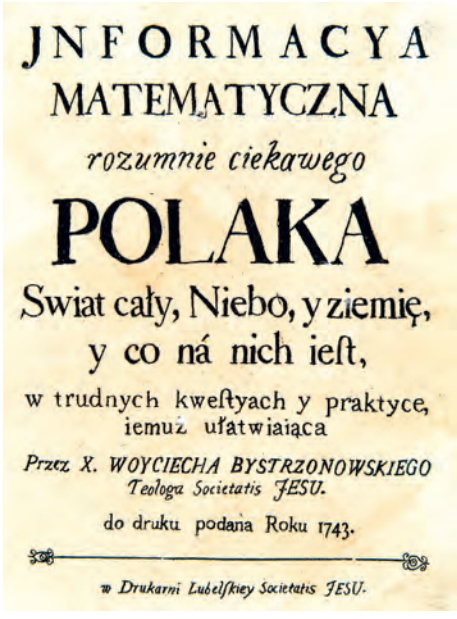
E.XIII, 13. **Z księgozbioru Hieronima Łopacińskiego** (pieczątki). Wydanie Biblii z tekstem drukowanym równolegle po polsku i łacinie (dwuszpaltowo). Tekst polski w słynnym tłumaczeniu autorstwa księdza Jakuba Wujka (1541-1597), jezuity, wybitnego teologa i polemisty religijnego. Odbito we Wrocławiu z przeznaczeniem dla lwowskiej księgarni Karola Bogusława Pfaffiego („Prostat etiam venalis Leopoli, in Bibliopolio Caroli Boguslai Pfaffi"). Opr.: skóra, na grzbiecie tłocz. ozdobniki. Pieczątki własnościowe Hieronima Łopacińskiego (1860-1906), bibliofila i kolekcjonera, którego zbiory liczyły blisko 12 000 woluminów (wśród nich cenne rękopisy, starodruki, atlasy, mapy). Po jego tragicznej śmierci księgozbiór został odkupiony od rodziny i stał się zaczątkiem Biblioteki Publicznej im. Hieronima Łopacińskiego w Lublinie. Oprawa t. 1. mocno zniszczona, z ubytkami i śladami niefachowych reperacji, t. 2 otarcia opr. Wewnątrz stan dobry, z nielicznymi drobnymi zaplamieniami i śladami po owadach.

6. Bobiński Remigi. Pani w pokoiu sercem wszystkich kieruiąca Marya zgodnemi złotey wolności synów głosami przy zaranney O. S. Dominika jutrzence za Nayiasnieyszą Panstwa Polskiego Królowę uznana. Między oktawą koronacyonalnego Jey w Obrázie Podkamienieckim aktu pánegirycznym kázaniem wyznana [...] Lwów 1731. W Drukarni Brackiey Troycy SSS, folio, k. [14], winiety, inicjały (drzeworyty), opr. płsk. 300,-

E.XIII, 181. Kazanie wygłoszone w czasie uroczystej **koronacji obrazu Matki Bożej Podkamieńskiej w klasztorze dominikanów w Podkamieniu** (leżącym niedaleko Krzemieńca i Brodów); obecnie obraz znajduje się we Wrocławiu. Autorem był dominikański kaznodzieja Remigii Bobiński. Druk dedykowany sędziemu ziemskiemu podolskiemu Karolowi Maksymilianowi Kroezerowi, którego herb wyobrażono w całostronicowej winiecie na odwrocie k. tyt. Opr.: brązowy płsk z wykorzystaniem dawanej skóry, na licach naklejono arkusze pap. z dawnym drukiem liturgicznym (zapewne XVI w.). Na k. miejscami drobne przebarwienia, poza tym stan dobry.

7. Bystrzonowski Wojciech. Informacya matematyczna, rozumnie ciekawego Polaka, Swiat cały, Niebo, y ziemię y co na nich iest, … Lublin 1743. W Drukarni Lubelskiej Societatis Jesu, 4°, k. [282] (winno być 284), **finaliki (drzeworyty)**, opr. z epoki, pperg. 1500,-

E.XIII, 484. **Wydanie pierwsze.** Wojciech Bystrzonowski (ur. 1699), jezuita, matematyk, popularyzator nauk przyrodniczych, technicznych i astronomicznych; jeden z pierwszych w Polsce wydawców zreformowanych kalendarzy, zwalczających dawne zabobony. Oferowane dzieło, mające formę podręcznej

JNFORMACYA
MATEMATYCZNA
rozumnie ciekawego
POLAKA
Swiat cały, Niebo, y ziemię,
y co ná nich ieſt,
w trudnych kweſtyach y praktyce,
iemuż ułatwiaiąca
Przez X. WOYCIECHA BYSTRZONOWSKIEGO
Teologa Societatis JESU.
do druku podana Roku 1743.
w Drukarni Lubelſkiey Societatis JESU.

7. W. Bystrzonowski. Informacya. 1743.

8. C. Ambrogio. Dictionarium. 1605.

encyklopedii, zawiera informacje z zakresu astronomii, astrologii, geografii (tu m.in. o obszerności piekła), nauk wojskowych (taktyki, artylerii, budowy fortec), hydrografii, a także wiadomości o kalendarzach, o monecie, miarach i wagach. Pojedyncze traktaty z tego dzieła, pełne anegdot i sarmackiego wigoru, zwłaszcza w częściach odnoszących się do spraw militarnych, były osobno drukowane w kalendarzach lubelskich. Wiele informacji o Polsce, w tym m.in. zarys dziejów, o źródłach palących, o źródłach mineralnych. **Wpis dedykacyjny dla X. P. Rzewuskiego z 1925 r.** Opr.: perg. naturalny, na licach pap. marm. Karta tyt., 3 karty wstępu i 2 k. indeksu dorobione na starym papierze. Przebarwienia i zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

– Słownik jedenastojęzyczny –

8. Calepino Ambrogio. Dictionarium undecim linguarum [...]. Basileae (Bazylea) 1605. Sebastian Henricpetri, folio, k. [4], s. 1582, acc.;
Gessner Conrad. Onomasticon propriorum nominum. Basileae (Bazylea) 1605. Sebastian Henricpetri, folio, s. 302, 1 wol., opr. z epoki, skóra. 1800,-

E.XIV, 17. Monumentalne dzieło leksykograficzne autorstwa Ambrogio Calepino (ok. 1440-1510), znanego bardziej pod łacińską wersją imienia (Ambrosius Calepinus), włoskiego humanisty, filologa, leksykografa. Słownik był wydawany wielokrotnie i rozszerzany o odpowiedniki w różnych językach. **Począwszy od 1574 r. jego edycje zawierały też materiał polski, którego opracowanie przypisywane jest czasami Janowi Mączyńskiemu** (1520-ok. 1587), arianinowi, twórcy leksykonu łacińsko-polskiego wydanego w 1564 r. Poza odpowiednikami i przykładami ich zastosowania w języku polskim „Dictionarium undecim linguarum" zawiera terminy łacińskie, hebrajskie, greckie, francuskie, włoskie, niemieckie, flamandzkie, hiszpańskie, węgierskie i angielskie. Na końcu współwydany „Onomasticon" Conrada Gessnera, zbierający nazwy własne i osobowe. Opr.: jasna skóra, bogata późnorenesansowa dekoracja, tłocz. radełkiem pasy ułożone koncentrycznie, zachowane fragmenty klamer. W centrum przedniego lica wizerunek mężczyzny w zbroi, w centrum tylnego **kartusz herbowy jednej z książęcych linii saskich**. Duże ubytki skóry, zabrudzenia. Ubytki fragmentów k. tyt., przecięcia jednej k. nlb. Stan ogólny dobry.

– 20 widoków miast polskich –

9. Cellarius Andreas. Het Koninckrijck Poolen en toebehoorende landen. Vervaatende een korte doch klaare beschrijvinghe aller Landtschappen en Steeden in dit Ryck gelegen. Amsterdam 1660. By Gillis Jansz. Valckenier, 12°, frontispis (miedzioryt), k. [3], s. 623, k. [19], **tabl. ryc. 20 (miedzioryty rozkł.**), winietki, inicjały (drzeworyty), opr. z epoki perg. 6000,-

E.XIV, 114-115. Historia Polski Andreasa Cellariusa (właśc. Andreas Keller, 1595-1665), holenderskiego uczonego niemieckiego pochodzenia, matematyka, kartografa i kosmografa, autora dzieł o fortyfikacjach, a przede wszystkim sławnego w historii astronomii traktatu „Harmonia Macrocosmica" (1660 r.). Dzieło wydane w małym formacie dla potrzeb podróżujących na wzór wcześniejszych „Elzewirów", cieszyło się ogromną poczytnością i wzbudzało zainteresowanie naszym krajem. „Autor opisuje tu najprzód ogólne granice i rozległość Polski, ludy starożytne jakie w niej zamieszkiwały, pierwotne o kraju wiadomości, dalej rzeki, góry, ziemie, obyczaje mieszkańców, historię polską w jej początkach i dalszym postępie krótko, od Henryka dopiero obszerniej; następnie pod względem geograficznym, przechodzi prowincje i w nich województwa, w opisaniu miast wymienia także osobliwości." (Orgelbrand). Dzieło ozdobione miedziorytowym frontispisem i **20 rozkładanymi widokami miast polskich,** m.in. Biecza, Gdańska, Krakowa, Lublina, Poznania, Łowicza, Wilna, Grodna, Lwowa, Przemyśla, Zamościa, Smoleńska, Torunia, Elbląga, Braniewa, Królewca, Pilawy, Warszawy. Dzieło Cellariusa uważane jest za jeden z najlepszych opisów Polski w XVII wieku. Brak mapy Polski. Miejscami niewielkie zalania marginesów, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

– 50 widoków Gdańska –

10. Curicke Reinhold. Der Stadt Dantzig historische Beschreibung, worinnen von dero Uhrsprung, Situation, Regierungs-Art, geführten Kriegen, Religions- und Kirchen--Wesen aussführlich gehandelt wird. Verfasset und zusamen getragen durch... Im Jahr Christi 1645. Amsterdam und Dantzigk (Amsterdam-Gdańsk) 1688. Verlegt durch Johann und Gillis Jansons von Waesberge Buchhändlern, folio, **frontispis (miedzioryt)**, k. [5], s. 432, k. [4], **portret 1 (winno być 2, miedzioryt)**, **tabl. ryc. 15 (miedzioryty, w tym 3 rozkł.), plan (miedzioryt rozkł.), w tekście 33 ryc. (miedzioryty)**, opr. z epoki, skóra. 25 000,-

E.XIV, 469. **Z sopockiej kolekcji Frederica Basnera.** Podstawowe ikonograficzne i merytoryczne dzieło dotyczące dziejów dawnego Gdańska zawierające około **50 widoków miasta**. Frontispis z apoteozą króla Jana III Sobieskiego z Orłem Białym i herbem Janina, poniżej alegoria Gdańska z rozwiniętym zwojem – banderolą z panoramą miasta i jego herbem. Bogato ilustrowana historia miasta, opis jego budowli z przytoczeniem przywilejów i praw oraz epitafiów historycznych ze świątyń. **Rozkładany plan Gdańska z panoramą miasta** (61 x 52,5 cm, sygn. Peter Willer del.). Z bardzo precyzyjnych, bogatych w szczegóły miedziorytów Petera Willera (w tym dużych rozkładanych i całostronicowych) wyłania się całościowy obraz życia miasta w tamtej epoce. Na s. 63 naklejony właściwy miedzioryt, którym zakryto mylnie odbity. Praca była dziełem życia Reinholda Curicke (1610-1667), sekretarza gdańskiej rady miejskiej, historyka, jednak ze względu na kontrowersyjnie przychylne gdańskim kalwinistom rozdziały, ukazała się dopiero po śmierci autora (po ocenzurowaniu fragmentów) dzięki staraniu jego syna Georga Reinholda. **Friedrich Basner** (1869-1937), przemysłowiec, kolekcjoner dzieł sztuki, które eksponował w swojej willi w Sopocie, zbudowanej na wzór malborskiego Pałacu Mistrzów Krzyżackich. W 1929 r. przedsiębiorstwo Basnera zbankrutowało, co w dalszej konsekwencji spowodowało sprzedaż i rozproszenie zbiorów. Opr.: jasnobrązowa skóra, na grzbiecie szyldzik. Blok nieobcięty (zachowane szerokie marginesy). Brak portretu autora. Otarcia opr., ubytek dolnej krawędzi grzbietu, poza tym stan bardzo dobry. *(Patrz tablica V)*

11. Defoe Daniel. La vie et les avantures surprenantes de Robinson Crusoe [...] T. 1. Amsterdam 1727. Chez Zacharie Chatelain, 12°, **frontispis (miedzioryt)**, s. 629, **tabl. ryc. 6 (miedzioryty)**, **mapa 1 (miedzioryt rozkł.)**, opr. z epoki, skóra. 1200,-

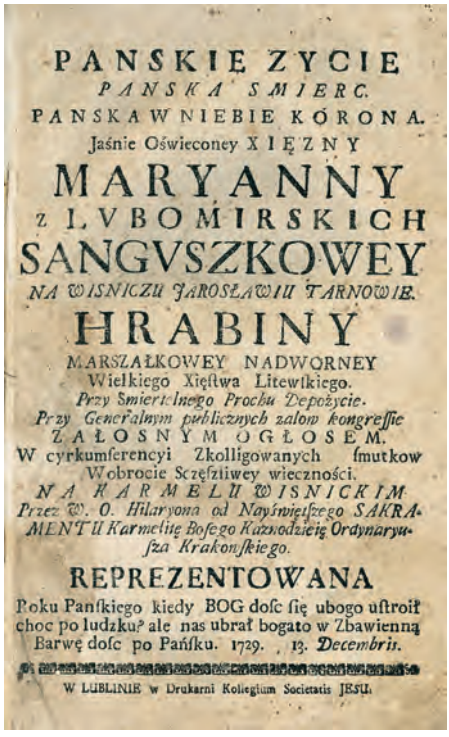
9. A. Cellarius. Historia Polski (z 20 widokami miast). 1660.

10. R. Curicke. Gdańsk (z 50 widokami miasta). 1688.

11. D. Defoe. Robinson Crusoe. 1727.

PANSKIE ZYCIE
PANSKA SMIERC.
PANSKA W NIEBIE KORONA.
Jaśnie Oświeconey XIĘZNY
MARYANNY
z LVBOMIRSKICH
SANGVSZKOWEY
NA WISNICZU JAROSŁAWIU TARNOWIE.
HRABINY
MARSZAŁKOWEY NADWORNEY
Wielkiego Xięstwa Litewskiego.
Przy Smiertelnego Prochu Depozycie.
Przy Generalnym publicznych zalow kongresie
ZAŁOSNYM OGŁOSEM.
W cyrkumferencyi Zkolligowanych smutkow
Wobrocie Szczęśliwey wieczności.
NA KARMELU WISNICKIM
Przez W. O. Hilaryona od Nayświętszego SAKRAMENTU Karmelitę Bosego Kaznodzieię Ordynaryusza Krakonskiego.
REPREZENTOWANA
Roku Pańskiego kiedy BOG dosc się ubogo ustroił choc po ludzku? ale nas ubrał bogato w Zbawienną Barwę dosc po Pańsku. 1729. 13. Decembris.
W LUBLINIE w Drukarni Kollegium Societatis JESU.

12. H. Falęcki. Panskie Zycie. 1729.

Tom 1 (z 2) ilustrowanego, francuskiego wydania słynnej powieści Daniela Defoe (1660-1731), angielskiego pisarza, publicysty, komentatora wydarzeń politycznych, pamflecisty, dziennikarza i szpiega. „Przypadki Robinsona Crusoe" są jego najsłynniejszym dziełem i przez wielu uważane są za to, które zapoczątkowało popularność nowożytnej powieści. Książka ilustrowana miedziorytami **Bernarda Picarta** (1673-1733), francuskiego malarza, wybitnego sztycharza i ilustratora. Opr.: ciemnobrązowa skóra, grzbiet sześciopolowy, w polach 2. i 3. szyldziki z tytulaturą i numeracją tomu, w pozostałych polach tłocz. i złoc. ozdobniki z motywami roślinnymi. Nieliczne marginalia dawną ręką. Drobne otarcia i ubytki skóry opr. na krawędziach, naddarcia mapy, przebarwienia i zabrudzenia, poza tym stan dobry.

12. Falęcki Hilarion. Panskie Zycie Panska Smierc. Panska W Niebie Korona. Jaśnie Oświeconey Xięzny Maryanny z Lubomirskich Sanguszkowey na Wisniczu Jarosławiu Tarnowie. Hrabiny Marszałkowey Nadworney Wielkiego Xięstwa Litewskiego. Lublin [1729]. W Drukarni Kollegium Societatis Jesu, folio, k. [26], winiety, inicjały (drzeworyty), opr. współcz., płsk. 300,-

E.XVI, 164. Kazanie pogrzebowe wygłoszone przez Hilariona (właśc. Hieronima) Falęckiego (ok. 1678-1756), znanego kaznodzieję, pisarza i poetę barokowego, poświęcone pamięci **księżnej Marianny z Lubomirskich, żony Pawła Karola Sanguszki,** VII ordynata ostrogskiego. Na odwrocie k. tyt. winieta z herbem księżnej (połączone Szreniawa Lubomirskich i Pogoń Sanguszków). Opr.: brązowy płsk z wykorzystaniem dawnej skóry. Na k. miejscami ślady po owadach, przebarwienia i zaplamienia, poza tym stan dobry.

13. [Francja]. Büsching Anton Friedrich. Geographie universelle [...]. T. 4-5 (2 wol.). Strasbourg 1770. Chez Bauer et Companie, 8°, s. [2], 634; [2], 638, k. [44], winietki (drzeworyty), jednolite opr. z epoki, skóra. 300,-

14. A. M. Fredro. Poradnik dla polityka. 1694.

15. G. Götz. O chorobach. 1798.

Szczegółowy opis geografii poszczególnych rejonów Francji, ujęty w dwa tomy, pochodzący z monumentalnej pracy poświęconej geografii powszechnej autorstwa Antona Friedricha Büchinga (1724-1793), wybitnego niemieckiego geografa i historyka. Opr.: brązowe płsk. marm., z szyldzikami, tłocz. i złoc. na grzbietach (roślinne ozdobniki). Na wyklejkach pap. marm., brzegi k. barw. Ślady po owadach, drobne przebarwienia i zabrudzenia, poza tym stan dobry.

14. Fredro Andrzej Maksymilian. Monita politico-moralia et Icon ingeniorum. Frankfurt nad Menem 1694. Impensis Martini Hermsdorffii, 12°, frontispis (miedzioryt), s. 206, opr. z epoki, perg., brzegi k. barw. 400,-

E.XVI, 309. Najbardziej poczytny utwór Andrzeja Maksymiliana Fredry (1620-1679), kasztelana lwowskiego, zwanego polskim Tacytem. Dzieło jest zbiorem maksym dotyczących życia prywatnego i publicznego, stanowiących swoisty **poradnik dla polityka aspirującego do tytułu męża stanu.** Było wielokrotnie wydawane i tłumaczone na inne języki (francuski, niemiecki, rosyjski). Autor wskazywał w nim na konieczność modernizacji Rzeczypospolitej – budowy manufaktur, wzmacniania pozycji handlu, wspierania sieci komunikacyjnej. Miedziorytowy frontispis z panoramą miejską. Nieaktualne noty własnościowe. Niewielkie zabrudzenia pap., poza tym stan dobry.

– Prace gdańskich uczonych –

15. [Gdańsk]. Götz Gottfried. De morbis ligamentorum ex materiei animalis mixtura et structura mutata cognoscendis. Halae (Halle) [1798]. Typis Batheanis, 4°, s. 35, [1], **tabl. ryc. 2 (miedzioryty)**, bez opr. 300,-

E. nie notuje. Rozprawa medyczna o chorobach więzadeł przedstawiona do obrony doktorskiej na Uniwersytecie Fryderycjańskim w Halle przez gdańszczanina Gottfrieda Götza, lekarza i chirurga, uczonego, kawalera Orderu Czerwonego Orła IV klasy. Na tabl. ryc. starannie przedstawione opisywane zmiany chorobowe. Drobne przebarwienia i zaplamienia, poza tym stan bardzo dobry.

16. [Gdańsk]. Kirsch Bartholomaeus. Jonas typicus triduanam Salvatoris Nostri quietem, ac resurrectionem gloriosissimam adumbrans, Ex Matth. XII, vers. 40 [...] Lipsiae (Lipsk) [1678]. Literis Johannis Georgi, 4°, k. [12], bez opr. 200,-

E. nie notuje. Dysertacja teologiczna poświęcona problemowi historii proroka Jonasza jako prefiguracji Chrystusa i jego zmartwychwstania (oparta o wzmiankę w wersecie z Ewangelii św. Mateusza). Rozprawa została zaprezentowana w 1678 r. przed wydziałem teologicznym Uniwersytetu w Lipsku przez pochodzącego z Gdańska studenta B. Kirscha. Opiekunem i patronem Kirscha był dziekan wydziału teologicznego Georg Möbius. Wśród pomieszczonych na końcu wierszy gratulacyjnych tekst Samuela Vercha (1655-1715), znanego ówcześnie protestanckiego teologa, który także wywodził się z Gdańska. Stan bardzo dobry.

17. [Gdańsk]. Nothwanger Johann Heinrich. Exercitatione Historico-Theologica Osculum Pedum Pontificis Romani. Wittenbergae (Wittenberga) [1687]. Typis Matthaei Henckelii, 4°, k. [32], bez opr. 180,-

E. nie notuje. Rozprawa historyczno-teologiczna poświęcona tradycji i rytuałowi całowania papieskich stóp. Przygotowana i przedstawiona na protestanckim uniwersytecie w Wittenberdze przez gdańszczanina Johanna Heinricha Nothwangera. Przycięty prawy górny róg kart, bez szkody dla tekstu. Stan bardzo dobry.

18. [Gdańsk]. Omuth Christianus. Disputatio theologica de resurrectione impiorum, quam annuente eo, qui est ressurectio et vita [...] Wittenbergae (Wittenberga) 1677. Literis Matthaei Henckelii, 4°, k. [8], bez opr. 150,-

E. nie notuje. Rozprawa teologiczna poświęcona kwestii wskrzeszenia niewiernych u końca świata. Została przygotowana przez gdańszczanina Christiana Omutha pod kierunkiem Johanna Meisnera (1615-1681), protestanckiego teologa, profesora i dziekana wydziału teologicznego uniwersytetu w Wittenberdze. Stan bardzo dobry.

19. [Gdańsk]. Schrader Daniel. Exercitatio iuridica de iurisprudentia Pauli Apostoli [...]. Halae Magdeburgicae (Halle n. Soławą). Literis Oelschlegelianis, 4°, s. 52, opr. brosz. 180,-

E. nie notuje. Rozprawa filozoficzno-prawnicza poświęcona jurysprudencji św. Pawła Apostoła – czyli o elementach nauki prawnej w tekstach biblijnych przypisywanych świętemu. Jest to zarazem objaśnienie pewnych aspektów prawa cywilnego, prawa rzeczowego i handlowego. Autorem był Daniel Schrader, wywodzący się z rodziny gdańskich patrycjuszy (zapewne syn Daniela Schradera, 1642-1693, ławnika i rajcy). Rozprawa została przedstawiona na uniwersytecie w Halle przed Johannem Samuelem Strykiem (1668-1715), niemieckim uczonym, prawnikiem, profesorem prawa w Halle, w młodości uczniem Gdańskiego Gimnazjum. Stan bardzo dobry.

– Edykty gdańskie –

20. [Gdańsk]. „Zu wissen / Demnach es die Erfahrung bezeuget …", den 30. Januarii 1693. Burgermeistere und Raht der Stadt Danzig. Folio, k. [1], 35,5 x 44,0 cm. 400,-

Edykt wydany przez burmistrza miasta Gdańska Christiana Schrödera i Radę Miasta, zakazujący sprowadzania i wprowadzania w obieg w Gdańsku niepełnowartościowych (z niedostateczną zawartością kruszcu) monet bitych w Niemczech, a w szczególności monet 1/2 oraz 3/4 guldenów na szkodę miasta Gdańska i Korony Polskiej, pod karą 100 dukatów. Szczegółowy opis wybrakowanych monet. Minimalny uszczerbek lewego dolnego narożnika, poza tym stan dobry.

21. [Gdańsk]. „Zu wissen / Demnach die augenscheinliche Erfahrung Lehrer", den 24. XI 1713. Burgermeistere und Raht der Stadt Danzig. Folio, k. [1], 35,5 x 44,0 cm. 400,-

Edykt wydany przez burmistrza miasta Gdańska Friedricha Gottlieba Engelcke i Radę Miasta, zakazujący **używania w Gdańsku ciężkich wozów** z kołami obitymi żelazem, ponieważ przyczyniają się do niszczenia bruków i mostów. Stan dobry.

Zu wissen / Demnach es die Erfahrung bezeuget / welchergestalt / ungeachtet E. Rahts treu-väterlichen Ermahnungen / und der von Anno 1680. hero / wegen der von Zeit zu Zeit eingeschlichenen und in diese Stadt häufig eingeführten geringhaltigen Münz-Sorten publicirte Edicta und Verfassungen / sich dennoch die und eigennützige Leute finden / welche die in ein und zwey Drittel / wie auch halben Gülden bestehende und in Deutschland geschlagene Münz-Sorten unter allerhand Gepräge einzuführen und einführen zu lassen sich nicht entblöden / wodurch aber weil sie gemeinen Wehrts sind / hie und anderwerts / in denen negotien und Gewerben nicht geringe Verstöhrung gemacht / auch sonsten zu allerhand nachtheiligem Unwesen Gelegenheit gegeben wird: Als hat E. Raht vermöge Obrigkeitlichem Ambte sich genöthiget gesehen / aus wohlgegründeter Versorge / daß nicht etwa mit solchen untauglichen Geldern / so wol die Crone-Pohlen als auch diese gute Stadt und dero Einsassen überschwemmet / und nicht allein die Privati, sondern auch die Commercien an dero Flor und unverrückter Beybehaltung dem Publico ein gar vieles gelegen / hiedurch nicht in fernere Schaden und Nachtheile gesetzet werden mögen / hiemit in hærendo denen vorigen Edicten von Anno 1680. biß auff gegenwärtige Zeiten / welche hiemit nochmahlen confirmiret werden / und in ihrem vollen Vigore verbleiben / abermahls ernstlich zu untersagen / keine in Deutschland gemünzete ein und zwey Drittel-Stücke / wie auch keine halbe Gülden-Stücke / sie seyn was Gepreges sie immer wollen / bey Straffe 100. Ducaten in specie alhie einzuführen / oder einführen zu lassen / sie keinesweges alhie auszugeben / zu verwechseln / anzunehmen oder sonsten auszubringen / vielweniger anderen zu 1.2.3.4.5.6. &c. Stücken aufzudringen bey Poen 100. Rthl. in specie. Die Jenigen so jetzo unterwegens seyn / und binnen 4. Wochen von dato der Publication dieses Edicts an allhie ankommen möchten / so fort nach dero Ankunfft aus dem Lande oder dahin zurücke zu senden / von wannen sie gekommen / die jetzo aber allhie verhandene / binnen 4. Wochen-Zeit wegzuschaffen / und sich derselben gänzlich zu entschlagen / mit der Verwarnung / daß daferne sie demselben zuwider leben würden / sie nicht allein mit denen obert specificirten 100. Ducaten in specie, wovon der Delator nebenst Verschweigung seines Nahmens ein dritte Part zu genüssen haben wird / von denen Münz-Herren abgestraffet werden / sondern über daß diese Gelder dennoch an den Ort von wannen sie gekommen zurück zu senden gehalten seyn / die Schipper und Fuhrleute / auch so dergleichen untaugliche Münz-Sorten allhie wissendlich einführen würden / mit harter und unausbleiblicher Straffe angesehen werden sollen. Im übrigen weil es auch Gewissen-lose Leute giebet / welche kein Bedencken tragen / mit der in allen Rechten verdammeten Kipperey sich zu befleissen / und die Polnische Achtzehn und 6. Grocher unverantwortlicher Weise zu Kippen / die besten Sorten auszuwechseln / auszulesen / auszuschiessen / und hiemit ihren privat Nutzen / auff unzulässige Art zu suchen; Als will E. Raht gleichergestalt hiemit untersaget und verbohten haben / daß niemand dergleichen Kippen / Wippen und Geld-partiren von nun an zu unternehmen sich durchaus nicht unterstehe / mit dem Anhang und ernstlicher Erklährung / daß da Jemand wider gegenwärtiges Verbohte zu handeln sich dennoch gelüsten lassen würde / gegen denselben nach Verordnung der Rechte verfahren / und in selbigen nach Bewandtnüs der Sachen / an Ehren / Leib und Leben gehende Straffen / unverzöglich ausgeübet werden sollen. Wornach sich ein jeder zu richten / und für Schimpff und Schaden zu hüten haben wird. Gegeben auff Unserm Rahthauße den 30. Januarii Anno 1693.

Bürgermeistere und Raht
der Stadt Danzig.

20. Edykt burmistrza Gdańska w sprawie używania złych monet. 1693.

22. [Gdańsk]. „Zu wissen / Demnach Em. Raht die samtlichen Kupffer", den 31 I 1714. Burgermeistere und Raht der Stadt Danzig. Folio, k. [1], 35,5 x 44,0 cm. 400,-

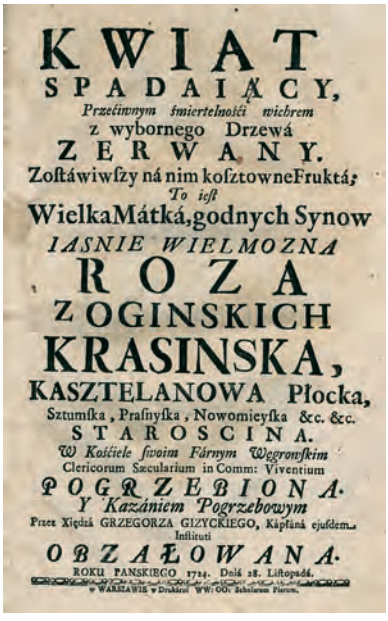
Edykt wydany przez burmistrza miasta Gdańska Friedricha Gottlieba Engelcke i Radę Miasta, **zakazujący pokątnego handlu używanymi kociołkami i innymi naczyniami z miedzi**. Wydany w celu ochrony produkcji i handlu gdańskich kotlarzy, zagrożonych przez konkurencję kotlarzy przyjezdnych (partaczy). Tym ostatnim wszelkie wyroby miedziane miały zostać skonfiskowane. Stan dobry.

---

23. Giżycki Grzegorz. Kwiat spadaiący przeciwnym śmiertelności wichrem z wybornego drzewá zerwany. Zostáwiwszy ná, nim kosztowne fruktá; to iest Wielka Mátká, godnych synów Jaśnie Wielmożna Róża z Ogińskich Krasińska, kasztelanowa Płocka, Sztumska, Prasnyska, Nowomieyska etc. etc. Starościna. Warszawa [1724]. W Drukarni WW. OO. Scholarum Piarum, folio, k. [15], winieta, inicjały (drzeworyty), opr. współcz., płsk. 300,-

E.XVII, 153. Kazanie pogrzebowe wygłoszone w węgrowskim kościele w czasie uroczystości żałobnych po Róży z Ogińskich Krasińskiej, żonie kasztelana płockiego Stanisława Bonifacego Krasińskiego. Zmarła pochowana została w kościele w Krasnem, zaś w węgrowskiej świątyni spoczęło jej serce. Szkatułę z sercem odnaleziono w czasie prac konserwatorskich w 2017 r. Na odwrocie k. tyt. winieta z herbem Ogińskich. Opr.: brązowy płsk z wykorzystaniem dawnej skóry. Stan dobry.

24. [Gospodarstwo wiejskie]. Dictionnaire domestique portatif [...]. T. 1-3 (w 3 wol.). Paris (Paryż) 1765. Chez Vincent, 8°, s. XII, 538; [4], 592; [4], 639, jednolite opr. z epoki, skóra. 700,-

KWIAT
SPADAIĄCY,
Przećiwnym śmiertelności wichrem
z wybornego Drzewá
ZERWANY.
Zoſtáwiwſzy ná nim koſztowne Fruktá;
To ieſt
Wielka Mátká, godnych Synow
IASNIE WIELMOZNA
ROZA
Z OGINSKICH
KRASINSKA,
KASZTELANOWA Płocka,
Sztumſka, Praſnyſka, Nowomieyſka &c. &c.
STAROSCINA.
W Kośćiele ſwoim Fárnym Węgrowſkim
Clericorum Sæcularium in Comm: Viventium
POGRZEBIONA.
Y Kazániem Pogrzebowym
Przez Xięźá GRZEGORZA GIZYCKIEGO, Kápłáná ejuſdem Inſtituti
OBZAŁOWANA.
ROKU PANSKIEGO 1724. Dniá 28. Liſtopadá.
w WARSZAWIE w Drukárni WW: GG: Scholarum Piarum.

23. G. Giżycki. Kwiat spadający. 1724.

24. Gospodarstwo wiejskie i domowe. 1765.

Ekslibrisy rodziny Jędrzejowiczów. Francuski słownik terminów związanych z gospodarstwem domowym, rolnictwem, hodowlą, kuchnią, zarządzaniem majątkiem etc. Opracowany przez Françoisa Alexandre'a Auberta des La Chesnaye Des Bois (1699-1784), encyklopedystę i pisarza oraz Jeana Goulina (1728-1799), lekarza, profesora medycyny i encyklopedystę. Opr.: brązowa skóra marm., na grzbietach szyldziki z tytulaturą oraz tłocz. i złoc. ozdobniki z motywami roślinnymi. Na wyklejkach pap. marm., brzegi k. marm. Drobne otarcia, poza tym stan bardzo dobry.

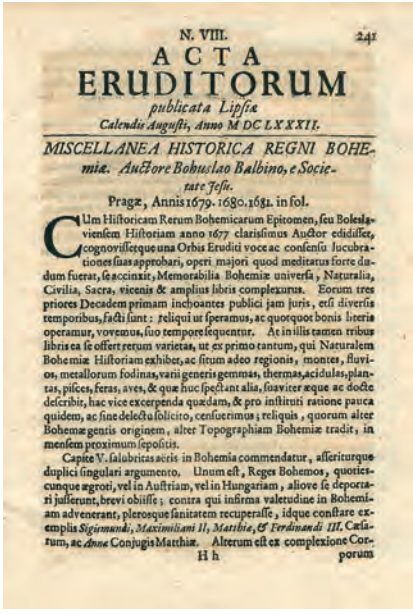
– Opisanie państwa moskiewskiego –

25. Herberstein Siegmund von. Moscovia der Hauptstat in Reissen [...] Sambt des Moscoviter gepiet und seiner anrainer beschreibung und anzaigung in tven sy glaubens halb, mit uns nitgleichhellig. Wienna in Osterreich (Wiedeń) 1557. Michael Zimmerman in S. Anna Hoff, folio, k. 82, **ryc. 9 (drzeworyty całostronicowe), dwa drzeworyty w tekście (wizerunki tura i żubra)**, opr. współcz., kart. 7000,-

E.XVIII, 115-117 (inne wydania). **Pierwsze wydanie niemieckie**, przetłumaczone przez autora z łaciny, w którym to języku wydano dzieło w 1549 r. Siegmund von Herberstein (1486-1566) był austriackim dyplomatą, który posłował do Polski i Moskwy w latach 1517 i 1526 w celu zawarcia pokoju między Wielkim Księstwem Moskiewskim a Polską (doprowadził do małżeństwa Zygmunta Starego z Boną oraz Zygmunta Augusta z Elżbietą). W swoim pionierskim dziele, które napisał na podstawie tych wielomiesięcznych podróży oraz dawnych latopisów ruskich, przekazał czytelnikowi zachodnioeuropejskiemu pierwsze informacje o etnografii i dziejach Rosji. Autor analizuje ustrój polityczny, religię, prawo, obyczaje, handel, przemysł; szczegółowo opisuje prawie wszystkie miasta i prowincje Rosji; opowiada o Tatarach, Litwinach i innych sąsiadujących narodach. **Liczne polonica w tekście, opisy wielu polskich miast, najobszerniejsze z nich dotyczą Krakowa.** Ryciny przedstawiały sceny rodzajowe, jeźdźców konnych, uzbrojenie, portret, bitwę z czasów wojny weneckiej, mapę Rosji, plan Moskwy i drzewo genealogiczne. **W tekście słynne przedstawienia żubra i tura.** Opr.: karton oklejony pap. marm. Brak mapy, planu i drzewa genealogicznego. Krawędzie części k. wzmacniane. Zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.
Patrz tablica V)

25. S. Herberstein. Moscovia. 1557.

N. VIII. 241

ACTA
ERUDITORUM
publicata Lipsiæ
Calendis Augusti, Anno M DC LXXXII.

MISCELLANEA HISTORICA REGNI BOHEMIÆ. Auctore Bohuslao Balbino, e Societate Jesu.

Pragæ, Annis 1679. 1680. 1681. in fol.

CUm Historicam Rerum Bohemicarum Epitomen, seu Bolesla-viensem Historiam anno 1677 clarissimus Auctor edidisset, cognovissetque una Orbis Eruditi voce ac consensu lucubrationes suas approbari, operi majori quod meditatus forte dudum fuerat, se accinxit, Memorabilia Bohemiæ universa, Naturalia, Civilia, Sacra, vicenis & amplius libris complexurus. Eorum tres priores Decadem primam inchoantes publici jam juris, etsi diversis temporibus, facti sunt: reliqui ut speramus, ac quotquot bonis literis operamur, vovemus, suo tempore sequentur. At in illis tamen tribus libris ea se offert rerum varietas, ut ex primo tantum, qui Naturalem Bohemiæ Historiam exhibet, ac situm adeo regionis, montes, fluvios, metallorum fodinas, varii generis gemmas, thermas, acidulas, plantas, pisces, feras, aves, & quæ huc spectant alia, suaviter æque ac docte describit, hac vice excerpenda quædam, & pro instituti ratione pauca quidem, ac sine delectu solicito, censuerimus; reliquis, quorum alter Bohemæ gentis originem, alter Topographiam Bohemiæ tradit, in mensem proximum sepositis.

Capite V. salubritas aëris in Bohemia commendatur, asseriturque duplici singulari argumento. Unum est, Reges Bohemos, quoticscunque ægroti, vel in Austriam, vel in Hungariam, aliove se deportari jusserunt, brevi obiisse; contra qui infirma valetudine in Bohemiam advenerant, plerosque sanitatem recuperasse, idque constare exemplis *Sigismundi, Maximiliani II, Matthiæ, & Ferdinandi III.* Cæsarum, ac *Annæ* Conjugis Matthiæ. Alterum est ex complexione Corporum

26. Obserwacje Jana Heweliusza. 1682.

26. [Heweliusz Jan]. Acta Eruditorum anno MDCLXXXII publicata [...] Nr 8 (sierpień). Lipsiae (Lipsk) 1682. Prostant J. Grossium et J. F. Gletitschium. Typis Christophori Güntheri, 4°, s. 241-264, **tabl. ryc. 1 (miedzioryt)**, opr. współcz., pap. 400,-

Numer z rocznika pierwszego na ziemiach niemieckich czasopisma naukowego „Acta Eruditorum", zawierający m.in. wyciąg z listu Jana Heweliusza (1611-1687), gdańszczanina, najwybitniejszego po Koperniku polskiego astronoma, twórcy nowożytnej selenografii, pierwszego zagranicznego członka angielskiego Royal Society. Tekst Heweliusza dotyczy zjawisk obserwowanych na niebie z gdańskiego obserwatorium 10 kwietnia 1682 r. **Do relacji astronoma dołączono szkic przedstawiony na miedziorytowej tablicy.** Opr.: pap. marm. Stan bardzo dobry.

27. [Historia Rzymska]. Millot Claude François-Xavier. Tableaux de l'Histoire Romaine; ouvrage posthume, abrégé de [...] par lui-même, orné de 48 figures [...] Paris (Paryż) 1796. L'Imprimerie de Gay et Gide, folio (wielkie), k. [2], s. 205, [2], **tabl. ryc. 48 (miedzioryty, w tym rozkładane)**, opr. z epoki, skóra. 3000,-

Obrazy z historii starożytnego Rzymu, będące syntetycznym ujęciem najważniejszych wydarzeń opracowanym przez Claude'a-Françoisa-Xaviera Millota (1726-1785), francuskiego historyka, członka Akademii Francuskiej. Praca ozdobiona znakomitymi, dekoracyjnymi rycinami takich artystów jak P.F. Tardieu, P.-A. Aveline, Louis Legrand, P.N. Gaucher i in. Autorem większości rysunków (i również kilku sztychów), na podstawie których wykonano miedzioryty, był Gabriel de Saint-Aubin (1724-1780), znany malarz, rysownik i sztycharz. **Ryciny rozkładane przedstawiają: imponującą bitwę morską** (rozegraną między flotą rzymską a flotą kartagińską w czasie wojny punickiej), **ogólny widok Rzymu** (z pałacem Nerona na pierwszym planie) oraz **triumfalny wjazd Pompejusza do Rzymu** (również z widokiem miasta). Wielkie folio (39,5 x 24,5 cm). Opr.: brązowa skóra marm., grzbiet siedmiopolowy z tłocz. i złoc. tytulaturą i ozdobnikami. Na wyklejkach pap. marm., brzegi k. barw. Drobne pęknięcia wzdłuż brzegu grzbietu, poza tym stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz.**

27. C. F. Millot. Ilustrowana historia starożytnego Rzymu. 1796.

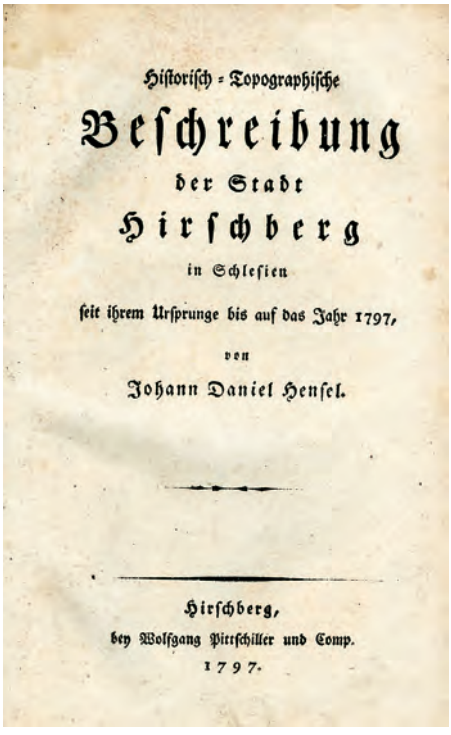
– Traktat kontrreformacyjny –

28. Hozjusz Stanisław. Verae Christianae Catholicaeque Doctrinae Solida Propugnatio, Una Cum Illustri Confutatione Prolegomenorum, quae primum Ioannes Brentius adversus Petrum a Soto Theologum scripsit, deinde vero Petrus Paulus Vergerius apud Polonos temere defendenda suscepit [...] Coloniae (Kolonia) 1558. Apud Maternum Cholinum, k. [9], s. 405, [1], inicjały (drzeworyty), adl.:
Kling Melchior. Matrimonialium causarum tractatus. Francoforti (Frankfurt nad Menem) 1559. Christian Egenolff, k. [4], 44, adl.:
Tapper Ruard. Explicationis Articulorum Venerandae Facultatis Sacrae Theologiae Generalis studii Lovaniensis circa dogmata Ecclesiastica ab annis triginta quatuor controversa: vna cum responsione. Lovanii (Leuven) 1555. Martinus Verhaffelt, k. [16], s. 402, [4], folio, opr. z epoki, skóra. 2500,-

Poz. 1. E.XVIII, 291-292. Traktat polemiczny Stanisława Hozjusza (1504-1579), kardynała, biskupa warmińskiego, sekretarza królewskiego, humanisty, teologa, jednego z czołowych przywódców polskiej i europejskiej kontrreformacji, którego polemiczne dzieła odznaczały się ciętym językiem, ogromną erudycją i znakomitą łaciną. Praca wymierzona była w poglądy Johanna Brenza (1499-1570), niemieckiego teologa protestanckiego, który miał bronić doktryny luterańskiej na soborze w Trydencie oraz opracował tak zwane wirtemberskie wyznanie wiary. Hozjusz zadedykował swoje dzieło królowi Zygmuntowi Augustowi. **Na k. tyt. drzeworytowa winieta z Orłem Białym z monogramem Zygmunta Augusta. Poz. 2.** Traktat prawniczy poświęcony małżeństwu, autorstwa Melchiora Klinga (1504-1571), niemieckiego prawnika. **Poz. 3.** Autorem był Ruard Tapper (1480-1559), katolicki teolog i inkwizytor, mianowany przez cesarza Karola V, zaciekle zwalczający protestantyzm. Pozycje oprawione w kolejności: Kling, Hozjusz, Tapper. Oprawa skóra, grzbiet pięciopolowy. Na licach okładzin tłoczenia radełkiem z wizerunkami postaci biblijnych. Zabrudzenia i zaplamienia opr., drobne ślady po owadach na opr. i kartach, miejscami zażółcenia i zabrudzenia pap., poza tym stan dobry.

VERAE, CHRISTIANAE,
CATHOLICAE QVE
DOCTRINAE SOLIDA PROPVGNATIO
VNA CVM ILLVSTRI CONFVTATIONE PROLEGOMENORVM,
quæ primùm Ioannes Brentius aduersus Petrum à Soto Theologum scripsit, deinde verò Petrus Paulus Vergerius apud Polonos temerè defendenda suscepit.
Autore Reuerendissimo in Christo Patre ac D. Domino, D. Stanislao Hosio, Episcopo Varmiensi.
Opus elegantissimum, nunc recèns æditum, & in quinq; libros distributum, nostri temporis hæreses primùm ab origine recensens, dein eas complectens controuersias maximas, quæ nunc de fide & religione potissimùm agitantur, vti sequens mox pagina indicabit.
COLONIAE,
Apud Maternum Cholinum.
M. D. LVIII.

28. Stanisław Hozjusz. Traktat. 1558.

Historisch = Topographische
Beschreibung
der Stadt
Hirschberg
in Schlesien
seit ihrem Ursprunge bis auf das Jahr 1797,
von
Johann Daniel Hensel.
Hirschberg,
bey Wolfgang Pittschiller und Comp.
1797.

30. Kronika Jeleniej Góry. 1797.

29. Jasłowski Bernard. Kazanie na pogrzebie Jaśnie Wielmożney Jeymośći P. Doroty Gnińskiey Woiewodziny Chełmskiey... B.m. [1680]. B.w., folio, k. [6], opr. współcz., płsk. 250,-

E.XVIII, 509. Kazanie pogrzebowe na uroczystości żałobne Doroty z Jaskólskich Gnińskiej, żony Jana Krzysztofa, wojewody chełmińskiego i późniejszego malborskiego, podkanclerzego koronnego. Opr.: brązowy płsk z wykorzystaniem dawnej skóry. Ubytki krawędzi części kart, fachowo uzupełnione.

30. [Jelenia Góra]. Hensel Johann Daniel. Historisch-Topographische Beschreibung der Stadt Hirschberg in Schlesien seit ihrem Ursprunge bis auf das Jahr 1797. Hirschberg (Jelenia Góra) 1797. Bey Wolfgang Pittschiller und Comp., 8°, k. [2], s. 800, opr. późniejsza, kartonowa. 600,-

Kronika Jeleniej Góry stanowiąca dzieło życia Johanna Daniela Hensela (1757-1839), pisarza, historyka i kompozytora. Kompendium wiadomości o przeszłości miasta, do dziś stanowiące cenne źródło dla badających jego historię. Mieszkający w Jeleniej Górze od 1792 r. Hensel oparł swą pracę o szeroką bazę źródłową, m. in. o materiały zgromadzone w miejskim archiwum. Opr.: karton oklejony pap. Brak okleiny na grzbiecie, miejscami drobne przebarwienia, poza tym stan dobry.

– Sławne dzieła przyrodnicze –

31. Jonston Jan. Dendrographias sive Historiae naturalis de arboribus et fructicibus tam nostri quam peregrini orbis libri decem. Figuris aeneis adornati. Francofurti

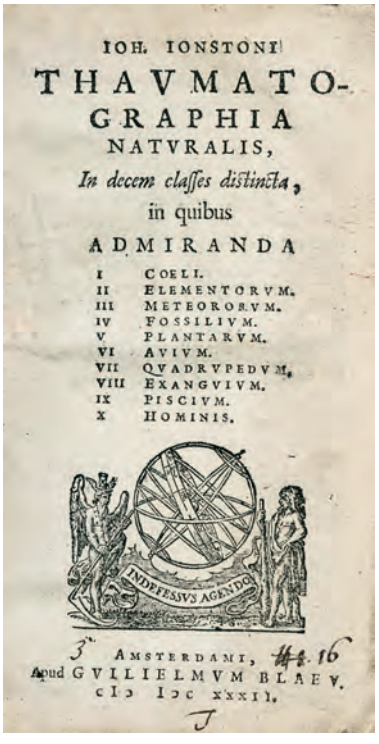
31. J. Jonston. O drzewach. 1662.

31. J. Jonston. O czworonogach. 1662.

an Moenum (Frankfurt n. Menem) 1662. Typis Hieronymi Polichii. Sumptibus Haeredum Matthaei Meriani, folio, **frontispis (miedzioryt)**, k. [9], s. 477, [1], k. [14], **tabl. ryc. 137 (miedzioryty)**, adl.;
Jonston Jan. Historiae naturalis de quadrupetibus [!] libri. Cum aeneis figuris. Grancoforti ad Moenum (Frankfurt n. Menem), b.r. [ok. 1650]. Impensis Haeredum Math. Meriani, folio, **frontispis (miedzioryt)**, s. 231, [1], k. [2], **tabl. ryc. 80 (miedzioryty)**, adl., opr. późniejsza, skóra. 7000,-

E.XVIII, 613-615. Dwie prace z zakresu przyrodoznawstwa autorstwa Jana Jonstona (1603-1675), lekarza, przyrodnika, urodzonego w Szamotułach, syna emigranta szkockiego i Polki. Po odbyciu licznych podróży Jonston mieszkał w latach 1636-1656 w Lesznie, w czasie najazdu szwedzkiego przeniósł się do swojego majątku koło Lublina, gdzie pozostał aż do śmierci. **Poz. 1.** Monumentalna rozprawa poświęcona drzewom, zawierająca informacje o roślinach europejskich i egzotycznych, ozdobiona **137 tablicami miedziorytowymi z wizerunkami poszczególnych gatunków drzew i owoców.** Frontispis sygn.: „Mattheus Merian Invenit. Melchior Küssel sculps." **Poz. 2.** Tom z głównego dzieła Jonstona, poświęcony czworonogom. Praca składała się z sześciu części opisujących w sposób encyklopedyczny poszczególne gatunki zwierząt. Tom pochodzi z pierwszego wydania „Historia naturalis", które ukazało się we Frankfurcie w latach 1650-1653. Dzieło szybko zdobyło dużą popularność, co zaowocowało publikacją kolejnej edycji (amsterdamskiej) już w cztery lata później. **Poszczególne gatunki zwierząt przedstawiono na 80 miedziorytach**. Opr.: brązowa skóra. Na przedniej wyklejce osiemnastowieczny niemiecki ekslibris Rudolfa Stecka oraz karteczka z dedykacją dla tegoż, pisana po francusku, przywieszona na sznurku umocowanym lakiem. Otarcia opr., miejscami drobne przebarwienia i zabrudzenia k. Ubytki narożników kilku k. bez szkody dla tekstu i rycin, poza tym stan dobry.
(Patrz tablica V)

IOH. IONSTONI
THAVMATO-
GRAPHIA
NATVRALIS,
In decem classes distincta,
in quibus
ADMIRANDA
I COELI.
II ELEMENTORVM.
III METEORORVM.
IV FOSSILIVM.
V PLANTARVM.
VI AVIVM.
VII QVADRVPEDVM.
VIII EXANGVIVM.
IX PISCIVM.
X HOMINIS.
INDEFESSVS AGENDO
AMSTERDAMI,
Apud GVILIELMVM BLAEV.
cIↃ IↃC XXXII.

32. J. Jonston. O cudach przyrody. 1632.

33. Kalendarz heraldyczny na rok 1725.

32. Jonston Jan. Thaumatographia naturalis, In decem classes distincta [...] Amsterdam 1632. Apud Guilielmum Blaev, 12°, k. [6], s. 501, [3], opr. pap. 800,-

E.XVIII, 618 (drugi wariant wyd.). Z księgozbioru George'a Simona Harcourta (ekslibris). Jedno z wczesnych dzieł Jana Jonstona (1603-1675), lekarza, przyrodnika, polihistora, pedagoga. Europejską sławę zdobył dzięki pracom z historii naturalnej, które były tłumaczone na kilka języków. Oferowane dzieło jest zbiorem wiadomości o interesujących zjawiskach naturalnych i cudach przyrody. Przeznaczone było przede wszystkim dla młodzieży, w której miało rozbudzać zainteresowanie historią naturalną. George Simon Harcourt (1736-1809), brytyjski polityk, mecenas sztuki i kultury, zasłużony dla rozwoju sztuki projektowania parków i ogrodów. Stan bardzo dobry.

33. [Kalendarz heraldyczny]. Der durchlauchtigen Welt neu-vermehrter und verbesserter Curieseur Geschichts-, Geschlechts- und Wappen-Calender auf das Schalt-Jahr [...] 1724. Nürnberg (Norymberga) [1723]. In Verlegung Christoph Weigels. Gedruckt bey Lorents Bieling, 8°, frontispis (miedzioryt, ręcznie kolor.), k. [15], **tabl. ryc. 12 (miedzioryty ręcznie kolor.)**, tabl. ryc. 1 (miedzioryt), tabl. herbów **60 (miedzioryty rozkładane, ręcznie kolor.)**, s. 61-80, k. [3], opr. współcz., skóra, futerał ochronny, płsk. 1600,-

E. nie notuje. Kalendarz na rok 1725, w którym, prócz części chronologicznej, umieszczono genealogię rodzin cesarskich, królewskich i książąt europejskich, przede wszystkim krajów Rzeszy. Na odwrotach miedziorytowych tablic z wizerunkami herbów podano wiadomości genealogiczne. Uwzględniono **herb królewski Sasów zasiadających na tronie Rzeczypospolitej i herb rodu Sobieskich (Janina pod koroną królewską).** Na frontyspisie przedstawienia najważniejszych wydarzeń roku 1722. W części kalendarzowej całostronicowe przedstawienia związane z poszczególnymi miesiącami, m.in. jazda na

KOLĘDA
WARSZAWSKA
NA ROK
1766.
w Drukarni J. K. Mci y Rzplitey
u XX Scholarum Piarum.

34. Kolęda Warszawska na rok 1766.

KALENDARZYK
POLITYCZNY
WARSZAWSKI
NA ROK 1786.
Po Przybyszowym Pierwszy,
a po Przeszłepnym drugi.
w WARSZAWIE
w Drukar: Nadw: J K Mci
i Przesw: Kommissyi Eduk:

36. Kalendarzyk Polityczny Warszawski.

łyżwach, karnawał, próbowanie młodego wina. Opr.: skóra brązowa, na licach herby Korony i Litwy. Futerał ochronny płsk. Stan bardzo dobry.

34. [Kalendarz]. Kolęda Warszawska na rok 1766. Warszawa [1765]. W Drukarni J. K. M. y Rzplitey u XX. Scholarum Piarum, 24º, k. [95], opr. z epoki, płsk. 650,-

E.XIX, 415-416. Kalendarzyki „Kolęda Warszawska" ukazywały się od 1752 r. (od 1778 r. pod tytułem „Kalendarzyk polityczny"). **Redagował je ks. Antoni Jakub Wiśniewski** (1718-1774), nadworny teolog Augusta III, fizyk, matematyk, wykładowca Collegium Nobilium, przyjaciel i współpracownik Stanisława Konarskiego, uważany za prekursora filozofii oświeceniowej w Polsce. Zygmunt Gloger uznał Wiśniewskiego „za właściwego reformatora kalendarza", pisząc „Wydawnictwa Wiśniewskiego i Paprockiego zerwawszy z wieszczbiarstwem, walczyły przeciwko przesądom w imię nauki" (Encyklopedia Staropolska). W kalendarzykach drukowano przydatne dla czytelników informacje z Polski i świata. W „Kolędzie" na rok 1766 znalazły się m.in. chronologia książąt i królów polskich, zestawienie władców europejskich z ich genealogią, spis urzędników Rzeczypospolitej, wykaz kawalerów orderu Św. Stanisława oraz **Postanowienie i opisanie kondycyi orderu Św. Stanisława**. Przetarcia oprawy, miejscami przekreślenia atramentem, poza tym stan dobry.

– Konstytucja 3 Maja –

35. [Konstytucja 3 Maja]. Kalendarzyk Narodowy y Obcy na Rok Pański 1792. [Cz.1]. Warszawa [1791/1792]. W Drukarni Uprzywileyowaney Piotra Zawadzkiego, 12°, s. 356, k. [2], opr. kart. z epoki. 1200,-

E.XIX, 44. **Na s. 31-306 przedrukowany tekst Konstytucji 3 Maja,** co przyczyniło się do jej rozpowszechnienia. Ponadto w kalendarzyku: „Zbiór królów i książąt polskich, przed i po złączeniu Korony z W.X. Litewskim", „Stany Skonfederowane", „Rzut oka na teraźniejsze i przyszłe Rzeplte uszczęśliwienie". Otarcia i ubytki kartonu oprawy, nieaktualne zapiski własnościowe, marginalia na wyklejkach, na kartach miejscami charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry. Jedna karta 17/18 dorobiona na starym papierze. **Rzadkie.**
(Patrz tablica IV)

36. Kalendarzyk Polityczny Warszawski na rok 1786. Po Przybyszowym pierwszy, a po Przestępnym drugi. Warszawa [1786]. W Drukar: Nadw: J.K.Mci i Przesw: Kommissyi Eduk:, 12°, k. [161], winietka tyt. (drzeworyt), opr. kart. z epoki, brzegi kart prószone. 800,-

E.XIX, 46 (notuje tylko 1 egzemplarz). Zawiera m.in.: Imiona panów europejskich i ich familii; Senatorowie duchowni i świeccy Korony Polskiej i W. Ks. Litewskiego; Dygnitarze koronni i W. Ks. Litewskiego; Kawalerowie Orderu Orła Białego; Regestr Kawalerów Orderu św. Stanisława; Order Maltański w Polsce; Damy Orderu Niepokalanego Poczęcia N. P. Marii; Rada Nieustająca; Trybunał Koronny; Trybunał Litewski; Urzędnicy ziemscy i grodzcy w Koronie i Wielkim Księstwie Litewskim; **Mundury w Koronie; Mundury na Litwie;** Palestra; Magistrat Warszawy; Poczta. Na karcie tytułowej drzeworytowy herb Stanisława Augusta. Brak kilku końcowych kart (egz. Biblioteki XX. Czartoryskich liczy [162] karty, wg J. Buły także nie posiada końcowych kart), przetarcia kartonu oprawy, ostatnia składka przestawiona przez introligatora, nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry. **Rzadkie.** Lit.: J. Buła, Katalog kalendarzy polskich od XVI do XVIII wieku w zbiorach Biblioteki Czartoryskich, Kraków 1994, s. 119

37. Karnkowski Stanisław. Stanislai Carncovii episcopi Wladislaviensis ad Henricum Valesium Poloniarum Regem des. Paneyricus. B.m., b.r. [1574?], k. [16], 4°, opr. XIX w. płsk z tyt. na grzbiecie. 1200,-

E. XIX, 122. Panegiryk **na cześć króla Henryka Walezego**, napisany przez Stanisława Karnkowskiego (1520-1603) – biskupa kujawskiego, arcybiskupa gnieźnieńskiego i prymasa Polski, sekretarza królewskiego i pisarza politycznego. K. tyt. naprawiana, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

38. Kluk Krzysztof. Dykcyonarz roślinny, w którym podług układu Linneusza są opisane rośliny nietylko kraiowe dzikie, pożyteczne, albo szkodliwe: na roli, w ogrodach, oranżeryach, utrzymywane: ale oraz y cudzoziemskie, któreby w kraiu pożyteczne być mogły: albo z których mamy lekarstwa, korzenie, farby, etc., albo które jakową nadzwyczayność w sobie mają. Ich zdatności lekarskie, ekonomiczne, dla ludzi, koni, bydła, owiec, pszczół, etc., utrzymywane, etc. Z poprzedzaiącym wykładem słów botanicznych, y kilkorakim na końcu regestrem. **Tom II** (z 3). F-Q. Warszawa 1787. W Drukarni J.K.Mci y Rzeczypospolitey XX. Scholarum Piarum, 8°, k. [2], s. 256, opr. płsk. 400,-

E.XIX, 318-319. **Wydanie pierwsze.** Egzemplarz z biblioteki dworskiej w Chłopicach (pieczątki). Encyklopedyczny słownik roślin napisany przez ks. Krzysztofa Kluka (1739-1796), proboszcza w Ciechanowcu, przyrodnika, autora wielu prac z dziedziny botaniki i zoologii, które były przełomowe dla polskich nauk przyrodniczych. Kluk opisał w nim 1536 rodzimych i obcych gatunków roślin, układając hasła alfabetycznie łacińskimi nazwami (według systematyki Karola Linneusza). Część słownikową poprzedził obszernym wstępem, w którym omówił podstawy linneuszowej systematyki, słownictwo botaniczne, budowę roślin oraz dał szereg ogólnych informacji o praktycznych zastosowaniach roślin, w tym w ziołolecznictwie (choć zalecał konsultacje z lekarzem). Na poszczególne hasła składa się szczegółowy opis wyglądu rośliny, charakterystycznych cech budowy, występowania, kwitnienia, zastosowania oraz pielęgnacji (w przypadku roślin ozdobnych i uprawnych). Oferowany tom II zawiera hasła: FAGUS-QUERCUS ROBUR (dąb zwyczajny). Karta z omyłkami wstawiona po karcie tytułowej, ubytki, zaplamienia i zabrudzenia kartonowej oprawy, na kartach stare ślady zawilgocenia i charakterystyczne zażółcenia, egzemplarz nieobcięty.

STANISLAI
CARNCOVII
EPISCOPI WLADISLA.
VIENSIS.
AD
HENRICVM VALESIVM POLO-
NIARVM REGEM DES.
PANEGYRICVS.

37. Panegiryk na cześć króla. 1574.

DYKCYONARZ
ROŚLINNY,
W KTÓRYM
PODŁUG UKŁADU LINNEUSZA SĄ OPISANE
ROŚLINY NIETYLKO KRAIOWE DZIKIE, POZYTE-
CZNE, ALBO SZKODLIWE: NA ROLI, W OGRO-
DACH, ORANZERYACH, UTRZYMYWANE:
ALE ORAZ Y CUDZOZIEMSKIE, KTOREBY W KRAIU
POŻYTECZNE BYC MOGŁY: ALBO Z KTORYCH MAMY
LEKARSTWA, KORZENIE, FARBY, &c. ALBO
KTORE JAKOWĄ NADZWYCZAYNOSC
W SOBIE MAIĄ:
ICH ZDATNOSCI LEKARSKIE, EKONOMICZNE, DLA
LUDZI, KONI, BYDŁA, OWIEC, PSZCZOŁ, &c.
UTRZYMYWANIE, &c.
Z poprzedzaiącym wykładem słow Botani-
cznych, y kilkorakim na końcu Regestrom;
TOM II.
F. — Q.
UŁOŻONY
Przez
X. KRZYSZTOFA KLUKA
NAUK WYZWOLONYCH I FILOZOFII DOKTORA, KANONIKA KAT. IN-
FLANTSK. DZIEKANA DROHICKIEGO, PROBOSZCZA CIECHANO-
WIECKIEGO, SZKOŁY GŁOWNEY W. X. L. TOWARZYSZA.
w WARSZAWIE 1787.
W Drukarni J. K. Mci y Rzeczypospolitey
u XX. Scholarum Piarum.

38. K. Kluk. Dykcyonarz roślinny. 1787.

39. Kluk Krzysztof. Roślin potrzebnych, pożytecznych, wygodnych, osobliwie kraiowych, albo które w kraiu użyteczne być mogą, utrzymanie, rozmnożenie i zażycie. T. 2. O drzewach i ziołach dzikich, lasach. Warszawa 1788. W Drukarni XX. Schol. Piarum, 8°, k. [3] (winno być 5), s. 293, opr. XIX w., płsk. 600,-

E.XIX, 320. Praca obejmująca całokształt nauk ogrodniczych, leśniczych i rolnych, w której autor zajął się po raz pierwszy w literaturze polskiej morfologią, anatomią, fizjologią i systematyką roślin. Do systematyki roślin Karola Linneusza ustosunkował się krytycznie, przedstawił własną systematykę opartą głównie na praktyce gospodarskiej i ekologii. W oferowanym tomie 2. informacje o dzikich drzewach i roślinach zielnych oraz lasach. Opr.: brązowy płsk marm., brzegi k. barw, na licach pap. marm. Karta przedtytułowa i tyt. oraz 2 k. tablic dorobione na starym papierze. Ślady po owadach na grzbiecie.

40. Knapski Grzegorz. Idiotismi Polonici seu Voces Polonicae quae latine de verbo ad verbum reddi nequeunt, sed periphrastice reddendae sunt. Vilnae (Wilno) 1766. Typis. Acad. Soc. Jesu, 12°, k. [2], s. 219, [5], opr. późniejsza, pperg. 600,-

E.XIX, 332. Polsko-łaciński słowniczek przysłów, idiomów i związków frazeologicznych, opracowany dla użytku szkolnego na podstawie trzeciej części monumentalnego „Thesauri Polonolatinograeci" Grzegorza Knapskiego (1564-1638), profesora kolegiów jezuickich, poety, dramatopisarza. Zawiera łacińskie odpowiedniki nieprzetłumaczalnych dosłownie polskich fraz. Ułożone w kręgu jezuickim kompendium stało się niezwykle popularne i doczekało się kilkunastu wydań w XVII i XVIII w. Opr.: pperg. naturalny, na licach pap. Miejscami zabrudzenia i zaplamienia, poza tym stan dobry.

– Na potrzeby żeglugi morskiej –

41. Koch Julius August. Astronomische Tafeln zur Bestimmung der Zeit, aus der beobachteten gleichen obwohl unbekannten Höhe zweyer Fixsterne. Vorzüglich zum

39. K. Kluk. O drzewach. 1788.

40. G. Knapski. Idiotismi Polonici. 1766.

Nutzen der Schiffhart berechnet von [...] Berlin und Stralsund 1797. Bei Gottlieb August Lange, 8°, k. [1], s. XII, [2], 142, opr. brosz. 800,-

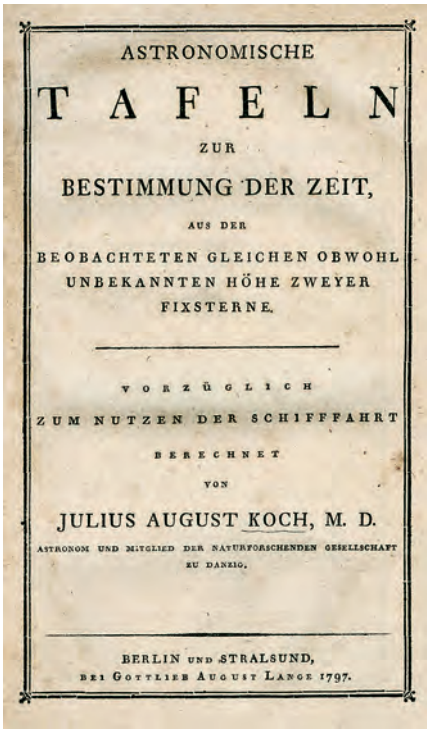
Tablice astronomiczne na lata 1797-1860, służące do wyznaczania czasu na podstawie obserwacji położenia różnych gwiazd – m.in. w gwiazdozbiorach Korona Północy, Byk, Delfin, Pegaz, Andromeda, Lew, Bliźnięta, Panna, Orzeł, Wodnik, Orion. **Obserwacje dokonywane dla długości geograficznej Gdańska.** Tablice na podstawie własnych pomiarów i obliczeń opracował Julius August Koch (1752-1817), gdański astronom, lekarz, członek Towarzystwa Przyrodniczego w Gdańsku. Tablice i przedstawione obliczenia były niezwykle **użyteczne w żegludze,** w znaczący sposób ułatwiając nawigację na półkuli północnej (zwłaszcza na Morzu Bałtyckim i Północnym). Egzemplarz nierozcięty i nieobcięty. Miejscami drobne przebarwienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

42. [Konstytucje]. Constitucie Seymu Walnego Warszawskiego Roku Bożego M.D.LXXXIX. Kraków 1589. W Drukarni Mikołaia Szarffenbergera, folio, s. 58, k. [2], s. 22, inicjały (drzeworyty), opr. współcz., płsk. 600,-

E.XX, 39-40. Konstytucje sejmowe wraz z uniwersałem poborowym. Zawierają m.in.: Postanowienia ziemi inflanckiej; O szlachectwie; Solne składy mazowieckie; Myto warszawskie; Trybunał wołyńskiego i bracławskiego województw. Opr.: brązowy płsk, na licach pap. Brak karty tytułowej i s. 3-6 (uzupełnione współczesną kopią). Zawiera winietę z najstarszym drzeworytowym widokiem Warszawy (kopia). Ślady zawilgocenia na k., poza tym stan dobry.

– Ordynacja Jana Zamoyskiego –

43. [Konstytucje]. Constitucie Seymu Walnego Warszawskiego Roku Bożego M.DXC. Kraków [1590]. W Drukarni Mikołaia Szarffenbergera, Króla Je. Mci Typographa, s. 44, k. tyt. z drzeworytem, folio, opr. współcz. płsk. 800,-

ASTRONOMISCHE
TAFELN
ZUR
BESTIMMUNG DER ZEIT,
AUS DER
BEOBACHTETEN GLEICHEN OBWOHL
UNBEKANNTEN HÖHE ZWEYER
FIXSTERNE.
VORZÜGLICH
ZUM NUTZEN DER SCHIFFFAHRT
BERECHNET
VON
JULIUS AUGUST KOCH, M. D.
ASTRONOM UND MITGLIED DER NATURFORSCHENDEN GESELLSCHAFT
ZU DANZIG.
BERLIN UND STRALSUND,
BEI GOTTLIEB AUGUST LANGE 1797.

41. J. A. Koch. Tablice astronomiczne. 1797.

CONSTITVCIE
SEYMV WALNEGO
WARSZAWSKIEGO
Roku Bozego, M D XC.
W KRAKOWIE
W Drukárni Mikołaiá Szarffenbergerá,
Krolá Ie^ Mci Typográphá.

43. Konstytucje Sejmu Walnego. 1590.

E.XX, s. 40 (notuje jeszcze dodatek „Pobór pogłówny", którego tu brak). Uchwały Sejmu Walnego Warszawskiego Zawiera m.in.: Sposoby i warunek oddawania quarty; **Aprobacja ordynacji Jana Zamoyskiego**; Sprawy Wielkiego Księstwa Litewskiego. Na k. tyt. duży drzeworytowy herb Polski i Litwy. K. tyt. i ostatnia po konserwacji, z uzupełnionymi narożnikami, ślady po zalaniu i liczne plamki na marginesach.

44. [Konstytucje sejmowe z okresu panowania Władysława IV]. Oprawione razem druki konstytucji z kolejnych sejmów oraz akta bezkrólewia po śmierci Władysława IV. Kraków 1633-1642. W Drukarni Andrzeja Piotrkowczyka; Warszawa 1646-1648. W Drukarni Piotra Elerta, folio, k. [1], s. 63, k. [6]; k. [1], s. 7, k. [4]; k. [1], s. 50, k. [4]; k. [1], s. 12; k. [1], s. 12; k. [1], s. 56; k. [1], s. 37; k. [1], s. 16; k. [1], s. 20, k. [2]; k. [1], s. 49; k. [2]; k. [2]; k. [4]; s. 32, opr. współcz., skóra. 7000,-

E.XX, 46-54 (poz. 1-10). **1.** Przywileie y Constitucie Seymowe, za panowania Je[go] Królewskiey Mći Władisława IV. Roku Pańskiego MDCXXXIII (zawiera ogłoszenie, przysięgę i potwierdzenie praw przez koronowanego Władysława IV oraz konstytucje uchwalone na sejmie koronacyjnym. Na końcu na niepaginowanych stronach ordynacja wyboru uchwalonych podatków). **2.** Constitucie sejmu walnego Koronnego Warszawskiego dwuniedzielnego. Roku pańskiego MDCXXXIV (na nlb. k. na końcu „O podatkach Rzeczypospolitey"). **3.** Constitucie Seymu walnego Koronnego Warszawskiego sześcioniedzielnego roku pańskiego MDCXXXV zaczętego ostatniego dnia miesiąca Stycznia, a skończonego XIV Marca (na nlb. k. na końcu „O podatkach Rzeczypospolitey"). **4.** Constitucie Seymu Walnego Koronnego Warszawskiego dwuniedzielnego roku Pańs. M.DC.XXXV dnia XXI miesiąca Listopada. **5.** Constitucie Seymu Koronnego Warszawskiego dwuniedzielnego roku pańskiego M.DC.XXXVII. dnia III. miesiąca Czerwca. **6.** Constitucie Seymu Walnego Koronnego Warszawskiego sześćniedzielnego roku pańs. MDCXXXVIII. **7.** Constitucie Seymu Walnego Koronnego sześcioniedzielnego Warszawskiego roku Pańskiego M.D.C.XLI dnia 20 miesiąca Septembra. **8.** Constitucie i Vchwała Seymv Walnego Koron-

PRZYWILEIE Y
CONSTITVCIE
SEYMOWE.
Zá Pánowánia Ie^o Krolewſkiey Mći
WŁADYSŁAWA IV.
Roku Páńſkiego, M. DC. XXXIII.
W KRAKOWIE,
W Drukárni Andrzeiá Piotrkowczyká, Krolá J.M. Typográphá.

44. Konstytucje za panowania Władysława IV.

KONSTYTUCYE
W. X. LITEWSKIEGO
NA SEYMIE
EXTRAORDYNARYINYM WARSZAWSKIM
W Roku 1773. Kwietnia 19. Dnia zaczętym,
a w Roku 1775. Kwietnia 11. Dnia
ſkończonym.
UCHWALONE.
W WARSZAWIE, 1775.
w Drukarni J. K. Mci y Rzeczypoſpolitey u XX. Scholarum Piarum.

45. Konstytucje Sejmu Rozbiorowego. 1775.

nego Dwuniedzielnego w Warszawie, Roku M.DC.XLII. Dnia XI Mieśiąca Lutego. **9.** Constitucie Seymu walnego Koronnego Sześćniedzielnego Warszawskiego Roku Pańskiego M.DC.XLVI dnia 5 miesiąca Decembra (dołączono niepełny 2 k. z druku „O podatkach" z 1632 r.). **10.** Constitucie Seymu Walnego Koronnego Warszawskiego trzyniedzielnego roku pańskiego M.DC.XLVII (1647) zaczętego wtórego dnia Maia. **11.** E.XXI, 438. [Uniwersał] Matthias Łubieński Dei gratia Archiepiscopus Gnesnensis [...] B.m., b.r., b.w. **12.** E. XXVI, 48. [**Uniwersał o powstaniu Chmielnickiego**] My Rady Rzeczypospolitey [...] B.m., b.r., b.w. **13.** E.XX, 17. Confaederacya Województwa Krakowskiego. B.m., b.r., b.w. **14.** E.XX, 17-18. Confaederacya generalna omnium ordinum Regni et Magni Ducatus Lith. Na Conwokacyey głowney Warszawskiej uchwalona Roku Pańskiego MDCXLVIII, dnia 16 Miesiąca Lipca. B.m., b.r., b.w. Winieta herbowa na k. tyt. poz. 1 ręcznie kolorowana. Opr.: brązowa skóra, z szyldzikiem i tłoczeniami. Marginalia i podkreślenia. W zbiorze pominięto druki z sejmami z 1643 i 1648 r. W poz. 1. brak s. 11-18. Krawędzie części k. wzmacniane. Ślady zalania i zaplamienia. Stan dobry.
(Patrz tablica IV)

– Sejm Rozbiorowy (z podpisami Ponińskiego i Radziwiłła) –

45. Konstytucye publiczne Seymu Extraordynaryinego Warszawskiego pod węzłem Generalney Konfederacyi Oboyga Narodów trwaiącego. Roku 1773 dnia 19. kwietnia zaczętego, a z limity y sześciu prorogacyi w roku 1775 przy utwierdzeniu Dzieł Generalnych Konfederacyi y rozwiązaniu onychże skończonego. T. 1-2 (1 wol.). Warszawa 1775. W Drukarni J.K.Mci y Rzeczypospolitey u XX. Scholarum Piarum, folio, k. [2], s. 86, 180, [8]; s. 287, [1], k. [7], winietki, inicjały, finaliki, herb Rzeczypospolitej (drzeworyty); adl.:
Konstytucye W.X.Litewskiego na Seymie Extraordynaryinym Warszawskim w roku 1773 Kwietnia 19 dnia zaczętym, a w roku 1775 Kwietnia 11 dnia skończonym uchwalone. Warszawa 1775. W Drukarni J.K.Mci y Rzeczypospolitey u XX. Scho-

larum Piarum, folio, s. 207, [1], k. [6], winietki, inicjały, finaliki (drzeworyty), adl., opr. późniejsza, skóra. 9000,-

E.XX, 63. **Z odręcznymi podpisami marszałków sejmu i konfederacji – Adama Ponińskiego, Michała Hieronima Radziwiłła oraz odciskiem pieczęci mniejszej litewskiej.** Zbiór zawiera dokumenty sejmu rozbiorowego, m.in. traktaty polsko-rosyjskie i polsko-pruskie potwierdzające i uprawomocniające zagarnięcie ziem Rzeczpospolitej przez te państwa, akty osobne, indygenaty, nobilitacje, akty handlowe, ustanowienie Rady Nieustającej, powołanie Komisji Edukacji Narodowej. Na końcu księgi **odręczne podpisy marszałków sejmu rozbiorowego:** „Adam Łodzia Xie Poniński Marszałek Gen[eralnej] Konf[ederacji] Kor[onne]y y Seymowy", „Michał Hm. Radziwiłł MM[arszałek] K[onfederacji] [Generalnej] W[ielkiego] X[ięstwa] L[itewskiego] y Seymowy". Pod nimi odpowiednio **podpisy sekretarzy konfederacji** koronnego – Floriana Drewnowskiego i litewskiego – Andrzeja Malczewskiego. Poniżej **pieczęć mniejsza litewska wyciśnięta przez papier w wosku** (średnica 76 mm) i podpis sekretarza pieczęci Jana Haraburdy. Pod naciskami Rosji i Prus, pomimo gwałtownego protestu Reytana i wielu posłów, sejm zatwierdził traktaty rozbiorowe. Adam Poniński (1732/1733 – 1798), marszałek sejmu rozbiorowego 1773-1775, podskarbi wielki koronny 1775-1790, skazany przez sąd w czasie Sejmu Czteroletniego na pozbawienie szlachectwa, dóbr i wieczną banicję (zrehabilitowany w czasie konfederacji targowickiej). Michał Hieronim Radziwiłł (1744-1831), ostatni wojewoda wileński, właściciel Nieborowa, członek KEN, podpisywał akty rozbiorowe także po kolejnych rozbiorach. Opr.: brązowa skóra. W poz. 1, w t. 1, brak s. 144-147, w poz. 2 brak ostatniej k. nlb. Ubytki krawędzi części kart, k. miejscami podklejane, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie!**
(Patrz tablica VII)

– Dzieje Korony Polskiej –

46. Kromer Marcin. O sprawach, dzieiach y wszystkich inszych potocznościach koronnych polskich: ksiąg XXX przez Marcina Błazowskiego z Błażowa: wyraźnie na polski język przetłumaczone, przydatkami y dowodami niektóremi poniekąd utwierdzone, y własnych onegoż kosztem z druku na świat podane. Kraków 1611. Druk. Mikołaj Loba, folio, k. [5], s. 599, [1], k. [9], inicjały (drzeworyty), opr. z epoki, skóra. 12 000,-

E.XX, 284-285. **Pierwsze wydanie polskiego przekładu.** Jedno z najwybitniejszych dzieł historycznych w dorobku Marcina Kromera (1512-1589) – biskupa warmińskiego, dyplomaty, pisarza i historyka, sekretarza królewicza Zygmunta Augusta, który po wstąpieniu na tron obsypał Kromera zaszczytami i powierzał funkcję posła w najważniejszych sprawach dyplomatycznych. Kromer był orędownikiem spraw polskich na sejmach Rzeszy i na Soborze Trydenckim. Dzieło pisane po łacinie, oparte m.in. na uporządkowanych wcześniej materiałach z Archiwum Skarbca Koronnego na Wawelu, ukazało się po raz pierwszy w 1555 r. Celem pracy było przedstawienie czytelnikowi w kraju i zagranicą obrazu całości dziejów polskich. Dzieło Kromera posiada dużą wartość historyczną, w tekście cytowanych jest in extenso ponad 100 dokumentów, wykorzystana została także najstarsza kronika polska Galla Anonima. Choć początkowo w kraju dzieło przyjęto wrogo, z czasem ta opinia uległa zmianie i w 1580 r. Sejm uchwalił publiczne podziękowanie dla Kromera. **Oprawa późnorenesansowa:** brązowa skóra, na okładzinach tłoczenia radełkiem z personifikacjami cnót, ślady po klamrach, brzegi k. barw. Egzemplarz z ręcznymi rubrykacjami (podkreślenia, inicjały, marginalia, znaczki). Karta tyt. i 8 k. nlb. indeksu z końca w starannej kopii na starym papierze. Miejscami zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz tablica IV)

47. Kulmus Johann Adam. Tabulae anatomicae, in quibus corporis humani omni-umqueejus partium structura & usus brevissime explicantur; accesserunt… annotationes et tabulae aeneae… Gedani (Gdańsk) 1732. Apud Cornelium à Beughem, 8°, frontispis (miedzioryt), s. [12], 179, [21], **tabl. ryc. 22** (**miedzioryty** rozkł.); opr. płsk z tłocz. 900,-

E. XX, s. 376. Słynny atlas anatomiczny tłumaczony w XVIII w. na wiele języków (m.in. duński, francuski i japoński). Profesor Akademii Cesarskiej Johann Adam Kulmus (1689-1745), gdańszczanin, dr medycyny, wykładał anatomię w gdańskim Gimnazjum Akademickim. Alegoryczny frontispis przedsta-

MARCINA
KROMERA
BISKVPA WARMIENSKIEGO
O SPRAWACH, DZIEIACH, Y WSZY-
TKICH INSZYCH POTOCZNOSCIACH
Koronnych Polskich:
KSIĄG XXX.
PRZEZ
MARCINA BŁAZOWSKIEGO
Z BLAZOWA:
Wyráźnie ná Polski ięzyk przetłumáczone, przydatkámi
y dowodámi niektoremi poniekąd vwierdzone,
y własnym onegoż kosztem z druku ná
świát podáne.
Cum Gratia & Priuilegio S. R. M.
W KRAKOWIE.
W Drukárni Mikołáiá Lobá/Roku Páńskie'/
1611

46. M. Kromer. Dzieje Korony Polskiej. 1611.

47. J. A. Kulmus. Atlas anatomiczny. 1732.

wiający sekcję zwłok wg rys. i rytu J. Philipsa. Tablice anatomiczne przedstawiają m.in. układ kostny, nerwowy, krwionośny. **Estreicher wymienia tylko jedną bibliotekę (Ossolineum), która posiada to dzieło**. Brak 6 tablic. Jedna z tablic podklejona, niewielki ślad zalania marginesów. Charakterystyczne zażółcenia, kilka kart z niewielkim ubytkiem marginesu. Notatki piórem, nieaktualne wpisy i pieczątki własnościowe. **Bardzo rzadkie.**

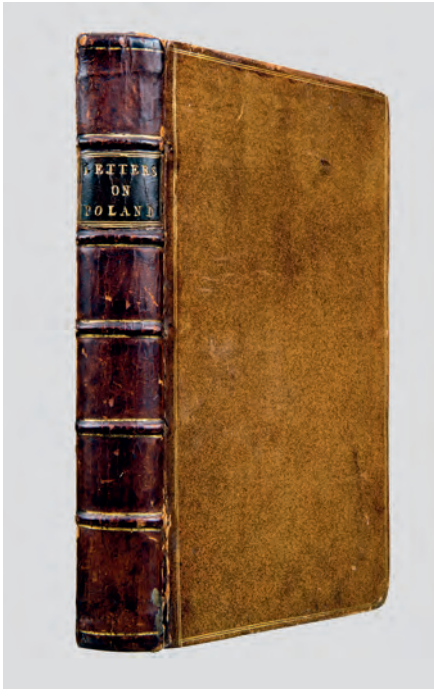
– Z drukarni w Nieświeżu –

48. Kurzeniecki Marcin. Wykład pisma Swiętego starego y nowego Testamentu, nie tylko co do wyrażenia historyi świętey y moralnych nauk z niey wynikaiących; ale też co do nieiakiego ułatwienia trudności wyroków Boskich y taiemnic Wiary Świętey, z nauką kościoła Swiętego katolickiego Rzymskiego zgadzaiący się, a dla większej uczciwości tak świętey materyi y dla przyiemnieiszego czytania oyczystym wierszem ułożony [...] Nieśwież 1769. W Drukarni J. X. M. Societatis Jesu, folio, k. [3], s. 848 [recte 750], adl.;
Leon XII. Bulla apostolska [...] Rzym 1826 – Warszawa 1827. W Drukarni Komisji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, s. 20, 39,5 cm, opr. późniejsza, skóra z okuciami. 2000,-

Poz. 1. E.XX, 405-406. Monumentalna wierszowana egzegeza, czy raczej wykład moralny Pisma Świętego autorstwa Marcina Kurzenieckiego (1705-1771), wykładowcy licznych kolegiów jezuickich, rektora kolegium nieświeskiego. Estreicher pisał: „**Jest to co do obszerności największe poema (jeżeli je tak nazwać można) istniejące w naszej literaturze,** bo ma 750 stron dwuszpaltowych rymów trzynastozgłoskowych przeważnie." Wspólnie oprawiono bullę papieża Leona XII wydaną w 1826 r. Na końcu wprawiono 5 ręcznie zapisanych k., stanowiących próby kaligrafii i notatki, m.in. przepisane fragmenty dzieła Kurzenieckiego, listę kilkudziesięciu polskich słów zapożyczonych z łaciny. W poz.

49. Poradnik wygłaszania mów. 1697.

51. J. Lind. Obrona polskich spraw. 1773.

1. liczne błędy w paginacji. Opr.: czarna skóra z tłocz. i złoc., współczesne okucia. Brzegi k. złoc. Na wyklejkach wklejone ręcznie kolorowane obrazki z wizerunkami świętych i scen biblijnych. Wzmocnienia krawędzi kilku k., miejscami zabrudzenia, poza tym stan dobry.

49. Kwiatkiewicz Jan. Svada Civilis, Oratoriae atq[ue] politiae nostratis ingenio accommodata; ut et Phoenix Rhetorvm in quo Fundamenta necessaria et species rarioris Eloquentiae ostenduntur. Bipartitum opus Adornatum. Coloniae Agrippinae (Kolonia) 1697. Apud Wilhelmum Metternich, 12°, s. 583, [5], adl.;
Typus Mundi in quo eius calamitates et pericula necnon Divini humanique amoris antipathia emblematice olim proposita a RR.C.S.I.A [...] Dilingae (Dillingen) 1697. Apud Io. Cas. Bincarem, 12°, s. 3-140, **całostronicowe ryc. w paginacji 32 (miedzioryty)**, opr. późniejsza, skóra. 900,-

Poz. 1. Dwa współwydane podręczniki jednego z najbardziej znanych teoretyków retoryki doby staropolskiej Jana Kwiatkiewicza (1630-1703), jezuity, profesora wymowy, filozofii i teologii w kolegiach w Krakowie, Sandomierzu, Kaliszu, Brześciu, Jarosławiu, Lublinie, Lwowie. „Svada civilis", po raz pierwszy wydana w Kaliszu w 1672 r., ma charakter poradnika. Zawarte w rozbudowanym wstępie wskazówki, ćwiczenia i przykłady retoryczne dotyczyły praktyki codziennej. **Obejmują mowy wygłaszane z okazji świąt i uroczystości oraz mowy poselskie, przemówienia na forum senatu oraz wygłaszane przez wodzów** do żołnierzy. „Phoenix rhetorum" po raz pierwszy wydany został w Krakowie w 1672 r. Traktat o wymowie, mający charakter podręcznika, zawiera obszerny wykład na temat stylów oraz technik oratorskich, a także szereg wskazówek natury praktycznej. **Poz. 2.** Chrześcijańskie dzieło emblematyczne opracowane w antwerpskim kolegium jezuickim (RR.C.S.I.A – Rhetoribus Collegij Societatis Iesv Antuerp), prezentujące niebezpieczeństwa czyhające na człowieka i jego duszę w świecie. Ryc. autorstwa Phillipsa van Mallery'ego, holenderskiego rytownika. Opr.: brązowa skóra, zachowane klamry spinające oraz dwa z czterech rozetowych okuć. W poz. 2 brak k. tyt. Zabrudzenia, przebarwienia k., drobne ślady po owadach, poza tym stan dobry.

– Czasy ostatnich Jagiellonów –

50. Lengnich Gottfried. Geschichte der Preussischen Lande Königlich-Polnischen Antheils [...]. T. 1-2 (2 wol.). Danzig (Gdańsk) [1722]-1723. Gedruckt durch Johann Daniel Stollen, folio, k. [8], s. 54, 316, 290, k. [6]; k. [6], s. 24, 419, 208, k. [12], **winiety, inicjały (drzeworyty)**, opr. z epoki, perg. 4500,-

E.XXI, 168-169. Dwa pierwsze tomy monumentalnej (dziewięciotomowej) historii pruskiej autorstwa Gotfryda Lengnicha (1689–1774), gdańskiego prawnika, uczonego**,** badacza dziejów i ustroju Polski, Prus i Gdańska, nauczyciela synów Stanisława Poniatowskiego (w tym późniejszego króla). **Dzieło powstało na zamówienie Rady Miejskiej Gdańska jako kontynuacja „Historia Rerum Prussicarum"** (wyd. 1592) Caspara Schütza (1540-1594), który doprowadził wykład dziejów Prus do 1526 r. Oferowany t. 1 obejmuje okres od hołdu pruskiego do śmierci Zygmunta Starego, a t. 2 panowanie Zygmunta Augusta. Lengnich wykorzystał bardzo bogaty materiał źródłowy zgromadzony w gdańskim archiwum miejskim. Koncentrował się przede wszystkim na aspektach prawnych i wydarzeniach wpływających na kształt prawa publicznego, ale skrzętnie przedstawiał też chronologiczny bieg zdarzeń. W każdym tomie narracja została uzupełniona obszerną częścią zawierającą edycję dokumentów źródłowych wykorzystanych w pracy. Dzieło szybko zyskało popularność i szeroki oddźwięk, a pierwsze tomy były dyskutowane już w 1724 r. na łamach „Acta Eruditorum", pierwszego na ziemiach niemieckich czasopisma naukowego. Opr.: perg. naturalny, brzegi k. barw. W t. 2. drobny ubytek k. tyt. oraz s. 1-2 części źródłowej (ze szkodą dla tekstu). Nieznaczne zabrudzenia i ślady zawilgocenia. Stan dobry.

– Po pierwszym rozbiorze –

51. Lind John. Letters concerning the present state of Poland. Together with the Manifesto of the Courts of Vienna, Petersburgh, and Berlin. And the Letters patent of the King of Prussia. London (Londyn) 1773. Printed for T. Payne, 8°, k. [1], s. XVI, 36; k. [2], s. 64; k. [2], s. 140, opr. z epoki skóra marm. z szyldzikiem i złoc., brzegi kart barwione. 1500,-

E.XXI, 283. **Wydanie pierwsze.** Dzieło Johna Linda (1737-1781) – duchownego anglikańskiego, który po przyjeździe do Polski i porzuceniu stanu duchownego, został **radcą króla Stanisława Augusta, a także dyrektorem w Szkole Rycerskiej**. Powróciwszy na stałe do Anglii, został królewskim mentorem, a potem jego agentem. Z inspiracji Stanisława Augusta zorganizował i kierował polskim ośrodkiem propagandowym w Londynie, który rozwinął szeroką akcję w okresie pierwszego rozbioru Polski. Zwalczał piórem kłamliwe poglądy o Polsce, Gdańsku i królu. Zaangażował się w obronę władcy, czego dobitnym dowodem jest poniższy **druk, w którym wyłożył stanowisko króla i praw polskich.** Rozprawa na temat konfliktu Karola II (1660-1685) z parlamentem angielskim, który wyrażał powszechne oburzenie na niezgodne z interesami państwa angażowanie się króla we współpracę z Francją (tajny traktat z Ludwikiem XIV), wojnę z Republiką Niderlandzką, fakt sprzedania zdobytej przez Cromwella Dunkierki oraz sprzyjanie katolicyzmowi. W odwecie oskarżono najbardziej wpływowych przywódców opozycji parlamentarnej Williama Russela i Algeronona Sidneya, którym postawiono zarzut łapówkarstwa, spisek na życie Karola oraz zdradę ideałów monarchii, w efekcie w 1683 r. zostali skazani na śmierć. Proweniencja: „Sidney Edward Bouverie Bouverie-Pusey" (ekslibris). Na kartach miejscami drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**

52. Lucae Friedrich. Schlesiens curiose Denckwürdigkeiten, oder vollkommene Chronica von Ober- und Nieder-Schlesien. Franckfurt am Mayn (Frankfurt n. M.) 1689. In Verlegung Friedrich Knochen, 4°, k. [11], s. 2240, k. [83], opr. z epoki, perg. 5500,-

E.XXI, 488. **Egzemplarz z biblioteki Hansa Heinricha IV grafa Hochberg** (supereksklibris). Monumentalne dzieło Friedricha Lucae (właśc. Friedrich Lichtstern, 1644-1708), śląskiego duchownego protestanckiego, uczonego, kronikarza, działającego w Brzegu i Legnicy. Zawiera opisanie dziejów Górnego i Dolnego Śląska, oparte m.in. o kroniki Długosza, Kadłubka, itp. Wymienia i charakteryzuje panowanie kolejnych Piastów – od legendarnego Piasta, poprzez Mieszka, Bolesława Chrobrego, itd.

INWENTARZ
KONSTYTUCYY
KORONNYCH
Y
W.X. LITEWSKIEGO,
PRZEZ
MACIEIA MARCYANA ŁADOWSKIEGO,
SEKRETARZA J. K. M. METRYKANTA
KANCELARYI KORONNEY,
OD ROKU PANSKIEGO 1550. DO R. 1683. KROTKO ZEBRANY.
A PRZEZ J. W. J. MCI X.
JOZEFA JĘDRZEIA NA ZAŁUSKACH
ZAŁUSKIEGO
REFERENDARZA KORONNEGO, OPATA PRZE-
MĘCKIEGO &c.
W ROZNYCH MIEYSCACH Y CYTACYACH ZKORYGOWANY
PRZYDATKIEM OPUSZCZONYCH
ARTYKUŁOW
POPRAWIONY
Y
SUPLEMENTEM OBSZERNYM
OD ROKU 1683. AZ DO OSTATNIEY KONSTYTUCYI
SEYMU 1726. *INCLUSIVE*
OPATRZONY.
CUM PRIVIL. S. R. M. ET LICENTIA P. PIAR. SCHOL.
W LIPSKU,
EX OFFICINA WEIDMANNIANA.
A. P. 1733.

53. M. Ładowski. Inwentarz. 1733.

54. M. Łęczycki. Opusculorum spiritualium. 1650.

Historia każdego z księstw śląskich jest wyłożona osobno. Praca przedstawia także życiorysy biskupów śląskich i przebieg reformacji. Osobne obszerne artykuły poświęcono szkołom i bibliotekom oraz **rycerstwu i jego herbom**. Kronikę kończy opisanie wojen, administracji, numizmatyki, rzek, kupiectwa. Obszerny indeks osobowy, geograficzny i rzeczowy. Opr.: pergamin naturalny, tłocz. superekslibris z inicjałami: „H H IV G v H" i datą „MDCCXL". Hans Heinrich IV graf von Hochberg (1705-1758), pana na zamku Książ i Rostoce, bezpośredni przodek późniejszych książąt na Pszczynie. Brak dwóch tablic przedtytułowych. Drobne otarcia oprawy. Stan bardzo dobry.

53. Ładowski Maciej. Inwentarz Konstytucyy Koronnych y W.X. Litewskiego, przez… od Roku Pańskiego 1550 Do R. 1683 krótko zebrany. A przez J.W.J.MCI X. Józefa Jędrzeia na Załuskach Załuskiego, w różnych miejscach i cytacyach zkorygowany, przydatkiem opuszczonych artykułów poprawiony y suplementem obszernym od Roku 1683. aż do ostatniey Konstytucyi Seymu 1726 inclusive opatrzony. Lipsk 1733. Ex Officina Weidmanniana, folio, k. [2], s. 5-9, [3], 676, k. [2], winietka tyt., winietka, inicjał (miedzioryty), opr. współczesna J. Budnika, skóra. 1800,-

E.XXI, 22; E.XXXIV, 194. Opracowany przez Macieja Ładowskiego (1640-1715) inwentarz rzeczowy praw, statutów, konstytucji koronnych i konstytucji Wielkiego Księstwa Litewskiego. Dzieło wydane i uzupełnione do 1726 r. przez Józefa Andrzeja Załuskiego. Wśród kilkuset haseł ułożonych alfabetycznie znajdują się m.in.: Armata; Cło; Deputaci; Dygnitarze; Długi; Elekcja; Fortece; Inflanty; Kancelaria; Klejnoty; Konie; Król; Marszałkowie; Mennica; Miasta; Moneta; Piwo; Podatki; Proces; Sądy; Sejm; Trybunały; Wino; Wojska; Żydzi. Na karcie tytułowej miedziorytowa **winietka z widokiem Warszawy**, na pierwszej karcie tekstu miedziorytowa winietka z herbami Rzeczypospolitej i prowincji koronnych. „Druk dzieła trwał dwa lata, a jego szata graficzna godna jest drukarni Weidemanna. Wydanie Załuskiego było niewątpliwie krokiem naprzód w kierunku zinwentaryzowania ustaw" (Estreicher). Opr. sygn. ślepym tłokiem na tylnym licu: „Introligator – Jerzy Budnik": skóra, z szyldzikiem, na grzbiecie tłocz. i złoc. (stylizowana na oprawy z epoki). Stan bardzo dobry.

54. Łęczycki Mikołaj. Opusculorum spiritualium [...]. T. 1-2 (w 2 wol.). Antverpiae (Antwerpia) 1650. Apud Jacobum Meursium, folio, k. [8], s. 838, k. [12]; k. [6], s. 937, [1], k. [18], **inicjały, finaliki (drzeworyty)**, opr. późniejsza, płsk. 4500,-

E.XXI, 42-43. Edycja zbiorowa 21 prac teologicznych Mikołaja Łęczyckiego (1574-1653), polskiego jezuity, profesora Akademii Wileńskiej i licznych kolegiów jezuickich w całej Rzeczypospolitej. Pisma Łęczyckiego popularne były zarówno w Rzeczypospolitej, jak i za zachodnimi granicami, wykorzystywali je kaznodzieje i teolodzy. Ostatnia z pomieszczonych w edycji prac doczekała się licznych tłumaczeń, m.in. na angielski, francuski, niemiecki i czeski. Zapowiedziany w przedmowie do tomu drugiego kolejny wolumin się nie ukazał. Błędy w paginacji. Opr.: brązowy płsk, na grzbiecie szyldziki, na licach pap. marm. Liczne wpisy i pieczątki własnościowe od XVII do XX w., m.in. klasztorów jezuickich, instytucji religijnych i duchownych. Pęknięcie grzbietu t. 1, miejscami drobne zaplamienia i przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

55. Łubieński Władysław. Historia polska z opisaniem rządu y urzędów polskich. Wilno 1763. W Drukarni J. K. Mci Akademickiey Societatis Jesu, 8°, s. [1], 270, opr. z epoki, skóra. 450,-

E.XXI, 443-444. Dzieje Polski i opis jej ustroju i urzędów autorstwa Władysława Aleksandra z Łubny Pomian Łubieńskiego (1703-1767), arcybiskupa lwowskiego i gnieźnieńskiego, prymasa Polski, który przez całe życie związany był z dworem saskim. Jest to przedruk z ważnego, niezwykle popularnego dzieła „Świat we wszystkich swoich częściach", przygotowany przez Franciszka Paprockiego (1723-1805), historyka i wydawcę. Dzieła Łubieńskiego wyróżniały się pozytywnie na tle piśmiennictwa historycznego epoki saskiej. Liczne błędy w paginacji, ciągłość tekstu zachowana. Opr.: brązowa skóra. Na wyklejkach noty i pieczątki. Przebarwienia i zabrudzenia k., poza tym stan dobry.

56. [Małachowski Stanisław]. Opisanie uroczystości daney z okoliczności imienin Stanisława Małachowskiego przez Stany Senatorski i Rycerski, w Pałacu y Ogrodzie Rzpltey Krasińskich zwanym dn. 14. Maia R. 1789. [Warszawa po 14 V 1789], s. [4], finalik (drzeworyt), 22 x 18 cm, bez opr. 180,-

E. XXII, 79. Obchód imienin Stanisława Nałęcz-Małachowskiego (1736-1809), marszałka Sejmu Czteroletniego, który odegrał istotną rolę w pracy nad Konstytucją 3 Maja. Zawiera opis uroczystości z udziałem króla Stanisława Augusta Poniatowskiego w Pałacu Krasińskich oraz w ogrodzie (w tym opis iluminowanych dekoracji), zaopatrzony w cytaty i wiersze (m.in. wiersz łaciński markiza Lucchesiniego, dyplomaty pruskiego w Warszawie). Dodatek do „Gazety Warszawskiej" z 1789 r. Zbrązowienia, zagniecenia, poza tym stan dobry.

– Z drukarni M. Scharffenberga –

57. Mikołaj z Błonia. Tractatus de sacramentis et divinis oficiis ac eorum administrationibus. Cracovie (Kraków) 1529. Per Matthiam Scharffenbergk. Expensis Marci Scharffenbergk Bibliopole Cracoviensis, 4°, k. 80, opr. współcz., skóra. 8 000,-

E.XIII, 174. Traktat poświęcony sakramentom świętym i ich udzielaniu napisany przez Mikołaja z Błonia (ur. przed 1400), pochodzącego z Mazowsza wykładowcę Uniwersytetu Krakowskiego, kapelana królewskiego, autora słynnego zbioru kazań, kanonika płockiego i warszawskiego. Ze względu na jego pracowitość i dokładność nazywano go od czasów studenckich Pszczółką. Dzieło powstało na początku lat 30. XV w. na polecenie biskupa Stanisława Ciołka dla kleru diecezji poznańskiej (na mocy biskupiego dekretu miał je posiadać każdy proboszcz). Cieszyło się wielką popularnością zarówno w Polsce, jak i poza granicami kraju. Tylko do końca XV w. doczekało się wielu wydań, odpisów i przeróbek (PSB, t. XXI/1, s. 103). Około 1475 r. zostało po raz pierwszy wydrukowane we Wrocławiu w oficynie Elyana. Kolejne edycje odbijano w m.in. w Strasburgu i Paryżu, do końca XVI w. ukazało się ich 36. Oferowane wydanie jest drugą edycją krakowską „Traktatu o sakramentach" (pierwsza z 1519 r. u Jana Hallera). **Wyszło spod prasy znanej krakowskiej oficyny Macieja Scharffenberga i stanowi piękny przykład wczesnej sztuki drukarskiej.** Druk gotycki w dwóch kolumnach. **Karta tyt.**

ELEMEN-
TARZYK
CWICZENIA DVCHO-
WNEGO,
Ktorego Części, y Rozdziały ich
niżey się położą.
Zebrány
Przez F.N.M. Ord: Prædicat.
Zá dozwoleniem Stárßych.
W KRAKOWIE,
W Drukárni Franciſzká Cezárego/ 1626.

58. M. Mościcki. Elementarzyk. 1626.

VOYAGES
EN ANGLOIS ET EN FRANÇOIS
D'A. DE LA MOTRAYE,
EN DIVERSES PROVINCES ET PLACES DE LA
PRUSSE DUCALE ET ROYALE, DE LA RUSSIE,
DE LA POLOGNE &c.
CONTENANT UN TRAITÉ DE DIVERS
ORDRES DE CHEVALERIE,
Un grand nombre de particularités curieuses touchant le tumulte de
THORN, la DIETTE de GRODNO, la Vie de l'Empereur de
RUSSIE PIERRE I. celles de l'Imperatrice CATHERINE,
du General LE FORT & du Prince MENZIKOFF:
AVEC
DES REMARQUES GEOGRAPHIQUES, TOPOGRAPHIQUES,
Historiques & Politiques sur ces Provinces & autres Païs par
lesquels l'Auteur a passé & repassé,
COMME LE
MECKLEMBOURG, la POMERANIE, la COURLANDE, la LIVONIE, l'ESTONIE,
les Principautez de PLESKOW & de NOVOGROD, le LAC LADOGA, la
CARELIE, l'INGRIE, la SILESIE, le BRANDEBOURG &c. Sur
quelques parties de la FRANCE, de la FLANDRE,
de l'ANGLETERRE & de l'IRLANDE.
Tirés non seulement de ses Observations, mais encore des Memoires qui lui ont été communiqués
par des Personnes de conſideration & dignes de Foi, enrichis de PLANS & de FIGURES.
IMPRIMÉ POUR L'AUTEUR,
Et se vend à La Haye
CHEZ
ADRIEN MOETJENS
M. DCC. XXXII.

59. Podróż do Polski, Prus i Rosji. 1732.

w drzeworycie z wizerunkiem św. Stanisława. Opr.: brązowa skóra. Miejscami szesnastowieczne marginalia. Drobne zabrudzenia, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz tablica III)

58. Mościcki Mikołaj. Elementarzyk cwiczenia duchownego [...]. Kraków 1626. W Drukarni Franciszka Cezarego, 4°, k. [6], s. 368, opr. późniejsza, pperg. 800,-

E.XXII, 583-584. Dzieło poświęcone doskonaleniu duchowemu przez modlitwę, rozważania religijne, medytację i praktyki ascetyczne. Autorem był Mikołaj Mościcki z Mościsk (1556-1632), dominikanin, moralista i jeden z pierwszych w Polsce twórców traktatów o ascetyzmie. Praca podzielona na siedem części poświęconych różnym rodzajom modlitwy, różańcowi i jubileuszom ogłaszanym przez Kościół katolicki. **Dedykowana Dorocie Kąckiej**, ksieni klasztoru zwierzynieckiego. Opr.: pperg. naturalny, na licach pł. Na przedniej wyklejce wklejona ryc. z przedstawieniem biczowania Chrystusa. Miejscami ślady po owadach, krawędzie części k. wzmacniane. Stan dobry.

– Podróż do Polski, Prus i Rosji –

59. La Mottraye Aubry de. Voyages en anglois et en français d'A. de la Motraye en diverses provinces et places de la Prusse ducale et royale, de la Russie, de la Pologne etc. contenant un traité de divers ordres de chevalerie. Un grand nombre de particularités curieuses touchant le tumulte de Thorn, la diète de Grodno... La Haye (Haga) 1732. Imprime pour l'auteur, folio, **frontispis (miedzioryt)**, k. [4], s. 480, **tabl. ryc. 9 (miedzioryty)**, opr. z epoki, skóra. 3000,-

E.XX, 600-601. Tom dzieła opisującego podróże Aubry'ego de La Mottraye'a (ok. 1674-1743), francuskiego podróżnika, odkrywcy, dyplomaty i kolekcjonera, który odwiedził liczne kraje Europy, Azji

i Afryki. Wolumin poświęcony jest przede wszystkim Polsce, Prusom i Rosji. Zawarto w nim informacje dotyczące historii i obyczajów, **opisy miast i zabytków (Gdańsk, Toruń, Malbork, Królewiec, Elbląg)**, a także szczegóły dotyczące tumultu toruńskiego, dziejów Krzyżaków oraz rozprawki o Pomorzu i Śląsku. Na tablicach m.in. mapy, plany i widoki zabytków. Tekst po francusku i angielsku drukowany równolegle w dwóch kolumnach. Opr.: brązowa skóra, grzbiet siedmiopolowy, w polu drugim szyldzik z tytulaturą, w pozostałych tłocz. i złoc. ozdobniki z motywami roślinnymi. Stan bardzo dobry.

60. Mysłowski Kajetan od S. Ambrożego. Illustrissimo Excelentissimo Reverendissimo Domino D. Georgio Nicolao in Eklow Hylzen Episcopo Smolenscensi Penes Solennem Consecrationis Actum In Ecclesia Parochiali Varsaviensi. Varsaviae (Warszawa), b.r. [1746]. Typis in Collegio Scholarum Piarum, folio, k. [15], winiety, inicjał (drzeworyty), opr. współcz., płsk. 300,-

E.XXII, 660. Mowa panegiryczna z okazji wyświęcenia na biskupa smoleńskiego Jerzego Mikołaja Hylzena (1692-1775), pisarza, wydawcy i tłumacza literatury religijnej. Na odwrocie k. tyt. kunsztowna winieta z herbem własnym biskupa. Opr.: brązowy płsk z wykorzystaniem dawnej skóry. Stan bardzo dobry.

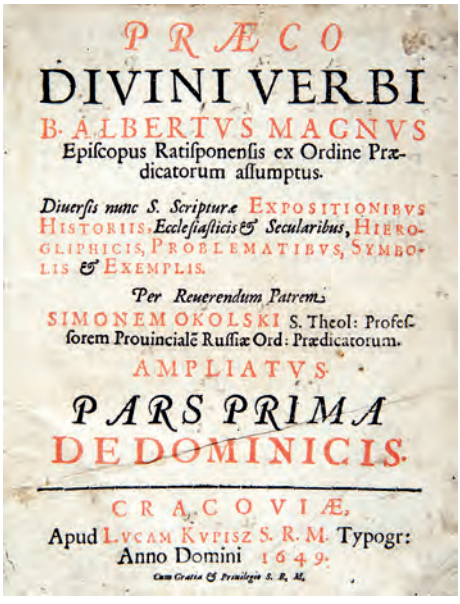
61. Okolski Szymon. Praeco divini verbi B. Albertus Magnus Episcopus Ratisbonensis ex Ordine Praedicatorum assumptus. Diversis nunc S. Scripturae expositionibus, historiis, ecclesiasticis et secularibus, hierogliphicis, problematibus, symbolis et exemplis, per [...] Pars prima de dominicis. Cracoviae (Kraków) 1649. Apud Lucam Kupisz, 4°, k. [5], s. 810, k. [4], opr. z epoki, płsk. 1200,-

E.XXIII, 312. Komentarz do kazań Alberta Wielkiego (ok. 1193-1280), doktora Kościoła, filozofa, znanego także z obszernej wiedzy przyrodniczej i alchemii. Obejmuje kazania na niedziele (część na święta nie została opublikowana). Powstał przy okazji opracowania edycji dzieł Alberta Wielkiego przygotowanej przez Tomasza Tarchi. Autorem komentarza był Szymon Okolski (1580-1653), opat klasztoru w Kamieńcu Podolskim, autor sławnego herbarza polskiego. Opr.: brązowy płsk. Brak s. 25-30, 771-774 oraz 4 nlb. k. indeksu. Otarcia i uszkodzenia opr., ślady zalania i zawilgocenia, przebarwienia kart.

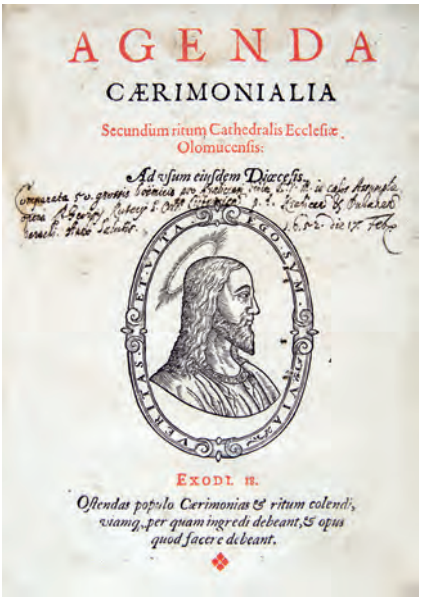
– Ceremoniał liturgiczny z zapisami nutowymi –

62. [Ołomuniec]. Agenda caerimonialia secundum ritum Cathedralis Ecclesiae Olomucensis. Ad usum eiusdem Dioecesis. Cracoviae (Kraków) 1586. W drukarni Łazarzowej, 4°, k. [3], s. 348, [1], k. [4], liczne nuty w tekście, opr. z epoki, skóra. 4500,-

E.XII, 72. Ceremoniał liturgiczny dla diecezji ołomunieckiej według praktyki nabożeństw i uroczystości w katedrze w Ołomuńcu. Zawiera formy sprawowania praktyk religijnych w roku liturgicznym (m.in. rozmaite błogosławieństwa, **egzorcyzmy**, procesje, msze i nabożeństwa okolicznościowe) z uwzględnieniem przewidzianych w ich trakcie śpiewów (przede wszystkim antyfony). **Liczne nuty na rubrykowanych pięcioliniach** w notacji czarnej. Na odwrocie k. tyt. drzeworytowa winieta z herbem bp. ołomunieckiego Stanisława Pawłowskiego. Na jednej z początkowych k. nlb. całostronicowy drzeworyt z wizerunkiem św. Wacława. **Kunsztowny druk przygotowany w krakowskiej Drukarni Łazarzowej,** kierowanej wówczas przez Jana Januszowskiego (1550-1613), syna i spadkobiercę Łazarza Andrysowicza, który drukarnię unowocześnił i postawił na najwyższym w Polsce renesansowej poziomie. Po 1590 r., kiedy to Januszowski otrzymał od króla Zygmunta III tzw. arcyprzywilej na druk, Drukarnia Łazarzowa była jedyną wśród polskich tłoczni architypografią królewską. Za zasługi na polu wydawniczym i naukowym Januszowski został nobilitowany, otrzymując herb Kłośnik. Drukarnię prowadził od 1577 do 1601 roku, w którym, znękany niepowodzeniami, problemami (związanymi z publikacją napisanych przez niego głośnych i kontrowersyjnych „Statutów, Praw i Konstytucji koronnych") i nieszczęściami, po stracie żony i dzieci, przyjął święcenia kapłańskie. Na końcu wprawiono osobny druk (jeden arkusz) z ceremoniałem procesji Bożego Ciała. Opr.: brązowa skóra z późnorenesansową kompozycją na licu, zach. fragmenty klamer. Na k. tyt. łacińska nota siedemnastowieczna o zakupie książki dla szkoły w Kralicach. Dawne marginalia. Ubytki i defekty grzbietu, blok poluzowany, kilka k. luźnych. Ślady po owadach i zawilgoceniu. Stan dobry. **Rzadkie**.

PRÆCO
DIVINI VERBI
B. ALBERTVS MAGNVS
Episcopus Ratisponensis ex Ordine Prædicatorum assumptus.
Diuersis nunc S. Scripturæ EXPOSITIONIBVS HISTORIIS, Ecclesiasticis & Secularibus, HIEROGLIPHICIS, PROBLEMATIBVS, SYMBOLIS & EXEMPLIS.
Per Reuerendum Patrem
SIMONEM OKOLSKI S. Theol: Professorem Prouincialē Russiæ Ord: Prædicatorum.
AMPLIATVS
PARS PRIMA
DE DOMINICIS.
CRACOVIÆ,
Apud LVCAM KVPISZ S. R. M. Typogr:
Anno Domini 1649.

61. S. Okolski. Komentarze do kazań. 1649.

AGENDA
CÆRIMONIALIA
Secundum ritum Cathedralis Ecclesiæ Olomucensis:
EXODI. 18.
Ostendat populo Cerimonias & ritum colendi, viamq. per quam ingredi debeant, & opus quod facere debeant.

62. Z krakowskiej Drukarni Łazarzowej. 1586.

63. Orzechowski Stanisław. Chimaera: sive de Stancari funesta regno Poloniae secta. [Kraków] 1562. B.w., 4º, k. [8], 104, [5], ryc. 1 (drzeworyt), opr. późniejsza, płsk. 4800,-

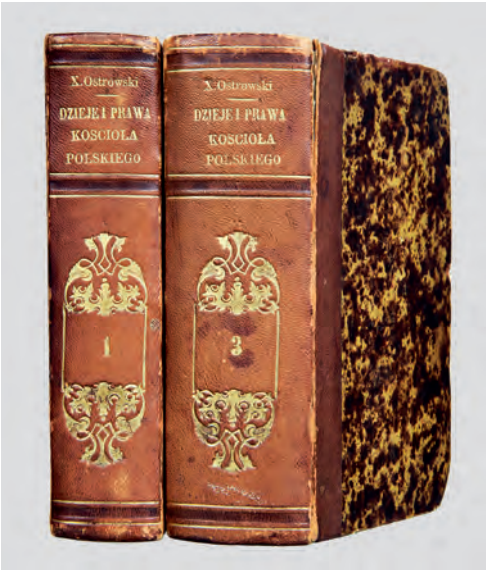
E.XXIII, 446. **Wydanie pierwsze.** Dzieło autorstwa Stanisława Okszyc Orzechowskiego (1513-1566), kanonika, pisarza politycznego i polemisty religijnego związanego z nurtem kontrreformacyjnym. W pismarstwie religijnym piętnował wady kleru i domagał się zniesienia instytucji celibatu. Sam, przyjmując święcenia kapłańskie, nie złożył ślubów czystości, ożenił się w kalwińskim zborze, za co został oskarżony o herezję i ekskomunikowany (później, po ciężkiej walce, został przywrócony do Kościoła i stanu duchownego pomimo posiadania żony). Orzechowski był jednym z najwybitniejszych publicystów polskich XVI w. (PSB). Prezentowane dzieło jest najlepszym przykładem zażartej polemiki z przywódcami obozu różnowierczego w Polsce. Autor zaatakował m.in. przebywającego wówczas w Polsce włoskiego zwolennika reformacji Franciszka Stankara, nazywając go kłamcą, zdrajcą i osłem, skrytykował także Krowickiego i Frycza Modrzewskiego; bronił teokratycznej formy państwa (władza królewska całkowicie podporządkowana Kościołowi i papieżowi). **Na całostronicowej rycinie przedstawiony Orzeł Zygmunta Augusta.** Na k. tyt. drzeworytowa winieta heraldyczna. Opr.: brązowy płsk, na licach pap. marm. Brak ryciny rozkładanej. Ślady zawilgocenia i zaplamienia, krawędzie licznych kart podklejane, nieaktualny podpis własnościowy, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**

64. Ostrowski Teodor. Dzieie y prawa Kościoła polskiego przez... krótko zebrane. T. 1 i 3. Warszawa 1793. W Drukarni J. K. Mci i Rzeczypospolitey u XX. Scholarum Piarum, 8°, k. [5], s. XXII, [1], 404, k. [5]; k. [1], s. 682, k. [9], opr. jednolita XIX-wieczna płsk. z bogatymi złoc. na grzbiecie, brzegi kart marm. 1200,-

E.XXIII, 522. **Wydanie pierwsze.** Historia Kościoła na ziemiach polskich napisana przez Teodora Ostrowskiego (1750-1802) – publicystę, pijara, autora dzieł prawniczych, wykładowcę Collegium Nobilium. Tom pierwszy obejmuje dzieje Kościoła od czasów bałwochwalczych do XII w., tom trzeci opisuje historię Kościoła polskiego od panowania Aleksandra Jagiellończyka do Augusta III Sasa. Do kompletu brak tomu drugiego. Przetarcia skóry na krawędziach, egzemplarz mocno przycięty przez introligatora, w tomie trzecim na trzech kartach ubytek górnego marginesu, błędy w paginacji, poza tym stan dobry.

STANISLAI
ORICHOVII ROXOLANI,
CHIMAERA:
SIVE DE STANCARI FVNE-
STA REGNO POLONIÆ
SECTA.
Attendite à falsis Prophetis: qui veniunt ad vos in vestitu ouium: intus autem sunt lupi rapaces.
M. D. LXII.

63. S. Orzechowski. Chimaera. 1562.

X. Ostrowski
DZIEJE I PRAWA
KOSCIOŁA
POLSKIEGO
1
X. Ostrowski
DZIEJE I PRAWA
KOSCIOŁA
POLSKIEGO
3

64. T. Ostrowski. Dzieie y prawa Kościoła. 1793.

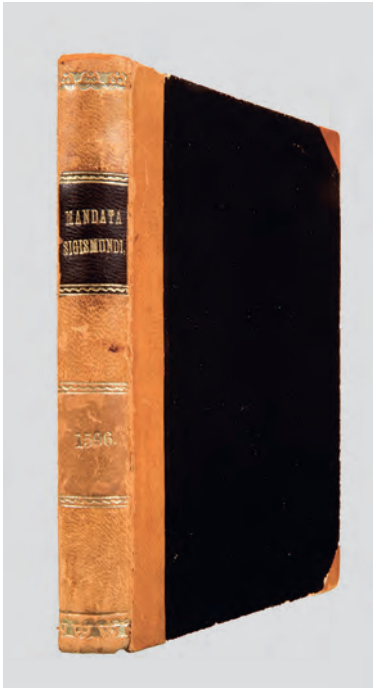
65. [Poselstwo w imieniu Zygmunta III Wazy]. Mandata serenissimi potentissimique principis domini Sigismundi, Sveciae et Poloniae etc. regis, nec non dominorum senatorum, procerum et Ordinum incliti Regni Poloniae, Magnique Ducatus Lithuaniae etc. Stockholmiae (Sztokholm) 1596. Nakład i druk Andreas Gutterwitz, 4°, s. [252], [2], opr. płsk z szyldzikiem, tłocz. i złoc. 1200,-

E. XIII, s. 310. Tekst łacińsko-szwedzki **poselstwa, jakie wyprawił z przestrogami do ówczesnego regenta Karola Sudermańskiego, późniejszego króla Karola IX, król Polski Zygmunt III Waza.** Poselstwo polskie (szczegółowo wymienione z nazwiska i godności we wstępie) pod przewodnictwem prymasa Stanisława Karnkowskiego przedstawiło w mowach łacińskich upomnienia, jakie kierował do Szwedów Zygmunt III Waza, jako ich król, podkreślając swoje pretensje do tronu szwedzkiego. Poselstwo to zamiast załagodzić drażliwe sprawy, doprowadziło do wojny z Karolem IX i początku trzydziestoletnich zmagań Rzeczypospolitej ze Szwecją. Równoległy tekst łaciński mów Polaków i ich szwedzki przekład został opublikowany w Sztokholmie przez hrabiego na Wisinsburgu, Eryka Brahe, zmarłego w Gdańsku w 1614 r. Liczne podkreślenia piórem, w górnych rogach piórem numeracja kart. Nieaktualny ekslibris własnościowy. Stan dobry. **Rzadkie.**

66. [Potop szwedzki]. Conring Hermann. Kurtze Praeliminar-Erzählung, derjenigen Ursachen, welcher wegen der Durchlauchtigste Grossmächtigste Fürst und Herr, Carl Gustaff, der Schweden, Gothen und Wenden König... bewogen und gezwungen worden Den König von Pohlen mit Heeres-Macht zu überziehen. B.m. 1655. B.w., 4°, k. [6], bez opr. 300,-

E.XIV, 367. Broszura objaśniająca genezę niedawno rozpoczętej wojny polsko-szwedzkiej, autorstwa Hermanna Conringa (1606-1681), niemieckiego uczonego, przychylnego Rzeczypospolitej. Tekst ukazał się w pierwszych miesiącach potopu szwedzkiego w kilku wydaniach i językach, m.in. po niemiecku i łacinie. Karty poluzowane, składka nierozcięta. Numeracja odręczna dawną ręką. Stan dobry. **Rzadkie.**

67. [Potop szwedzki]. Copiae des von dem Durchlauchtigsten Fürsten und Herrn H. Friedrich Wilhelm Churfürst zu Brandenburgk an den Allerdurchleuchtigsten

65. Poselstwo w imieniu króla. 1596.

LITERÆ
Reg. M.tis Sveciæ
Ad
Imperatorem
Romanum
De
Bello Polonico.

STETINI apud Joh. Valent. Rhetium,
S.R. Mtis. typographum. Anno MDCLV.

66. O powodach najazdu szwedzkiego. 1655.

Grossmächtigsten Fürsten und Herren H. Joannem Casimirum König zu Pohlen und Schweden etc. etc. etc. B.m. 1656. B.w., 4°, k. [4], bez opr. 300,-

E.XVI, 345. List Fryderyka Wilhelma Hohenzollerna (1620-1688), zwanego Wielkiem Elektorem, do Jana Kazimierza i odpowiedzi nań udzielone przez króla polskiego i arcybiskupa gnieźnieńskiego (jako pierwszego senatora Rzeczypospolitej). W pierwszych latach potopu szwedzkiego Fryderyk Wilhelm wspierał Karola X Gustawa, choć był lennikiem Rzeczypospolitej i to jej winien był pomoc. Front zmienił dopiero po osłabieniu pozycji szwedzkiej, wymuszając na stronie polskiej podpisanie traktatów welawsko-bydgoskich (1657 r.), na mocy których Prusy Książęce przestawały być lennem Rzeczypospolitej. Przebarwienia, drobne zagniecenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

68. [Potop szwedzki]. Ehrenstéen Edvard. Epistola Ernesti Paciani ad Christophorum Przimski de oratione ad regem Sveciae Coli habita. Hagae Comitis (Haga) 1655. B.w., k. [4], bez opr. 300,-

E.XXIX, 10. Odpowiedź szwedzkiego dyplomaty Edvarda Ehrenstéena (1620-1686), używającego pseudonimu Ernestus Pacianus, na mowę wygłoszoną przez posła polskiego Krzysztofa Przyjemskiego przed królem szwedzkim Karolem X Gustawem w obozie pod Kołem (zob. pozycja następna). Polemika z argumentami Przyjemskiego. Jedna karta luźna, ubytki krawędzi bez szkody dla tekstu. Stan dobry. **Rzadkie.**

69. [Potop szwedzki]. Karol X Gustaw. Litarae Reg. M.tis. Sveciae ad Imperatorem Romanum de Bello Polonico. Stetini (Szczecin) 1655. Apud Joh. Valent. Rhetium, 4°, k. [10];
Legatio perilustris Dn. Christophori Prziemski, Cubicularii Regis Poloniae, ad Regem Sveciae exposita et peracta colo 18/28 Augusti anno MDCLV. B.m., b.r., b.w., 4°, k. [2], bez opr. 300,-

Poz. 1. E.XIX, 130. List króla szwedzkiego Karola X Gustawa (1622-1660) do cesarza Ferdynanda III Habsburga, dat.: Wolgast (Wołogoscz), 18 lipca 1655. Władca Szwecji wyjaśnia powody, dla których zaatakował Rzeczpospolitą, zwracając uwagę na roszczenia polskich Wazów do korony szwedzkiej i konflikty w Inflantach, niedotrzymywanie warunków rozejmu w Sztumskiej Wsi z 1635 r. **Poz. 2.** E.XXV, 368. Przekaz poselstwa Krzysztofa Przyjemskiego (ok. 1605-1663) wysłanego przez Jana Kazimierza do króla szwedzkiego Gustawa w obozie pod Kołem. **Wygłoszona wówczas przezeń niezwykle śmiała i pełna godności mowa stała się głośna, a jej fragmenty przechowały się w licznych źródłach współczesnych.** „Przyjemski pytał króla, jak mógł zdecydować się na najazd Polski i jaki w tym mógł mieć interes? Przecież siłą Polaków nie ujarzmi i pokój pozostanie jedynym rozwiązaniem." (W. Dworzaczek, „Krzysztof Przyjemski", PSB). Uszkodzenia krawędzi, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

70. [Potop szwedzki]. Karol X Gustaw. Literae Universales S. R. Mtis. Sveciae, Qvibus Senatores et universa Nobilitas Regni Poloniae pro suscipienda tutela et patrocinio intra diem 20. Octobr. st. v. 1655. Warsaviam convocata. B.m., b.r., b.w., 4°, k. [2], bez opr.;
Acta circa submissionem, fidemque S.ae. R.ae. M.ti. Sveciae a Militia Qvartianorum in Polonia praestitam. Anno MDCLV. B.m., b.r., b.w., 4°, k. [8], bez opr. 300,-

Poz. 1. E.XIX, 130. Uniwersał Karola X Gustawa wystawiony w Kazimierzu pod Krakowem 30 września 1655 r., zwołujący zjazd szlachty i senatorów w Warszawie na 20 października dla złożenia hołdu królowi szwedzkiemu. **Poz. 2.** Akta i warunki kapitulacji wojska kwarcianego, którego dowódcy: Aleksander Koniecpolski, Jan Sapieha i Jan Sobieski liczyli na pomoc Szwedów w walkach na wschodzie kraju. Ubytki krawędzi bez szkody dla tekstu, zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

71. [Potop szwedzki]. Zwey Schreiben eines auss Crackou de dato 21. Octob. Das Ander auss Thorn vom 9. Nov. Betreffend: Was nach Eroberung Crackow in Pohlen und Preussn vorgangen. B.m., b.r., b.w., 4°, k. [4], bez opr. 300,-

E. cz. III, t. 3, s. 437. Relacja z Krakowa o zajęciu miasta przez Szwedów po kapitulacji garnizonu 19 października 1655 r. i kontrybucji nałożonej na miasto. Informacje z Torunia pochodzą jeszcze sprzed otwarcia bram Szwedom w grudniu 1655 r. Ubytki krawędzi bez szkody dla tekstu. Stan dobry. **Rzadkie.**

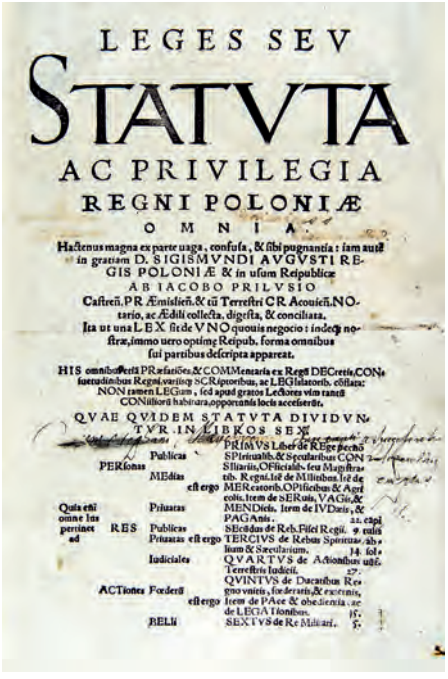
– Przyłuskiego kompendia prawa polskiego –

72. Przyłuski Jakub. Statuta Regni Poloniae methodica dispositione, propter faciliorem omnium causarum ex iure antiquo et novo definitionem conscripta, ac Divi Sigismundi Augusti Regis Polonorum Potentissimi, Magni Litwaniae, Russiae, Prussiae, Mazoviae et Samogitiae Principis, nec non eius Reverendis ac Illustrissimis Senatvs simulque Equestris Ordinis Legatorum iudicio, ac censurae, in conventione regni generali Petricoviensis Anno 1548 exhibita [...] Cracoviae (Kraków) [1548]. Hieronim Wietor, folio, k. [5], CVIII, [10], opr. z epoki, skóra. 9000,-

E.XXV, 374-375. **Wczesne kompendium prawa polskiego** opracowane przez Jakuba Przyłuskiego zwanego Jeżowitą (ok. 1512-1554), prawnika, pisarza politycznego, radykalnego myśliciela i protestanta. Przyłuski obracał się w środowisku swego protektora wojewody krakowskiego Piotra Kmity, zaznajamiając się z praktyką i teorią prawną, a także najnowszymi prądami intelektualnymi. Utrzymywał kontakty m.in. ze Stanisławem Orzechowskim, Mikołajem Rejem, Andrzejem Fryczem Modrzewskim. Oferowane dzieło ma charakter kompilacyjny i zbiera najważniejsze przepisy ustrojowe i prawne Rzeczypospolitej. Zostało podzielone na sześć ksiąg, z których pierwsza poświęcona jest zagadnieniom ustrojowym (m.in. elekcja monarchy, sejm, urzędy, miasta, stan kmiecy). W dwóch kolejnych przedstawiono prawo ziemskie, zasady procesowe i funkcjonowanie sądów szlacheckich. Księga czwarta dotyczy skarbowości państwowej, a piąta wojny. W szóstej Jeżowita zebrał najważniejsze przepisy dotyczące Wielkiego Księstwa Litewskiego, Prus Królewskich, Księstw Zatorskiego i Oświęcimskiego, Mazowsza, Mołdawii oraz ludności żydowskiej i ludzi obcych. „Statuta Regni Poloniae" były dla Przyłuskiego wstępem do opracowania znacznie obszerniejszego kompendium polskiego prawa – „Leges seu statuta ac privilegia Regni Poloniae" (patrz poz. następna). Opr.: brązowa skóra, na licach radełkowane zdobienia w renesansowej kompozycji. Egzemplarz po fachowej konserwacji, z uzupełnieniami

72. J. Przyłuski. Statuta Regni Poloniae. 1548.

LEGES SEV
STATVTA
AC PRIVILEGIA
REGNI POLONIÆ
OMNIA.
Hactenus magna ex parte uaga, confusa, & sibi pugnantia: iam autē
in gratiam D. SIGISMVNDI AVGVSTI RE-
GIS POLONIÆ & in usum Reipublicæ
AB IACOBO PRILVSIO
Castrēn. PR Æmilien. & tū Terrestri CR Acouien. NO-
tario, ac Ædili collecta, digesta, & conciliata.
Ita ut una LEX fere de VNO quouis negocio: indeq; no-
stræ, immo uero optimę Reipub. forma omnibus
sui partibus descripta appareat.
HIS omnibus Petrū PRæfationes & COMMentaria ex Regni DECretis, CON-
suetudinibus Regni, variisq; CRīporibus, ac LEGislatoris, collata:
NON tamen LEGum, sed apud graues Lectores vim tamen
CONsiliorū habitura, opportunis locis accesserūt.
QVAE QVIDEM STATVTA DIVIDVN-
TVR IN LIBROS SEX
PRIMVS Liber de REge pecūs
PERtinens — Publicas — SPiritualib. & Specularibus CON
SIliariis, OFficialib. seu Magistra-
MEdias — tib. Regni. de Militibus. de
est ergo — MERcatorib. OPificibus & Agri
colis. Item de sERuis, VAGis, &
Quis etiā — Priuatas — MENDicis. Item de IVDæis, &
omne ius — PAGANis.
pertinet — RES — Publicas — SEcūdus de Reb. Filel Regū.
ad — Priuatas est ergo — TERCIVS de Rebus Spiritua-
lium & Sæcularium.
Iudiciales — QVARTVS de Actionibus ūdē.
Terrestris Iudicii.
QVINTVS de Ducatibus Re-
ACTiones Forenses — gno variis, foraneis, & externis,
est ergo — Item de PAce & obedientia ac
de LEGATionibus.
BELli — SEXTVS de Re Militari.

73. J. Przyłuski. Leges seu statuta. 1553.

i wzmocnieniami części k. (m.in. śladów po owadach). Początkowe 5 k. nlb., k. I-XI oraz ostatnia karta nlb. w starannej współczesnej kopii. Brak karty XLVIII. Stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica III)

73. Przyłuski Jakub. Leges seu statuta ac privilegia Regni Poloniae omnia hactenus magna ex parte vaga, confusa, et sibi pugnantia [...] Szczucin i Kraków 1553. W drukarni autora, folio, k. [20], s. 965, k. [3], opr. z epoki, skóra. 12 000,-

E.XXV, 374-375. Najważniejsze dzieło w dorobku Jakuba Przyłuskiego zwanego Jeżowitą (ok. 1512-1554). Praca stanowi kompendium prawa polskiego i zasad ustrojowych Rzeczpospolitej. Została podzielona na sześć ksiąg (tak jak dzieło wcześniejsze), z których pierwsza poświęcona jest królowi, senatorom, sejmowi, urzędom cywilnym i wojskowym, stanom (szlachta, mieszczanie, chłopi), ludziom luźnym, Żydom etc. Księga druga traktuje o zagadnieniach skarbowości państwa, trzecia o rozmaitych zagadnieniach prawa ziemskiego – cywilnego i karnego (prawo majątkowe, dziedziczenie, kontrakty, stan prawny kobiet, zranienia, niesprawiedliwości itp.). W czwartej omówiono zasady procesowe i funkcjonowanie sądów szlacheckich. Księga piąta dotyczy części składowych Rzeczpospolitej o wyodrębnionym statusie prawnym m.in. Wielkiego Księstwa Litewskiego, Prus, Mazowsza, Księstw Zatorskiego i Oświęcimskiego, Mołdawii) oraz pewnych aspektów dyplomatycznych. Ostatnia z części odnosi się do spraw wojennych. Pierwotną wersją dzieła, znacznie mniej rozbudowaną i o innym układzie, były „Statuta Regni Poloniae" wydane w 1548 r. (zob. poz. poprzednia). Po ich publikacji Przyłuski rozpoczął prace nad oferowanym kompendium. **Równocześnie w należącym do siebie Szczucinie założył drukarnię, która miała posłużyć wydrukowaniu „Leges". Po pewnym czasie przeniósł ją do Krakowa, gdzie ostatecznie ukończono druk.** Dwa drzeworytowe wizerunki Orła Zygmuntowskiego (w tym jeden całostronicowy). **Piękna renesansowa opr.:** jasna skóra, na obu licach tłocz. zdobienia – kompozycja z koncentrycznie ułożonych pasów wykonanych radełkiem z motywami roślinnymi, medalionami z wizerunkami głów ludzkich, postaciami czterech ewangelistów i Chrystusa oraz przedstawieniami muz. Paski skórzane do wiązania opr. Krawędzie części k. wzmocnione, miejscami nieznaczne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz. Rzadkie.**
(Patrz tablica II)

74. S. Pufendorf. De rebus a Carolo Gustavo (czasy potopu szwedzkiego). 1696.

– Potop szwedzki –

74. Pufendorf Samuel. De rebus a Carolo Gustavo Sueciae Rege gestis commentrariorum libri septem elegantissimi tabulis aeneis exornati cum triplici indice. Norimbergae (Norymberga) 1696. Ch. Riegel, folio, frontispis ryt., k. [5], 626, 53, [6], **tabl. ryc. 115 (miedzioryty rozkł.), 2 mapy rozkł.,** w tekście inicjały i winietki (miedzioryty), opr. biała skóra na desce z tłoczeniami. 24 000,-

Wydanie pierwsze. E. XXV, 402. Wspaniałe pod względem edytorskim dzieło, ukazujące obraz panowania króla szwedzkiego Karola X Gustawa (1622-1660). Z uwagi na to, że panowanie jego obejmowało lata najazdu szwedzkiego na Polskę, duże partie książki poświęcone są sprawom polskim i stanowią cenne źródło do historii Rzeczypospolitej lat 1655-1660. Książka ozdobiona pięknymi miedziorytami wykonanymi przez wybitnych sztycharzy europejskich **według rysunków Eryka Dahlbergha** (1629-1703) – inżyniera, kwatermistrza i rysownika, który towarzyszył królowi szwedzkiemu w działaniach wojennych. **Ponad 50 rycin odnosi się do Polski. Przedstawiają one widoki miast (m.in.: panoramy Warszawy, Krakowa, Torunia, Gdańska,** Szczecina, Brześcia Kujawskiego, Bydgoszczy, Grudziądza, Piotrkowa, Pułtuska, Kruszwicy, Sandomierza), **plany miast**, **sceny historyczne** (m.in. przysięga magnatów polskich królowi szwedzkiemu na przedpolach Krakowa, poselstwo polskie u Karola Gustawa pod Kołem, spotkanie szwedzkiego króla z księciem siedmiogrodzkim Jerzym Rakoczym w pobliżu Ćmielowa) i **sceny bitewne** (m.in. bitwa pod Gnieznem, Gołębiem, Filipowem, Opocznem, Tczewem czy **trzydniowa bitwa pod Warszawą**). Działalności Dahlberga zawdzięczamy plany oraz wizerunki wielu nieistniejących bądź zrujnowanych już obiektów (m.in. pałace Warszawy, zamki w Golubiu, Iłży, Janowcu, Łowiczu, Pińczowie, Świeciu, Tęczynie, Ujeździe, Wiśniczu, Zawichoście, Złotowie). W części dotyczącej kampanii wojennej w Danii na uwagę zasługują wspaniałe rozkładane panoramy bitew morskich. Sztychy według rysunków Dahlberga imponują dbałością o najdrobniejsze szczegóły, takie jak ubiory, uzbrojenie, rasy koni. Na jednej tablicy piękna mapa Polski z herbami poszczególnych ziem. Majstersztykiem sztuki graficznej jest zamieszczona w dziele, **odbita z 13 płyt miedzianych**, prawie 5-metrowa scena uroczystości pogrzebowych Karola X Gustawa, ukazana na tle panoramy Sztokholmu. **Książka uznawana za podstawowe źródło ikonograficzne miast polskich, strojów mieszkańców oraz zasad sztuki wojennej tamtych czasów.** W części końcowej indeksy oraz spis rycin. Brak 10 portretów szwedzkich osobistości oraz 5 k. tekstu (1/2, 9/10, 147/48, 165/166, 605/606). Efektowna oprawa z epoki: biała skóra naciągnięta na deskę, grzbiet siedmiopolowy, na obu okładkach tłoczone ślepo radełkami i liniakami ozdobne bordiury. **Rzadkie, pierwsze wydanie. Piękny egzemplarz.**
(Patrz tablica III)

75. Respublica sive status Regni Poloniae, Lithuaniae, Prussiae, Livoniae etc. diversorum authorum. Lugduni Batavaorum (Lejda) 1627. Ex Officina Elzeviriana, 16°, **k. tyt. (miedzioryt)**, s. 467, [12], opr. z epoki perg. 1500,-

E.XXVI, 263. Wydanie 2. Opis Rzeczypospolitej ze słynnej serii tzw. „małych republik", wydawanej przez Oficynę Elzewirów w latach 1617-1649 w formacie kieszonkowym, ułatwiającym zabranie dzieła w podróż. Ukazało się w niej 35 tomików poświęconych poszczególnym państwom. Wydanie 1. ukazało się rok wcześniej bez ozdobnej karty tytułowej. W dziele stanowiącym kompendium wiadomości o ówczesnej Rzeczypospolitej zamieszczono m.in. fragment kroniki Marcina Kromera i Aleksandra Gwagnina poświęcone Wielkiemu Księstwu Litewskiemu, Żmudzi i Prusom. Ozdobna k. tyt. w miedziorycie: pod tytułem herb królewski Wazów na tronie polskim z insygniami Orderu Złotego Runa, po bokach dwaj rycerze: polski i litewski. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Ubytek marginesu 1 k. ze stratą tekstu, naderwanie 1 karty, poza tym stan dobry.

76. [Rewolucja francuska]. Manuel Pierre-Louis. La police de Paris dévoilée [...]. T. 1-2 (w 2 wol.). Paris (Paryż) – Strasbourg – Londres (Londyn) 1793. Chez J. B. Garnéry, Treuttel, de Boffe, 8°, **frontispis (miedzioryt)**, s. 11, [1], 402, [3], tabel 2; [4], 230, [3], tabel 2, opr. jednolite z epoki, płsk. 800,-

Zbiór dokumentów dotyczących represji i prześladowań za ancien régime'u, pozyskanych po zajęciu i zburzeniu Bastylii. Ich edycję przygotował i opatrzył komentarzem Pierre-Louis Manuel (1751-1793), pisarz i polityk rewolucyjny, administrator policji paryskiej w 1789 r., **skazany na śmierć i ścięty na gilotynie** za protest wobec egzekucji Ludwika XVI. Dzieło w niezwykle krytyczny sposób prezentowało dawny ustrój i sposoby działania państwa, szybko też zdobyło sporą popularność. Opr.: brązowe płsk, na grzbietach tłocz. i złoc. oraz po dwa szyldziki. Na licach pap. marm. Drobne defekty grzbietów opr., poza tym stan bardzo dobry.

77. [Rzewuski Wacław]. Myśli o mądrych uwagach, naganiających niezawodny sposob utrzymania seymow, y liberi veto. R. P. 1764. B.m. [1764]. B.w., folio, k. [3], inicjał (drzeworyt), opr. współczesna, ppł. 500,-

E.XXII, 663, E.XXVI, 566 (**nie notuje wydania folio**). Odpowiedź Wacława Rzewuskiego na polemiczną broszurę Stanisława Konarskiego w reakcji na broszurę Rzewuskiego pt.: „Myśli o Niezawodnym Utrzymaniu, Seymów, y Liberi Veto. Z Proiektami na Konwokacyą Roku Pańskiego 1764". Warto zauważyć, że obaj autorzy, doceniając propozycje adwersarza, modyfikowali nieco swoje pomysły. Wacław Rzewuski (1706-1779), późniejszy hetman wielki koronny i kasztelan krakowski, który jako jeden z przywódców konfederacji radomskiej został porwany wraz z bp. Kajetanem Sołtykiem, bp. Józefem Andrzejem Załuskim i swoim synem Sewerynem Rzewuskim przez posła carskiego Nikołaja Repnina w czasie tzw. Sejmu „repninowskiego" w 1767 r. Opr. brązowe ppł., na licach pap. marm. Stan bardzo dobry. **Bardzo rzadki wariant wydawniczy.**

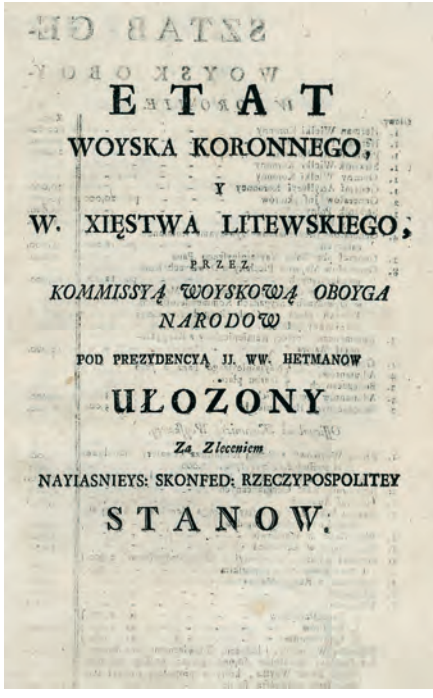
– Sławne dzieło prawnicze Sarnickiego –

78. Sarnicki Stanisław. Statuta y metrika przywileiow koronnych. Ięzykiem polskim spisane, y porządkiem prawie przyrodzonym a bardzo snadnym nowo zebrane przez [...] Kraków 1594. W Drukarni Lazarzowy, folio, k. [8], s. 1315, [1], **ilustracje w tekście, winiety, inicjały (drzeworyty)**, opr. z epoki perg. 26 000,-

E.XXVII, 144-148. **Egzemplarz z księgozbioru Hieronima Wildera** (ekslibris). Monumentalne dzieło kodyfikacyjne mające w założeniu przedstawiać całość prawa i ustroju Korony (a po części i Rzeczypospolitej). Autorem zbioru był Stanisław Sarnicki (1532-1597), historyk, senior zborów kalwińskich, pisarz i wydawca zajmujący się tematyką sztuki wojennej. Jak sam pisał w dedykacji dla Zygmunta III Wazy, jego praca była odpowiedzią na liczne głosy wzywające do opracowania kodyfikacji praw Rzeczypospolitej. Podkreślał, że jego zbiór „iest dostatecznieyszy, porządnieyszy, krótszy y użyteczniejszy" od uprzednio wydawanych i przedkładanych kompilacji (m.in. Herburta). W Memoriale przypominał królowi, że koło poselskie wnioskowało o przyznanie mu 1000 zł honorarium, ale sprawę odłożono do kolejnego sejmu i pieniędzy nie otrzymał. Ogromną zaletą dzieła Sarnickiego jest **polskie tłumaczenie niemal wszystkich praw**, przywilejów, konstytucji. Niesłychanie sprawne i piękne językowo

78. S. Sarnicki. Statvta y metrika. 1594.

79. Etat woyska koronnego. 1789.

stanowi pomnik bogactwa i uroku staropolszczyzny. Ozdobą dzieła są drzeworytowe ilustracje: k. tyt. w formie manierystycznego ołtarza z wizerunkami króla Zygmunta III i prymasa Stanisława Karnkowskiego oraz herbami państwowymi, poszczególnych województw i ziem; wizerunki poszczególnych urzędników: arcybiskupa, wojewody, marszałka, kanclerza, podskarbiego, hetmana, starosty, sędziów ziemskich, komisarzy szlacheckich; drzewa pokrewieństwa, w tym jedno z polskimi zwyczajowymi nazwami krewnych i powinowatych; portret Zygmunta III. W umieszczonym na końcu adresie do czytelnika wydawca zaznacza, że dzieło miało być opatrzone jeszcze większą liczbą ilustracji i tablic, ale wskutek tragicznego zrządzenia losu **rytownik mający je wykonać zginął postrzelony z półhakownicy** przez pewnych ludzi, którzy nie powinni się nią posługiwać. Opr.: perg naturalny. Na przedniej wyklejce ekslibris Hieronima Wildera (1876-1941), historyka sztuki, bibliofila, znawcy grafiki, jednego z najbardziej znanych antykwariuszy polskich XX w. Miejscami drobne przebarwienia, zaznaczenia ołówkiem, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**
(Patrz tablica III)

– Sejm Czteroletni –

79. [Sejm Czteroletni]. Etat woyska koronnego i W. Xięstwa Litewskiego, przez Kommissyą Woyskową Oboyga Narodow pod prezydencyą JJ. WW. Hetmanow ułożony za zleceniem Nayiasniey[szey] Skonfed[erowaney] Rzeczypospolitey Stanow. B.m., b.r. [1789]. B.w., k. [24], tabele 2 (rozkładane), bez opr. 450,-

E.XVI, 103. Planowany etat wojska Rzeczypospolitej po podniesieniu jego liczby do stu tysięcy na mocy decyzji sejmu z 20 października 1788 r. **Zawiera dokładne rozpisanie struktury i liczby wojska z przewidzianymi rocznymi płacami.** Wobec braku wystarczających środków w 1789 r. uchwalono etat tymczasowy. W kolejnych latach powracano do aukcji wojska do 100 tysięcy, lecz nigdy nie udało się tego zrealizować. Krawędzie kilku kart fachowo uzupełniane, jedna z niewielką szkodą dla tekstu, poza tym stan dobry.

80. [Sejm Czteroletni]. Krasicki Stanisław. Głos Jaśnie Wilmożnego Jmci Pana [...] posła wdztwa czernichowskiego na Sessyi Seymowey Dnia 3 Marca Roku 1789 miany. Warszawa [1789]. W Drukarni Uprzywilejowanej Michała Grölla, folio, k. [2], bez opr. 150,-

E.XX, 227. Głos w sprawie podatków i małych wpływów do skarbu państwowego, przedstawiony przez Stanisława Krasickiego, posła województwa czernichowskiego. Ślady składania, drobne zaplamienia, ubytek jednego z rogów. Stan dobry.

81. [Sejm Czteroletni]. Leszczyński Dezydery. Głos Jasnie Wielmoznego [...] posła inowrocławskiego miany dnia 19 Marca 1790. Roku na Sessyi Seymowey. B.m. [1790]. B.w., 4°, k. [2], bez opr. 120,-

E.XXI, 204. Mowa poselska sprzeciwiająca się uchwałom sejmu 1775 r., wzywająca do ich uchylenia, wygłoszona przez Dezyderego Leszczyńskiego, późniejszego marszałka województwa brzeskokujawskiego i inowrocławskiego konfederacji targowickiej. Stan bardzo dobry.

82. [Sejm Czteroletni]. Małachowski Stanisław. Sapieha Kazimierz Nestor. Odpowiedź na deklaracyą Krola JMci Pruskiego, Podaną dnia 19. Listopada 1788. Warszawa [1788]. W Drukarni Uprzywilejowanej Michała Grölla, folio, k. [2], bez opr. 280,-

E.XXII, 77. Tekst drukowany równolegle po polsku i francusku. Przekazana posłowi pruskiemu odpowiedź na deklarację Fryderyka Wilhelma II, ogłaszającą gotowość Prus do obrony niepodległości i niezależności decyzji Rzeczypospolitej. Dokument wydany w Warszawie 8 grudnia 1788 r., podpisany przez marszałków konfederacji sejmowych – koronnej Stanisława Małachowskiego i litewskiej Kazimierza Nestora Sapiehę. Zagniecenia, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

83. [Sejm Czteroletni]. Potocki Stanisław Szczęsny. Mowa Jaśnie Wielmożnego [...] posła bracławskiego, generała artylleryi koronney dnia 5. listopada 1788 roku miana. B.m. [1788]. B.w., folio, k. [2], bez opr. 240,-

E. nie notuje. Mowa wygłoszona w pierwszym miesiącu trwania Sejmu Czteroletniego przez Stanisława Szczęsnego Potockiego (1752-1805), marszałka konfederacji targowickiej, posła na Sejm Czteroletni, na którym był jednym z przywódców stronnictwa prorosyjskiego. Mową skierowaną do Stanisława Augusta Poniatowskiego Potocki zwracając uwagę na postawy patriotyczne, których przykładem był Stefan Czarniecki, **przedstawiał projekt wystawienia pomnika hetmana na Krakowskim Przedmieściu.** Do mowy dołączona podjęta przez Sejm uchwała o budowie pomnika (nigdy niezrealizowana). Zagniecenia krawędzi, drobne zaplamienia, poza tym stan dobry.

84. [Sejm Czteroletni]. Suchodolski Wojciech. Głos Jaśnie Wielmożnego Jmci Pana [...] chorążego i posła chełmskiego dnia 11 Grudnia 1788 roku miany. Warszawa [1788/9]. W Drukarni Uprzywilejowanej Michała Grölla, folio, k. [2], bez opr. oraz: **Suchodolski Wojciech.** Przymowienie się tegoz [...] rotmistrza Kawaleryi Narodowey, chorążego i posła chełmskiego, na teyże sessyi 1789 roku miane. Warszawa [1789]. W Drukarni Uprzywilejowanej Michała Grölla, folio, s. 13-15, bez opr. 750,-

E.XXX, 9. Tekst dwóch wystąpień Wojciecha Suchodolskiego (1749-1826), szambelana Stanisława Augusta Poniatowskiego, kasztelana radomskiego, konfederata barskiego, **jednego z najaktywniejszych i najlepszych mówców Sejmu Czteroletniego**, należącego do stronnictwa hetmańskiego Franciszka Ksawerego Branickiego. **Poz. 1:** odpowiedź na głos posła Tymowskiego o pensjach zagranicznych i krajowych. **Poz. 2:** nawiązanie do głosu posła Krasińskiego w sprawie niesławnego marszałka sejmu rozbiorowego Adama Ponińskiego (patrz także poz. 45). Strony z obszerniejszego druku. Zagniecenia krawędzi, poza tym stan dobry.

85. [Skarga Piotr]. Baronius Caesar. Roczne dzieie kościelne od Narodzenia Pana y Boga naszego Jesvsa Christvsa. Wybrane z rocznych dzieiow kościelnych [...]

85. P. Skarga. Roczne dzieie kościelne. 1607.

86. Z biblioteki ks. Czartoryskich.

Przez X. Piotra Skargę Societatis Jesv [...] Kraków 1607. W Drukarniey Andrzeia Piotrkowczyka, folio, k. [8], s. 1202, k. [8] (winno być 16), opr. późniejsza, skóra, brzegi k. prósz. 5500,-

E.XII, 377. Polski przekład wyboru słynnych roczników kościelnych Caesara Baroniusa (1538-1607), kardynała, bibliotekarza watykańskiego (patrz także poz. 2, 3, 4). Były one odpowiedzią na luterańskie „Centurie Magdeburskie" (wyd. 1559-1574), w których protestanccy teologowie i historiografowie udowadniali, że Kościół Rzymski, odchodząc od wczesnochrześcijańskiej doktryny, stał się narzędziem Antychrysta. **Autorem polskiego przekładu był Piotr Skarga** (1536-1612), jezuita, pisarz kontrreformacyjny, pierwszy rektor Uniwersytetu Wileńskiego, kaznodzieja nadworny Zygmunta III Wazy. Jego tłumaczenie zachwyca pięknem, kunsztem i bogactwem staropolszczyzny. Oferowane wydanie jest **pierwszym polskim przekładem pełnego dzieła** (wyd. 1 z 1603 r. obejmowało dzieje tylko do roku 1000). Tom dedykowany arcybiskupowi gnieźnieńskiemu i prymasowi Stanisławowi Karnkowskiemu. Na odwrocie k. tyt. całostronicowy drzeworyt z herbem Junosza prymasa Karnkowskiego, przedstawieniami św. Wojciecha i św. Stanisława w manierystycznym kartuszu. Opr.: brązowa skóra marm., wtórnie wykorzystana. Grzbiet sześciopolowy podzielony zwięzami. Oprawa po fachowej konserwacji. Dawne noty własnościowe, miejscami nieliczne marginalia. Brak 8 k. rejestru. Drobne zaplamienia i przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.

86. Smołukowski Jan Jakub. Cynosura divinior virtutis et sapientiae splendore tenebrioni mundo allucens, D. Catharina Virgo et Martyr, redeunte annua solennitatis die, In Basilica Casimiriensi ad Cracoviam... Cracoviae (Kraków) 1725. Typis Academicis Collegij Majoris, folio, k. [14], **miedzioryt (całostronicowy)**, winietki (drzeworyty), opr. współczesna, płsk. 360,-

E.XXVIII, 323-324. Egzemplarz z dubletów Biblioteki XX. Czartoryskich (pieczątka). Mowa wygłoszona w dzień uroczystości Św. Katarzyny w kościele Augustianów na krakowskim Kazimierzu. **Na odwro-**

cie k. tyt. miedziorytowy herb Rawicz Ożarowskich z emblematem, wykonany przez krakowskiego rytownika Henryka Czecha (sygn. Henrich Czech scu. Cracovie). Opr.: brązowy płsk, z wykorzystaniem dawnej skóry. Karta tyt. lekko zabrudzona, ostatnia karta naddarta, poza tym stan dobry. **Rzadkie** (E. notuje tylko dwie biblioteki).

87. [Sprzedaż tytoniu]. Kommissya Rzeczypospolitey Skarbu Koronnego. [Uniwersał z 20 września 1783 r. w sprawie ustalenia cen sprzedaży tytoniu i tabaki w miastach koronnych]. B.m. [1783]. B.w., bifolium, bez opr. 240,-

E. nie notuje. Zarządzenie Komisji Skarbu Koronnego w sprawie cen sprzedaży tytoniu i tabaki, podpisane przez podskarbiego wielkiego koronnego Adama Ponińskiego. Zawiera tabelę cen różnych rodzajów wyrobów tytoniowych, m.in. tabaki holenderskiej, francuskiej, tytoniu tureckiego, angielskiego, portorykańskiego etc. Ślady składania, drobne zaplamienia, górne rogi uszkodzone przez gryzonie (bez szkody dla tekstu). Stan dobry.

88. Stan sprawy urodzonego Franciszka Gedeona de Witten podkomorzego Jego Królewskiej Mości... przeciwko Jaśnie Wielmożnemu Piotrowi Xiążęciu Kurlandzkiemu i Semigallii pozwanemu. B.m., b.r. (po 1788). B.w., folio, s. 14 (recte 12), opr. współcz., płsk. 220,-

E.XXXIII, 133. Sprawa o usunięcie rodziny de Witten z dzierżawy dóbr Grynhoff przez Piotra Birona księcia Kurlandii i Semigalii. Franciszek de Witten jako powód przedstawia racje i prawa do dóbr wydzierżawionych rodzinie przez rosyjską cesarzową Elżbietę. Opr.: szary płsk z wykorzystaniem dawnej skóry, na licach pap. marm. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

– W obronie Konstytucji 3 Maja –

89. [Stanisław August Poniatowski]. Uniwersał od N.N. Rzpltey [Rzeczypospolitey] Stanow obwieszczaiący o prawach w zamiarze pospolitey obrony uchwalonych. Dan w Warszawie 15 V 1792. Stanisław Nałęcz Małachowski. Kazimierz Nestor Sapieha. Folio, k. [1], 49 x 42 cm. 4000,-

E. XXI, 37. Uniwersał podający do publicznej wiadomości prawa przyjęte na sesjach sejmowych 11 i 14 maja 1792 r. w celu stworzenia powszechnej obrony zdobyczy Konstytucji 3 Maja **przed spodziewaną interwencją Rosji**. Obejmuje „Wymiar obywatelskiey sprawiedliwości ku powszechnej kraiu obronie" i „Wyprawy obronne". W przyjętych ustawach m.in. zapewniono obywatelom możliwość odszkodowania za poniesione straty w obronie ojczyzny, zagrożono malkontentom dożywotnim sekwestrem ich majątków oraz zlikwidowano (przejęto) wszelkie prywatne milicje i wojska, jak i uregulowano sprawę ochotniczej służby. Niniejszy uniwersał podpisany przez marszałków konfederacji koronnej i litewskiej polecono oblatować w aktach ziemskich oraz ogłosić z ambon parafialnych przez cztery niedziele. Na odwrocie pismo z epoki: „Parafia Międzyrzec" [Podlaski]. Zagniecenia, drobne przybrudzenia i ślady składania, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: W. Smoleński, Ostatni rok Sejmu Wielkiego, Warszawa 1896, s. 393-394; Volumina Legum, t. IX, s. 442 (CDLI), 443-445 (CDLVI).

– Z księgozbioru Czartoryskich w Sieniawie –

90. Starowolski Szymon. Monumenta Sarmatarum, viam universae carnis ingressorum. Cracoviae (Kraków) 1655. In Officina Viduae et Haeredum Francisci Caesarij, folio, k. [8], s. 818, k. [10], winietki, inicjały, finaliki (drzeworyty), opr. późniejsza, płsk. 9000,-

E.XXIX, 195**. Egzemplarz z księgozbioru książąt Czartoryskich z Sieniawy** (nota). **Wydanie pierwsze**. Jedno z najważniejszych dzieł historycznych Szymona Starowolskiego (ok. 1588-1656) – pisarza, polihistora, kanonika krakowskiego. Posiadający do dziś wartość źródłową **niezastąpiony zbiór prawie 2000 napisów nagrobnych (epitafiów) zebranych przez autora z ponad 100 miast polskich i zagranicznych.** Dzieło otwiera drukowana dedykacja dla Kazimierza Proczyńskiego, na kolejnych kartach

znajdują się wiersze na cześć autora. „Monumenta…" rozpoczyna obszerny zbiór epitafiów krakowskich (m.in. z katedry), w dalszej części autor przytacza napisy nagrobne m.in. z Wilna, Nieświeża, Warszawy, Lwowa, Bydgoszczy, Buczacza, Kazimierza, Częstochowy, Kłodawy, Gdańska, Kołomyi, Łomży, Lublina, Niepołomic, Piły, Poznania, Płocka, Radomia, Sandomierza, Tarnowa, Wieliczki, Wrocławia, Zamościa. Wśród licznie wymienionych nazwisk znajdują się przedstawiciele najznakomitszych rodzin: Branickich, Bielskich, Dąbrowskich, Górskich, Krasińskich, Kochanowskich, Komorowskich, Łaskich, Leszczyńskich, Łubieńskich, Lubomirskich, Mościckich, Myszkowskich, Odrowążów, Oleśnickich, Ossolińskich, Ostrowskich, Potockich, Radziwiłłów, Sapiehów, Sieniawskich, Szydłowieckich, Sobieskich, Sokołowskich, Tarnowskich, Tyszkiewiczów, Wybranowskich, Zaliwskich, Zamoyskich, Żołkiewskich. Na końcu szczegółowy indeks osób i miejscowości. Opr.: brązowy płsk, na licach pap. marm. Na k. tyt. nota własnościowa osiemnastowiecznego franciszkanina Feliksa Szyszczyńskiego oraz nota „Z Duplikat[ów] XX Czartoryskich w Sieniawie". Pałac w Sieniawie pozostawał w rękach Czartoryskich od 1734 r. do II wojny światowej, w XIX w. był jedną z głównych siedzib rodu, gościli w nim m.in. Tadeusz Kościuszko, Julian Ursyn Niemcewicz, car Aleksander I. Defekty, pęknięcia i ubytki skóry grzbietu. Brak s. 173-174. Zagniecenia kilku k., miejscami nieliczne drobne przebarwienia, poza tym stan wewnętrzny bardzo dobry. **Bardzo ważne źródło do heraldyki i genealogii polskiej XVI i XVII w. Rzadkie.** *(Patrz tablica IV)*

– Pomnikowe dzieło farmacji polskiej –

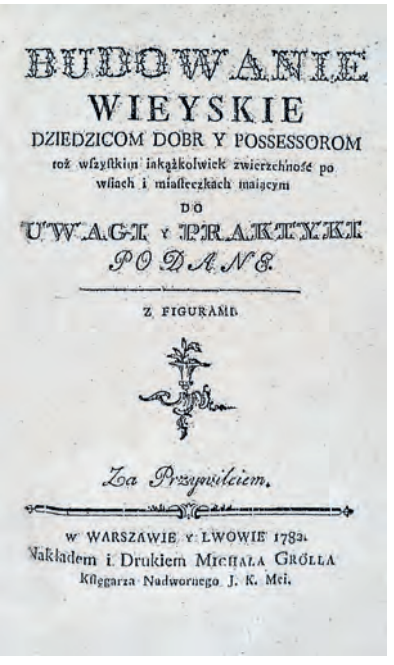
91. Syreniusz (Syreński) Szymon. Zielnik Herbarzem z języka Łacińskiego zowią. To iest opisanie własne imion, kształtu, przyrodzenia, skutków, y mocy ziół, wszelakich drzew, krzewin y korzenia ich, kwiatu, owoców, soków, miąsu, żywic y korzenia do potraw zaprawiania. Także trunków, syropów, wódek, lekiwarzow, konfektow, win rozmaitych... Księga lekarzom, aptekarzom, cyrulikom, barbirzom, rostrucharzom, końskiem lekarzom, mastalerzom, ogrodnikom, kuchmistrzom, kucharzom, synkarzom, gospodarzom, mamkom, paniom, pannom y tym wszystkim którzy się kochaią y obieraią w lekarstwach pilnie zebrane a porządnie zpisane... Cracoviae (Kraków) 1613. W Drukarni Bazylego Skalskiego, folio, k. [11], s. 1540, k. [12], **w tekście ponad 650 drzeworytów**, opr. XVIII-wieczna skóra. 36 000,-

E.XXX, 172-174. **Wydanie pierwsze.** Najobszerniejszy i najcenniejszy zielnik w języku polskim, będący jednocześnie wspaniałym pomnikiem farmacji i nauki polskiej epoki Odrodzenia. Owoc przeszło 30-letniej pracy Szymona Syreniusza (ok. 1540-1611) – wybitnego przyrodnika, lekarza i botanika. Syreniusz w 1569 r. otrzymał w Akademii Krakowskiej stopień magistra nauk wyzwolonych, zaś w 1577 r. w Padwie stopień magistra medycyny. Odbył liczne podróże naukowe, poznał m. in. florę Pokucia, Podola, okolic Lwowa, Bieszczad i Babiej Góry. Dzieło dedykowane Annie Jagiellonce – miłośniczce botaniki finansującej nakład księgi. Dzieło podzielone jest na pięć ksiąg, obejmuje łącznie **765 monografii roślin**. Każda księga dzieli się na rozdziały, z których prawie każdy poświęcony jest innej roślinie, niekiedy informacje o jednej roślinie zajmują kilka rozdziałów. Uwzględnia zarówno zioła polskie, jak i egzotyczne. Charakterystyka obejmuje morfologię i fizjologię roślin, dane o pochodzeniu, miejscu występowania, czasie zbierania, warunkach uprawy i przechowywania, właściwościach leczniczych i wytwarzanych z nich preparatach. Opis każdej rośliny poprzedza jej drzeworytowy wizerunek (niekiedy w różnych odmianach), obok którego wypisana jest nazwa łacińska i niemiecka. Często dodano przestrogi praktyczne dla aptekarzy i lekarzy, dotyczące bezpiecznego korzystania z ziół. W wielu wypadkach autor koryguje błędne opinie oraz prostuje wiadomości dawnych pisarzy. Na stronach 1536-1539 dodatek „O Żydziech rzecz krótka" (we współczesnej kopii). W oferowanym egzemplarzu 47 kart zostało dorobionych współcześnie (11 kart początkowych, 28 kart w tekście i 8 kart końcowych). Oprawa po konserwacji z uzupełnieniami, kilkanaście kart z niewielkimi uzupełnieniami w narożnikach i na marginesach, na kartach miejscami zaplamienia, poza tym stan dobry. Z uwagi na wartość użytkową dzieła, do naszych czasów dotrwało niewiele egzemplarzy bez znaczniejszych ubytków. **Rzadkie.** Lit.: M. Chmielińska, Polska bibliografia zielarstwa za okres od początku XVI wieku do roku 1940, Warszawa 1954, s. 83-86.
(Patrz tablica V)

92. [Śląsk]. Leopold I Habsburg. Ampringen Johann Caspar von. [Obwieszczenie zarządzenia cesarza Leopolda I dotyczące Śląska z maja 1684 r.] B.m. [1684]. B.w., folio, k. [6], bez opr. 140,-

91. Syreniusz. Zielnik. 1613.

93. P. Świtkowski. Budowanie wieyskie.

Obwieszczenie edyktu cesarskiego wydane przez Johanna Caspara von Ampringena (1619-1684), starostę generalnego śląskiego, administratora urzędu wielkiego mistrza krzyżackiego w Prusach. Edykt Leopolda I regulujący sprawy poboru, stacji i zarządu wojskiem dla ziem Górnego i Dolnego Śląska. Winieta i inicjały drzeworytowe. Zagniecenia, zaplamienia, poza tym stan dobry.

93. Świtkowski Piotr. Budowanie wieyskie dziedzicom dobr y possesorom toż wszystkim iakążkolwiek zwierzchność po wsiach i miasteczkach maiącym do uwagi i praktyki podane. Z figurami. Warszawa, Lwów 1782. Nakładem i Drukiem Michała Grölla, Księgarza Nadwornego J.K.Mci, s. XXXVIII, 488, **tabl. rozkł. 11 (miedzioryty)**, 8°, opr. współcz., płsk. 2400,-

E.XXX, 110. **Wydanie pierwsze.** Praktyczny poradnik architektury wiejskiej opracowany przez ks. Piotra Świtkowskiego (1744-1793), redaktora m.in. „Pamiętnika Historyczno-Politycznego". Dedykowane królowi Stanisławowi Augustowi Poniatowskiemu dzieło zawiera m.in. porady i wskazówki dotyczące wyboru materiałów budowlanych, rozplanowania zabudowań folwarcznych, stawiania pieców, kuchni, piwnic, krycia budynków dachami, budowy studni, browarów i gorzelni. Świtkowski oparł się na autorach zagranicznych, ale przekazywane informacje dostosował do potrzeb i wymagań polskiej szlachty. **Tekst ilustruje 11 miedziorytowych tablic**, na których ukazano m.in. plany budynków, dekoracje fasad, schematy konstrukcji urządzeń folwarcznych (np. pieców, pomp). K. tyt. oraz kolejna k. w starannej kopii na starym papierze. Kilka tablic z drobnymi ubytkami, po fachowej konserwacji, wzmocnione bibułą. **Rzadkie.**

– Afisz teatralny –

94. [Teatr Narodowy w Warszawie]. Afisz „W teatrze publicznym aktorowie narodowi J.K.Mci […] Dziewczyna kapitan". Warszawa, 1781; k [1], 33,0 x 29,5 cm. 700,-

Jeden z najstarszych znanych afiszy teatralnych, zapraszający na przedstawienie p.t. „Dziewczyna kapitan" (komedia w pięciu aktach, napisana przez braci: Antoine'a Jacoba de Montfleury (1640-1685) oraz

ZA POZWOLENIEM ZWIERZCHNOSCI

W TEATRZE PUBLICZNYM

AKTORÓWIE NARODOWI J. K. MCI.

BĘDĄ MIELI HONOR DAĆ DZIŚ DNIA 8 LISTOPADA R. 1781. TO JEST we CZWARTEK

REPREZENTACYĄ KOMEDYI

DZIEWCZYNA, KAPITAN.

CENA MIEYSC

Loże Parterowe z 4 Biletami - - Złoc 18 | Bilet Parterowy - - - - Złoc 4
Loże na Pierwszym piętrze z 4 Biletami - - Złoc 18 | Bilet na Galeryą - - - - Złoc 2
Loże Galeryowe z 4 Biletami - - Złoc 12 | Bilet na Parterek - - - - Złoc 1

zacznie się godzinie szostey.

P. Gwoździa Lokmayster czyni wiadomo, że kiedy które będą miały Bilety do którey Loży, niech do kassy przyjdą a to od godziny ośmey, aż do dziewiątey, a od dziewiątey do końca Reprezentacyi.

U PIOTRA DUFOUR Drukarza J. K. Mci. y RZECZYPOSPOLITEY, Znayduią się następuiące KSIĄŻKI.

Zł. 3. Mędr. obudzony Komedya. - - - - Zł. 3. Alexandryiczek Komedya. - - - - Zł. 3. Gdy
Zł. 3. Don Juan Komedya. - - - - Zł. 3. Podgrabiści Komedya. - - - - Zł. 1 pol
Zł. 3. Dwoch Strzelcow i Mieszczka Opera. - - - - Zł. 2. Wiewiurka
Zł. 16. Zbior Rezolucyi Rady Ziemskiey, porządnych do wiadomości Ziemskich
Zł. 12. z Wierzania i postanowienia Kwartał. Tom 4. in 8vo. - -
Zł. 3. Historya o Kawalerze Baptiste de la Porte i Heroe de Rosi. - - - - Zł. 1. Historya Turecka Tom
Zł. 36. Krolowa dziecinna Powieść moralna. - - - - Zł. 1. Listy Przyiacielskie. - - - - Zł. 1.
Zł. 1. pol. Historyczno-dydaktyczne grandezze o Dacyi i ysionach P. Valiera, ksiądz. Fo
Zł. 4. Kabata. - - - - Zł. 1. Giangi na kotach Pogrzebacz w Wiadnie. - - - - Zł. 1.
Zł. 3. Lucylla Komedya. - - - - Zł. 3. Dziewczyna Kapitan Komedya. - - Zł. 3.

Nowość Zolnierska, Komedya nowa.

94. Afisz Teatru Narodowego. 1781.

95. W. E. Tentzel. Dzieło numizmatyczne. 1714.

Zacharie Jacoba de Montfleury, wydana przez Piotra Dufour w Warszawie w 1781 r.). Przedstawienie miało miejsce w listopadzie 1781 r. w utworzonym z inicjatywy króla pierwszym polskim stałym teatrze (od 1779 r. we własnej siedzibie na Placu Krasińskich). Poza zaproszeniem na przedstawienie, wraz z cennikiem miejsc, afisz zawiera także wykaz publikacji zasłużonego warszawskiego wydawnictwa Piotra Dufoura. Afisze teatralne drukowane były w przededniu wystawienia sztuki na deskach teatru, rankiem danego dnia były rozlepiane (przybijane gwoździem) w mieście. Dopisek piórem z epoki (o tłumaczeniu sztuki przez Zabłockiego). Oprawiony w ramę, stan dobry (dziurka pośrodku to ślad po przybiciu afisza przed teatrem). **Bardzo rzadkie.**

95. Tentzel Wilhelm Ernst. Saxonia Numismatica lineae Ernestinae et Albertinae, in duas partes divisa simul vero duobus indicibus et supplementis adornata per Christianum Junckerum [...] Sächsiches Medaillen-Cabinet [...] Cz. 1 (linia ernestyńska). Francofurti (Frankfurt), Lipsiae (Lipsk), Gotha 1714. Sumptibus Christiani Wermuthii, 4°, k. [2], **frontispis (miedzioryt)**, k. [14], s. 1004, tabl. ryc. **100 (miedzioryty)**, adl.;
Alegemaines Haupt-Register so wohl derer Personen als Sachen welche in Herrn Wilhelm Ernst Tentzel Chur- und Fürstl. Sächsichen Medaillen-Cabinet [...] vorkommen. Arnstadt 1712. Verlegt durch Christian Wermuthen. Gedruckt in H. A. Meurers Druckerey, 4°, k. [60], opr. z epoki, perg. 3000,-

Tom pierwszy (z 2) monumentalnego dzieła numizmatycznego poświęconego monetom i medalom saskim. Kompendium opracował Wilhelm Ernst Tentzel (1659-1707), numizmatyk, nadworny historyk i archiwista Augusta II Mocnego na dworze drezdeńskim. Obejmowało ono monety i medale bite przez władców saskich z dynastii Wettinów od drugiej połowy XV w. Oferowany tom pierwszy zawiera szczegółowe opisy i podobizny numizmatów emitowanych przez książąt z linii ernestyńskiej. Była to starsza linia Wettinów wywodząca się od księcia Ernesta (1441-1486), który w 1485 r. podzielił księstwo Saksonii między siebie i swojego brata Albrechta. **O wielkiej wartości wydawnictwa decydują kunsztowne tablice miedziorytowe z podobiznami monet i medali.** Współoprawiono indeks łacińsko-niemiecki do części albertyńskiej wydany w 1712 r. Opr.: pergamin naturalny, na grzbiecie zielony szyldzik z tłocz. i złoc. tytulaturą, brzegi k. barw. Ekslibris współczesny. Stan bardzo dobry.

96. Luc-Vincent Thiéry. Przewodnik po Paryżu. 1787.

– Przewodnik po Paryżu –

96. Thiéry Luc-Vincent. Guide des Amateurs et des Etrangers Voyageurs à Paris, ou Description raisonnée de cette ville, de sa banlieue, et de tout ce qu'elles contiennent de remarquable [...]. T. 1-2 (w 2 wol.). Paris (Paryż) 1787. Chez Hardouin et Gattey, 12°, s. XL, [2], 784, **tabl. ryc. 7 (miedzioryty)**; 739, [3], **tabl. ryc. 5 (miedzioryty),** jednolite opr. współcz., skóra. 1200,-

Wyd. 1. Obszerny przewodnik dla cudzoziemców odwiedzających Paryż i jego okolice opracowany przez Luca-Vincenta Thiéry'ego (1734-1822), francuskiego prawnika, miłośnika i znawcę sztuki. Zawiera szczegółowe informacje o zabytkach, dziełach sztuki, historii i wartych odwiedzenia miejscach. Na tablicach przedstawienia kilku omawianych obiektów. Opr.: czerwona skóra ze złoc., na wyklejkach pap. marm., brzegi k. barw. Egzemplarz z dubletów Biblioteki Narodowej (pieczątka). Dołączono staranną fotokopię indeksu do dzieła Thiéry'ego, opracowanego i wydanego w 1928 r. (opr. pł., format podłużny 17 x 24 cm). Stan bardzo dobry.

97. Uniwersał poborowy na Seymie Walnym Koronnym Warszawskim w Roku M.DC. XIII uchwalony. Warszawa 1613, folio, s. [23], opr. współcz. imit. sk. 300,-

E. XXXII, s. 40. Uniwersał uchwalony w 1613 r. M.in. **o podatkach od wyrobu oraz szynkowania piwa**, **gorzałki, miodu i wina**. Niewielkie ślady po zalaniu marginesu, poza tym stan dobry.

98. [Ustawa o wódce]. „My Stanisław August z Bożey Łaski (...)". Dat. Warszawa, 7 III 1777 r., druk o wym. 36 x 43 cm. 360,-

Drukowany uniwersał króla i Rady Nieustającej w sprawie produkcji wódki. Król chcąc zapobiec „dalszej ruinie miasteczek" zabrania Żydom propinacji oraz nakazuje, celem ochrony przed pożarem, budowanie gorzelni poza miastem. Zabrania pędzić wódkę na własny użytek i nakazuje, aby miasta co trzy lata dawały jednemu z mieszczan koncesję w drodze licytacji. Jednocześnie zakazuje „podstępnych i zmownych kontraktów", co sugeruje dużą korupcję i zmowę w ówczesnej Polsce, szczegółowo także

L'AMBASSADEUR,
oder
Staats=
Bothschaffter/
Und dessen
Hohe FONCTIONS, und
Staats-Verrichtungen/
Durch
Ihrer Hochfürstlichen Durchl. zu
Braunschweig/ Lüneburg und Zell/ ꝛc.
Hochansehnl. Staats- und Geheimden
Rath/
Herrn DE WICQUEFORT,
herauß gegeben:
Nunmehro aber in unsere Hoch-Teutsche Sprach übersetzet
Von
Johann Leonhardt Sautern/ J.U.D. in Leipzig.
Mit Churfürstl. Sächsisch. gnädigstem Privilegio.
Franckfurt am Mäyn/
In Verlegung Friedrich Knochens/ Buchhändlers.
Getruckt bey Johann Philipp Andreä.
M. DC. LXXXII.

99. A. de Wicquefort. Traktat o dyplomacji. 1682.

100. Ch. M. Wieland. Sokrates. 1790.

poucza, jak unikać „ustawianych przetargów". Ślady złożenia, cztery dziurki zaklejone, ze szkodą dla tekstu. Po konserwacji.

99. Wicquefort Abraham de. L'Ambassadeur oder Staats-Botschafter und dessen hohe Functions- und Staats-Verrichtungen. Franckfurt am Mayn 1682. In Verlegung Friedrich Knochens. Gedruckt bey Johann Philipp Andreae, 4°, k. [9], s. 976, k. [35], opr. z epoki, perg., brzegi k. barw. 800,-

Traktat z teorii dyplomacji autorstwa Abrahama de Wicquefort (1598-1682), **pełniącego funkcję polskiego ambasadora w Hadze**. W 1675 r. popadł w niełaskę i został skazany na dożywotnie więzienie. W tym czasie napisał oferowane dzieło, będące pierwszym całościowym ujęciem tematu służby dyplomatycznej. Praca szybko zyskała uznanie i niezwykłą popularność, stając się swoistym podręcznikiem dla dyplomatów. Marginalia i notatki na przedniej wyklejce w j. niemieckim, zabrudzenia okładek. **Stan dobry.**

100. Wieland Christoph Martin. [Sokrates mainomenos] czyli rozmowy Dyogenesa z Synope. Lwów 1790. Drukiem Pillerowskim, 8°, s. 262, opr. XIX w., płsk. 400,-

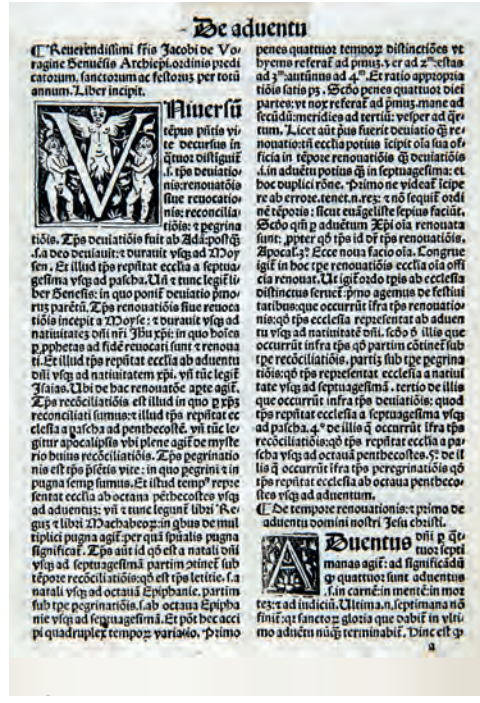
E.XXXII, 450. Powieść Christopha Martina Wielanda (1733-1813), niemieckiego poety, pisarza, myśliciela. Autor przedstawia w niej w ironicznym tonie przywary ludzkie, kreuje też utopię, w której konstrukcja państwa jest przeciwna wizji Platona. Opr.: brązowy płsk, na grzbiecie szyldziki z tytulaturą oraz tłocz. i złoc. ozdobniki, na licach pap. marm. XIX-wieczna nota własnościowa. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

101. Wysocki Samuel. Adwent z postem kazaniami o Sądzie Bożym, o Męce Pańskiej, o pokucie... Warszawa 1749. Collegium XX. Scholarum Piarum, folio, k. [6], s. 775, [9], inicjały, winietki (drzeworyty), opr. z epoki, skóra, brzegi k. barw. 1600,-

ADWENT
z POSTEM
Kazaniami o Sądzie Bożym, o Męce Pańskiey, o pokucie, o umartwieniu pię-
ciu ciel. zmysłow, y inszych Prawdach Wiary Chrześciańskiey, ku nayspeszey
Chwale Boskiey, y pożytkom Dusz ludzkich po rożnych Katedrach
z Regestrem Kazań oziębłym na wszystkie Roku Niedziele,
ZAPOWIEDZIANY.
Głośnemu ná wszystkie czasy Jmieniowi
JJ. WW. JchMciow Pánow,
KAROLA
Márgrábi ná Mirowie z WIELOPOLSKICH
GONZAGI
MYSZKOWSKIEGO,
Koniuszego Koronnego, Generała Mało-Polskiego, Krakowskiego,
Lipinskiego STAROSTY.
JANA
Czesnika Kor: Starosty Láckoronskiego,
HIERONIMA
STAROSTY Zarnowieckiego, Generała Woysk J.K.Mći y Rzeczy Pospolitey,
WIELOPOLSKICH.
Ná Zywcu, y Pieskowey Skale S. P. R.
HRABIÓW. KAWALEROW
ORŁA BIAŁEGO,
Ná dowod, y powinney Oniadczenie wdzięczności
POSWIĘCONY.
Przez X. Samuela od S. Floryána Scholarz Piarum, Prowincyi Polskiey Assystenta
Roku Pańskiego 1749.
w WARSZAWIE
w Drukarni J.K.Mći y Rzeczy Pospolitey Collegium XX. Scholarum Piarum.

101. S. Wysocki. Adwent z postem. 1749.

De aduentu

C Reuerendissimi ffris Jacobi de Voragine Beneñis Archiepi. ordinis predicatorum, sanctorum ac festoruz per totū annum. Liber incipit.

Misericordiarum dñi cantabo in eternum. Ps. Ista dies a dño factus est nobis exultemus et letemur in ea. Ps. Cantate dño canticum nouum quia mirabilia fecit. Ps. Confitemini dño quoniam bonus quoniam in seculum misericordia eius. Ps. Cantate dño canticum nouum cantate dño omnis terra. Ps. Dominus regnauit exultet terra letentur insule multe. Ps. Dominus regnauit iracundiam sedeant populi qui sedet cherubim moueatur terra. Ps. Dominus regnauit irascantur populi et sedet super cherubim commoueatur terra. Ps. Magnus dñs in sion et excelsus est super omnes populos confiteantur nomini tuo magno quoniam terribile et sanctum est. Ps. Et honor regis iudicium diligit tu parasti directiones in iacob iudicium et iusticiam tu fecisti. Ps. Exaltate dñm deum nostrum et adorate scabellum pedum eius quia sanctum est. Ps. Exaltate dñm deum nostrum et adorate montem sanctum eius quia sanctus dñs deus noster. Ps. Cantate dño canticum nouum quia mirabilia fecit. Ps. Saluauit sibi dextera eius et brachium sanctum eius. Ps. Notum fecit dñs salutare suum ante conspectum gentium reuelauit iusticiam suam. Ps. Memor fuit misericordie sue et veritatis sue domui israel. Ps. Viderunt omnes fines terre salutare dei nostri. Ps. Jubilate deo omnis terra cantate et exultate et psallite. Ps. Psallite dño in cithara in cithara et voce psalmi in tubis ductilibus et voce tube cornee. Ps. Jubilate in conspectu regis dñi moueatur mare et plenitudo eius orbis terrarum et qui habitant eum. Ps. Flumina plaudent manu simul montes exultabunt. Ps. Quoniam uenit dñs iudicare terram iudicabit orbem terrarum in equitate et populos in aequitate. Ps. Gloria patri et filio et spiritui sancto. Sicut erat in principio et nunc et semper et in secula seculorum amen.

Misericordiarum dñi cantabo in eternum. Ps. Ista dies a dño factus est nobis exultemus et letemur in ea. Ps. Cantate dño canticum nouum quia mirabilia fecit. Ps. Confitemini dño quoniam bonus quoniam in seculum misericordia eius. Ps. Cantate dño canticum nouum cantate dño omnis terra. Ps. Dominus regnauit exultet terra letentur insule multe. Ps. Dominus regnauit iracundiam sedeant populi qui sedet cherubim moueatur terra. Ps. Dominus regnauit irascantur populi et sedet super cherubim commoueatur terra. Ps. Magnus dñs in sion et excelsus est super omnes populos confiteantur nomini tuo magno quoniam terribile et sanctum est. Ps. Et honor regis iudicium diligit tu parasti directiones in iacob iudicium et iusticiam tu fecisti. Ps. Exaltate dñm deum nostrum et adorate scabellum pedum eius quia sanctum est. Ps. Exaltate dñm deum nostrum et adorate montem sanctum eius quia sanctus dñs deus noster. Ps. Cantate dño canticum nouum quia mirabilia fecit. Ps. Saluauit sibi dextera eius et brachium sanctum eius. Ps. Notum fecit dñs salutare suum ante conspectum gentium reuelauit iusticiam suam. Ps. Memor fuit misericordie sue et veritatis sue domui israel. Ps. Viderunt omnes fines terre salutare dei nostri. Ps. Jubilate deo omnis terra cantate et exultate et psallite. Ps. Psallite dño in cithara in cithara et voce psalmi in tubis ductilibus et voce tube cornee. Ps. Jubilate in conspectu regis dñi moueatur mare et plenitudo eius orbis terrarum et qui habitant eum. Ps. Flumina plaudent manu simul montes exultabunt. Ps. Quoniam uenit dñs iudicare terram iudicabit orbem terrarum in equitate et populos in aequitate. Ps. Gloria patri et filio et spiritui sancto. Sicut erat in principio et nunc et semper et in secula seculorum amen.

102. Jacobus de Voragine. Złota Legenda. 1500.

E.XXXIII, 462-463. Zbiór kazań pijara Samuela Wysockiego (1706-1771), napisanych piękną polszczyzną, zawierających treści moralizatorskie, wygłaszanych od 1735 r. w Warszawie oraz w katedrze krakowskiej. Na odwrocie k. tyt. herb Starykoń Wielopolskich. Wierszowane **dedykacje imienne 38 młodzieńców ze znakomitych rodów szlacheckich i magnackich** na cześć rodu Wielopolskich (wśród nich przedstawiciele rodzin m.in. Borzęckich, Bystrzanowskich, Czapskich, Jordanów, Lasockich, Linowskich, Mierów, Narzymskich, Podkańskich, Ponińskich, Rudzińskich, Sapiehów, Szołdrskich, Reyów, Russockich, Szymanowskich, Świdzińskich, Święcickich, Tarłów, Tuchołków i Wodzickich). Zażółcenia i drobne zaplamienia, krawędzie części kart wzmacniane, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

– Inkunabuł –

102. [Złota legenda]. Jacobus de Voragine. Legende sanctorum. In alma Venetiarum urbe (Wenecja) 1500. Mandato impensaque [...] Nicolai de Phrancophordia, per Bonetum Locatellum, 4°, k. 274 (recte 276), **inicjały (drzeworyty)**, rekonstruowana opr. z epoki, skóra. 6000,-

USTC 994100 (Universal Short Title Catalogue). **Najsłynniejszy zbiór legend związanych z życiem świętych, zarazem jedno z najbardziej reprezentatywnych dzieł średniowiecza.** Autorem „Złotej legendy" był Jacobus de Voragine (ok. 1229-1298) – włoski hagiograf, pisarz religijny, dominikanin, od 1292 r. arcybiskup Genui. Dzieło powstało w połowie XIII w., znane było pod kilkoma tytułami („Legenda sanctorum", „Legenda de sanctis", „Legenda aurea"). Do XV w. funkcjonowało w postaci licznych, często pięknie iluminowanych, rękopisów (jeden z nich, należący do Biblioteki Zamoyskich, znajduje się obecnie w zbiorach Biblioteki Narodowej w Warszawie). Pierwsze drukowane wydanie łacińskie ukazało się w 1470 r., pierwsze wydanie w języku włoskim w 1476 r. W Polsce znane było już w XIII w. dzięki rękopisom przywożonym przez dominikanów. Całość, w przekładzie Leopolda Staffa, ukazała się drukiem dopiero w 1922 r. „Złota legenda" oparta jest na materiałach z „Pisma Świętego"

i z pism ojców Kościoła. Zawiera, znane z wyobrażeń i tradycji, legendy związane z życiem świętych i świętami kościelnymi. Oferowana edycja pochodzi z jednej z weneckich drukarni, słynących ówcześnie z wysokiego poziomu sztuki drukarskiej. Ozdobą książki są drzeworytowe inicjały. Opr. po fachowej renowacji: zachowana stara skóra naklejona na współczesną opr., tłocz. zdobienia w renesansowej kompozycji, zachowane klamry na współczesnych paskach skórzanych. Na wyklejkach dawne próby pióra i rysunki. Miejscami marginalia. Brak 2 k. z początku (k. tyt. oraz spis treści). Błąd drukarski lub introligatorski – karty 65, 66, 71, 72 zdublowane, brak zaś k. 67-70. Na początkowych i końcowych k. drobne ślady po owadach. Miejscami zabrudzenia. Stan ogólny dobry.

SUPEREKSLIBRISY

– Superekslibris Biblioteki Rady Miejskiej Gdańska –

103. [Gdańsk]. Richer Edmond. Historia conciliorum generalium. In quattuor libros distributa. Coloniae (Kolonia) 1683. Apud Bernardum Hestingh, 8°, k. [8], s. 836, k. [6], opr. z epoki, perg. 3600,-

Egzemplarz z Biblioteki Rady Miejskiej Gdańska (superekslibris, ekslibris i wpis donacyjny). Dzieło historyczno-teologiczne poświęcone soborom powszechnym w Kościele katolickim. Autorem był Edmond Richer (1559-1631), francuski teolog, przedstawiciel gallikanizmu, którego idee wielokrotnie wykładał w swych pracach, głosząc doktrynę ograniczenia władzy papieskiej przez biskupów i władzę świecką oraz proponując rozwiązania, które w późniejszym czasie zostały rozwinięte w ideę rozdziału państwa od Kościoła. Opr.: perg. naturalny. Na obu okładzinach tłocz. i złoc. **superekslibrisy z herbem Gdańska, należące do Biblioteki Rady Miejskiej Gdańska**. Ufundowana w XVI w. biblioteka radziecka mieściła się w dawnym klasztorze franciszkanów i służyła m.in. mieszczącemu się tam Gimnazjum Akademickiemu. Jej zbiory obejmowały dzieła z najróżniejszych dziedzin i były stale uzupełniane dzięki fundacjom i skupowaniu księgozbiorów patrycjuszy gdańskich. Na przedniej wyklejce **ekslibris donacyjny Adriana Engelke** (1605–1661), ławnika i rajcy, protobibliotekarza, który przeznaczył środki na zakup książek w testamencie, oraz wpis donacyjny Friedricha Gottlieba Engelke datowany 1683. Drobne pęknięcia pergaminu, zabrudzenia, poza tym stan bardzo dobry.

– Superekslibris królowej Marii Leszczyńskiej –

104. Office de la Semaine Sainte, en latin et en françoise, à l'usage de Rome et de Paris. Dedié à la Reine. Pour l'usage de sa maison. Paris (Paryż) 1728. Chez Mazières et Garnier, 8°, k. [1], **k. tyt. (miedzioryt)**, k. [2], s. XXXVI, 729, [3], **tabl. ryc. 2 (miedzioryty)**, winietka (miedzioryt), liczne inicjały (drzeworyty), opr. z epoki, skóra, brzegi k. złoc. 1800,-

Modlitewnik z superekslibrisem królowej Francji Marii Leszczyńskiej (1703-1768), córki Stanisława Leszczyńskiego, żony Ludwika XV. Książkę zdobią miedziorytowe tablice ze scenami biblijnymi. Oferowane wydanie przeznaczone do użytku dworu królowej zadedykowano samej władczyni, przedmowę otwiera miedziorytowa winieta z herbem królowej. Opr.: czerwony marokin, grzbiet sześciopolowy, w polu 2. tytulatura, w pozostałych królewska Lilia Burbonów. **Na obu licach tłocz. i złoc. superekslibrisy heraldyczne z herbem Marii Leszczyńskiej jako królowej Francji** – pod koroną królewską tarcze z Liliami Burbonów i polskim herbem królewskim Leszczyńskich. Brak s. 681-709, poza tym stan dobry.

– Superekslibris króla Augusta III Sasa –

105. [August III]. Constitutions arrètées à la diete extraordinaire de pacification tenuë à Varsovie le 25. Juin 1736. Dresde (Drezno) [1736]. Chez la Veuve Stoesseln, à l'Imprimerie Roïale, 4°, k. [4], s. 272, **winiety (miedzioryty)**, opr. z epoki, skóra. 16 000,-

E.XIV. 387. **Z superekslibrisem króla Augusta III Sasa.** Francuski przekład tekstu konstytucji uchwalonych na sejmie pacyfikacyjnym w 1736 r. Sejm ten kończył wojnę domową wybuchłą w wyniku

103. Biblioteka Rady Miejskiej Gdańska.

104. Superekslibris królowej Marii Leszczyńskiej.

rozdwojonej elekcji po śmierci Augusta II Mocnego między stronnikami Stanisława Leszczyńskiego a Augusta III. Druk francuskiego przekładu przygotowano w drezdeńskiej drukarni pracującej dla dworu Wettinów. Na k. tyt. znalazła się winieta (sygn.: „Wernerin del.") przedstawiająca **polskiego Orła, nad którym na banderoli formuła „Ob cives servatos"**, używana dla wyróżnienia żołnierzy rzymskich, którzy uratowali swych towarzyszy w bitwie. Zastosował ją również Senat Rzymski względem Oktawiana Augusta, którego zwycięstwo uznano za ocalenie wszystkich obywateli rzymskich. Tu w podobnym kontekście miała symbolizować ratunek dla „obywateli" Rzeczpospolitej dzięki objęciu tronu przez Augusta III. Na k. rozpoczynającej dedykację dla króla winieta z popiersiem Augusta III (sygn. „L. Zucchi sc.") Na s. 1 winieta z herbem królewskim Augusta III z bogatym alegorycznym sztafażem. Na ostatniej stronie winieta z herbem królewskim Wettinów na tronie polskim (sygn. „Wernerin del."). **Piękna, luksusowa oprawa**: czerwony marokin z bogatą tłocz. i złoc. dekoracją późnobarokową na okładzinach i grzbiecie, brzegi k. złoc., na wyklejkach szlachetna tkanina. Na grzbiecie szyldzik z tłocz. i złoc. tytulaturą oraz ozdobniki z motywami kwiatowymi. Okładziny obwiedzione tłocz. i złoc. bordiurą z ozdobnikami regencyjnymi oraz ornamentami geometrycznymi i roślinnymi. **W zwierciadłach duże kartusze herbowe z herbami Augusta III jako króla Polski:** pod koroną królewską w centrum tarcza czterodzielna z herbem Rzeczypospolitej Obojga Narodów (w polach 1 i 3 Orzeł Biały, w 2 i 4 Pogoń Litewska), flankowana przez dwie owalne tarcze z herbami Sasów. Drobne otarcia opr. Wewnątrz miejscami zażółcenia, przebarwienia i ślady zawilgocenia, poza tym stan bardzo dobry. **Wielka rzadkość!** *(Patrz tablica IV)*

– Superekslibris Ignacego Potockiego –

106. Bourdaloue Louis. Sermons du Pere Bourdaloue, de la compagnie de Jesus, pour le Caresme. Nouvelle editions. T. 1-2 (w 2 wol.). Paris (Paryż) 1716. Chez de Rigaud, 12°, k. [4], 546, [48]; [4], 497, [39], winiety, finaliki (drzeworyty), opr. z epoki, skóra z szyldzikami, brzegi k. barw. 4000,-

Egzemplarz z księgozbioru Ignacego Potockiego (superekslibris) **i Biblioteki Wilanowskiej Potockich** (pieczątka heraldyczna). Kazania wielkopostne autorstwa Louisa Bourdaloue (1632-1704), francuskiego jezuity, wybitnego kaznodziei. Opr. jasnobrązowa skóra, grzbiety sześciopolowe, w polu 2. szyldziki z tytulaturą, w pozostałych tłocz. i złoc. ozdobniki, na wyklejkach pap. marm. **Na licach tłocz. i złoc. superekslibrisy heraldyczne** – w tarczy pod hrabiowską koroną rangową herb Pilawa

105. Superekslibris króla Augusta III Sasa.

106. Superekslibris Ignacego Potockiego.

Potockich oraz inicjały „I. P.” – **Ignacego Potockiego** (1750-1809), marszałka wielkiego litewskiego, działacza patriotycznego, pisarza, poety, historyka, dziedzica dóbr wilanowskich. Księgozbiór Ignacego Potockiego oraz zbiory jego brata Stanisława Kostki Potockiego stały się podstawą **Biblioteki Wilanowskiej**, zorganizowanej w pałacu w Wilanowie przez Aleksandra Potockiego (syna Stanisława Kostki) w latach 30. XIX w. Ciągle rozbudowywana kolekcja przeszła wraz z dobrami wilanowskimi w ręce Branickich, a w 1932 r. na mocy darowizny Adama Branickiego stała się częścią zbiorów Biblioteki Narodowej. Na k. tyt. pieczątki Biblioteki Wilanowskiej. Miejscami na k. drobne ślady po owadach, zażółcenia i przebarwienia. Niewielkie przetarcia okładek, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny komplet.**

RĘKOPISY I DOKUMENTY

WIEK XVI-XVIII

107. Zygmunt II August (1520-1572), król Polski – Rozliczenie Włodzimierza Zabłockiego z dzierżawy królewskich dóbr Lachowicze w województwie nowogródzkim, w związku z planowanym podarowaniem miasta, zamku i ziem Chodkiewiczom, dat. Warszawa 7 X 1571 r. Autograf królewski („Sigismundus Augustus Rex"). Pieczęć królewska (sygnetowa) odciśnięta przez papier (ok. 1,2 x 1,6 cm). Bifolium, s. [3], 32,5 x 20,5 cm. 8000,-

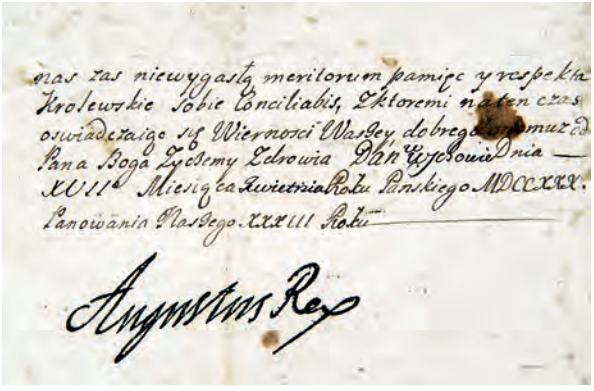
Z odręcznym podpisem ostatniego króla Polski z dynastii Jagiellonów Zygmunta Augusta. Język polski. Dokument dotyczy rocznego rozliczenia dóbr królewskich z miastem i zamkiem Lachowicze (po śmierci Barbary Radziwiłłówny należących do króla Zygmunta Augusta), znajdujących się do ok. 1571 r. w dzierżawie Włodzimierza Zabłockiego. Dzierżawca, w istocie Władimir Siemienowicz Zabołockij, „członek zacnego domu z Moskwy" (Pamiętnik T. Jewłaszewskiego), był uciekinierem z Wielkiego Księstwa Moskiewskiego, który pojawił się na Litwie ok. 1563 r. Był rotmistrzem w służbie królewskiej, co wiązało się z koniecznością utrzymania „zbrojnych ludzi" służących w kresowej twierdzy. Z tytułu zobowiązań Zygmunta Augusta wobec Zabłockiego, oszacowanych na 6000 kóp groszy litewskich, król przekazał mu w dzierżawę ok. 1567 r. dobra lachowickie, nazywane też starostwem. Z tytułu tej dzierżawy otrzymywał Zabłocki sumę 600 kóp groszy, którą odpisywano mu od długu. Dokument precyzyjnie wylicza koszty gospodarowania, w tym dodatkowe dochody dzierżawcy. Dzierżawa ustała na przełomie 1571/1572, stąd zostało sporządzone niniejsze rozliczenie Następnie król Zygmunt August podarował dobra Janowi Hieronimowiczowi Chodkiewiczowi. Później zamek Lachowicze (dawny powiat nowogródzki, dzisiejsza Białoruś), umocniony przez hetmana Jana Karola Chodkiewicza, stał się **jedną z najpotężniejszych twierdz Rzeczypospolitej, zw. też litewską Częstochową**, wielokrotnie obleganą przez wojska rosyjskie i szwedzkie. Suchy odcisk królewskiej czterobocznej pieczątki sygnetowej z herbem pięciopolowym pod zamkniętą koroną z Orłem polskim, Pogonią, herbem ruskim i pruskim oraz herbem Sforzów w tarczy sercowej i inicjałami; „S.A. R.P." [„Sigismundus Augustus Rex Poloniae"]. Proweniencja archiwalna: **„Archiwum Czerwonodworskie"** [Czerwony Dwór koło Kowna] z herbem Leliwa [hr. Tyszkiewiczów]. Na odwrocie tytuł z epoki używany w archiwum chodkiewiczowskim, gdzie dokument się pierwotnie znajdował: „List p. Chodkiewicza dany p. Zabłockiemu, że uczynił ze wszystkim o liczbę". Ślady składania i niewielkie zbrązowienia. Stan ogólny bardzo dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica VI)

108. Zygmunt II August (1520-1572), król Polski. Pieczęć mniejsza koronna odciśnięta w czerwonym wosku, w misce z naturalnego wosku, średnica 4,7 cm (miska 8,2 cm). 1500,-

Na tarczy czteropolowej pod zamkniętą koroną, w polu 1 i 4: Orzeł Polski, w polu 2 i 3: Pogoń Litewska. Tarczę trzymają dwa anioły. W otoku napis: „Sigismvndus + Avgvst + D[ei] + G[ratia] + Rex: Poloniae + Mag[nus] + Dvx + Lithva[niae] + etc". Pieczęć mniejsza koronna, zwana też kancelaryjną (Gumowski). Na obrzeżach miski woskowej 3 pergaminowe paski, łączące pierwotnie

108. Pieczęć króla Zygmunta Augusta.

110. August II. Wezwanie senatorów i posłów na sejm. 1730.

pieczęć z dokumentem. Odcisk pieczęci nieco przytarty, tarcza herbowa i napis wokół niej widoczne, stan dobry.
Lit.: Pieczęcie królów i królowych Polski ze zbiorów Archiwum Głównego Akt Dawnych, Warszawa 2015, s. 47.

109. Jan III Sobieski (1629-1696), król Polski – List do biskupa chełmińskiego Kazimierza Jana Opalińskiego w sprawie probostwa i kanonii dla prepozyta piotrkowskiego Wawrzyńca Hipolita Brauna, dat. Jaworów 30 V 1687 r. Autograf („Joannes Rex"). Pieczęć mniejsza koronna odciśnięta przez papier. Bifolium, 21 x 32 cm. 2400,-

Z odręcznym podpisem króla Jana III Sobieskiego. Język łaciński. Dotyczy nadania probostwa w Fuerstenvertreten (?) i kanonii w Guttenstadt (Dobre Miasto na Warmii). Wawrzyniec Hipolit Braun, potomek szwedzkich katolickich emigrantów, syn lekarza nadwornego królów Jana Kazimierza, Michała Korybuta Wiśniowieckiego i Jana III Sobieskiego, kanonik dobromiejski, dziekan kapituły i prepozyt, zm. w 1733 r. (patrz poz. 117). Odbiorcą listu był biskup chełmiński Kazimierz Jan Opaliński (1639-1693). Biskup nalegał w imieniu Innocentego XI, by król Polski wyruszył z wojskami przeciw Turkom, a w 1684 r. w **imieniu stanów pruskich gratulował Sobieskiemu zwycięstwa pod Wiedniem**. Zwalczał luteranizm, starając się odzyskać utracone w czasie reformacji kościoły. Odcisk pieczęci mniejszej koronnej przytarty w części środkowej. Po konserwacji. Ślady składania, niewielkie ubytki w miejscach złożenia (minimalne uszczerbki dla tekstu), zbrązowienia, stan ogólny dobry.

– Zwołanie sejmu Rzeczypospolitej –

110. August II (1670-1733), król Polski i elektor saski – Wezwanie senatorów i posłów na sejm. Dat. Wschowa, 17 IV 1730 r. Autograf „Augustus Rex". Karta obustronnie zapisana, 31,8 x 19,6 cm. 1200,-

Z odręcznym podpisem Augusta II jako króla Polski. Język polski. List wysłany do jednego z senatorów lub posłów. Ze znaczniejszych parlamentarzystów tego okresu można wymienić: Michała K. Radziwiłła, Teodora Lubomirskiego, Ignacego Ogińskiego, F.S. Potockiego. Pismo zwołuje sejm w Grodnie na dzień 2 X, a sejmiki przedsejmowe na dzień 21 VIII. Król w duchu miłości do ojczyzny zwraca się do adresatów, aby pomogli „zbawienną radą, perswazją i kredytem". Ciekawy dokument do dziejów polskiego parlamentaryzmu. Ślady składania i zaplamienia. Stan ogólny dobry.

111. August III (1696-1763), król Polski – Polecenie dla Jana Tarły, pułkownika regimentu piechoty łanowej, przyjmowania rozkazów wyłącznie od księcia Augusta Czartoryskiego, generała lejtnanta wojska koronnego, w związku z podejrzeniem o „niespokojnych et tranquillitatem publicam wzruszających intencyach" Józefa

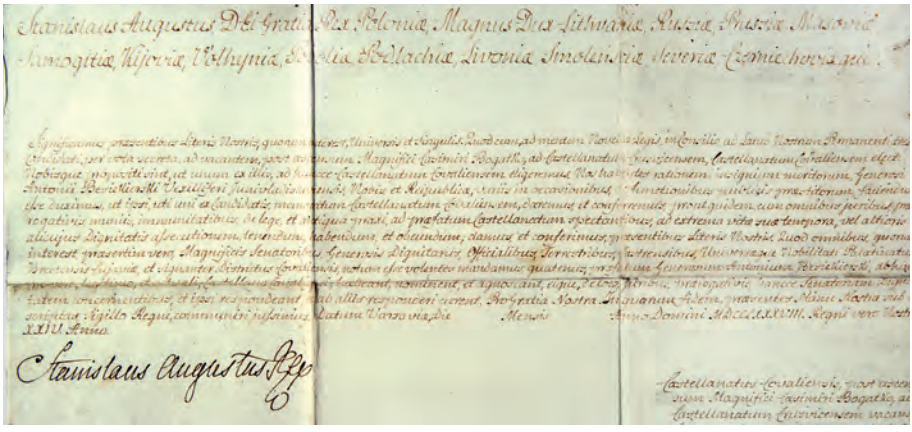
109. Jan III Sobieski. List do Kazimierza Jana Opalińskiego. 1687.

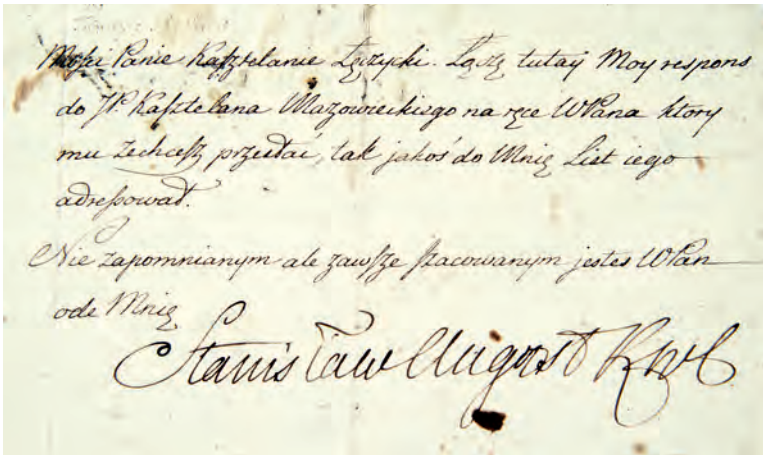
111. August III. Polecenie dla Jana Tarły. 1741.

Potockiego, hetmana wielkiego koronnego. Dat. Hubertsburg, 15 X 1741 r. Podpis króla i odcisk przez papier pieczęci mniejszej koronnej. Bifolium pap. o wym. 21,6 x 32,0 cm. 1800,-

Z odręcznym podpisem króla w języku łacińskim. Język polski. Hubertsburg – rokokowy zamek myśliwski w Saksonii, wzniesiony przez Augusta II Mocnego, ulubione miejsce polowań jego syna, Augusta III. Pieczęć dobrze zachowana. Stan dobry.

113. Stanisław August Poniatowski. Nadanie urzędu kasztelana. 1788.

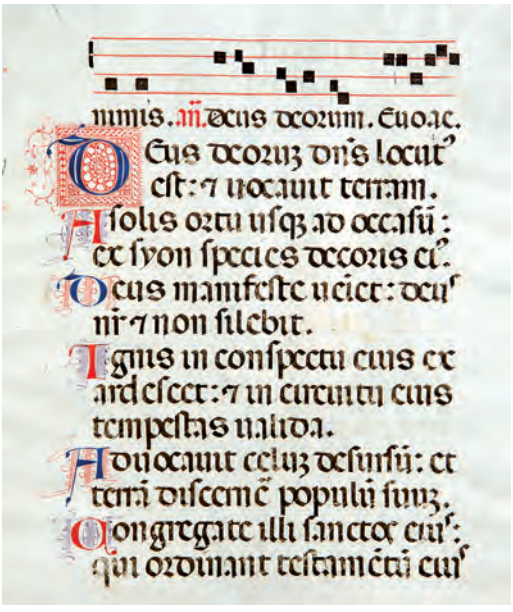

114. Stanisław August Poniatowski. List do Tadeusza Lipskiego, kasztelana łęczyckiego.

112. August III (1696-1763), król Polski i elektor Saksonii – List do Valerio Santa Croce, zawierający podziękowanie za życzenia przesłane z okazji świąt Bożego Narodzenia, dat. Dresda [Drezno] 26 III 1753 r. Autograf królewski („Augusto Re"). Karta 29,7 x 18,2 cm. 600,-

Z odręcznym podpisem króla Augusta III, w języku włoskim „Augusto Re". Odbiorcą pisma był włoski arystokrata Valerio Santacroce książę di Oliveto, stąd język włoski rękopisu i królewskiego autografu. Ślady składania i zbrązowienia, poza tym stan dobry.

113. Stanisław August Poniatowski (1732-1798), król Polski – Nadanie Antoniemu Besiekierskiemu, chorążemu inowrocławskiemu, jednemu z 3 kandydatów zgłoszonych podczas posiedzenia Rady Nieustającej, urzędu kasztelana kowalskiego, wakującego po awansie Kazimierza Bogatko na urząd kasztelana kruszwickiego. Dat. Warszawa, [12 III 1788]. Podpis króla. Bifolium pap. o wym. 36,5 x 23,5 cm. 1800,-

115. Trzy karty z graduału. XVI w.

116. Cerkiewnosłowiański rękopis muzyczny.

Z odręcznym podpisem króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Język łaciński. Brak odcisku pieczęci i podpisu sekretarza pieczęci koronnej. Zostawiono puste miejsca na wpisanie daty dziennej i miesięcznej wystawienia dokumentu. Jak wynika ze znajdującej się w spisie urzędników ziemskich kujawskich i dobrzyńskich informacji, niniejszy dokument wystawiono w dniu 12 III (Urzędnicy kujawscy i dobrzyńscy XVI-XVIII wieku. Spisy. Kórnik 1990, s.123, nr 981). Kazimierz Bogatko herbu Pomian, dziedzic dóbr Piotrkowa, senator Sejmu Czteroletniego, kawaler Orderu św. Stanisława i Orła Białego. Ślady składania, poza tym stan bardzo dobry.

114. Stanisław August Poniatowski (1732-1798), król Polski – List do niewymienionego z nazwiska Tadeusza Lipskiego, kasztelana łęczyckiego, zawierający prośbę o przekazanie załączonego listu królewskiego kasztelanowi mazowieckiemu. B.m. [Warszawa?], b.r. [1768-1795]. Z podpisem króla. Karta pap. o wym. 18,0 x 25,0 cm. 1000,-

Z odręcznym podpisem króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Język polski. W tekście brak nazwisk obu kasztelanów, kasztelana łęczyckiego można jednoznacznie zidentyfikować, ponieważ przez całe panowanie króla Stanisława Augusta był nim Tadeusz Lipski (Urzędnicy województw łęczyckiego i sieradzkiego XVI-XVIII wieku. Spisy. Kórnik 1993, s. 64, nr 335), natomiast kasztelanów mazowieckich od momentu ustanowienia tego urzędu w 1768 r. było kolejno trzech. Ponieważ list nie jest datowany, nie wiadomo, o którego konkretnie chodzi. Ślady składania, miejscami brązowe plamki.

---

115. [Antyfonarz] – 3 karty z graduału. Rękopis z barwnymi inicjałami i notacją muzyczną. XVI w. (?). 1800,-

Pergamin, karty o wymiarach 50,5 x 36,5 cm. Notacja gregoriańska. Linie notacji czerwone. Inicjały niebieskie i czerwone. Na jednej z kart doklejony pasek pergaminu, zaznaczający miejsce w księgach i ułatwiający posługiwanie się grubymi woluminami. W Kościele katolickim graduał to jedna z ksiąg liturgicznych, zawierająca wszystkie śpiewy mszalne. Stan bardzo dobry.

– Sławny cerkiewnosłowiański rękopis muzyczny –

116. Smereczański Aleksander. Irmologion. Księga liturgiczna bizantyńsko-słowiańska, greko-katolicka z nutami i tekstem, język cerkiewnosłowiański. Małopolska, ostatnia ćwierć XVII w., ozdobna k. tyt., k. 106, 11 tablic i 11 miniatur, 18,0 cm, opr. z epoki, skóra. 9000,-

Pięknie ilustrowana, rękopiśmienna księga z nutami i tekstem Pisma Świętego, przeznaczona dla chóru, przeplatana całostronicowymi ilustracjami wykonanymi piórkiem w sepii. Tekst w języku cerkiewnosłowiańskim. Autorem ilustracji i tekstu był Aleksander Smereczański, działający w Małopolsce wschodniej w ostatniej ćw. XVII w. artysta, znany także jako twórca innych rękopisów. Najbardziej wartościowych artystycznie jest 11 całostronicowych rysunków piórkiem, przedstawiających świętych lub sceny rodzajowe oraz 11 kart ze scenkami na początku rozdziałów, m.in. Zwiastowanie, pokłon pasterzy, Maryja na różanym krzewie, św. Szymon Słupnik, św. Antoni i Teodozy Peczerscy. Wykonane zostały w duchu pogranicza kultur Wschodu i Zachodu – część w stylu europejskim, a część bizantyńskim. **Autorka monografii o tym dziele zwraca uwagę na dobry warsztat artystyczny Smereczańskiego i niezwykłe przy tego typu rękopisach bogactwo ilustracyjne** (A. Zagrajek). **Dobrze rozpoznane są losy rękopisu.** Wymieniony jest w wizytacji biskupiej z 1725 r. w inwentarzu cerkwi Przemienienia Pańskiego **w Dworcach koło Żółkwi,** w których znajdował się klasztor Bazylianów. Wpis na jednej z kart („Dworce 1801"), dowodzi, że znajdował się on tam jeszcze na początku XIX w. Następnie księga trafiła w XIX w. do dworu Chrzanowskich w Moroczynie k. Hrubieszowa, o czym świadczy pieczęć tuszowa „Bibljoteka Chrzanowskich, Moroczyn". Ostatnim właścicielem był prof. Tadeusz Chrzanowski (1926-2006), historyk sztuki, profesor KUL i Politechniki Krakowskiej. Ślady użytkowania, zbrązowienia dolnych narożników kart, drobne naprawy. **Unikat.**
Dzieła naukowe opisujące prezentowany rękopis: A. Zagrajek, Szata ilustracyjna rękopiśmiennego greckokatolickiego Irmologionu z końca XVII w., w: Krakowsko-Wileńskie Studia Slawistyczne, t. 3, Kraków 2001; A. Zagrajek, Rękopiśmienny, greckokatolicki Irmołogion z końca XVII w. jako przykład kultury pogranicza chrześcijańskiego Wschodu i Zachodu. Analiza ikonograficzna, „Series Byzantina. Studies on Byzantine and Post-Byzantine Art", t. 2 (2004).
(Patrz tablica VI)

– Nominacja dla królewskiego medyka –

117. Radziejowski Michał Stefan (1645-1705), biskup warmiński, późniejszy podkanclerzy koronny, prymas Polski – Nominacja królewskiego sekretarza i medyka Jana Wawrzyńca Brauna na sędziego generalnego i sędziego biskupstwa księstwa warmińskiego, b.m., 1681 r. Autograf („Michael Radziejowski Episc. Warmiens. et Sambiens."). Pieczęć księcia biskupa warmińskiego odciśnięta przez papier. Bifolium, 23,0 x 36,5 cm. 1200,-

Z odręcznym podpisem Michała Stefana Radziejowskiego jako księcia-biskupa warmińsko-sambijskiego. Język łaciński. Brak miejsca i daty dziennej**.** W dokumencie tym odbiorca został zatytułowany „królewskim sekretarzem" i „pierwszym medykiem". Jan Wawrzyniec Braun (1636-1690), potomek szwedzkich emigrantów, doktor nauk medycznych Uniwersytetu w Montpellier, lekarz nadworny trzech kolejnych królów polskich. Nagradzany przez władców dobrami ziemskimi (m.in. Jeziorną koło Warszawy, gdzie posiadał młyn), otrzymał indygenat w 1673 r. Dokument po konserwacji. Ślady składania, przetarcia w miejscach złożenia, zbrązowienia, ślady zalania na obrzeżach. Stan ogólny dobry. Patrz także poz. 109.

118. Zbiór zawierający rozmaite pisma, utwory, instrukcje sejmikowe, kazania. Rękopis, 2 poł. XVII w. (przed 1693 r.), k. [55], 19,5 cm, opr. pperg. 600,-

Łacina, język polski. Zawiera m.in.: 1. Laus Cosacorum; 2. Vituperium Cosacorum; 3. Instructio quam Palatinatus et districtus omnes Reipublicae Polonae Nunciis terrestribus pro Comitiis Generalibus subministrant; 8. Praecognitum proemiale; 9. Kazanie na św. Marię Magdalenę; 10. Kazanie na dzień św. Jakuba Apostoła; 12. Kazanie na dzień św. Andrzeja; 13. Kazanie na dzień św. Franciszka Ksawerego. Opr.: grzbiet perg. (wykorzystano fragment k. z graduału). Stan dobry.

MICHAEL STEPHAN 9 in Radzieiowice & Kryłow
RADZIEIOWSKI Dei gratia Episcopus Princeps Varmien & Sambien, SRI Princeps, Terrar Prussiæ Potes.
Laurentium Braun

117. M. St. Radziejowski. Nominacja dla królewskiego sekretarza i medyka. J.W. Brauna. 1681.

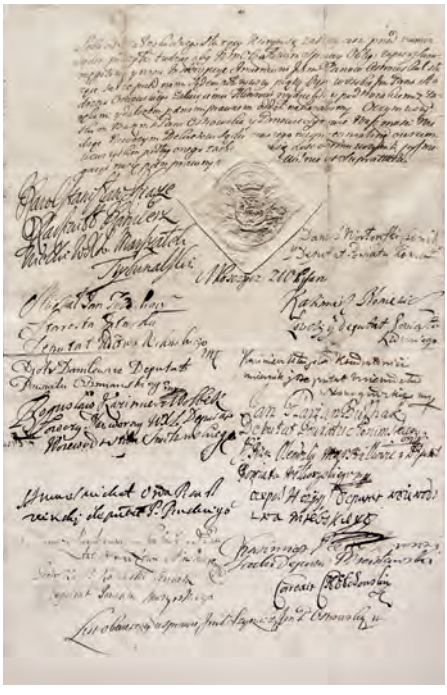
– Członkowie Trybunału Litewskiego –

119. **Radziwiłł Karol Stanisław książę** (1669-1719), hetman wielki litewski, marszałek Trybunału Litewskiego – Wyrok Trybunału w sprawie spadkowej dotyczącej Jana Szyszko, Reginy Ostrowskiej i jej synów o majątki Hornów, Ortela w woj. brzeskim. Dat. Wilno, po 5 VI 1700 r. Na drugiej karcie wpis generała Jego Królewskiej Mości Tadeusza Werśnickiego, dotyczący powyższej sprawy. Pieczęć opłatkowa Trybunału z herbem W. Ks. Litewskiego. Bifolium 32 x 20,2 cm. 900,-

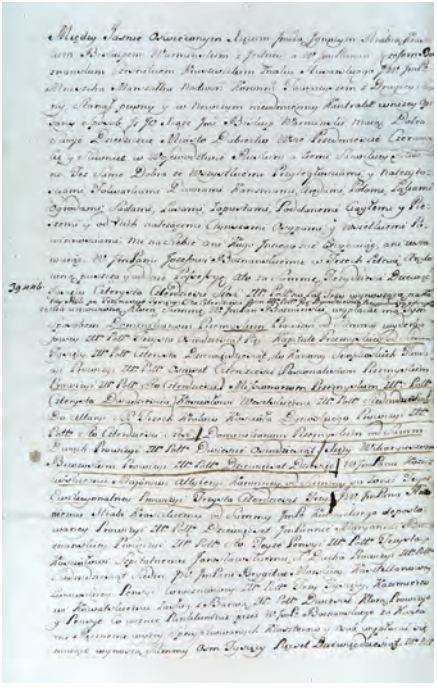
Kilkanaście odręcznych podpisów członków Trybunału. Trybunał Wielkiego Księstwa był najwyższą instancją prawną, w skład której wchodzili magnaci i wybrani deputaci z poszczególnych powiatów. Miał siedziby w Wilnie, Mińsku i Nowogródku. Wyrok dotyczy rozprawy, która odbyła się 5 VI 1700 r., lecz w oficjalnym akcie nie podano dziennej daty sporządzenia dokumentu. Sprawa dotyczy majątków Ortela i Hornów w woj. brzeskim, wymienieni zostali Jan Szyszko stolnik bracławski, Regina Petronela z Iskrzyckich Tomaszowa Ostrowska, cześnikowa Nowogródka Siewierskiego, jej synowie Bonifacy, Michał, Dominik i Władysław. Dużym walorem dokumentu są **autografy wszystkich członków Trybunału, z podaniem ich stanowisk** oraz z jakiego powiatu lub województwa pochodzą, np. woj. wileńskiego, witebskiego, pow. oszmiańskiego, kowieńskiego. Są to: Karol Stanisław ks. Radziwiłł, kanclerz wielki litewski i marszałek Trybunału, Kazimierz Pociej, kasztelan trocki z pow. mścisławskiego, Michał Jan Tyzenhauz starosta, Jan Florian Bułhak, Samuel Orda, Józef Hozjusz, Jerzy Olendzki, Kazimierz Władysław Kondratowicz, Piotr Karol Kotowski, Piotr Danilewicz, Daniel Worłowski, Kazimierz Noniewicz, Bogusław Kazimierz Wolbek, Jarosz Mackiewicz. Stan dobry. Efektowny dokument.

– Źródłowe teksty historyczne z XVII w. –

120. **[Krzysztof Grzymułtowski]** – Zbiór rękopiśmiennych epitafiów, listów, mów, pism, suplik prywatnych i publicznych, 1 ćw. XVIII w., s. [8] (indeks), 333, 36 x 29 cm, opr. płsk z epoki z tłocz. i złoc., szyldzik, obcięcia kart barwione; dodano dzieło: Krzysztofa Grzymułtowskiego wojewody poznańskiego listy i mowy; wyd.

119. Karol Radziwiłł. Wyrok Trybunału.

123. Ignacy Krasicki. Kontrakt dzierżawny. 1767.

A. Jabłonowski. (Źródła Dziejowe, t. 1). Warszawa 1876 b.w., s. [8], CXX, 152, 23 cm, opr. płsk z epoki. 9000,-

Rękopis zawiera 397 tekstów źródłowych od czasów panowania Władysława IV do Jana III Sobieskiego (1638-1688), poprzedzonych inwentarzem pt. „Catalogus variarum sermonum literarum, scripturarum". Język polski, gdzieniegdzie łaciński. Wśród tekstów m.in.: epitafia pośmiertne, listy, mowy, odpowiedzi (responsy), podziękowania, supliki, wota, itp. **W zbiorze przeważają dokumenty publiczne, jak mowy sejmowe i sejmikowe, listy w sprawach państwowych** (m.in. poselstwa do władców europejskich, w tym niechrześcijańskich lub mowy do posłów zagranicznych w Polsce), zgody religijne (np. z unitami). Autorami byli zarówno władcy polscy, jak i najwyżsi dostojnicy Rzeczypospolitej Obojga Narodów (głównie koronni), w tym prymasi, biskupi, kanclerze i podkanclerze, hetmani i wojewodowie, zwykle z magnackich rodów. Wiele materiałów związanych z lokalnymi sejmikami, głównie wielkopolskimi, co zdaniem Jabłonowskiego wskazywało na możliwość **powstania dzieła na zamówienie jednego z wielkopolskich rodów** (Grzymułtowskiego?); znaczna część autorów tekstów to urzędnicy z Wielkopolski. Gdzieniegdzie materiały dość zaskakujące; obok dostojnych epitafiów rodzin magnackich czy senatorskich znaleźć można i takie sprawy, jak obrona przed Trybunałem Koronnym księdza Hadziewicza, „co dziewczynę za chłopca chował", za co „w wieży siedział". Początkowo przepisujący dokumenty zachowywał chronologię, później kopiował bez jej zachowania. Pismo czytelne, kaligrafowane, miejscami ozdobne (inicjały oraz epitafia). Na wewnętrznej okł. **adnotacja z 12 VIII 1898 r. o wykorzystaniu rękopisu przez historyka Aleksandra Jabłonowskiego** (1829-1913). Jemu to właśnie udostępnił ten kopiariusz przed 1876 r. Bazyli Bielozierski, były redaktor mało-ruskiego pisma „Osnowa". Dzięki temu wydany został pierwszy tom „Źródeł Dziejowych" z 72 listami i mowami Krzysztofa Grzymułtowskiego. Jabłonowski zaczerpnął niemal wszystkie teksty z niniejszego zbioru, opatrując je krytycznymi przypisami. W tekście kopiariusza podkreślenia kredką w indeksie oraz noty i poprawki ołówkiem, pochodzące z okresu, kiedy wykorzystywał go właśnie Jabłonowski. Rękopis był własnością ziemianina Józefa Borkowskiego z Rzeszowskiego (wynika to z XIX w. zapiski w dołączonej tu wspomnianej książce Jabłonowskiego, należącej niegdyś do regionalisty Michała Rawita Witanowskiego (1858-1943). Wartość tego rodzaju zbiorów, które popularnie nazywa się „Silva Rerum", jest nieoceniona dla edycji źródeł historycznych, zwłaszcza, jeśli chodzi

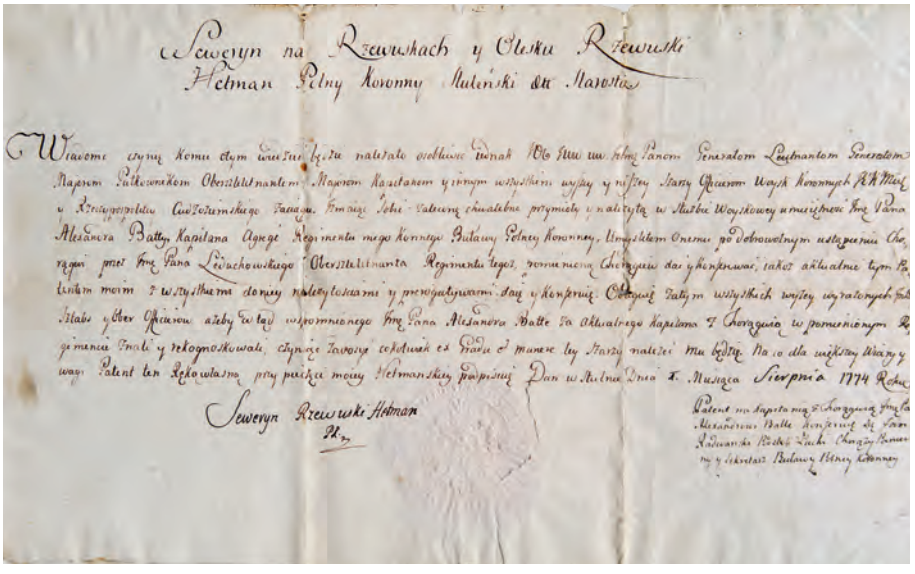
122. Wacław Rzewuski. Patent na kapitana. 1756.

o teksty, których oryginały uległy zniszczeniu na przestrzeni dziejów. Kopiariusz powstał zapewne w epoce saskiej, kiedy nastała moda na przepisywanie tego rodzaju tekstów, które trafiały następnie do bibliotek magnackich. Zbrązowienia, miejscami gdzieniegdzie tekst nieco wyblakły, ale czytelny. Kilka kart wymaga konserwacji. Grzbiet sześciopolowy, z tłocz. złoc. elementami roślinnymi (złocenia częściowo zachowane), szyldzik z tytułem „Mowy Seymowe 1688". Znaczne otarcia opr. oraz nadpęknięcia krawędzi grzbietu. Dołączono książkę (z racji wspomnianej wyżej zapiski, nierozerwalnie związaną z rękopisem) A. Jabłonowskiego z tekstami Krzysztofa Grzymułtowskiego (1620-1687), dyplomaty i polityka (m.in. marszałek Sejmu Rzeczypospolitej; kasztelan i wojewoda poznański, znany z wielkiego poselstwa do Moskwy w 1686 r.). Na książce ekslibris Michała Rawita Witanowskiego. **Wielka rzadkość.**
(Patrz tablica VI)

121. [Wojsko kwarciane] – Oficjalny blankiet opłaty na wojsko kwarciane Rzeczypospolitej, potwierdzający, że Władysław Rosnowski zapłacił podatek z majątku Judaszowa Wólka, zwana Jelna. Dat. Warszawa 18 X 1736 r. Pieczęć opłatkowa podskarbiego wielkiego koronnego J. K. Moszyńskiego z herbem Nałęcz. Autograf Stanisława Grodzickiego, cześnika buskiego. Karta drukowana ręcznie wypełniana; 34,3 x 22,3 cm. 360,-

Podatek tzw. kwarciany (quarta pars, czyli czwarta część) był przeznaczony na wojsko Rzeczypospolitej **(głównie na husarię i wojska pancerne)**. Kwit wystawiony dla szlachcica z ziemi przemyskiej W. Rosnowskiego. W dokumencie wspomniano o Rawie Mazowieckiej, gdyż tam na zamku przechowywano fundusze z kwarty. Rzadki przykład daniny szlacheckiej na rzecz husarii i pancernych. Ślady składania, po konserwacji. Stan dobry.

122. Rzewuski Wacław (1706-1779), hetman polny koronny i wojewoda podolski, późniejszy kasztelan krakowski i hetman wielki koronny – Patent na kapitana w regimencie dragonii buławy polnej koronnej dla Aleksandra Batty, dat. Drohobycz 27 VIII 1756 r. Autograf („W. Rzewuski WP HCK"). Pieczęć hetmańska odciśnięta przez papier. Bifolium, 24 x 39 cm. 1000,-

124. Seweryn Rzewuski. Patent na kapitana. 1774.

Z odręcznym podpisem Wacława Rzewuskiego jako hetmana polnego koronnego. Język polski. Wyraźny odcisk pieczęci hetmańskiej z herbem rodowym (Krzywda). Po konserwacji. Ślady składania, nieznaczne ubytki w miejscach złożenia, stan dobry. Patrz także poz. 124.

123. Krasicki Ignacy (1735-1801), biskup warmiński, późniejszy arcybiskup gnieźnieński i prymas Polski, jeden z najważniejszych przedstawicieli polskiego Oświecenia (zwany „księciem poetów polskich") – Kontrakt dzierżawny na Dubiecko i okoliczne wsie w ziemi sanockiej z cześnikiem kruszwickim Józefem Boznańskim, dat. Orneta 11 III 1767 r. Autograf („Ignacy Krasicki, Xże Bisk. Warm."). Pieczęć biskupia odciśnięta w laku. Bifolium, s. [4], 35 x 21 cm. 3000,-

Z odręcznym podpisem Ignacego Krasickiego jako biskupa warmińskiego. Trzyletni kontrakt dzierżawny obejmujący miasto Dubiecko z wsiami: Przedmieście, Czerwonka i Śliwnica, na sumę ogólną 39 446 złp. Bardzo szczegółowa umowa dzierżawna dla Józefa Boznańskiego, protegowanego marszałka nadwornego koronnego Jerzego Augusta Mniszcha. Wyszczególnia wszelkie zobowiązania ciążące na posesorze dóbr dubieckich, m.in. prowizje na rzecz kościołów i funduszów religijnych w Przemyślu, Brzozowie i Dynowie. Na odwrocie tytuł dokumentu z sumą roczną dzierżawy. Inkaust nieco wyblakły, ale czytelny, odcisk pieczęci lakowej przytarty. Stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica VII)

124. Rzewuski Seweryn (1743-1811), hetman polny koronny, syn Wacława, późniejszy targowiczanin – Patent na kapitana dyplomowanego w regimencie dragonii dla Aleksandra Batty po dobrowolnym ustąpienie chorągwi przez oberstlejtnanta Leduchowskiego, dat. Stulno 1 VIII 1774 r. Autograf („Seweryn Rzewuski Hetman PK"). Pieczęć hetmańska odciśnięta przez papier. Bifolium, 24 x 39 cm. 1000,-

Z odręcznym podpisem Seweryna Rzewuskiego jako hetmana polnego koronnego. Język polski. Patent „na kapitanię z chorągwią" sporządził Jan Radwański, podstoli łucki, chorąży pancerny i sekretarz buławy polnej koronnej. Aleksander Batta (patrz też poz. 122) zakończył służbę przed 1777 r. (nie figuruje w wydanych „Spisach oficerów kawalerii wojsk koronnych za okres 1777-1794"). Na

odwrocie: „Z kancellaryi Rzewuskiego, HPK, starosty stuleńskiego". Słaby odcisk pieczęci hetmańskiej z herbem rodowym Rzewuskich (Krzywda). Po konserwacji. Ślady składania, przetarcia i zbrązowienia (na odwrocie); pieczęć podklejona, stan ogólny dobry.

125. [Warszawa] – „Kwit z Podymnego na Warszawę … z Domu na ulicy Krolewska P.Ś. Krzyża P. Szubert"..., dat. Warszawa 24 IX 1778 r. Formularz druk., ręcznie wypełniany. Autograf egzekutora. Pieczęć urzędowa. Kwit, 18 x 22 cm, oraz:
„Kwit z Pułpodymnego", dat. Warszawa 24 IX 1778 r. Autograf egzekutora. Pieczęć urzędowa. Kwit, 18 x 22 cm, oraz:
„Kwit z Podymnego i Pułpodymnego", dat. Warszawa 15 X 1781 r. Formularz druk., ręcznie wypełniany. Autograf egzekutora („W. Ropkiewicz"?). Pieczęć urzędowa. Kwit, 18 x 22 cm, oraz:
Zaświadczenie Kommissyi J.K.Mci Kwaterniczey o uiszczeniu przez Szuberta z ul. Królewskiej opłaty trzymiesięcznej za drugi kwartał 1780 r. „na wspomożenie possesorów … oraz na nieodbite potrzeby woyska rossyjskiego", niedat. [1780]. Formularz druk., ręcznie wypełniany. Autograf („Józef Rzempołuski"). Pieczęć Komisji. Kwit, 8 x 21 cm. 800,-

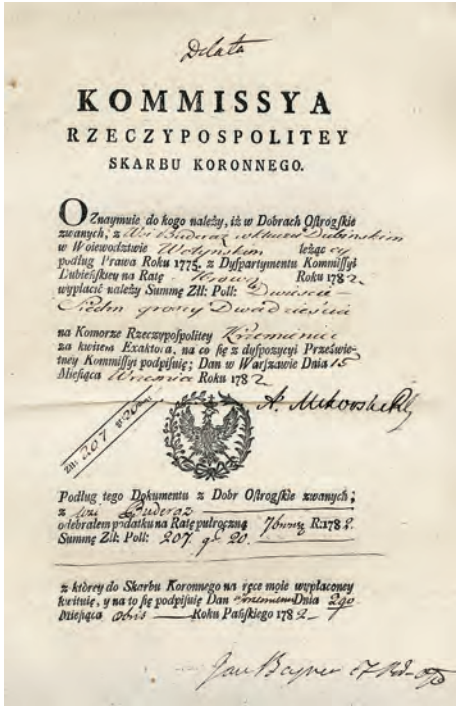
Z odręcznymi podpisami urzędników (nieczytelne**).** Kwity podatkowe dotyczące jednego z domów przy ul. Królewskiej w Warszawie wg Taryffy z 1775 r. z opłatami za podymne (32 zł), półpodymne (5 zł) i podatek łączny z tego z tytułu, z różnych lat. Na uwagę zasługuje ostatnie pokwitowanie na 30 złp. **z podpisem Józefa Rzempołuskiego, radnego miasta Warszawy,** któremu niektóre publikacje zarzucały wysługiwanie się Rosjanom. Wszystkie kwity z odciśniętymi pieczęciami urzędów podatkowych z Orłami Rzeczypospolitej. Na ostatnim napis w otoku: „Pieczęć Kommissyi J.K.Mći. Kwaterniczej". Ślady składania, niewielkie zbrązowienia i zagięcia, poza tym stan dobry.

126. [Dubno] – Kommissya Rzeczypospolitey Skarbu Koronnego. Podatek półroczny ze wsi Buderaz w dobrach Ostrogskich województwa wołyńskiego, dat. Warszawa [właśc. Dubno] 15 IX 1782 r. i Krzemieniec 2 X 1782 r. Autografy regenta i egzekutora („A. Uckowski"; „Jan Beyner"). Formularz druk., ręcznie wypełniany. Karta, 34,5 x 21,0 cm. 250,-

Z odręcznymi podpisami urzędników Skarbu Koronnego Rzeczypospolitej, działających w Departamencie Komisji Dubieńskiej. Zawiera sumę należną wysokości 207 złotych, 20 gr tytułem podatku półrocznego podług prawa z 1775 r. oraz pokwitowanie wpłaconej raty półrocznej (tzw. „septembrowa"). Wewnątrz dokumentu odbity Orzeł Rzeczypospolitej w wieńcu. Ślad po złożeniu, poza tym stan bardzo dobry.

127. Czartoryski August (1697-1782), książę, wojewoda ruski – Polecenie Jastrzębskiemu, ekonomowi dóbr końskowolskich, wydania księdzu Józefowi Hiżowi, kanonikowi warszawskiemu, proboszczowi w Końskowoli, drewna z lasu zw. Kozi Bór na jego własne potrzeby. Dat. Warszawa, 12 I 1780 r. Z podpisem Czartoryskiego i odciskiem jego pieczątki sygnetowej w czerwonym laku. Karta pap. o wym. 18,7 x 33,5 cm. 400,-

Pod tekstem **podpis Czartoryskiego i odcisk jego pieczątki sygnetowej** w czerwonym laku (dobrze zachowany). August Czartoryski, wojewoda ruski od 1731 r., twórca potęgi majątkowej „Familii" dzięki małżeństwu z Zofią z Sieniawskich Denhoffową, dziedziczką największej fortuny w Rzeczypospolitej. Ksiądz Józef Hiż (1716-?), starannie wykształcony w Warszawie, Paryżu i Krakowie, od 1765 r. dzięki księciu Czartoryskiemu osadzony na probostwie w Końskowoli, zasłużony dla tejże parafii, od 1764 r. Kanonik Kolegiaty Królewskiej Warszawskiej. Końskowola, od 1731 r. w rękach księcia Czartoryskiego, główny ośrodek klucza końskowolskiego, ważny ośrodek życia politycznego i kulturalnego. Karta złożona na pół, przebarwienia, dobrze zachowana pieczęć.

Dilata

KOMMISSYA
RZECZYPOSPOLITEY
SKARBU KORONNEGO.

Oznaymuie do kogo należy, iż w Dobrach Ostrogskie zwanych, z dwu Miast Buderaz, drugie Dubienkiem w Woiewodztwie Wołynskiem leżące cy podług Prawa Roku 1775. z Dyspartymentu Kommissyi Dubieńskiey na Rate Krowy Roku 1782. wypłacić należy Summę Zł: Poll: Dwieście — Siedm groszy Dwadzieścia

na Komorze Rzeczypospolitey Krzemienieckiey za kwitem Exaktora, na co się z dyspozycyi Prześwietney Kommissyi podpisuię; Dan w Warszawie Dnia 15 Miesiąca Września Roku 1782

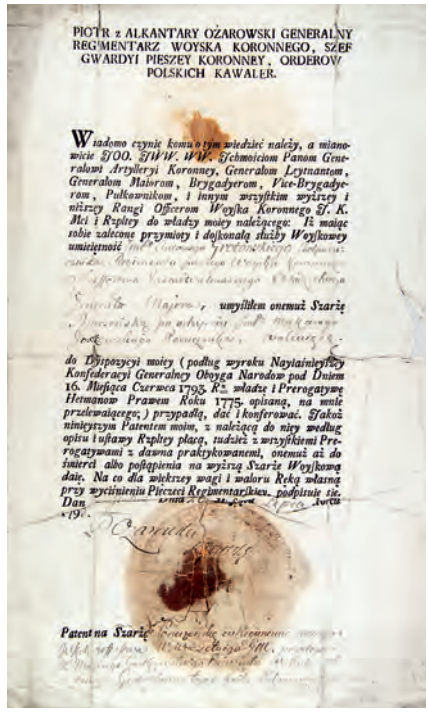
A. Mokronowski

Podług tego Dokumentu z Dobr Ostrogskie zwanych; z dwu Miast Buderaz odebranem podatku na Ratę pułroczną 76tymą R:1782. Summę Zł: Poll: 207 gr. 20.

z którey do Skarbu Koronnego na rece moie wypłaconey kwituię, y na to się podpisuię Dan Dnia 29o Miesiąca Obris Roku Pańskiego 1782

Jan Bayer

126. Kommissya Skarbu Koronnego. 1782.

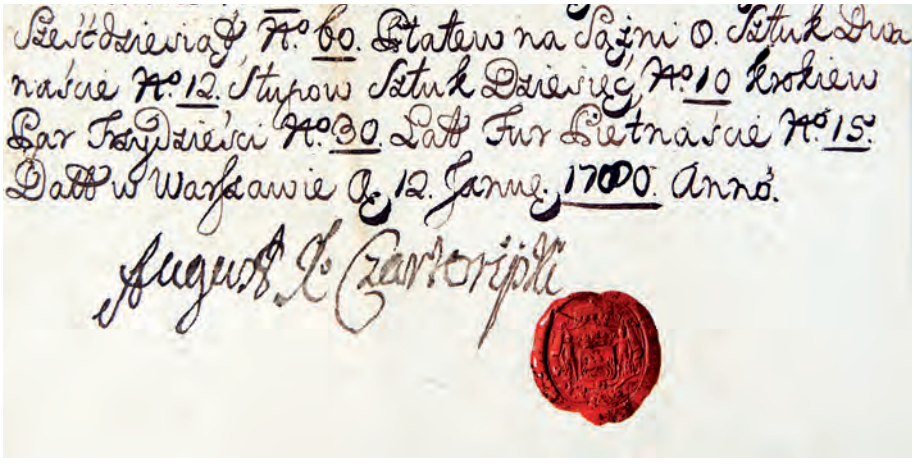

PIOTR z ALKANTARY OŻAROWSKI GENERALNY REGIMENTARZ WOYSKA KORONNEGO, SZEF GWARDYI PIESZEY KORONNEY, ORDEROW POLSKICH KAWALER.

Wiadomo czynię komu o tym wiedzieć należy, a mianowicie JMOO. JMW. MM. Jchmościom Panom Generałowi Artyllerii Koronney, Generałom Leytnantom, Generałom Maiorom, Brygadyerom, Vice-Brygadyerom, Pułkownikom, i innym wszystkim wyższey i niższey Rangi Officerom Woyska Koronnego JJ. KK. Mci i Rzpltey do władzy moiey należącego: Iż maiąc sobie zalecone przymioty i doskonałą służby Woyskowey umieiętność [illegible] umyśliłem onemuż Szarżę [illegible] do Dyspozycyi moiey (podług wyroku Nayiaśnieyszey Konfederacyi Generalney Obuyga Narodow pod Dniem 16. Miesiąca Czerwca 1793. R. władzę i Prerogatywę Hetmanow Prawem Roku 1775. opisaną, na mnie przelewaiącego;) przypadłą, dać i konferować. Jakoż niniejszym Patentem moim, z należącey do niey według opisu i vstawy Rzpltey płacą, tudzież z wszystkiemi Prerogatywami z dawna praktykowanemi, onemuż aż do śmierci albo postąpienia na wyższą Szarżę Woyskową daię. Na co dla większey wagi i waloru Rękę własną przy wycisnieniu Pieczęci Regimentarskiey podpisuię się. Dan [illegible] Roku 1793.

Patent na Szarżę

129. Piotr Ożarowski. Patent. 1793.

Szwedzieraj Nro 60. Stałew na Sażni O. Sztuk Dwa naście Nro 12. Stupow Sztuk Dzieśięć Nro 10 Kozłow Sar Trzydzieści Nro 30. Dałł Fur Letnaście Nro 15. Dałł w Warszawie Dz 12. Januę 1790. Anno.

August X. Czartoryski

127. Książę August Czartoryski. Polecenie. 1780.

128. Kreczetnikow Michaił (1729-1793), generał-gubernator ziem polskich zagarniętych przez Rosję z mocy II rozbioru 1793 r. – Manifest w imieniu cesarzowej Katarzyny II o przyłączeniu do Rosji nowych prowincji, dat. Żytomierz 27 III / 7 IV 1793 r. Autografy urzędników grodu. Pieczęć grodzka (suchy odcisk). Bifolia trzy, s. [12], 35 x 22 cm, poszyt z epoki. 500,-

Z odręcznymi podpisami Erazma Jezierskiego, regenta ziemskiego pow. żytomierskiego i Bazylego Owsiejewskiego, miejscowego archiwisty. Układ dwuszpaltowy, tekst w ramce. Język pol. i ros. Na odwrocie tyt.: „Deklaracyi Nayiaśnieyszey Imperatorowey J.M. Katarzyny Wtorey przyłączaiącey Kray Polski do Imperium Rossyiskiego ogłoszoney Oblata". Wypis z ksiąg grodzkich pow. żytomierskiego manifestu gen. M.N. Kreczetnikowa, mającego miejsce w obozie pod Połonnem 1 III 1793 r. W tekście znalazło się m.in**. uzasadnienie interwencji zbrojnej i rozbioru Rzeczypospolitej** (np. zagrożenie religii, nastroje rewolucji francuskiej czy anarchia w Polsce), **określono granice zaboru, wezwano do składania wiernopoddańczej przysięgi** w terminie do 27 IV 1793 r. (z możliwością sprzedaży majątku i wyjazdu w terminie 3 miesięcy) oraz zagwarantowano wszelkim stanom wolność majątkową i religijną. Aktykowany w grodzie łuckim przez gen. Wasilija Siergiejewicza Szeremietiewa, rządcę nowoutworzonej guberni Izjasławskiej [Zasław]. Akt ten był czytany w kościołach i miał być dostępny w miejscach publicznych. Ślady składania, zagięcia i lekkie postrzępienia przy krawędzi oraz drobne przybrudzenia. Stan ogólny dobry.

– Patent oficerski –

129. Ożarowski Piotr (ok. 1725 – 1794), generał-lejtnant wojsk koronnych i ówczesny szef Gwardii Pieszej Koronnej, ostatni hetman wielki koronny (stracony na szubienicy) – Patent na szarżę porucznika dla podporucznika Antoniego Grotowskiego w [2] Regimencie Pieszym po odejściu Makarego Gostkowskiego, dat. Grodno 26 VII 1793 r. Blankiet drukowany, ręcznie wypełniany. Autograf („P. Ożarowski ..."). Pieczęć regimentarska odciśnięta w laku. Bifolium, 34 x 20 cm. 1000,-

Z odręcznym podpisem Piotra Ożarowskiego jako regimentarza generalnego wojska koronnego i szefa gwardii pieszej koronnej. Język polski. Odcisk pieczęci uszkodzony. Po konserwacji. Ślady składania, uszkodzenia na krawędziach, drobne ubytki, stan ogólny dobry. Patrz poz. następna.

– Powstanie kościuszkowskie –

130. Kościuszko Tadeusz (1746-1817), generał wojsk koronnych, Najwyższy Naczelnik Siły Zbrojnej Narodowej w insurekcji 1794 r. – Patent na szarżę kapitana sztabowego dla Antoniego Grotowskiego w Regimencie 2 Pieszym Koronnym, dat. Obóz pod Lipowym Polem 12 VI 1794 r. Blankiet drukowany, ręcznie wypełniany. Autograf („TKościuszko"). Pieczęć Insurekcji (tuszowa). Bifolium, 35 x 20 cm. 6000,-

Z odręcznym podpisem Tadeusza Kościuszki jako Naczelnika Najwyższej Siły Zbrojnej Narodowej. Odbiorcą patentu był Antoni Kazimierz Onufry Grotowski (1758/60 – 1824), porucznik wojsk koronnych (patrz poz. poprzednia), późniejszy oficer Armii Księstwa Warszawskiego, m.in. pułkownik 9 pułku piechoty w kampanii hiszpańskiej. Odcisk okrągłej pieczęci w tuszu: „Pieczęć Naczelnika Siły Zbroynej Narodowey"; „Wolność Całość i Niepodległość". Niewielkie ślady składania, poza tym stan dobry. *(Patrz tablica VII)*

WIEK XIX

– Czasy napoleońskie –

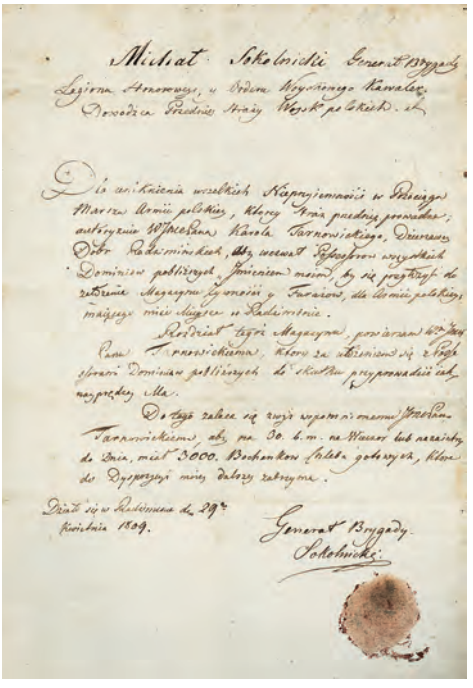
131. Poniatowski Józef (1765-1813), generał dywizji, minister wojny Księstwa Warszawskiego i naczelny dowódca Wojsk Polskich – Awans Józefa Jasińskiego, podporucznika w 1 Pułku Jazdy do stopnia porucznika, dat. Warszawa 29 VI 1810 r. Formularz drukowany, ręcznie wypełniany. Autograf („Józef Xiążę Poniatowski"). Pieczęć ministerialna (czarny tusz). Karta 34 x 20 cm. 1500,-

Z odręcznym podpisem ks. Józefa Poniatowskiego jako ministra wojny Księstwa Warszawskiego. Józef Jasiński, właściwie Jasieński h. Dołęga (1772-1835), dziedzic dóbr Wojciechowice w Opatowskim,

MINISTERIUM WOYNY.

JOZEF XIĄZE
PONIATOWSKI
MINISTER WOYNY

132. J. Poniatowski. Dokument. 1810.

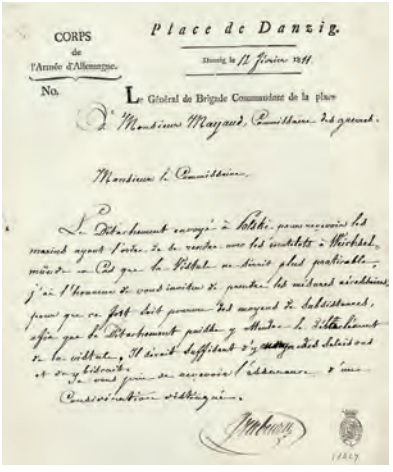
133. M. Sokolnicki. Zaopatrzenie polskiej armii. 1809.

radca województwa sandomierskiego 1825, kawaler złotego Krzyża Wojskowego (Virtuti Militari). Jego awans nastąpił pół roku po otrzymaniu orderu. W nekrologu napisano, że był „kapitanem byłych Wojsk Polskich" (nie służył w armii Królestwa Kongresowego). Blankiet urzędowy z nadrukami: „Wydział Stanu Woyska"; „Minister Woyny". Pieczęć: „Minister Woyny" z herbem Księstwa Warszawskiego. Po konserwacji ze śladami przetarć i składań, zbrązowienia, pismo wypełniające druk wyblakłe, ale czytelne, podpis Józefa Poniatowskiego widoczny, ale ostatnia litera przycięta przy krawędzi. Stan ogólny dobry.

132. Poniatowski Józef (1765-1813) – Zgoda na trzymiesięczny urlop dla płk. Piotra Łubieńskiego, dowódcy pułku gwardii narodowej „dla interessów familijnych", dat. Warszawa 1 X 1810 r. Formularz drukowany, ręcznie wypełniany. Autografy („Józef Xiążę Poniatowski"; „ppłk Winnicki"; „komendant Szymański"; „kpt. Załuski"). Pieczęć ministerialna (czarny tusz). Bifolium, 35,0 x 20,5 cm. 2500,-

Z odręcznym podpisem ks. Józefa Poniatowskiego jako ministra wojny Księstwa Warszawskiego. Odbiorcą pisma był płk Piotr hr. Łubieński (1786-1867), ówczesny komendant gwardii narodowej, późniejszy szef sztabu obrony twierdzy Modlin oraz senator-kasztelan i generał brygady w okresie Królestwa Polskiego. U dołu pisma i na odwrocie adnotacje Komendy Placu w Lublinie (30 XI 1810); punktu granicznego w Dubience (12 XII 1810) i komory celnej w Łupkowie (19 XII), w których oficer przedstawił niniejsze pismo podczas swojej podróży do Rosji. Jego wyjazd do cesarstwa rosyjskiego nie jest znany biografom. Blankiet urzędowy z nadrukami, wypełniony: „Wydział Działań Woiennych"; „Biuro Odmian"; Ministerium Woyny ...". Pieczęć: „Minister Woyny" z herbem Księstwa Warszawskiego. Ślad składania, przebarwienia, niewielkie ubytki papieru fachowo uzupełnione.

133. Sokolnicki Michał (1760-1816), późniejszy generał dywizji Wojsk Polskich, kawaler Legii Honorowej i Krzyża Wojskowego [Virtuti Militari] – Autoryzacja Karola Tarnowickiego, dzierżawcy dóbr radzimińskich, do organizacji i dystry-

CORPS
de
l'Armée d'Allemagne.

Place de Danzig.

Le Général de Brigade Commandant de la place

134. M. Grabowski. Gdańsk. 1811.

136. Izabela i Adam Kazimierz Czartoryscy. Listy. 1808-1809.

bucji „magazynu żywności i furażów" w Radziminie, dat. Radzimin [Radzymin] 29 IV 1809 r. Autograf („Generał Brygady Sokolnicki"). Bifolium, s. [1], 33,5 x 20,5 cm. 600,-

Z odręcznym podpisem generała brygady Michała Sokolnickiego jako „dowódcy straży przedniej Wojsk Polskich". Dotyczy organizacji zaopatrzenia armii polskiej. Karol Tarnowicki został wydelegowany do kontaktów w tej sprawie z właścicielami pobliskich majątków w celu pozyskania w ciągu następnych dni określonej w piśmie ilości pieczywa. Kilka dni wcześniej miała miejsce w Radzyminie zwycięska bitwa, będąca częścią militarnej operacji, w której brał udział generał Sokolnicki. Bitwa ta zapoczątkowała zwrot w wojnie polsko-austriackiej, zakończony wyparciem wroga z Księstwa Warszawskiego i rozszerzeniem jego granic o część zaboru austriackiego. Na odwrocie napis z epoki „Authoryzacya". Ślady składania, zbrązowienia i przybrudzenia (na odwrocie rysunek), ślad po oderwanej pieczęci lakowej pod autografem, poza tym stan dobry.

134. Grabowski Michał (1773-1812), generał brygady Armii Księstwa Warszawskiego, naturalny syn ostatniego króla Polski Stanisława Augusta Poniatowskiego, poległy podczas wyprawy moskiewskiej pod Smoleńskiem – Pismo w sprawach aprowizacyjnych do komisarza wojennego Mayaud, dat. Danzig [Gdańsk] 12 II 1811 r. Formularz druk., ręcznie wypełniany. Autograf („Grabowski"). Karta, 24 x 20 cm. 900,-

Z odręcznym podpisem generała Michała Grabowskiego jako ówczesnego komendanta placu miasta Gdańska. Język francuski. Dotyczy zaprowiantowania jednostki wojskowej udającej się lądem do twierdzy Wisłoujście (Weichselmund) w związku z brakiem możliwości żeglugi na ściętej lodem Wiśle. Na formularzu nadruki: „Korpus Wojsk Niemieckich, Plac w Gdańsku, Gdańsk ..., Generał Brygady Komendant Placu ...". Ślady składania i oderwania drugiej czystej karty listu, poza tym stan dobry.

135. Dąbrowski Jan Henryk (1755-1819), generał Dywizji Wojsk Polskich. List do Nepomucena Kopczyńskiego, podporucznika Wojsk Polskich w sprawie jego starań o wcielenie do 1 Pułku Jazdy, dat. wrzesień 1814 r. Bifolium, 23,5 x 29,8 cm. 500,-

Prawdopodobnie odpis z epoki listu generała. Ślady składania dokumentu, na odwrocie dane adresata. Stan ogólny dobry.

136. Czartoryska Izabela z Flemmingów (1746-1835), pani na Puławach, żona Adama Kazimierza Czartoryskiego, kolekcjonerka pamiątek historycznych, twórczyni muzeum w Puławach – Dwanaście listów do Marii Roszkiewicz, Puławy i Warszawa, dat. dziennie i miesięcznie bez lat [ok. 1808-1809]. Autografy („ICz."; „Czartoryska"). Bifolia, s. [2]; [2]; [4]; [2]; [1]; [1]; [1]; [1]; [1]; [1]; [1]; [1], różne formaty (20-25 x 12-20 cm), oraz:
Czartoryski Adam Kazimierz (1734-1823), b. generał ziem podolskich i generał wojsk koronnych, polityk, publicysta i mecenas sztuki – Sześć listów do Marii Roszkiewicz, dat. Łańcut 29 II 1808, Puławy 21 XII 1808 i 3 VIII 1809 oraz niedat. Autografy („A.X.Czartoryski"). Pieczęć herbowa odciśnięta w laku. Bifolia, s. [2]; [2]; [3]; [1]; [1]; [1], różne formaty (18-19 x 11-12; 22 x 19), koperty. 3000,-

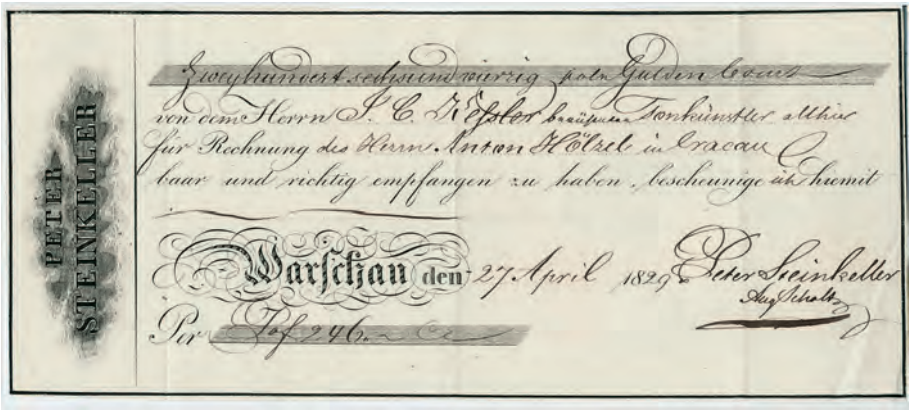
Pisma odręczne Adama Kazimierza i jego żony Izabeli z Flemmingów ks. Czartoryskich. Język polski (w jednym liście również francuski). W swojej posiadłości w Puławach księżna założyła pensję dla ubogich szlachcianek, dla której opracowała „Regulamin pensji i szkół płci żeńskiej". Niniejsza korespondencja obejmuje listy obojga małżonków do Marii Roszkiewicz (Marianny Roszkiewiczówny), pensjonariuszki zakładu (zob. Zofia Gołębiowska, Oświata i wychowanie w Puławach oraz w kluczu końskowolskim w czasach Czartoryskich, Puławy 2005, s. 36). **Listy do ulubionej uczennicy** zawierają nie tylko wyrazy kurtuazji, ale zalecenia odnośnie dalszej edukacji (lekturę książek Jana Albertrandiego czy Antoniego Wagi), przykazania, co do postępowania dla „Marysi", która „stała się wykształconą Polką, znającą dość języki zagraniczne" i powinna mieć „staranie o utrzymanie sławy pensji puławskiej". Marianna poślubiła później Feliksa Krzywickiego, kpt. Armii Królestwa Polskiego, **poległego podczas obrony Reduty Ordona na warszawskiej Woli.** Na jednym z listów księcia-generała dobrze zachowany na kopercie odcisk pieczęci z Pogonią Litewską pod książęcą mitrą; na listach księżnej pieczęcie przeważnie mocno zatarte lub złamane. Stan ogólny dobry.

137. Steinkeller Piotr (1799-1854), pionier polskiego przemysłu, bankier – Kwit bankowy, druk wypełniony ręcznie, dat. „Warschau 27 April 1829" (Warszawa 27 kwietnia 1829 r.), z odręcznym podpisem „Peter Steinkeller", k. [1], 10,0 x 23,5 cm. 300,-

Kwit bankowy z poleceniem przelania 246 guldenów na rachunek **Antoniego Helcela**, znanego krakowskiego kupca i bankiera. Piotr Steinkeller, wybitny przedsiębiorca i bankier, początkowo działał w Małopolsce, m.in. wybudował kopalnię węgla kamiennego pod Jaworznem oraz zakład produkcji cynku. Po 1825 r. przeniósł się do Warszawy, gdzie m.in. otworzył duży dom handlowy przy ul. Trębackiej. Stworzył pierwszą w Królestwie Polskim sieć kurierską, **był także jednym z pomysłodawców i akcjonariuszy budowy kolei warszawsko-wiedeńskiej.** Ślady składania, drobne zagniecenia, stan dobry.

138. [Dyplom masoński] – Dyplom przyjęcia do polskiej loży wolnomularskiej w Awinionie Feliksa Breańskiego, pułkownika Wojsk Polskich, ostatniego dowódcy 4 Dywizji Piechoty 1831, późniejszego generała wojsk tureckich. Dat. Avignon 15 V 1833 r. Autografy, pieczęcie wolnomularskie (lakowa i tuszowe). Litografia, 30 x 42 cm (arkusz 38 x 50 cm). 2000,-

Z odręcznymi podpisami m.in. Ludwika hr. Bystrzonowskiego, późniejszego dyplomaty i generała tureckiego; mjr. Floriana Dąbrowskiego, b. uczestnika spisku podchorążych i dowódcy poległego w wielkopolskiej Wiośnie Ludów; księdza Ignacego Trepki, b. kapelana 9 p.p. w powstaniu 1831 r. i kapelana ówczesnego Zakładu w Awinionie. Język francuski. Wśród polskich emigrantów po powstaniu listopadowym, których władze francuskie skierowały do Zakładu w Awinionie, znaleźli się także wolnomularze. Kiedy liczba zainteresowanych osiągnęła ok. 150 osób otrzymali zgodę na założenia polskiej loży „L'Aigle Blanc" („Orzeł Biały"), gdzie obowiązywał ojczysty język i rytuał. Loża istniała stosunkowo krótko w związku z rozwiązaniem Zakładu. Sam obdarowany niniejszym dyplomem był zmuszony 9 dni później opuścić Awinion wskutek bojkotu większej części emigrantów – przeciwników linii politycznej ks. Adama Jerzego Czartoryskiego, którą reprezentował Breański. Dekoracyjny dyplom o bogatej symbolice masońskiej, ręcznie wypełniany, pismo kaligrafowane z epoki, z pieczęciami loży: tuszową o średnicy 3,5 cm i lakową o średnicy 6 cm (zatartą). Arkusz litografowany, naklejony na karton ze śladami załamań, stan ogólny więcej niż dobry.

137. Piotr Steinkeller. Kwit bankowy. 1829.

138. Dyplom masoński polskiej loży „Orzeł Biały" w Awinionie. 1833.

139. [Wilno] – Zaświadczenie dla studenta Floriana Krasowskiego, dat. Wilno 2 X 1839 r. Konferencja Cesarskiej Wileńskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii. Formularz druk., ręcznie wypełniany. Autografy („E. Ejchwald") i dwóch członków władz uczelnianych (nieczytelne). Karta, 34 x 22 cm. 150,-

Z odręcznym podpisem profesora Edwarda Iwanowicza Ejchwalda (właśc. Eichwald) cyrylicą. Poświadczenie dla Floriana Krasowskiego (tak w dokumencie) o statusie wolnego słuchacza Wileńskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii w Wilnie w roku akademickim 1839 oraz o uiszczonej opłacie. Florian Krassowski (1816-1889), absolwent tejże Akademii w Wilnie z roku 1838. Prawdopodobnie pozostał jeszcze w Wilnie po uzyskaniu dyplomu lekarza pierwszej klasy i akuszera (pierwszą posadę lekarza powiatowego objął rok później w Płocku). Zaświadczenie podpisał Karol Edward von Eichwald (1795-

1876), dr medycyny, profesor Uniwersytetów w Dorpacie, Wilnie, Kazaniu i Petersburgu, przyrodnik i podróżnik. Ślady składania, drobne przykurzenia i zagięcia, poza tym stan dobry.

140. [Radziwiłłowie] – Zezwolenie dla Aleksandra ks. Radziwiłła wraz z rodziną na używanie potraw mięsnych w okresie wielkiego postu, dat. Mińsk 27 II 1859 r. Autograf („Adam Biskup"). Pieczęć biskupia odciśnięta przez papier. Bifolium, s. [1], 33,5 x 22,0 cm. 300,-

Z odręcznym podpisem biskupa mińskiego Adama Wojtkiewicza (1796-1870). Język polski. **Dyspensa od postu dotyczy Aleksandra ks. Radziwiłła (1808-1859) wraz z rodziną**, odsuniętego od dziedziczenia ordynacji nieświeskiej. Mieszkał w Austrii, gdzie wrósł w środowisko niemieckie. Dokument wydaje się poświadczać, że był w tym czasie na Litwie (np. w rozległych majątkach „po radziwiłłowskich" szwagra hr. Wittgensteina). Odcisk suchej pieczęci z herbem biskupim i napisem w otoku „Adamus Episcopus Minscensis". Ślady składania, niewielkie zagniecenia, a na odwrocie przybrudzenia, poza tym stan dobry.

141. [Polski modlitewnik w Riazaniu] – Wzniesienie myśli do Boga czyli Duch Chrześcijańskiego Nabożeństwa. Odpisany w Rjazaniu 1866. **Odpis rękopiśmienny**, k. [2], s. 168, [2], 17,5 cm, opr. z epoki, skóra. 800,-

Rękopiśmienny odpis modlitewnika autorstwa Antoniego Wagi, przyrodnika i Jakuba Falkowskiego (1775-1848), twórcy Instytutu Głuchoniemych w Warszawie. Książeczka została przepisana w 1866 r. w Riazaniu, prawdopodobnie przez zesłańca po powstaniu styczniowym. Na 2 k. nlb. kaligrafowany napis „Na pamiątkę od T. G.". Opr.: czarna skóra, na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura, na przednim licu tłocz. krzyż łaciński, brzegi k. złoc. Stan bardzo dobry.

142. Książeczka podatkowa mieszkańca wsi Hieronimów w powiecie siennieńskim guberni radomskiej, dat. 1877 r. Druk, ręcznie wypełniany, s. 47, tabele, 18 x 15 cm, opr. ppł. wyd. 80,-

Pismo odręczne bez adnotacji urzędowych. Wystawiono dla Wojciecha Chuchały ze wsi Hieronimów pod nr 9 (obecnie powiat lipski, gmina Sienno). Język polski i rosyjski. Na okł. tyt.: „Książeczka obejmująca pokwitowanie z uiszczonych podatków i opłat skarbowych stałych i nadzwyczajnych". Zawiera jedynie trzy wypełnione karty z wysokością opłaconych: podatku włościańskiego gruntownego głównego, podymnego i innych składek. Brak jednego narożnika tylnej okładziny, poza tym stan dobry.

143. Popiel Chościak Wincenty (1825-1912), arcybiskup-metropolita warszawski – Listy do Marii Pawłowej Korybut Woronieckiej z Bielic, dat. 18 XII 1895 r. i 11 I 1897 r. Autograf, s. [3]; [3], 21 x 13 cm oraz koperta. 400,-

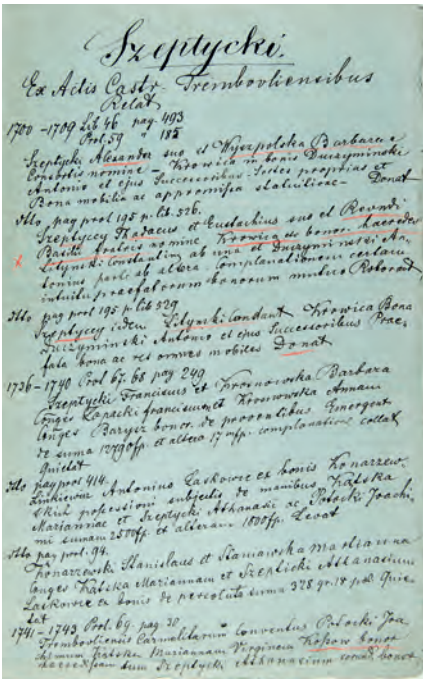
Pismo odręczne Wincentego Chościak Popiela, arcybiskupa-metropolity warszawskiego (również na kopercie), z zachowaną dla odbiorcy należną tytulaturą („Księżna Pani"). W pierwszym arcypasterz warszawski przesyła bożonarodzeniowe życzenia i wspomina pobyt w majątku księżnej (Bielice koło Sochaczewa). List drugi to kondolencje po przedwczesnej śmierci pierworodnego syna adresatki – Lucjana Emeryka, zmarłego w okresie wigilijnym. Maria z Mańkowskich ks. Korybut-Woroniecka (1860-1938) była żoną Pawła ks. Korybut-Woronieckiego (1856-1922) z podlaskiej gałęzi rodu. W lewym rogu każdego listu tłoczony wypukle kolorowy (czerwony lub niebieski) inicjał „XAWP" [„Xiądz Arcybiskup Wincenty Popiel"] pod kapeluszem arcybiskupim. Ślady składania, stan dobry.

144. [Zaborowscy] – Zbiór 25 galicyjskich dokumentów genealogicznych i majątkowych związanych z rodziną Zaborowskich i Szeptyckich, Lwów i bez miejsca. Lata 1806-1882. Autografy i pieczęcie. Bifolia i luźne karty, s. ok. [49], różne formaty (przeważnie 34-37 x 21-22 cm). 600,-

Pismo odręczne, kancelaryjne, z autografami dyrektora kancelarii Wydziału Krajowego, notariuszy, kopistów oraz urzędników. Jeden dokument z odręcznym podpisem Julianny z Szeptyckich Zaborowskiej (siostry generała brygady Wojska Polskiego Wincentego Leona Szeptyckiego). Język łaciński i polski.

141. Polski modlitewnik z Riazania. 1866.

144. Zaborowscy. Szeptyccy. 1806-1882.

Dokumenty to wypisy urzędowe z akt grodzkich (m.in. lwowskich i trembowelskich), galicyjskiej metryki szlacheckiej oraz dokumentów metrykalnych. Dołączono również plenipotencje dla prawników oraz notatki z epoki, piórkiem i ołówkiem, dotyczące przodków i krewnych Józefa i Julianny z Szeptyckich Zaborowskich, uwikłanych w postępowanie sądowe. Odciski pieczęci tuszowych m.in. Wydziału Krajowego Królestwa Galicji i Lodomerii z Wielkim Księstwem Krakowskim, notariuszy i lakowa herbowa z herbem Prus III Zaborowskich i herbem własnym Szeptyckich (uszkodzona). Dokumenty stanowią uzupełnienia do mało znanej genealogii Zaborowskich oraz własności ziemskiej we wschodniej Galicji. Stan dobry.

WIEK XX

145. **Czartoryski Olgierd Aleksander** (1888-1977), późniejszy ambasador Suwerennego Zakonu Maltańskiego w Brazylii i Paragwaju – Dwa zaświadczenia ministerstwa spraw zagranicznych o prawie przyjęcia i noszenia odznak Orderu Maltańskiego i Krzyża Zasługi tegoż, dat. Warszawa 16 I 1922 r. Autograf za ministra („Przezdziecki"). Kart luzem [2], 35 x 22 cm, oraz: **Czartoryski Olgierd Aleksander** (1888-1977). **Czartoryska Mechtylda z Habsburgów** (1891-1966), dama maltańska, żona Olgierda – Prośba poselstwa polskiego w Madrycie do władz granicznych i celnych Rzeczypospolitej o okazanie małżonkom „wszelkich ułatwień zgodnych z obowiązującym regulaminem", dat. Madryt 29 VI 1924 r. Autograf polskiego dyplomaty („Jeleński"). Pieczęć poselstwa polskiego w Madrycie. Kart luzem [2], 32 x 22 cm. 600,-

Pierwsze dwa dokumenty z odręcznymi podpisami ówczesnego dyrektora protokołu dyplomatycznego Stefana hr. Przezdzieckiego (1879-1932), późniejszego ambasadora RP w Rzymie. Dwa kolejne z odręcznymi podpisami Konstantego Jeleńskiego (1888-1955), ówczesnego charge d'affaires poselstwa

N° PD.14.

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

ZAŚWIADCZA NINIEJSZYM, ŻE Olgierd książę CZARTORYSKI

OTRZYMAŁ NA MOCY ZEZWOLENIA

NACZELNIKA PAŃSTWA

Z DNIA 13 stycznia 1922 R. PRAWO PRZYJĘCIA I NOSZENIA

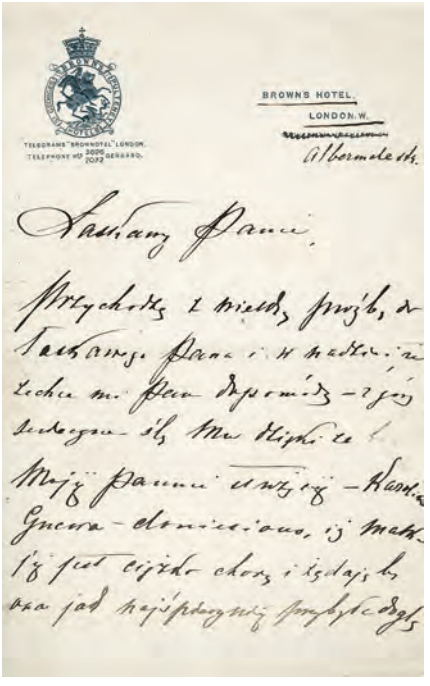
ODZNAK ORDERU Maltańskiego, nadanego Bullą Wielkiego Mistrza Suwerennego Zakonu Maltańskiego dn.29 maja 1918 r.

WARSZAWA, DNIA 16 stycznia 1922.

MINISTER

DYREKTOR PROTOKOŁU

145. Olgierd Czartoryski. Dokumenty. 1922-1924.

BROWNS HOTEL,
LONDON, W.

Albemarle St.

147. H. Paderewska. List. 1907.

polskiego w Madrycie (ojca Konstantego „Kota" Jeleńskiego). **Zaświadczenia MSZ wydano na mocy zezwolenia Naczelnika Państwa** [Józefa Piłsudskiego] z dn. 13 I 1922 (wobec orderów zagranicznych była wymagana zgoda najwyższych władz państwowych). Na uwagę zasługuje fakt, że w pismach użyto wobec adresatów tytułów „książę" i „księżna", co było formalnie niezgodne z konstytucyjną zasadą nieuznawania przez państwo polskie tytułów szlacheckich. Ślady składania oraz naddarcia, poza tym stan dobry.

146. Janowski Aleksander (1866 – 1944), podróżnik, współzałożyciel i prezes Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego – Bilet dla Ludwika Kowalczewskiego, poświadczający jego członkostwo w Polskim Towarzystwie Krajoznawczym na rok 1910. Druk artystyczny kolorowy, ręcznie wypełniany. Autograf („Al. Janowski) i faksymilia. Pieczęcie tuszowe Pol. Tow. Krajoznawczego. Karta, 10 x 16 cm. 100,-

Z odręcznym podpisem Aleksandra Janowskiego jako sekretarza Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego. Druk, podpisy i pieczęcie w języku polskim i rosyjskim. Na bilecie wyciąg z ustawy dla członków Towarzystwa o prawie do robienia zdjęć w miejscowościach i z określonych gmachów. Odbiorcą zaświadczenia był Ludwik Kowalczewski (1866-1954), dyrektor szkół handlowych w Królestwie Polskim, ziemianin. Stan bardzo dobry.

147. Paderewska Helena (1856-1934), działaczka społeczna, żona Ignacego Paderewskiego. List, dat. Londyn, b.r. (1907?), k. [2], 20,0 x 12,5 cm. 400,-

Pismo odręczne z autografem: „Helena Paderewska", na papierze firmowym hotelu Brown's w Londynie. Poniżej tekstu pieczątka: „Ciężkowice 23.6.07" – dworek w Kąśnej Dolnej, swoją letnią rezydencję (koło Ciężkowic, obecnie w powiecie tarnowskim, województwie małopolskim, siedziba muzeum kompozytora) Paderewski zakupił w 1897 r., po przebudowaniu sprzedał w 1903 r. To tu artysta spędził miodowe miesiące po ślubie w maju 1899 r. z Heleną z Rosenów, primo voto Górską. List napisany

148. B. J. Tyszkiewicz. Dziennik polowań w Afryce Wschodniej. 1912-1913.

w trakcie tournée światowej sławy pianisty po Wielkiej Brytanii, z prośbą o pomoc dla ciężko chorej. Ślad składania, drobne zabrudzenia, stan dobry.

– Polowania w Afryce Wschodniej –

148. Tyszkiewicz Benedykt Jan (1875-1948), ziemianin, jeden z najsławniejszych myśliwych w Polsce międzywojennej, prezes oddziału wileńskiego Polskiego Związku Łowieckiego, uczestnik polowań w Kenii (1912/1913 i 1924). – Dziennik polowań w Afryce Wschodniej, dat. 1912-1913, s. 119, [1], [1], [3], [3], oraz: k. [3] (karton, kolor), s. [6] (luzem)**;** 23,0 x 17,5 cm, opr. płsk. 4500,-

Pismo odręczne Benedykta Jana hr. Tyszkiewicza, syna Benedykta Henryka (1852-1935) z Czerwonego Dworu koło Kowna, słynnego fotografa. Obejmuje okres polowania na terenie Prowincji Nadbrzeżnej w ówczesnym brytyjskim Protektoracie Afryki Wschodniej (obecnie Kenia), na pograniczu Niemieckiej Afryki Wschodniej (obecnie Tanzania). Uczestnikiem wyprawy był również ostatni ordynat birżański Alfred hr. Tyszkiewicz (1882-1930). W całej eskapadzie uczestniczyło kilkunastu Masajów i dwóch białych myśliwych-przewodników. Wynikiem wyprawy było upolowanie 165 sztuk różnej afrykańskiej zwierzyny, w tym 3 nosorożców, 3 słoni, kilku krokodyli oraz sporej liczby różnych antylop. Rękopis w formie systematycznego dziennika, prowadzonego codziennie podczas kolejnych myśliwskich obozowisk od 22 XII 1912 r. do 23 II 1913 r. Oprócz dokładnego rejestru i opisu okoliczności upolowania zwierzyny znajdują się w nim relacje z wizyt na różnych katolickich misjach w głębi kraju, odwiedzin pogranicznego miasteczka w niemieckiej Tanganice oraz spotkania z angielskimi turystami. W części końcowej inne notatki, m.in.: „Ogólny wynik wspólnej naszej wyprawy na Serengiti Plain od 23 XII do 1 II 1913" oraz „Kalendarium z odniesieniem do poszczególnych stron i ważniejszych zdobyczy". Dalsze zapiski ołówkiem o polowaniach w Polsce we wrześniu i październiku 1913 r. m.in. w Sieniawie (ks. Czartoryskich), Łańcucie (u hr. Potockich), Skotnikach, Stawiszczach (hr. Branickich) i Zahińcach (ks. Radziwiłła). Ponadto luzem m.in.: kolorowa karta dań statku „Bürgermeister", którym obaj hr. Tyszkiewiczowie odbyli podróż z i do Mombasy; „Rezultat polowania Alfreda [Tyszkiewicza] wedle poszczególnych dat", s. 2; „Początki polowania naszego wedle poszczególnych dat"; „Moje trofea do wypchania". Na tej ostatniej szczegółowy zapis podróży statkiem niemieckim z Marsylii do Mombasy. Rękopis dziennika przetrwał u młodszego brata autora, Edwarda hr. Tyszkiewicza (1880-1951)

z Płużnej na Wołyniu, mieszkającego po 1918 r. w Krakowie. Ponieważ charakter pisma obydwu braci był podobny, a w dzienniku znalazły się papiery jego brata, było sporne, kto go napisał w istocie. Za autorstwem Benedykta Jana, zmarłego po wojnie na uchodźstwie, przemawiają fragmenty tekstu odnoszące się do jego małżonki Róży z hr. Branickich. Rękopis piórem i ołówkiem na papierze liniowym (po wyczerpaniu atramentu zanim dowieziono go do kolejnego obozowiska). Kartki częściowo poluzowane, w składkach z niewielkimi śladami zbrązowień przy krawędzi opr., poza tym egz. czysty. Oprawa firmowa w cienką skórę brązową. Stan dobry. **Wielka rzadkość!**

PISARZE. UCZENI. ARTYŚCI

WIEK XIX

149. Sienkiewicz Henryk. „Potop". Rękopis, kart 6 (numerowane przez autora piórem). 1884-1886 r. Karty rękopisu całego rozdziału; tekst opublikowany w: H. Sienkiewicz, Potop, t. V, rozdział XI, s. 150-168 (Dzieła zbiorowe pod red. Juliana Krzyżanowskiego, t. XV, Warszawa, 1949) 42 000,-

Sześć kart o wym. 27,8 x 21,7 cm, każda zapisana jednostronnie piórem, pięć kart po 50-60 linijek, ostatnia karta 39 linijek. Nad tekstem numery atramentem i adnotacje ołówkiem. Na pierwszej karcie napis: „XI"; na ostatniej „koniec rozdziału". Nieliczne podkreślenia w tekście, przekreślenia i uzupełnienia. Zabrudzenia spowodowane pracą drukarza przy składaniu tekstu.

Na odsiecz Warszawie.

Po poddaniu się załogi szwedzkiej Lublina, oblegające polskie wojska ruszyły pod wodzą Sapiehy ku Warszawie, przez Żelechów i Garwolin. Od Mińska przyspieszono marsz, by jednego dnia dojść do Pragi. *„Słońce miało się ku zachodowi, gdy pierwsza, idąca chorągiew laudańska ujrzała wieże stolicy. Na ów widok, radosny okrzyk wyrwał się z piersi żołnierstwa: – Warszawa! Warszawa! [Żołnierze] wstrzymali konie, niektórzy pozdejmowali czapki, inni poczęli się żegnać, niektórym łzy ciurkiem popłynęły z oczu i stali wzruszeni, milczący".*

Nagle przed szeregami pojawił się konno hetman Sapieha.

„-Mości panowie! – wołał donośnym głosem – my tam pierwsi, nam szczęście! Nam honor!.. Wyżeniem Szweda ze stolicy!!...

– Wyżeniem! – zawrzało dwanaście tysięcy litewskich piersi – Wyżeniem! Wyżeniem! Wyżeniem! I stał się huk… trzaskanie szablami… oczy poczęły ciskać błyskawice!"

Gdy wojska zbliżyły się na tyle, że można już było odróżnić kształty poszczególnych gmachów Starego Miasta, „Zagłoba jako bywalec" objaśniał towarzyszom, co one znaczą, jakie urzędy mieszczą i jaką ważną rolę polityczną bywając w nich (także w Zamku Królewskim) on sam odegrał.

Rozpoczęło się długotrwałe oblężenie, bo Szwedzi przygotowali się do obrony *„z właściwym sobie męstwem i biegłością"*.

Z czasem w obozie polskim, wobec mniejszego zagrożenia ze strony wroga, zakwitło bujne życie towarzyskie – spędzano wieczory na ucztach, na które zapraszał sam hetman Sapieha. Bywał tam i pan Zagłoba, którego po takich spotkaniach *„wieczorami często samego czeladź bez duszy do kwatery Wołodyjowskiego odnosiła".*

Pewnej nocy Szwedzi zorganizowali zza murów „wycieczkę" w stronę Mokotowa, na rozbawiony obóz Sapiehy. Powstało „okrutne" zamieszanie, z którego skorzystali oblężeni, wprowadzając od strony traktu błońskiego blisko dwieście wozów z żywnością. Oddziałom polskim, dowodzonym przez Kmicica, udało się jedynie zatrzymać straż tylną, złożoną z rajtarii księcia Bogusława Radziwiłła. Wśród jeńców Kmicic rozpoznał Hasslinga (Ketlinga), szkockiego oficera, z którym przyjaźnił się w Kiejdanach. Kmicic począł go gorączkowo pytać:

„– Skąd jedziecie? Wraz, powiadaj, skąd jedziecie? Na Boga, spiesz się!

– Z Taurogów! – odparł oficer. Kmicic przycisnął go jeszcze silniej.

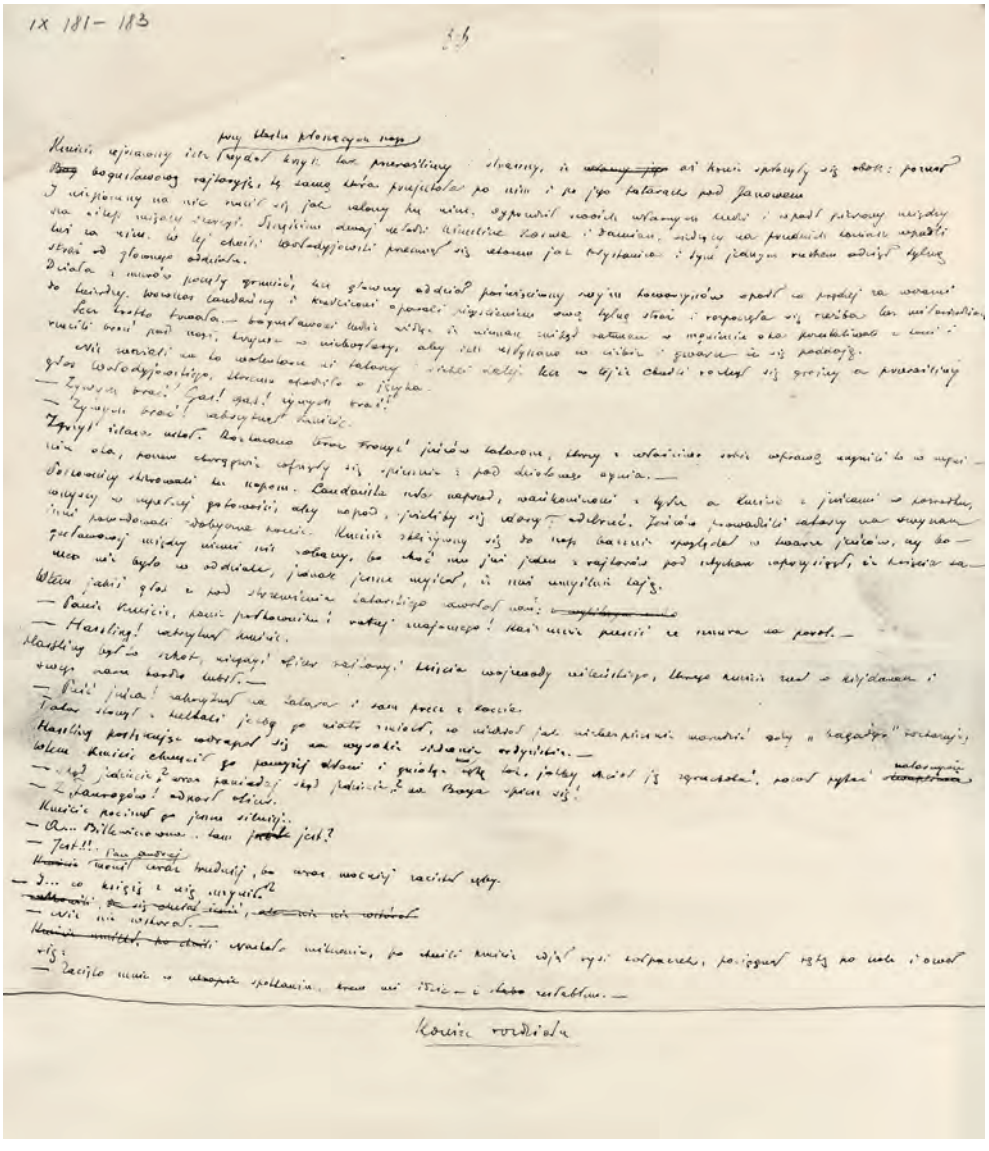
– A Billewiczówna… tam jest? Pan Andrzej mówił coraz trudniej...

– Jest!!

– I… co książę z nią uczynił?

– Nic nie wskórał".

Kmicic słysząc to, pod wpływem silnego wzruszenia i odniesionej w bitwie rany utracił nagle przytomność.

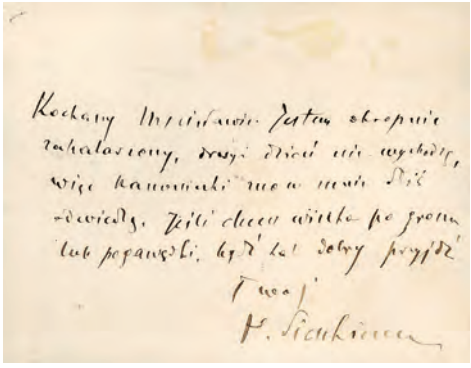

149. Henryk Sienkiewicz. Karty rękopisu „Potopu”. 1884-1886.

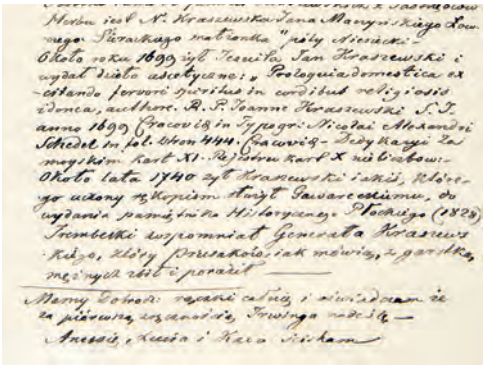
150. Sienkiewicz Henryk (1846-1916), pisarz, laureat literackiej Nagrody Nobla – Krótki liścik do Mścisława Godlewskiego. B.m., b.r. Pismo odręczne z podpisem: „H. Sienkiewicz”, k. [1], 9,0 x 11,5 cm. 800,-

Krótki liścik z wiadomością o chorobie i prośbą o odwiedziny. Mścisław Godlewski (1846-1908), ziemianin, prawnik, publicysta i wydawca, przyjaciel Henryka Sienkiewicza. W latach 1874-1878 był redaktorem czasopisma „Niwa”, które zakupił wraz z Sienkiewiczem i Janem Jeleńskim. Drobne zabrudzenia, stan dobry.

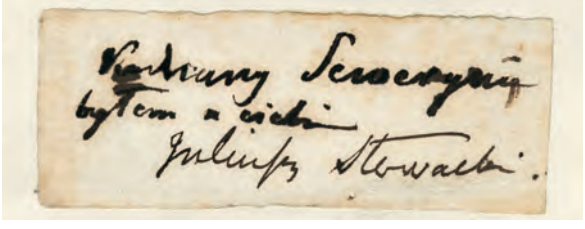
Lit.: H. Sienkiewicz, Listy do Mścisława Godlewskiego (1878-1904), Ossolineum 1956

150. H. Sienkiewicz. List do M. Godlewskiego.

152. J. I. Kraszewski. List do ojca. Lata 30.-40. XIX w.

151. Juliusz Słowacki. Autograf. 1848.

151. Słowacki Juliusz (1809-1848), poeta, przedstawiciel romantyzmu, wieszcz narodowy – Bilecik do Seweryna Goszczyńskiego. [Paryż 1848]. K. 1, 2,6 x 7,0 cm, naklejony na kartę papierową o wym. 30,0 x 20,0 cm. 2500,-

Na bileciku ręką Słowackiego: „Kochany Sewerynie, byłem u ciebie. Juliusz Słowacki”. Liścik skierowany do S. Goszczyńskiego (1801-1876), poety, działacza politycznego, Belwederczyka, sekretarza „Koła Sprawy Bożej” Andrzeja Towiańskiego. Członkami tej organizacji byli także Słowacki i Mickiewicz. Ten ostatni założył w 1846 r. własne koło, nie godząc się na ewoluowanie związku w kierunku pogodzenia z Rosją. Liścik pisany w okresie rozłamu, ok. 1848 r. W tym czasie nastąpiła wymiana korespondencji między poetami, w której Goszczyński zachęcał Słowackiego (wielkiego konkurenta Mickiewicza), a stojącego trochę na uboczu, do pomocy w odbudowie jedności organizacji lub opowiedzenia się po stronie przeciwników secesji, tzn. do opowiedzenia się przeciw Mickiewiczowi. Mimo zabiegów Goszczyńskiego, Słowacki pozostał neutralny i wystąpić przeciw Mickiewiczowi nie zechciał.

152. Kraszewski Józef Ignacy (1812-1887), pisarz, publicysta, wydawca, historyk, działacz społeczny i polityczny – List do ojca Jana Kraszewskiego w Dołhem w sprawach genealogicznych, niedat. [lata 30.-40. XIX w.). Pismo odręczne. Karta, 20 x 16 cm. 800,-

Pismo odręczne Józefa Ignacego Kraszewskiego (bez autografu). Nadawca listu cytuje gęsto dotychczasową literaturę heraldyczną (Niesieckiego) i historyczną, dotyczącą rodziny (starodruki, Gawarecki, Trembecki i inne). W części końcowej pozdrowienia dla rodziny, w tym matki i rodzeństwa: Anny, Lucjana i Kajetana. Ślady składania i oderwania karty, poza tym stan bardzo dobry. Początek zainteresowań Kraszewskich własną genealogią, które zaowocowało wydaniem w 1861 r. na podstawie „herbarzy, dokumentów i papierów familijnych” „Monografii domu Kraszewskich” przez brata Józefa, Kajetana Kraszewskiego (patrz poz. 508).

153. Kolberg Oskar (1814-1890), etnograf, folklorysta – Bilet wizytowy z odręcznym liścikiem. B.m. (Kraków?), 29 maj 1890 r., karta o wym. 5,5 x 9,5 cm. 180,-

Napisany na kilka dni przed śmiercią (uczony zmarł 3 czerwca 1890 r.) krótki liścik na bilecie wizytowym, pismo odręczne, z autografem: „O. Kolberg". Skierowany do p. Gadowskiego, dotyczy wydania do Drukarni Uniwersyteckiej klisz do „Przemyskiego" (wydany już pośmiertnie, w 1891 r., tom 35 jego pomnikowego dzieła „Lud. Jego zwyczaje…", dotyczący Przemyśla i okolic; będący plonem jego ostatniej wyprawy badawczej w 1885 r.). Drobne zabrudzenia, stan dobry.

WIEK XX

154. Bułhak Jan (1876-1950), artysta fotografik – List do nieznanego adresata, b.m. (Warszawa?), 30.VIII.1921; karta o wym. 13,0 x 20,5 cm. 200,-

Pismo odręczne, z autografem „Jan Bułhak", na papierze firmowym z nadrukiem: „Jan Bułhak, fotograf. Wilno, ul. Jagiellońska 8". List z podziękowaniem za piękny upominek i z wiadomością o przekazaniu kilku fotografii („Chciałbym, by to były rzeczy z Litwy, ale mam pod ręką tylko warszawskie"). Autorem listu jest jeden z najwybitniejszych fotografów polskich Jan Bułhak, uznawany za pioniera fotografii artystycznej oraz krajoznawczej, przez większą część życia związany z Wilnem. W czasie wojny polsko-bolszewickiej w lipcu 1920 r. został wraz z pracownikami Uniwersytetu Stefana Batorego ewakuowany do Warszawy, gdzie prowadził przez rok pracownię na terenie UW. Ślady dziurkowania, drobne zabrudzenia, ślad składania. Patrz poz. 426.

155. Czyżewski Tytus (1880-1945), poeta, malarz, teoretyk sztuki – List do Mariana Promińskiego, Warszawa, 21 kwietnia 1936 r.; pismo poety, z jego autografem: „Tytus Czyżewski", k. [1], 20,5 x 17,0 cm. 600,-

List Tytusa Czyżewskiego, jednego z najważniejszych przedstawicieli polskiej awangardy, dotyczący przesłania najnowszej książki (zapewne chodzi o wydany w 1936 r. tomik „Lajkonik w chmurach", patrz poz. 724), z prośbą o recenzję. Czyżewski wspomina także o swojej najnowszej wystawie, zwraca się z pytaniem o możliwość publikacji tekstów o malarstwie oraz dzieł poetyckich. List skierowany do Mariana Promińskiego (1908-1971), poety i prozaika, wówczas redaktora miesięcznika „Sygnały" (niezależnego, lewicowego pisma społeczno-kulturalnego, ukazującego się w latach 1933-1939 we Lwowie). Równomierne zażółcenie papieru, ślad składania, drobne uszkodzenia (bez szkody dla tekstu).

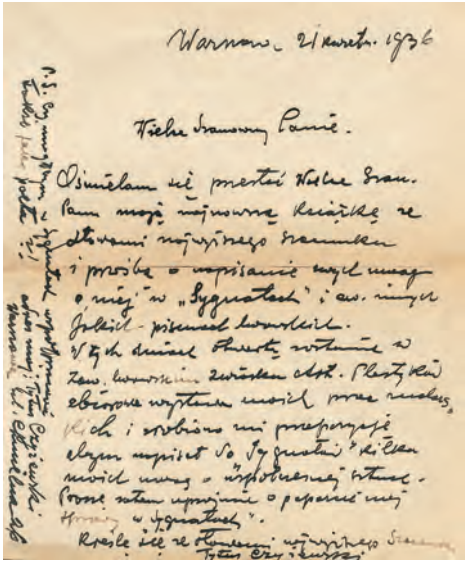
156. Iwaszkiewicz Jarosław (1894-1980), pisarz, prezes Związku Literatów Polskich – List do niewymienionego z nazwiska redaktora, dat. „Sztokholm, 28 lutego 1931". Autograf „Jarosław Iwaszkiewicz". Rękopis, k. [1], 26,0 x 17,5 cm. 400,-

Z odręcznym podpisem Jarosława Iwaszkiewicza. List pisany ręcznie, dotyczący przesłania pierwszej korespondencji. Pisarz wyjechał do Sztokholmu w lutym 1931 r. w celu zdeponowania pieniędzy w tamtejszym banku. Nadsyłał korespondencje do „Kuriera Polskiego", napisał także cykl wierszy opublikowanych później w „Wiadomościach Literackich". Pobyt w Sztokholmie stał się początkiem fascynacji pisarza Skandynawią. Ślad składania, na odwrocie pieczątka, poza tym stan dobry.

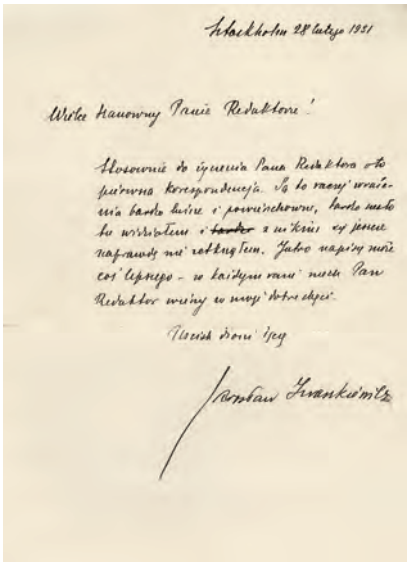
– Listy Jarosława Iwaszkiewicza do Jerzego Błeszyńskiego –

157. Iwaszkiewicz Jarosław (1894-1980), pisarz, poeta i tłumacz, ówczesny prezes Związku Literatów Polskich i poseł na Sejm PRL – List do Jerzego Błeszyńskiego, [Stawisko ok. 1958-1959]. Autograf („Zygmunt"), s. [2], 9,5 x 14,5 cm. 1000,-

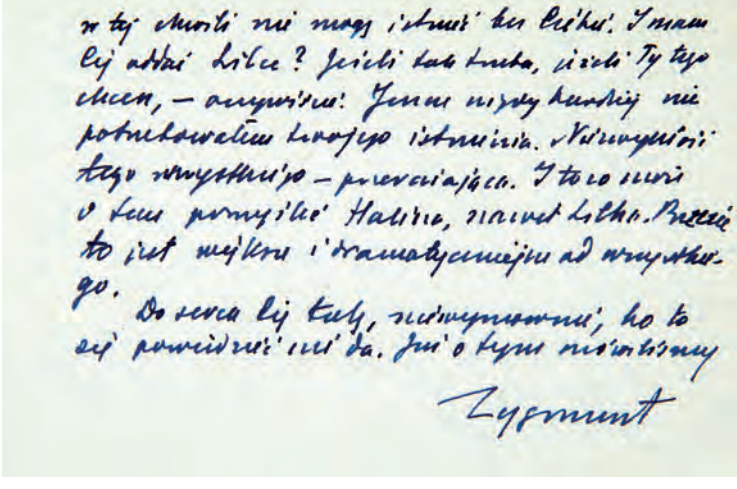
Pismo odręczne Jarosława Iwaszkiewicza opatrzone podpisem „Zygmunt". W latach 1955-1959 Jarosław Iwaszkiewicz pozostawał „w skomplikowanej i tragicznej relacji miłosnej" z Jerzym Błeszyńskim (1932-1959). Przedwcześnie zmarły odbiorca tego listu należał do największych przyjaciół i kochanków twórcy „Sławy i chwały". Związek ten pozostawił znaczny ślad w twórczości pisarza i miał wpływ na powstałe wtedy utwory literackie. Niniejszy list, pisany o „1 w nocy" jest pełen słów najgorętszych uczuć nadawcy (m.in. „nie mogę istnieć bez Ciebie"). Wyraża również żal do adresata w związku z rolą kobiet w jego życiu: „Lilką" [Lilka Pietraszak, kochanka Błeszyńskiego] i „Hanką" [Hanna Błeszyńska, żona Błeszyńskiego]. Podpisany „Zygmunt" – jeden z wielu pseudonimów używanych w korespondencji przez Iwaszkiewicza. List ten nie występuje w zbiorze 260 listów pisarza wydanych w opracowaniu Anny Król, pt. „Wszystko jak chcesz. O miłości Jarosława Iwaszkiewicza i Jerzego

155. T. Czyżewski. List. 1936.

156. J. Iwaszkiewicz. List. 1931.

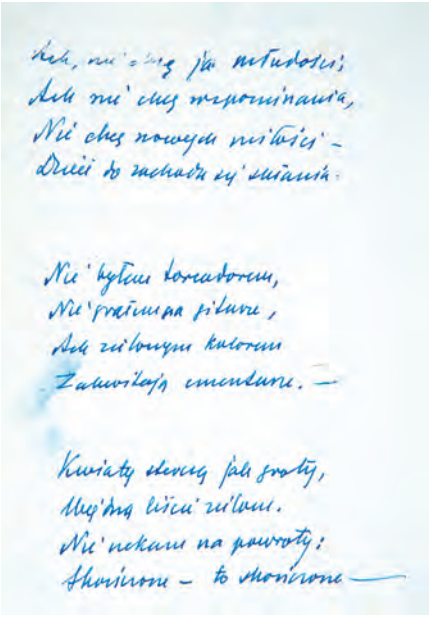

157. J. Iwaszkiewicz. List. 1958-1959.

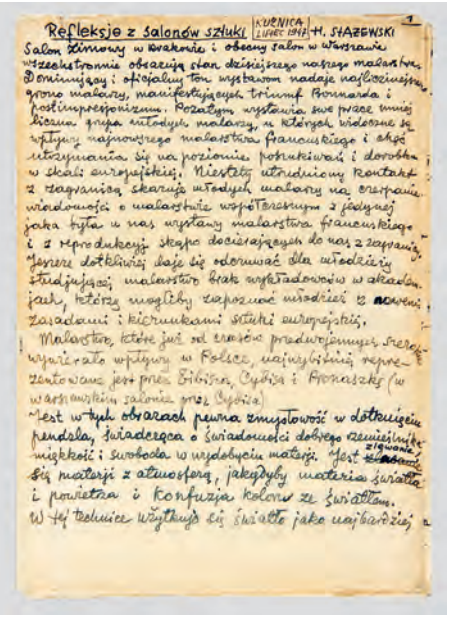
Błeszyńskiego" (Warszawa 2017). Podstawą tej edycji stała się kolekcja listów pisarza, znajdująca się w zbiorach archiwaliów Tomasza Niewodniczańskiego, przechowywanych na Zamku Królewskim w Warszawie. Karta ze śladami niewielkiego zagniecenia, poza tym stan dobry.

158. Iwaszkiewicz Jarosław (1894-1980), pisarz – List do Jerzego Błeszyńskiego. Stawisko, wieczorem późnym, środa [ok. 1958-1959]. Autograf („Jarosław"), k. [2], 9,5 x 14,5 cm. 1200,-

Pismo odręczne Jarosława Iwaszkiewicza. Autor wspomina m.in. ich pięcioletnią znajomość, a także listy niewysłane do Błeszyńskiego, będące w brulionie. Na karcie zapisanej dwustronnie znajduje się wiersz trzyzwrotkowy Iwaszkiewicza od słów: „Ach nie chcę ja młodości / Ach nie chcę wspominania,

158. J. Iwaszkiewicz. List. 1958-1959.

160. H. Stażewski. Refleksje z salonów sztuki. 1947.

/ Nie chcę nowych miłości / Dzień do zachodu się skłania". Lekki ślad po rozmazaniu atramentu, poza tym stan bardzo dobry.

159. Samozwaniec Magdalena (1894-1972), pisarka, córka Wojciecha Kossaka – List do redaktora „Dziennika Polskiego", dat. Warszawa 12/1 (b.r.; po 1956), k. [2], 20,5 x 15,0 cm; oraz: dwie fraszki, k. [1], 15,5 x 18,0 cm. 500,-

Poz. 1. Pismo odręczne pisarki z autografem: „Magdalena Samozwaniec" oraz adresem warszawskim. List do niewymienionego z nazwiska redaktora „Dziennika Polskiego" (być może Ignacy Krasicki, redaktor naczelny w latach 1954-1957), dotyczący felietonu jubileuszowego dla „Dziennika", a także felietonu o Krynicy (w liście wspomniana książka „Maria i Magdalena", opublikowana w 1956 r.). Poz. 2. Pismo odręczne pisarki z autografem „M. Samozwaniec". Tekst dwóch fraszek: Apel chirurga oraz Ryzy papieru. Ślady składania, drobne naderwania, stan dobry.

160. Stażewski Henryk (1894-1988), malarz związany z nurtami awangardowymi, przedstawiciel konstruktywizmu – Refleksje z salonów sztuki. („Kuźnica", lipiec 1947). Autograf („H. Stażewski"). Kart (luzem) 4, 30 x 22 cm. 1200,-

Pismo odręczne Henryka Stażewskiego piórem (dopisek długopisem i drukowanymi literami o miejscu publikacji). Tekst artykułu o salonach zimowych sztuki w Krakowie i Warszawie, jaki ukazał się w krakowskiej „Kuźnicy", nr 26 w dn. 1 VII 1947 r. na str. 6, uzupełniony reprodukcjami sześciu obrazów**.** Rękopis tekstu jest niemalże identyczny z publikacją prasową, redakcja „Kuźnicy" skreśliła jedynie ostatnie zdanie autora. Zażółcenia, ślady składania i drobne przykurzenia oraz zagięcia kart, poza tym stan dobry.

161. Tatarkiewicz Władysław (1886-1980), filozof, historyk sztuki – List, b.m. (Warszawa?), dat. 18 maja 1913 (?) r., pismo odręczne z autografem „Wł. Tatarkiewicz", k. [2], 17,5 cm. 300,-

Krótki list wielkiego uczonego do nieznanego autora (zatytułowany „Szanowny Panie Redaktorze"), dotyczący przesłanego artykułu o ceramice, w związku ze zbliżającą się wystawą (być może mowa

162. Państwowa Szkoła Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Krakowie.

o wystawie szkła i ceramiki, zorganizowanej od czerwca do września 1913 r. przez Towarzystwo Opieki nad Zabytkami Przeszłości – Tatarkiewicz był wówczas członkiem komitetu redakcyjnego). Ślad składania, stan bardzo dobry.

162. [Państwowa Szkoła Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Krakowie] – Album rysunków i fotografii. Kraków, okres międzywojenny, k. [18], 19,0 x 25,0 cm, opr. ppł. 1000,-

Pamiątkowy album dotyczący krakowskiej Szkoły Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego, uczelni powstałej w 1918 r., wielokrotnie zmieniającej nazwę, odnoszącej znaczące sukcesy w kraju i zagranicą (m.in. na słynnej wystawie paryskiej w 1925 r.). Kształcono tam m.in. na wydziałach: tekstylnym (pod kierunkiem Wiesława Zarzyckiego), malarstwa dekoracyjnego (Jan Bukowski), grafiki (Henryk Uziembło), rzeźby (Jan Raszka). Oferowany album zawiera **11 fotografii** czarno-białych (o wym. 13,0 x 18,0 oraz 9,0 x 13,0 cm), ukazujących profesorów, uczniów oraz ekspozycje prac studentów (na fotografiach m.in. Jan Bukowski, Mieczysław Różański). Na pozostałych kartach wklejone **rysunki oraz akwarele**, częściowo sygnowane monogramami oraz opisane (na nich m.in. karykatury profesorów i uczniów; jedna akwarela dat. 1920). Na ostatniej karcie wklejone zaproszenie na przedstawienie w Państwowej Szkole Zawodowej Żeńskiej w Makowie Podhalańskim (1934 r.). Wszystkie karty opisane piórem, na pierwszej wklejony opis albumu. Stan dobry.

RĘKOPISY WOJSKOWE

– Obywatelstwo honorowe dla Józefa Piłsudskiego –

163. [Piłsudski Józef] – Nadanie obywatelstwa honorowego gmin wiejskich i miejskich powiatu oszmiańskiego pierwszemu marszałkowi Józefowi Piłsudskiemu. Oszmiana, Graużyszki, Krewo, Smorgonie, Holszany, Polany, Soły i Dziewieniszki 1928-1929. Wydział Powiatowy Sejmiku Oszmiańskiego; Gminy i miasta powiatu.

163. Honorowe obywatelstwo dla J. Piłsudskiego.

164. Komitet Pomocy Inwalidom Polskim.

Dyplomy rysowane ręcznie na specjalnym papierze, tekst kaligrafowany (piórko, akwarela). Autografy starosty powiatowego, przewodniczących samorządów i ich radnych (91). Pieczęcie organów samorządowych (tuszowe) i Muzeum Belwederskiego. Bifolia, k. [22], 44 x 34 cm. 11 000,-

Z odręcznymi podpisami: W. Suszyńskiego, starosty powiatu oszmiańskiego i przewodniczącego wydziału sejmiku powiatowego, burmistrzów Oszmiany i Smorgoń, wójtów gmin Dziewieniszek, Graużyszek, Holszan, Krewa, Polan, Smorgoń i Sół oraz członków wydziału powiatowego sejmiku oszmiańskiego, radnych miejskich i wiejskich gmin (łącznie 91 autografów). Zespół obejmuje niedatowaną [1929] **uchwałę wydziału powiatowego sejmiku oszmiańskiego o nadaniu honorowego obywatelstwa gmin wiejskich i miejskich powiatu oszmiańskiego dla marszałka Józefa Piłsudskiego**, kartę ogólną wszystkich gmin z adresem hołdowniczym oraz dziewięć dyplomów honorowego obywatelstwa poszczególnych gmin tegoż powiatu. Dyplomy gmin datowane różnie od 14 III 1928 do 23 XI 1929 r. Każdy z nich składa się z tekstu uchwały rady gminy z autografami burmistrza bądź wójta oraz radnych. Przy uchwałach gmin występuje stosowna pieczęć urzędowa. Smorgonie są reprezentowane przez gminę miejską i wiejską. Każda kolejna karta towarzysząca danej uchwale zawiera wizerunek związany z regionem. Znalazły się na nich: świątynia oo. Franciszkanów w Oszmianie, kościoły parafialne w Graużyszkach i Smorgoniach, ambona parafii w Holszanach, ruiny zamku w Krewie, dwór w Kusztelanach gminy solskiej, plebania w Narwaliszkach gminy dziewieniskiej, obraz NMP w Gudohajach gminy polańskiej oraz Smorgoniak po powrocie [z wojny] na zgliszczach. Wszystkie dyplomy i teksty otoczone ramkami w kolorze czarno-czerwonym, w formie stylizowanych ornamentów z herbami Kościesza (Piłsudskich), w prawym lub lewym rogu karty oraz miasta Oszmiany w części dolnej. Z przodu karty z uchwałą sejmiku oraz karty z dedykacją ogólną gmin kolorowy trójpolowy herb Oszmiany nadany miastu przez ostatniego króla Polski. Na odwrocie każdego bifolia odcisk pieczęci z sygn.: „Muzeum Belwederskie nr 4336". Stan bardzo dobry. **Unikat.**
(Patrz tablica I)

---

164. [Wielkopolska] – Dyplom – pokwitowanie „W dowód wdzięczności za poświęcenie zdrowia lub życia za niepodległość ojczyzny naszej złożył dla Inwalidów Polskich

oraz Wdów i Sierot po poległych …". Poznań 1921. Komitet Pomocy Inwalidom Polskim na Województwo Poznańskie. Zakł. Litograf. F. Pilczek. Projekt. W. Chełmońska. Druk artystyczny, ręcznie wypełniany (jednobarwny), 27 x 19 cm. 150,-

Dwóch inwalidów wojskowych (jeden w rogatywce, drugi w maciejówce) z łopoczącym sztandarem biało-czerwonym, nad którym Orzeł biały z wieńcem laurowym, całość okolona ozdobną ramką. Faksymilia podpisów członków Komitetu w Poznaniu. Pokwitowanie numerowane na 1000 mk polskich z wpisanym nazwiskiem ofiarodawcy (St. Jakubowski), u dołu poza ramką podpis odbierającego kwotę (nieczytelny). Stan dobry.

165. [Korpus Ochrony Pogranicza] – **Naglicki Marian Edward** (1897-po 1945), oficer wywiadu KOP – Raport do Dowództwa KOP w Warszawie na temat „istniejącej organizacji nacjonalno-ukraińskiej", dat. Zdołbunów 30 IV 1925 r. Autograf („Naglicki"). Pieczęć Dowództwa 1 Brygady KOP. Maszynopis, s. 6, [3], 35 x 22 cm, luźne składki. 360,-

Raport omawia działalność prawicowych organizacji ukraińskich w Polsce, występujących pod nazwami „Ukrainskij Sojuz Starszyn i Kozakow", związanych z kierownictwem emigracyjnym. W tekście opisano rozpracowanie wywiadowcze agend w Polsce, z przytoczeniem nazwisk informatorów wywiadu polskiego, działaczy ruchu oraz osób udzielających wsparcia. Na uwagę zasługuje również obecność działaczy monarchistycznych na Wołyniu, w tym przedstawicieli emigracji rosyjskiej oraz poparcie miejscowego ziemiaństwa (hr. Szuwałow z Dubna czy Ledóchowscy z Wołynia). W tekście odniesienia do materiału dowodowego w postaci 17 wyszczególnionych załączników (głównie relacje informatorów), których przy niniejszym dokumencie brak. Pieczęć podłużna w nagłówku: „Korpus Ochrony Pogranicza / Dtwo 1 Brygady. Ldz. ...". Ślad po złożeniu, zażółcenia, poza tym stan dobry.

166. Komunikat Informacyjny. Działalność polityczna mniejszości narodowych: niemieckiej, białoruskiej i ukraińskiej w Polsce (za czas od 1.stycznia 1927 r. – 1. lipca 1927 r.). Warszawa X [właściwie 15 XI] 1927. Sztab Generalny. Maszynopis powielony, k. tyt., s. 66, poszyt. 900,-

Ściśle tajne. Tylko do użytku służbowego. Wydawnictwo wewnętrzne Oddziału II Sztabu Generalnego z faksymile podpisu ppłk. dypl. Tadeusza Schaetzla, szefa Oddziału II Sztabu Generalnego. Zawiera charakterystykę poszczególnych ugrupowań politycznych wśród Białorusinów (w tym organizacje społeczne) i Ukraińców w II Rzeczypospolitej. W przypadku mniejszości niemieckiej omawia również ich organizacje gospodarcze, religijne i porusza problematykę wielkiej własności niemieckiej, Górnego Śląska oraz działalność niemieckich konsulatów. Nakład 20 egz. wg rozdzielnika na pierwszej karcie dla wyższych instytucji wojskowych, centralnych i terenowych. Tytuł na okł. Zażółcenia na pierwszej stronie i drobne postrzępienia przy dolnej krawędzi grzbietu, poza tym czysty egz. Stan dobry. **Rzadkie.**

167. Busler Kazimierz Karol (1894-1945), adiutant przyboczny Marszałka Józefa Piłsudskiego (1929-1934), ostatni dowódca 10 Pułku Ułanów Litewskich w randze podpułkownika – Wizytówka z życzeniami dla Józefa Piłsudskiego, dat. 19 III 1930. Autograf („Busler"). Karta (dwustronna), 6 x 11 cm. 200,-

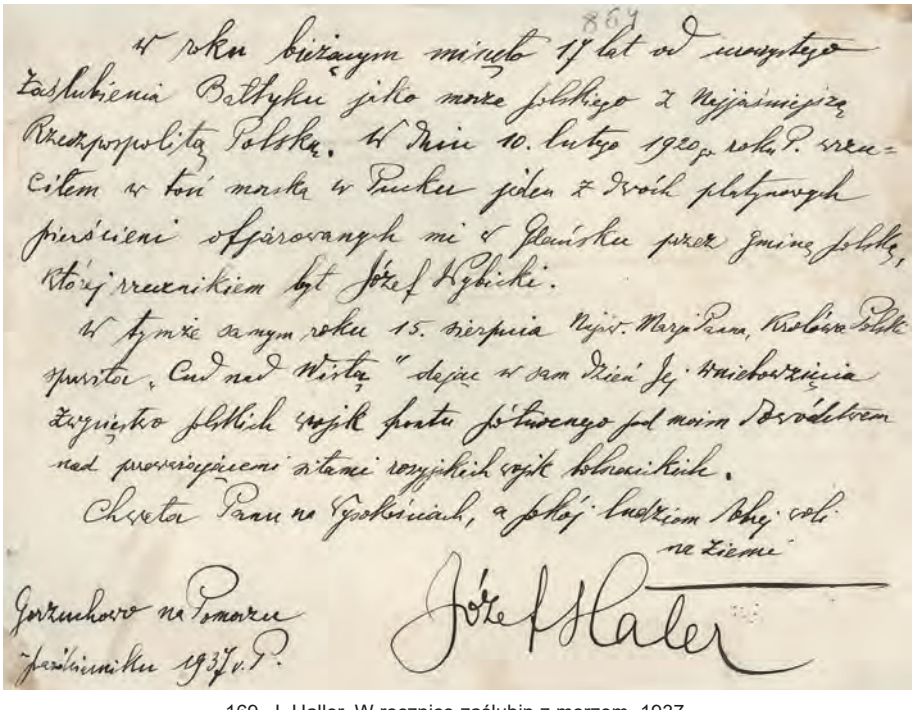
Na odwrocie wizytówki pismo odręczne mjr. K. Buslera z życzeniami dla Marszałka z okazji imienin w dniu 19 marca 1930 r. Stan bardzo dobry.

168. Mościcki Ignacy (1867-1946), prezydent Rzeczypospolitej Polskiej. **Piłsudski Józef**, marszałek Polski – Patent oficerski na stopień podporucznika w korpusie oficerów marynarki wojennej dla Kazimierza Miłosza Wilkanowicza. Nr 812/34, dat. Warszawa 15 VIII 1934 r. Sucha pieczęć ministerstwa. Miedzioryt, 48,5 x 62,0 cm. 500,-

Z podpisami (faksymile) prezydenta RP Ignacego Mościckiego; marszałka Józefa Piłsudskiego jako ministra spraw wojskowych oraz płk. Ignacego Misiąga (1891-1942), jako szefa Biura Personalnego Ministerstwa. Całość tłoczona wg projektu prof. ASP Wojciecha Jastrzębowskiego (1884-1963),

168. Patent oficerski. 1934.

169. J. Haller. W rocznicę zaślubin z morzem. 1937.

rytował prof. ASP Jan Wojnarski (1879-1937). Tekst patentu w szerokiej ozdobnej ramce składającej się z panopliów, orłów z różnych epok i orła urzędowego oraz elementów florystycznych. U góry napis „Patent oficerski", u dołu „Honor i Ojczyzna". Dyplom otrzymał Kazimierz Miłosz Wilkanowicz (1911- po 1967), oficer w kampanii wrześniowej 1939 r. oraz jeniec oflagów niemieckich, późniejszy kapitan żeglugi wielkiej. Drobne przybrudzenia na obrzeżach powstałe po wyjęciu dyplomu z ramek, poza tym stan bardzo dobry.

169. Haller Józef (1873-1960), generał broni Wojsk Polskich – Tekst rocznicowy na pamiątkę 17-lecia „zaślubienia Bałtyku z Rzeczpospolitą Polską", dat. Gorzuchowo na Pomorzu, X 1937 r. Autograf („Józef Haller"). Karta, 17 x 22 cm. 600,-

Pismo odręczne Józefa Hallera, napisane w jego posiadłości na Pomorzu i ofiarowane miejscowej społeczności lub osobie. W dworku w Gorzuchowie (obecnie dzielnica Władysławowa) gen. Haller gospodarował na zakupionej resztówce dawnego majątku ziemskiego do końca sierpnia 1939 r. W tekście opisuje **okoliczności zaślubin Polski z Bałtykiem** w dn. 10 II 1920 r. oraz wspomina późniejszy sierpniowy „Cud nad Wisłą". Na obrzeżach zbrązowienia powstałe wskutek wyjęcia pamiątkowego pisma ze starej ramki. Stan dobry.

170. Kuniczak Stanisław (1900-1974), ówczesny oficer Oddziału II Sztabu Naczelnego Wodza, późniejszy generał brygady Wojska Polskiego – Pismo do Szefa Oddziału III Sztabu Naczelnego Wodza [płk. dypl. Andrzeja Mareckiego], dat. Londyn 10 X 1940 r. Autograf („Kuniczak", mjr). Maszynopis, k. [5], 33 x 20 cm. 450,-

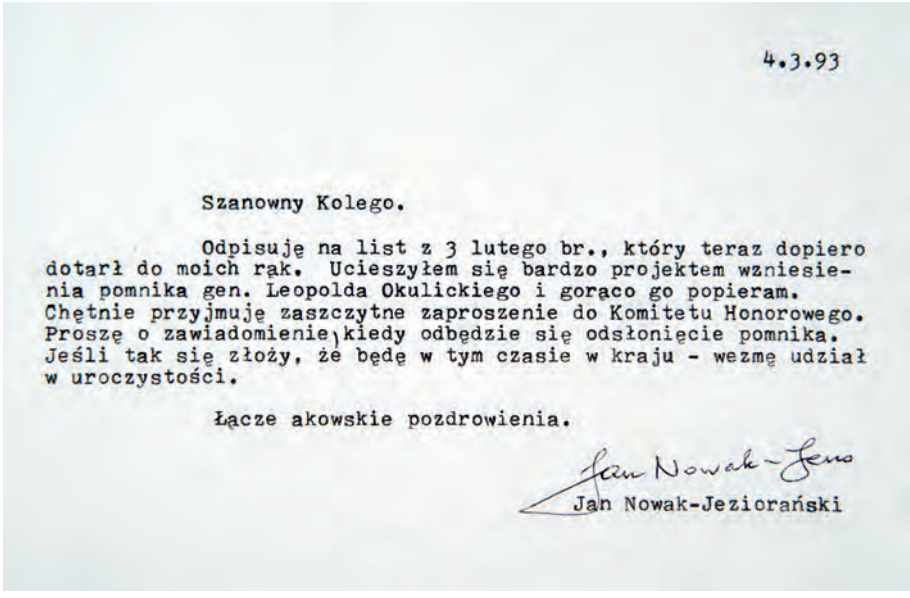
Z odręcznym podpisem mjr. dypl. Stanisława Kuniczaka. Raport oficera wywiadu na temat niemieckich skoczków spadochronowych, a w szczególności dywersantów cywilnych zrzuconych 2 IX 1939 r. w okolicach Torunia. Mieli oni za zadanie m.in. wmieszać się w tłum uchodźców i siać wśród nich panikę oraz sygnalizować lotnikom niemieckim obecność Wojska Polskiego. Obszerny materiał opisujący szkolenie dywersantów oraz formy ich aktywności i wyposażenie. Adnotacje ołówkiem i kredką, ślady składania, dziurkowania i zszywania. Stan dobry. Nieznane karty z historii wojny obronnej w Polsce 1939 r.

171. Niemieckie oddziały wojsk lądujących z samolotów i za pomocą spadochronów. [Londyn, jesień 1940. Sztab Naczelnego Wodza]. Maszynopis, k. 27, mapa szkicowa, 26 x 21 cm, zszywka. 360,-

Opracowanie Oddziału III (?) Sztabu Naczelnego Wodza, opisujące niemieckie wojska powietrzno-desantowe (Fallschirmjäger), z uwzględnieniem ich udziału w bitwie o Flandrię od 10 V 1940 r. Autor opracowania charakteryzuje organizację, wyposażenie oraz metody działania zarówno spadochroniarzy, jak i wojsk transportowanych samolotami. Zawiera sprawozdanie z działań tych wojsk na terenie Holandii, ich osiągnięcia i porażki. Załączniki, również na 2 kartach i adnotacje oraz poprawki w tekście. Ślady nieznacznego używania, dziurkowania na marginesie i ślad po skorodowanej zszywce, poza tym stan dobry.

172. [Armia Krajowa] – Zbiór 5 rozkazów oddziału Armii Krajowej z Obwodu AK Iłża o kryptonimie „Korsyka" z okresu 1944/1945. Maszynopisy (4), rękopis (1), adnotacje kredką, różne formaty (15 x 20 – 30 x 21 cm), oraz:
Mapa Iłży. Pas 44. Słup 32. Skala 1:100.000. Warszawa 1986. Wojskowy Instytut Geograficzny. Arkusz 35,5 x 46,0 cm (kolorowy, złożony). 500,-

Rozkazy pochodzą z okresu po demobilizacji oddziałów AK uczestniczących w akcji „Burza", kiedy w okresie jesienno-zimowym utrzymywano w terenie jedynie kadrowe jednostki. Okres ten jest dość mało znany, stąd zarówno kryptonim oddziału („Korsyka"), jak i jego dowódcy („Grot"; „Wuzma") nie został rozszyfrowany. Pisma datowane metodą szyfrowania, obejmują daty 13 i 14 XII 1944 oraz 4 I 1945 r. Dotyczą sporządzenia ewidencji zdemobilizowanych oddziałów „Potoka" [Wincenty Tomasik] i „Wrzosa" [Mieczysław Zasada], wniosków o awanse dla żołnierzy, zasad przestrzegania konspiracji oraz małej dywersji (m.in. zrywanie afiszy zachęcających do ochotniczej służby pomocniczej w wojskach niemieckich czy nalepianie haseł w rodzaju „Zwróćcie ludzi z Oświęcimia"). Terenem operacyjnym oddziału były m.in. Starachowice Górne i Starachowice Wieś. Dołączono mapę taktyczną z okresu II

4.3.93

Szanowny Kolego.

Odpisuję na list z 3 lutego br., który teraz dopiero dotarł do moich rąk. Ucieszyłem się bardzo projektem wzniesienia pomnika gen. Leopolda Okulickiego i gorąco go popieram. Chętnie przyjmuję zaszczytne zaproszenie do Komitetu Honorowego. Proszę o zawiadomienie, kiedy odbędzie się odsłonięcie pomnika. Jeśli tak się złoży, że będę w tym czasie w kraju - wezmę udział w uroczystości.

Łącze akowskie pozdrowienia.

Jan Nowak-Jeziorański

174. Odsłonięcie pomnika generała L. Okulickiego. 1993.

Rzeczypospolitej z większą częścią powiatu iłżeckiego z siedzibą w Starachowicach-Wierzbniku oraz m. Skarżysko Kamienna i Szydłowiec położonych w województwie kieleckim. W czasie wojny był to obszar należący do Inspektoratu starachowickiego AK podległego Okręgowi Radom-Kielce. Rozkazy ze śladami składania, naderwań w miejscu złożenia i zagięć krawędzi, w dobrym stanie. Mapa ze śladami składania, przykurzona na odwrocie, czysta.

173. **[Ludowe Wojsko Polskie]** – „Żołnierzowi Demokracji za walkę z najeźdźcą niemieckim o Polskę, Wolność i Lud Obywatelowi Kossakowskiemu Lucjanowi". Naczelne Dowództwo Wojska Polskiego. Warszawa 1946. Projekt i druk. Wojsk. Instyt. Geograf. Druk artystyczny (kolorowy), ręcznie wypełniany, 28 x 36 cm. 150,-

Dyplom z emblematami żołnierskimi (czołgi; szarfa biało-czerwona z odznaką Grunwaldu: 1410-1945 Grunwald – Berlin; żołnierze z pepeszą) i miejscami walk „żołnierzy demokracji" – od Madryt 7.XI.1936 po Berlin 30.IV.-2.V.1945. Z walk Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie uwzględniono Narwik, Tobruk, Monte Cassino i Arnhem, a z kampanii wrześniowej Westerplatte, Warszawę, Kutno i Hel. Brak wymienionego Powstania Warszawskiego, są jedynie miejsca walk Armii Ludowej. U dołu inicjały: KRN (Krajowa Rada Narodowa). Zagniecenia przy krawędziach, prawy górny narożnik zagięty, zażółcenia, poza tym stan dobry.

174. **[Pomnik gen. Leopolda Okulickiego]** – Materiały związane z odsłonięciem pierwszego w Polsce pomnika gen. Leopolda Okulickiego, ostatniego komendanta głównego Armii Krajowej, w Wierzbie k. Koniuszy w dn. 10 X 1993 r. Autografy („Ad. Bień"; „Jan Nowak-Jezio[rański]"; „Fr. Kamiński"; „Bol. Nieczuja-Ostrowski"). Fotografie (8). Znaczki poczty podziemnej (2). Publikacje (2). Maszynopisy z kopertami, lata 1993-2008, różne formaty. 300,-

Korespondencja w maszynopisach z autografami skierowana do Społecznego Komitetu Budowy Pomnika Generała Leopolda Okulickiego Jana Nowaka-Jeziorańskiego i gen. bryg. Franciszka Kamińskiego (ówczesny szef ZBOWiD). Autograf Adama Bienia (1899-1998), polityka ruchu ludowego, członka władz Polskiego Państwa Podziemnego, więźnia NKWD i kawalera Orderu Orła Białego na ocenzurowanej

karcie jego wspomnień. Ponadto w zbiorze: 1) Informator Muzeum im. Generała Okulickiego. Oprac. Bronisław Orzechowski, Szarbia 2001, s. 15, [3], oryg. brosz. wyd.; 2) Znaczki „Słowa Niepodległego" z obiegu podziemnego w latach 80. XX w.; 3) Bień Adam, Wyprawa moskiewska. Staszów 1989. Tow. Kulturalne, s. 74, oryg. okł. brosz.; 4) Portret gen. Leopolda Okulickiego (reprodukcja) i siedem zdjęć (w tym kolor.) z uroczystości odsłonięcia pomnika w Wierzbnie, ok. 9 x 14 cm; 5) Zaproszenie na uroczystość odsłonięcia i poświęcenia pomnika dla gen. bryg. Franciszka Kamińskiego; 6) Życzenia gen. bryg. Bolesława Nieczuja-Ostrowskiego (1907-2008) dla opiekunów Muzeum z odręcznym podpisem. W dn. 10 X 1993 r. w Wierzbnie koło podkrakowskich Proszowic staraniem społecznym odsłonięto pierwszy pomnik upamiętniający lądowanie Cichociemnych i gen. bryg. Okulickiego (21/22 V 1944). Stan wszystkich materiałów bardzo dobry.

JÓZEF PIŁSUDSKI. LEGIONY

RĘKOPISY

– Józef Piłsudski –

– Apel Komendanta pisany w Kielcach –

175. Piłsudski Józef (1867-1935), ówczesny Komendant Główny Związku Strzeleckiego i nieformalny „komendant wojska polskiego", późniejszy dowódca I Brygady Legionów Polskich – Do prezydium sek. zach. NKN, dat. Kielce 3 IX [19]14 r., godz. 2. Autograf („J. Piłsudski"). Karta, 28 x 21 cm. 8000,-

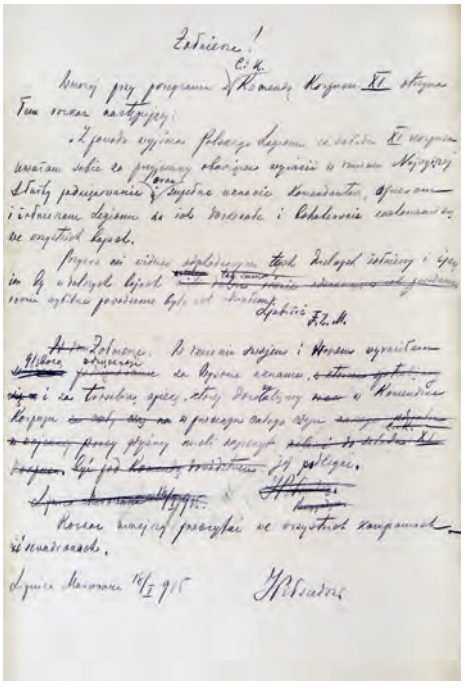
Pismo odręczne Józefa Piłsudskiego skierowane do prezydium sekretariatu zachodniego Naczelnego Komitetu Narodowego z Władysławem Jaworskim na czele. Powstało w niecały miesiąc po formalnym powołaniu Legionów Polskich z obcym dowództwem i po ponownym wkroczeniu oddziałów legionowych do Kielc. Autor pisma w pięciu punktach kreśli katastrofalny stan oddziału (m.in. braki umundurowania i broni) i inne okoliczności („nie wiadomo, komu podlegać i kogo słuchać"). Piłsudski pisze dalej, że **jeśli nie dostanie właściwego zaopatrzenia, to oddziały będzie musiał skierować z powrotem do Krakowa!** W dwa dni później w okolicach Kielc sformowano 1. Pułk Piechoty Legionów Polskich pod komendą Józefa Piłsudskiego. Pismo na papierze kratkowanym. Drobne naderwanie przy krawędzi, poza tym stan bardzo dobry. Jedno z najwcześniejszych pism Piłsudskiego po wymarszu Pierwszej Kadrowej z Oleandrów. **Unikat**.
(Patrz tablica VIII)

176. Piłsudski Józef (1867-1935) – Rozkaz okolicznościowy w związku z wyjściem I Brygady Legionów Polskich ze składu c.k. II Korpusu, dat. Lipnica Murowana 18 I 1915 r. Autograf („J. Piłsudski"). Karta, 34 x 21 cm. 2400,-

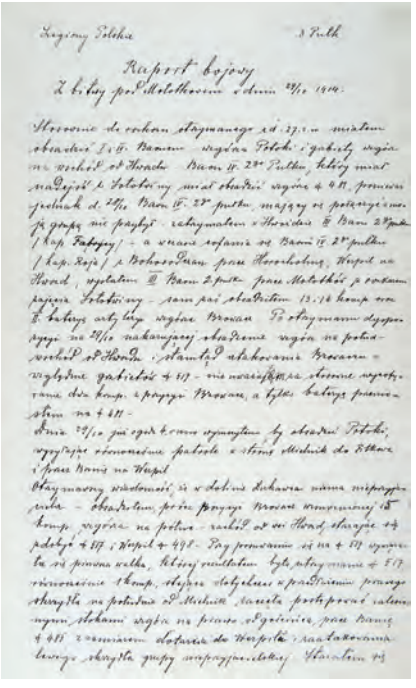
Pismo odręczne brygadiera Józefa Piłsudskiego w ołówku. Brudnopis. Przekazanie wyrazów uznania przez austriackiego feldmarszałka i refleksje dowódcy brygady wobec swoich żołnierzy. **Oryginalny rozkaz ze skreśleniami redakcyjnymi autora, powstały w warunkach polowych.** Drobne zagięcia i ślady po żelaznych spinaczach biurowych. Stan ogólny bardzo dobry. **Unikat.**
Lit.: Pisma Zbiorowe Józefa Piłsudskiego, t. 4, Warszawa 1937, s. 26.

177. Piłsudski Józef (1867-1935) – Rozkaz nominacyjny dla kpt. Kazimierza Herwina na dowódcę V Baonu [I Brygady Legionów Polskich] z kwaterą w Bujakowie, dat. Kęty 13 II 1915 r. Formularz drukowany, ręcznie wypełniony (nadpisany). Autograf („J. Piłsudski"). Karta, 18 x 10 cm. 2000,-

Pismo odręczne Józefa Piłsudskiego w ołówku. Odbiorcą nominacji był Kazimierz Jan Piątek, ps. „Herwin" (1886-1915), dowódca I Kompanii Kadrowej (po Tadeuszu Kasprzyckim) i ówczesny dowódca II/1 PP Legionów Polskich. Znany m.in. z tego, że do końca swojej służby nosił w tornistrze komplet

176. Józef Piłsudski. Rozkaz. 1915.

181. Józef Haller. Raport bojowy. 1914.

dzieł Słowackiego. W kilka miesięcy później ranny w bitwie pod Konarami zmarł z ran w lazarecie. Uznany został za bohatera narodowego, jego nazwiskiem nazwano jedną z ulic w Krakowie. Stan bardzo dobry. **Unikat powstały w warunkach polowych**.
(Patrz tablica VIII)

178. [Piłsudski Józef] – Rozkaz I. Brygady Legionów Polskich, nr 787, niedat. [po 2 VII 1915]. Autograf („Nałęcz, ppor."; „Tadeusz Trapszo, ppor., adj. pułku"). Pieczęć I. Bryg. Piłsudskiego Leg. Pol. Karta (dwustronna), 34 x 21 cm. 500,-

Pismo odręczne ppor. Nałęcza [Józef Wiktor Jeleński], potwierdzone za zgodność przez ówczesnego adiutanta 5. Pułku Piechoty Legionów Polskich ppor. Tadeusza Trapszo (1894-1958), późniejszego płk. dypl. Wojska Polskiego. **Okolicznościowy rozkaz Brygadiera Józefa Piłsudskiego, cytujący słowa pochwały najwyższych austriackich dowódców i arcyksiążąt z dynastii Habsburgów** i wyrazy uznania naczelnego dowództwa austriackiego za boje Legionów Polskich 18-25 maja i 2 VII pod Józefowem (atak na przyczółek mostowy). Ładny odcisk pieczęci z Orłem polskim i napisem w otoku: „I. Bryg. Piłsudskiego Leg. Pol. Komenda 2 p.p." [wewnętrzna numeracja brygadowa 5. PP Leg.Pol.]. **Rękopis stanowi pierwszy odręczny i potwierdzony odpis oryginalnego rozkazu dowódcy**, który następnie powielano w wielu egzemplarzach „celem odczytania w kompaniach, szwadronach, bateriach i instytucjach brygady". Rozkaz nie został uwzględniony w „Pismach Zbiorowych Józefa Piłsudskiego" (Warszawa 1937-1938). Stan bardzo dobry.

179. Piłsudski Józef (1867-1935), ówczesny referent Komisji Wojskowej w Tymczasowej Radzie Stanu Królestwa Polskiego – Poświadczenie zgłoszenia dobrowolnego wstąpienia do Wojska Polskiego, niedat. [1917]. Maszynopis do powielenia celem wypełnienia. Autograf („J. Piłsudski"). Karta, 22 x 23 cm. 600,-

Pismo odręczne Józefa Piłsudskiego: „Zgodność kopi zaświadczam" z jego autografem u dołu maszynopisu. Maszynopis powstał w celu powielenia w większej ilości blankietów do wypełnienia dla

osób zgłaszających się do Wojska Polskiego. Pismo z okresu uczestnictwa Piłsudskiego w charakterze radcy w Tymczasowej Radzie Stanu (18 I – 2 VII 1917). Niniejsze zaświadczenie, które miano wydawać zgłaszającym się ochotnikom w związku z planowaną akcją werbunkową, pozostało jedynie projektem wobec wycofania się Piłsudskiego z Komisji i tzw. kryzysem przysięgowym. Stan ogólny bardzo dobry.

– Legiony –

180. Sosnkowski Kazimierz (1885-1969), ówczesny major i szef sztabu I Brygady Legionów Polskich, późniejszy generał broni Wojska Polskiego – Rozkaz o taborach. Kwatera główna Koniecmosty-Kuchary [koło Wiślicy] 1 X 1914 r. Rękopis z podpisem Sosnkowskiego jako szefa sztabu I Brygady Legionów. Karta (obustronnie zapisana), 34 x 21 cm. 350,-

Tekst z podpisem odbity na hektografie. Bardzo wczesny dokument organizacyjny Legionów Polskich, dotyczący taborów. Pierwsza strona nieco wyblakła z przybrudzeniami, czytelna. Stan dobry.

181. Haller Józef (1873-1960), major i dowódca 3 Pułku Piechoty Legionowej, późniejszy dowódca II Brygady Legionów Polskich i generał broni Wojska Polskiego – Raport bojowy z bitwy pod Mołotkowem w dniu 29 X 1914 r., dat. Rafajłowa 5 XI 1914 r. Autograf („J. Haller mjr."). Podwójne bifolium, k. [3], 34 x 22 cm. 200,-

Pismo odręczne z epoki. Raport w czystopisie z walki 2 i 3 Pułku Legionów Polskich pod Mołotkowem koło Nadwórnej na Wołyniu z przeważającymi siłami wojsk rosyjskich. Walki te zostały upamiętnione współcześnie na Grobie Nieznanego Żołnierza w Warszawie. Papier liniowany, pismo bez skreśleń. Uwagi przepisującego w ołówku. Stan bardzo dobry.

182. Haller Józef (1873-1960) – Pismo do c. i k. Komendy Legionów Polskich w Königsfeld (Királymezo, obecnie Ust Czorna), dat. Rafajłowa 6 XI [1914]. Formularz drukowany, ręcznie wypełniony przez dowódcę z autografem („J. Haller, mjr"). Karty dwie, 18 x 9 cm. 700,-

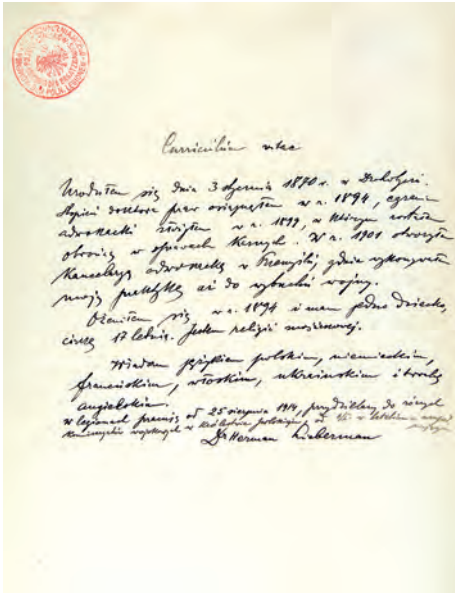
Pismo odręczne ołówkiem mjr. Józefa Hallera jako dowódcy pułku. Raport pisany w warunkach polowych, ze starcia w pobliżu spalonego mostu w Pasiecznej, które trwało jeszcze w momencie pisania raportu. Skreślenia i uwagi ręką autora oraz dwa autografy. Stan ogólny bardzo dobry.

183. Haller Józef (1873-1960), major i dowódca 3 Pułku Piechoty Legionowej, późniejszy dowódca II Brygady Legionów Polskich i generał broni Wojska Polskiego – Meldunek do c. i k. Komendy Legionów Polskich w Rafajłowej, dat. na południe od spalonego mostu (?) w Pasiecznej 8 XI [1914]. Formularz meldunkowy, drukowany, ręcznie wypełniany przez dowódcę z autografem („J. Haller"). Karta, 18 x 9 cm. 500,-

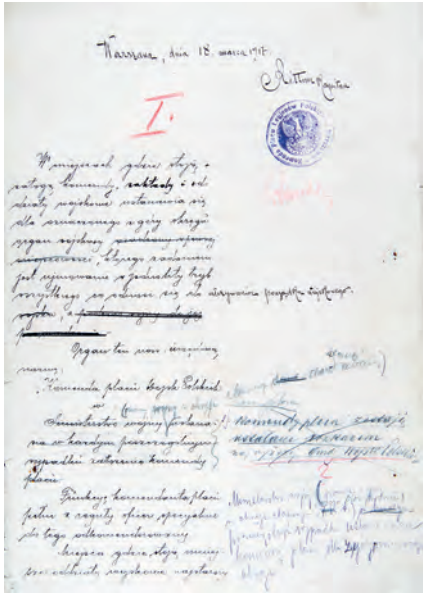
Pismo odręczne ołówkiem mjr. Józefa Hallera jako dowódcy pułku. Zawiera raport z pola walki 3. Pułku Piechoty Legionów Polskich tuż przed szturmem Pasiecznej (miejscowość w Karpatach Wschodnich, na pograniczu Galicji i Węgier). Stan bardzo dobry. **Pismo dowódcy pułku powstałe w warunkach polowych**.
(Patrz tablica VIII)

184. Haller Józef (1873-1960) – Adres do c. i k. Komendy Legionów, dat. Rafajłowa 3 XII 1914 r. Autograf („J. Haller, ppłk"). Pieczęć Komendy Legionów Polskich – 3 pp. Karta, 34 x 21 cm. 250,-

Pismo odręczne ówczesnego podpułkownika Józefa Hallera. Karta stanowi część adresową do jakiegoś złożonego raportu dla c. i k. Komendy Legionów. Ładny odcisk pieczęci z Orłem polskim

185. Herman Lieberman. Służba w Legionach.

189. O Komendzie Placu Legionów. 1917.

Komendy Legionów Polskich – 3 PP Leg.Pol., pozostającego pod dowództwem Józefa Hallera. Ślady składania i przykurzenia w miejscach złożenia, poza tym stan bardzo dobry.

185. **Lieberman Herman** (1870-1941), adwokat, ówczesny podporucznik piechoty Legionów Polskich, późniejszy czołowy działacz Polskiej Partii Socjalistycznej, więzień brzeski, współpracownik gen. Władysława Sikorskiego – Curriculum vitae, niedat. [Radomsko marzec 1915]. Autograf. Pieczęć Komendy Baonu Uzupełniającego Legionów Polskich. Bifolium, s. [1], 36 x 23 cm. 350,-

Pismo odręczne Hermana Liebermana. Zawiera jego krótki życiorys z uwzględnieniem służby legionowej. Autor wstąpił do Legionów Polskich w sierpniu 1914 r. i przeszedł drogę od szeregowca do porucznika. Za bitwę pod Kostiuchnówką otrzymał później Krzyż Walecznych. W tekście podkreślił swoje wyznanie (mojżeszowe). Był przeciwnikiem żydowskich ugrupowań narodowych i opowiadał się za asymilacją Żydów. Po kryzysie przysięgowym w 1917 r. był obrońcą legionistów II Brygady w Marmarosz-Sziget, oskarżonych o zdradę stanu. W lewym górnym rogu odcisk tuszowy pieczęci z Orłem polskim w języku pol. i niem. Stan bardzo dobry.

186. **Furgalski Wyrwa Tadeusz** (1890-1916), ówczesny kapitan i dowódca batalionu w 1 Pułku I Brygady Legionów Polskich, późniejszy major – Pismo do Komendy I Dywizjonu Ułanów w Domaradzicach k. Staszowa, dat. Konary 25 V 1915 r. Formularz meldunkowy, ręcznie wypełniany. Autograf („Kapitan Wyrwa"). Karta, 17 x 10 cm. 300,-

Pismo odręczne kpt. Tadeusza Wyrwa Furgalskiego. Pisane w dwa dni po bitwie pod Konarami. Dotyczy roli ppor. Tadeusza Wieniawy Długoszowskiego (krewnego Bolesława) jako oficera łączności. Pismo ołówkiem kopiowym na blankiecie rubrykowanym, powstałe w polowych warunkach. Stan bardzo dobry.

187. **[Legiony Polskie]** – Ordre de Bataille Kompanii Karabinów Maszynowych Legionów Polskich, niedat. [ok. 1916]. Maszynopisy i rękopisy powielone. Bifolia i karty, s. [9], 36-37 x 21-22 cm. 150,-

Zbiór obejmuje szczegółowe schematy organizacji kompanii karabinów maszynowych, z precyzyjnymi wykazami ludzi, koni oraz sprzętu. Rubryki, tabele i schematy oraz tekst pt. „Pouczenie dla kompanii karabinów maszynowych". Odbitka hektograficzna czytelna. Drobne zagniecenia i przykurzenia na obrzeżach, poza tym stan więcej niż dobry.

188. [Legiony Polskie] – Kurs karabinów maszynowych w Pomiechówku [koło Modlina] w maju 1917 r. Brulion, s. [16], luzem, 19 x 12 cm. 150,-

Pismo odręczne nieznanego legionisty (podpis? kredką niebieską nieczytelny). Notatki ołówkiem dotyczące historii rozwoju karabinu maszynowego, mechanizmu działania i poszczególnych jego części składowych. Kurs zorganizowano w ramach 1 Pułku Piechoty Legionów Polskich, który wówczas stacjonował w podwarszawskim Pomiechówku. Teksty czytelne, karty z niewielkimi przybrudzeniami w dobrym stanie.

189. Rittner Aleksander (1874 – po 1928), ówczesny kapitan Legionów Polskich i komendant Placu w Warszawie, późniejszy major sanitarno-administracyjny Wojska Polskiego – Projekt instrukcji o funkcjonowaniu Komend Placów Legionów Polskich, dat. Warszawa 18 III 1917 r. Brulion. Autograf („Rittner, kapitan"). Pieczęć Komendy Placu Legionów Polskich (tuszowa). Pięć bifoliów, s. 19, [1], 36 x 23 cm. 350,-

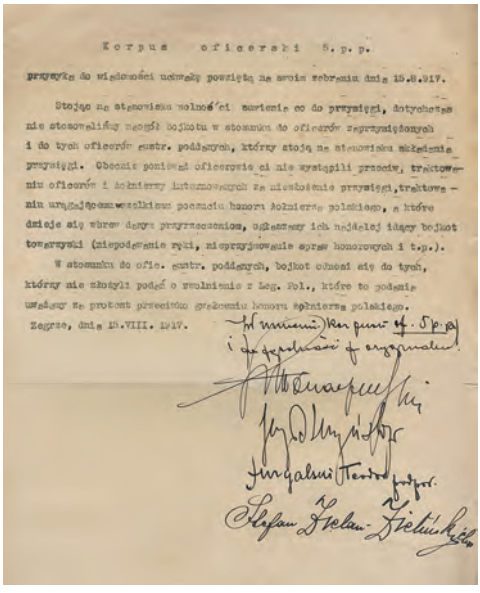
Pismo odręczne kpt. Aleksandra Rittnera piórem. Opracowanie z naniesionymi adnotacjami i uwagami w ołówku innym charakterem pisma, podkreślenia i skreślenia czerwonym lub niebieskim ołówkiem. Na każdej karcie odcisk pieczęci Komendy Placu Legionów Polskich z Orłem legionowym. Przybrudzenia na pierwszej i ostatniej karcie zewnętrznej, zagięcia narożników i krawędzi. Poprawki dodatkowe wniesione do tekstu na ogół czytelne. Stan ogólny dobry.

190. [Kryzys przysięgowy] – Korpus oficerski 5 Pułku Piechoty Legionów. Uchwała, dat. Zegrze, 15.08.1917 r. Maszynopis, z odręcznymi podpisami (Michał Tokarzewski-Karaszewicz, Jerzy Ferek-Błeszyński, Teodor Furgalski, Stefan Zielan Zieliński), k. 1, 35,0 x 21,0 cm. 700,-

Uchwała korpusu oficerskiego w sprawie ostracyzmu, który miał dotknąć tych, którzy przysięgę złożyli, z podpisami: Michała Tokarzewskiego-Karaszewicza, Jerzego Ferek-Błeszyńskiego, Teodora Furgalskiego ps. Pandor, Stefana Zielan-Zielińskiego. Tzw. kryzys przysięgowy wywołała manifestacyjna odmowa złożenia przysięgi na wierność cesarzowi niemieckiemu Wilhelmowi II w lipcu 1917 r. Spośród niemal 300 oficerów służących wówczas w Legionach, przysięgę złożyło tylko 107, w znakomitej większości z oddziałów i zakładów tyłowych oraz Krajowego Inspektoratu Zaciągu. W pułkach piechoty I Brygady zaprzysiężono tylko 5 oficerów. W ramach represji oficerowie i żołnierze pochodzący z Królestwa Polskiego, nieskładający ślubowania, zostali internowani w obozach w Beniaminowie i Szypiornie. Oficerowie pochodzący z Galicji byli zwalniani ze służby bez podania przyczyny i bez prawa noszenia munduru legionowego. Od 14 lipca rozpoczęły się aresztowania przywódców POW i działaczy niepodległościowych. Papier pożółkły, ślady składania, drobne przedarcia, stan dobry.

191. Zagórski Ostoja Włodzimierz (1882-1927?), ówczesny major wojsk austriackich i dowódca pułku artylerii Polskiego Korpusu Posiłkowego, późniejszy generał-pilot dywizji Wojska Polskiego – List do mjr Ganczarskiego z załączeniem przechwyconego przez cenzurę więzienia w Przemyślu listu żołnierza, dat. 20 IX [1917]. Autograf („Zagórski, mjr"). Bifolium, s. [1], 21 x 17 cm oraz:
(Schuster Edward). List do kaprala Wolfa z 4. Kompanii 6 pp (Legionów Polskich). Bakończyce (koło Przemyśla), niedat. [przed 20 IX 1917]. Autograf, k. [1], 10 x 14 cm oraz oryg. koperta z adresem. 400,-

Pismo przewodnie odręcznie ołówkiem przez mjr. Włodzimierza Ostoja-Zagórskiego. Skierowane do mjr. audytora armii austriackiej Artura Alfreda Ganczarskiego (1878 – po 1933). Audytor w okresie tzw. kryzysu przysięgowego „aktywnie uczestniczył w prześladowaniu żołnierzy wspierających działalność

Korpus oficerski 5. p. p.

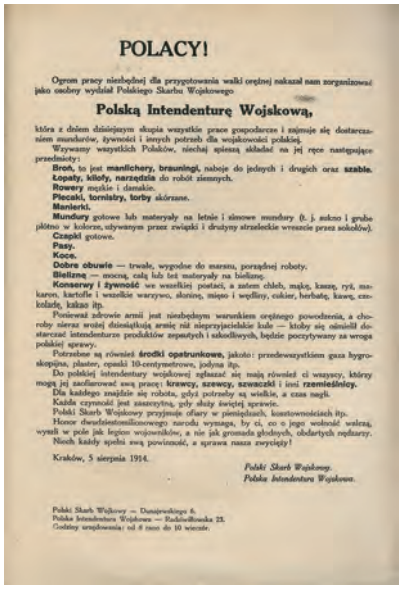
przykre do wiadomości uchwały powzięte na swoim zebraniu dnia 15.8.917.

Stojąc na stanowisku wolności sumienia co do przysięgi, dotychczas nie stosowaliśmy środki bojkotu w stosunku do oficerów zaprzysiężonych i do tych oficerów austr. podległych, którzy stoją na stanowisku składania przysięgi. Obecnie postawi oficerowie ci nie wystąpili przeciw, traktowaniu oficerów i żołnierzy internowanych za niezłożenie przysięgi, traktowaniu urągającemu wszelkiemu poczuciu honoru żołnierza polskiego, a które dzieje się wbrew danym przyrzeczeniom, ogłaszamy ich najdalej idący bojkot towarzyski (niepodawanie ręki, nieprzyjmowanie spraw honorowych i t.p.).

W stosunku do ofic. austr. podległych, bojkot odnosi się do tych, którzy nie złożyli podań o zwolnienie z Leg. Pol., które to podanie uważamy za protest przeciwko gwałceniu honoru żołnierza polskiego.

Zegrze, dnia 15.VIII. 1917.

190. Kryzys przysięgowy. Uchwała oficerów 5 PP.

POLACY!

Ogrom pracy niezbędnej dla przygotowania walki orężnej nakazał nam zorganizować jako osobny wydział Polskiego Skarbu Wojskowego

Polską Intendenturę Wojskową,

która z dniem dzisiejszym skupia wszystkie prace gospodarcze i zajmuje się dostarczaniem mundurów, żywności i innych potrzeb dla wojskowości polskiej.

Wzywamy wszystkich Polaków, niechaj spieszą składać na jej ręce następujące przedmioty:

Broń, to jest **manlichery, brauningi**, naboje do jednych i drugich oraz **szable.**
Łopaty, kilofy, narzędzia do robót ziemnych.
Rowery męskie i damskie.
Plecaki, tornistry, torby skórzane.
Manierki.
Mundury gotowe lub materyały na letnie i zimowe mundury (t. j. sukno i grube płótno w kolorze, używanym przez związki i drużyny strzeleckie wrzecznie przez sokołów).
Czapki gotowe.
Pasy.
Koce.
Dobre obuwie — trwałe, wygodne do marszu, porządnej roboty.
Bieliznę — mocną, całą lub też materyały na bieliznę.
Konserwy i żywność we wszelkiej postaci, a zatem chleb, mąkę, kaszę, ryż, makaron, kartofle i wszelkie warzywo, słoninę, mięso i wędliny, cukier, herbatę, kawę, czekoladę, kakao itp.

Ponieważ zdrowie armii jest niezbędnym warunkiem orężnego powodzenia, a choroby nieraz wrogi dziesiątkują armię nie nieprzyjacielskie kule — kto by się zdecydował dostarczać intendenturze produktów zepsutych i szkodliwych, będzie poczytywany za wroga polskiej sprawy.

Potrzebne są również **środki opatrunkowe,** jakoto: przedewszystkiem gaza hygroskopijna, plaster, opaski 10-centymetrowe, jodyna itp.

Do polskiej intendentury wojskowej zgłaszać się mają również ci wszyscy, którzy mogą jej zaofiarować swą pracy: **krawcy, szewcy, szwaczki** i inni **rzemieślnicy.**

Dla każdego znajdzie się robota, gdyż potrzeby są wielkie, a czas nagli.

Każda czynność jest zaszczytną, gdy służy świętej sprawie.

Polski Skarb Wojskowy przyjmuje ofiary w pieniądzach, kosztownościach itp.

Honor dwudziestomilionowego narodu wymaga, by ci, co o jego wolność walczą, wyszli w pole jak legion wojowników, a nie jak gromada głodnych, obdartych rzędarzy.

Niech każdy spełni swą powinność, a sprawa nasza zwycięży!

Kraków, 5 sierpnia 1914.

Polski Skarb Wojskowy.
Polska Intendentura Wojskowa.

Polski Skarb Wojskowy — Dunajewskiego 8.
Polska Intendentura Wojskowa — Radziwiłłowska 23.
Godziny urzędowania: od 8 rano do 10 wieczór.

193. Apel Polskiego Skarbu Wojskowego.

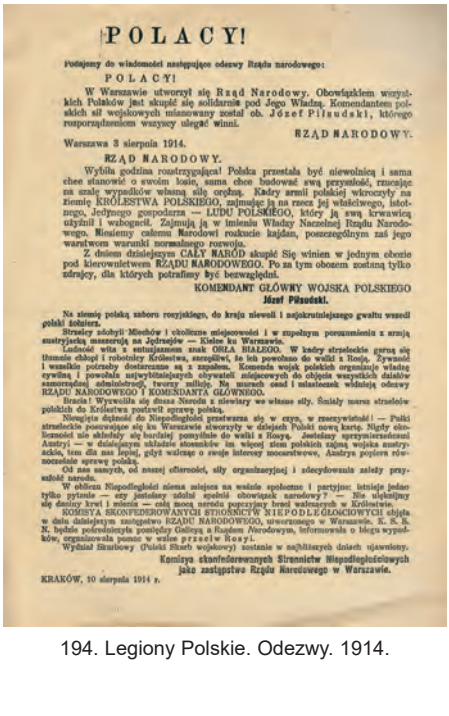
J. Piłsudskiego. Doprowadził do wielu aresztowań wśród nich i procesu w Przemyślu" na przełomie października i listopada 1917 r. Załącznik do pisma stanowi przechwycony list z aresztu polowego żołnierza z 1 baonu 6 pp 3 kompanii. W liście tym (niepodpisanym – nazwisko ustalono i wpisano w toku śledztwa) nadawca instruuje kolegów, jak odbić go z aresztu wojskowego i kto może tego dokonać. Wszystkie pisma ołówkiem ze śladami składania. Oryginalna koperta ze stemplem „Feldpostbrief". Karty ze śladami dziurkowania. Koperta rozerwana, poza tym stan dobry. **Oryginalne dokumenty z historycznego okresu prześladowań legionistów polskich odmawiających przysięgi, z nieznanym epizodem próby odbicia więźnia politycznego oczekującego na proces.**

PLAKATY, AFISZE, DRUKI ULOTNE

192. [Werbunek do Legionów] – „Legiony polskie. Naród polski pokazał, że pomimo długiej niewoli...". B. m., b.r. (1915); 92,0 x 112,0 cm. 15 000,-

Plakat werbunkowy, skierowany do Polaków z zaboru rosyjskiego, wydany w 1915 r. przez Departament Wojskowy Naczelnego Komitetu Narodowego (którego szefem był ppłk Władysław Sikorski). Po stronie prawej obszerny tekst, wzywający do wstępowania do Legionów Polskich („Rodacy! Czas wstać i brać oręże"). Poniżej: „Warunki wstąpienia do Legionów – Stanowisko prawne Legionistów", dotyczące praw ochotników. Po stronie lewej plakatu litografia, przedstawiająca Legionistę i tekst „Hej! Kto Polak na bagnety" – **dzieło Karola Zyndram Maszkowskiego** (1868-1938), malarza witrażysty, projektanta wnętrz, scenografa. Artysta od 1913 r. był członkiem Sokoła, od września 1914 r. ułanem II Brygady Legionów, potem oficerem ordynansowym Edwarda Rydza Śmigłego. Od 1918 r. pracował przy organizacji Muzeum Wojska w Warszawie. Po niewielkiej konserwacji. Ślady składania, zabrudzenia, niewielkie ubytki pap. uzupełnione. Jedyny znany egzemplarz znajduje się w zbiorach Biblioteki Narodowej (opisany i reprodukowany w książce: „Nad złoto droższe. Skarby Biblioteki Narodowej". Warszawa 2003, s. 206). **Wielka rzadkość!!!**
Lit.: Polski plakat wojskowy, s. 28, il. (tam datowanie 1914)
(Patrz tablica XI)

193. [Polski Skarb Wojskowy] – „Polacy! Ogrom pracy niezbędnej dla przygotowania walki orężnej nakazał nam zorganizować jako osobny wydział Polskiego Skarbu

POLACY!

Podajemy do wiadomości następujące odezwy Rządu narodowego:

POLACY!

W Warszawie utworzył się Rząd Narodowy. Obowiązkiem wszystkich Polaków jest skupić się solidarnie pod Jego Władzą. Komendantem polskich sił wojskowych mianowany został ob. Józef Piłsudski, którego rozporządzeniom wszyscy ulegać winni.

RZĄD NARODOWY.

Warszawa 3 sierpnia 1914.

RZĄD NARODOWY.

Wybiła godzina rozstrzygająca! Polska przestała być niewolnicą i sama chce stanowić o swoim losie, sama chce budować swą przyszłość, rzucając na szalę wypadków własną siłę orężną. Kadry armii polskiej wkroczyły na ziemię KRÓLESTWA POLSKIEGO, zajmując ją na rzecz jej właściwego, istotnego, Jedynego gospodarza — LUDU POLSKIEGO, który ją swą krwawicą użyźnił i wzbogacił. Zajmują ją w imieniu Władzy Naczelnej Rządu Narodowego. Niosiemy całemu Narodowi rozkucie kajdan, poszczególnym zaś jego warstwom warunki normalnego rozwoju.

Z dniem dzisiejszym CAŁY NARÓD skupić Się winien w jednym obozie pod kierownictwem RZĄDU NARODOWEGO. Po za tym obozem zostaną tylko zdrajcy, dla których potrafimy być bezwzględni.

KOMENDANT GŁÓWNY WOJSKA POLSKIEGO
Józef Piłsudski.

Na ziemię polską zaboru rosyjskiego, do kraju niewoli i najokrutniejszego gwałtu wszedł polski żołnierz.

Strzelcy zdobyli Miedźwi i okolicznie miejscowości i w zupełnym porozumieniu z armią austryjacką maszerują na Jędrzejów — Kielce ku Warszawie.

Ludność wita z entuzjazmem znak ORŁA BIAŁEGO. W każdy strzelecki garną się tłumnie chłopi i robotnicy Królestwa, zazwyczaj, że ich powołano do walki z Rosją. Żywność i wszelkie potrzeby dostarczane są z zapałem. Komenda wojsk polskich organizuje władzę cywilną i powołała najwybitniejszych obywateli miejscowych do objęcia wszystkich działów samorządnej administracji, twarzy miejsc. Na murach miast i miasteczek widnieją odezwy RZĄDU NARODOWEGO I KOMENDANTA GŁÓWNEGO.

Bracia! Wywrotnia się dzisiaj Narodu z niewiary we własne siły. Śmiały marsz strzelców polskich do Królestwa postawił sprawę polską.

Niezgięte dążenie do Niepodległości przetworzą się w czyn, w rzeczywistość! — Polski strzelecki poszwajcar się ku Warszawie utworzyły w dziejach Polski nową kartę. Nigdy ciemiężonej nie zbłądzły się bardziej pozytywnie do walki z Rosyą. Jestośmy sprzymierzeńcami Austryi — w dzisiejszym układzie stosunków im więcej ziem polskich zajmą wojska austryackie, tem dla nas lepiej, gdyż walczą o swoje interesy mocarstwowe, Austrya popiera równocześnie sprawę polską.

Od nas samych, od naszej ofiarności, siły organizacyjnej i zdecydowania zależy przyszłość narodu.

W obliczu Niepodległości niema miejsca na walcze społeczne i partyjne: istnieje jedno tylko pytanie — czy jesteśmy zdolni spełnić obowiązek narodowy? — Nie ulękniemy się ofiary krwi i mienia — całą mocą narodu poprzyjmy braci walczących w Królestwie.

KOMISYA SKONFEDEROWANYCH STRONNICTW NIEPODLEGŁOŚCIOWYCH objęła w dniu dzisiejszym zastępstwo RZĄDU NARODOWEGO, utworzonego w Warszawie. K. S. S. N. będzie pośredniczyła pomiędzy Galicyą a Rządem Narodowym, informowała o biegu wypadków, organizowała pomoc w walce przeciw Rosyi.

Wydział Skarbowy (Polski Skarb wojskowy) zostanie w najbliższych dniach ujawniony.

Komisya skonfederowanych Stronnictw Niepodległościowych jako zastępstwo Rządu Narodowego w Warszawie.

KRAKÓW, 10 sierpnia 1914 r.

194. Legiony Polskie. Odezwy. 1914.

Do Robotników w Królestwie Polskiem!

TOWARZYSZE!

Godzina czynu polskiego wybiła! Wojna europejska rozpętała swoje moce straszliwe. Na wschodzie Europy toczy się ona na naszej, na polskiej ziemi. A toczyć się musi i o nasze prawa, o naszą wolność, o możliwość swobodnego rozwoju całego narodu polskiego!

Czynem polskim dzisiaj to

Legiony Polskie

które się tworzą w Galicyi Zachodniej i Wschodniej. Wszystkie stronnictwa polskie połączyły się, aby do tych Legionów dać ludzi zdolnych do walki z wrogiem, aby zebrać pieniądze na umundurowanie i uzbrojenie tych kilkudziesięciu tysięcy Polaków, co pragną oczyścić ziemię polską z podłych rządów moskiewskich, zwolnić ją od hańby, od zgnilizny moskiewskiej, od kajdan i tarm, od łupówki i barbarzyństwa.

Armia austro-węgierska dopomaga w tworzeniu Legionów, dając armaty i karabiny maszynowe i dostarczając technicznej broni.

Pora na nas! Na Lud roboczy! Z dziewięciu polskich posłów socyalistycznych poszli czterej do szeregów Legionu, a pięciu pracuje w organizacyjnej robocie dla tworzenia Legionu! Jako posłowie wybrani przez robotników polskich wzywamy i Was towarzysze w całem Królestwie Polskiem, abyście spieszyli do szeregów Legionu!

Nazwiska nasze, pracę całego życia naszego dajemy jako rękojmię, że czyn zbrojny jest teraz właśnie konieczny, że jest on dziś obowiązkiem, z pod którego nie wolno wyłamać się nikomu pod grozbą zostania zdrajcą narodu.

Obłudne, śmiech w całym cywilizowanym świecie wzbudzające odezwy uciekających komend rosyjskich, pokazują tylko, że Moskale boją się siły polskiej, że chcą siłę polską uspić i oszukać, obiecując gruszki na wierzbie tym samym Polakom, których gnębili i więzili, którym odmawiali praw ludzkich i obywatelskich, których trzymali w niewoli przez całe stulecie!... Kula z polskiego karabinu, pchnięcie polskiego bagnetu jest jedyną odpowiedzią na te moskiewskie zalecanki.

Towarzysze! Pamiętajcie, że w tej wojnie olbrzymiej trzeba ofiar naszych, trzeba naszych dłoni zbrojnych, aby wyrosła nasze wolność, nasze zjednoczenie i nasza siła!

Nie pora na rzecze zadaniny, nie pora na wahanie się! Kto się czuje Polakiem, ten pospieszy do szeregu i stanie się polskim żołnierzem!

Do broni! Do szeregu! Do Legionów polskich!

Kraków, 22 sierpnia 1914.

Ignacy Daszyński

196. Apel I. Daszyńskiego. 1914.

Wojskowego Polską Intendenturę Wojskową ...". Kraków 5 sierpnia 1914 r. Polski Skarb Wojskowy; Polska Intendentura Wojskowa, k. [1], 31 x 24 cm. 120,-

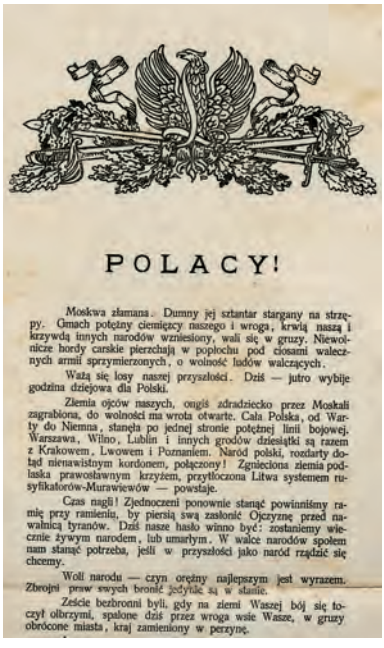
Apel Polskiego Skarbu Wojskowego, który otworzył wydział p.n. Polska Intendentura Wojskowa, z prośbą o dary rzeczowe, w tym broń, ubrania, oporządzenie wojskowe itp. dla celów wojskowości polskiej. Wydano w przeddzień wkroczenia w granice Królestwa Polskiego kadrowych oddziałów przyszłych Legionów Polskich. Drobne uszkodzenia na obrzeżach, poza tym stan bardzo dobry.

194. [Legiony Polskie] – „Polacy! Podajemy do wiadomości następujące odezwy Rządu Narodowego ...". Kraków, 10 sierpnia 1914 r. Komisja Skonfederowanych Stronnictw Niepodległościowych jako zastępstwo Rządu Narodowego w Warszawie, k. [1], 29 x 21 cm. 150,-

Informacja o dwóch cytowanych odezwach: Józefa Piłsudskiego jako Komendanta Głównego Wojska Polskiego o wkroczeniu armii polskiej [kadrowej] do Królestwa Polskiego oraz Rządu Narodowego rzekomo działającego w Warszawie (pod okupacją rosyjską) z datą 3 VIII 1914 r. Odezwy te były zagrywką polityczną ówczesnego przywódcy ruchu niepodległościowego, liczącego na wybuch powstania narodowego na początku wojny światowej. Ślady składania i uszkodzenia krawędzi, stan dobry.

195. [Rząd Narodowy] – „Polacy! Wielkie dzieło rozpoczęte. Kilka tysięcy polskich strzelców wkroczyło zwycięsko na ziemię Królestwa Polskiego …". Kraków 12 sierpnia 1914 r. Z ramienia Rządu Narodowego komisarz wojskowy dla Galicyi, k. [1], 38 x 25 cm. 200,-

Entuzjastyczna odezwa obozu niepodległościowego Józefa Piłsudskiego z pierwszych dni wojny, w imieniu mitycznego „Rządu Narodowego w Warszawie" (pod panowaniem rosyjskim), obliczona na wywołanie powstania narodowego i napływ ochotników do tworzonych oddziałów zbrojnych. Zawiera fantastyczną liczbę kilku tysięcy strzelców, którzy mieli wkroczyć do Królestwa Polskiego (w istocie do 12 sierpnia siły trzech kompanii, które zajęły Kielce, liczyły kilkaset ludzi). W części dolnej wyblakła nieco pieczątka własnościowa: „W. Jodko-Narkiewicz" (Witold Jodko-Narkiewicz, współpracownik

POLACY!

Moskwa złamana. Dumny jej sztandar stargany na strzępy. Gmach potężny ciemiężący naszego i wroga, krwią naszą i krzywdą innych narodów wzniesiony, wali się w gruzy. Niewolnicze hordy carskie pierzchają w popłochu pod ciosami walecznych armii sprzymierzonych, o wolność ludów walczących.

Ważą się losy naszej przyszłości. Dziś — jutro wybije godzina dziejowa dla Polski.

Ziemia ojców naszych, ongiś zdradziecko przez Moskali zagrabiona, do wolności ma wrota otwarte. Cała Polska, od Warty do Niemna, stanęła po jednej stronie potężnej linii bojowej. Warszawa, Wilno, Lublin i innych grodów dziesiątki są razem z Krakowem, Lwowem i Poznaniem. Naród polski, rozdarty dotąd nienawistnym kordonem, połączony! Zgnieciona ziemia podlaska prawosławnym krzyżem, przytłoczona Litwa systemem rusyfikatorów-Murawiewów — powstaje.

Czas nagli! Zjednoczeni ponownie stanąć powinniśmy ramię przy ramieniu, by piersią swą zasłonić Ojczyznę przed nawałnicą tyranów. Dziś nasze hasło winno być: zostaniemy wiecznie żywym narodem, lub umarłym. W walce narodów społem nam stanąć potrzeba, jeśli w przyszłości jako naród rządzić się chcemy.

Wolą narodu — czyn orężny najlepszym jest wyrazem. Zbrojni praw swych bronić jedynie są w stanie.

Zeście bezbronni byli, gdy na ziemi Waszej bój się toczył olbrzymi, spalone dziś przez wroga wsie Wasze, w gruzy obrócone miasta, kraj zamieniony w perzynę.

198. Apel NKN. 1915.

199. Plan miasta Kozienice. 1915.

Piłsudskiego i przywódca Polskiej Organizacji Narodowej, patrz poz. 197). Ślady po konserwacji, podklejenia, drobne uszczerbki krawędzi, stan dobry.

196. **[Legiony Polskie]** – Daszyński Ignacy. „Do robotników w Królestwie Polskiem! Towarzysze! Godzina czynu polskiego wybiła! Wojna europejska rozpętała swoje moce straszliwe. Na wschodzie Europy toczy się ona na naszej, na polskiej ziemi ...” Kraków 22 sierpnia 1914 [b.w.], k. [1], 39 x 27 cm. 200,-

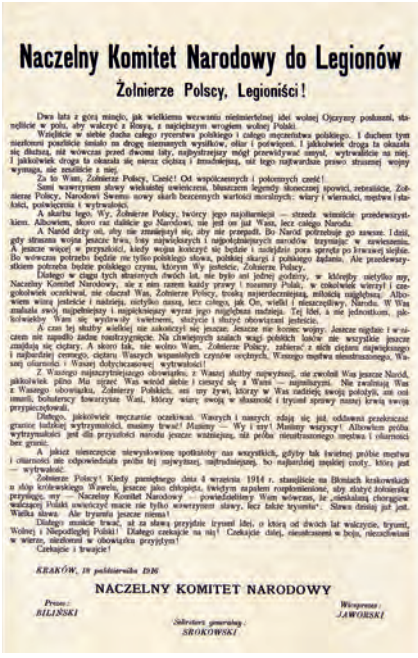
Apel ówczesnego przewodniczącego klubu polskich posłów socjalno-demokratycznych o wstępowanie do tworzących się Legionów Polskich w Galicji, ruszających do walki z Moskalami. Ślad po złożeniu, drobne uszczerbki na krawędziach, egzemplarz nieco przycięty, poza tym stan dobry.

197. **[Polska Organizacja Narodowa] –** „Polacy! Wojna na ziemi Królestwa Polskiego toczy się od dwóch miesięcy ...” Zagłębie Dąbrowskie 11 października 1914 r. Za Komisyę Organizacyjną Polskiej Organizacji Narodowej M.(ichał) Sokolnicki, k. [1], 43 x 29 cm. 200,-

Odezwa Michała Sokolnickiego, bliskiego współpracownika Józefa Piłsudskiego, w imieniu nowo utworzonej Polskiej Organizacji Narodowej, organizacji politycznej podporządkowanej Piłsudskiemu, skierowana do społeczeństwa Królestwa Polskiego. Ślad po złożeniu i drobne naderwanie przy krawędzi, poza tym stan bardzo dobry.

198. **[Legiony Polskie]** – „Polacy! Moskwa złamana. Dumny jej sztandar stargany na strzępy ...”. [B.m.] wrzesień 1915 r. Departament Wojskowy Naczelnego Komitetu Narodowego, k. [1], ilustr., 48 x 16 cm. 120,-

Apel o masowe wstępowanie do Legionów Polskich, odwołujący się do historycznych zmagań z Rosją (u góry orzeł legionowy spoczywający na szablach i wawrzynach). Odezwa do narodu polskiego po

Naczelny Komitet Narodowy do Legionów

Żołnierze Polscy, Legioniści!

Dwa lata z górą minęło, jak wielkiemu wezwaniu nieśmiertelnej idei wolnej Ojczyzny posłuszni, stanęliście w polu, aby walczyć z Rosyą, z najcięższym wrogiem wolnej Polski.

Wrzuciliście w siebie ducha całego rycerstwa polskiego i całego męczeństwa polskiego. I duchem tym niezłomni pouliście tonącą na drugą niemarych wysiłków, ofiar i poświęceń. I jakkolwiek droga ta okazała się dłuższą, niż wówczas przed dwoma laty, najbystrzejszy mógł przewidywać umysł, wytrwaliście na niej. I jakkolwiek droga ta okazała się nieraz ciężką i żmudniejszą, niż tego najtwardsze prawo strunnej wojny wymaga, nie zmaliście z niej.

Za to Wam, Żołnierze Polscy, Cześć! Od współczesnych i potomnych cześć!

Sami wzwyżyliście słowy wielkiemu zwieszeniu, bluszczem legendy słonecznej spowici, zetrwaliście. Żołnierze Polscy, Narodowi Swemu nowy skarb bezcennych wartości moralnych: wiary i wierności, męstwa i stałości, poświęcenia i wytrwałości.

A skarbu tego, Wy, Żołnierze Polscy, twórcy jego najsilniejsi — strzeże wówczas przedewszystkiem. Albowiem, skoro raz dalsze go Narodowi, nie jest on już Wasz, lecz całego Narodu.

A Naród drży on, aby nie zmarnieje się, aby nie przepadł. Bo Naród potrzebuje go zawsze. I dziś, gdy strumień wojna jeszcze hula, losy największych i najpotężniejszych narodów trzymając w zawieszeniu. A jeszcze więcej w przyszłości, kiedy wojna konczyć się będzie i nadejdzie pora sprzątu po krwawej siejbie. Bo wówczas potrzebo będzie nie tylko polskiego słowa, polskiej skargi i polskiego żądania. Ale przedewszystkiem potrzeba będzie polskiego czynu, którym Wy jesteście, Żołnierze Polscy.

Dlatego w ciągu tych strasznych dwóch lat, nie było ani jednej godziny, w którejby nietylko my, Naczelny Komitet Narodowy, ale z nim razem każdy prawy i rozumny Polak, w cokolwiek wierzył i czegokolwiek oczekiwał, nie chciał Was, Żołnierze Polscy, trzeźwi najsierdeczniejszą, pełnością najgłębszą. Albowiem wiemy jedynie i należycie, nietylko naszą, lecz całego, jak Ono, wielkiej i nieszczęśliwy, Narodu. W Was znalazła swój najpełniejszy i najpiękniejszy wyraz jego najgłębsza tradycja. Tej lilii, a nie jednostkom, jakkolwiekby Wam się wydawały ważnemi, służycie i służyć obowiązani jesteście.

A czas tej służby wielkiej nie zakończył się jeszcze. Jeszcze nie koniec wojny. Jeszcze nigdzie i w żadnem nie zapadło żadne rozstrzygnięcie. Na chwiejących szalach wagi polskich losów nie wszystkie jeszcze znajdują się ciężary. A skoro tak, nie wolno Wam, Żołnierze Polscy, zabierać z nich ciężaru największego i najbardziej ciężkiego, ciężaru Waszych wspaniałych czynów ocznych. Waszego męstwa nieustraszonego, Waszej ofiarności i Waszej dobrowolności wytrwałości!

Z Waszego najszczytniejszego obowiązku, z Waszej służby najwyższej, nie zwolni Was jeszcze Naród, jakkolwiek pilno Mu wyjść Wam wstrzód siebie i censzyć się z Wami — najmilszymi. Nie zwolnią Was z Waszego obowiązku, Żołnierze Polskich, ani ury żywi, którzy w Was nadzieję swoją położyli, ani cni umarli, bohaterscy towarzysze Wasi, którzy wiarę swoją w skuteczność i trwanie sprawy naszej krwią swoją przypieczętowali.

Dlatego, jakkolwiek męczarnie oczekiwań, Waszych i naszych zdają się już oddawna przekraczać granice ludzkiej wytrzymałości, musimy trwać! Musimy — Wy i my! Musimy wszyscy! Albowiem próba wytrzymałości jest dla przyszłości narodu jeszcze ważniejsza, niż próba niesłychanego męstwa i ofiarności bez granic.

A jakież niesłuszne niewykonane spotkałoby nas wszystkich, gdyby bik świetnej próbie męstwa i ofiarności nie odpowiedziała próba tej najwyższej, najtrudniejszej, bo najbardziej mozolnej cnoty, którą jest — wytrwałość.

Żołnierze Polscy! Kiedy pamiętnego dnia 4 września 1914 r. stanęliście na Błoniach krakowskich u stóp królewskiego Wawelu, jeszcze jako chłopięta, świętym napełnieniem, aby stoczyć żołnierską przysięgę, my — Naczelny Komitet Narodowy — powiedzieliśmy Wam wówczas, że „niekłamaną chorągiew walczącej Polski uwierzyć macie nie tylko wzwyżonym słowy, lecz także tryumfie". Słowa dzisiaj już jest. Walka słowa. Ale tryumfu jeszcze niema!

Dlatego mocniej trwać, aż za słowa przyjdzie tryumf idei, o którą od dwóch lat walczycie, tryumf, Wolnej i Niepodległej Polski! Dlatego czekajcie na nią! Czekajcie dalej, niezłomnemi w bojach, niezachwianemi w wierze, niedrżeni w obowiązku przyjętym!

Czekajcie i trwajcie!

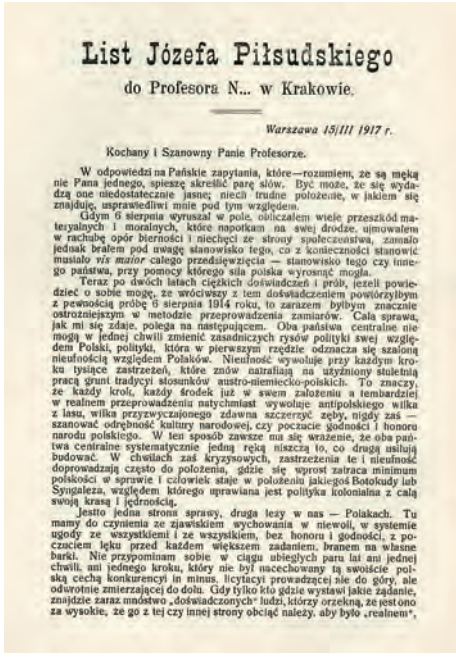
KRAKÓW, 18 października 1916

NACZELNY KOMITET NARODOWY

Prezes: *Wiceprezes:*
BILIŃSKI *JAWORSKI*

Sekretarz generalny:
SROKOWSKI

200. Apel do żołnierzy Legionów. 1916.

List Józefa Piłsudskiego

do Profesora N... w Krakowie.

Warszawa 15/III 1917 r.

Kochany i Szanowny Panie Profesorze.

W odpowiedzi na Pańskie zapytania, które—rozumiem, że są męką nie Pana jednego, spieszę skreślić parę słów. Być może, że się wydadzą one niedostatecznie jasne; niech trudne położenie, w jakiem się znajduję, usprawiedliwi mnie pod tym względem.

Gdym 6 sierpnia wyruszał w pole, obliczałem wiele przeszkód materyalnych i moralnych, które napotkam na swej drodze. ujmowałem w rachubę opór bierności i niechęci ze strony społeczeństwa, zamiało jednak brałem pod uwagę stanowisko tego, co z konieczności stanowić musiało *vis maior* całego przedsięwzięcia — stanowisko tego czy innego państwa, przy pomocy którego siła polska wyrosnąć mogła.

Teraz po dwóch latach ciężkich doświadczeń i prób, jeżeli powiedzieć o sobie mogę, że wróciwszy z tem doświadczeniem powtórzyłbym z pewnością próbę 6 sierpnia 1914 roku, to zarazem byłbym znacznie ostrożniejszym w metodzie przeprowadzenia zamiarów. Cała sprawa, jak mi się zdaje, polega na następującem. Oba państwa centralne nie mogą w jednej chwili zmienić zasadniczych rysów polityki swej względem Polski, polityki, która w pierwszym rzędzie odznacza się szaloną nieufnością względem Polaków. Nieufność wywołuje przy każdym kroku tysiące zastrzeżeń, które znów natrafiają na użyźniony stuletnią pracą grunt tradycyi stosunków austro-niemiecko-polskich. To znaczy, że każdy krok, każdy środek już w swem założeniu a tembardziej w realnem przeprowadzeniu natychmiast wywołuje antipolskiego wilka z lasu, wilka przyzwyczajonego zdawna szczerzyć zęby, nigdy zaś — szanować odrębność kultury narodowej, czy poczucie godności i honoru narodu polskiego. W ten sposób zawsze ma się wrażenie, że oba państwa centralne systematycznie jedną ręką niszczą to, co drugą usiłują budować. W chwilach zaś kryzysowych, zastrzeżenia te i nieufność doprowadzają często do położenia, gdzie się wprost zatraca minimum polskości w sprawie i człowiek staje w położeniu jakiegoś Botokudy lub Syngalezа, względem którego uprawiana jest polityka kolonialna z całą swoją krasą i jednością.

Jestto jedna strona sprawy, druga leży w nas — Polakach. Tu mamy do czynienia ze zjawiskiem wychowania w niewoli, w systemie ugody ze wszystkiem i ze wszystkiem, bez honoru i godności, z poczuciem lęku przed każdem większem zadaniem, branem na własne barki. Nie przypominam sobie w ciągu ubiegłych paru lat ani jednej chwili, ani jednego kroku, który nie był nacechowany tą swoiście polską cechą konkurencyi in minus. licytacyi prowadzącej nie do góry, ale odwrotnie zmierzającej do dołu. Gdy tylko kto gdzie wystawi jakie żądanie, znajdzie zaraz mnóstwo „doświadczonych" ludzi, którzy orzekną, że jest ono za wysokie, że go z tej czy innej strony obciąć należy. aby było „realnem".

201. List otwarty J. Piłsudskiego. 1917.

roku trwania wojny światowej, klęskach armii rosyjskiej na frontach oraz w miesiąc po wkroczeniu wojsk niemieckich do Warszawy. Ślad po złożeniu, zbrązowienia, poza tym stan dobry.

199. [Kozienice – Legiony] – Plan miasta Kozienice. Szkic z natury dla orjentacji zabudowań wojskowych i gminnych. Wykonał z Komendy Placu plut. W. Tułasiewicz. [Kozienice] 1915. Druk, ręcznie kolorowany akwarelą, 44 x 34 cm. 400,-

W latach 1915-1917 w Kozienicach znalazły miejsce następujące instytucje Legionów Polskich: Oddział Garnizonowy, Batalion uzupełniający Nr IV, Sąd Polowy, Magazyny Centralne i Szpital Centralny. W tym czasie ilość przebywających tam legionistów przewyższała niekiedy liczbę mieszkańców miasta. W lewym górnym rogu tytuł z orłem legionowym, w prawym rogu obszerna legenda z zaznaczeniem budynków rządowych (administracji okupacyjnej), gminnych oraz 23 obiektów zajętych w mieście dla potrzeb Legionów. Polskich. Po konserwacji, ślady odbarwień (po zalaniu) na obrzeżach, stan dobry.

200. [Naczelny Komitet Narodowy do Legionów] – „Żołnierze Polscy, Legioniści! Dwa lata z górą minęło, jak wielkiemu wezwaniu nieśmiertelnej idei wolnej Ojczyzny posłuszni, stanęliście w polu, aby walczyć z Rosyą, z najcięższym wrogiem wolnej Polski …". Kraków, 18 października 1916 r. Naczelny Komitet Narodowy; prezes [Leon] Biliński, wiceprezes [Władysław] Jaworski, sekretarz gen. [Konstanty] Srokowski, k. [1], 35,5 x 21,0 cm. 150,-

Apel do żołnierzy Legionów Polskich w drugim roku wojny światowej, z wyrazami uznania za walkę o wolność ojczyzny. Drobne zagięcia, naklejony na dodatkową kartę przy górnej krawędzi, stan dobry.

201. Piłsudski Józef. List do Profesora N... w Krakowie. Warszawa 15/III 1917 r. [b.w.], s. [2], 27 x 21 cm. 120,-

Dotyczy polityki państw centralnych, mentalności polskiej po latach niewoli i realizacji idei legionowej po akcie 5 XI 1916 r. Adresatem listu był Napoleon Cybulski (1854-1919), profesor medycyny Uniwersytetu Jagiellońskiego, założyciel krakowskiej szkoły fizjologicznej, Kresowiak, żywo interesujący się polityką bieżącą. Zagięcia przy krawędzi, poza tym stan dobry.

202. [Polska Organizacja Wojskowa] – „Potężne mury krzyżackiej fortecy za słabe są dzisiaj, by więzić w sobie nadal Wodza Polski, sięgającej niezłomnie po pełnię praw Wolnego Ludu …". W Październiku 1918 r. Komenda Naczelna P.O.W, k. [1], 32,5 x 16,5 cm. 240,-

Odezwa Komendy Naczelnej POW po roku więzienia w Magdeburgu Józefa Piłsudskiego, deklarująca lojalność działającej w podziemiu organizacji wobec swego Komendanta w obliczu walki o niepodległą i zjednoczoną Polskę. Zdezaktualizowana pieczęć własnościowa, urwany prawy górny narożnik, dziurkowania z lewej strony przy krawędzi oraz ślad po spinaczu biurowym, poza tym stan dobry.

203. [Przejęcie władzy w Warszawie] – Minkiewicz Henryk. Odezwa. „Z dniem dzisiejszym z rozporządzenia Szefa Sztabu Wojsk Polskich objąłem wojskowe dowództwo na Warszawę i okolicę …". Warszawa, d. 10 listopada 1918 r. Druk. Państwowa, k. [1], 36 x 50 cm. 200,-

Odezwa płk. Henryka Minkiewicza (1880-1940), późniejszego generała, o objęciu dowództwa wojskowego nad m. Warszawą i przepisach porządkowych z tym związanych (jeszcze przed przybyciem do Warszawy Józefa Piłsudskiego i przed ustąpieniem Rady Regencyjnej). Ślad po złożeniu i zażółcenia, stan dobry.

PLAKATY. AFISZE. DRUKI ULOTNE

I WOJNA ŚWIATOWA

204. „Dla Polaków! Jutrzenka dla Polski." B.m., 1914; 45,5 x 32,0 cm. 400,-

Propagandowy afisz rosyjski, dat. „Pamiątka z dnia 15 sierpnia 1914 r.", z tekstem „Wezwania Zwierzchniego Wodza Naczelnego [wielkiego księcia Mikołaja] do Polaków" do walki ze „smokiem germanizmu" u boku armii rosyjskiej, z nadzieją na „zmartwychwstanie narodu polskiego i braterskie pogodzenie z Wielką Rosją". Tekstowi towarzyszy przedstawienie, sygnowane „WK 1914": Matka Boska strzegąca żołnierzy walczących z trójgłowym smokiem. Ślady składania, drobne naderwania i zabrudzenia, stan dobry. Na odwrocie stempel kolekcjonerski. **Rzadkie**.
(Patrz tablica XI)

205. [Polska Partia Socjalistyczna] – „Komunikat. Polska Partja Socjalistyczna wystosowała do tow. rosyjskich następujące pismo: Do Socjalistów Rosyjskich. Towarzysze! Dokonaliście wielkiego dzieła. Osiągnęliście cel, dla którego walczyły i ginęły liczne pokolenia rewolucjonistów rosyjskich …" Centralny Komitet Robotniczy Polskiej Partji Socjalistycznej. D. 5 kwietnia 1917 r., k. [1], 33 x 16 cm. 100,-

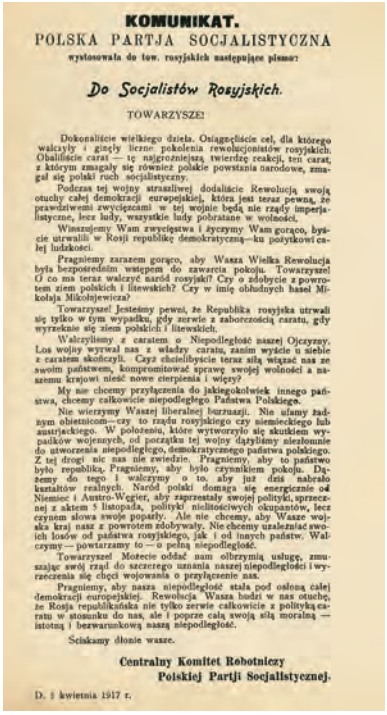
Apel do rządu rewolucyjnego Rosji po upadku caratu w wyniku rewolucji marcowej (lutowej), wzywający do zerwania z dawną polityką obalonego caratu, wyrzeczenia się ziem polskich i litewskich oraz uznania niepodległości Polski. Stan bardzo dobry.

206. [Obrona Lwowa] – Mączyński Czesław. „Oficerowie i Żołnierze! Wybiła dla nas wielka godzina dziejów! Po przeszło stuletniej niewoli, po długim wieku mąk i katuszy – skruszyła nałożone przez najeźdźców pęta i powstała do nowego życia ..." [Lwów 1918 b.w.], k. [1], 40 x 27 cm. 150,-

Apel dowódcy obrony Lwowa w sprawie krótkoterminowej 5% pożyczki narodowej. Jej organizację powierzono w warunkach obrony Lwowa Wojskowemu Biuru Subskrypcyjnemu przy Komendzie Miasta. Mało znana pierwsza polska pożyczka państwowa. Zbrązowienia, naddarcia, jeden mały ubytek papieru, ślady ołówka.

207. [Chełmszczyzna i Podlasie] – „Polacy! Wróg przygotowuje zagładę naszemu narodowi! Szmat ziemi polskiej oddał Ukraińcom. Chełmszczyzna i Podlasie, …". Komitet Strajkowy 17 II 1918 r., k. [1], 18,0 x 13,5 cm. 80,-

Ulotka wydana w przeddzień ogólnokrajowego strajku Polaków w Galicji, na znak protestu przeciwko warunkom traktatu brzeskiego, w którym państwa centralne uznały niepodległość Ukrainy i oddały część wschodnich ziem dawnego Królestwa Polskiego. W wyniku masowych protestów Polaków zamiar przekazania państwu ukraińskiemu tych ziem został zaniechany. Ślady składania, zagięcia przy krawędzi i zbrązowienia, stan ogólny dobry.

KOMUNIKAT.

POLSKA PARTJA SOCJALISTYCZNA

wystosowała do tow. rosyjskich następujące pismo:

Do Socjalistów Rosyjskich.

TOWARZYSZE!

Dokonaliście wielkiego dzieła. Osiągnęliście cel, dla którego walczyły i ginęły liczne pokolenia rewolucjonistów rosyjskich. Obaliliście carat — tę najgroźniejszą twierdzę reakcji, ten carat, z którym zmagały się również polskie powstania narodowe, zmagał się polski ruch socjalistyczny.

Podczas tej wojny straszliwej dodaliście Rewolucją swoją otuchy całej demokracji europejskiej, która jest teraz pewną, że prawdziwemi zwycięzcami w tej wojnie będą nie rządy imperjalistyczne, lecz ludy, wszystkie ludy pobratane w wolności.

Winszujemy Wam zwycięstwa i życzymy Wam gorąco, byście utrwalili w Rosji republikę demokratyczną—ku pożytkowi całej ludzkości.

Pragniemy zarazem gorąco, aby Wasza Wielka Rewolucja była bezpośrednim wstępem do zawarcia pokoju. Towarzysze! O co ma teraz walczyć naród rosyjski? Czy o zdobycie z powrotem ziem polskich i litewskich? Czy w imię obłudnych haseł Mikołaja Mikołajewicza?

Towarzysze! Jesteśmy pewni, że Republika rosyjska utrwali się tylko w tym wypadku, gdy zerwie z zaborczością caratu, gdy wyrzeknie się ziem polskich i litewskich.

Walczyliśmy z caratem o Niepodległość naszej Ojczyzny. Los wojny wyrwał nas z władzy caratu, zanim wyście o siebie z caratem skończyli. Czyż chcielibyście teraz siłą wiązać nas ze swoim państwem, kompromitować sprawę swojej wolności a naszemu krajowi nieść nowe cierpienia i więzy?

My nie chcemy przyłączenia do jakiegokolwiek innego państwa, chcemy całkowicie niepodległego Państwa Polskiego.

Nie wierzymy Waszej liberalnej burżuazji. Nie ufamy żadnym obietnicom—czy to rządu rosyjskiego czy niemieckiego lub austrjackiego. W położeniu, które wytworzyło się skutkiem wypadków wojennych, od początku tej wojny dążyliśmy niezłomnie do stworzenia niepodległego, demokratycznego państwa polskiego. Z tej drogi nic nas nie zwiedzie. Pragniemy, aby to państwo było republiką. Pragniemy, aby było czynnikiem pokoju. Dążemy do tego i walczymy o to, aby już dziś nabrało kształtów realnych. Naród polski domaga się energicznie od Niemiec i Austro-Węgier, aby zaprzestały swojej polityki, sprzecznej z aktem 5 listopada, polityki nielitościwych okupantów, lecz czynem słowa swoje poparły. Ale nie chcemy, aby Wasze wojska kraj nasz z powrotem zdobywały. Nie chcemy uzależniać swoich losów od państwa rosyjskiego, jak i od innych państw. Walczymy—powtarzamy to—o pełną niepodległość.

Towarzysze! Możecie oddać nam olbrzymią usługę, zmuszając swój rząd do szczerego uznania naszej niepodległości i wyrzeczenia się chęci wojowania o przyłączenie nas.

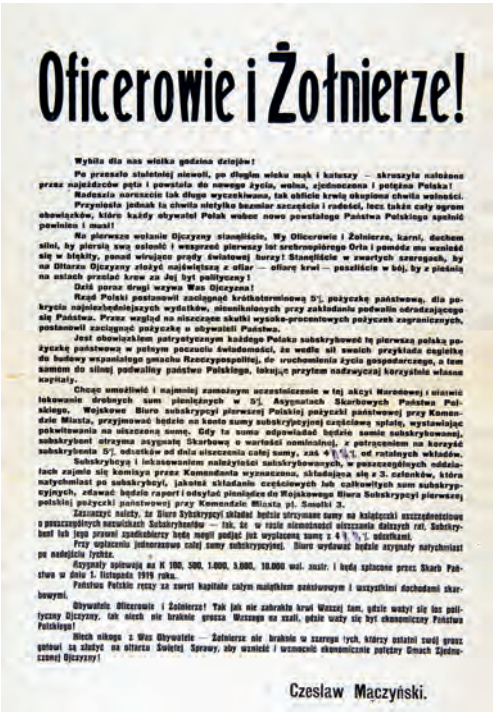
Pragniemy, aby nasza niepodległość stała pod osłoną całej demokracji europejskiej. Rewolucja Wasza budzi w nas otuchę, że Rosja republikańska nie tylko zerwie całkowicie z polityką caratu w stosunku do nas, ale i poprze całą swoją siłą moralną — istotną i bezwarunkową naszą niepodległość.

Ściskamy dłonie wasze.

Centralny Komitet Robotniczy
Polskiej Partji Socjalistycznej.

D. 5 kwietnia 1917 r.

205. Polska Partia Socjalistyczna. 1917.

Oficerowie i Żołnierze!

Wybiła dla nas wielka godzina dziejów!

Po przeszło stuletniej niewoli, po długim szeregu mąk i katuszy — skruszyła nałożone przez najeźdźców pęta i powstała do nowego życia, wolna, zjednoczona i potężna Polska!

Nadeszła nareszcie tak długo wyczekiwana, tak obficie krwią okupiona chwila wolności.

Przyniosła jednak ta chwila nietylko bezmiar szczęścia i radości, lecz także cały ogrom obowiązków, które każdy obywatel Polak wobec nowo powstałego Państwa Polskiego spełnić powinien i musi!

Na pierwsze wołanie Ojczyzny stanęliście, Wy Oficerowie i Żołnierze, karni, duchem silni, by pierśią swą osłonić i wesprzeć pierwszy lot srebrnopiórego Orła i pomódz mu wznieść się w błękity, ponad wirujące prądy światowej burzy! Stanęliście w zwartych szeregach, by na Ołtarzu Ojczyzny złożyć najdroższy z ofiar — ofiarę krwi — pasiekliście w bój, by z piasku na ostach przelać krew za Jej byt polityczny!

Dziś porze drugi wezwa Was Ojczyzna!

Rząd Polski postanowił zaciągnąć krótkoterminowej 5% pożyczkę państwową, dla pokrycia najniezbędniejszych wydatków, nieuchilonych przy zakładanie podwalin odrodzującego się Państwa. Przez wzgląd na niszczące skutki wysoko-procentowych pożyczek zagranicznych, postanowił zaciągnąć pożyczkę u obywateli Państwa.

Jest obowiązkiem patrjotycznym każdego Polaka subskrybować tę pierwszą polską pożyczkę państwową w pełnym poczuciu świadomości, że wedle sił swoich przykłada cegiełkę do budowy wspaniałego gmachu Rzeczypospolitej, do uruchomienia życia gospodarczego, a tem samem do silnej podwaliny państwa Polskiego, tekuącem przyniesie nadzwyczaj korzystnie własne kapitały.

Chcąc umożliwić i najmniej zamożnym uczestniczenie w tej akcji Narodowej i ułatwić lokowanie drobnych sum pieniężnych w 5% Asygnatach Skarbowych Państwa Polskiego, Wojskowe Biuro subskrypcyi pierwszej Polskiej pożyczki państwowej przy Komendzie Miasta, przyjmowało będzie na konto sumy subskrypcyjnej częściowe spłaty, wystawiając pokwitowania na uiszczoną sumę. Gdy ta suma odpowiadać będzie sumie subskrybowanej, subskrybent otrzyma asygnatę Skarbową o wartości nominalnej, z potrąceniem na korzyść subskrybenta 5% odsetków od dnia uiszczenia całej sumy, zaś 4% od ratalnych wkładów.

Subskrybcyą i inkasowaniem należytości subskrybowanych, w poszczególnych oddziałach zajmie się komisya przez Komendanta wyznaczona, składająca się z 3. członków, która natychmiast po subskrybcyi, jakoteż składanie częściowych lub całkowitych sum subskrypcyjnych, zdawać będzie raport i odsyłać pieniądze do Wojskowego Biura Subskrypcyi pierwszej polskiej pożyczki państwowej przy Komendzie Miasta pl. Saskiej 3.

Zaznaczyć należy, że Biuro Subskrypcyi składać będzie otrzymane sumy na książeczki oszczędnościowe u poszczególnych warszawskich Subskrybentów — tak, że w razie niemożności uiszczania dalszych rat, Subskrybent lub jego prawni zpadkobiercy będą mogli podjąć już wpłaconą sumę z 4% odsetkami.

Przy opłacaniu jednorazowo całej sumy subskrypcyjnej, Biuro wydawać będzie asygnaty natychmiast po nadejściu tychże.

Asygnaty spłowiałe na K 100, 500, 1.000, 5.000, 10.000 wal. austr. i będą spłacone przez Skarb Państwa w dniu 1. listopada 1919 roku.

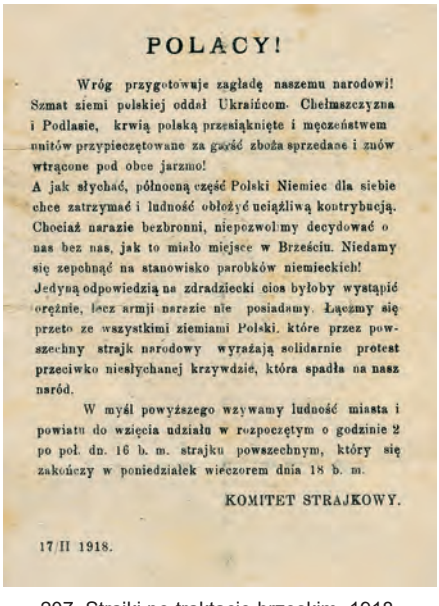
Państwo Polskie ręczy za zwrot kapitału całym majątkiem państwowym i uszytkini dochodami skarbowymi.

Obywatele Oficerowie i Żołnierze! Tak jak nie zabrakło krwi Waszej tam, gdzie wołał się los polityczny Ojczyzny, tak niech nie brakuje groszu Waszego na szali, gdzie waży się byt ekonomiczny Państwa Polskiego!

Niech nikogo z Was Obywatele — Żołnierze nie brakuje w szeregu tych, którzy ostatni swój grosz gotowi są złożyć na ołtarzu Świętej Sprawy, aby uzmicić i uzmocnić ekonomicznie potężny Gmach Zjednoczonej Ojczyzny!

Czesław Mączyński.

206. Apel dowódcy obrony Lwowa. 1918.

POLACY!

Wróg przygotowuje zagładę naszemu narodowi! Szmat ziemi polskiej oddał Ukraińcom. Chełmszczyzna i Podlasie, krwią polską przesiąknięte i męczeństwem unitów przypieczętowane za grosz zboża sprzedane i znów wtrącone pod obce jarzmo!

A jak słychać, północną część Polski Niemiec dla siebie chce zatrzymać i ludność obłożyć uciążliwą kontrybucją. Chociaż narazie bezbronni, niepozwolimy decydować o nas bez nas, jak to miało miejsce w Brześciu. Niedamy się zepchnąć na stanowisko parobków niemieckich!

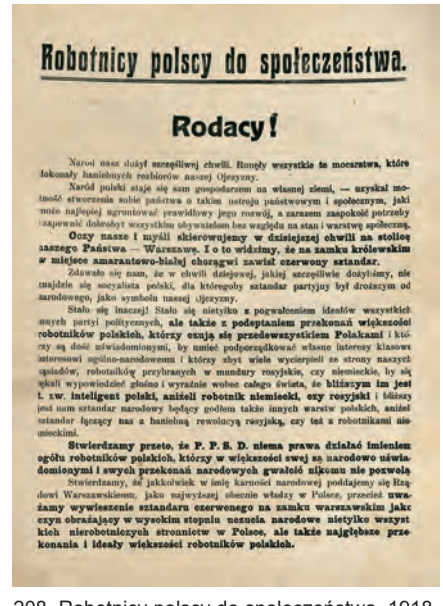
Jedyną odpowiedzią na zdradziecki cios byłoby wystąpić orężnie, lecz armji narazie nie posiadamy. Łączmy się przeto ze wszystkimi ziemiami Polski, które przez powszechny strajk narodowy wyrażają solidarnie protest przeciwko niesłychanej krzywdzie, która spadła na nasz naród.

W myśl powyższego wzywamy ludność miasta i powiatu do wzięcia udziału w rozpoczętym o godzinie 2 po poł. dn. 16 b. m. strajku powszechnym, który się zakończy w poniedziałek wieczorem dnia 18 b. m.

KOMITET STRAJKOWY.

17/II 1918.

207. Strajki po traktacie brzeskim. 1918.

Robotnicy polscy do społeczeństwa.

Rodacy!

Naród nasz dużył szczęśliwej chwili. Runęły wszystkie te mocarstwa, które dokonały haniebnych rozbiorów naszej Ojczyzny.

Naród polski staje się sam gospodarzem na własnej ziemi, — uzyskał możność stworzenia sobie państwa o takim ustroju państwowym i społecznym, jaki może najlepiej zgruntować prawidłowy jego rozwój, a zarazem zaspokoić potrzeby i zapewnić dobrobyt wszystkim obywatelom bez względu na stan i warstwę społeczną.

Oczy nasze i myśli skierowujemy w dzisiejszej chwili na stolicę naszego Państwa — Warszawę. I o to widzimy, że na zamku królewskim w miejsce amarantowo-białej chorągwi zawisł czerwony sztandar.

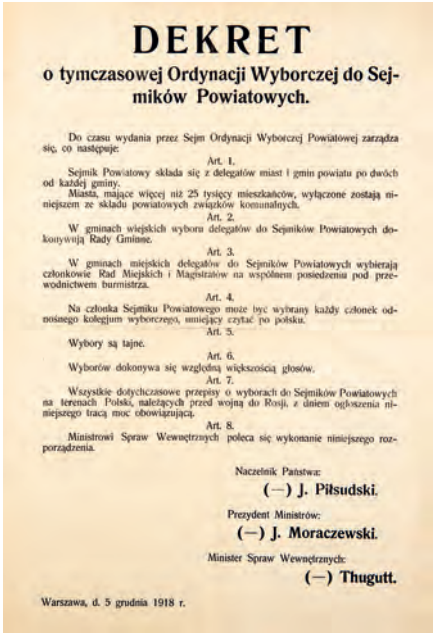
Zdawało się nam, że w chwili dziejowej, jakiej szczęśliwie dożyliśmy, nie znajdzie się socyalista polski, dla którego sztandar partyjny był droższym od narodowego, jako symbolu naszej ojczyzny.

Stało się inaczej! Stało się nietylko z pogwałceniem ideałów wszystkich innych partyj politycznych, **ale także z podeptaniem przekonań większości robotników polskich, którzy czują się przedewszystkiem Polakami** i którzy są dość uświadomionymi, by umieć podporządkować własne interesy klasowe interesowi ogólno-narodowemu i którzy zbyt wiele wycierpieli ze strony naszych ujadów, robotników przybranych w mundury rosyjskie, czy niemieckie, by się lękali wypowiedzieć głośno i wyraźnie wobec całego świata, że **bliższym im jest t. zw. inteligent polski, aniżeli robotnik niemiecki, czy rosyjski** i bliższy jest nam sztandar narodowy będący godłem także innych warstw polskich, aniżeli sztandar łączący nas z haniebną rewolucyą rosyjską, czy też z robotnikami niemieckimi.

Stwierdzamy przeto, że P. P. S. D. niema prawa działać imieniem ogółu robotników polskich, którzy w większości swej są narodowo uświadomionymi i swych przekonań narodowych gwałtu nikomu nie pozwolą.

Stwierdzamy, że jakkolwiek w imię karności narodowej poddajemy się Rządowi Warszawskiemu, jako najwyższej obecnie władzy w Polsce, przecież **uważamy wywieszenie sztandaru czerwonego na zamku warszawskim jako czyn obrażający w wysokim stopniu uczucia narodowe nietylko wszystkich nierobotniczych stronnictw w Polsce, ale także najgłębsze przekonania i ideały większości robotników polskich.**

208. Robotnicy polscy do społeczeństwa. 1918.

DEKRET

o tymczasowej Ordynacji Wyborczej do Sejmików Powiatowych.

Do czasu wydania przez Sejm Ordynacji Wyborczej Powiatowej zarządza się, co następuje:

Art. 1.

Sejmik Powiatowy składa się z delegatów miast i gmin powiatu po dwóch od każdej gminy.

Miasta, mające więcej niż 25 tysięcy mieszkańców, wyłączone zostają niniejszem ze składu powiatowych związków komunalnych.

Art. 2.

W gminach wiejskich wyboru delegatów do Sejmików Powiatowych dokonywują Rady Gminne.

Art. 3.

W gminach miejskich delegatów do Sejmików Powiatowych wybierają członkowie Rad Miejskich i Magistratów na wspólnem posiedzeniu pod przewodnictwem burmistrza.

Art. 4.

Na członka Sejmiku Powiatowego może być wybrany każdy członek odnośnego kolegjum wyborczego, umiejący czytać po polsku.

Art. 5.

Wybory są tajne.

Art. 6.

Wyborów dokonywa się względną większością głosów.

Art. 7.

Wszystkie dotychczasowe przepisy o wyborach do Sejmików Powiatowych na terenach Polski, należących przed wojną do Rosji, z dniem ogłoszenia niniejszego tracą moc obowiązującą.

Art. 8.

Ministrowi Spraw Wewnętrznych poleca się wykonanie niniejszego rozporządzenia.

Naczelnik Państwa:
(—) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:
(—) J. Moraczewski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Thugutt.

Warszawa, d. 5 grudnia 1918 r.

209. Dekret o tymczasowej ordynacji. 1918.

212. Plakat. Wojna 1920 roku.

208. **„Robotnicy polscy** do społeczeństwa: Rodacy! Naród nasz dożył szczęśliwej chwili. Runęły wszystkie te mocarstwa, które dokonały haniebnych rozbiorów naszej Ojczyzny ...” [Lwów, w listopadzie 1918. Komitet Polskiego Związku Robotniczego], s. [2], 27 x 20 cm. 120,-

Krytyka roli politycznej Polskiej Partii Socjalno-Demokratycznej Galicji i Śląska, podpisana przez 20 członków bliżej nieznanego Komitetu Polskiego Związku Robotniczego, odcinającego się od koncepcji współpracy z rządem bolszewickiej Rosji. Zagniecenia przy krawędziach, zażółcenia pap.

209. **[Sejmiki powiatowe]** – Naczelnik Państwa: J. Piłsudski; prezydent ministrów J. Moraczewski; minister spraw wewnętrznych St. Thugutt. Dekret o tymczasowej ordynacji wyborczej do sejmików powiatowych. Warszawa 5 XII 1918 r., k. [1], 48 x 32 cm. 200,-

Tymczasowa ustawa o samorządowej ordynacji wyborczej na terenach b. zaboru rosyjskiego. Ślad po złożeniu, drobne zagięcia na obrzeżach, stan dobry.

210. **[Milicja Ludowa]** – Naczelnik Państwa: J. Piłsudski; prezydent ministrów J. Moraczewski; minister spraw wewnętrznych St. Thugutt. Przepisy o organizacji Milicji Ludowej. Warszawa 5 XII 1918 r., k. [1], 47,0 x 30,5 cm. 200,-

Przepisy o ustanowieniu Milicji Ludowej, „wykonawczej sile wojskowej” podporządkowanej ministerstwu spraw wewnętrznych. W tekście użyto sformułowania o „obronie ładu i bezpieczeństwa w Polskiej Republice Ludowej”. Ślad złożenia, stan więcej niż dobry.

211. **[Usunięcie obcych napisów]** – Zawadzki Antoni. Komenda Miasta. Rozkaz. „Wszystkie napisy niemieckie i rosyjskie mają być do dnia 20 b. m. zastąpione

Dość krwi przelewu!

Żołnierze polscy!

Czerwona armja odnosi zwycięstwa na wszystkich frontach. Wrogowie ludu robotniczego zostali rozbici na głowę. Pozostali to bezwstydnie międzynarodowej kasty wyzyskiwaczy, zrozumieli, że siła otrzyma nas rozgromić nie można. Tymczasem, ze robotnicy francuscy, angielscy, włoscy, amerykańscy, niemieccy już niejednokrotnie sami nie chcieli wojować, ale coraz dosadniej oświadczają swym burżuazyjnym, że więcej nie dopuszczą do wtrącania się w życie wewnętrzne Rosji Sowieckiej, do podszczywania i prowadzenia bandom białogwardzistów i innych do zniszczenia dzieła i sprzeciwiania się z całemi siłami proletarjatu.

Małe, tylko co powstałe, państewka burżuazyjne zrozumiały naraz, że wielcy przeciwnicy, Francja i Anglja, wiele od nich żądają, jeszcze więcej obiecują, ale nie nie dają. Państewka te jak Finlandja, Łotwja, Estonja, Litwa mają zdaja sobie sprawę, że jeżeli tylko zechcemy, to bez wysiłku rozdzimy ich słabe, niedyscyplinowane, rozkładające się wojska. Ostatnie na jej zawrzeć z nami pokój.

Zawarcie się zgodzili na pokój, proponowaliśmy go dziesiątki razy wszystkim rządom burżuazyjnym.

Na krwi przelewu, na ofiarach zbrodni przeszłości, a jedynie spokojnej ludzkiej pracy dla umocnienia mas przyszłości.

Już nie udało się rządom burżuazyjnym skrywać naszych propozycji pokojowych jak nie udało się nam wywalczyć i podpisać zawieszenia na nas zrzucanym.

Potęgi łupieżą zmuszone były zdjąć blokadę z Rosji Sowieckiej. Rozerwany został stalowy pierścień kontrrewolucji, który nas przez dwa z górą lata dusił.

Jedynie wasz rząd, odzyskie Polska burżuazyjna, Polska panów i magnatów, trwa w zamiarze najazdu na Rosję Sowiecką, zdławienia rewolucji. Był nasz kiedy Was zagrzewano do walki w imię połączenia ziem, zamieszkałych przez ludność polską. Obiecywano Wam, że dalej Berezyny nie wyślemy. Wyście im wierzyli. Dziś otwarcie cynicznie przyznają się, że nie o ziemie polskie im idzie, a o uwięzienie w mocy krwi proletarjatu rosyjsko-ego, o obalenie sowieckiej im władzy klas pracujących.

My, żołnierze polscy sowieci i naczej służyć zerwiać! Tam w Polsce zmuszają Was do strzelania w piersi bezbronnego robotnika, demagogicznie się wolności i chleba. Tam na liście morderców i grabieżców widnieją obywatele socjalistyczni.

I wszystko w imię interesów Wszystkich wrogów świerzkich, odwiecznych wyzyskiwaczy.

Jeszcze raz powtarzamy, jeszcze raz Was ostrzegamy: nie bierzcie na siebie roli sługi-czeń, międzynarodowych żandarmów. Nie każcie mordować ludu pracującego, nie zmuszajcie do tej walki na śmierć i życie, nie każcie sługom narzucanym w rękach panów polskich.

Zawróćcie z siłą pola zbrodni. Pomóżcie waszym braciom i siostrom, polskim robotnikom i robotnicom, obalić niesławny rząd polski.

My wyciągamy do Was braterskie rękę.

Rozbijmy ich chętnie. Pokój nam i wam zapewni prosperowanie.

Jeżeli jednak brodzenie dalej wojnowaci się na ziemie, zamieszkałe przez wolnych obywateli Rosji Sowieckiej, jeżeli brodzenie grabić i rozbijać, to pamiętajcie, że skończy się to dla nas smutno.

Nasza bolszewicka czerwona armja zniewie Was z oblicza ziemi, jak to uczyniła z [illegible] i z odwiecznym i Denikinem.

Wybierajcie więc z nam przeciw wyzyskiwaczom całego świata, czy też przeciwko ludowi pracującemu z jego sprzymierzeńcami?

Odpowiedź musi być jasna, szybka i prawdziwa.

Precz z rządami burżuazyjnymi!

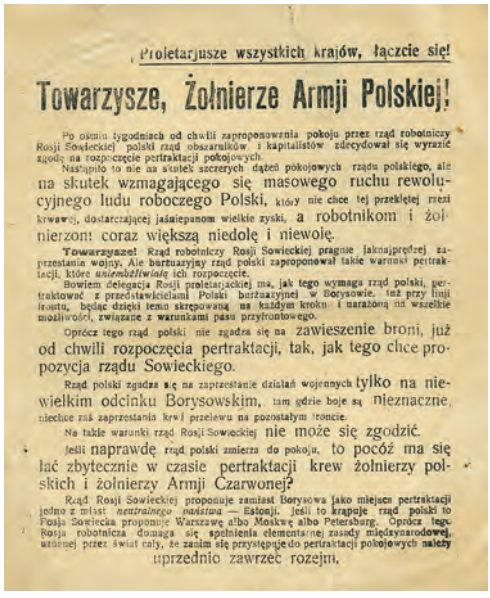
Niech żyje międzynarodowa solidarność proletarjatu!

Niech żyje sojusz Rosji Robotniczej z Polską Robotniczą!

Czerwona Armja Wolnej Rosji Sowieckiej.

Luty 1920 r.

213. Odezwa Armii Czerwonej. 1920.

Proletarjusze wszystkich krajów, łączcie się!

Towarzysze, Żołnierze Armji Polskiej!

Po ośmiu tygodniach od chwili zaproponowania pokoju przez rząd robotniczy Rosji Sowieckiej polski rząd obszarników i kapitalistów zdecydował się wyrazić zgodę na rozpoczęcie pertraktacji pokojowych.

Nastąpiło to nie na skutek szczerych dążeń pokojowych rządu polskiego, ale na skutek wzmagającego się masowego ruchu rewolucyjnego ludu roboczego Polski, który nie chce tej przeklętej rzezi krwawej, dostarczającej jaśniepanom wielkie zyski, a robotnikom i żołnierzom coraz większą niedolę i niewolę.

Towarzysze! Rząd robotniczy Rosji Sowieckiej pragnie jaknajprędzej zaprzestania wojny. Ale burżuazyjny rząd polski zaproponował takie warunki pertraktacji, które *uniemożliwiają* ich rozpoczęcie.

Bowiem delegacja Rosji proletarjackiej ma, jak tego wymaga rząd polski, pertraktować z przedstawicielami Polski burżuazyjnej w Borysowie, tuż przy linji frontu, będąc dzięki temu skrępowaną na każdym kroku i narażoną na wszelkie możliwości, związane z warunkami pasu przyfrontowego.

Oprócz tego rząd polski nie zgadza się na zawieszenie broni, już od chwili rozpoczęcia pertraktacji, tak, jak tego chce propozycja rządu Sowieckiego.

Rząd polski zgadza się na zaprzestanie działań wojennych tylko na niewielkim odcinku Borysowskim, tam gdzie boje są nieznaczne, niechce zaś zaprzestania krwi przelewu na pozostałym froncie.

Na takie warunki rząd Rosji Sowieckiej nie może się zgodzić.

Jeśli naprawdę rząd polski zmierza do pokoju, to pocóż ma się lać zbytecznie w czasie pertraktacji krew żołnierzy polskich i żołnierzy Armji Czarwonej?

Rząd Rosji Sowieckiej proponuje zamiast Borysowa jako miejsce pertraktacji jedno z miast *neutralnego państwa* — Estonji. Jeśli to krapuje rząd polski to Rosja Sowiecka proponuje Warszawę albo Moskwę albo Petersburg. Oprócz tego Rosja robotnicza domaga się spełnienia elementarnej zasady międzynarodowej, uznanej przez świat cały, że zanim się przystępuje do pertraktacji pokojowych należy uprzednio zawrzeć rozejm,

214. Odezwa komunistów polskich. 1920.

polskimi …" [Warszawa 20 XII 1918]. Komendant Miasta … Druk. Państwowa, k. [1], 28 x 40 cm. 200,-

Rozkaz ówczesnego komendanta miasta płk. Antoniego Zawadzkiego (1859-1928), późniejszego generała, o obowiązku usunięcia napisów b. państw zaborczych z miejsc publicznych w Warszawie. Ślad po złożeniu, naddarcia, przybrudzenie i naddarcia przy krawędzi, poza tym stan dobry.

WOJNA 1920

212. [Plakat]. „Do broni! Wróg u granic ojczyzny! Wstępujcie do Armji Ochotniczej!", Warszawa, b.r. (1920); 98,0 x 67,5 cm. 3000,-

Plakat nie sygnowany (niektóre źródła jako autora podają **Zygmunta Kamińskiego**), odbity w Litografii W. Główczewskiego w Warszawie. Plakat werbunkowy z okresu wojny 1920 r. nawołujący do wstępowania do tworzonej w lipcu 1920 r. Armii Ochotniczej pod dowództwem generała Hallera. Przedstawia żołnierza w ciemno-szarym mundurze (nawiązującym do mundurów Armii Ochotniczej), na tle atakujących oddziałów bolszewickich. U stóp żołnierza sztandar z Matką Boską, Orłem i datą „1920". Liczne drobne naddarcia i uszkodzenia krawędzi, podklejone.

213. [Armia Czerwona] – „Dość krwi przelewu! Żołnierze polscy! Czerwona armja odnosi zwycięstwa na wszystkich frontach. Wrogowie ludu robotniczego zostali rozbici na głowę …". Luty 1920 r. Czerwona Armja Wolnej Rosji Sowieckiej, k. [1], 37,0 x 21,5 cm. 150,-

Propagandowa odezwa Armii Czerwonej wkraczającej na ziemie polskie, proponująca pokój i jednocześnie wzywająca do obalenia „nienawistnego rządu pańskiego". Ślady składania, zagniecenia i naderwania na obrzeżach oraz przybrudzenia na odwrocie, poza tym stan dobry.

214. [Polscy komuniści] – „Proletaryusze wszystkich krajów, łączcie się! Towarzysze! Żołnierze Armji Polskiej! Po ośmiu tygodniach od chwili zaproponowania pokoju

Warszawa, Poniedziałek 3 Maja 1920 roku.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

ODEZWA RZĄDU W SPRAWIE POŻYCZKI PAŃSTWOWEJ.

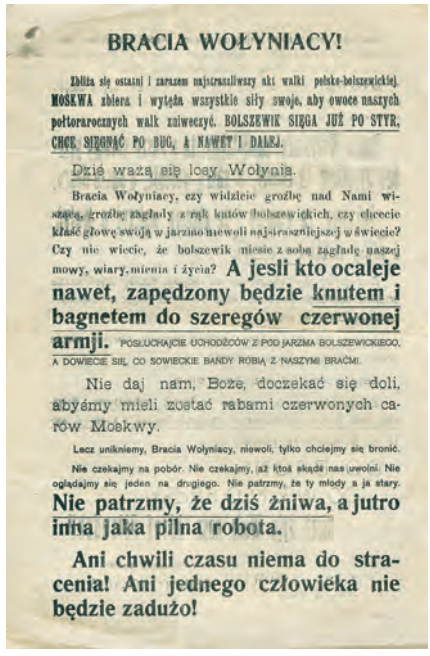
POBUDKA BRZMI: Kupujcie Pożyczkę Odrodzenia!

POŻYCZKA ODRODZENIA POLSKI

OBYWATELE!

Obywatele! Ojczyzna czeka na Was!

215. Odezwa rządu polskiego. 1920.

BRACIA WOŁYNIACY!

Zbliża się ostatni i zarazem najstraszliwszy akt walki polsko-bolszewickiej. MOSKWA zbiera i wytęża wszystkie siły swoje, aby owoce naszych półtorarocznych walk zniweczyć. BOLSZEWIK SIĘGA JUŻ PO STYR, CHCE SIĘGNĄĆ PO BUG, A NAWET I DALEJ.

Dzié ważą się losy Wołynia.

Bracia Wołyniacy, czy widzicie groźbę nad Nami wiszącą, groźbę zagłady z rąk kutów bolszewickich, czy chcecie kłaść głowę swoją w jarzmo niewoli najstraszniejszej w świecie? Czy nie wiecie, że bolszewik niesie z sobą zagładę naszej mowy, wiary, mienia i życia? **A jesli kto ocaleje nawet, zapędzony będzie knutem i bagnetem do szeregów czerwonej armji.** POSŁUCHAJCIE UCHODŹCÓW Z POD JARZMA BOLSZEWICKIEGO, A DOWIECIE SIĘ, CO SOWIECKIE BANDY ROBIĄ Z NASZYMI BRAĆMI.

Nie daj nam, Boże, doczekać się doli, abyśmy mieli zostać rabami czerwonych carów Moskwy.

Lecz unikniemy, Bracia Wołyniacy, niewoli, tylko chciejmy się bronić.

Nie czekajmy na pobór. Nie czekajmy, aż ktoś skądś nas uwolni. Nie oglądajmy się jeden na drugiego. Nie patrzmy, że ty młody a ja stary. **Nie patrzmy, że dziś żniwa, a jutro inna jaka pilna robota.**

Ani chwili czasu niema do stracenia! Ani jednego człowieka nie będzie zadużo!

216. Apel do Wołyniaków. 1920.

przez rząd robotniczy Rosji Sowieckiej „polski rząd obszarników i kapitalistów" zdecydował się wyrazić zgodę …". 6. Kwietnia 1920 r. Komuniści polacy w Armii Czerwonej, s. [2], 21 x 18 cm. 150,-

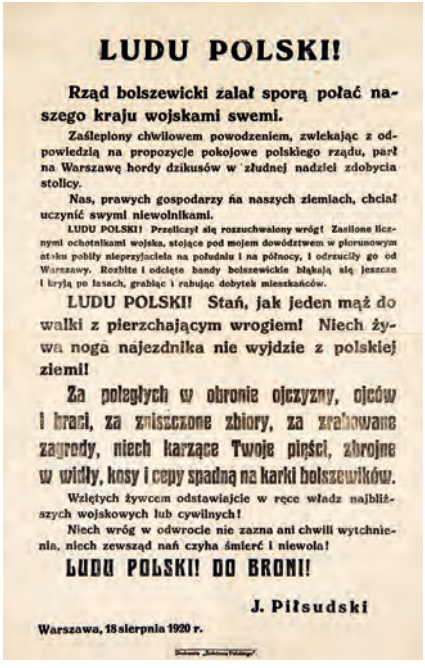
Odezwa komunistów polskich z Armii Czerwonej, wzywająca żołnierzy polskich do wystąpienia przeciw „krwią żerczych obszarników i kapitalistów polskich". Zagięcia na krawędziach i zażółcenia, stan dobry.

215. „Pobudka brzmi! Kupujcie Pożyczkę Odrodzenia". Monitor Polski. Dziennik Urzędowy Rzeczypospolitej Polskiej. Warszawa 3 Maja 1920 r. Zakł. Graf. E. i K. Koziańskich, k. [1], 100 x 69 cm, ilustr. 1000,-

Numer specjalny z odezwą rządu (premier Skulski i minister skarbu Władysław Grabski) w sprawie pożyczki państwowej. Zawiera obwieszczenie ministerstwa skarbu o subskrypcji pożyczki oraz apel do społeczeństwa zachęcający do udziału w akcji. W części centralnej przedstawienie trębacza w mundurze ułańskim, na tle sztandaru narodowego, sygnowane: **„Siestrzeńcewicz Wilno"** (Stanisław Bohusz Sietrzeńcewicz (1869-1927), malarz, związany z Wileńszczyzną, wykładowca Uniwersytetu Stefana Batorego). Kompozycja ta stanowi powtórzenie znanego plakatu reklamującego pożyczkę (patrz: Katalog polskiego plakatu wojskowego, Centralna Biblioteka Wojskowa, Warszawa 2002, s. 58, il.). Ślady złożenia i niewielkie przetarcia, poza tym stan dobry.

216. [Wołyń] – „Bracia Wołyniacy! Zbliża się ostatni i zarazem najstraszliwszy akt walki polsko-bolszewickiej. Moskwa zbiera i wytęża siły …". Lipiec 1920. Straż Kresowa na Wołyniu. Tymczasowy Komitet Obrony Wołynia, s. [2], 30,5 x 20,5 cm. 150,-

Apel w sprawie zaciągu do Wojska Polskiego w biurach werbunkowych Wołyńskiej Obrony Krajowej w Kowlu i Włodzimierzu Wołyńskim, w obliczu ofensywy Armii Czerwonej. Zagniecenia i ślady wielokrotnego składania, stan ogólny dobry.

LUDU POLSKI!

Rząd bolszewicki zalał sporą połać naszego kraju wojskami swemi.

Zaślepiony chwilowem powodzeniem, zwlekając z odpowiedzią na propozycje pokojowe polskiego rządu, parł na Warszawę hordy dzikusów w złudnej nadziei zdobycia stolicy.

Nas, prawych gospodarzy na naszych ziemiach, chciał uczynić swymi niewolnikami.

LUDU POLSKI! Przeliczył się rozzuchwalony wróg! Zasilone licznymi ochotnikami wojska, stojące pod mojem dowództwem w płomiennym atoku pobiły nieprzyjaciela na południu i na północy, i odrzuciły go od Warszawy. Rozbite i odcięte bandy bolszewickie błąkają się jeszcze i łupią po lasach, grabiąc i rabując dobytek mieszkańców.

LUDU POLSKI! Stań, jak jeden mąż do walki z pierzchającym wrogiem! Niech żywa noga najezdnika nie wyjdzie z polskiej ziemi!

Za poległych w obronie ojczyzny, ojców i braci, za zniszczone zbiory, za zrabowane zagrody, niech karzące Twoje pięści, zbrojne w widły, kosy i cepy spadną na karki bolszewików.

Wziętych żywcem odstawiajcie w ręce władz najbliższych wojskowych lub cywilnych!

Niech wróg w odwrocie nie zazna ani chwili wytchnienia, niech zewsząd nań czyha śmierć i niewola!

LUDU POLSKI! DO BRONI!

J. Piłsudski

Warszawa, 18 sierpnia 1920 r.

217. Odezwa Naczelnego Wodza. 1920.

218. Propaganda radziecka. Plakat. 1920.

217. [Bitwa Warszawska] – Piłsudski Józef. „Ludu Polski! Rząd bolszewicki zalał sporą połać naszego kraju wojskami swemi …". Warszawa 18 sierpnia 1920 r. Druk. „Żołnierza Polskiego", k. [1], 44 x 41,5 cm. 300,-

Odezwa Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza z okresu Bitwy Warszawskiej, wzywająca całe społeczeństwo do broni i walki z bolszewickim najeźdźcą. Ślad po złożeniu, zażółcenia, drobne naddarcia i rysunek ołówkiem na marginesie, poza tym stan dobry.

218. [„Polski pan"] – „Za polskim panom idiet russkij pomieszczik, pomni eto, kriestianin!". Litografia kolorowa. [B.m. 1920]. Literaturno-izdatielskij otdieł polit. uprawlienija R.W.S.R., k. [1], 28 x 20 cm. 400,-

„Pamiętaj chłopie, że za polskim panem podąża rosyjski obszarnik". Kolorowa karykatura autorstwa P. Abramowa w litografii, wydana przez Oddział Literacko-Wydawniczy przy Zarządzie Politycznym Wojskowej Rady Rewolucyjnej Republiki. Barwna karykatura, na której za polskim panem (w stroju szlacheckim z szablą) idzie rosyjski obszarnik (z nahajką w garści). U góry napis w jęz. ros.: „Rosyjska Federacyjna Socjalistyczna Republika"; „Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!". Zdezaktualizowana pieczęć własnościowa. Ślady farby na obrzeżach i drobne zagniecenia, stan dobry.

219. [Armia Ochotnicza] – „Nasz los od nas zależy! Pod Ostrołęką warszawiacy-ochotnicy nietylko odparli ataki wroga …". G.I.A.O. 1920, k. [1], 32 x 34 cm. 180,-

Odezwa Głównego Inspektoratu Armii Ochotniczej (nr 3) pod dowództwem gen. Józefa Hallera, z wezwaniem do walki oraz z przykładami bohaterskich czynów w walce z bolszewicką nawałą. Po konserwacji, stan dobry.

220. [Zawieszenie broni] – Ilustrowany Kuryer Codzienny. Kraków 1920. Maryan Dąbrowski. R. XI, wydanie nadzwyczajne, środa 6 X 1920 r., karta [1], 42,5 x 27,0 cm. 150,-

221. J. Bohdanowicz, B. Surałło. Plakat. 1930.

222. Wybory parlamentarne w 1930 r.

Nadzwyczajna edycja krakowskiego IKaCa z nagłówkami: „Pokój rozjemczy podpisany! (…) Bolszewicy cofają się na linię Dniepru i Berezyny, w związku z zawarciem zawieszenia broni na froncie walki z Armią Czerwoną i rozpoczęciem rokowań pokojowych w Rydze". Uszczerbek lewego dolnego narożnika i naderwanie przy krawędzi górnej, na odwrocie przybrudzenia, poza tym stan dobry.

OKRES MIĘDZYWOJENNY

221. **[Wybory 1930 r.]** – „Kto chce potęgi Polski głosuje na Jedynkę". Warszawa 1930; 110,0 x 73,5 cm. 700,-

Plakat sygnowany: „Proj. J. Bohdanowicz i B. Surałło". Plakat wyborczy, nawołujący do głosowania na listę nr 1 – zestawia osiągnięcia Polski ostatnich 4 lat w rolnictwie. Jego autorzy to: **Julian Bohdanowicz** (1892-1943) – grafik, wykształcony na USB w Wilnie oraz na Akademii Warszawskiej, kierownik pracowni litograficznej w Szkole Przemysłu Graficznego oraz **Bolesław Surałło** (1906-1939), malarz i grafik, absolwent warszawskiej ASP, zajmujący się m.in. grafiką użytkową. Po konserwacji, stan dobry. Lit.: A. Szabłowska, M. Seńkiw, Plakat polski, Warszawa 2009, s. 338, poz. 477, ilustr.

222. **[Wybory 1930 r.]** – „Marszałek Piłsudski w wywiadzie z dnia 25 października tak mówi o obecnych wyborach: Muszę wytłumaczyć publicznie dlaczego, wbrew dotychczasowemu mojemu postępowaniu zgodziłem się dać swoje imię na wybory do Sejmu". Warszawa 1930 b.w. (Druk. Współczesna), s. [2], 31 x 23 cm, oraz:
„Bracia włościanie! Zbliża się już ta chwila, kiedy każdy z was wrzuci do urny wyborczej kartę z numerkiem. Od tego jakich numerów …", [B.m. 1930 b.w.], k. [1], 31 x 23 cm, oraz:
„Lista Jego Nr 1: Wódz i opiekun narodu (…) Marszałek Józef Piłsudski". Warszawa [1930]. Wyd. „Photo-Plat". Miejskie Zakł. Graf., k. [1], portr., 31 x 23 cm. 240,-

Trzy ulotki wyborcze Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem, wzywające do głosowania na listę nr 1 podczas wyborów parlamentarnych w Polsce w 1930 r. Pierwsza ulotka po konserwacji (podklejenia

223. F. Siedlecki. Polskie Morze. 1933.

224. Głos Wodza Naczelnego. 1939.

na krawędziach i uzupełnienia), w dobrym stanie. Druga czarno-czerwona i trzecia z minimalnymi zagięciami, w bardzo dobrym stanie.

223. **[Polskie Morze] –** „Morze to wolność i potęga". Ryt. **F. Siedlecki.** Ok. 1933 r. Akwaforta, akwatinta; o wym. 32,2 x 24,3 cm (pl. 40,0 x 28,5 cm). 600,-

Grafika w formie plakatu, **sygnowana ołówkiem**: „Franciszek Siedlecki". Stan I (z napisem: „**Nie ma dla Polski niepodległości bez dostępu do morza**" na jasnym tle). Kompozycja alegoryczna z władcą piastowskim stojącym na brzegu morza, na tle portu. Powstała z inspiracji działalnością Ligii Morskiej i Kolonialnej oraz zorganizowanymi w 1933 r. Dniami Morza. Stan dobry. **Rzadkie.**
Lit: Grafika Franciszka Siedleckiego w Zbiorach Muzeum Mazowieckiego w Płocku, s. 142, poz. 129, il.

II WOJNA ŚWIATOWA

224. **[Edward Śmigły-Rydz] –** „Głos Wodza Naczelnego głosem całego narodu. Co powiedział Marszałek Śmigły-Rydz o Gdańsku, pokoju i wojnie". [Warszawa 1939 b.w.], Druk. „Bluszcz", k. [1], ilustr., 57 x 40 cm. 240,-

Cytaty z wywiadu z marszałkiem Edwardem Śmigłym-Rydzem, jaki przeprowadziła amerykańska dziennikarka Mary Heaton Vorse w lipcu 1939 r., ilustrowane fotografiami armii polskiej i jej wodzów. Wywiad ten był szeroko kolportowany w polskiej prasie, wydano go także w formie afiszy. Ten egz. stanowił premię do nru 15-go „Pobudki". Ślady po złożeniu, drobne naddarcia przy krawędziach, stan ogólny bardzo dobry.

225. **[Rosjanie we Lwowie]** – „Nie oczekiwali" (tekst po ukraińsku). Lwów 1939; 47,0 x 61,5 cm. 1500,-

Chromolitografia, sygnowana „Biesza i Rosenberg". Radziecki plakat propagandowy z okresu po klęsce wrześniowej i zajęciu Lwowa przez wojska radzieckie. Wnętrze salonu, do którego wchodzą żołnierze radzieccy z czerwonym sztandarem. W karykaturalny sposób przedstawieni przerażeni

225. Radziecki plakat propagandowy. 1939.

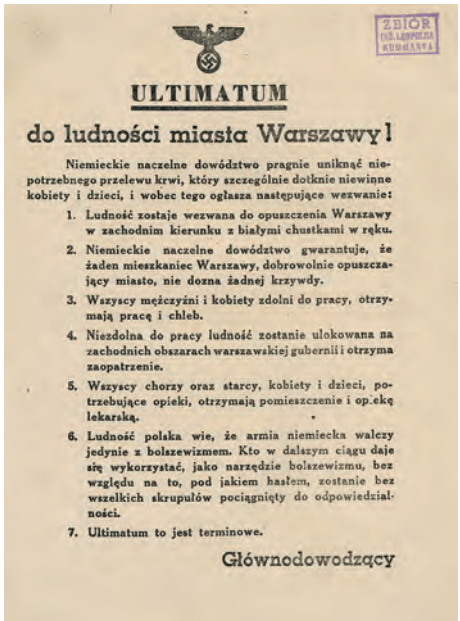
Polacy chowający się przed nadchodzącą nieuchronnie „sprawiedliwością dziejową". Po konserwacji, uzupełnione ubytki, ślady składania, dublowany. **Bardzo rzadkie.**

226. **[Powstanie Warszawskie] –** „Niech żyje rząd Rzeczypospolitej! Cześć walecznej Armii Krajowej! 1. VIII. 1944." B.m. (Warszawa) 1944, b.w.; 44,5 x 35,8 cm. 7500,-

Plakat z wizerunkiem polskiego godła – Orła, przygotowany na zlecenie Departamentu Informacji Delegatury Rządu AK na rozpoczęcie Powstania Warszawskiego. W okresie poprzedzającym wybuch powstania narastało w społeczeństwie zapotrzebowanie na symbole patriotyczne. Pracownie plastyczne Biura Informacji i Propagandy Komendy Głównej AK, skupiające grafików, malarzy, dekoratorów, projektowały emblematy narodowe, plakaty, tablice informacyjne, a nawet elementy umundurowania. W jednej z takich pracowni powstał plakat (do dziś nieznanego autora), który stał się oficjalnym symbolem (godłem) Powstania. Ślad składania, po konserwacji. Nadzwyczaj rzadkie, według dostępnych informacji **tylko 2 egzemplarze znajdują się w zbiorach publicznych. Bardzo cenna pamiątka z okresu Powstania Warszawskiego.**
Lit.: Katalog „Poland first to fight" polskiego plakatu wojskowego, s. 156, il.
(Patrz tablica XI)

227. **[Powstanie Warszawskie]** – „Ultimatum do ludności miasta Warszawy! Niemieckie naczelne dowództwo pragnie uniknąć niepotrzebnego przelewu krwi, który szczególnie dotknie niewinne kobiety i dzieci, i wobec tego ogłasza następujące wezwanie …". [Warszawa 10 VIII 1944]. Głównodowodzący [Erich von dem Bach], k. [1], 21,5 x 15,5 cm. 150,-

Siedmiopunktowe ultimatum niemieckiego głównego dowództwa, zrzucane z samolotów 10 sierpnia 1944 r., wzywające do kapitulacji, z orłem hitlerowskim. Zdezaktualizowana pieczęć własnościowa. Stan bardzo dobry.

ZBIÓR
[illegible]
KUDŁAŃSKA

ULTIMATUM

do ludności miasta Warszawy!

Niemieckie naczelne dowództwo pragnie uniknąć niepotrzebnego przelewu krwi, który szczególnie dotknie niewinne kobiety i dzieci, i wobec tego ogłasza następujące wezwanie:

1. Ludność zostaje wezwana do opuszczenia Warszawy w zachodnim kierunku z białymi chustkami w ręku.
2. Niemieckie naczelne dowództwo gwarantuje, że żaden mieszkaniec Warszawy, dobrowolnie opuszczający miasto, nie dozna żadnej krzywdy.
3. Wszyscy mężczyźni i kobiety zdolni do pracy, otrzymają pracę i chleb.
4. Niezdolna do pracy ludność zostanie ulokowana na zachodnich obszarach warszawskiej gubernii i otrzyma zaopatrzenie.
5. Wszyscy chorzy oraz starcy, kobiety i dzieci, potrzebujące opieki, otrzymają pomieszczenie i opiekę lekarską.
6. Ludność polska wie, że armia niemiecka walczy jedynie z bolszewizmem. Kto w dalszym ciągu daje się wykorzystać, jako narzędzie bolszewizmu, bez względu na to, pod jakiem hasłem, zostanie bez wszelkich skrupułów pociągnięty do odpowiedzialności.
7. Ultimatum to jest terminowe.

Głównodowodzący

227. Powstanie Warszawskie. 1944.

WOJSKO POLSKIE
Główny Zarząd Polityczno-Wychowawczy
WYDZIAŁ PROPAGANDY

Konspekt pogadanki Nr. 1

DWIE KONSTYTUCJE

§ 1. W kwietniu 1921 r. do Moskwy przybyła delegacja t. zw. rządu emigracyjnego Józ. Piłsudskiego, Romer i St. Grabski odbyli w Moskwie rozmowy z przedstawicielami Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego. Rozmowy te nie dały nawet porozumienia wyjścia. Prezydent niedoszłego do porozumienia stał się fakt, że **przedstawiciele Londynu stoją na stanowisku konstytucji 1935 roku**, a P. K. W. N. uznaje za jedyne wyjście – konstytucję marcową 1921 roku.

Wszystkie partie i stronnictwa polityczne, oprócz sanacji, wypowiadały zawsze przeciw narzuconej mniejszości siłą, podległym i oszukanym konstytucji 1935 r. Wypowiadali się przeciw niej kierownicy Stronnictwa Ludowego, P. P. S., Stronnictwa Narodowego. Przeciw konstytucji kwietniowej wystąpował również Mikołajczyk, przy dzisiejszej zgodzie obozów. Jeszcze w czasie wojny obecnej agenci rządu londyńskiego, usiłując nadyć dla siebie zasłanie, oświadczali, że są zwolennikami powrotu do demokracji i przywrócenia konstytucji kwietniowej 1935 roku.

§ Rozbicie rozsadu mieszkowicz o sprawę konstytucji jest wysoce znamienne. Dobitnie to bez reszty **właściwe oblicze „rządu" londyńskiego**, inaczej całkowicie dotychczas frazesami o demokracji. W chwili obecnej kiedy wiadomo już, jak w pojęciu panów z Londynu ma wyglądać „demokracja". Chcą oni utrzymania konstytucji sanacyjnej, która ma znaczenie przede wszystkim dla władzy w kraju upora sanacji.

§ 2. Konstytucja 17 marca 1921 roku uchwalił sejm ustawodawczy, który nosił wybory w październiku 1919 r. na podstawie powszechnego, równego, tajnego, bezpośredniego i proporcjonalnego. Wybory były oparte na zasadach demokratycznych i konstytucję uchwalono przez ten sejm należy uznać za **wyraz woli narodu**.

§ 3. Konstytucja marcowa 1921 r. ustanowiła rządy demokratyczno-parlamentarny. Konstytucja głosi, że **władza w Polsce należy do narodu**", (art. 3). Nazwy obywatele bez żadnych różnic mają jednakowe prawo do brania udziału w rządach.

Naród sprawuje władzę przez: 1) Sejm i Senat, jako organy władzy ustawodawczej, 2) Prezydenta i ministrów, jako organy władzy wykonawczej, 3) Niezależne sądy, jako organy władzy sprawiedliwości (Art. 2). Sejm i Senat nie tylko uchwalały ustawy i budżet państwa, lecz również sprawują **kontrolę nad rządem**, który ustawodawczo za wykonane na podstawie demokratycznej, parlamentarnej ustawy wyborczej.

Za zamachem konstytucji, zdrada kraju lub gdy organ wykonawczy przejmie odpowiedzialność przed sejmem przed Trybunałem Stanu. Za czynności urzędowe prezydenta odpowiedzialność przed sejmem prezydent i ministrowie, którzy podpisali akt urzędowy przed prezydenta.

W tym sposób konstytucja 1921 r. przejawia wadza zasady odpowiedzialności władzy wykonawczej wobec reprezentanta narodowego i.e. demokratyczne gwarancje swobody obywatelskie i sprawiedliwości, przez uznanie i wyraźne. Konstytucja **biera pod opiekę pracy, postawa ich organizacyjne ubezpieczeń społecznych, przewiduje reformy rolną.**

Jedno ubezwłasnowolnienie jest w konstytucji **zasada powszechnego nauczania, bezpłatności nauki i pomocy państwa dla niezamożnych uczniów.**

Konstytucja marcowa 1922 r. jest konstytucją demokratyczną.

§ 4. Po właśnie stało się przyczyną wielkich niskich reakcji przeciw konstytucji marcowej. Zaczęto się od skrytego sabotażu konstytucji przez grupy reakcyjne.

Dzięki brakowi jedności stronnictw demokratycznych i obezwładnieniu programu władz się reakcji **niedopuścił do wypełnienia demokratycznej formy konstytucji demokratyczną treścią politykę społeczną i gospodarczą).**

Później przyjęte zarzucenie konstytucji przez wprowadzenie samowładnych dekretów rządowych. Wreszcie grupy reakcyjne zaczęły domagać się przez jej zawieszenia.

W stosunku do konstytucji przedwojnia grupa przyjęła t. zw. sanacji, która **w maju 1926 roku zaczarała dyktatorską władzę drogą krwawego zamachu stanu**, wprowadzającego przez nią ustrojowi, który nosił z niepotrzebnie i rzeczy.

Pierwszy obowiązek sejm obejmie, należące pozostały przedwrześniowe zasoby. Najgroźniejszy walkę z sejmowładztwem. Na czele tej walki z demokracją stanęła się t. zw. grupa pułkowników, przez sanacji, Sławek, Prystor, Beck, Matuszewski i inni.

Mimo formalnego obalenia konstytucji demokratycznej sanacja otrzymała własną partię polityczną – bezpartyjny Blok Współpracy z Rządem (B. B. W. R.). Ale w wyniku do sejmu w r. 1928, mimo nacisku administracji, B. B. W. R. nie uzyskał większości. W sejmie powstaje mała opozycja.

W 1930 roku został stworzony t. zw. Centrolew, blok partii centrum i lewicy, który postawił sobie za cel walkę z dyktatorską polityką sanacji. Odpowiedzią na to po stronie rządu sanacyjnego było zwołanie 10 sanacyjnych, areszt przywódców Centrolewu i osadzenie ich **w twierdzy w Brześciu**. Zarówno ten fakt jak i późniejsze wybory kolka Bieruckiego, osobiści dyktatora Stomiczka Ludowego, Witos, Kiernik, Polskiej Partii Socjalistycznej Daszyn, Barlicki, Liberman, Chrzanowskiego Demokratyki Korfanty i in. W stosunku do tych i gry pozostały kwestie [illegible] wyborach [illegible] nie zmieniły [illegible] sanacji [illegible] przeciwko [illegible] konstytucji, że [illegible] wyborów [illegible] przeciwko [illegible] sanacji [illegible] przeciwko [illegible] konstytucji.

§ 5. Powstanie sanacja przyjęła do opracowania projektu nowej konstytucji. Uczynie w styczniu 1935 r. przedstawiono go sejmowi. **Opozycja wyzgłosiła przeciwko projektowi zaleglosowała i utrzymała dyktatury klik sanacyjnej przy pomocy nowej konstytucji.**

230. Wojsko Polskie. Propaganda. 1944.

228. [Polska Ludowa] – „Manifest Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego: Polacy w Kraju i na emigracji! Polacy w niewoli niemieckiej! Do Narodu Polskiego! Chełm, 22 lipca 1944 r." [Chełm 1944, PKWN?], s. [2], 32 x 24 cm. 120,-

Manifest PKWN, podpisany przez Edwarda Osóbkę-Morawskiego, Wandę Wasilewską i Andrzeja Witosa, zatwierdzony w Moskwie, zapowiadający reformy polityczno-społeczne rządu tymczasowego. Układ dwuszpaltowy. Ślady składania, poza tym stan bardzo dobry.

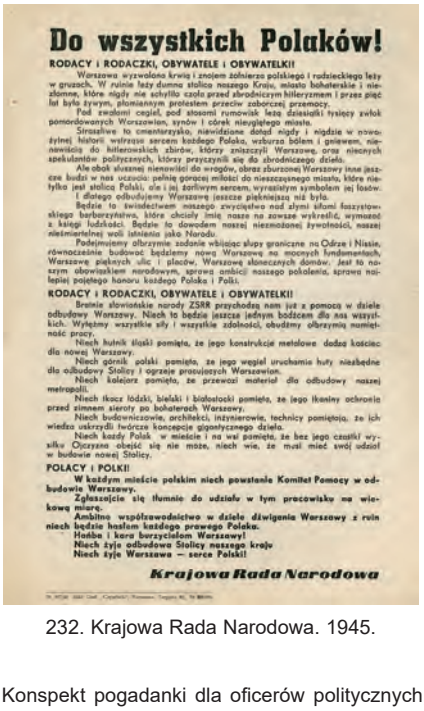
229. [PKWN] – Rzeczpospolita. Dodatek Nadzwyczajny. Organ Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego. Chełm 1944. Druk. polowa. R. I, 30 VII 1944, s. 2, 42,0 x 29,5 cm. 120,-

Zawiera m.in. porozumienie między PKWN i rządem ZSRR o stosunkach między wojskowym dowództwem sowieckim a Polską administracją po wkroczeniu wojsk na terytorium polskie (pod tym terminem jednoznacznie rozumiano ziemie położone na zachód od rzeki Bug). Ślady składania, poza tym stan dobry.

230. [Wojsko Polskie] – Wągrowski Mieczysław. Dwie konstytucje. Konspekt pogadanki. 5 IX 1944 r. Wojsko Polskie. Gł. Zarząd Polit.-Wych. Wydział Propagandy, s. [2], 31 x 21 cm. 60,-

Konspekt pogadanki dla oficerów politycznych, przeciwstawiający konstytucji kwietniowej z 1935 r., w oparciu o którą sprawował władzę rząd polski na uchodźstwie, konstytucję z 1921 r. **Autorem pogadanki był późniejszy szef Głównego Zarządu Polityczno-Wychowawczego Wojska Polskiego**. Egzemplarz ze śladami złożeń i zagięć, podklejenia na obrzeżach i zażółcenia.

231. [Wojsko Polskie] – Rzeczywistość kraju i urojenia „Londynu". Konspekt pogadanki. 11. XI. 1944 r. Wojsko Polskie. Gł. Zarząd Polit.-Wych. Wydział Propagandy. Poznań 1944. Woj. Urząd Inform. i Prop., s. 2, 40 x 23 cm. 60,-

Do wszystkich Polaków!

RODACY i RODACZKI, OBYWATELE i OBYWATELKI!

Warszawa wyzwolona krwią i znojem żołnierza polskiego i radzieckiego leży w gruzach. W ruinie leży dumna stolica naszego Kraju, miasto bohaterskie i niezłomne, które nigdy nie schyliło czoła przed zbrodniczym hitleryzmem i przez pięć lat było żywym, płomiennym protestem przeciw zaborczej przemocy.

Pod zwałami cegieł, pod stosami rumowisk leżą dziesiątki tysięcy zwłok pomordowanych Warszawian, synów i córek nieugiętego miasta.

Straszliwe to cmentarzysko, nienawidzane dotąd nigdy i nigdzie w nowożytnej historii wstrząsa sercem każdego Polaka, wzburza bólem i gniewem, nienawiścią do hitlerowskich zbirów, którzy zniszczyli Warszawę, oraz nielicznych spekulantów politycznych, którzy przyczynili się do zbrodniczego dzieła.

Ale obok słusznej nienawiści do wrogów, obraz zburzonej Warszawy inne jaszcze budzi w nas uczucia pełnią gorącej miłości do nieszczęsnego miasta, które niezłomnie jest stolicą Polski, ale i jej żarliwym sercem, wyrazistym symbolem jej losów.

I dlatego odbudujemy Warszawę jeszcze piękniejszą niż była.

Będzie to świadectwem naszego zwycięstwa nad złymi siłami faszystowskiego barbarzyństwa, które chciały zmiąć nasze na zawsze wykreślić, wymazać z księgi ludzkości. Będzie to dowodem naszej niezmazanej żywotności, naszej niezłomnej woli istnienia jako Narodu.

Podejmujemy olbrzymie zadanie wbijając słupy graniczne na Odrze i Nissie, równocześnie budować będziemy nową Warszawę na mocnych fundamentach, Warszawę pięknych ulic i placów, Warszawę słonecznych domów. Jest to naszym obowiązkiem narodowym, sprawą ambicji naszego pokolenia, sprawą najlepiej pojętego honoru każdego Polaka i Polki.

RODACY i RODACZKI, OBYWATELE i OBYWATELKI!

Bratnie słowiańskie narody ZSRR przychodzą nam już z pomocą w dziele odbudowy Warszawy. Niech to będzie jeszcze jednym bodźcem dla nas wszystkich. Wytężmy wszystkie siły i wszystkie zdolności, obudźmy olbrzymią pomiatność pracy.

Niech hutnik śląski pamięta, że jego konstrukcje metalowe dadzą kościec dla nowej Warszawy.

Niech górnik polski pamięta, że jego węgiel uruchamia huty niezbędne dla odbudowy Stolicy i ogrzeje pracujących Warszawian.

Niech kolejarz pamięta, że przewozi materiał dla odbudowy naszej metropolii.

Niech tkacz łódzki, bielski i białostocki pamięta, że jego tkaniny ochronią przed zimnem sieroty po bohaterach Warszawy.

Niech budowniczowie, architekci, inżynierowie, technicy pamiętają, że ich wiedza uskrzydli twórcze koncepcje gigantycznego dzieła.

Niech każdy Polak w mieście i na wsi pamięta, że bez jego cząstki wysiłku Ojczyzna obejść się nie może, niech wie, że musi mieć swój udział w budowie nowej Stolicy.

POLACY i POLKI!

W każdym mieście polskim niech powstanie Komitet Pomocy w odbudowie Warszawy.

Zgłaszajcie się tłumnie do udziału w tym pracowitym na wiekową miarę.

Ambitne współzawodnictwo w dziele dźwigania Warszawy z ruin niech będzie hasłem każdego prawego Polaka.

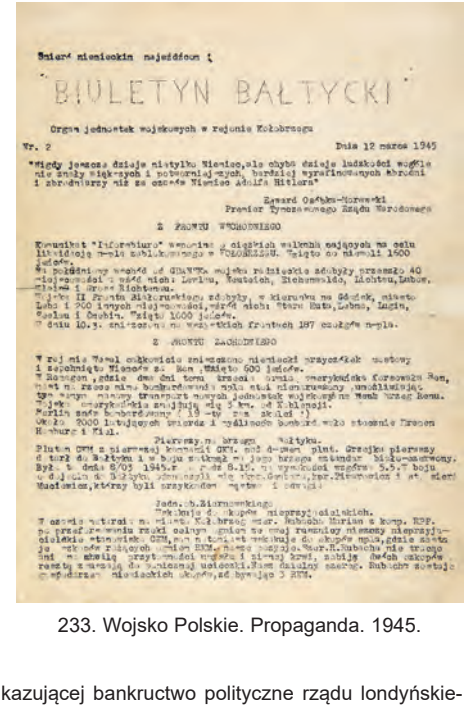
Hasłem i kanu barzycielem Warszawy!

Niech żyje odbudowa Stolicy naszego kraju

Niech żyje Warszawa — serce Polski!

Krajowa Rada Narodowa

232. Krajowa Rada Narodowa. 1945.

Biuletyn Bałtycki

Organ jednostek wojskowych w rejonie Kołobrzegu

Nr. 2 Dnia 12 marca 1945

233. Wojsko Polskie. Propaganda. 1945.

Konspekt pogadanki dla oficerów politycznych, ukazującej bankructwo polityczne rządu londyńskiego, z przeciwstawieniem mu jedynie słusznych działań Krajowej Rady Narodowej i Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego. Ślady składania, zagięcia i drobne uszczerbki przy krawędzi oraz zażółcenia.

232. [Krajowa Rada Narodowa] – „Do wszystkich Polaków! Rodacy i rodaczki, obywatele i obywatelki! Warszawa wyzwolona krwią i znojem żołnierza polskiego i radzieckiego leży w gruzach …”. [Warszawa 1945. Krajowa Rada Narodowa?]. Zakł. Graf. „Czytelnik”, k. [1], 21 x 30 cm. 80,-

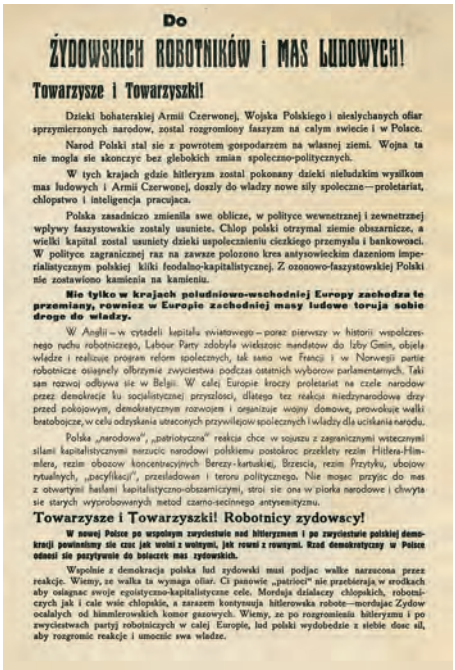
Afisz Krajowej Rady Narodowej, wzywający naród do odbudowy stolicy. Ślad po złożeniu, drobne naderwania, poza tym stan dobry.

233. [Wojsko Polskie] – Biuletyn Bałtycki. Organ jednostek wojskowych w rejonie Kołobrzegu, nr 2: 12 III 1945; nr 4 (40): 14 III 1945, s. [2], mapa; [2], 30 x 21 cm, powielacz. 100,-

Pismo frontowe zawierające wiadomości z pola walki Armii Czerwonej i jej sojuszniczej Armii Polskiej. Przy numerze drugim podtytuł: „Organ jednostek wojskowych w rejonie Kołobrzegu”. Mapa: „Realizacja planów Konferencji Krymskiej. Uderzenie z wschodu i zachodu (11 marca 1945)”. Zagniecenia na krawędzi i naddarcia, podklejenia.

234. [Wojsko Polskie] – Biuletyn Zwycięstwa, nr 92: 30 IV 1945, s. [2], mapa, 30 x 21 cm, powielacz. 60,-

Gazetka frontowa zawierająca wiadomości z walk II Frontu Białoruskiego, z aktualnym planem układu sił na froncie. Ślady po złożeniu, naddarcia na obrzeżach.

Do

ŻYDOWSKICH ROBOTNIKÓW i MAS LUDOWYCH!

Towarzysze i Towarzyszki!

Dzięki bohaterskiej Armii Czerwonej, Wojska Polskiego i nieslychanych ofiar sprzymierzonych narodow, zostal rozgromiony faszyzm na calym swiecie i w Polsce.

Narod Polski stal sie z powrotem gospodarzem na własnej ziemi. Wojna ta nie mogła sie skonczyc bez głebokich zmian społeczno-politycznych.

W tych krajach gdzie hitleryzm zostal pokonany dzieki nieludzkim wysiłkom mas ludowych i Armii Czerwonej, doszły do władzy nowe siły społeczne—proletariat, chłopstwo i inteligencja pracująca.

Polska zasadniczo zmieniła swe oblicze, w polityce wewnetrznej i zewnetrznej wpływy faszystowskie zostały usuniete. Chłop polski otrzymał ziemie obszarnicze, a wielki kapitał został usunięty dzięki uspołecznieniu ciezkiego przemysłu i bankowosci. W polityce zagranicznej raz na zawsze polozono kres antysowieckim dazeniom imperialistycznym polskiej kliki feodalno-kapitalistycznej. Z ozonowo-faszystowskiej Polski nie zostawiono kamienia na kamieniu.

Nie tylko w krajach południowo-wschodniej Europy zachodza te przemiany, rowniez w Europie zachodniej masy ludowe toruja sobie droge do władzy.

W Anglii – w cytadeli kapitału światowego – porez pierwszy w historii współczesnego ruchu robotniczego, Labour Party zdobyła wieksze mandatow do Izby Gmin, objeła władze i realizuje program reform społecznych, tak samo we Francji i w Norwegii partie robotnicze osiagnely olbrzymie zwycięstwa podczas ostatnich wyborow parlamentarnych. Taki sam rozwoj odbywa sie w Belgii. W całej Europie kroczy proletariat na czele narodow przez demokracje ku socjalistycznej przyszłosci, dlatego tez reakcja miedzynarodowa drzy przed pokojowym, demokratycznym rozwojem i organizuje wojny domowe, prowokuje wielki bratobojcze, w celu odzyskania utraconych przywilejow społecznych i władzy dla ucisknania narodu.

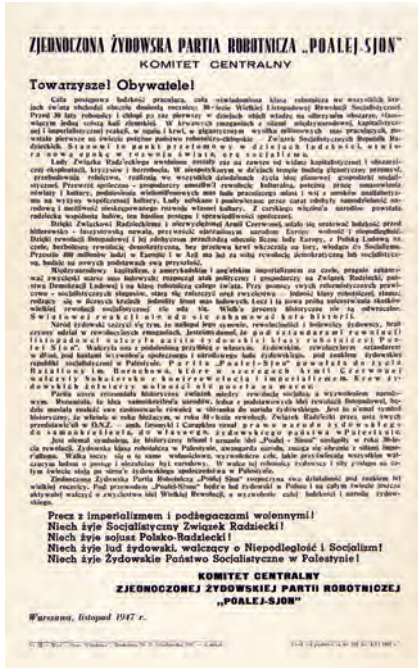
Polska „narodowa", „patriotyczna" reakcja chce w sojuszu z zagranicznymi wstecznymi silami kapitalistycznymi narzucic narodowi polskiemu postokroc przeklety rezim Hitlera-Himmlera, rezim obozow koncentracyjnych Berezy-kartuskiej, Brzescia, rezim Przytyku, ubojow rytualnych, „pacyfikacji", przesladowan i teroru politycznego. Nie mogac przyjsc do mas z otwartymi hasłami kapitalistyczno-obszarniczymi, stroi sie ona w piorka narodowe i chwyta sie starych wyprobowanych metod czarno-secinnego antysemityzmu.

Towarzysze i Towarzyszki! Robotnicy zydowscy!

W nowej Polsce po wspolnym zwyciestwie nad hitleryzmem i po zwycięstwie polskiej demokracji powinnismy sie czuc jak wolni z wolnymi, jak rowni z rownymi. Rząd demokratyczny w Polsce odnosi sie pozytywnie do bolaczek mas zydowskich.

Wspolnie z demokracja polska lud zydowski musi podjac walke narzucona przez reakcje. Wiemy, ze walka ta wymaga ofiar. Ci panowie „patrioci" nie przebierają w srodkach aby osiagnac swoje egoistyczno-kapitalistyczne cele. Mordują działaczy chłopskich, robotniczych jak i całe wsie chłopskie, a zarazem kontynuują hitlerowska robote—mordujac Zydow ocalalych od himmlerowskich komor gazowych. Wiemy, ze po rozgromieniu hitleryzmu i po zwycięstwach partyj robotniczych w całej Europie, lud polski wydobedzie z siebie dosc sił, aby rozgromic reakcje i umocnic swa władze.

236. Żydowska partia robotnicza „Bund". 1945.

ZJEDNOCZONA ŻYDOWSKA PARTIA ROBOTNICZA „POALEJ-SJON"

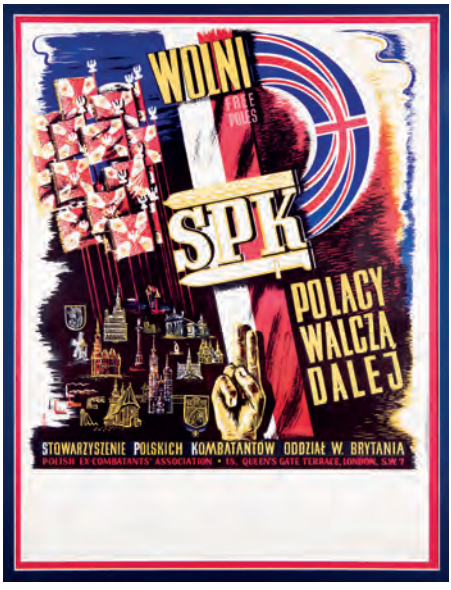
KOMITET CENTRALNY

Towarzysze! Obywatele!

Cała postępowa ludzkość przeciwstawia się wiekowemu wrogowi wszystkich krajów świata obecnie, kiedy hitlerowskie Niemcy, ten wróg wszystkich narodów, zostały zmiażdżone przez Armię Czerwoną, sojusznicze armie Stanów Zjednoczonych, Anglii i innych krajów demokratycznych. Przed 30 laty rosyjscy robotnicy i chłopi po raz pierwszy w dziejach ludzkości wzięli we własne ręce sprawy państwowe, zlikwidowali ucisk klasowy i narodowy, zniszczyli do szczętu kapitalistyczny system gospodarczy i stworzyli nowy ustrój społeczny, ustrój socjalistyczny, bez bezrobocia, bez kryzysów, bez nędzy i upodlenia mas pracujących, ustrój, w którym praca stała się sprawą honoru, sprawą chwały, sprawą męstwa i bohaterstwa. Ustrój, w którym praca stała się źródłem życia, źródłem rozkwitu kultury i nauki, źródłem szczęścia dla całego narodu.

Ale nie tylko w Związku Radzieckim, ale i w innych krajach świata, w których zwyciężyła demokracja, w których hitlerowcy zostali wypędzeni, w których ludność wyzwoliła się spod jarzma hitlerowskiego, w tych krajach ludność zaczęła budować nowe życie na zasadach demokracji i socjalizmu. Tak jest w Polsce, w Czechosłowacji, w Jugosławii, w Albanii, w Bułgarii, we Francji, we Włoszech, w Belgii, w Holandii, w Norwegii, w Danii, w Grecji, w Finlandii, w Rumunii, na Węgrzech.

Żydowscy robotnicy, inteligenci, rzemieślnicy, kupcy, wszyscy Żydzi pracujący, którzy przeżyli hitlerowskie piekło, którzy ocaleli z hitlerowskich obozów śmierci, którzy ukrywali się przed hitlerowskimi katami, którzy walczyli w partyzantce i w Armii Czerwonej, którzy walczyli w Armii Polskiej, w Armii Francuskiej, w Armii Włoskiej, w Armii Jugosłowiańskiej, w Armii Czechosłowackiej, w Armii Holenderskiej, w Armii Belgijskiej, w Armii Norweskiej, w Armii Duńskiej, w Armii Greckiej, w Armii Fińskiej, w Armii Rumuńskiej, w Armii Węgierskiej, w Armii Albańskiej, w Armii Bułgar

239. Kombatanci polscy. Plakat.

240. W. Fangor. Plakat. 1955.

237. **[Referendum 1946 r.] –** Polskie Stronnictwo Ludowe. „Wszyscy członkowie i sympatycy PSL w dniu 30 czerwca stawcie się do urn Głosowania Ludowego!". St. Wójcik. St. Mikołajczyk. Warszawa, dnia 15 czerwca 1946 r. Druk. PSL, k. [1], 21 x 15 cm, oraz:
Polska Ludowa. Pismo Polskiego Stronnictwa Ludowego, nr 76. Poznań 30 VI 1946, s. 8, ilustr., 47 x 32 cm, luźne składki wyd. 150,-

Ulotka PSL (pod przywództwem Stanisława Mikołajczyka) przed referendum ludowym w dniu 30 czerwca 1946 r., zalecająca głosowanie: „1 x nie; 2 x tak", z uzasadnieniem takiego stanowiska politycznego (zwłaszcza w przypadku sprawy zniesienia senatu). Dołączono gazetę poznańską, będącą organem PSL, z dnia referendum, nawołującą do powszechnego głosowania i powtarzającą zalecenia stronnictwa. Ulotka ze śladami składania i drobnym uszczerbkiem u dołu (poza tekstem). Stan dobry.

238. **[Rocznica Rewolucji Październikowej]** – Zjednoczona Żydowska Partia Robotnicza „Poalej-Sjon". Komitet Centralny. „Towarzysze! Obywatele! Cała postępowa ludność pracująca, cała uświadomiona klasa robotnicza we wszystkich krajach świata obchodzi obecnie doniosłą rocznicę 30-lecia Wielkiej …" Warszawa, listopad 1947 r. Komitet Centralny Zjednoczonej … Druk. „Prasa Wojskowa", k. [1], 32,5 x 21,0 cm. 120,-

Solidarność żydowskiej partii socjalistyczno-syjonistycznej z ideami rewolucji październikowej, z nawiązaniem do wspólnej walki z kontrrewolucją w szeregach Armii Czerwonej. Ulotka kładzie silny akcent na budowę żydowskiego państwa socjalistycznego w Palestynie, popieranego przez przywódców ZSRR. Ślady składania, stan więcej niż dobry.

239. **„Wolni Polacy walczą dalej.** Free Poles. Stowarzyszenie Polskich Kombatantów. Oddział W. Brytania". Londyn, b.r. (po 1946); 66,0 x 50,0 cm. 1500,-

Plakat wydany przez Stowarzyszenie Polskich Kombatantów, organizację powstałą w 1946 r., skupiającą byłych żołnierzy Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie na emigracji, w krajach, gdzie pozostali po zakończeniu II wojny światowej. Sygnowany: „Gliwa" (**Stanisław Gliwa** (1911-1986), wybitny grafik,

uczestnik bitwy o Monte Cassino, jeden z ostatnich polskich artystów-typografów); druk Ager Press; tekst w języku polskim i angielskim. Oprawiony w podwójne passe-partout. Stan bardzo dobry.

240. „V Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów. Warszawa. 31.VII. – 14.VIII. 1955". 33,5 X 24,0 cm. 180,-

Miniaturowe wydanie plakatu festiwalowego, autorstwa wielkich twórców polskiego plakatu: **Wojciecha Fangora** (1922-2015) i **Jerzego Tchórzewskiego** (1928-1999). Jeden z najbardziej znanych plakatów polskich lat 50. XX w. Ślad składania, nieznaczny ubytek, poza tym stan dobry.

241. „Gala Niepodległości. Karol Kurpiński. Zaginiona partytura". Warszawa, 2015; 68,0 x 48,0 cm. 200,-

Plakat sygnowany: **„Piotr Młodożeniec wg J.M.**"; na odwrocie notatka: „Plakat Jana Młodożeńca powstał w 1988 roku. Pierwotnie miał być wydrukowany na 70-lecie odzyskanej przez Polskę Niepodległości. Zdjęty przez cenzurę PRL, wysłany przez autora do Paryża, pokazany został na wystawie zorganizowanej przez Piotra Jeglińskiego w Księgarni Polskiej na Boulevard Saint-Germain. Przeróbki plakatu na potrzeby Gali Niepodległości „Zaginiona partytura... Karol Kurpiński" (11 listopada 2015) dokonał syn artysty, Piotr Młodożeniec. **Wydanie kolekcjonerskie w nakładzie 100 egzemplarzy"** oraz **odręczna sygnatura** Piotra Młodożeńca „PM'15". Plakat przygotowany z okazji uroczystego koncertu, który odbył się w Teatrze Wielkim w Warszawie 11 listopada 2015 r. z okazji Święta Niepodległości. Miało wówczas miejsce prawykonanie Mszy Karola Kurpińskiego, **według rękopisu partytury zakupionego na 14 aukcji antykwariatu Lamus w 2002 r.** Nieznaczne zabrudzenia, poza tym stan bardzo dobry.

ATLASY. MAPY

WIEK XVII-XVIII

242. Rizzi-Zannoni Jan Antoni. Carte de la Pologne, devisée par provinces et palatinats et subdivisée par districts, construite d'après quantité d'Arpenteges d'Observations, et de Mesures prises sur les lieux. Dediée à son altesse Le Prince Prusse-Vindes Joseph Alexandre Jablonowski Palatin de Nowogrod…Londyn 1772. **K. tyt. (miedzioryt rozkł**.), **tabl. ryc. 1 (plan Warszawy– miedzioryt)**, **tabl. ryc. 22** (mapy szczegółowe – **miedzioryty kolorowane**), **tabl. ryc. 1 (mapa ogólna Polski – miedzioryt kolorowany)**, karta z dedykacją 1, 47 cm, opr. z epoki płsk. 36 000,-

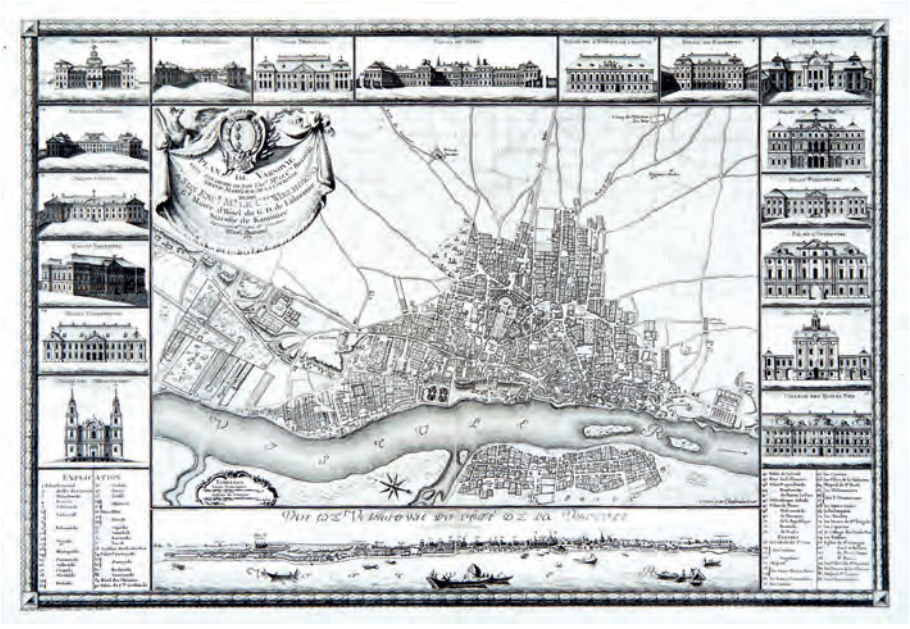
Pierwszy szczegółowy atlas Rzeczypospolitej Obojga Narodów, uchodzący za jedno z najlepszych dzieł kartograficznych dotyczących ziem polskich, z niezwykle dekoracyjnym planem Warszawy. Na całość składają się: 22 mapy szczegółowe, które po sklejeniu tworzą jednolitą mapę; plan Warszawy z wizerunkami 16 najważniejszych budowli oraz z panoramą miasta, a także ogólna mapa Polski. Na karcie tytułowej bogata dekoracja alegoryczna oraz herb królewicza Karola (1733-1796), syna Augusta III, któremu dedykowano mapę. Atlas powstał z inicjatywy księcia Józefa A. Jabłonowskiego, wojewody nowogrodzkiego. W pracy nad jego przygotowaniem, trwającej ponad 20 lat, brało udział wielu kartografów, m.in. Saint Hillare i F.F. Czaki, a jego ostateczną wersję opracował włoski kartograf J. A. Rizzi-Zannoni (1736-1814). Część arkuszy kolorowana powierzchniowo, reszta liniowo. Karta tytułowa wliczona w numerację (karta 21), legenda zamieszczona na karcie 22 razem z czternastoma podziałkami liniowymi i objaśnieniem używanych skrótów. Każda z map śr. o wym. 34,0 x 54,0 cm, z zachowaniem szerokich marginesów. Karta z drukowaną dedykacją dla Jabłonowskiego. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.** *(Patrz tablica XII)*

243. [Atlas Polski]. Reilly Franz Johann Joseph von. Zbiór 13 map Polski pochodzących z atlasu świata „Schauplatz der fünf Theile der Welt" wydanego w latach 1789-1806, (miedzioryty, kolorowane liniowo), 30 x 40 cm, opr. współcz. skóra ze złoc. na przednim licu. 4000,-

Atlas map ziem polskich, składający się z 13 map (21 x 31 cm), zawierający mapę Polski i Litwy (z herbem Rzeczypospolitej), mapę Polski, 3 mapy Galicji oraz 8 map poszczególnych województw. Opracowane przez Franza Johanna Josepha Reilly'ego (1766-1820) – austriackiego kartografa, pisarza i wydawcę. Na mapach ślad składania, poza tym stan bardzo dobry.

244. [Atlas świata]. Sanson Nicolas. Cartes générales de toutes les parties du monde. Paris [Paryż] 1664, k. tyt. drukowana, 1 k. ze spisem map, **map 37 (miedzioryty rozkładane),** 45,0 x 58,0, opr. z epoki, skóra. 9000,-

Fragment atlasu z 37 mapami (całość liczyła 140 map). Zawiera **3 mapy świata** (planigloby), wszystkie **mapy kontynentów**: Europy, Ameryki Północnej, Ameryki Południowej, Azji, Afryki, kół podbiegunowych

242. J. A. Rizzi-Zannoni. Atlas Rzeczypospolitej Obojga Narodów. 1772.

243. F. J. J. von Reilly. Mapy Polski. 1789-1806.

– Arktyki i Antarktydy oraz poszczególnych krajów, m.in. Polski, Wielkiej Brytanii, Holandii, Francji (mapy ogólne i regionów), Włoch (2), Germanii, Hiszpanii, Portugalii, Skandynawii, Austrii, Imperium Tureckiego. Atlas wydany przez Nicolasa Sansona (1600-1667) – najwybitniejszego kartografa francuskiego XVII w. we współpracy z firmą Pierre'a Mariette'a. Od 1658 r. rozpoczął wydawanie regularnych atlasów świata, które były wielokrotnie wznawiane. Umieszczona w atlasie **mapa Pol-**

244. N. Sanson. Atlas świata. 1664.

ski „Estats de la Couronne de Pologne” z notą wydawniczą P. Mariette'a i datą „1664” wydawana była również jako luźna publikacja (patrz: Imago Poloniae, t. II, poz. K 21/2). Mapy kolorowane liniowo w epoce, z precyzyjnie kolorowanymi kartuszami. Na grzbiecie starta tytulatura. Stan bardzo dobry.

MAPY

245. [Polska] – „Nova Poloniae delineatio”. **J. Hondius.** Po 1620 r. 12 000,-

Miedzioryt kolorowany; 41,5 x 56,5 (zachowane minimalne marginesy)
Mapa opracowana przez Jodocusa Hondiusa w 1606 r. i zamieszczona w atlasie „Atlantis Maioris Appendix...”, wydanym w Amsterdamie w 1630 r. przez Johannesa Janssoniusa. W manierystycznym kartuszu czteropolowy herb Rzeczypospolitej pod koroną, w prawym dolnym rogu napis w ramce: „Amstelodami ex officina et sumptibus Iudoci Hondii”. W górnej części ramki okalającej mapę znajdują się **widoki Krakowa, Gdańska i Wrocławia,** w dolnej **Poznania, Sandomierza, Krosna i Biecza.** Wzdłuż boków postacie szlachty, mieszczan i żołnierzy. Mapa po konserwacji, reperowana w miejscach składania, równomierne przebarwienia papieru, zaplamienia; oprawiona w wiedeńskie p.-p. i ramę 69,0 x 83,0 cm. **Jedna z najpiękniejszych map dawnej Polski. Bardzo rzadkie.**
Lit.: K. Kozica, J. Pezda, Imago Poloniae (ze zbiorów T. Niewodniczańskiego), t. II, poz. K77/1
(Patrz tablica XII)

246. [Polska] – „Les Royames du Nort ou sont principalement les estats de la Couronne de Pologne”. **P. Duval**. Po 1667 r. 1800,-

Miedzioryt; 40,0 x 55,0 (pl. 44,5 x 60,0)
Mapa ziem Rzeczypospolitej wydana przez paryskiego kartografa Pierre'a Duvala (1619-1683), ucznia Nicolasa Sansona I. Opublikowana po raz pierwszy w 1660 r. jako mapa Polski, Danii i Szwecji. Po 1667 r. wydawana ze zmienionym tytułem, w którym pozostawiono tylko nazwę Polski. Po konserwacji.
Lit.: K. Kozica, Imago Poloniae, t. II, poz. K12/2

247. J. Speed. Mapa Polski. 1676.

247. **[Polska]** – „A. Newe. Mape of Poland". **J. Speed.** 1676 r. 6000,-

Miedzioryt kolorowany; 41,0 x 51,5 (pl. 43,5 x 53,2)
W górnej partii dekoracyjnej ramki portret Zygmunta III Wazy oraz widoki Krakowa, Gdańska, Poznania, Krosna, Sandomierza i Wrocławia. Po bokach postaci polskiej szlachty, gdańszczan i mieszkańców Śląska oraz herby Korony i Śląska. Mapa opracowana przez znanego angielskiego kartografa Johna Speeda (1551-1629), wydana ponownie po jego śmierci przez Thomasa Basseta i Richarda Chiswella. Niewielkie przebarwienie wzdłuż miejsca złożenia mapy, poza tym stan dobry. **Z rzadko zachowanymi marginesami**. **Ładny egzemplarz.**
Lit.: K. Kozica, Imago Poloniae, t. II, s. 171, poz. K78/3

248. **[Polska]** – „Regni Poloniae et Ducatus Lithuaniae, Voliniae, Podoliae..." **C. Danckerts.** Ok. 1700 r. 6000,-

Miedzioryt kolorowany; 50,5 x 58,5 (pl. 54,5 x 63,0)
Mapa pochodzi z atlasu wydanego przez członków słynnej rodziny amsterdamskich rytowników i wydawców Danckertów. Pięknie kolorowany alegoryczny kartusz z postaciami wojowników podtrzymujących tarczę z herbem Augusta III. Mapa naklejona na większy ochronny arkusz czerpanego papieru. Stan bardzo dobry. Stan wydawniczy pierwszy. **Piękna i rzadko występująca w handlu antykwarycznym mapa.**
Lit.: P. M. Mojski, Cartographia Rappersviliana Polonorum, s. 148, poz. 96; K. Kozica, Imago Poloniae, t. II, s. 35, poz. K10/3

249. **[Polska]** – „Mapa geographica ex novissimis observationibus…Regnum Poloniae et Magnum Ducatum Lithuaniae". **T.C. Lotter.** Po 1764 r. 1800,-

Miedzioryt kolorowany; 48,5 x 58,5 (w świetle passe-partout 50,0 x 59,5)

248. C. Danckerts. Mapa Polski. Ok. 1700.

Mapa opracowana przez Tobiasa Conrada Lottera (1717-1777), augsburskiego rytownika i wydawcę, opublikowana po raz pierwszy w 1759 r. Wydanie trzecie, ukazuje Polskę za panowania Stanisława Augusta Poniatowskiego, koronowanego na króla w 1764 r. W kartuszu skalowym herb Rzeczpospolitej Obojga Narodów z herbem Ciołek w części centralnej (wcześniej w tym miejscu widniał herb Sasów). Mapa oprawiona w drewnianą ramę. **Piękne, mocne kolorowanie**. Stan bardzo dobry.
Lit. K. Kozica, Imago Poloniae, t. II, poz. 42/3

250. [Polska] – „Carte générale et nouvelle de toute la Pologne…" **B. Folino**. 1770 r. 6000,-

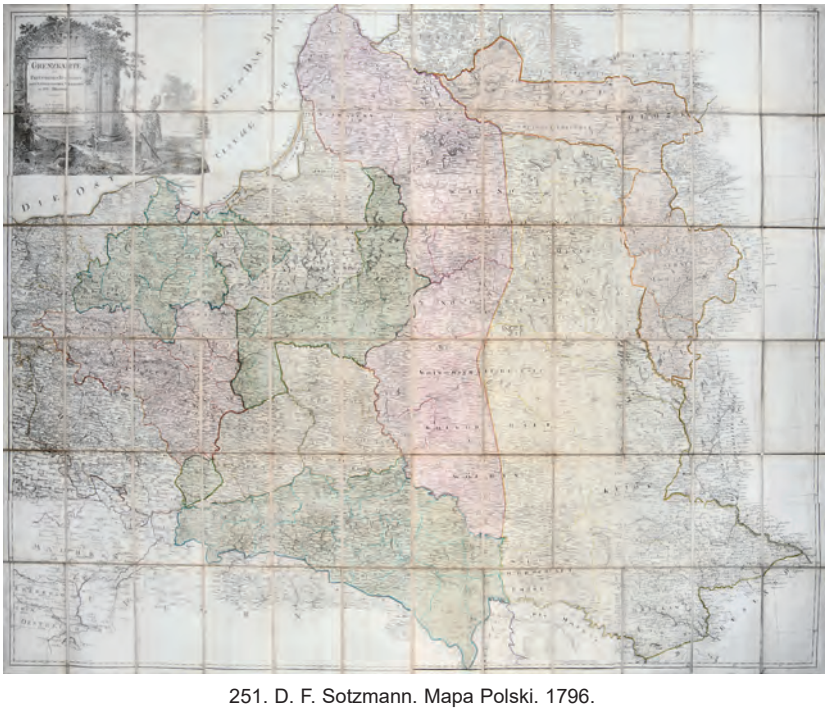
Miedzioryt odbity z 4 arkuszy (85,5 x 100,0)
Mapa Rzeczypospolitej wydana przez znanego księgarza warszawskiego **Michała Grölla, będąca jego pierwszą publikacją kartograficzną.** Rytował Bartłomiej Folino (1730-1808), kapitan korpusu Artylerii Koronnej w Warszawie. Autorem opracowania kartograficznego był prawdopodobnie Karol de Perthées, który sporządził rękopiśmienną mapę po części na podstawie materiałów wykradzionych ks. J. A. Jabłonowskiemu, a przygotowywanych do wydanej 2 lata później mapy Polski J. A. Rizzi-Zannoniego. Czteroarkuszowa, bardzo szczegółowa mapa, której największą zaletą są zaznaczone podwójnymi liniami liczne drogi i trakty komunikacyjne. Mapa podzielona na 32 kartoniki naklejone na płótno. Minimalne brązowe plamki, zabrudzenie powierzchni, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: K. Kozica, Imago Poloniae, t. II, poz. K 66/15

251. [Polska] – „Grenzkarte der Preussischen Russischen und Oestreichischen Monarchien in XVI Blättern". **D. F. Sotzmann.** 1796 r. 4500,-

Miedzioryt kolorowany w epoce; 96,0 x 118,0 (odbity na 16 arkuszach)

250. B. Folino. Mapa Polski. 1770.

251. D. F. Sotzmann. Mapa Polski. 1796.

253. G. Mercator. Mapa Prus. 1595-1633.

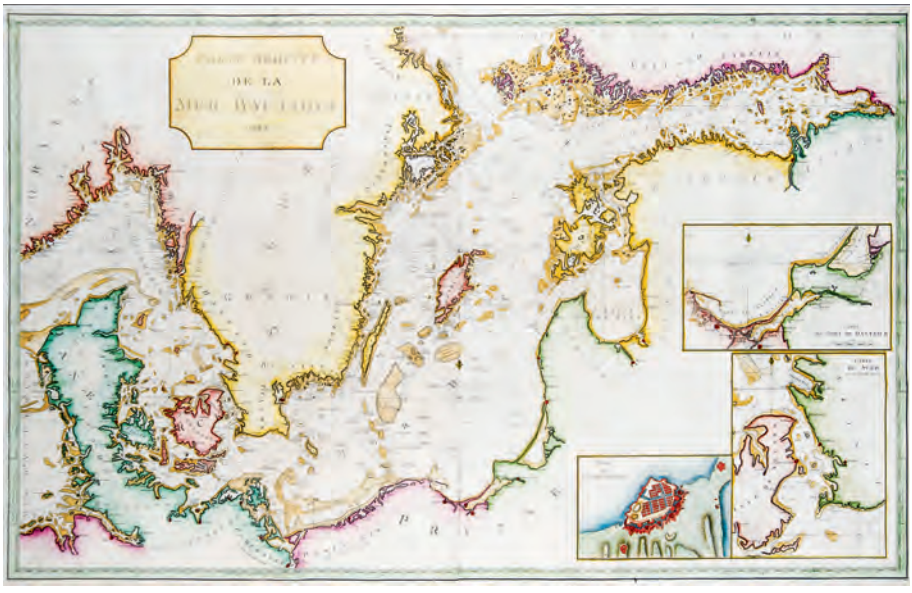
Dekoracyjny kartusz z postacią szlachcica wskazującego kamienną tablicę z tytułem mapy. Bardzo szczegółowa mapa wydana po raz pierwszy w Berlinie w 1793 r. przez D. F. Sotzmanna (1754-1840), najważniejszego kartografa pruskiego tamtych czasów, wkrótce po zatwierdzeniu decyzji o drugim rozbiorze i zatytułowana „Karte von Polen und den angränzenden Provinzen in XVI Blättern". Po trzecim rozbiorze, w 1796 r. wydano mapę ponownie pod zmienionym tytułem bez nazwy „Polska". Mapę sprzedawano w postaci atlasu składającego się z 16 arkuszy, które można było połączyć w mapę ścienną (taką formę ma nasz obiekt). Naklejona na płótno, po złożeniu 16 x 10 cm. Stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: K. Kozica, Imago Poloniae, t. II, s. 245 (opisane wyd. pierwsze)

252. [Dniepr] – „Lectori S. Hunc Borysthenis tractum ut ad nostrum Geographiae tabularum..." **T. Makowski, W. Blaeu.** 1631-1647 r. 2200,-

Miedzioryt odbity z dwóch płyt, kolorowany; 75,5 x 32,5 (pl. 81,0 x 42,0)
Szczegółowa mapa dolnego Dniepru od Czerkasów do Morza Czarnego. Na polu pięć kartuszy, m.in. z informacjami o Kozakach, nazwami porohów, oznaczeniami miast, osad chrześcijańskich i tatarskich. Poniżej, wzdłuż całej szerokości, ramka ozdobiona puttami z 14 wierszami tekstu. Mapa będąca częścią sławnej mapy Litwy T. Makowskiego, wydanej po raz pierwszy prawdopodobnie w 1603 r. Początkowo (1603, 1613, 1631) obie części (Litwa i Dniepr) wydawane były łącznie we wspólnej ozdobnej ramce, a od 1631 r. rozpoczęto wydawanie obu map oddzielnie. Stan dobry.
Lit.: K. Kozica, Imago Poloniae, t. II, s. 190-191.

253. [Prusy] – „Prussia". **G. Mercator**. 1595-1633 r. 2500,-

Miedzioryt kolorowany; 37,0 x 49,0 (pl. 47,0 x 57,0)
Mapa zamieszczana w atlasach flamandzkiego matematyka i geografa, pioniera współczesnej kartografii Gerarda Merkatora (1512-1594) „Atlas sive cosmographicae meditatione" od 1595 r., a od 1604 r. w atlasach Henricusa Hondiusa. Mapa Prus Wschodnich z przedstawieniem Helu jako wyspy. Na tle

254. Nicolas-Gabriel Le Clerc. Mapa Bałtyku. 1785.

morza ozdobny rollwerkowy kartusz, dekorowany owocowymi festonami. Na odwrocie tekst łaciński i numery stron 91-92. Atlasowe składanie, papier równomiernie pożółkły. **Mocny, piękny kolor.**
Lit.: Peter van der Krogt, Koeman's atlantes, t. I, s. 589.

254. [Bałtyk] – „Carte réduite de la mer Baltique". **N.G. Le Clerc**. 1785 r. 2500,-

Miedzioryt kolorowany; 76,5 x 121,5 (pl. 78,5 x 122,5)
Mapa opublikowana w Paryżu, ukazująca obszar basenu Morza Bałtyckiego wraz z Cieśninami Duńskimi, zatokami, itp. Na trzech mapkach pobocznych ukazano m.in. rejon Zatoki Gdańskiej z zaznaczonymi głębokościami wód i wejściem do portu gdańskiego, strzeżonym przez twierdzę Wisłoujście. Po konserwacji. Stan dobry.

255. [Mapa Księżyca] – „Tabula Selenographica...". **J. Heweliusz.** 1645 r. 3000,-

Miedzioryt; 31,5 x 36,0 (pl. 34,2 x 41,5)
Mapa Księżyca autorstwa Jana Heweliusza (1611-1687), najwybitniejszego po Koperniku polskiego astronoma, twórcy nowożytnej selenografii, pierwszego zagranicznego członka Royal Society. W latach 40. XVII w. uczony prowadził dokładne obserwacje Księżyca i jego powierzchni, czego efektem było wydanie słynnej „Selenografii" (Gdańsk, 1647 r.). Heweliusz wnikliwie opisał topografię satelity, uwzględniając jego widoczność w kolejnych fazach. Poszczególnym zaobserwowanym formacjom topograficznym nadawał nazwy wzorowane na ziemskich (np. Alpy). Traktat zilustrował ponad setką miedziorytowych rycin, które sam wykonał i przygotował do druku (powtarzające się słowa „autor sculpsit"; na oferowanym egz. „Autore Johanne Hevelio Aº 1645"). Po konserwacji, zdublowana, marginesy dorobione. **Bardzo rzadkie.**

256. [Monarchie] – „Colossus Monarchic. Statua Danielis Dan. II. 31." **M. Seutter**. Ok. 1730 r. 900,-

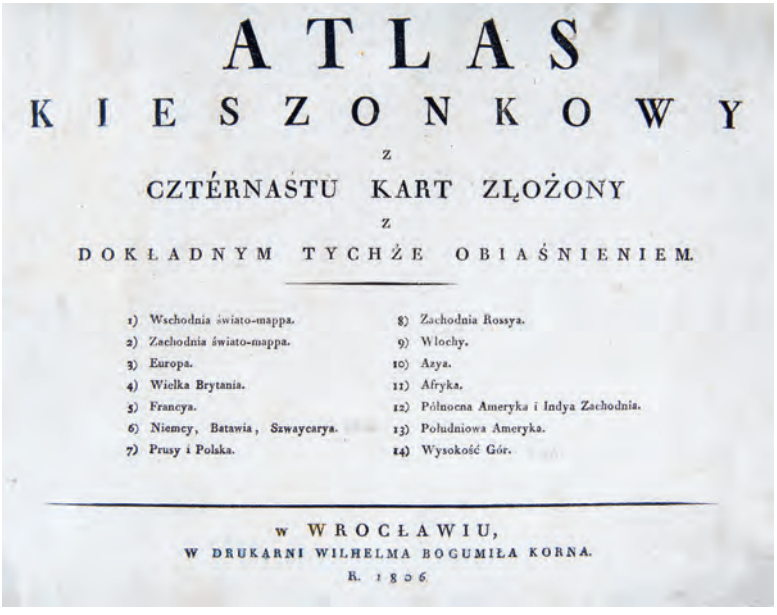
Miedzioryt, ręcznie kolorowany; 58,5 x 50,5 (pl. 60,0 x 52,0)
Postać kolosa w hełmie, w antycznej zbroi, z berłem w ręce, stojącego na tle morza. Na wyspach postacie zwierząt symbolizujących monarchie asyryjską, perską, grecką i rzymską (na podstawie biblijnej ks. Daniela). Na hełmie, pancerzu i nogach kolosa imiona władców państw starożytnych oraz państw Orientu i Cesarstwa Rzymskiego Narodu Niemieckiego. Rycina dołączana do atlasów

255. J. Heweliusz. Mapa Księżyca. 1645.

256. M. Seutter. Colossus Monarchic. Ok. 1730.

ATLAS
KIESZONKOWY
Z
CZTÉRNASTU KART ZŁOŻONY
Z
DOKŁADNYM TYCHŻE OBIAŚNIENIEM.

1) Wschodnia świato-mappa.
2) Zachodnia świato-mappa.
3) Europa.
4) Wielka Brytania.
5) Francya.
6) Niemcy, Batawia, Szwaycarya.
7) Prusy i Polska.
8) Zachodnia Rossya.
9) Włochy.
10) Azya.
11) Afryka.
12) Północna Ameryka i Indya Zachodnia.
13) Południowa Ameryka.
14) Wysokość Gór.

w WROCŁAWIU,
W DRUKARNI WILHELMA BOGUMIŁA KORNA.
R. 1806

257. Pierwszy atlas geograficzny z tekstem w języku polskim. 1806.

geograficznych M. Seuttera (1678-1756), rytownika i wydawcy, ucznia J. B. Homanna. Ślady zalania, po konserwacji (lewy margines dorobiony).

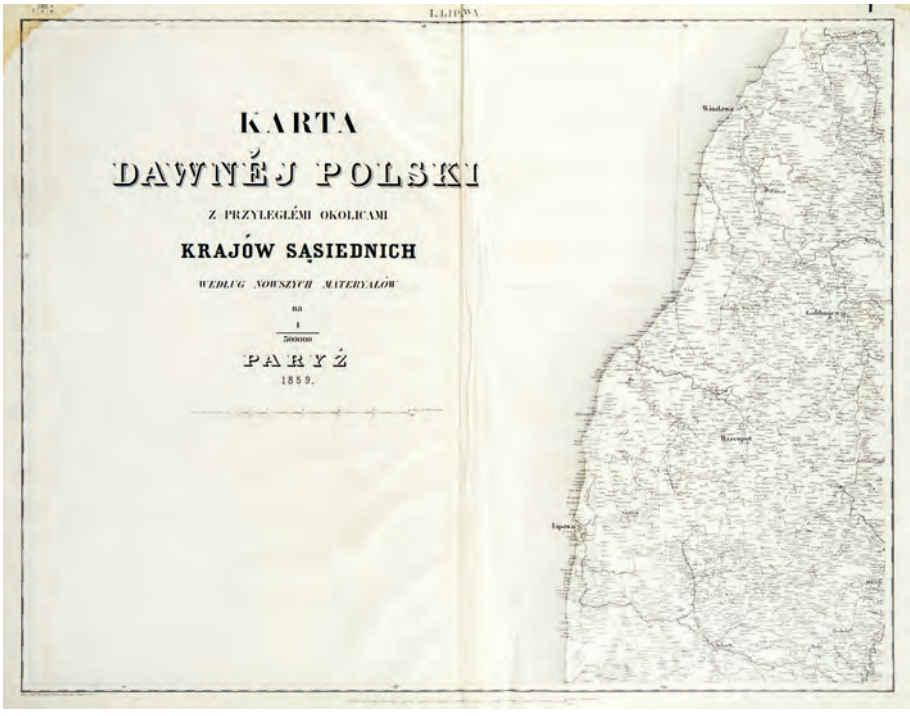
WIEK XIX-XX

257. Atlas kieszonkowy z czternastu kart złożony z dokładnym tychże obiaśnieniem. W Wrocławiu 1806 w Drukarni Wilhelma Bogumiła Korna, k. tyt., s. [8], łamów 298, **tabl. [12] (miedzioryty,** częściowo kolor. liniowo), 21 x 25 cm, opr. pł. współcz., tłocz. złotem. 600,-

Pierwszy XIX w. atlas geograficzny z tekstem w języku polskim (tłum. z franc.), z tytułami i treścią map w językach francuskim i niemieckim, wydany u znanego z edycji polskich wydawcy wrocławskiego Wilhelma Bogumiła Korna (1739-1806). Dzieło miało dwa nakłady, w tym jeden wcześniejszy, z 12 mapami (niniejsze ze względu na występujący w nim spis map stanowi drugą edycję). Siódma mapa atlasu to mapa Polski: „La Prusse et la Pologne partagéee", z kolor. zaznaczeniem granic poszczególnych rozbiorów. Kilka map sygn.: „W. Sander sc." (rytownik Wilhelm Stander (1766-1836). Brak map: 6 (Niemcy, Batawia, Szwaycaria) i 14 (Wysokość Gór). Z dołączonego dodatku (z 15 IV 1806 r.) wynika, że w tym czasie nastąpiła zmiana granic Niemiec po pokoju preszburskim, więc wydawca mógł dołączyć szóstą mapę nieco później. Zbrązowienia i przybrudzenia, niewielkie ślady po zalaniu, karty mocno przycięte z niewielką szkodą dla pierwszych liter części opisowej. Trzy mapy podklejone. Stan ogólny dobry.

– Atlas Polski Wojciecha Chrzanowskiego –

258. Karta dawnej Polski z przyległémi okolicami krajów sąsiednich według najnowszych materyałów. [Oprac. Wojciech Chrzanowski i inni]. Paryż [ok. 1840]-1859. Imprimie de Louis Antoine, arkusze **map XLVIII (miedzioryty** 56 x 75 cm), [1] (skorowidz; miedzioryt), 59 cm, opr. płsk z epoki. 7000,-

258. Atlas Polski Wojciecha Chrzanowskiego. 1859.

Skala 1:300.000, podziałka liniowa w kilometrach i milach. Mapa topograficzna Polski wydana w luźnych arkuszach i w formie atlasu. Monumentalna, emigracyjna praca autorstwa Wojciecha Chrzanowskiego (1793-1861), generała dywizji w powstaniu listopadowym, szefa sztabu Wojska Polskiego, topografa wojskowego, powstała we współpracy z: Józefem Kowalskim, Feliksem Wrotnowskim (1803-1871) i Teofilem Zabłockim. Pracę nad atlasem, który stanowi kompilację jego wcześniejszych opracowań, autor rozpoczął już w 1822 r. Obejmuje obszar polskich ziem przedrozbiorowych, liczący 800 tys. km^2. Wydawano go cyklicznie od 1840 r. w 48 arkuszach. Zbiór miał służyć potrzebom narodowego powstania, nie spełnił jednak swego zadania, m.in. z powodu braku oznaczenia na mapach obszarów leśnych (przydatnych dla celów walki partyzanckiej). Wydawcy wykonali wielką pracę dla ustalenia polskich nazw topograficznych, zniekształconych w czasie zaborów wskutek celowego zacierania polskości. **Dzieło stanowi jedyną topograficzną mapę historycznych ziem polskich, stworzoną przez Polaków na emigracji. Zaliczane jest do najcenniejszych prac kartograficznych XIX w.** Nazwisko wydawcy umieszczono pod dolnymi ramkami mapy. Tytuł na pierwszej mapie w atlasie. Całość składa się z 45 sekcji i 8 dodatków, zawartych w 48 arkuszach oznaczonych cyframi rzymskimi (arkusze posiadają dodatkową numerację arabską odpowiadającą uszeregowaniu w skorowidzu). Skorowidz (karta zbiorowa) zawiera wykaz oraz zasięg map szczegółowych, naniesiony na mapę ogólną. Grzbiet z tłocz. złoc. tyt. i ozdobnikami, wyklejka z epoki. Grzbiet pęknięty, otarcia opr. Minimalne wystrzępienia krawędzi pierwszych kart oraz lekki ślad po zalaniu w prawym narożniku arkuszy (poza mapami). Skorowidz podklejony. Same mapy czyste. Stan ogólny dobry. **Bardzo rzadkie w komplecie.**

259. **Spruner-Menke Hand-Atlas** für die Geschichte des Mittelalters und die neuren Zeit. Von K. v. Spruner u. Th. Menke. Dritte Auflage. Gotha 1880. Justus Perthes, k. tyt., s. II, 55. **Map 90 (kolorowane miedzioryty,** rozkładane podwójnie 40 x 26 cm), 40 cm, opr. płsk z epoki, obcięcia kart prószone. 240,-

Pieczęć na k. tyt.: „Biblioteka Gimnazjum Marii Magdaleny" [w Poznaniu] (w jęz. niem.). Atlas podręczny do historii średniowiecza i czasów późniejszych, autorstwa kartografa i historyka Karla von Sprunera

(Spruner v. Merz) (1803-1892) oraz geografa Heinricha Theodora Menke (1819-1892). Pozycja stanowi obok Atlasu Stielera sztandarowe dzieło kartograficzne słynnego wydawnictwa gotajskiego Justusa Perthesa. Zawiera **90 kolorowanych miedziorytów z 376 mapami** (suma map wraz z pobocznymi). Obejmuje trzy mapy związane z historią Polski: „Polska, Litwa i obszar państwa Zakonu Krzyżackiego w latach 1386-1480" (nr 69); „Rosja, Polska i Litwa od upadku Wolnego Państwa Nowogród Wielki w 1478 r. oraz rozkładu Złotej Ory w 1480 r. do czasów panowania Piotra I Wielkiego w 1689 r." (nr 70); „Polska od początku XVIII w. do upadku w 1795 r." (nr 71). Mapy polskie opracowane we współpracy z Jacobem Caro (1835-1904), prof. historii Uniwersytetu we Wrocławiu. Tytuł tłocz. złotem na grzbiecie. Pęknięcia grzbietu, poza tym stan, zwłaszcza map, bardzo dobry.

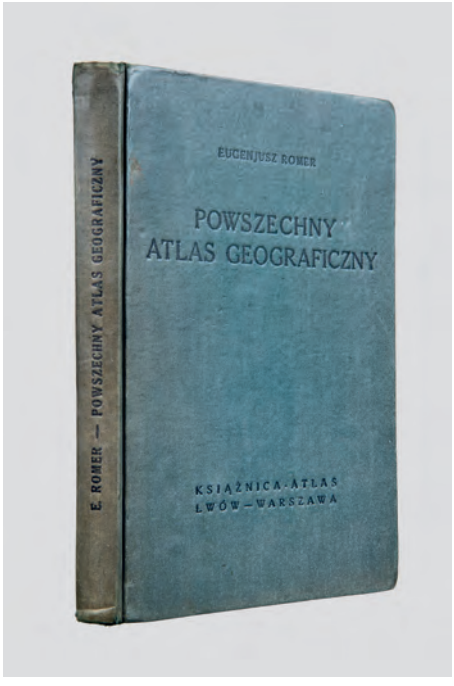
260. Wielki atlas geograficzny ze skorowidzem nazw i tekstem objaśniającym; oprac. wedle najnowszych źródeł pod red. Wacława Nałkowskiego i Andrzeja Świętochowskiego. Warszawa 1904. Nakł. Księgarni Saturnina Sikorskiego; Redakcya „Wędrowca, k. tyt., **map w litografii 106** (rozkładane, kolorowe), s. [210] (indeks, tekst), 51 cm, opr. płsk z epoki. 3000,-

Skale różne. Podstawą opracowania atlasu była trzecia edycja wielkiego niemieckiego atlasu Kieperta z lat 1892-1900, uzupełniona w polskim wydaniu mapami klimatycznymi świata, etnograficznymi Europy i świata oraz Galicji i Królestwa Polskiego. Każda mapa otrzymała osobny skorowidz ze spolszczonym nazewnictwem geograficznym. Atlas wydawano w zeszytach (dołączono dwie oryg. okł. zeszytów) w ramach subskrypcji w latach 1897-1906 (rok oficjalny 1904 stanowi datę rosyjskiej cenzury). Zeszyty nie zachowywały kolejności numerowanych tablic, a spis treści umieszczony na początku dzieła nie uwzględniał z kolei numeracji stron (do niniejszego egzemplarza właściciel sam wykonał odręczny spis treści). Było to wynikiem zmiany przez wydawców koncepcji edytorskiej pod wpływem geografa W. Nałkowskiego. Wydawnictwo obejmuje łącznie zgodnie ze spisem 53 tablice map (liczonych po rozłożeniu podwójnie wskutek zastosowanej numeracji), w tym dwie nie włączone do wydania z 1904 r. (omyłkowo mapa Rosji Europejskiej występuje tu podwójnie). Po każdej mapie występuje kilkustronicowy skorowidz nazw geograficznych. **Luzem dołączono: 1) Mapa gubernii Królestwa Polskiego.** Warszawa 1904. Nakł. Saturnin Sikorski. Lit. W. Główczewski. Litografia 79 x 60 cm (kolorowana, rozkładana), 12 x 19 cm. Skala 1.000.000. Mapa wymieniona w spisie treści jako „Królestwo Polskie". Ze skorowidzem (brak s. 3-4), podklejona na płótnie; **2) Majerski Stanisław. Galicya.** Mapa polityczna i komunikacyjna. Warszawa 1904. Nakł. Red. „Wędrowca". Litografia 48,5 x 62,5 cm (kolorowa, rozkładana). Skala 1:1.055.072. Mapa administracyjno-komunikacyjna ze skorowidzem, ujęta w spisie treści. Ponadto dołączono anons: „Zaproszenie do przedpłaty" z 1894 r., drukowany na mapie Hiszpanii i Portugali oraz „Zawiadomienie o zamknięciu prenumeraty" z 1896 r., wydrukowane na mapie Szwecji i Norwegii (oba druki podklejone). Tytuł tłoczony złotem na licu, oryginalna wyklejka z nalepką „Papeterie de Luxe A. Chodowiecki – Varsovie". Na odwrocie opr. cztery mosiężne guzy w narożnikach. Grzbiet pęknięty w części dolnej. Karta tytułowa podklejona i wraz ze spisem treści naklejona na karton. Mapy wewnątrz czyste. Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**

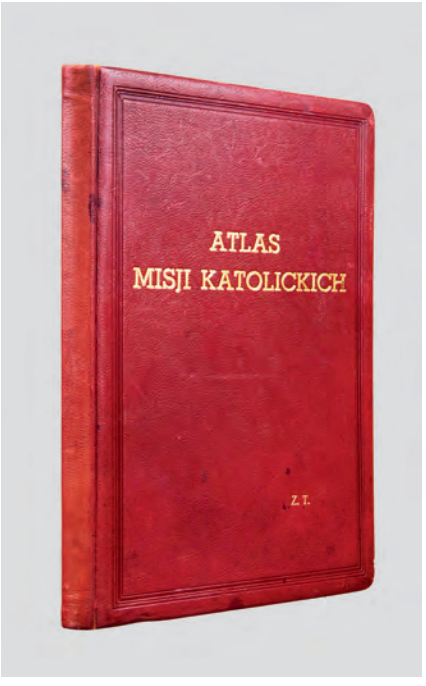
261. Atlas geograficzny dla szkół średnich; oprac. Bronisław Gustawicz. 3. wyd. nowe, popr. i uzup. Warszawa [ok. 1919]. Skł. gł. Księg. wysyłkowa G. Dorn. Nakład i druk Zakładu Kartograficznego G. Freytaga i Berndta w Wiedniu, **tabl. 26** (mapy wielobarwne), 35 cm, opr. pł. z epoki. 300,-

Atlas obejmuje 39 map na 26 kartach, w tym: „Polska i państwa ościenne"; „Okolice Warszawy"; „Mapy okolic: Gdańsk, Łódź, Wilno, Lublin, Częstochowa, Poznań"; „Małopolska; Okolice Lwowa"; „Okolice Krakowa". Wydano po raz pierwszy ok. 1910 r. W 1917 r. przeznaczono go do użytku szkół ludowych i wydziałowych w Galicji. Wcześniej autor dzieła, Bronisław Gustawicz (1852-1916), nauczyciel, krajoznawca i członek Komisji Fizjograficznej i Antropologicznej Akademii Umiejętności, opracowywał kilkakrotnie na potrzeby polskiego szkolnictwa w Galicji atlasy Blasiusa Kozenny. Niniejsze, pośmiertne wydanie wydrukowane zostało w znanej firmie wiedeńskiej już na potrzeby szkolnictwa odrodzonego państwa polskiego. Obejmuje mapy fizyczne wykorzystane w poprzednich wydaniach, na których wydawca zaznaczył zmienione granice lub nadrukował w kilku przypadkach małe mapki. Dołączono również mapę polityczną: „Państwa sukcesyjne dawnej monarchji austro-węgierskiej". Opis wg okładki. Ślady używania, podklejenia map, zażółcenia, otarcia i ubytki opr. Stan ogólny dobry.

262. Romer Eugeniusz. Powszechny Atlas Geograficzny wyk. w Instytucie Kartograficznym im. E. Romera. Lwów-Warszawa 1928. Książnica-Atlas, s. X, [1],

262. E. Romer. Atlas Geograficzny. 1928.

264. Atlas misji katolickich. 1937.

[3], **map 49** (jednostronne, kartochemia; kolorowe, rozkładane), 30 cm, opr. pł. wyd. 300,-

Skale różne. **Pierwsza edycja atlasu, który stanowił największe wydarzenie w dziejach polskiej kartografii z powodu jego całkowitego opracowania i wydania w Polsce.** Notka na odwrocie karty tytułowej: „Barwy przygotowano sposobem „Kartochemia", patent inż. Dr W. Romera". Koncepcja opracowania atlasu należała do autora, do współpracy zaproszono także A. Jakubskiego, F. Rutkowskiego, Władysława Szafera, Teofila Szumańskiego, Józefa Wąsowicza i Stanisława Weignera. Atlas poprzedza wstęp autorski oraz zagadnienia ogólne opracowane dla świata. Dalej przegląd regionów, którego podstawę stanowi mapa fizyczna i polityczna każdego kontynentu oraz liczne mapy w dużych skalach, ukazujące poszczególne regiony kontynentu, z wieloma mapami pobocznymi i diagramami statystycznymi. Tablice 1-8 obejmują zagadnienia geografii ogólnej, tabl. 9-18 geografii Europy, tabl. 19-38 pozostałych kontynentów i krajów pozaeuropejskich, zaś tabl. 40-49 poświęcono Polsce. Rzeźbę terenu odwzorowano za pomocą barw hipsometrycznych i batymetrycznych oraz punktów wysokości. Mapa 44 dotycząca flory Polski wg W. Szafera, z dodatkową kopią kolorową wykonaną na przezroczystej kalce w epoce. Minimalne otarcia i pęknięcie grzbietu, wewnątrz niewielkie zabrudzenia, kilka map, w tym mapa Polski, podklejone, poza tym stan więcej niż dobry.

263. Atlas pocztowo-komunikacyjny Rzeczpospolitej Polskiej. Uzupełnienie do mapy i atlasu pocztowo-komunikacyjnego w skali 1:800 000. Warszawa 1929. Instytut Kartograficzny „Gea", tabl. [2] (objaśnienia kolor. i skorowidz), **map 22** (kolorowe rozkładane), s.102, [1], 23 cm, opr. wyd. pł. 240,-

Mapa Polski i 21 map szczegółowych (w skali 1:800.000). Dodatkowo mapki węzłów kolejowych toruńskiego i warszawskiego. W części tekstowej dołączono wykaz urzędów pocztowych i stacji kolejowych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Tytuł i data edycji tłoczone złotem na licu. Na każdej mapie w narożniku tytuł dopisany piórem odręcznie w epoce oraz na końcu spis treści atlasu. Nieduże otarcia krawędzi opr., poza tym stan więcej niż dobry.

264. Atlas misji katolickich. Pod kier. Antoniego Juliana Nowowiejskiego; oprac. Leonard Świderski. Płock 1937. Nakł. Związku Misyjnego Duchowieństwa w Polsce. Druk. Zakłady Graficzne Ski Akc. Książnica-Atlas we Lwowie, s. 34, [2], **map [42]** (częściowo złożone, kolorowe), portr. 2 (w ramach paginacji), 31 cm, opr. pełna skóra z tłocz. 450,-

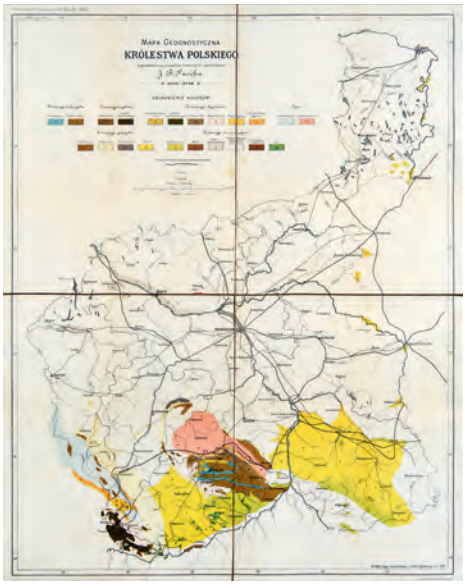
Superekslibris: „Z.T." [Zofia Tańska] tłocz. złotem na licu. Z dedykacją autora z 1938 r. dla przyjaciółki Zofii Tańskiej (tegoż roku w atmosferze obyczajowego skandalu autor, ksiądz nazywany też „Rasputinem" i „najprzystojniejszym mężczyzną" [w Płocku] został zmuszony do odejścia z diecezji). Skale różne. Mapy opracowane w Instytucie Kartograficznym Atlas imienia E. Romera. Atlas dzieł misyjnych Kościoła katolickiego w świecie opracowany pod kierunkiem biskupa płockiego Antoniego Nowowiejskiego (1858-1941), błogosławionego męczennika, przy współudziale Leonarda Świderskiego (1903-1991), późniejszego ekskomunikowanego księdza-patrioty. Obejmuje mapy ogólne kontynentów oraz Polski i Ziemi Świętej. Dotyczy stosunków językowych, wyznaniowych, politycznych, zasięgu misji katolickich w świecie i ich ośrodków, z uwzględnieniem warunków klimatycznych i wodnych. Zawiera też statystykę misyjną w formie kolorowych diagramów i wykresów, bibliografię oraz indeks nazw geograficzno-misyjnych. Na mapach fizycznych rzeźba terenu odwzorowana poziomicami oraz metodą hipsometrii i batymetrii barwnej. Oprawa: pełna skóra bordowa, obustronnie tłoczona potrójną ślepą ramką przy krawędzi. Na przednim licu tytuł tłoczony złotem. Drobne otarcia oprawy, wewnątrz niewielkie ślady używania (zabrudzenia, kilka map podklejonych), poza tym stan bardzo dobry.

---

265. [Polska – Wielkopolska, Mazowsze] – „Special Karte von Südpreussen mit allerhoester Erlaubnis (...)"; reducirt und herausgegeben vom (…) [David] Gilly; (…) gestochen von Carl Jättnig, Franz. sc., Paulus Schmidt sculps. Berlin 1802-1803. Simon Schropp u. Comp. Mapa na 12 arkuszach, każdy ok. 56 x 74 cm [brak 13] (miedzioryt ręcznie kolorowany liniowo), ok. 20 x 14 cm, oraz:
Index. Gilly Map of South Prussia, k. 177, wydruk komputerowy w układzie dwuszpaltowym luzem, format A4. 2000,-

Skala ok. 1:150.000. **Specjalna mapa topograficzna tzw. Prus Południowych, stanowiących prowincję Królestwa Prus istniejącą w latach 1793-1807, utworzoną z terenów pochodzących z II i częściowo III rozbioru Polski**. Obejmowała Wielkopolskę i Mazowsze z Warszawą, stolicą prowincji. Mapa została opracowana w latach 1796-1800 pod kierownictwem architekta niemieckiego Davida v. Gilly (1748-1808) przez zespół kilkudziesięciu topografów, m.in. z udziałem Juliusza Kolberga, późniejszego kartografa Królestwa Polskiego. Ukazuje przede wszystkim układ szlaków i dróg użytkowanych przez królewską pocztę pruską. Głównym jej zadaniem była pomoc w dostarczaniu poczty (stąd zaznaczenie odległości pomiędzy stacjami i urzędami pocztowymi). Dzieło stanowi do dziś źródło informacji, głównie ze względu na bogactwo elementów topograficznych (zasięg lasów, położenie rzek, a nawet szczególnych obiektów, jak cegielnie, folwarki, karczmy, kościoły czy leśniczówki). Mimo wielu zniekształceń (do jej wykonania używano tylko busoli, a nie triangulacji) oraz błędów językowych (nazwy polskie zapisane w języku niemieckim), to np. okolice Warszawy zawierają więcej szczegółów ukształtowania powierzchni, osad i dróg niż inne mapy z tego okresu. Na arkuszu BIV zamieszczono tabele statystyczne, na C1 legendę. Niniejszy egzemplarz nie zawiera oryginalnego arkusza AIII (obejmującego tytuł mapy oraz obszar od Rawicza do Wrocławia); dołączono kolorowy skan tegoż arkusza w skali 1:1. Brak również w całości oryginalnego arkusza indeksowego o wym. 15 x 19 cm, który służył do orientacji, który przeważnie rozcinano i naklejano na poszczególne arkusze (tak zrobiono w oferowanym egzemplarzu); dołączono współcz. skan. Dołączono również wydruk współcześnie opracowanego w języku angielskim indeksu wszystkich 18 000 nazw własnych umieszczonych na mapie, w tym miejscowości, młynów, karczm itp. Indeks opracowało w 2009 r. Towarzystwo Niemieckiej Genealogii w Europie Wschodniej, działające w Calgary w Kanadzie. Uwagi do indeksu w języku ang. i pol. Poszczególne arkusze map obcięte przy marginesie, w 16 sekcjach, każdy podklejony na płótnie, gotowe do połączenia w całą mapę z jednolicie rytowaną ramką (oryginalna mapa posiada wymiary 320 x 270 cm). Stan ogólny dobry.

266. [Polska] – Pusch J.B. Mapa geognostyczna Królestwa Polskiego poprawiona na zasadzie nowszych spostrzeżeń 1836-1846. Warszawa [1881/1882]. Lit.

266. J. B. Pusch. Mapa Królestwa Polskiego. 1882.

267. J.M. Bazewicz. Mapa Polski. 1922.

W. Główczewskiego. Mapa w litografii 62 x 48 cm (kolorowa, złożona), 31 x 24 cm. 120,-

Skala 1:1.008.000. Pośmiertne wydanie mapy geologicznej Królestwa Polskiego Jerzego Bogumiła Puscha (1790 – 1846), niemieckiego geologa, który swoje losy związał z Polską (był m.in. odkrywcą Gór Świętokrzyskich). Sporządzona wg mapy kwatermistrza z 1863 r., sprawdzonej w 1876 r. Mapa stanowiła załącznik do „Pamiętnika Fizyjograficznego", t. 2: 1882. Podklejona na płótnie, w 4 sekcjach. Ślady składania, drobne zażółcenia, na odwrocie zaplamienia, poza tym stan dobry.

267. [Polska] – Mapa Polski w granicach obecnych z podziałem na województwa. Oprac. i wyd. J.M. Bazewicz. Wyd. 3. Warszawa 1922. Zakł. Graf. „Ars". Mapa 66 x 58 cm (kolorowa, rozkładana), 18 x 30 cm, opr. ppł. współcz. 160,-

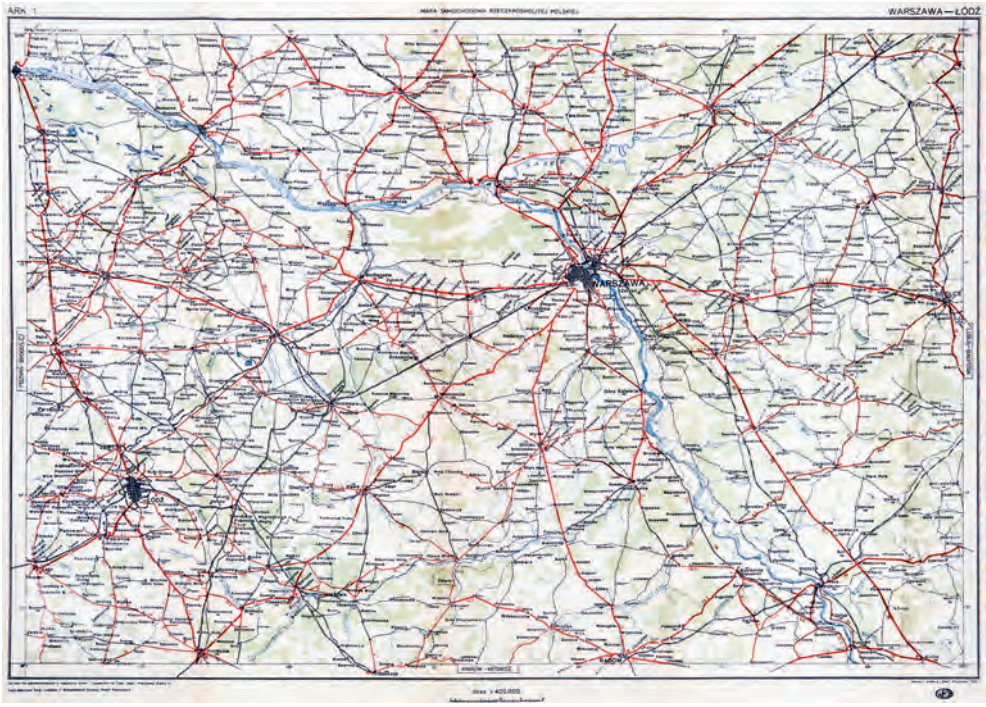
Skala 1:2.000.000. Mapa administracyjna Rzeczypospolitej Polskiej. Nad dolną ramką „Podział Administracyjny Rzeczypospolitej Polskiej na Województwa i Powiaty". Podklejona na płótnie w 8 sekcjach. Ślady niewielkich przetarć i zagięć, poza tym stan dobry.

268. [Polska] – Mapa Polski. Oprac. i wyd. w Instytucie Kartogr. i Wyd. „Glob" I. Chodorowicza. Kraków maj 1949. Wyk. w Zakł. Graf. „Chemigrafia" F. Grabowski. Mapa 48 x 70 cm (kolorowa, rozkładana), 24 x 13 cm. 90,-

Skala 1:1.500.000. Mapa polityczno-administracyjna i komunikacyjna Polski. Na arkuszu z prawej strony: „Podział administracyjny R.P. Stan na dzień 1 maja 1948 r." oraz kilometraż kolejowy. Drobne zagięcia, poza tym stan bardzo dobry.

269. [Polska – część północna] – Warszawa N.N-34. Warszawa 1926. Wojskowy Instytut Geograficzny. Arkusz mapy 71 x 51 cm (kolorowy, rozkładany), 25 x 18 cm. 120,-

Skala1:1.000.000. Mapa opracowana w 1925 r. w Wojskowym Instytucie Geograficznym w ramach serii „Międzynarodowa Mapa Świata". Obejmuje część północną Polski z Warszawą, północną częścią

270. Mapa samochodowa. Warszawa-Łódź. 1928.

województwa mazowieckiego, część ówczesnego województwa pomorskiego z Bydgoszczą, białostockiego i poleskiego z Brześciem oraz Wolne Miasto Gdańsk; całe Prusy Wschodnie z Królewcem i fragment Litwy z Kownem. W części dolnej objaśnienia znaków, źródła mapy (rosyjskie, niemieckie i austriackie), szkic ogólny oraz opis arkuszy przyległych i klasyfikacji miejscowości. Rzeźbę terenu odwzorowano za pomocą barw hipsometrycznych, poziomic, punktów głębokości i wysokości. Na zewnątrz ramek dodatkowe współrzędne geograficzne. Treść mapy w języku pol., objaśnienia w jęz. franc. oraz częściowo litew. i niem. Podklejona na płótnie w 9 sekcjach. Ślady używania, niewielkie przetarcia, oprawa z otarciami, poza tym stan dobry.

270. **[Polska – województwo warszawskie]** – Mapa samochodowa Rzeczypospolitej Polskiej. Ark.(usz) 1: Warszawa – Łódź. Warszawa [1928]. Nakład i Wyd. „Gea”. Mapa 47 x 69 cm (kolorowa, rozkładana), 24 x 14 cm, oryg. okł. karton. 60,-

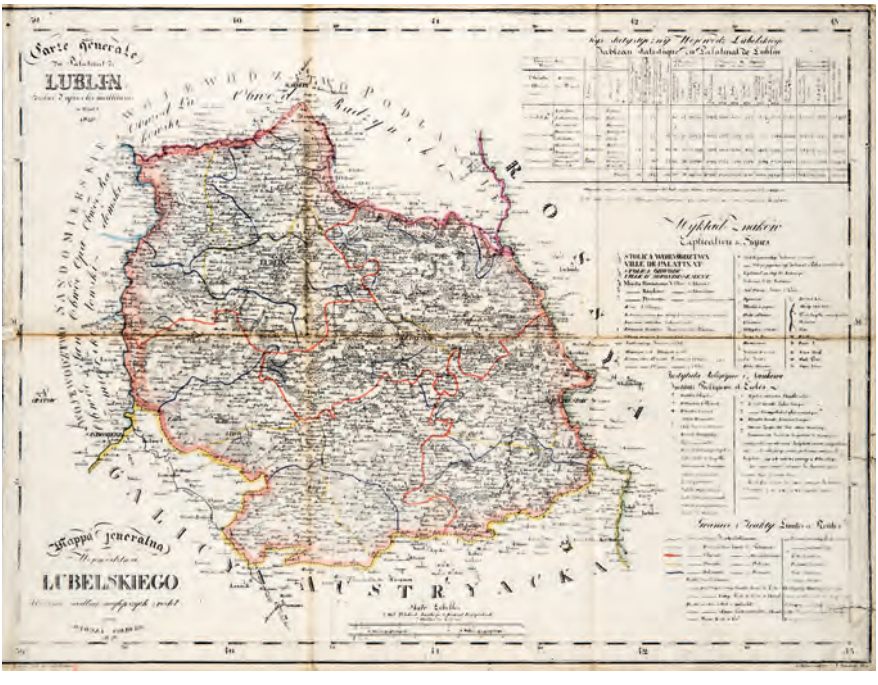
Skala 1:400.000. Arkusz 1 mapy samochodowej Polski, obejmujący znaczną część województwa warszawskiego i wschodnią część łódzkiego, z zaznaczeniem szos i dróg poszczególnych klas. Zawiera także plany Łodzi i Warszawy oraz reklamy związane z motoryzacją na okładkach brosz. Faksymilia (tuszem). Drobne nadarcia, poza tym stan dobry.

271. **[Galicja]** – Galicya, Węgry i kraje przyległe [red. Wacław Nałkowski, Andrzej Świętochowski]. [Warszawa 1904]. Nakł. Redakcyi „Wędrowca”. Mapa 61 x 49 cm (kolorowana liniowo, złożona), 25 x 31 cm. 120,-

Skala 1:2.000.000. Mapa (osobne odb.?) pochodzi z „Wielkiego atlasu geograficznego ze skorowidzem nazw i tekstem objaśniającym oprac. wedle najnowszych źródeł pod red. Wacława Nałkowskiego i Andrzeja Świętochowskiego” (s. 61-62; patrz poz. 260). Rzeźbę terenu zaznaczono poprzez kreskowanie i punkty wysokości. Papier kredowy. Zbrązowienia na krawędziach, na odwrocie ślady po przyklejeniu mapy do planszy oraz podklejenie przez środek, poza tym czysty egz. w dobrym stanie.

271. W. Nałkowski, A. Świętochowski. Galicya. 1904.

272. J. Kolberg. Województwo lubelskie. 1826.

272. [Lubelskie] – Kolberg Juliusz. Mappa jeneralna województwa lubelskiego ułożona według najlepszych źródeł przez .... Warszawa 1826. J.(uliusz) Sławiński litogr. Mapa **w litografii** 44 x 58 cm (**ręcznie kolor. liniowo**, rozkładana), 22 x 21 cm. 2000,-

Skala ok. 1:535.000. Język pol. i franc. Od lewego narożnika ku dołowi: tytuł i legenda z objaśnieniem licznie użytych znaków; w prawym narożniku statystyka. U dołu dwie podziałki liniowe. Kolorami zaznaczono granice obwodów, powiatów i dekanatów. **Zamieszczono informacje o każdej wsi mającej co najmniej 20 domów.** Dane dla każdego obwodu: ilość dekanatów i kościołów parafialnych, obszar ogólny i wg użytkowania ziemi, ilość domów, liczba mieszkańców i gęstość zaludnienia na jedną milę kwadratową. Mapę wydano w ramach Atlasu Królestwa Polskiego, który stanowił pierwszy tak dokładny, szczegółowy i pod wieloma względami aktualny obraz kartograficzny poszczególnych województw Królestwa Polskiego, o dużym znaczeniu praktycznym dla urzędów i osób prywatnych. Poszczególne mapy sprzedawano również pojedynczo. Autor dzieła, Juliusz Colberg (Kolberg) (1776-1831) był kartografem i geodetą pochodzenia niemieckiego, profesorem Uniwersytetu Warszawskiego (ojcem Oskara Kolberga, badacza polskiego folkloru). Litograf Juliusz Sławiński pracował w warszawskim Instytucie Litograficznym Szkolnym. Mapa naklejona na płótno. Na odwrocie płótna naklejka XIX w.: „Wojewodstwo Lubelskie, G. Lublin". Niewielkie przybrudzenia, zagięcia i przetarcia w kilku miejscach, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit. Szaniawska, 70, s. 39.

273. [Lwów, Kamieniec Podolski, Żytomierz, Kijów] – Wojenno-dorożnaja i strategiczeskaja karta Jewropiejskoj Rossij, [nr] 4. Pietrograd 1915. Litografia Kartograficzeskago Zawiedienija Wojenno-Topograficzeskago Otdieła. Arkusz 55,5 x 78,0 cm (kolorowa, rozkładana), 28 x 21 cm. 120,-

[Skala 1:1.050.000]. Mapa topograficzno-strategiczna obejmująca terytorium dzisiejszej Ukrainy, wschodniej Polski i Białorusi (Lwów, Stanisławów, Tarnopol, Kamieniec Podolski, rumuńskie Czerniowce, Kijów, Czernichów, Starodub, Krzemieńczuk, Brześć Litewski i Pińsk). Wydana przez Zarząd Kartograficzny Wojskowo-Topograficznego Oddziału (Sztabu Głównego). Tak zwana 25-wiorstówka, wydana w 26 kartach obejmujących terytorium całej europejskiej Rosji z jej przygranicznymi terytoriami, tj. Królestwem Polskim, austriacką Galicją, Wielkim Księstwem Finlandii, Besarabią i innymi. Wydana po raz pierwszy w 1888 r. (ostatnia edycja 1916-1919). Trójbarwna, z uwzględnieniem granic administracyjnych państw i regionów oraz dróg. Zagniecenia, zbrązowienia i zabrudzenia na krawędziach oraz ślady po umocowaniu na tablicy. Na odwrocie notatki z okresu Polski międzywojennej. Sama mapa, poza kilkoma podkreśleniami kredką w tekście, czysta w dobrym stanie.

274. [Mohylew] – Spec. Karta Jewropejskoj Rossiji: 29. [Pietrograd] 1918. Izd. Wojen. Top. Otdieła Generalnogo Sztaba. Arkusz 58 x 73 cm (kolorowy, rozkładany), 20 x 13 cm. 140,-

Skala 1:420.000. Mapa topograficzno-strategiczna dawnej guberni mohylewskiej (mohilewskiej) z Mohylewem nad Dnieprem oraz miastami powiatowymi: Czausy, Czeryków, Mścisław, Orsza i Rohaczew (obecnie Białoruś). Obejmuje również część wschodnią ówczesnej guberni mińskiej z Bobrujskiem, Borysowem i Ihumeniem. Wydana w serii Specjalnej Mapy Europejskiej Rosji przez Wojenno-Topograficzny Oddział Sztabu Generalnego. Dziesięciowiorstówka, stale aktualizowana i drukowana do 1935 r. Trójbarwna, mimo skali większej od trójwiorstówki (zob. poz. następna), jest od niej niekiedy dokładniejsza. Łącznie wydano 168 arkuszy. Ślady składania i zagniecenia, poza tym stan dobry.

275. [Mozyrz i okolice] – Riad XIX: G.(uberni) minskoj. List 8. Pietrograd IX 1917. Lit. (ografia) Kartograficzeskago Zawiedienia Wojenno-Topograficzeskago Otdieła. Mapa 50 x 66 cm (jednobarwna, złożona), 18 x 14 cm. 90,-

Skala 1:126.000. Mapa topograficzno-strategiczna dawnego powiatu mozyrskiego i części rzeczyckiego dawnej guberni mińskiej. Obejmuje miasto Mozyrz nad Prypecią oraz miejscowości leżące w ówczesnym powiecie rzeczyckim: Barbarów (znany majątek rodu Horwattów), Brahiń i Narowlę. Obecnie miejscowości te administracyjnie przynależą do obwodu Homel na Białorusi. Tak zwana trójwiorstówka będąca częścią Wojskowo-Topograficznej Mapy Europejskiej Rosji, wykonanej w latach 1845-1889.

Edycja z lat 1905-1920 Zarządu Kartograficznego Wojenno-Topograficznego Oddziału (Generalnego Sztabu). Łącznie wydano w tej serii przeszło 500 arkuszy. Ślady składania i minimalne zagniecenia, poza tym stan więcej niż dobry.

276. [Stanisławowskie województwo] – Mapa terenów naftow.(ych) w gminach: Rypne, Duba, Lecówka, Janówka Kniażowskie i część Perehińska. Rys. Fabiola Krańska. Lwów 15 maja 1924. Mapa 133 x 96 cm (ręcznie kolorowana, rozkładana), 29 x 21 cm. 240,-

Skala 1:8640. Mapa obszaru roponośnego gmin wiejskich powiatu Dolina w województwie stanisławowskim, ręcznie kolorowana kredką i tuszem. Na mapie drukowanej zaznaczono jedynie granice gmin, drogi i stosunki wodne. Barwnie naniesiono poszczególne warstwy geologiczne wyróżnione w osobnej legendzie, brak natomiast kolorów objaśniających stosunki własnościowe (własność prywatna lub konsorcja naftowe polskie i zagraniczne). Autorka mapy Fabiola Krańska (1901-1980), urzędniczka, po 1940 r. deportowana do ZSRR, uciekła wraz z armią gen. Andersa, po latach osiadła w Australii. Ślady składania, drobne zagniecenia i przykurzenia. W narożnikach ślady po umocowaniu mapy. Stan ogólny dobry.

277. [Śląsk] – Provinz Schlesien. Entworfen von F. Handtke. Glogau [Głogów po 1902]. Carl Flemming Verlag, Buch und Kunstdruckerei, A. G (C. Flemmings Generalkarte No 8). Arkusz mapy w litografii 69 x 87 cm (kolorowana, rozkładana), 24 x 14 cm. 240,-

Skala 1:510.000. Mapa prowincji śląskiej, autorstwa Friedricha Handtke (1815-1879), wznawianej i uwspółcześnianej od 1856 r. Rzeźba terenu odwzorowana przez kreskowanie. Mapy poboczne: Wrocław. Skala 1:50 000, 18 x 20 cm; Karkonosze. Skala 1:150.000, 31 x 25 cm; Książ i Szczawno-Zdrój. Skala 1:50.000, 28 x 20 cm; Okolice Sobótki. Skala 1:150.000, 8 x 7 cm. W prawym rogu przegląd statystyczny powiatów prowincji (regencja wrocławska, legnicka i opolska). Obejmuje oprócz ukształtowania powierzchni układ komunikacyjny, a także mosty, kościoły, młyny, cmentarze, fortece itp. Podklejona na płótnie w 18 sekcjach. Ślady po zagnieceniach i drobne zbrązowienia. Stan ogólny więcej niż dobry.

278. [Niemcy] – Post-Karte von Deutschland und den angrenzenden Staaten in 4 Blättern; gezeichnet vom J. M. F. Schmidt. Berlin 1856. Verlag von Simon Schropp et Comp. Mapa w litografii 95 x 97 cm (ręcznie kolorowana linowo, rozkładana), 24 x 12 cm. 300,-

Skala 1:2.000.000. Mapa drogowo-komunikacyjna Niemiec i państw sąsiednich w 4 arkuszach, autorstwa prof. Johanna Mariusa Friedricha Schmidta (1776-1849), berlińskiego kartografa. Wydana po raz pierwszy w 1836 r. (w wersji niniejszej w 1846 r.). Obejmuje państwa niemieckie oraz część państw ościennych, w tym Francję, Włochy, Austro-Węgry i Szwajcarię oraz terytorium ówczesnego państwa ottomańskiego. Na wschodzie przedstawia **terytorium Polski po Grodno i Lwów**. W prawym dolnym rogu objaśnienia z oznaczeniem kolorów granic poszczególnych państw niemieckich. Podklejona na płótnie w 32 sekcjach. Znak firmy wydawniczej Simona Schroppa, istniejącej od 1742 r., w postaci planu Berlina z adresem wydawnictwa, przyklejony na odwrocie. Arkusz mapy przycięty do ramki (poza częścią dolną). Drobne przetarcia przy krawędziach niektórych sekcji. Na odwrocie przybrudzenia płótna. Stan ogólny dobry.

WIDOKI MIAST

279. [Warszawa – Krakowskie Przedmieście] – „Prospekt Placu przed XX Bernardynami w Warszawie". **Bernardo Bellotto zw. Canaletto.** 1771 r. 135 000,-

Akwaforta; 49,5 x 61,5 (w świetle p-p)
Rycina z unikatowej serii trzech widoków Warszawy autorstwa Canaletta. Widok Placu Zamkowego spod dawnej Bramy Krakowskiej, w kierunku Krakowskiego Przedmieścia. Po stronie lewej kościół i klasztor Bernardynek (rozebrany w XIX w.) oraz kościół św. Anny. Po stronie prawej okazałe kamienice mieszczańskie, z dominującą rokokową kamienicą kupca Johna. Na pierwszym planie charakterystyczny dla artysty sztafaż – przekupnie, spacerujący mieszczanie, powozy. Pod ryciną napis w języku polskim i francuskim: „Prospekt Placu przed XX Bernardynami, w Warszawie Biorąc wyirzenie z nad Bramy Krakowskiey. **Obraz z którego to sztychowano yest u Króla JMci.** Ten prospekt yest malowany stychowany przez P. Bernard a Belotto de Canaletto Malarza J. Królewskiej Mości Ao 1771". **Niezwykle rzadka i poszukiwana rycina, jedna z trzech najwspanialszych warszawskich grafik Canaletta.** Stanowi ona graficzne powtórzenie jednego z pierwszych obrazów Canaletta, poświęconych Warszawie (namalowanego w latach 1767-1768). Artysta przygotowując grafikę uaktualnił widok – dom lekarza Wasilewskiego (na obrazie przedstawiony w budowie) tu ukazany jest jako gotowy. Oprawiona w dekoracyjną złoconą ramę 89,0 x 99,0 cm oraz wiedeńskie passe-partout. Ślad składania, poza tym stan bardzo dobry. **Wyjątkowa rzadkość.**
Lit.: E. Łomnicka – Żakowska, Grafika polska XVIII w., Warszawa 2008, s. 33, poz. II 8, il. s. 249
(Patrz tablica XIII)

280. [Budapeszt] – „Buda. Citerioris Hungariae caput regni auita sedes vulgo Ofen" **G. Braun. F. Hogenberg.** 1617 r. 2800,-

Miedzioryt kolorowany; 31,5 x 47,5 (pl. 40,0 x 52,5)
Imponująca panorama miasta z lotu ptaka, z widoczną Budą (z zamkiem na wzniesieniu) oraz silnie ufortyfikowanym Pesztem po drugiej stronie Dunaju. Na pierwszym planie wizerunek paszy jako symbolu panowania tureckiego na Węgrzech. Na odwrocie tekst francuski. Pochodzi z atlasu miast świata G. Brauna i F. Hogenberga, wydawanego w Kolonii w latach 1572-1617 (ukazał się w szóstym – ostatnim tomie). Podklejone pęknięcia papieru w miejscu złożenia. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

281. [Cieplice] – „Töplitz et ses alentours a l'ouest". **J. C. A. Richter.** I poł. XIX w. 180,-

Akwaforta, akwatinta, kolorowana akwarelą; 11,0 x 17,0 (w ramie 20,5 x 26,5)
Nastrojowa panorama znanego czeskiego uzdrowiska Cieplice (Toeplitz), którego świetność przypada na XIX stulecie (wówczas leczyli się tu m.in. Goethe, Beethoven, Chopin). Poniżej widoku tytuł (Cieplice i okolice od zachodu) oraz drezdeński adres wydawniczy. Rycina jest dziełem Johanna Carla Augusta Richtera (1785-1853), niemieckiego rysownika i grafika, pracującego w Dreźnie, autora wielu wedut i pejzaży. Drobne plamki, stan dobry, oprawiona w ramę.

282. [Czerna koło Krzeszowic] – Klasztor karmelitów ufundowany przez Firlejów i Ł. Opalińskiego. **Ryt. J. Bensheimer.** Poł. XVII w. 4000,-

280. G. Braun. F. Hogenberg. Budapeszt. 1617.

282. Czerna koło Krzeszowic (kościół i klasztor karmelitów). Poł. XVII w

Miedzioryt; 39,0 x 49,0 (pl. 41,5 x 51,0)
Rozległy, ujęty z lotu ptaka widok Doliny Eliaszówka (na Wyżynie Krakowsko-Częstochowskiej), gdzie w 1629 r. Agnieszka z Tęczyńskich Firlejowa (1578-1644), wdowa po wojewodzie krakowskim Mikołaju Firleju, ufundowała kościół i klasztor karmelitów bosych. Kościół św. Eliasza został konsekrowany w 1644 r., aż do początku XIX w. otoczony przez eremy, był niedostępny dla wiernych. W lewym dolnym rogu ryciny widok perspektywiczny kościoła, po stronie prawej panorama topograficzna okolic (wzdłuż dolnego marginesu obszerna legenda po łacinie, objaśniająca 31 miejsc). Na tle nieba kartusze z Orłem oraz herbem zakonu karmelitów, a także przedstawienie św. Eliasza. Tytuł ryciny wzdłuż górnego marginesu, w części dolnej kartusz z obszerną dedykacją wydawcy, **Jerzego Förstera, dla dobrodzieja klasztoru – Łukasza Opalińskiego**, dziedzica hrabstwa tęczyńskiego (z dekoracyjnych herbem Łodzia). Rycina sygnowana na płycie – powstała według rysunku Jana Chryzostoma Proszowskiego (1599-po 1667), malarza krakowskiego, serwitora i malarza nadwornego króla Jana Kazimierza. Jak pisze J. Talbierska, rycinę bez widoków pobocznych, ale z dedykacją dla Opalińskiego, rytował **Johannes Bensheimer** (czynny ok. 1655-1695), grafik niemiecki, przybyły do Gdańska z Drezna, współpracujący z Försterem. Po konserwacji, drobne ubytki pap. uzupełnione (zwłaszcza w części dolnej), ślad składania wzmocniony, drobne zabrudzenia. **Wielka rzadkość!!!**
Lit.: J. Talbierska, Grafika XVII wieku w Polsce, Warszawa 2011, s. 78 (pisze o rycinie: „bardzo interesująca i rzadka"; jedyny egzemplarz w archiwum klasztoru w Czernej; opisywany przez autorkę anonimowy wariant z widokami pobocznymi dedykowany jest biskupowi krakowskiemu Piotrowi Gembickiemu)

283. [Gdańsk – panorama miasta i mapa okolic] – ,,Plan en Profil der beroemde de Stadt Dantzig". **H. de Leth.** Ok. 1725 r. 2500,-

Miedzioryt kolorowany w epoce; 50,5 x 49,5 (pl. 54,0 x 65,0)
Panorama ujęta we florystyczną ramkę z herbem miasta i objaśnieniami budowli. Nad wedutą mapa okolic (36,0 x 49,5) z Żuławami Gdańskimi, Malborskimi i Wisłą, nad którą ukazano ważniejsze twierdze (Głowa Gdańska, Wisłoujście). Rycina opracowana przez Hendrika de Letha, z rodziny amsterdamskich sztycharzy i wydawców. Niewielkie podklejenia marginesu, poza tym stan bardzo dobry. Katalog ,,Imago Poloniae" nie notuje. **Rzadkie.**

284. [Gdańsk – Ratusz Głównego Miasta z częścią Długiego Targu] – „Das Recht Staedtsche Rath–Haus, nebst dem vordern Theil des Langen Marckts". **B. F. Leizel.** Koniec XVIII w. 1200,-

Akwaforta kolorowana w epoce; 24,5 x 37,0 (pl. 29,0 x 41,0)
Widok Długiego Targu i Ratusza Głównego Miasta. Wzdłuż kamienic i przed Dworem Artusa liczne drewniane kramy kupieckie odwiedzane przez przechodniów. Panoramę rytował augsburski artysta Balthasar Frederic Leizel (1727-1802), według ryciny z 1765 r. Mateusza Deischa z Gdańska. Rycina, będąca lustrzanym odbiciem kompozycji Deischa, przeznaczona była do oglądania w specjalnych skrzynkach optycznych, dających po odwróceniu właściwy obraz. Uszkodzone marginesy, zabrudzenia i podklejenia. **Rzadkie.**

285. [Gdańsk] – „Neufahrwasser. Blick auf die Rheede". Lit. **A. E. Troschel**. 1859 r. 300,-

Litografia; 12,8 x 19,6 (pl. 24,0 x 36,5)
Szeroka panorama ukazująca Nowy Port (dzielnicę Gdańska), z licznymi statkami w porcie i oczekującymi na redzie. Poniżej tytuł oraz sygnatury. Plansza nr 13 z albumu „Malerische Umgebungen von Danzig", rysował z natury i litografował Adolf Eugen Troschel (1802-1884), gdański malarz, wykształcony w Akademii berlińskiej. Wydana przez Theodora Bertlinga w Gdańsku, odbita w zakładzie braci Delius. Po konserwacji (naprawione ubytki narożników). Stan dobry.

286. [Gdańsk] – „Sankt Marien in Danzig mit der Jopengasse". Lit. **A. Bendrat**. 1906 r. 950,-

Litografia barwna; 40,8 x 29,8 (w świetle oprawy)
Zimowy widok zasypanej śniegiem ulicy Piwnej w Gdańsku, z charakterystycznymi przedprożami i widoczną w oddali wieżą Kościoła Mariackiego. Sygnowana na kamieniu litografia Artura Bendrata

284. B. F. Leizel. Gdańsk – Ratusz Głównego Miasta i Długi Targ. Koniec XVIII w.

(1872-1914), gdańskiego malarza i grafika, tworzącego głównie pod wpływem impresjonizmu. Syn gdańskiego kapitana statku, początkowo kształcił się w rodzinnym mieście, następnie w Szkole Sztuk Pięknych w Dreźnie. Popularny i ceniony, wystawiał w całych Niemczech, głównie obrazy olejne z widokami Gdańska oraz innych miast, a także pejzaże. Stan dobry, oprawiona w ramę 59,5 x 47,5 cm.

287. [Kazimierz Dolny] – Widok miasteczka. Ryt. **K. Wiszniewski.** 1929 r. 180,-

Drzeworyt; 15,5 x 15,8 (pl. 24,5 x 19,0)
Poetycki obraz nadwiślańskiego miasteczka, **sygnowany poniżej ołówkiem**: „K. Wiszniewski 1929". Kazimierz Wiszniewski (1894-1960), malarz i grafik, absolwent warszawskiej SSP. Artysta tworzył drzeworyty pod silnym wpływem swego mistrza – Skoczylasa, utrwalał m.in. zabytki miast, w których mieszkał. Stan dobry.

288. [Kętrzyn] – „Rastenburg". Rys. **J. Bock**. 1839/1840 r. 2500,-

Rysunek (tusz, papier); 24,5 x 39,0 (pl. 32,5 x 46,0)
Widok zamku krzyżackiego w Kętrzynie, wraz z okolicznym miasteczkiem. Sygnowany tuszem, rysował z natury Julius Bock w lipcu 1839 r. oraz 10 marca 1840 r. Wyjątkowo precyzyjny rysunek. Po konserwacji (naderwanie podklejone), stan dobry. **Rzadkie.**

289. [Kraków] – „Widokrąg (!) z mogiły Kościuszki" (seria 6 litografii). Lit. **M. B. Stęczyński**. 1852 r. 4000,-

Litografie na tincie; każda o wym. ok. 23,5 x 37,0 (pl. 34,5 x 48,0)
Komplet. Widoki z Kopca Kościuszki w kierunku: 1. Krakowa; 2. Podgórza; 3. Tatr; 4. Bielan; 5. Woli Justowskiej; 6. Łobzowa. Całość tworzy panoramę narysowaną z natury przez Macieja Bogusza Stęczyńskiego (1814-1890), litografa, rysownika i pisarza, który przemierzając tereny dawnej Rzeczpospolitej sporządzał rysunki, dokumentujące zabytki oraz piękno przyrody. Prace swoje publikował następnie w formie litografii. Oferowana seria grafik jest jedynym w swoim rodzaju dziełem, jednym z nielicznych krakowskich widoków z Kopca Kościuszki. Rysunki Stęczyńskiego powstały w sierpniu 1851 r., odbite rok później w zakładzie Marcina Jabłońskiego we Lwowie (stale współpracującym z artystą), wydane

288. Zamek i miasto Kętrzyn. Rysunek J. Bocka. 1839/1840.

289. M. B. Stęczyński. „Widokrąg z mogiły Kościuszki" (6 rycin).1852.

we Lwowie w 1852 r. w tece „Widoki Okolic Krakowa zdjęte z mogiły Kościuszki w miesiącu sierpniu r. 1851". Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie w komplecie.**
Lit.: J. Banach, Dawne widoki Krakowa, Kraków 1983, s. 124-127

290. [Lublin] – „Tipus Civitatis Lublinensis In Regno Poloniae...". **G. Braun, F. Hogenberg.** 1617 r. 4000,-

290. G. Braun, F. Hogenberg. Lublin. 1617.

Miedzioryt kolorowany w epoce; 31,2 x 49,5 (pl. 42,0 x 55,5)
Jeden z najwcześniejszych widoków Lublina, z okresu jego największego rozkwitu. Miasto ukazane od południa, od strony rzeki Bystrzycy. Na tle nieba herby Polski i Lublina oraz kartusz tytułowy w manierystycznych ramkach. Pod widokiem objaśnienia ważniejszych gmachów (m.in. ratusz, zamek, liczne kościoły, bramy miejskie oraz budynki wodociągów). Wierne ikonograficznie przedstawienie, stanowiące do dziś cenne źródło wiedzy o bogatym mieście. Rycina ze słynnego atlasu miast świata Brauna i Hogenberga „Civitates Orbis Terrarum", wydawanego w Kolonii w latach 1572-1617 (tom VI, tablica 48). Na odwrocie tekst w języku łacińskim poświęcony miastu, jego historii i roli w Rzeczypospolitej. Minimalne ubytki narożników, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

291. **[Lublin]** – „Brama i rozwaliny Sto. Duskie. Zabytek z czasów zygmuntowskich". Lit. **J. Cegliński**. 1857–1859 r. 240,-

Litografia; 18,0 x 21,5 (pl. 25,0 x 33,0)
Poniżej ryciny napis: „Rys. z natury A. Lerue. Odbito w Lit. A. Pecq & Co w Warsz. 482. Lit. J. Cegliński". Powyżej widoku: „Album Lubelskie. № 2". Widok pochodzi z wydanej przez Adolfa Pecqa teki „Album Lubelskie", prezentującej najciekawsze zabytki Lubelszczyzny. Grafika powstała według rysunku Adama Lerue (zm. 1863), jednego z najbardziej zasłużonych artystów dokumentujących zabytki polskie. Litografię wykonał Julian Cegliński (1827-1910), ceniony grafik i rysownik warszawski. Stan dobry.

292. **[Przemyśl]** – „Premisla" **G. Braun. F. Hogenberg.** 1572-1618 r. 3500,-

Miedzioryt kolorowany; 34,7 x 49,0 (pl. 39,9 x 54,0)
Panorama miasta od strony Sanu. Na pierwszym planie konni i piesi podążający przez most do Bramy Krakowskiej. Na odwrocie tekst łaciński. Pochodzi z atlasu miast świata G. Brauna i F. Hogenberga wydawanego w Kolonii w latach 1572-1618. Po fachowej konserwacji – podklejone drobne pęknięcia i ubytki papieru. Stan dobry. **Ładne kolorowanie.**

293. **[Warszawa]** – „Warschau. Die Könige Residenz nach ihrem schönsten Lager gegen die Weichsel zu..." **E. G. Rink.** 1711 r. 1800,-

Miedzioryt, akwaforta; 30,5 x 38,0 (pl. 31,2 x 39,5)

292. G. Braun, F. Hogenberg. Przemyśl. 1572-1618.

293. E. G. Rink. Panorama Warszawy. 1711.

294. J. B. Arnout. Warszawa (6 litografii). 1840.

Panorama stolicy od strony Wisły, wzorowana na widoku E.J. Dahlberga. Na pierwszym planie praski brzeg, tytuł na wstędze na tle nieba. Pod ryciną legenda w jęz. niemieckim, objaśniająca 27 obiektów. Panorama ukazuje najważniejsze ówcześnie budynki warszawskie (m.in. pałace – Kazimierzowski, Koniecpolskich, Ossolińskich, Radziejowskich, zamek królewski, kościoły – Karmelitów, Bernardynów, Jezuitów, a także ratusz, Kolumnę Zygmunta). Pochodzi z dzieła Euchariusa Gottlieba Rinka (1670-1745) „Das Verwirte Pohlen in genauen Gegeneinanderhaltung…", wyd. Frankfurt 1711 r. Niewielkie ślady po złożeniu oraz ślady po zamocowaniu, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie**.
Lit.: Warszawa w grafice XVIII wieku ze zbiorów Biblioteki Narodowej (wyboru grafik dokonała i tekstem opatrzyła Hanna Widacka), Warszawa 1993, poz. 1.

294. [Warszawa] – „Vues de Varsovie et de ses environs". **J. B. Arnout**. 1840 r. 1800,-

Litografie; 6 widoków – każdy 8,5 x 13,5 (pl. 12,5 x 16,5)
Kompletny zespół 6 rycin z serii „Vues de Varsovie et de ses environs": Kolumna Zygmunta, Plac Saski, Wilanów, obserwatorium astronomiczne w Łazienkach, kościół św. Aleksandra i kościół ewangelicki (każdy widok opisany poniżej po francusku, nie sygnowany). Ich autorem jest Jean-Baptiste Arnout (1788-1865), malarz i litograf francuski, współpracujący z warszawską firmą braci Antoniego i Pawła Pelizzaro (pochodzenia włoskiego), którzy wprowadzili w Warszawie modę na zbieranie grafik i ozdabianie nimi wnętrz. Pelizzarowie zamawiali w Paryżu serie widoków warszawskich (jak pisze Kurier Warszawski z 1843 r. „nie oszczędzając przy tym żadnych kosztów, kazali litografować 14 widoków Warszawy i jej okolic"). Ryciny te umieszczano na jednej planszy, stąd często zawierają jedynie fragmenty sygnatur lub adresów wydawniczych (w oferowanym zbiorze poniżej widoków kościołów). Drobne zabrudzenia (zwłaszcza widoku obserwatorium), ryciny zamontowane na kartach starej oprawy. **Bardzo rzadkie** (Tessaro Kossimowa opisuje serię jedynie na podstawie informacji z kalendarza Ungra na 1875 r.).
Lit.: I. Tesaro-Kossimowa, Warszawa w starych albumach, Warszawa 1978, s. 27

295. [Warszawa – Arkady Kubickiego w Zamku Królewskim] – „Vue de l'intérieur de l'écurie des circassiens". **B. Lauvergne.** 1840 r. 600,-

Litografia na tincie; 23,3 x 37,0 (pl. 33,5 x 52,0)

296. J. F. Piwarski. Pałac Kazimierzowski. 1855-1859.

Wnętrze stajni, urządzonej po upadku powstania listopadowego przez Rosjan w Arkadach Kubickiego (części Zamku Królewskiego w Warszawie, wzniesionej w latach 1818-1821 według projektu Jakuba Kubickiego). Rysował z natury francuski malarz i litograf Barthélémy Lauvergne (1805-1871), litografował Adolf Bayot. Wydał A. Bertrand w zakładzie litograficznym Lemerciera w Paryżu. Jeden z polskich widoków, które znalazły się w zbiorze rycin B. Lauvergne zatytułowanym „Voyages en Scandinavie et Laponie etc.". Niewielkie przybrudzenia marginesów, poza tym stan dobry.

296. **[Warszawa]** – „Pałac Kazimierzowski czyli Liceum Warszawskie w roku 1824". Lit. **J. F. Piwarski**. 1855-1859 r. 1500,-

Litografia dwubarwna; 22,5 x 35,5 (pl. 36,5 x 45,5)
Widok Pałacu Kazimierzowskiego przy Krakowskim Przedmieściu. Od 1817 r. stanowił siedzibę Liceum Warszawskiego, którego dyrektorem był S. B. Linde, a wśród najznakomitszych uczniów znalazł się Fryderyk Chopin. Obecnie pałac mieści rektorat Uniwersytetu Warszawskiego. Rycina ukazuje budynek z kopułką, tuż przed klasycystyczną przebudową w 1824 r., w kształcie nadanym jeszcze w XVIII w. na potrzeby Szkoły Rycerskiej. Poniżej tytuł oraz sygnatury. Rysował z natury Jan Feliks Piwarski (1794-1859), niezwykle zasłużony dla rozwoju polskiej grafiki artysta i pedagog czynny w Warszawie. Pochodzi z najbardziej znanego dzieła artysty – „Kramu malowniczego", który ukazywał się w latach 1855-1859. Poniżej tytułu suchy tłok z inicjałami twórcy. Stan bardzo dobry.

297. **[Wilno]** – „Vilna Lituaniae Metropolis". **G. Braun, F. Hogenberg**. 1581 r. 3600,-

Miedzioryt kolorowany; 36,6 x 50,0 (pl. 41,5 x 55,0)
Widok z lotu ptaka stolicy Litwy z czasów Zygmunta Augusta. Wśród rozległej, drewnianej zabudowy uwagę zwracają murowane – zamek, ratusz oraz kościoły. Na pierwszym planie postacie mieszczan. W lewym dolnym rogu kartusz z legendą. Widok pochodzi z atlasu G. Brauna i F. Hogenberga „Civitates Orbis Terrarum", wydanego w Kolonii. Na odwrocie tekst łaciński. Marginesy nierówne. Drobne pęknięcia marginesów, poza tym stan dobry. Mocna odbitka na grubym papierze.
Lit.: Imago Poloniae, t. II, s. 235, poz. K116/1.

298. **[Wilno]** – „Ulica Ostrobramska". **Z „Albumu Wileńskiego".** 1845-1846 r. 3000,-

297. G. Braun, F. Hogenberg. Wilno. 1581.

298. Ulica Ostrobramska. Z „Albumu Wileńskiego”.1845-1846.

299. F. B. Werner. Wrocław (album widoków). Ok. 1736.

Litografia na tincie; 47,0 x 34,0 (pl. 65,0 x 48,0)
Widok Kaplicy Ostrobramskiej i ulicy Ostrobramskiej z klęczącymi przed wizerunkiem Matki Boskiej pielgrzymami i przechodniami. Pierwsza rycina rozpoczynająca „Album Wileńskie" Jana Kazimierza Wilczyńskiego, sławne, przez wiele lat kontynuowane na emigracji w Paryżu dzieło wydawnicze, powstałe niczym epopeja narodowa Mickiewicza, z tęsknoty za utraconym krajem lat dziecinnych. Według obrazu Marcina Zaleskiego (1796-1877) rysował Karol Rypiński (1808-1892), litografował Alphonse Bichebois (1801-1850) i Jean Victor Adam (1801-1867) u Lemerciera w Paryżu. Po konserwacji (dwa duże naderwania papieru zachodzące na kompozycję oraz ubytki i postrzępienia marginesów uzupełnione masą papierową, bez szkody dla urody ryciny). **Bardzo rzadkie**.
Lit.: I. Jaworska, Album Wileńskie, w: Rocznik Muzeum Narodowego w Warszawie, t. 20, s. 230, poz. 3, il. s. 232

299. [Wrocław] – „Accurater Abriss und Darstellung der merckwürdigsten Prospecte..." **F. B. Werner.** Ok. 1736 r. 12 000,-

Album 28 akwafort; śr. o wym. 21,0 x 31,0 (pl. 21,5 x 34,5)
Zbiór 28 widoków Wrocławia według rysunków z natury znakomitego artysty śląskiego Friedricha Bernharda Wernera (1690-1778), który dokumentował wygląd wielu miejscowości na Śląsku I połowy XVIII w. Artysta zyskał sławę m.in. dzięki cyklowi największych (długości ok. 1 metra) wedut miast europejskich, w tym wielu z terenu dzisiejszej Polski. Oferowany album otwiera panorama miasta od północy, poza tym zawiera m.in. widoki Ostrowa Tumskiego, katedry, licznych kościołów, rynku z ratuszem (ukazanego na 4 rycinach), Nowego Targu, Placu Solnego, Placu zwanego żydowską giełdą, pałaców, gimnazjów, arsenału, więzienia; wraz z bogatym sztafażem (ożywiony ruch uliczny, handlarze, mieszczanie). Wszystkie grafiki opisane szczegółowo po niemiecku i łacinie, sygnowane na płycie. Rytowali różni artyści augsburscy, m.in. Johann Georg Pinz, Carl Remshart, Johann Matthias Steidlin. Zbiór wydany po raz pierwszy przez Martina Engelbrechta prawdopodobnie w 1736 r. w Augsburgu. Pierwotnie zawierał 29 rycin, w oferowanym egz. brak tablicy nr 7 (z widokiem kościoła św. Macieja; dołączona współcz. kopia). Karty luzem, w tece współcz. sk. Na 2 ryc. stemple własnościowe, drobne zabrudzenia i naderwania podklejone, karta z panoramą miasta wzmocniona pap. na odwrocie. **Wielka rzadkość.**
Lit.: Ikonografia Wrocławia, MN we Wrocławiu 2008, s. 71-85; poz. 54-84

300. G. Braun, F. Hogenberg. Zamość. 1617.

300. **[Zamość]** – „Zamoscium. Nova Poloniae civitas a magnifico eius regni Cancellario a fundamentis exstructa”. **G. Braun, F. Hogenberg**. 1617 r. 2800,-

Miedzioryt kolorowany w epoce; 35,0 x 46,0 (pl. 41,0 x 51,5)
Widok z lotu ptaka ufortyfikowanego miasta, założonego w 1580 r. przez Jana Zamojskiego, kanclerza i hetmana wielkiego koronnego, wybitnego mecenasa nauki i sztuki. Zamość, zbudowany na regularnym planie o układzie osiowym, z pałacem, gmachem akademii, kamienicami, ratuszem i kolegiatą, należy dzisiaj do najważniejszych w skali europejskiej zabytków renesansowych założeń urbanistycznych. Z atlasu G. Brauna i F. Hogenberga „Civitates Orbis Terrarum”, Kolonia 1617 r. (t. 6). Na odwrocie tekst niemiecki. Niewielkie zbrązowienia pap., poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

---

301. **[Malbork]** – Płyta miedziorytnicza z widokiem zamku w Malborku. 1920 r. 1200,-

Miedź montowana na ołowianą płytę; 5,5 x 15,0 cm
Sygnatura zatarta (zapewne Friedrich Koch). Panorama zamku od strony rzeki, napis „Marienburg 1920”, postacie rycerzy krzyżackich, w dolnej części fryz utworzony z 16 herbów wielkich mistrzów, w tym Ulricha von Jungingen (poległego pod Grunwaldem). Otwory montażowe, stan dobry.

GRAFIKA. AKWARELE. RYSUNKI

PORTRETY. SCENY HISTORYCZNE

302. **Czacki Tadeusz** (1765-1813), pedagog, historyk, twórca Liceum Krzemienieckiego. Mal. **J. Pitschmann** (przypisywany). Pocz. XIX w. 20 000,-

Olej, płótno dublowane; 84,0 x 63,0 cm (rama 98,0 x 77,0 cm)
Portret Tadeusza Czackiego, jednej z najważniejszych postaci polskiego oświecenia, wybitnego działacza oświatowego i gospodarczego. Był członkiem Komisji Edukacji Narodowej, współtwórcą Konstytucji 3 Maja, współzałożycielem warszawskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk, organizatorem Liceum w Krzemieńcu (nazywanego Atenami Wołyńskimi). Obraz przypisywany Józefowi Pitschmannowi (1758-1834), malarzowi wykształconemu w akademii wiedeńskiej, od 1788 r. działającemu w Polsce (najpierw sprowadzony do Korca przez Czartoryskich, następnie pracował w Warszawie i Lwowie). Sławę przyniosły mu portrety polskiej szlachty i mieszczaństwa, w tym szczególnie liczne powstałe na Wołyniu. W 1806 r. został nauczycielem w Krzemieńcu, powszechnie cenionym i lubianym. Namalował wówczas portrety osób związanych z Liceum, m.in. Czackiego i jego rodziny, Salomei i Euzebiusza Słowackich. Na odwrocie obrazu napisy: „pod płótnem dublażowym napisy: T. Czacki z Krzemieńca"; „konserwacja A. Żywolewska 1989"; „J. Pitschman wł. E. Krcha". Stan bardzo dobry.
(Patrz tablica X)

303. **Piłsudski Józef** (1867-1935), pierwszy Marszałek Polski. Mal. **L. Jagodziński**. Przed 1939 r. 4500,-

Pastel; 49,0 x 39,0 cm (w świetle oprawy)
Portret Marszałka Józefa Piłsudskiego, sygnowany oraz datowany w prawym dolnym rogu. Autorem pracy jest Lucjan Jagodziński (1897-1971), malarz, po studiach w Kijowie, Petersburgu i Warszawie, asystent w Szkole Sztuk Pięknych. Podczas pobytu w Paryżu korzystał także ze wskazówek Olgi Boznańskiej. W latach 1925-1939 artysta wystawiał w warszawskiej Zachęcie. Malował akty, portrety, zajmował się grafiką użytkową. Stan dobry, oprawiony w złoconą ramę 64,0 x 55,0 cm.
(Patrz tablica X)

---

304. **[Wizerunek Matki Boskiej Częstochowskiej]** – Madonna w otoczeniu świętych i błogosławionych patronów Królestwa Polskiego. **M. Barański, wyd. G. Lauro.** 1600 r. 4500,-

Miedzioryt; 47,5 x 36,4 (pl. 53,0 x 41,5)
Rycina wydana w Rzymie z okazji Roku Jubileuszowego 1600. W centrum wizerunek Matki Boskiej Częstochowskiej w otoczeniu polskich i ruskich świętych i błogosławionych. Wśród wizerunków polskich świętych na uwagę zasługuje wizerunek nowicjusza jezuickiego św. Stanisława Kostki z Rostkowa, patrona młodzieży polskiej, wtedy jeszcze tylko błogosławionego. **Pod wizerunkiem MB Częstochowskiej kartusz z herbami Wazów, Rzeczypospolitej i ziem z Polską związanych**,

otoczony łańcuchem Orderu Złotego Runa. Autorem pierwowzoru ryciny był **Marcin Barański** (bernardyn, od ok. 1600 r. przebywający w Rzymie, autor spisu patronów Polski), pochodzący z Jarosławia, stąd na rycinie również wizerunki świętych ruskich – męczenników Borysa i Gleba, synów księcia kijowskiego. **Wydał Giacomo Lauro** (czynny ok. 1584-1637), rzymski grafik, wielokrotnie pracujący na zlecenie Polaków. Stworzył m.in. cykl grafik sławiących kanclerza Jana Zamoyskiego, pracował także na zlecenie biskupów krakowskich i wileńskich. Wiadomo, iż co najmniej dwukrotnie wydał graficzny wizerunek obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej, w tym jeden dedykowany królowi Zygmuntowi III Wazie (patrz: Miłośnicy grafiki i ich kolekcje, katalog wystawy MNW 2006, s. 244). Drobne uszkodzenie ryciny u dołu z niewielką stratą tekstu. Po konserwacji, przycięty do płyty, zdublowany papier. **Wielka rzadkość.**
(Patrz tablica X)

305. Hozjusz Stanisław (1504 –1579), biskup warmiński, kardynał. 1575 r. 450,-

Miedzioryt; 14,5 x 12,0 (pl. 34,5 x 22,2)
Popiersie w prawo, w birecie, z dużą brodą, w pelerynie z kapturem spiętej na 4 guziki. Po prawej stronie ryciny napis: „Pourtraits d'Hosius Polonnais". Portret pochodzi z dzieła André Theveta (1502-1590), kosmografa i historyka, kapelana Katarzyny Medycejskiej: La cosmographie universelle .... (A. Paris: chez Guillaume Chaudière). Stan bardzo dobry.

306. Zygmunt III Waza (1566 – 1632), król Polski i Szwecji. Ryt. **Nicolaes de Clerck**. 1640 r. 600,-

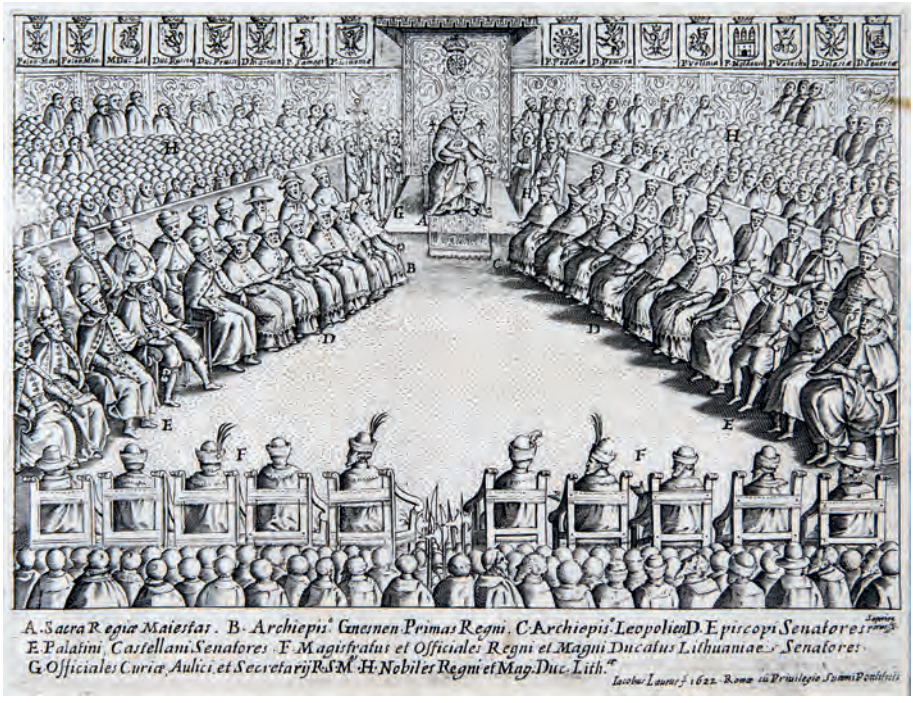
Miedzioryt; 18,3 x 12,0 oraz 25,5 x 19,0 cm (odciski płyt); 35,0 x 21,0 cm (pl.)
Popiersie w prawo, oddzielone od widza parapetem, w owalnej ramie z obiegającym ją napisem: „Sigismundus III D.G. Poloniae Rex Magnus – Dux Lithuaniae Russ. Prus wrc. Dux". Owal na tle prostokątnej płyciny – cokołu z napisem: „Sigismundus de III […]". Portret ujęty w rozbudowane obramienie (odbite z osobnej płyty). Miedzioryt pochodzący z dzieła Emmanuela van Meteren, Meterani novi oder Niederlandischer Historien. (wyd. Iohañ Jansson. Amsterdam 1640). Stan bardzo dobry
Lit.: Katalog BN, poz. 6430 (wersja z innym obramieniem); Portret królewski w grafice, poz. 367

307. [Sejm Walny Rzeczypospolitej] – Obrady Sejmu i Senatu za panowania Zygmunta III Wazy. Ryt. **Giacomo Lauro.** 1622 r. 1200,-

Miedzioryt; 18,3 x 24,0 (pl. 21,0 x 29,0)
Czwarte w historii przedstawienie obrad polskiego parlamentu, wiernie oddające rozmieszczenie poszczególnych postaci. W centrum pod baldachimem zasiada król (z Orderem Złotego Runa). Po prawej stronie arcybiskup gnieźnieński, po lewej lwowski, następnie biskupi i kasztelanowie. W dwóch rzędach po bokach zasiadają świeccy i duchowni senatorowie, zaś naprzeciwko monarchy stoją krzesła dla najważniejszych dostojników Rzeczypospolitej. Ściany sali, gromadzącej szlachtę polską i litewską, wyłożone są kurdybanem, zwieńczonym fryzem z herbami 16 ziem. Poniżej kompozycji opis najważniejszych postaci oraz sygnatura: „Iacobus Laurus f. 1622 Romae...". Grafika została zamieszczona w pierwszej księdze jednego z kolejnych wydań „Antiquae Oorbis splendor …", dedykowanej Zygmuntowi III Wazie (dzieła wydawanego w Rzymie w latach 1612 – 1644). **Giacomo Lauro** – rzymski rytownik i wydawca (czynny ok. 1584 – 1637), współpracujący m.in. z Antonio Tempestą. Pracował na zamówienie znamienitych polskich możnowładców: Jana Zamoyskiego, a po jego śmierci w 1605 r. dla syna kanclerza Tomasza, dla wojewody krakowskiego i ruskiego Stanisława Lubomirskiego, dla biskupów krakowskich i wileńskich. Stan bardzo dobry.
Lit.: J. Talbierska, Grafika XVII wieku w Polsce. Warszawa 2011, s. 23

308. [Wojny ze Szwecją] – Fortyfikacje Gdańska Głowa („Schwedische Schants aus dem Weysselstrom… Im Jahr 1627"). **M. Merian**. Poł. XVII w. 600,-

Miedzioryt; 22,2 x 33,5 (pl. 23,2 x 34,5)
Widok umocnień wzniesionych w rozwidleniu Wisły (ok. 20 km przed Gdańskiem), pomiędzy Szkarpawą i Martwą Wisłą. Fortyfikacje te powstały w początkowym okresie wojny polsko-szwedzkiej w latach 1626-1629, toczonej o ujście Wisły. W rękach szwedzkich twierdza pozostawała do 1635 r. i pozwalała na kontrolowanie ruchu na Wiśle. Poniżej widoku fortyfikacji trzymana przez żołnierzy mapa fragmentu Prus (z Gdańskiem i Mierzeją Wiślaną); pośrodku legenda w języku niemieckim. Ślady składania, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

307. Giacomo Lauro. Sejm Walny Rzeczypospolitej. 1622.

309. [Wjazd do Rzymu Prześwietnego Ambasadora Polski Jerzego Ossolińskiego w roku 1633] – „Entrata in Roma dell'Eccelmo Ambasciatore di Polonia l'anno MDCXXXIII". **Stefano della Bella**. XVII w 12 000,-

Akwaforta odbita z 6 płyt; średnio o wym. 14,5 x 42,0, ostatnia o wym. 14,5 x 49,0 (przycięte).
Zespół sześciu grafik przedstawiających słynny w całej Europie wjazd poselstwa Jerzego Ossolińskiego, podkanclerza koronnego, do Rzymu, do papieża Urbana VIII. Poselstwo zawiadamiało o koronacji Władysława IV i miało za zadanie uzyskać zgodę papieża na ustępstwa wobec innowierców, zakończyć spór pomiędzy Jezuitami a Akademią Krakowską, potwierdzić przynależność diecezji wrocławskiej do metropolii gnieźnieńskiej oraz zdobyć fundusze na wojnę z Moskwą. Wjazd był niezwykle starannie przygotowany i miał swą wspaniałością i bogactwem olśnić Zachód. Wydarzenia te obserwował ceniony i sławny już wówczas Stefano della Bella (1610-1664), uwiecznił je następnie w technice akwaforty, której był niedościgłym mistrzem. Na pierwszej planszy tytuł, dedykacja dla księcia Lorenza Medici oraz sygnatura. Wzdłuż wszystkich rycin na dole biegnie opis przedstawionych postaci – kawalerzyści, łucznicy, dworzanie, szlachta, konie, wielbłądy, karety. Pod tytułem dodany adres wydawcy „Gio Jacomo del Rossi le stampa in Roma alla pace" – Giovanni Rossi (1627-1691), grafik i wydawca, pracujący w Rzymie. Stan III. Po konserwacji.
Lit.: J. Talbierska, Stefano della Bella, Warszawa 2001, s. 40-42, poz. 9, ilustr. s. 283-284
(Patrz tablica XIV)

310. Jan Kazimierz (1609-1672), król Polski. Ryt. **W. Ph. Kilian.** 1692 r. 400,-

Miedzioryt; 30,5 x 17,5 (pl. 35,0 x 20,5)
Popiersie w owalu, w zbroi, z łańcuchem Orderu Złotego Runa; poniżej napis: „Joannes Casimirus Rex Poloniae Suecia, Magnus Dux Lithuania etc. Ag 1668". Sygnowany na płycie: Wolfgang Philipp Kilian (1654-1732) – grafik niemiecki, należący do słynnej rodziny sztycharzy z Augsburga, tworzący portrety oraz grafikę książkową. Pochodzi z: Happelius E.G. „Historia Moderna Europae oder eine Historische Beschreibung des heutigen Europae", t.1, Ulm, 1692. Zbrązowienie pap., poza tym stan dobry.
Lit.: Czapski, Portrety, poz. 618, s.100; Katalog portretów osobistości, t. 2, s. 127, poz. 1698

311. Lubomirski Jerzy Sebastian (1616-1667), starosta krakowski, marszałek wielki koronny, hetman polny koronny. Ryt. **W. Ph. Kilian.** 1692 r. 400,-

Miedzioryt; 30,4 x 17,3 (35 x 20,5 w świetle p-p)
Popiersie 3/4 w prawo, w zbroi, w owalnej ramie wspartej na cokole, na którym napis: „Georgius Sebastianus Lubomirski / Comes de Wisnicz et Jaroslaviae S. R. I. Princeps...". Sygnowany l.d.: „W. P. Kilian sc." (Wolfgang Philipp Kilian (1654-1732) – grafik niemiecki, pochodzący ze słynnej rodziny sztycharzy z Augsburga, tworzący głównie ilustracje do książek i portrety). Pochodzi z: E. G. Happelius, „Historia moderna Europae oder eine Historische Beschreibung des heutigen Europae...", Ulm, 1692 r. Drobne przetarcie pap. na marginesie, zbrązowienie pap., poza tym stan dobry.
Lit.: Czapski, Portrety, poz. 1071; H. Widacka, Katalog portretów, t. 3, s. 66, poz. 3005

312. Łubieński Maciej (1572-1652), prymas Polski, arcybiskup gnieźnieński. Ryt. **J. Falck.** 1652 r. 2200,-

Miedzioryt; 31,5 x 22,0 (pl. 36,2 x 26,0)
Sygnowany na płycie: „Danckers Pinxit. J. Falck Polonus Sculp. Georgius Forsterus excudit". Portret Łubieńskiego powstał w najlepszym okresie twórczości Jeremiasza Falcka (ok. 1610-1677), kiedy to, nie tracąc kontaktów z rodzinnym Gdańskiem, artysta pracował na dworze szwedzkim. Nawiązał wówczas kontakt z cenioną gdańską oficyną wydawniczą Georga Förstera, z którą współpracował przez wiele lat. W tym czasie powstały najciekawsze i najdojrzalsze artystycznie portrety magnatów polskich i szwedzkich, głównie według obrazów współczesnych mu malarzy gdańskich. Sztych według obrazu **Petera Danckertsa** (1605-1661), malarza holenderskiego pracującego na dworze Zygmunta III Wazy i Władysława IV. Stan dobry.
Lit.: H. Widacka, Katalog portretów, t. 3, s. 95, poz. 3112
(Patrz tablica X)

313. Wittenberg Arvid (1606-1657), feldmarszałek, dowódca wojsk szwedzkich w czasach potopu. Ryt. **J. Falck**. 1651 r. 2800,-

Miedzioryt; 31,6 x 22,5 (pl. 33,2 x 23,9)
Sygnowany na płycie: „I. F. sculp. et excu. cum priv. R. S. Stockholm 1651", „D. B. pin". Piękny barokowy portret **feldmarszałka Wittenberga, dowodzącego wojskami szwedzkimi podczas potopu** (brał udział m.in. w bitwie pod Ujściem, zdobyciu Krakowa, obronie Warszawy w 1655 r.). Popiersie w zbroi, ujęte w owal, poniżej tablica z dedykacją autora grafiki dla portretowanego. Rytował najlepszy polski grafik XVII w. Jeremiasz Falck. Urodzony w Gdańsku, wykształcony w Paryżu, w latach 1649-1655 działał na dworze szwedzkim. Uzyskał tam stanowisko nadwornego sztycharza królowej Krystyny i odnosił sukcesy jako wzięty portrecista osób z otoczenia królowej. Jego ryciny cechuje biegłość techniczna, wysoki poziom artystyczny oraz zindywidualizowana charakterystyka modela. Oferowana grafika powstała według obrazu **Dawida Becka** (1621-1656), malarza holenderskiego, pracującego także na dworze szwedzkim. Górny i lewy margines wzmocnione, poza tym stan dobry.

314. Jabłonowski Stanisław Jan (1634-1702), kasztelan krakowski i hetman wielki koronny. Wg **Jeana Mariette'a**. 1685 r. 900,-

Miedzioryt; 29,2 x 20,3 (w passe-partout)
Całopostaciowy portret hetmana Jabłonowskiego herbu Prus III, w zbroi, z buławą, w tle scena bitewna. Stanisław Jabłonowski odznaczył się jako dowódca ataku husarii pod Chocimiem, pod Wiedeń wystawił kilka chorągwi i regimentów wojska, był współtwórcą Ordre de bataille, sam dowodził prawym skrzydłem wojsk polskich. W następnych latach ciężar dowództwa w wyprawach przeciw Turcji i Tatarom przechodził z barków królewskich na hetmana wielkiego. Popularny wśród wojska, wykładał wielkie sumy na wyprawy wojenne, z własnych zasobów utrzymywał garnizony twierdz pogranicznych. Pod kompozycją rozbudowany tekst, poświęcony wojennym zasługom hetmana (błąd w datowaniu odsieczy wiedeńskiej 1684). Sygnowany w ramach kompozycji: „Joan. Mariette delin."; „F. Iollain excudit cum priuilegio Regis". Pieczątka własnościowa. Uszkodzenia 2 dolnych narożników z niewielkim brakiem kilku liter tekstu, rycina zdublowana na japońskiej bibule, obcięta do marginesów. Stan dobry. Brak w dostępnej literaturze. Bardzo rzadkie.

315. Jan III Sobieski (1629-1696), król Polski. Ryt. **J. Luyken.** 1677-1683 r. 1800,-

Miedzioryt, akwaforta; 27,2 x 34,6 (pl. 31,3 x 36,2)

313. J. Falck. Feldmarszałek Wittenberg. 1651.

314. Stanisław Jan Jabłonowski. 1685.

315. J. Luyken. Gloryfikacja Jana III Sobieskiego na tle bitwy chocimskiej. 1677-1683.

317. L. Loschge. Bitwa pod Wiedniem. Po 1683.

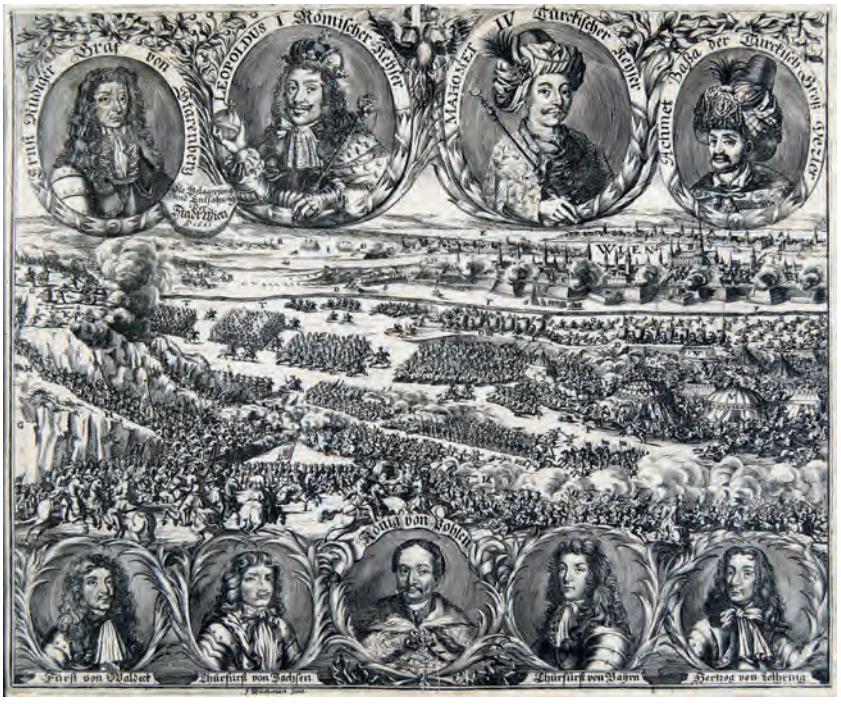
Gloryfikacja króla Jana III Sobieskiego na tle bitwy chocimskiej. Sobieski na wspiętym koniu, z szablą w prawej ręce, na tle nieba i rozległego widoku pola bitwy. Poniżej przedstawienia tekst: „Blutige Feldschlacht der Pohlen wieder die Turcken bey Chozim, unter dem Feldherrn Sobietski den 1/11 Tag Novembris Anno 1673 gehalten". Przypisywany Janowi Luykenowi (1649-1712), malarzowi i grafikowi holenderskiemu. Pochodzi z dzieła J. P. Vaelckerena „Das Verwirrte Europa. Oder Politische und Historische Beschreibung...", wydanego w Amsterdamie w latach 1677-1683. Grafika Luykena stanowi pomniejszoną i zredukowaną kopię „Gloryfikacji Sobieskiego na tle bitwy chocimskiej" autorstwa R. de Hoogh'a. Po konserwacji.
Lit.: H. Widacka, Jan III Sobieski w grafice, Warszawa 1987, s. 54, poz. 15, ilustr. 14

316. [Bitwa pod Wiedniem] – Plan widokowy oblężonego Wiednia. Ryt. **R. de Hooghe**. 1683 r. 8000,-

Akwaforta; 46,5 x 58,0 cm
Rycina przedstawia otoczony murami Wiedeń wytrzymujący oblężenie tureckie. Wyspy na Dunaju i okolice, aż po wzgórza na horyzoncie, pokrywa mrowie wojsk Kara Mustafy, toczące potyczki z obrońcami miasta. W oddali widać armie sprzymierzonych nadciągające z odsieczą, w tym oddziały polskie pod wodzą króla Jana III Sobieskiego, ks. Lubomirskiego, Potockiego i innych. Akwafortę wykonał Romeyn de Hooghe (1645-1708), niderlandzki grafik i malarz, związany z królem Janem III, autor licznych prac poświęconych Sobieskiemu i jego rodzinie. Wydał w Amsterdamie Nicolaes Visscher (1649-1702). W prawym dolnym rogu adres wydawniczy, pośrodku dolnego marginesu monogram wiązany artysty. Niewielkie zażółcenia, zdublowana bibułką. Rycina obcięta do granic kompozycji. **Bardzo rzadkie.**
Lit.: Imago Poloniae, t. I, poz. H 24/2 (ilustracja pomniejszonej kopii).
(Patrz tablica XIV)

317. [Bitwa pod Wiedniem] – „Wahrhaffter Entsatz der Stadt Wien". Wyd. **L. Loschge**. Po 1683 r. 2400,-

Akwaforta, miedzioryt; 32,5 x 40,5 (pl. 33,5 x 43,0)

318. J. Wichman. Bitwa pod Wiedniem. Po 1683.

Rozległa panorama słynnej bitwy rozgrywającej się 12 września 1683 r. Po stronie lewej, na tle wzgórza Kahlenberg, grupa jeźdźców (oznaczonych literami) – **Jan III Sobieski w stroju polskim**, obok niego m.in. zięć króla – Maksymilian II Emanuel, Jan Jerzy III Wettyn oraz Karol V Lotaryński. Pośrodku ryciny ukazano walki w ruinach klasztoru, w tle panorama Wiednia. W części dolnej bogato zdobiony kartusz z tytułem (Prawdziwa ulga dla miasta Wiednia) oraz wizerunkiem chorągwi wielkiego wezyra (wysłanej przez Sobieskiego do papieża), awersem i rewersem medalu pamiątkowego z okazji odsieczy wiedeńskiej oraz portretem Jerzego Franciszka Kulczyckiego w stroju tureckim (który odegrał w czasie bitwy niezwykle ważną rolę posłańca; potem był **założycielem jednej z pierwszych wiedeńskich kawiarni**). Rycina nie sygnowana, opublikowana przez Leonharda Loschge (?-1714), niemieckiego wydawcę działającego w Norymberdze. Znalazła się na druku ulotnym p.t. „Grundrichtiger Entwurff des Stands…". Po konserwacji, stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
Lit.: H. Widacka, Jan III Sobieski w grafice, Warszawa 1987, s. 66, poz. 31, ilustr. 30

318. [Bitwa pod Wiedniem] – „Die Belagerung und Entsatzung Der Stadt Wien 1683". Ryt. **J**. **Wichman**. Po 1683 r. 1500,-

Akwaforta, miedzioryt; 29,5 x 36,0 (pl. 34,5 x 40,0)
Tableau z portretami obrońców Wiednia i bitwą wiedeńską. Dziewięć portretów w medalionach, rozmieszczonych wzdłuż dolnego i górnego marginesu (**Jan III Sobieski pośrodku dolnego rzędu**, poza nim m.in. popiersia cesarza Leopolda I, sułtana Mahometa IV). Wizerunek króla polskiego także w scenie bitwy (w zbroi i hełmie po stronie lewej kompozycji). Rycina sygnowana na płycie, jest dziełem Joachima Wichmana, grafika działającego w Hamburgu; wielokrotnie zamieszczana w dziełach poświęconych wiktorii wiedeńskiej. Schemat kompozycji grafiki jest typowy dla licznych dzieł powstałych tuż po 1683 r. (owalne portrety wkomponowane w panoramę bitwy; uwagę zwraca dominacja cesarza Leopolda I – wizerunek Sobieskiego, wyraźnie mniejszy, znalazł się obok portretów elektorów saskiego i bawarskiego oraz księcia lotaryńskiego). Niewielki ubytek pap. w części górnej (ze szkodą dla ryciny), fachowo uzupełniony papierem.
Lit.: H. Widacka, Jan III Sobieski w grafice, Warszawa 1987, s. 84, poz. 61, ilustr. 49

319. J. Peeters. Bitwa pod Wiedniem (cykl 10 rycin). Po 1683.

319. [Bitwa pod Wiedniem] – Cykl 10 rycin wg R. de Hooghe. Ryt. **J. Peeters**. Po 1683 r. 2400,-

10 akwafort; śr. o wym. 16,0 x 20,5 (pl. 16,5 x 28,0).
Sygnowane na płycie: „Per Iacobus Peeters Antver."; „Per Roomÿn de Hooghe in.". Cykl 10 rycin (komplet) ukazujący przebieg oblężenia i odsieczy Wiednia. Każda akwaforta sygnowana, opatrzona opisem (po francusku i flamandzku) i numerem. Pełne szczegółów i dynamizmu przedstawienia, dokumentujące różne etapy walki – na ryc. nr 7 (rozpoczęcie bitwy w Lesie Wiedeńskim przez jazdę polską) sztandar z herbem Sobieskiego Janiną, **na ryc. nr 9 król Jan III zdobywający chorągiew wezyra (najważniejszy moment bitwy).** Autorem cyklu jest Roomeyn de Hooghe (1645-1708), niderlandzki malarz, grafik i rzeźbiarz, przedstawiciel późnego baroku, który za swą pracę dla króla Jana III otrzymał polską nobilitację. Oferowane grafiki zostały wyrytowane i wydane przez Jacoba Peetersa (1637-1695), antwerpskiego miedziorytnika i wydawcę. Całość wydawnictwa „Odsiecz i oswobodzenie Wiednia w 1683 r." obejmowała, obok 10 grafik z przedstawieniem bitwy, także 11 konnych portretów dowódców, w tym Jana III Sobieskiego. Niewielki ubytek dolnego marginesu planszy nr 2 (uzupełniony), drobne zabrudzenia i zażółcenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

320. [Elekcja] – Elekcja Augusta II Sasa na Woli 27 czerwca 1697 r. Ok. 1697-1704 r. 1200,-

Miedzioryt; 31,8 x 41,4 (pl. 34,5 x 43,5)
U dołu napis: „Vera Delineatio Comitiorum Polonicorum in campo prope pagum Wola ad Electionem Regis", poniżej objaśnienia pola elekcyjnego (po łacinie i niemiecku). Miedzioryt anonimowy wykonany na podstawie obrazu **Marco Alessandriego** (obecnie na Zamku Królewskim w Warszawie) przedstawia otoczone wałami pole elekcyjne wyznaczone w rejonie dzisiejszych ulic Obozowej, Gostyńskiej i Listopadowej. Senatorowie obradowali w drewnianej szopie, posłowie w kole rycerskim pod gołym niebem. Po zakończeniu obrad szopę rozbierano, wały plantowano. W oddali na horyzoncie panorama starej Warszawy. Po konserwacji (ślady składania wzmocnione, drobne przedarcia fachowo podklejone). Na odwrocie stempel kolekcjonerski. **Bardzo rzadkie.**
Lit.: Warszawa i jej muzeum – kat. wystawy Muzeum Narodowego, 1996.
(Patrz tablica XIII)

321. J. de la Feuille. August II Mocny. Po 1697.

322. A. Oleszczyński. T. Kościuszko. 1829.

321. August II Mocny (1670-1733), elektor saski, król Polski. Wyd. **J. de la Feuille**. Po 1697 r. 1000,-

Miedzioryt; 58,0 x 48,0 cm
Popiersie w owalu – król ukazany w zbroi i płaszczu, w bogato zdobionym obramowaniu (putta podtrzymujące tarczę z herbem Augusta II jako króla Polski, postaci Heraklesa i Victorii, alegoria Chrześcijaństwa, Geniusz Wojny oraz personifikacje zdobytych miast i rzek). Poniżej napis: „Fredericus Augustus Poloniarum Rex Saxon Dux et Elector". Portret stanowi powtórzenie wizerunku graficznego Jana III Sobieskiego (zmieniono jedynie rysy twarzy – zapewne wg pracy Pietera Schenka oraz herb królewski), wydanego przez Johannesa de Ram po 1676 r. Wówczas w tworzeniu wizerunku Sobieskiego wykorzystano grafikę Lucasa Vostermanna, powstałą wg obrazu Pietera Paula Rubensa (elementem łączącym wszystkie wspomniane grafiki jest bogate w treści alegoryczne, wysokiej klasy artystycznej obramienie). Portret Augusta II powstał wkrótce po elekcji (to zapewne pośpiech nakazał artystom wykorzystanie wizerunku poprzednika), stanowiąc także dowód kontynuacji rządów zasłużonego króla – Polaka. Rycina obcięta, wprasowana w większą planszę papieru. Stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie.**
Lit.: E. Łomnicka-Żakowska, Graficzne portrety Augusta II i Augusta III, MN w Warszawie 1997, s. 70, poz. 18, ilustr.

322. Kościuszko Tadeusz (1746-1817), generał wojsk polskich i amerykańskich, Najwyższy Naczelnik w 1794 r. Ryt. **A. Oleszczyński.** 1829 r. 400,-

Staloryt; 21,3 x 15,2 (pl. 49,5 x 33,0)
Stan pierwszy. Jeden z najpopularniejszych portretów Kościuszki, powstały według obrazu Józefa Grassiego. Popiersie Naczelnika w sukmanie i z krzyżem Virtuti Militari. Poniżej napis: „Kościuszko" i sygnatura: „Dessiné sous les conseilles de M. Zeltner ami de Kościuszko et gravé sur acier par Antoine Oleszczyński Polonais Conseils de l'académie de Florence et de la société Philotechnique de Paris 1829" oraz dedykacja dla J. U. Niemcewicza. Według wskazówek przyjaciela Kościuszki, Piotra Zeltnera, rytował Antoni Oleszczyński (1794-1879), wybitny grafik Wielkiej Emigracji. Rycina, pierwsza w dorobku artysty w technice stalorytu, **nagrodzona medalem** przez Société Philotechnique de Paris, zyskała ogromną popularność i była następnie wielokrotnie kopiowana w różnych technikach. Nieznaczne zabrudzenie szerokiego marginesu, poza tym stan dobry. **Rycina odbita na dużym arkuszu papieru 49,0 x 33,0 cm jako publikacja luźna** (zwykle portret występuje jako ilustracja do Leonarda Chodźki „La Pologne", bez daty i z inną sygnaturą). **Bardzo rzadkie.**

323. F. Georgin. Bitwa Polaków z Rosjanami.

323. **[Powstanie listopadowe]** – „Combat des Polonais contre les Russes" (Bitwa Polaków z Rosjanami). Ryt. **F. Georgin.** Po 1831 r. 400,-

Drzeworyt, kolorowany ręcznie; 37,3 x 59,0 (cała plansza)
Pełna naiwnych stylistycznych uproszczeń grafika przedstawiająca bitwę pomiędzy Polakami a Rosjanami – konny oddział Kozaków uciekający przed atakiem polskiej piechoty i kawalerii. Na pierwszym planie żołnierze polscy walczący o armaty. Autorem grafiki jest François Georgin (1801-1863), drzeworytnik francuski, pracujący dla znanej wytwórni w Épinal, założonej przez Jeana-Charlesa Pellerina. Zakład ten zyskał sławę w całej ówczesnej Francji dzięki masowo odbijanym drzeworytom o tematyce patriotycznej i historycznej. Stan dobry, naklejony na karton 51,0 x 70,0 cm.
Lit.: Katalog zbiorów Ludwika Gocla, t. 2, s. 157, poz. 508, il.

324. **[Powstanie listopadowe]** – Śmierć Józefa Sowińskiego. Po1831 r. 1800,-

Litografia kolorowana ręcznie; 34,0 × 47,0 (naklejona na karton starej oprawy 43,0 x 55,0)
Scena z ostatnich dni powstania listopadowego, ukazująca śmierć generała Józefa Sowińskiego (1777-1831). Generał dowodził obroną Woli podczas szturmu Rosjan na Warszawę 6 września 1831 r. Według tradycji miał zginąć we wnętrzu kościoła, broniąc się do ostatnich chwil życia – na rycinie ukazany jest wsparty o ołtarz, wskazujący na krzyż, otoczony przez nacierających żołnierzy rosyjskich. Scena ta została po powstaniu utrwalona w wielu utworach literackich, dziełach malarskich oraz doczekała się licznych powtórzeń graficznych. Rycina przycięta, bez sygnatur, powstała według obrazu Louisa Josepha Toussainta Rossignon (ur. 1781), malarza francuskiego. Na odwrocie opis: „Po Marcelim Odrowąż Konieckim więźniu 1846 na Spielbergu weszło w ręce Janowej Porembalskiej wnuczki Marcelego" (Marceli Odrowąż Koniecki, organizator powstania w ziemi sanockiej, więzień zamku w Brnie). Zabrudzenia (zwłaszcza starej oprawy). **Bardzo dobrze zachowany, dekoracyjny kolor.**
Lit.: Katalog zbiorów Gocla, Muzeum Historyczne m. st. W-wy 1975, s. 160, poz. 523
(Patrz tablica XV)

325. **[Powstanie listopadowe]** – „Enlévement des enfans a Varsovie en 1831" (Porywanie dzieci w Warszawie w 1831 r.). Lit. wg rys. **M. Twarowskiego**. Po 1831 r. 2400,-

Litografia; 39,0 x 51,5 (pl. 48,0 x 59,0)
Dramatyczna scena porywania polskich dzieci w celu wcielenia ich do armii rosyjskiej, rozgrywająca się na warszawskim Placu Zamkowym. Rząd rosyjski ukazem z dn. 24 marca 1831 r. polecił oddać do rosyjskich batalionów dziecięcych tzw. kantonistów, chłopców od 7 do 16 roku życia. Poboru dokonano wśród dzieci emigrantów politycznych, sierot, dzieci biedaków i uliczników. Komisarze policyjni wykonali carski rozkaz w podstępny sposób, wzywając ludność do zgłaszania dzieci potrzebujących wsparcia. Wiele tysięcy słabych i głodnych chłopców pędzono w głąb Rosji i na granice Syberii. W drodze z Warszawy do Bobryńska dwie trzecie dzieci zmarło, resztę wychowano na żołnierzy, którzy mieli osiąść na Syberii. Poniżej przejmującej sceny odbierania dzieci matkom opis wydarzenia w języku francuskim. Grafika sygnowana, według rysunku polskiego oficera Marcina Twarowskiego (?-1846) litografował Nicolas Eustache Maurin (1799-1850), grafik francuski; odbita w paryskim zakładzie Godefroya Engelmanna. Po konserwacji (drobne ubytki uzupełnione, naderwania podklejone). *(Patrz tablica XV)*

326. [Wojsko polskie 1831] – „Legia Nadwiślańska." Ryt. **F.K. Dietrich.** 1831 r. 500,-

Akwatinta, akwaforta, ręcznie kolorowana; 16,5 x 12,0 (pl. 24,3 x 18,0)
Rycina z cyklu „Ubiory Wojska Polskiego z roku 1831", wydanego w Warszawie przez Antoniego Dal Trozza, a dedykowanego przez autora „w dowód uszanowania" generałowi Skrzyneckiemu. Według tradycji za autora pierwowzorów rysunkowych uznaje się **Jana Feliksa Piwarskiego**, który był naocznym świadkiem walk powstania listopadowego. Rytował Fryderyk Krzysztof Dietrich (1779-1847), artysta przybyły z Niemiec, pionier techniki akwatinty na ziemiach polskich. Drobne uszkodzenie na dolnym marginesie (bez szkody dla grafiki), poza tym stan bardzo dobry. **Efektowne, mocne kolorowanie**.

327. [Wojsko polskie 1831] – „Półk 5. Strzelców Pieszych nazwany Dzieci Warszawskich." Ryt. **F.K. Dietrich.** 1831 r. 500,-

Akwatinta, akwaforta, ręcznie kolorowana; 16,2 x 12,0 (pl. 24,3 x 18,0)
Rycina z cyklu „Ubiory Wojska Polskiego z roku 1831" (patrz poz. poprzednia). Według rysunku **Jana Feliksa Piwarskiego** rytował Fryderyk Krzysztof Dietrich (1779-1847). Stan bardzo dobry. **Efektowne, mocne kolorowanie**.

---

328. [Oficer janczarów polskich] – „Officier des Janissaires Polonois". **Jean Baptiste Le Prince.** 1771 r. 400,-

Akwatinta, akwaforta; 20,5 x 16,0 (pl. 23,5 x 19,0)
Sygnowana na płycie: „Le Prince 1771"; poniżej tytuł. Oficer janczarów na tle bitwy. Autorem grafiki jest Jean Baptiste Le Prince (1734-1781), artysta francuski, uznawany za twórcę techniki akwatinty. Jego najsławniejsze prace powstały według rysunków sporządzonych podczas 5-letniego pobytu w Rosji. Oferowana praca to jedna z dwóch rycin, przygotowanych przez artystę po powrocie do Paryża, ukazujących janczarów polskich. Formacja ta była wyrazem orientalnej mody, panującej w XVIII w. w Europie. Wiadomo, iż tego typu straż pełniła służbę m.in. na dworze Jana III Sobieskiego, a potem Augusta II oraz magnaterii. Zabrudzenia marginesów, poza tym stan dobry.

329. [Ubiory polskie] – „Chłop lubelski". Wg **J. P. Norblina**. 1818 r. 600,-

Akwaforta, akwatinta, kolorowana akwarelą; 26,0 x 16,5 (pl. 33,5 x 24,0)
Grafika pochodzi z teki „Zbiór rozmaitych strojów polskich", najważniejszego i najbardziej znanego dzieła Jana Piotra Norblina (1745-1830), artysty francuskiego, przez 30 lat pracującego w Polsce. Według rysunków Norblina grafikę wykonał **Philibert-Louis Debucourt** (1755-1822), wybitny francuski malarz i grafik, członek Akademii paryskiej. Stan dobry. Patrz poz. następna.

330. [Ubiory polskie] – „Chłopka lubelska". Wg **J. P. Norblina**. 1818 r. 600,-

Akwaforta, akwatinta, kolorowana akwarelą; 26,0 x 16,5 (pl. 33,5 x 24,0)

331. Obrazy z pamiętników J.Ch. Paska. Z „Albumu Wileńskiego". 1849.

Plansza z teki „Zbiór rozmaitych strojów polskich", wydawanej w Paryżu od 1818 r. Według rysunków Jana Piotra Norblina rytował Philibert-Louis Debucourt. Niewielka rdzawa plamka, poza tym stan dobry.

331. [Obrazy z pamiętników J.Ch. Paska] – Pasek rozpoczyna tańce u Pani Kasztelanowej. **Z „Albumu Wileńskiego".** 1849 r. 2000,-

Litografia kolorowana w epoce; 25,0 x 36,5 (w świetle p-p)
Wspaniałe przedstawienie sceny balu z Pamiętników Jana Chryzostoma Paska. Poniżej tytuł: „W taniec tedy poszli, kłaniali mu się, a ów żegnał owem Krzyżykiem etc. etc." oraz sygnatury artystów. Grafika powstała według obrazu Antoniego Zaleskiego (1824-1885), malarza amatora, syna zamożnych obywateli na Litwie, jednego z najwierniejszych współpracowników Jana Kazimierza Wilczyńskiego. Litografia wykonana przez Francisque'a Greniera (1793-1867) w zakładzie litograficznym Lemerciera w Paryżu. Pochodzi z 2 serii 3 poszytu „Albumu Wileńskie". Pamiętniki Paska, napisane w latach 90. XVII w., uważane są za jedne z najlepszych źródeł dotyczących życia polskiej szlachty. Rycina oprawiona w wiedeńskie passe-partout, w dolnym marginesie którego okienko odsłaniające podpis pod ryciną. **Rzadkie.**
Lit.: I. Jaworska, Album wileńskie [w:] Rocznik Muzeum Narodowego w Warszawie, t. XX, s. 284, poz. 79.

GRAFIKA ARTYSTYCZNA. ILUSTRATORZY

332. Falck Jeremiasz (ok. 1610-1677) – Święty Jan Chrzciciel głoszący kazanie (wg obrazu Abrahama Bloemaerta). 1661 r. 4500,-

Miedzioryt; 46,5 x 60,0 cm
Praca Jeremiasza Falcka, jednego z najznakomitszych polskich sztycharzy XVII w., o międzynarodowej sławie, działającego także w Paryżu, Sztokholmie i Amsterdamie, autora wielu portretów polskich osobistości. Rycina według obrazu malarza i rytownika holenderskiego wczesnego baroku Abrahama Bloemaerta (1564-1651). Rycina obcięta, wprasowana w większą planszę papieru. **Rzadkie.**

332. J. Falck. Święty Jan Chrzciciel głoszący kazanie. 1661.

333. **Hondius Wilhelm** (po 1597-1652) – Przysłowie holenderskie – Każdy ptak śpiewa tak, jak jest poczęty. 1632 r. 300,-

Miedzioryt; 13,5 x 13,5 (pl. 15,0 x 16,0)
Sygnowany na płycie: „AV Venne inv.", „Wil. Hondius fec.". Autorem ryciny jest Wilhelm Hondius, wybitny grafik, urodzony i wykształcony w Hadze, od około 1636 r. związany z Gdańskiem. Pracował na zlecenie króla Władysława IV i Jana Kazimierza, uznawany jest za jednego z najwybitniejszych artystów działających na ziemiach polskich w XVII w. Oferowana grafika powstała w okresie haskim, przed przybyciem do Polski, według rysunku malarza holenderskiego Adriaena van de Venne (1589-1662). Artyści współpracowali przy opracowaniu ilustracji do bardzo popularnego wówczas dzieła emblematycznego Jacoba Catsa „Spiegel van den Ouden en Nieuven Tijdt", wydanego w Hadze w 1632 r. i Dordrechcie w 1635 r. Zdublowana na pap., stan dobry.

334. **Jode Pieter de** (1606-1674) – Trzy Gracje (wg obrazu Petera Paula Rubensa). Po 1632 r. 2200,-

Miedzioryt; 47,0 x 34,5 (w świetle p-p; rama 57,5 x 44,0)
Graficzna wersja jednego z najsłynniejszych obrazów wielkiego malarza europejskiego baroku Petera Paula Rubensa (1577-1640), obecnie w zbiorach muzeum Prado w Madrycie. Na obrazie tym, stanowiącym hołd artysty dla kobiecego piękna, Rubens sportretował swoje dwie żony: po lewej Izabella Brant (zm. 1626 r.), po prawej Helena Fourment (poślubiona w 1630 r.). Poniżej kompozycji tytuł oraz sygnatury; rytował Pieter de Jode II, znakomity antwerpski rytownik, od 1632 r. współpracujący z Rubensem. Po konserwacji, marginesy oraz prawy dolny narożnik uzupełnione.
Lit.: H. Widacka, Ogród miłości, Warszawa 1996, s. 65, poz. 26, ilustr.

335. **Stefano della Bella** (1610-1664) – Głowa polskiego szlachcica w czapce z piórem. Przed 1645 r. 1200,-

334. P. de Jode. Trzy Gracje. Po 1632.

338. I. Dybowska-Jasińska. Andrzejki. 1929.

337. Stefano della Bella. Para na koniu. XVII w.

Akwaforta; 11,8 x 15,2 (pl. 12,5 x 15,8)
Sygnowana na płycie l.d.: „S D Bella in et fecit"; p.d.: „Avec privil du Roy" oraz numer „21". Pochodzi z cyklu 25 akwafort „Principii del Disegno", wydanego przez Pierra I Mariette przed 1645 r. Autorem ryciny był Stefano della Bella, jeden z największych grafików europejskich XVII w., mistrz akwaforty. Grafika powstała zapewne na podstawie rysunków sporządzonych przez artystę (świadka wydarzeń) **podczas wjazdu Jerzego Ossolińskiego do Rzymu w 1633 r.** Stan dobry.
Lit.: J. Talbierska, Stefano della Bella, Warszawa 2001, s. 65, poz. 57, ilustr. s. 30

336. Stefano della Bella (1610-1664) – Pachołek polski pojący konie. Ok. 1650-1660 r. 450,-

Akwaforta; 7,8 x 12,5 (pl. 8,1 x 13,0)
Praca z późnego, dojrzałego okresu twórczości Stefano della Belli, kiedy artysta często przeprowadzał eksperymenty w zakresie techniki akwaforty. Zmieniając podłoże, sposób trawienia i żłobienia kresek dążył do osiągnięcia efektu swobodnego rysunku. Eksperymenty te zbliżały jego twórczość do osiągnięć graficznych Rembrandta. Stan dobry (dorobione marginesy). **Rzadkie.**

337. Stefano della Bella (1610-1664) – Para na koniu. XVII w. 400,-

Akwaforta; 7,7 x 10,7 (przycięta do odcisku płyty)
Nie sygnowana. Stefano della Bella, znakomity włoski rysownik i rytownik, uznawany za jednego z najwybitniejszych europejskich twórców akwafort (do najsławniejszych jego dzieł należy m.in. 2,5 metrowy „Wjazd Jerzego Ossolińskiego do Rzymu", patrz poz. 309). Wielką popularność przyniosły mu małe formy graficzne, dzięki licznym polonicom znany i kolekcjonowany w Polsce. Stan dobry.
Lit.: J. Talbierska, Stefano Della Bella, Warszawa 2001, poz. II/129, ilustr.

---

338. Dybowska-Jasińska Irena (1906-1939) – „Andrzejki". 1929 r. 300,-

Akwaforta; 17,9 x 12,5 (28,0 x 21,5)
Sygnowana ołówkiem: „Irena Dybowska" oraz „1929 r.". Irena Dybowska – Jasińska, graficzka i malarka, całe życie związana z Warszawą, gdzie studiowała na Akademii pod kierunkiem W. Skoczylasa oraz E. Bartłomiejczyka. Uprawiała grafikę warsztatową, użytkową i ilustrację książkową, wiele wystawiała. Równomierne zażółcenie papieru, grafika wklejona w stare passe-partout.
Lit.: I. Rylska, Katalog zbiorów Gabinetu Grafiki, Muzeum Narodowe we Wrocławiu, 1983, s. 73, poz. 61

339. Gielniak Józef (1932-1972) – Autoportret. 1956 r. 3000,-

Linoryt; 30,5 x 20,0 (64,5 x 47,5)
Pod ryciną ołówkiem autorski napis: „to jedna z moich pierwszych prób". Józef Gielniak, urodzony we Francji, tam rozpoczął studia malarskie, potem kontynuowane we Wrocławiu pod kierunkiem protektora i przyjaciela S. Dawskiego. Nieuleczalnie chory na gruźlicę, większość dorosłego życia spędził w sanatorium „Bukowiec". Nadzwyczajna biegłość warsztatowa i specyficzny klimat prac, głównie linorytów, czynią go jednym z największych grafików polskich II poł. XX w. Prezentowany linoryt to być może najwcześniejsza praca Gielniaka. Realistyczna, technicznie niedoskonała, nie przypomina w niczym jego późniejszych grafik. Stan bardzo dobry. **Wielka rzadkość.**

340. Gielniak Józef (1932-1972) – „Sanatorium V". 1958 r. 3000,-

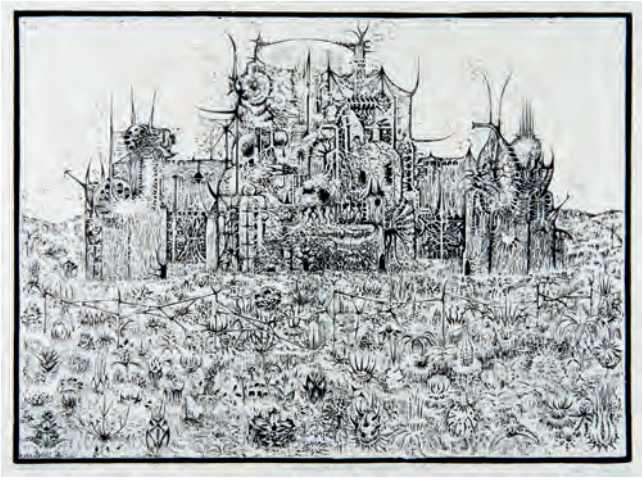
Linoryt na bibułce; 22,5 x 29,0 (49,0 x 66,0)
Sygnowany ołówkiem: „Sanatorium V"; „linoryt 1958"; „Józef Gielniak". Stan bardzo dobry.
Lit.: I. Jakimowicz, Józef Gielniak, Warszawa 1982, poz. 4

341. Gielniak Józef (1932-1972) – „Moim bliźnim". 1962 r. 3000,-

Linoryt na bibułce; 31,0 x 38,0 (47,5 x 64,5)
Sygnowany ołówkiem: „Moim bliźnim". Zażółcenia pap., poza tym stan dobry.
Lit.: I. Jakimowicz, Józef Gielniak, Warszawa 1982, poz. 14.

339. J. Gielniak. Autoportret. 1956.

340. J. Gielniak. Sanatorium V. 1958.

342. Gielniak Józef (1932-1972) – „Improwizacja dla Grażynki III". 1965 r. 2500,-

Linoryt na bibule; 20,0 x 24,0 (65,0 x 47,5)
Sygnowany ołówkiem: „Improwizacja dla Grażynki III", „linoryt 1965", „Józef Gielniak". Praca jednego z najwybitniejszych polskich grafików 2. poł. XX w., Józefa Gielniaka. Grażyna to jego ukochana żona (w rzeczywistości o imieniu Daniela), z którą niemal całe życie mieszkał w sanatorium w Bukowcu koło Jeleniej Góry. Stan dobry.
Lit.: I. Jakimowicz, Józef Gielniak, Warszawa 1982, poz. 20
(Patrz tablica XVI)

343. Jasiński Feliks Stanisław (1862-1901) – Pejzaż (góry nad jeziorem). 1894-1901 r. 500,-

Drzeworyt langowy; 40,5 x 14,0 (pl. 43,0 x 21,5)
Praca Feliksa Stanisława Jasińskiego, jednego z najdoskonalszych grafików odtwórczych w Europie, syna powstańca 1863 r., osiadłego na stałe w Paryżu w 1882 r., cieszącego się międzynarodową sławą i uznaniem. Wobec zmierzchu grafiki odtwórczej, artysta w latach 90. XIX w. zaczął podejmować próby tworzenia grafiki autorskiej w archaicznej wówczas technice drzeworytu langowego, nawiązując m.in. do twórczości nabistów; do grupy tej należy oferowana praca (nie sygnowana). Klocek powstał po 1893 r. w Ballancourt pod Paryżem, gdzie Jasiński mieszkał. Odbitki z klocków Jasińskiego wykonywał także ok. 1908 r. wielki kolekcjoner i znawca twórczości Jasińskiego Leopold Wellisz. Stan bardzo dobry.

344. Jasiński Feliks Stanisław (1862-1901) – „Qu'importe le sujet pourvu que l'on creuse" (nieważny temat, ważna jest radość tworzenia). Ok. 1900 r. 500,-

Drzeworyt langowy; 30,0 x 17,0 (pl. 42,5 x 22,0)
Nie sygnowany (podobnie jak odbitki ze zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie). Własna praca graficzna wybitnego grafika reprodukcyjnego, inspirowana sztuką japońską. Klocek powstał około 1900 r., odbitka wykonana już po śmierci artysty, na polecenie Leopolda Wellisza ok. 1908 r. (z uszkodzonego klocka; w części środkowej nie odbity fragment głowy i ramienia kobiety). Przebarwienia pap. w lewym dolnym rogu, poza tym stan dobry.
Lit.: Miłośnicy grafiki i ich kolekcje w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie, Muzeum Narodowe w Warszawie, 2006, s. 283-284, kat. VIII.5, il. 283

345. Jasiński Feliks Stanisław (1862-1901) – Ogród w zimie. 1896-1897 r. 500,-

Drzeworyt langowy; 16,5 x 30,0 (pl. 22,0 x 43,0)

343. F. Jasiński. Góry. 1901.

347. B. Krasnodębska-Gardowska. Prządka. 1929.

346. B. Krasnodębska-Gardowska. Kazimierz nad Wisłą. 1924.

Nie sygnowany (podobnie jak odbitki ze zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie) widok z Ballancourt, miejscowości, do której artysta przeniósł się z Paryża w 1893 r. Klocki drzeworytnicze oraz płyty należące do Jasińskiego przejął po jego śmierci Leopold Wellisz (1882-1972), prawnik i przedsiębiorca, a także wielki miłośnik i kolekcjoner grafiki. Następnie kilkakrotnie, na różnych, starannie dobieranych papierach, zlecał wykonywanie odbitek (m.in. w 1908 r. oraz w 1931 r., podczas prac nad monografią twórczości artysty). Klocki te zaginęły podczas wojny w 1939 r. Stan bardzo dobry.

346. Krasnodębska-Gardowska Bogna (1900-1986) – Kazimierz nad Wisłą. 1924 r. 600,-

Drzeworyt barwny; 14,5 x 19,5 (pl. 20,5 x 26,5)
Sygnowany ołówkiem p.d.: „B. G. Krasnodębska". Bogna Krasnodębska-Gardowska– graficzka, uczennica Wł. Skoczylasa w warszawskiej SSP, po II wojnie związana z Krakowem. Zajmowała się wyłącznie drzeworytem, w tym także barwnym. Oferowana grafika pochodzi z cyklu poświęconego Kazimierzowi Dolnemu, przygotowanego przez artystkę w 1924 r. jako jej debiut. Stan dobry.

347. Krasnodębska-Gardowska Bogna (1900-1986) – „Prządka". 1929 r. 1200,-

Drzeworyt barwny na bibułce; 22,8 x 15,7 (pl. 28,5 x 21,2)
Sygnowany ołówkiem: „Bog. Krasnodębska" oraz „1929". Praca eksponowana na wystawie zorganizowanej przez Towarzystwo Szerzenia Sztuki Polskiej Wśród Obcych (nalepka na odwrocie oryginalnego passe-partout). Stan dobry. **Dekoracyjne i rzadkie.**

348. Mrożewski Stefan (1894-1975) – „Walka". 1923-1924 r. 4800,-

Sucha igła, akwaforta; 20,5 x 27,0 (pl. 29,0 x 34,5)
Sygnowana ołówkiem: „Stef. Mrożewski". Jedna z nielicznych prac wykonanych przez artystę w technikach metalowych, we wczesnym okresie twórczości, podczas studiów w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie pod kierunkiem Władysława Skoczylasa (artysta jeszcze przed uzyskaniem dyplomu wyjechał do Paryża w 1925 r.). W latach 1923-1924 powstały jego pierwsze prace graficzne: drzeworyty, litografie oraz prace wykonane w technikach metalowych (katalog BN wymienia 6 takich grafik). Stefan Mrożewski, grafik i malarz, uznawany za jednego z najwybitniejszych polskich twórców drzeworytu, pracował przez wiele lat w różnych miastach Europy. Wielokrotnie nagradzany, tworzył głównie drzeworyty sztorcowe. Nadarcia marginesów zachodzące na kompozycję, rycina przyklejona całą powierzchnią na dużą planszę pap. **Bardzo rzadkie.** Praca eksponowana na wystawie polskiej grafiki międzywojennej (ze zbiorów prywatnych) w Muzeum Okręgowym w Toruniu w1985 r.
Lit.: A. Pietrzak, Czarodziej rylca, s. 54 (wspomina o egz. w zbiorach Janiny i Andrzeja Mrożewskich)
(Patrz tablica XVII)

349. Nadelman (Janecka) Leonia (1909-2003) – Bez tytułu (Rodzinna kolacja). 1929 r. 500,-

Akwaforta; 17,5 x 23,3 (pl. 20,7 x 28,9)
Sygnowana ołówkiem: „L. Nadelmanówna" oraz data „1929" (zatarte). Wczesna praca malarki i graficzki pochodzenia żydowskiego Leonii Nadelmann (Janeckiej), w latach 1930-1935 studentki warszawskiej Akademii, związanej z „Lożą Wolnomalarską" (skupioną wokół Tadeusza Pruszkowskiego). W czasie wojny artystce udało się uciec z warszawskiego getta, po 1945 r. zamieszkała w Warszawie, gdzie zajmowała się przede wszystkim ilustracją książek dla dzieci. Przez wiele lat była w związku z Arturem Nacht Samborskim. Drobne pęknięcie papieru (podklejone), poza tym stan dobry. **Wczesne prace graficzne artystki bardzo rzadko pojawiają się na rynku antykwarycznym.**

350. Pankiewicz Józef (1866-1940) – Most St. Michel w Paryżu. Ok. 1903 r. 1600,-

Akwaforta; 10,5 x 17,5 (pl. 25,5 x 32,5)
Sygnowana ołówkiem: „Pankiewicz". Józef Pankiewicz, malarz, grafik, profesor ASP w Krakowie, uznawany za pioniera grafiki artystycznej w Polsce – samoistnego dzieła sztuki, uwolnionego od funkcji reprodukcyjnej. Tworzył w technika metalowych (akwaforty i suche igły) niewielkie prace, głównie pejzaże i widoki miast, przede wszystkim francuskich. Jego prace powstawały tylko w latach 1895-1908, potem artysta z powodu kłopotów ze wzrokiem zrezygnował z uprawiania grafiki. Oferowana praca przedstawia odwrócony widok paryskiego mostu St. Michel, z portem des Grands Augustins

349. L. Nadelman (Janecka). Rodzinna kolacja. 1929.

na pierwszym planie, w głębi wieże Notre Dame i wyspa Cite. Artysta opracował rysunek w plenerze, z natury, bezpośrednio na płycie pokrytej werniksem. Stan bardzo dobry.
Lit.: Józef Pankiewicz. Życie i dzieło. Katalog wystawy MN w Warszawie 2006, s. 298, poz. 39, il.
(Patrz tablica XVI)

351. Pankiewicz Józef (1866-1940) – „Uliczka w Chartres". 1905 r. 1600,-

Akwaforta, sucha igła; 22,8 x 10,3 (pl. 32,6 x 25,5)
Sygnowana ołówkiem: „Pankiewicz" oraz na płycie „Chartres". Grafika przedstawia uliczkę na starym mieście w Chartres, z wiernym oddaniem jej niezmienionego do dziś charakteru. Praca wystawiona po raz pierwszy w 1903 r. W prawym dolnym rogu sucha pieczęć paryskiego zakładu, gdzie wykonano odbitkę. Pochodzi z teki wydanej w Paryżu w 1905 r. „J. Pankiewicz – quatorze eaux-fortes..." Stan dobry.
Lit.: Józef Pankiewicz, s. 302, poz. 44, ilustr.

352. Pankiewicz Józef (1866-1940) – „Rue de la Boucherie w Caudebec en Caux" (z kotem). 1907 r. 600,-

Akwaforta; 13,7 x 10,9 (pl. 19 x 12,5)
Na płycie odwrócony napis: „Caudebec en Caux". Oferowana praca powstała podczas pobytu Pankiewicza we Francji, ukazuje uliczkę ze starymi domami w bretońskiej miejscowości Caudebec en Caux. Praca była umieszczana w książce J. Ruffera „Kwasoryt" z 1909 r. Stan dobry.
Lit.: Józef Pankiewicz. Życie i dzieło. Katalog wystawy MN w Warszawie 2006, s. 320, poz. 76, il.

353. Rassalski Stefan (1910-1972) – „Don Kichot wydrwiony". 1960 r. 800,-

Drzeworyt; 34,5 x 41,0 (pl. 39,5 x 45,5)
Sygnowany ołówkiem: „S. Rassalski 60" oraz „Don Kichot wydrwiony". Stefan Rassalski – malarz, grafik, krytyk sztuki, fotograf, przed wojną związany z Lublinem, następnie pracujący w Warszawie.

351. J. Pankiewicz. Uliczka. 1905.

352. J. Pankiewicz. Uliczka w Caudebec en Caux. 1907.

W czasie II wojny światowej pracował dla AK jako fotograf, dokumentując m.in. zniszczenia Warszawy. Z grafiki uprawiał głównie drzeworyt, często powracając do motywu beznadziejnej walki rycerza Don Kichota ze złem. Po konserwacji, zdublowany na bibułce, marginesy dorobione.

354. Skoczylas Władysław (1883-1934) – Portrety żony artysty. Ok. 1913 r. 1200,-

Rysunek (ołówek, papier); 20,5 x 25,5 cm
Rysunek to **studium do grafiki** (sucha igła), powstałej w 1913 r. (patrz: M. Sitkowska, Władysław Skoczylas, Warszawa 2015, poz. 50, s. 195, ilustr.). Władysław Skoczylas ożenił się z Heleną (z domu Bogdańską-Osmolską; 1887-1959), córką ziemianina z okolic Lwowa dn. 25 września 1912 r. Młodzi małżonkowie zamieszkali w Zakopanem, w 1913 r. przyszło na świat ich jedyne dziecko – córka Maria. Władysław Skoczylas – grafik, malarz, rzeźbiarz i pedagog, jeden z najwybitniejszych drzeworytników polskich. W latach 1910-1913 tworzył w technikach metalowych (akwaforty, suche igły). Po 1914 r. tworzył niemal wyłącznie drzeworyty, wypracowując własny, niepowtarzalny styl. W 1922 r. objął katedrę grafiki w warszawskiej ASP, gdzie skupił wokół siebie liczne środowisko artystyczne. Zabrudzenia, poza tym stan dobry.

355. Skoczylas Władysław (1883-1934) – Kościół w Lipnicy. 1913 r. 1000,-

Sucha igła; 13,0 x 18,0 (pl. 19,5 x 26,0)
Sygnowana ołówkiem: „W. Skoczylas". Wczesna praca Władysława Skoczylasa, grafika, malarza, rzeźbiarza i pedagoga, jednego z najwybitniejszych drzeworytników polskich**. Prace artysty w technikach metalowych należą do rzadkości.** Stan bardzo dobry.
Lit.: M. Sitkowska, Władysław Skoczylas, Warszawa 2015, poz. 51, s. 195, ilustr.

356. Skoczylas Władysław (1883-1934) – „Pochód zbójników I" (z chmurą). 1915 r. 1800,-

354. W. Skoczylas. Żona artysty (rysunek). Ok. 1913.

353. S. Rassalski. Don Kichot wydrwiony. 1960.

Drzeworyt; 28,2 x 30,8 (39,0 x 41,0)
Jedna z najbardziej znanych prac Władysława Skoczylasa. Skoczylas, mieszkając i pracując w Zakopanem, zetknął się z folklorem góralskim, który stał się dla niego ważnym źródłem inspiracji. Wczesna praca artysty, tworzącego drzeworyty od 1913 r., mimo to prezentująca niemal wszystkie cechy jego dojrzałego stylu – uproszczenie formy, wirtuozerię techniczną. Po konserwacji (ubytek marginesu uzupełniony).
Lit.: M. Sitkowska, Władysław Skoczylas, Warszawa 2015, s. 213, poz. 15, il.
(Patrz tablica XVII)

358. J. Flisak. Mały pingwin Pik Pok (ilustracje do książki A. Bahdaja). 1988.

357. Skoczylas Władysław (1883-1934) – „Kobieta z jednorogiem". 1919 r. 1800,-

Drzeworyt; 27,3 x 18,2 (pl. 35,5 x 28,5)
Sygnowany ołówkiem: „W. Skoczylas". Grafika z najlepszego, dojrzałego okresu twórczości artysty, prezentująca charakterystyczne dla niego cechy, m.in. zwartość kompozycji, rytmiczność cięcia klocka. Stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: M. Sitkowska, Władysław Skoczylas, Warszawa 2015, s. 219, poz. 37, il.

ILUSTRATORZY

358. Flisak Jerzy (1930-2008) – „Mały pingwin Pik Pok" (zespół 22 ilustracji do książki Adama Bahdaja). 1988 r. 2000,-

Technika mieszana, papier; 19 projektów ilustracji całostronicowych na kartach ok. 20,5 x 20,5 cm, projekt okładki o wym. 20,5 x 21,0 cm, projekt karty tyt. o wym. 18,0 x 18,0 cm oraz finalik 12,0 x 16,0 cm **Komplet.** Zespół ilustracji do popularnej książki dla dzieci p.t. „Mały pingwin Pik Pok", autorstwa Adama Bahdaja (wyd. 1 1969 r.; wg książki nakręcono również animowany film dla dzieci). Prace zaprojektowane do III wydania książki (Nasza Księgarnia, 1989 r.) przez Jerzego Flisaka, popularnego ilustratora, autora plakatów i rysunków satyrycznych. Jego dzieła były wielokrotnie wystawiane i nagradzane w kraju i zagranicą. Flisak wypracował odrębny, rozpoznawalny styl ilustracji książkowej, zwłaszcza dziecięcej. **Dołączono książkę** z oferowanymi ilustracjami. Na planszach stemple wydawnictwa i notatki typograficzne. Drobne zabrudzenia, stan dobry.

359. Flisak Jerzy (1930-2008) – „Mówiłeś, że ilogwiazdkowy jest nasz hotel?". II poł. XX w. 900,-

Technika mieszana (akwarela, kredka, flamaster); 37,0 x 26,0 cm

357. W. Skoczylas. Kobieta z jednorogiem.

360. A. Uniechowski. Kmicic i książę Bogusław.

Sygnowana tuszem charakterystycznym monogramem: „JF". Żartobliwa scena, zaprojektowana przez cenionego ilustratora i plakacistę Jerzego Flisaka, wykształconego na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Stan bardzo dobry.
(Patrz tablica XVIII)

360. Uniechowski Antoni (1903-1976) – Kmicic i książę Bogusław (ilustracja do „Potopu" Henryka Sienkiewicza). 1949 r. 2000,-

Tusz, gwasz, papier; 44,0 x 43,5 (42,0 x 30,0 w świetle oprawy)
Sygnowany tuszem: „AU"**.** Ilustracja do „Potopu" Henryka Sienkiewicza**,** jednego z najwybitniejszych polskich ilustratorów, mistrza ilustracji klasycznych dzieł literatury polskiej i światowej. Rysunek opublikowany: H. Sienkiewicz. Potop. Warszawa 1949. PIW, t. II, rozdział XI, str. 193. Pod rysunkiem tekst „To ten! Zgaduję! – rzekł książę Bogusław. – Nie wiem, czy takie dziwo, jakieś mówił, ale istotnie zacny koń". Plansza przyklejona do tektury, stan dobry. Rysunek na planszy sklejonej przez autora z kilku kartek. Oprawiony w ramę 57,0 x 45,0 cm.

361. Uniechowski Antoni (1903-1976) – Andrzej Kmicic na murach Częstochowy (ilustracja do „Potopu"). 1949 r. 2000,-

Tusz, papier; 42,0 x 30,0 (41,0 x 29,0 w świetle oprawy)
Sygnowany tuszem: „AU"**.** Ilustracja do „Potopu" Henryka Sienkiewicza**,** przygotowana w 1949 r. przez jednego z najwybitniejszych polskich ilustratorów (patrz poz. poprzednia). Drobne korekty autorskie na naklejonych kartach pap. Plansza przyklejona do tektury, drobne zagniecenie pap., stan dobry. Oprawiony w ramę 57,0 x 45,0 cm.

362. Uniechowski Antoni (1903-1976) – Zagłoba wybrany regimentarzem (ilustracja do „Potopu"). 1949 r. 2000,-

Tusz, papier; 42,0 x 30,0 (41,0 x 29,0 w świetle oprawy)

Sygnowany tuszem: „AU"**.** Rysunek zamieszczony: H. Sienkiewicz. Potop. Warszawa 1949. PIW, t. III, rozdział VI, str. 89. „– Vivat! Vivat! Zagłoba dux! Vivat! Vivat!" Plansza przyklejona do tektury, drobne zagniecenie pap., stan dobry. Oprawiony w ramę 57,0 x 45,0 cm.
(Patrz tablica XVIII)

363. Uniechowski Antoni (1903-1976) – Bitwa w obronie króla w wąwozie pod Nowym Targiem (ilustracja do „Potopu"). 1949 r. 2000,-

Tusz, papier; 42,0 x 30,0 (41,0 x 29,0 w świetle oprawy)
Rysunek zamieszczony: H. Sienkiewicz. Potop. Warszawa 1949. PIW, t. IV, rozdział IV, str. 89. Pod niem tekst: „Okrzyk zgrozy wyrwał się z piersi rajtarów, ale potężniej jeszcze zabrzmiał głos pana Andrzeja: – Bij!" Drobne zagniecenie pap., stan dobry. Oprawiony w ramę 57,0 x 45,0 cm.

364. Uszacka-Godlewska Maria (1932-2017) – Ilustracje do baśni Hansa Christiana Andersena „Królowa Śniegu" (3 prace). 1987 r. 900,-

Akwarela, gwasz, tusz, papier; 3 prace o wym. 17,5 x 24,0 (w świetle oprawy)
Sygnowane ołówkiem: „Maria Uszacka". Maria Uszacka, graficzka, ilustratorka, uczennica Jana Marcina Szancera w warszawskiej ASP, wieloletnia współpracowniczka wydawnictwa „Nasza Księgarnia" i czasopisma „Miś", laureatka nagród krajowych i zagranicznych (w tym polskiej sekcji IBBY). Zilustrowała ponad 60 książek dla dzieci i młodzieży. **Dołączono książkę**: Hans Christian Andersen, Królowa Śniegu, przełożyła Stefania Beylin, ilustrowała Maria Uszacka, Poznań 1987, Wydawnictwo Poznańskie, s. 24, 29,0 cm, opr. wyd. pap. (oferowane ilustracje na s. 2, 4 oraz 15). Stan dobry. **Rzadkie** – prace artystki nie pojawiają się na rynku antykwarycznym.

365. Wróblewski Bohdan (1931-2017) – „Jak samolot nauczył się latać" (zespół 9 ilustracji). Ok. 1974 r. 1800,-

Technika mieszana (akwarela, gwasz, piórko, tusz), papier; 9 prac o różnych wym. (od ok. 18,0 x 19,0 do 34,0 x 25,0)
Dwa rysunki sygnowane: „B. Wróblewski". Bohdan Wróblewski, uczeń Jana Marcina Szancera w warszawskiej ASP, grafik, ilustrator, reżyser zdjęć i kampanii reklamowych (m.in. dla LOT-u, Polskiego Fiata, Wedla). Ilustrował książki dla dzieci i młodzieży, często o tematyce patriotycznej, ale przede wszystkim zasłynął dzięki pracom poświęconym rozwojowi techniki (lokomotywom, samochodom, samolotom), ilustrującym encyklopedie, leksykony, artykuły w fachowych czasopismach. W skład oferowanego zespołu wchodzą: projekt okładki, dwie tablice na wewnętrznych stronach okładki oraz 6 (w tym 5 całostronicowych) ilustracji książki Juliusza J. Herlingera „Jak samolot nauczył się latać" (z serii „Niezwykłe dzieje zwykłych rzeczy", Warszawa 1974, Biuro Wydawniczo-Propagandowe RSW „Prasa-Książka-Ruch", s. 144; **dołączono egz. książki**). Zapiski edytorskie, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.
(Patrz tablica XVIII)

366. Wróblewski Bohdan (1931-2017) – „Koło młyńskie" (zespół 10 ilustracji do bajki Marii Kownackiej). Ok. 1958 r. 1200,-

Akwarela, piórko, tusz, papier; 10 prac o różnych wym. (od ok. 8,0 x 42,0 do 21,0 x 41,0)
Jeden rysunek sygnowany: „B. Wróblewski". Bohdan Wróblewski, uczeń Jana Marcina Szancera w warszawskiej ASP, grafik, ilustrator, reżyser zdjęć i kampanii reklamowych (patrz poz. poprzednia). Projekty ilustracji (w tym okładki i karty tyt.) do bajki Marii Kownackiej „Koło młyńskie", Warszawa, b.r. (1958), Biuro Wydawnicze „Ruch"; **dołączono egz. książki**. Książka eksponowana na „Wystawie ilustracji dla dzieci" w 1959 r. Zapiski edytorskie, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

---

367. [Stanisław Kuglin, Maria Kulikowska, Wiktor Podoski, Paweł Steller, Zofia Horodyńska-Waśkowska, Wacław Waśkowski] – Zespół 49 ekslibrisów. Ok. 1924-1960 r. 600,-

Różne techniki (głównie drzeworyty, linoryty, cynkografie, akwaforty); różne wymiary (od ok. 8,0 x 6,0 do ok. 15,0 x 11,0 cm)

364. M. Uszacka-Godlewska. Ilustracje do baśni „Królowa Śniegu". 1987.

366. B. Wróblewski. Ilustracje do bajki M. Kownackiej. 1958.

Częściowo **sygnowane ołówkiem** lub monogramem na klocku lub płycie. Zbiór ekslibrisów (głównie z lat 30. XX w. oraz z okresu II wojny światowej) dla różnych osób, w tym m.in. wybitnych kolekcjonerów ekslibrisów: Tadeusza Lesznera oraz księdza Antoniego Około-Kułaka oraz uczonych (Stanisława Majewskiego, Tadeusza Mikulskiego, Krystyny Kuliczkowskiej, Leona Chrościckiego). Drobne prace graficzne są dziełem czołowych grafików okresu międzywojennego: Wiktora Podoskiego (1901-1970),

367. Zespół 49 ekslibrisów. Ok. 1924-1960.

368. K. Brandel i inni. Exlibrisy.

Pawła Stellera (1895-1974), Wacława Waśkowskiego (1904-1975) i jego żony Zofii Horodyńskiej-Waśkowskiej (1913-1944), Stanisława Kuglina (1907-1983) oraz Marii Kulikowskiej (1895-1989). Ciekawy zbiór ekslibrisów grafików mniej znanych jako twórcy znaków książkowych (jak Steller lub Podoski – jego prace, pochodzące z lat. 20., są najstarsze w zbiorze). Na szczególną uwagę zasługują prace Marii Kulikowskiej (artystki tworzącej w Warszawie), której grafiki nie pojawiają się na rynku antykwarycznym. Zbiór zawiera 49 ekslibrisów (w tym 13 występujących w różnych odbitkach). Stan grafik dobry, częściowo zamontowane na kartach pap.

368. [Konstanty Brandel, Tadeusz Gronowski, Bogusław Brandt, Jerzy Jarnuszkiewicz] – Zespół 56 ekslibrisów. Ok. 1907-1964 r. 700,-

Różne techniki (akwaforty, cynkotypie, miedzioryty, drzeworyty); różne wymiary (od ok. 8,0 x 6,0 do ok. 14,0 x 12,0 cm)
Częściowo **sygnowane ołówkiem** lub monogramem na klocku lub płycie. W skład zespołu wchodzą dwa ekslibrisy wybitnego grafika **Konstantego Brandla** (1880-1970), przedstawiciela nurtu symbolistycznego: malarki Idy Frankowskiej (akwaforta sygnowana ołówkiem, 1907 r.) oraz Augusta Zalewskiego (sucha igła, z ok. 1927 r.). Autorem sześciu ekslibrisów jest jeden z najwybitniejszych grafików użytkowych okresu międzywojennego **Tadeusz Gronowski** (1894-1990). Zespół obejmuje także sześć ekslibrisów **Bogusława Brandta** (1909-1983), grafika wykształconego w krakowskiej ASP, od 1938 r. pracującego w Warszawie w Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych, projektanta wielu znaczków pocztowych i banknotów (w okresie okupacji pracującego także dla Państwa Podziemnego). Jego prace to miedzioryty (4 sygnowane ołówkiem), w tym m.in. ekslibrisy Andrzeja Przypkowskiego i Biblioteki im. Mikołaja Reya w Nagłowicach (z lat 60. XX w.). Największą grupę (42 sztuki, w tym 4 dublety) stanowią prace **Jerzego Jarnuszkiewicza** (1919-2005), rzeźbiarza i wybitnego pedagoga warszawskiej ASP (znanego głównie jako twórca pomnika Małego Powstańca w Warszawie, dekoracji rzeźbiarskiej MDM-u, pomnika w Oświęcimiu). Ekslibrisy tworzył przede wszystkim w okresie okupacji (drzeworyty, m.in. ekslibrisy własne i rodziny, Adama Młodzianowskiego, Zygmunta Klemensiewicza, księdza Michała Kordeckiego); z lat 60. XX w. pochodzą ekslibrisy m.in. Wiesława Juszczaka, Władysławy Jaworskiej, Aleksandra Jackowskiego. Stan grafik dobry, częściowo zamontowane na kartach pap.

TEKI GRAFICZNE. KSIĄŻKI ILUSTROWANE. OPRAWY ARTYSTYCZNE

WIEK XIX

369. Auer Karol. Galicyja w obrazach. Galizien in Bildern. Z. 1-12. Lwów [1837-1838]. Piotr Piller, s. 73, **tabl. ryc. 48 (litografie)**, teka 29 x 36 cm, współcz. skóra. 22 000,-

Teka litografii ukazujących zabytki i najpiękniejsze miejsca Galicji, z dołączonymi opisami drukowanymi równolegle po polsku i niemiecku, wydawanych w 12 zeszytach. Autorem grafik oraz części rysunków do nich był **Karol Auer** (1818 – po 1858), grafik czeskiego pochodzenia, pracujący we Lwowie, współpracujący z zakładem Piotra Pillera. Wykorzystano też rysunki **Adama Gorczyńskiego** (1801-1876), pisarza, działacza społecznego i malarza, autora pejzaży powstałych podczas podróży po kraju, a zwłaszcza Galicji. Wśród litografii m.in.: liczne **widoki Lwowa** (m.in. katedra, kościół bernardyński, kościół św. Jerzego, kościół dominikański), **zamek w Krasiczynie**, Czorsztyn, Szymbark, Podhorce, **Kalwaria Zebrzydowska**, **Pieniny i wieś Szczawnica**, Dukla, **panorama Nowego Targu z Tatrami w tle**, **Morskie Oko**, **droga do Morskiego Oka doliną Białki**, panorama Biecza. Zachowane oryg. okł. broszurowe kilku zeszytów. Teka wykonana przez Marka Świdę, sygnowana nalepką, zielona skóra. Drobne zagniecenia krawędzi k. z opisami. Stan rycin bardzo dobry. **Rzadkie w komplecie.** *(Patrz tablica XX)*

370. [Doré Gustave]. Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu podług textu łacińskiego Wulgaty przekład x. Jakóba Wujka zatwierdzony przez Stolicę Apostolską. Wydanie nowe z objaśnieniami podług J. Fr. Allioli zaaprobowane przez Konsystorz Archidiecezji Warszawskiej. Ozdobione 230 illustracyami [...]. T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa 1873. Michał Glücksberg, s. XXXVI, szpalt 958, s. [4]; k. [1], szpalt 1076, **tabl. ryc. 229 (drzeworyty),** 43 cm, jednolite opr. z epoki, skóra. 3700,-

„Najpiękniejsza, największa i najbogatsza w ilustracje oraz najbardziej w Europie znana edycja Biblii..." (W. Łysiak, „Empireum", 1, s. 83). Słynny polski przekład autorstwa księdza Jakuba Wujka (1541-1597), jezuity, wybitnego teologa i polemisty religijnego. Tłumaczenie to stanowiło najważniejszy katolicki, polski przekład Pisma Świętego do czasu II Soboru Watykańskiego. **Ozdobę książki stanowi 229 całostronicowych tablic z drzeworytami według ilustracji Gustave'a Doré** (1832-1883), francuskiego malarza, grafika i ilustratora. Doré opracował cykl do luksusowego wydania nowego francuskiego tłumaczenia Wulgaty zwanego „La Grande Bible de Tours" z 1843 r. „Biblia z Tours", a przede wszystkim jej ilustracje, odniosły ogromny sukces i od czasu pierwszego wydania były wielokrotnie wykorzystywane w edycjach Pisma Świętego na całym świecie, wywierając ogromny wpływ na grafikę, estetykę i kulturę. Opr.: ciemnobrązowa skóra z tłocz. i złoc. ozdobnikami na licach i grzbiecie. Brzegi k. złoc. Opr. po konserwacji, wzmocniona współcześnie skórą. Brak 1 tabl. w tomie drugim. Zabrudzenia i zażółcenia, poza tym stan bardzo dobry.

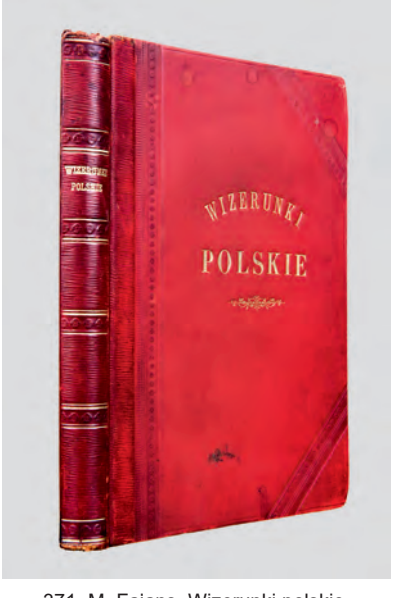
371. Fajans Maksymilian. Wizerunki polskie. Rysował z natury i litografował [...]. Z. 1-14. Warszawa [1850-1861]. Nakładem autora. Skład główny w Księgarni

369. K. Auer. Galicyja w obrazach. 1837-1838 (teka 48 litografii).

370. Pismo Święte z ilustracjami G. Doré. 1873.

371. M. Fajans. Wizerunki polskie.

H. Natansona, **karty tyt. 15 (jedna zdublowana, litografie), portretów 45 (litografie)**, k. [23] (z tekstem, w tym 16 paginowanych), 33 cm, opr. z epoki, płsk. 3600,-

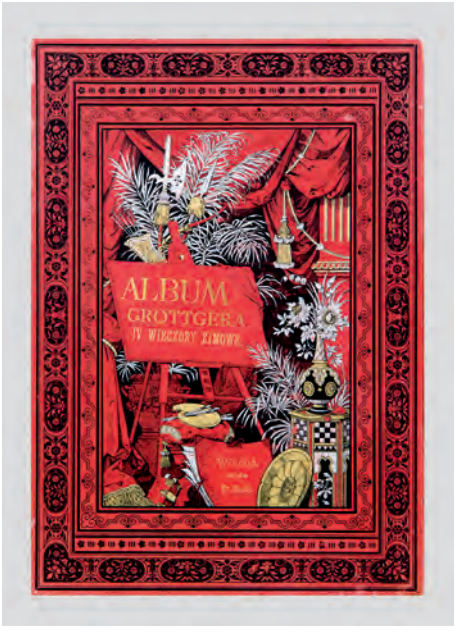
Zbiór litografowanych portretów wykonanych przez Maksymiliana Fajansa (1827-1890) – wybitnego rysownika i litografa, właściciela znanego warszawskiego zakładu litograficznego. Wydawnictwo zaczęło ukazywać się jeszcze w czasie odbywania przez Fajansa praktyki w słynnym paryskim zakładzie litograficznym R. J. Lemerciera. **Zawiera portrety wybitnych Polaków XIX wieku**, m.in.: Fryderyka Chopina, Augusta Cieszkowskiego, Aleksandra Fredry, Józefa Ignacego Kraszewskiego, Jadwigi Łuszczewskiej, Adama Mickiewicza, Michała Oczapowskiego, Antoniego Edwarda Odyńca, Wincentego Pola, Aleksandra Przezdzieckiego, Edwarda Raczyńskiego, Andrzeja Zamoyskiego. „Pełne życia, indywidualności i dobrze graficznie opracowane portrety Fajansa mają wartość autentycznej i artystycznej podobizny" (Banach). Do każdego zeszytu dołączano efektowną litografowaną kartę tytułową, oddającą w sposób alegoryczny osobowość i działalność portretowanych osób, a także krótkie biogramy. „Wizerunki polskie" stanowią, obok „Wzorów sztuki średniowiecznej" Przezdzieckiego i Rastawieckiego oraz „Widoków" Napoleona Ordy, trzecie pomnikowe wydawnictwo zakładu Maksymiliana Fajansa. Opr.: czerwony płsk, na licach pł., tłocz. i złoc. Portrety i k. opisów wprawione w pomieszanej kolejności. Jedna k. tyt. zdublowana. Brak jednego z dwóch portretów Wojciecha Jastrzębowskiego. Drobne ubytki krawędzi grzbietu, zaplamienia opr., miejscami przebarwienia i zażółcenia tabl. i k. **Rzadkie.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana 1800-1900, s. 273-275 oraz poz. 430.
(Patrz tablica XIX)

372. [Grottger Artur]. Album Grottgera. IV. Wieczory zimowe. Przedmowa Alfred Szczepański. Wiedeń [1892]. Nakładca Franciszek Bondy, k. tekstu [2], tabl. ryc. 30 (heliograwiury), 51 cm, opr. wyd. teka pł. czerwone z bogatymi tłocz. i złoc. 500,-

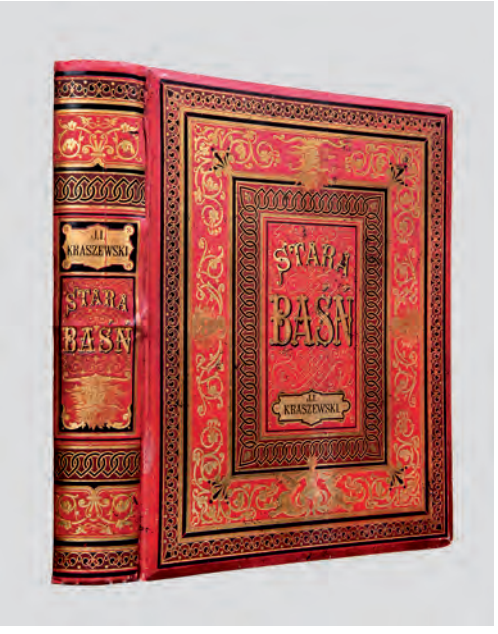
Album zawiera 30 dzieł Artura Grottgera (1837-1867) z różnych okresów jego twórczości i o różnej tematyce. Na końcu 12 plansz o tematyce patriotycznej, nawiązujących do najsłynniejszych dzieł Grottgera – cykli „Polonia", „Lithuania" i „Wojna". Kartony ze scenami syberyjskimi powstały w latach 1866-1867, głównie w Paryżu – są to m.in. „Ciosanie krzyża", „Pochód na Sybir", „W minach". Sceny powstańcze A. Grottgera, rozpowszechniane w albumach m.in. przez wiedeńską firmę F. Bondy, wywarły ogromny wpływ na ukształtowanie obrazu powstania styczniowego w pamięci narodowej. Oferowany album jest zdecydowanie rzadszy od poprzednich trzech części, opublikowanych w Wiedniu w 1888 r. i stanowi ich uzupełnienie. Całość poprzedzona spisem oraz wstępem Alfreda Szczepańskiego (1840-1909), publicysty i prozaika. **Efektowna oprawa wydawnicza** sygnowana: „Karol Scheibe przedtem F.Gogl Wiedeń": teka czerwona z bogatymi tłoczeniami, zdobieniami i złoceniami. Przetarcia i naddarcia płótna oprawy, płótno na grzbiecie wyblakłe, na marginesach rycin i kart z tekstem naddarcia, na kartach charakterystyczne zażółcenia. **Rzadkie.**

373. Kraszewski Józef Ignacy. Stara baśń. Powieść z dziewiątego wieku. Ilustrował E.M. Andriolli. Wydanie jubileuszowe z portretem autora. Kraków 1879. Nakład Gebethnera i Wolffa. Druk J. Ungra, Warszawa, s. [4], 432, tabl. portr. (staloryt), tabl. w ramach pag. **24 (drzeworyty całostronicowe wg rys. M. E. Andriollego),** inicjały, winiety w drzeworycie, 34 cm, opr. wyd. pł. z bogatymi złoc. na grzbiecie i licu. 1200,-

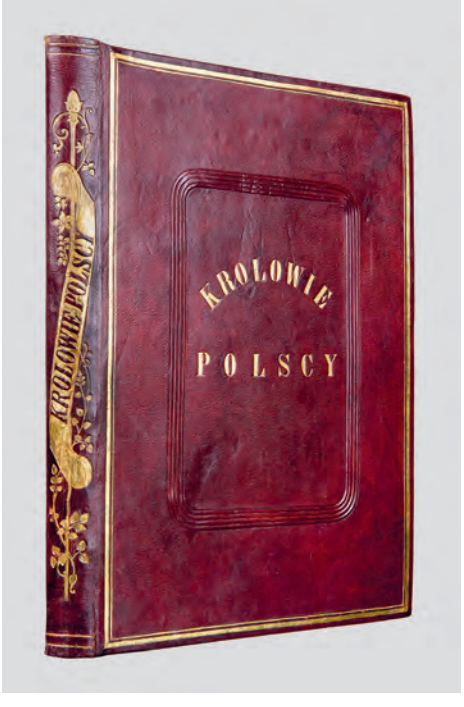
Banach 762. Katalog portretów 2684. **Pomnikowe, najpiękniejsze wydanie „Starej baśni", ilustrowane 24 drzeworytami według rysunków Michała Elwiro Andriollego** (1836-1893) – znakomitego rysownika i ilustratora. Drzeworyty wykonali: E. Gorazdowski, J. Holewiński, A. Malinowski i K. Olszewski. A. Banach wysoko ocenił ilustracje Andriollego: „Rysunki wykonał wprost na drzewie, nie wiemy więc jak wyglądały. Zdaje się jednak, że ilustracje swe złączył na zawsze z dziełem Kraszewskiego. Przepoił baśń urokiem grozy i rzucił opowiadanie na tło krajobrazu świetnego i pierwotnego, jak dawna historia". Przed kartą tytułową portret Józefa Ignacego Kraszewskiego w stalorycie rytowanym przez Alfreda Krausse. Oprawa wydawnicza: płótno czerwone, na grzbiecie i licu złocona tytulatura otoczona bogatymi zdobieniami, brzegi kart złocone. Przetarcia i przybrudzenia oprawy, rdzawe plamki na kartach. Stan dobry. **Efektowna oprawa wydawnicza.**

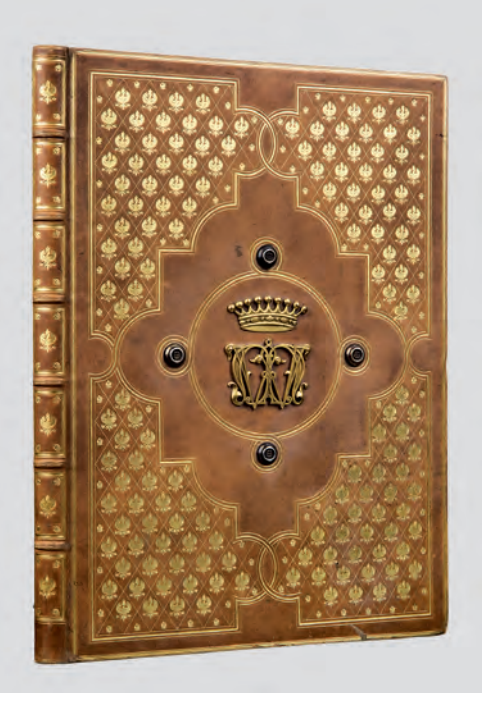
372. Album Grottgera. Wieczory zimowe. 1892.

373. J. I. Kraszewski. Stara baśń. 1879.

374. A. Lesser. Królowie polscy. 1860.

375. Oprawa L. Gruela. 1859.

374. Lesser Aleksander. Królowie polscy, wizerunki zebrane i rysowane przez Alexandra Lessera, objaśnione tekstem historycznym przez Juliana Bartoszewicza. Warszawa 1860. W Zakładzie Artystyczno-Litograficznym i nakładem Adolfa Pecq'a & Comp. Druk Józefa Ungra, k. [1], frontispis (chromolitografia), k. [3], s. 8, [110-opisy do tablic], **tabl. ryc. 44 (litografie),** 38 cm, **luksusowa opr. wyd. Adolfa Kantora,** czerwona skóra ze złoc. i tłocz. 5000,-

Najwybitniejsza praca w dorobku Aleksandra Lessera (1814-1884) – malarza, grafika i ilustratora, pioniera opartego na źródłach archiwalnych malarstwa historycznego. Album zawiera wizerunki 40 królów i władców polskich od Mieczysława (Mieszka) I do Stanisława Augusta Poniatowskiego, ponadto portret księcia warszawskiego Fryderyka Augusta oraz wizerunki carów: Aleksandra I, Mikołaja I i Aleksandra II, występujące nie we wszystkich egzemplarzach. Portrety według rysunków Aleksandra Lessera wykonali znani litografowie warszawscy: Władysław Walkiewicz oraz Henryk Aschenbrenner, odbite w jednym z największych warszawskich zakładów litograficznych Adolfa Pecq'a. Przed tablicami z portretami biogramy władców pióra historyka Juliana Bartoszewicza (1821-1870). Album, dzięki staraniom wydawcy i rysownika, jest pierwszym kompletnym zbiorem najbardziej zbliżonych do autentycznych podobizn naszych władców. Na wykonanym w technice chromolitografii frontispisie ukazano herby województw dawnej Polski oraz królów elekcyjnych. **Niesygnowana luksusowa oprawa wydawnicza wybitnego warszawskiego introligatora Adolfa Kantora:** czerwony marokin z tłoczeniami i złoceniami, na przedniej okładzinie złocony tytuł wkomponowany w ślepo tłoczoną potrójną ramkę, na grzbiecie efektowna złocona wstęga z napisem „Królowie polscy". Minimalne spękania grzbietu opr., niewielkie przybrudzenia i drobne ubytki pap., kilka plansz po konserwacji, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

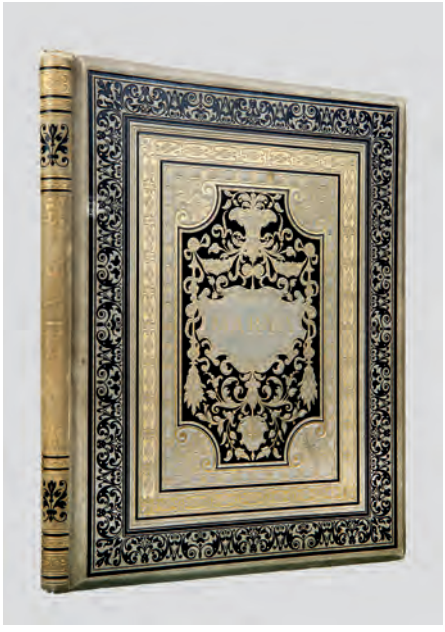
– Oprawa Leona Gruela –

375. Łętowski Ludwik. Katedra krakowska na Wawelu. Kraków 1859. Czcionkami drukarni „Czasu", s. [4], VIII, 104, [4], **tabl. ryc. 17 (litografie barwne)**, 49 cm, **opr. luksusowa Leona Gruela**, skóra jasnobrązowa z bogatymi złoc. 12 000,-

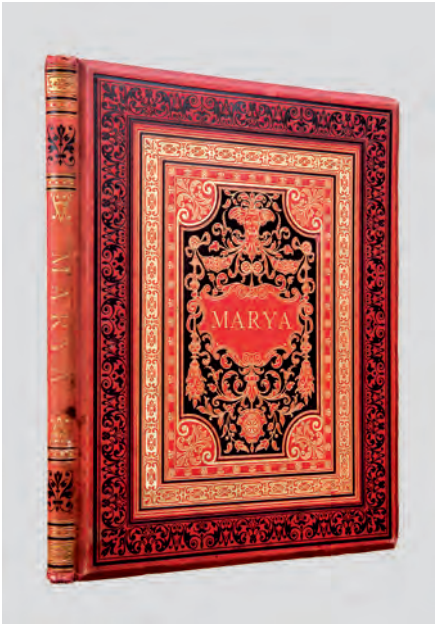
Monografia katedry wawelskiej napisana przez księdza Ludwika Łętowskiego (1786-1868), administratora diecezji kielecko-krakowskiej, członka Senatu Rzeczypospolitej Krakowskiej, historyka, literata i bibliofila. Spośród jego bogatej spuścizny pisarskiej właśnie „Katedra na Wawelu" uważana jest za najlepszą pracę, posiadającą dużą wartość merytoryczną. Dzieło zawiera wiele informacji dotyczących historii katedry, jej architektury i dzieł sztuki, a zwłaszcza nagrobków królewskich. Tekst ozdobiony **17 barwnymi litografiami,** w artystyczny sposób dokumentującymi wygląd kościoła w połowie XIX w. **Autorem tablic jest François Stroobant** (1819-1916), malarz i grafik belgijski, specjalizujący się w przedstawieniach architektury. W połowie XIX w. podróżował po Europie, tworząc artystyczne portrety najważniejszych miast. Prowadzony przez niego zakład litograficzny uważany był za jeden z najlepszych w ówczesnej Europie. **Oprawa luksusowa Leona Gruela** (sygnowana złotym tłokiem u dołu grzbietu GRUEL): skóra jasnobrązowa, zdobienia złocone, grzbiet podzielony na siedem pól, w każdym polu odbity centralnie duży ukoronowany Orzeł, w narożnikach mniejsze Orły, w zwierciadle lica mosiężny wiązany monogram WM pod koroną hrabiowską, obok cztery mosiężne guzy, większość powierzchni obu okładzin wypełniona wielokrotnym odbiciem dużych i małych Orłów, brzegi kart barwione i cyzelowane tłokami z małymi Orłami, wyklejki z opalizującej mory, kapitałki szyte ręcznie. Leon Gruel (1841-1923) – syn wybitnego paryskiego introligatora Pierre'a Paula i kontynuator rodzinnych tradycji, po śmierci ojca prowadził warsztat razem z bratem przyrodnim Edmondem Engelmannem. Zakład specjalizował się w oprawach luksusowych, bogato zdobionych klejnotami. Za swe wyroby otrzymał liczne wyróżnienia na specjalistycznych wystawach. Leon Gruel był także autorem cenionego do dziś podręcznika „Manuel historique et bibliographique de l'amateur de reliures". Niewielkie przetarcia skóry na krawędziach i zaplamienia powierzchni skóry, poza tym stan bardzo dobry. **Piękny i unikatowy egzemplarz.**

Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 570

376. Malczewski Antoni. Marya. Powieść ukraińska. Z 8 fotografiami podług rysunku E.M. Andriollego. Wydanie trzecie. Warszawa 1883. Nakład Gebethnera i Wolffa, frontispis, s. [4], 63, [1], tabl. ilustr. 8, 34 cm, opr. wyd. pł. szare z bogatymi złoc. i tłocz. 600,-

376. M. Malczewski. Marya. 1883.

377. M. Malczewski. Marya. 1883.

Najsłynniejsza powieść Antoniego Malczewskiego (1793-1826) – poety i podróżnika. Powieść powstała na początku lat 20. XIX w., jej osnową stały się tragiczne losy żony Szczęsnego Potockiego, Gertrudy Komorowskiej. Dopiero po śmierci autora krytycy zwrócili uwagę czytelników na powieść i na stałe określili pozycję „Marii" jako najwybitniejszego, obok utworów Adama Mickiewicza, dzieła przedpowstaniowego romantyzmu polskiego. **Edycja ozdobiona ilustracjami wg rysunków Michała Elwiro Andriollego** (1836-1893) – wybitnego rysownika i ilustratora. **Oprawa wydawnicza**: płótno szare z bardzo bogatymi złoceniami na grzbiecie i licu, zdobienia na tylnej okładzinie tłoczone na ślepo, brzegi kart złocone. Niewielkie zaplamienia i drobne otarcia oprawy, nieaktualna pieczątka własnościowa, poza tym stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz** (patrz poz. następna).

377. Malczewski Antoni. Marya. Powieść ukraińska. Z 8 fotografiami podług rysunku E.M. Andriollego. Wydanie trzecie. Warszawa 1883. Nakład Gebethnera i Wolffa, frontispis, s. [4], 63, [1], tabl. ilustr. 8, 34 cm, opr. wyd. pł. czerwone z bogatymi złoc. i tłocz. 600,-

Najsłynniejsza powieść Antoniego Malczewskiego. **Edycja ozdobiona ilustracjami wg rysunków Michała Elwiro Andriollego** (1836-1893) – wybitnego rysownika i ilustratora. **Oprawa wydawnicza** wykonana w lipskiej introligatorni Gustawa Fritzsche (sygnowana nalepką): płótno czerwone z bardzo bogatymi złoceniami na grzbiecie i licu, zdobienia na tylnej okładzinie tłoczone na ślepo, brzegi kart złocone. Nieznaczne zaplamienia, zabrudzenia i otarcia oprawy, nieaktualna pieczątka własnościowa, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**

378. [Matejko Jan]. Album Jana Matejki, z tekstem objaśniającym przez Kazimierza Władysława Wójcickiego. Warszawa 1874-1876. Nakład i druk S. Lewental, k. [2], portret (drzeworyt), k. 48, **tabl. ryc. 48 (drzeworyty),** k. [2], 45,5 x 65,0 cm, opr. płsk z tłocz. i złoc. na grzbiecie i licu. 2400,-

Album zawierający 48 tablic z drzeworytami reprodukującymi obrazy Jana Matejki – sceny historyczne (m.in. Dzwon Zygmunta, Reytan, Batory pod Pskowem) i zabytki architektury (m.in. zamek w Podhorcach, Wiśnicz, Bochnia, Żółkiew). **Większość kompozycji narysowana została przez Jana Matejkę**

378. Album Jana Matejki. 1874- 1876.

bezpośrednio na drewnie i wyryta przez znakomitych drzeworytników – Jana Styfiego, Edwarda Gorazdowskiego, Andrzeja Zajkowskiego, Józefa Holewińskiego. **Album stanowił pionierskie wydawnictwo jako jedno z pierwszych wykorzystujące do ilustracji drzeworyt sztorcowy.** Przygotowania wymagały ogromnego nakładu pracy – np. opracowanie klocka do „Batorego pod Pskowem" trwało 6 miesięcy. Brak karty tytułowej. Gdzieniegdzie zażółcenia i zabrudzenia pap., otarcia krawędzi oprawy, górna część grzbietu uszkodzona.

379. Mączyński Józef. Pamiątka z Krakowa. Opis tego miasta i jego okolic. Z rycinami i planami. T. 1-3. Kraków 1845. Nakładem i drukiem Józefa Czecha, s. [4], 227, [2], **tabl. ryc. 1 (litografia), mapa 1 (litografia), plan 1 (litografia)**; [4], 402, [2], **tabl. ryc. 5 (litografie)**; [4], 313, [3], **tabl. ryc. 5** (w miejsce 6, **litografie**), 15,5 cm, opr. jednolita z epoki płsk ze złoc. 1200,-

Biedermaierowski przewodnik po Krakowie i okolicy opracowany przez Józefa Mączyńskiego (1807-1862). Zawiera m.in. dzieje Krakowa, opis kościołów, najważniejszych zabytków (Zamku Królewskiego, Sukiennic, zbrojowni, Akademii Krakowskiej, zakładów dobroczynnych) oraz okolic miasta i ich atrakcji (Łobzów, Wola Justowska, Bielany, Balice, Alwernia, zamek lipowiecki, zamek tęczyński, Krzeszowice, żupy solne w Wieliczce). Książka ozdobiona mapą, planem oraz 11 litografiami wykonanymi wg rysunków Głowackiego, Płonczyńskiego i Waltera w znanym paryskim zakładzie litograficznym Lemerciera (Brama Floriańska, Zamek Królewski, Kaplica Zygmuntowska, Kaplica Potockich w Katedrze Krakowskiej, Grób Jana III, Kościół św. Katarzyny, Widok z zamku na Górę św. Bronisławy, Sukiennice i Kościół Panny Maryi, Kolegium Jagiellońskie, Obserwatorium i Ogród Botaniczny, Teatr w Krakowie). **Oprawa jednolita z epoki**: półskórek zielony z bogatymi złoceniami na grzbiecie, brzegi kart prószone. Brak ryciny z widokiem Żup Wielickich, na końcowych kartach tomu drugiego stare ślady zawilgocenia, poza tym stan dobry. **Ładny komplet.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 365.

380. Mickiewicz Adam. Pani Twardowska. Ballada. Z ilustracyami A. Zaleskiego, wykonanemi na miedzi przez S. Łukomskiego. Poznań 1863. Nakładem Jana Konstantego Żupańskiego, s. 11**, tabl. ryc. 5 (miedzioryty),** 33,5 cm, opr. luksusowa z epoki skóra ze złoc., tłocz. i barwieniami. 1800,-

379. J. Mączyński. Pamiątka z Krakowa. 1845.

380. A. Mickiewicz. Pani Twardowska. 1863.

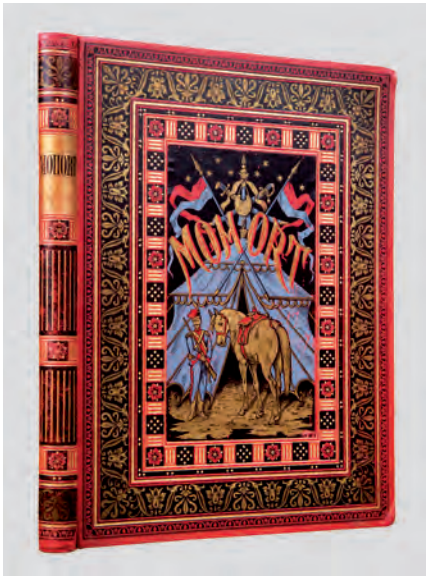
Wydanie 1 osobne. Edycja ozdobiona pięcioma miedziorytami sztychowanymi przez Stanisława Łukomskiego według rysunków Antoniego Zaleskiego. **Luksusowa oprawa z epoki:** skóra czarna, w zwierciadle lica złocona tytulatura zamknięta bogato zdobioną bordiurą złoconą i tłoczoną na ślepo, złocenia podbarwiane, na tylnej okładzinie powtórzona bordiura odbita na ślepo, brzegi kart złocone. Oprawa po konserwacji z uzupełnieniami, na kartach miejscami niewielkie zabrudzenia i zażółcenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie. Ładny egzemplarz.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 635.
(Patrz tablica XXVIII)

381. Pol Wincenty. Mohort. Rapsod rycerski z podania. Z 24 illustracyami Juliusza Kossaka. Lwów [1883]. Nakładem Księgarni F.H. Richtera (H. Altenberga), s. [4], 199, [1], **tabl. ryc. 6 (drzeworyty), ryc. w tekście 18 (drzeworyty),** 36,5 cm, opr. wyd. pł. czerwone z bogatymi złoc. i tłocz., brzegi kart złoc. 2400,-

Najpiękniejsza edycja jednego z najgłośniejszych utworów Wincentego Pola (1807-1872) – poety, geografa, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego. Poemat opowiada o kresowym rycerzu, obrońcy Ojczyzny i wiary. Dzieło ozdobione 24 drzeworytami wg rysunków Juliusza Kossaka (w tym 6 na osobnych tablicach). **Efektowna oprawa wydawnicza:** płótno czerwone z bogatymi złoceniami i tłoczeniami na grzbiecie i licu, na tylnej okładzinie tłoczona bordiura, brzegi kart złocone. Grzbiet po konserwacji uzupełniony skórą na krawędziach, na kartach charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 792.

382. Queverdo François Marie Isidore. Décorations interieurs époque Louis XVI. Frises, dessus de porte, panneaux, attributs, etc. Nouvelle édition sur les planches originales. Vingt planches gravées. Paris [ok. 1850]. A Morel et Cie, k. tekstu [3], **tabl. ryc. 20 (staloryty),** 43 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisami. 450,-

Albumowe wydawnictwo zawierające 20 rycin przedstawiających dekoracje wnętrz z epoki Ludwika XVI (fryzy, drzwi, panele). **Oprawa z epoki:** półskórek ze złoconymi napisami, górny brzeg kart złocony,

381. W. Pol. Mohort. 1883.

382. Dekoracje wnętrz z epoki Ludwika XVI.

papier wyklejek marmurkowany. Otarcia skóry na krawędziach, ubytek górnej krawędzi grzbietu, trzy tablice luzem, na kartach miejscami charakterystyczne zażółcenia.

– Kamienice i uliczki Gdańska –

383. Schultz Johann Carl. Danzig und seine Bauwerke in malerischen Original-Radirungen mit geometrischen Details und Text von... Danzig 1855-1857, im Selbstverlage des Autors, k. tyt., s. [7], **tabl. ilustr. 21 (akwaforty)**; k. tyt., s. [7], **tabl. ilustr. 18 (akwaforty)**; k. tyt., s. [5], **tabl. ilustr. 12 (akwaforty)**, duże folio, 50 cm, opr. płsk z epoki ze złoc. na grzbiecie. 24 000,-

Wydanie 1. Monumentalny cykl 51 widoków (wydanych w trzech zeszytach) **najwspanialszych zabytków Gdańska,** autorstwa prof. J. C. Schultza (1801-1873), gdańskiego malarza, grafika, opiekuna dawnej sztuki, inicjatora Stowarzyszenia na Rzecz Zachowania Starożytnych Budowli i Pomników Sztuki Gdańska. Artysta był profesorem oraz dyrektorem Szkoły Sztuk Pięknych i Rzemiosł, która mieściła się w Złotej Bramie i Dworze Bractwa św. Jerzego, gdzie do śmierci mieszkał. Całe życie poświęcił obronie gdańskich zabytków (m.in. zorganizował protest przeciw sprzedaży sieni z jednej z kamienic hrabiemu Potockiemu z Krzeszowic). Ilustracje do prezentowanego dzieła Schultz przygotowywał pieczołowicie przez wiele lat. Wiele z rycin, drobiazgowo odtwarzających detale, stało się pomocą przy powojennej odbudowie miasta (m.in. jednej ze średniowiecznych baszt, noszących obecnie jego imię). Na rycinach panorama miasta, najpiękniejsze ulice z charakterystycznymi przedprożami i nieistniejącymi już kamieniczkami, ratusz, kościoły, ważniejsze gmachy, a także pojedyncze detale architektoniczne. We wstępie szczegółowy opis każdej ryciny w języku niemieckim. Brak 3 plansz w zeszycie pierwszym (nr 20, 21, 22). **Mocne odbitki, na grubym papierze. Stan bardzo dobry. Wielka rzadkość.**
(Patrz tablica XX)

384. Stęczyński Maciej Bogusz. Okolice Galicyi. Lwów 1847. Nakładem Kajetana Jabłońskiego, s. VIII, 156, **tabl. ryc. 63 (litografie kolorowane ręcznie)**, 26 cm, opr. skóra z tłocz., ochronne etui tekturowe. 40 000,-

Wyjątkowy egzemplarz z kolorowanymi ręcznie w epoce litografiami. Najważniejsze dzieło w dorobku Macieja Bogusza Stęczyńskiego (1814-1890), litografa, rysownika i pisarza. Seria zawartych

383. J. C. Schultz. Danzig und seine Bauwerke. 1855-1857.

384. M. B. Stęczyński. Okolice Galicyi. 1847. Z 63 kolorowanymi ręcznie litografiami.

w wydawnictwie grafik jest efektem jego wędrówek po kraju, w czasie których sporządzał rysunki, dokumentujące zabytki oraz piękno polskiej przyrody. „Rozmiłowany w przeszłości i w naturze, a pozbawiony potrzebnych do normalnej podróży środków, przeszedł o chłodzie i głodzie wszerz i wzdłuż część Polski zwaną Galicją i wiernie zdjął z jej okolic rysunki" (Banach, s. 244). Prace swoje publikował w formie litografii, z których najsławniejsze tworzą serię „Okolice Galicji". **Album zawiera widoki miejscowości, dworów i zamków, osobliwości przyrody, od Tatr po Dniestr**, m.in. panoramy Jasła, Przemyśla, Krosna, Nowego Sącza, Tarnowa, Jarosławia, Mielca, Żółkwi, Buczacza, Halicza, Sokala,

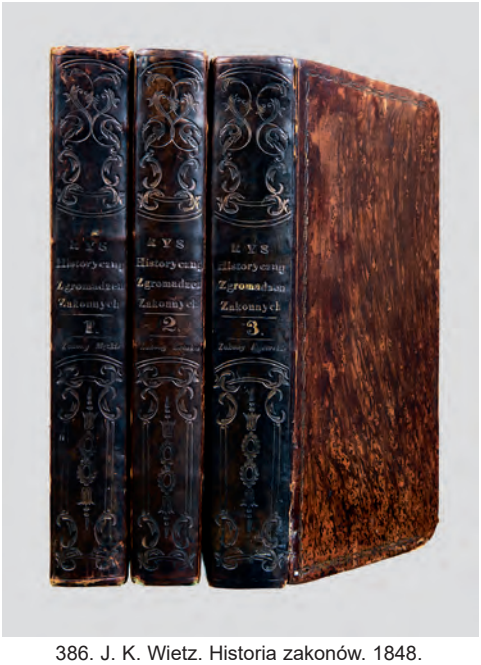
Czorsztyna, Sambora. Wśród pomników przyrody znalazły się m.in. wodospad we wsi „Zakopana" (opisanej przez Stęczyńskiego jako „znana z hamerni"), panorama Tatr, Czarny Dunajec, Wisła. Osobną grupę stanowią widoki często nieistniejących dziś dworów i rezydencji, np. Tarnowskich w Dzikowie, Raczyńskich w Zawadzie. Widokom towarzyszą teksty zawierające informacje historyczne oraz opisy stanu aktualnego prezentowanych miejsc. Całość wydawnictwa (publikowanego w zeszytach) liczyła 80 litografii czarno-białych. Wyjątkowy, niespotykany egzemplarz, zawierający 63 litografie kolorowane w epoce. Litografie opatrzone tytułem oraz sygnaturami, w większości odbite w zakładzie Piotra Pillera we Lwowie, pozostałe w Instytucie Stauropigialnym. Dzieło zadedykowane Aleksandrowi Konstantemu Batowskiemu (1799-1862), galicyjskiemu politykowi i bibliofilowi. Brak stron 53-68 i 16 dodatkowych na końcu. Nieaktualne znaki własnościowe. Nieliczne rdzawe plamki, karta 91/92 przerwana, podklejona z niewielką szkodą dla tekstu, 131/132 naderwana, reperowana, poza tym stan dobry. **W handlu antykwarycznym spotyka się tylko teki z litografiami czarno-białymi. Niezwykle rzadki egzemplarz z kolorowymi litografiami.**
(Patrz tablica XXI)

385. Trembecki Stanisław. Sophiówka (Opisanie Zofiówki). Poème polonais par... Traduit en vers français par le comte de Lagarde, membre de l'Académie de Naples. Vienne (Wiedeń) 1815. De l'Imprimerie d'Antoine Strauss, s. [8], X, 11-160, [2], **tabl. ryc. 6 (akwatinty), portrety 2 (miedzioryty punktowe),** 32 cm, opr. XIX w., płsk. 2400,-

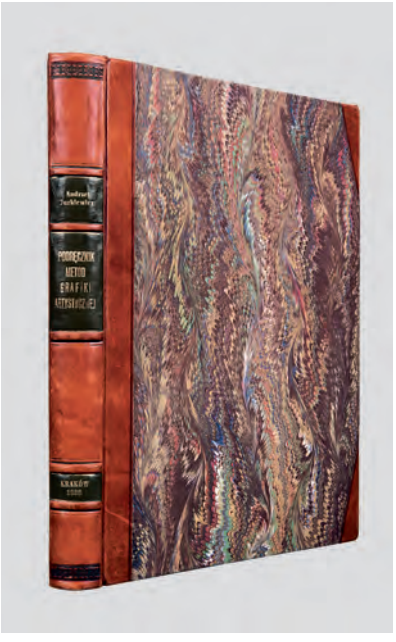
Wytworna publikacja (tzw. magnackie wydanie) przygotowane z okazji Kongresu Wiedeńskiego. Utwór Stanisława Trembeckiego opiewający Zofiówkę – ogród, który w swoich posiadłościach pod Humaniem na Wołyniu założył Szczęsny Potocki dla żony Zofii. Obok polskiego tekstu Trembeckiego, dla potrzeb dyplomatów biorących udział w Kongresie Wiedeńskim, umieszczono także tłumaczenie na język francuski dokonane przez Ludwika de Lagarde. Zawiera miedziorytowe portrety Stanisława Trembeckiego i Ludwika de Lagarde (sygnowane: „D. Weiss") oraz **sześć pięknych akwatint z widokami parku w Zofiówce**, który poeta obwołał ósmym cudem świata. Akwatinty wg rysunków Allena wykonał W. F. Schlotterbeck. Opr.: czarny płsk, na licach i wyklejkach pap. marm, brzegi k. marm. Zamazana nota własnościowa. Otarcia i przebarwienia opr., na k. przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie**. Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 45.
(Patrz tablica XIX)

386. Wietz J. K., Bohmann Piotr. Rys historyczny zgromadzeń zakonnych obojej płci wraz z rycerskimi zakonami i orderami państw. Przełożony na język polski i pomnożony opisami nowo-powstałych zakonów wraz z objaśnieniami ogólnemi i rycinami nowemi, dzieło zebrane i ułożone przez księdza Beniamina Zgromadzenia OO. Kapucynów Polskich Prowincjała. Tom 1: Zakony Męzkie; t. 2: Zakony żeńskie; t. 3: Zakony rycerskie i ordery państw. Warszawa 1848-1849. W drukarni księży Pijarów, s. [8], 258, [8], tablica rozkł. 1; s. 229, [8]; s. 299, [20], **tabl. ryc. 261 (litografie kolorowane ręcznie)**, 21,5 cm, opr. skóra z tłocz. i złoc. 4800,-

Egzemplarz z księgozbioru ks. Eustachego Hawelskiego (pieczątka). Polskie wydanie, opracowane przez Piotra Szymańskiego, monumentalnej pracy obejmującej historię wszystkich europejskich zakonów: męskich, żeńskich i rycerskich. Książka imponuje ogromną liczbą pięknie ręcznie kolorowanych litografii wykonanych w warszawskim zakładzie litograficznym Juliusza V. Flecka i Spółki. Ilustracje do oferowanej pozycji uważane są za szczytowe osiągnięcie tego zakładu. „Zawiera ona 261 prześlicznych, zgrabnie kolorowanych warszawskich litografii Flecka, a ponieważ każda tablica zawiera przeciętnie dwie postacie, całość tworzy ponad 500 figurek stworzonych dobrą litografią. Są w nich i oryginalne polskie obrazki: ubiór kanoniczek warszawskich i strój związany z orderem Orła Białego. **Może to najlepsza ilustrowana książka polskiego biedermeieru"** (A. Banach). Ze względu na bogactwo rycin była jedną z najdroższych książek polskich XIX w. Ksiądz Hawelski (1803-1868), historyk, profesor filozofii i teologii, prefekt drukarni na Jasnej Górze, autor podań historycznych o Cudownym Jasnogórskim Obrazie. Brał aktywny udział w przygotowywaniu powstania styczniowego, za co został osadzony w warszawskiej Cytadeli. W tomie 1 tablica rozkładana ze statystyką Zakonu Kapucynów znacznie naderwana. Nieaktualne ekslibrisy i wpisy własnościowe. Zażółcenia i zabrudzenia papieru. Niektóre przekładki z naderwaniami, kolorowane kredkami. W tomie 3 uzupełniony dolny margines tablicy, bez szkody dla grafiki. **Komplet rycin. Rzadkie.**
(Patrz tablica XIX)

386. J. K. Wietz. Historia zakonów. 1848.

389. Podręcznik technik graficznych. 1939.

387. B. Zaleski. Album. Akwaforty wg J. Ruysdaela. 1867.

387. Zaleski Bronisław. Chefs-d'oeuvre de Jacob Ruysdael, avec le catalogue detaille des peintures et estampes du maitre. Notice et eaux-fortes par… Paris (Paryż), b.r. (1867), Librairie du Luxembourg, s. [4], 24, **tabl. ryc. 5 (akwaforty)**, 32,0 cm, opr. z epoki pł. z tłocz. złoc. tyt. 3000,-

Album poświęcony twórczości wybitnego holenderskiego malarza pejzażysty Jacoba Ruisdaela (ok. 1628-1682). Autorem tekstu oraz ilustracji był Bronisław Zaleski (1819-1880), pisarz i działacz polityczny, od lat 30. XIX w. prześladowany przez carat za swą działalność na rzecz niepodległości Polski. W 1847 r. zesłany do batalionów karnych w Orenburgu, skąd trafił w stepy Kirgizji. Uwolniony w 1856 r., w 1863 r. na stałe zamieszkał w Paryżu. Aktywnie uczestniczył w życiu emigracji, był sekretarzem Towarzystwa Historyczno-Literackiego, a od 1868 r. dyrektorem Biblioteki Polskiej. Przyjaźnił się z Cyprianem Norwidem. Ilustracje do oferowanego albumu artysta wykonał metodą akwaforty. Prace graficzne zyskały Zaleskiemu miano ostatniego wybitnego grafika emigracji polskiej. Zabrudzenia okładek, pęknięcie grzbietu, zażółcenia w tekście, tablice czyste. **Rzadkie.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, s. 446, poz. 671

WIEK XX

388. [Halicka Alicja]. Zangwill Israel. Les enfants du Ghetto. Paris (Paryż) 1925. Henri Jonquières et Cie, s. 223, k. [4], **tabl. ryc. 23 (litografie**), 1 ilustr. w tekście, 25,5 cm, opr. z epoki skóra, zach. oryg. opr. brosz. 400,-

Opowiadania z getta londyńskiego **ilustrowane litografiami Alicji Halickiej**. Autorem opowiadań jest Israel Zangwill (1864 – 1926), brytyjski pisarz i satyryk, a także znany polityk żydowski pochodzący z rodziny emigrantów z Rosji i Polski. „Dzieci Ghetta" to jeden z ważniejszych utworów pisarza (1 wydanie 1892 r.), który zyskał dużą popularność na świecie i doczekał się wystawienia na Brodway'u. A. Halicka (1894 – 1975), tworząca w Paryżu, w kręgu École de Paris, znakomita polska malarka awangardowa, uczennica L. Wyczółkowskiego i J. Pankiewicza, żona Ludwika Marcoussisa. W Paryżu pozostawała pod wpływem malarzy z kręgu Montparnasse (Zak, Kisling) i Montmartre (Braque, Léger), miała wiele wystaw na świecie i w Polsce (ostatnia w 2011 r.). „Nie jestem kubistką ani naturalistką, ani impresjonistką, ani surrealistką, po prostu pragnę wyrażać poetyckość i chcę, żeby wynikała nie z literatury, ale z treści plastycznej – mówiła o swoim malarstwie. Dziś, 36 lat po śmierci artystki, jej obrazy ciągle tą poezją urzekają" (St. Gieżyński, Poetycka dama, w „Weranda" Nr 7/2012). Nieaktualne pieczątki własnościowe. Stan bardzo dobry.
(Patrz tablica XVIII)

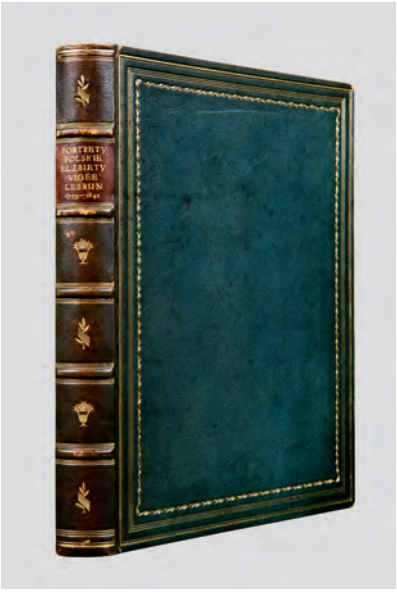
389. Jurkiewicz Andrzej. Podręcznik metod grafiki artystycznej. Część 1-2. Kraków 1938-1939. Nakładem własnym autora, Drukarnia „Powściągliwość i Praca" w Krakowie, s. 64, **tabl. ryc. 10** (techniki metalowe); 150, [1], **tabl. ryc. 15** (litografie), ilustr. w tekście, 33 cm, współopr. płsk współcz. ze złoc. na grzbiecie, zachowane okł. brosz. 900,-

Podręcznik technik grafiki artystycznej opracowany przez Andrzeja Jurkiewicza (1907-1967), grafika i rysownika, profesora krakowskiej ASP, tworzącego serie grafik z życia ulicy i o tematyce sportowej, projekty okładek, ekslibrysy. W części pierwszej pracy autor omówił techniki metalowe (m.in. miedzioryty, akwaforty, mezzotinty), drugą poświęcił litografiom. Efekty poszczególnych technik graficznych zostały zilustrowane ręcznie odbitymi tablicami, wykonanymi i sygnowanymi ołówkiem przez autora. W części I s. 15/16 uzupełniona, liczne dopiski ołówkiem oraz tuszem (spis treści), poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie, zwłaszcza drugi tom, który autor wraz ze Stanisławem Rzepą ocalił od zagłady, wynosząc część nakładu z zajętej przez Niemców drukarni.**

390. Kamieński Antoni. Szkice z Puszczy Białowieskiej. 14 kartonów... Tekst Zygmunta Bartkiewicza. Warszawa 1912, Nakładem Towarzystwa Akc. Wydawniczego „Świat", druk Tow. Akc. S. Orgelbranda Synów, s. [2], 6, **tabl. ryc. 14 (litografie),** 32,5 cm, opr. pł. z tłocz. i ze złoc., zachowane oryg. okładki wyd. karton. z ilustr. na licu. 800,-

391. Ilustracje M. Kislinga. 1954.

392. Portrety polskie E. Vigée-Lebrun. 1927

Album zawiera 14 plansz z litografiami na tincie, średnio o wymiarach 28,0 x 21,0 cm, sygnowanymi na kamieniu. Autorem prac jest Antoni Kamieński (1860-1933), rysownik i grafik, po studiach w Petersburgu i Paryżu, w Warszawie pracujący dla wielu czasopism, m.in. „Tygodnika Ilustrowanego". W 1911 r. odbył podróż do Puszczy Białowieskiej – artystycznym plonem wyprawy było wydanie oferowanej teki. Ilustracje poprzedzono tekstem łódzkiego literata Zygmunta Bartkiewicza. Teka uważana jest za jedno z głównych dzieł w dorobku artysty. Zawiera zarówno obrazy przyrody, jak i portrety mieszkańców okolicznych wsi (m.in. Litwin i Białorusin). Przetarcia i zabrudzenia okładek, niewielkie rdzawe plamki na okładkach kartonowych i kartach tekstu, poza tym stan dobry.
Lit.: M. Grońska, Grafika w książce, tece i albumie, s. 244, poz. 299.

391. Kisling Mojżesz, Giono Jean. La Provence. Preface de André Salmon. Aux depens d'un amateur. Paris (Paryż) 1954. B. Klein, s. [8], 127, [5], **24 ilustr. Kislinga w tekście i na osobnych tablicach**, 38 cm, opr. wyd. karton, wydawniczy futerał-pudełko (tektura oklejana płótnem). 5500,-

Odbito w nakładzie 280 egz., niniejszy egz. nr 267. Dzieło odbite na papierze czerpanym „Velin d'Arches", ilustrowane 12 całostronicowymi kolorowymi i 12 czarno-białymi, umieszczonymi w tekście, ilustracjami autorstwa Mojżesza Kislinga. Na przedniej okładzinie całostronicowa oryginalna rycina Kislinga (akwaforta, ręcznie kolorowana). Mojżesz Kisling (1891-1953), urodzony w Krakowie malarz, działający we Francji, uczeń J. Pankiewicza, jeden z najwybitniejszych przedstawicieli Ecole de Paris, przyjaciel Picassa i Modiglianiego. Niniejsze dzieło jest jednym z dwóch tylko wydawnictw, do których artysta stworzył oprawę graficzną. Druk bibliofilski w stanie wydawniczym: tekst w składkach włożonych luzem w oprawę, całość w oryginalnym pudełku z tłoczeniami. Niewielkie przebarwienia pudełka, naderwania papieru na grzbiecie. **Stan bardzo dobry. Rzadkie.**
(Patrz tablica XIX)

392. Mycielski Jerzy, Wasylewski Stanisław. Portrety polskie Elżbiety Vigée-Lebrun 1755-1842. 24 rycin w heljograwjurze na osobnych tablicach. Lwów-Poznań 1927. Nakładem Wydawnictwa Polskiego, s. XIV, [2], 148, 15, [1], portrety 24 (heliograwiury), 31 cm, luksusowa opr. wyd., skóra z szyldzikiem i złoc. 1200,-

Wydanie 1. Odbito 1100 egzemplarzy na papierze mirkowskim ręcznie czerpanym. **Egzemplarz z podpisami St. Wasylewskiego i J. Mycielskiego.** Monografia poświęcona malarce francuskiej Elżbiecie Vigée-Lebrun (1755-1842), nadwornej portrecistce królowej Francji Marii Antoniny, po rewolucji francuskiej działającej także w Warszawie, gdzie portretowała króla Stanisława Augusta i inne czołowe osobistości. Wśród portretowanych znajdują się m.in.: król Stanisław August, Henryk Lubomirski, Teresa z Ossolińskich Potocka, Izabela z Czartoryskich Lubomirska, ks. Adam Czartoryski, Pelagia z Potockich Sapieżyna, Maria z Lubomirskich Potocka, Stanisław August Poniatowski (jako Henryk IV), Feliks Potocki (syn Szczęsnego), Teresa Czartoryska, Izabela z Lasockich Ogińska. **Luksusowa oprawa wydawnicza:** skóra zielona, grzbiet sześciopolowy, w jednym polu złocona tytulatura na szyldziku, w pozostałych klasycystyczne ozdobniki, obie okładziny obwiedzione trzema ozdobnymi bordiurami, górny brzeg kart złocony, pozostałe brzegi nie obcięte. Nieznaczne przetarcia na krawędziach, na papierze miejscami charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**

393. Reymont Władysław Stanisław. Legenda. Z 5 drzeworytami Wł[adysława] Skoczylasa. Warszawa-Bydgoszcz 1924. Instytut Wyd. „Biblioteka Polska". Druk Wł. Łazarskiego, s. 36, **5 całostronicowych sygnowanych drzeworytów** w ramach paginacji, 30 cm, opr. artystyczna, skóra ze złoc. i tłocz. 2400,-

Egzemplarz z odręcznym podpisem Władysława St. Reymonta. Edycja bibliofilska odbita na papierze czerpanym w nakładzie 300 numerowanych egzemplarzy (egz. nr 34). Dzieło ozdobione pięcioma oryginalnymi, całostronicowymi drzeworytami Władysława Skoczylasa, sygnowanymi ołówkiem przez autora. (Dobry Pasterz, Kapliczka, Juhas z psem, Juhas z diabłem, Dzieciątko Jezus wśród wilków). **Oprawa artystyczna** niesygnowana: skóra brązowa; na przedniej okładzinie tłoczony reliefowo pejzaż z kościółkiem oraz złocony tytuł. Minimalne przetarcia okładek. Ślady zalania na dolnych marginesach kart. Stan dobry. **Efektowna oprawa.**
(Patrz tablica XXVIII)

394. Szukalski Stanisław. Projects in design. Chicago 1929. The Univeristy of Chicago Press, s. 53, **tabl. ryc. 1 (sygnowany drzeworyt Szukalskiego)**, tabl. ilustr. 82, 31,5 cm, oryg. opr. wyd. pł. 2800,-

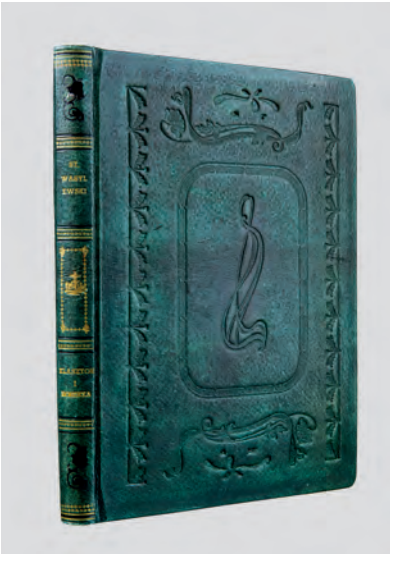
Odbito w nakładzie 150 egzemplarzy, oferowany nosi nr 4. Książka złożona ręcznie czcionką Bodoni, **zawiera oryginalny drzeworyt Szukalskiego odbity specjalnie do tej edycji**, sygnowany na klocku oraz odręcznie ołówkiem (podpis i tytuł grafiki: „Song of Warning and Annunciation"). Praca Stanisława Szukalskiego (1893-1987), prezentująca jego twórczość w dziedzinie rzeźby i architektury, zawierająca reprodukcje zamieszczone na tablicach oraz komentarz autorski objaśniający idee dzieł. Szukalski bardzo aktywny w I połowie XX w. rzeźbiarz, malarz, rysownik i teoretyk sztuki, swoje życie dzielił pomiędzy Polskę (gdzie założył ugrupowanie artystyczne Szczep Rogate Serce) oraz Stany Zjednoczone. Jego bogata twórczość, kontrowersyjna i do dziś budząca spory, stanowi odrębne zjawisko w sztuce polskiej. Po II wojnie światowej nadal tworzył w Ameryce, zajmując się rzeźbą oraz odrębną, ekscentryczną teorią sztuki. Oferowaną pracę zadedykował Williamowi C. Bothowi (ur. 1880), grafikowi i ilustratorowi amerykańskiemu, działającemu w Chicago. Na jednej z początkowych kart odręczna dedykacja tegoż W. C. Botha dla George'a Meyera (1896-1930), malarza, portrecisty amerykańskiego. Opr.: pł. ze złoc. dekoracją złożoną z wyrazów pisanych opracowanym przez Szukalskiego charakterystycznym krojem pisma. Spłowienia, zaplamienia i otarcia opr., wewnątrz stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

395. Wasylewski Stanisław. Klasztor i kobieta. Studjum z dziejów kultury polskiej w średniowieczu. 10 drzeworytów – 8 inicjałów Władysława Skoczylasa. Lwów-Poznań 1923. Nakładem Wydawnictwa Polskiego, s. XV, 138, [6], **tabl. ryc. 8 (drzeworyty),** inicjały 10 (drzeworyty), 29 cm, opr. skóra z tłocz. i złoc., oryg. okł. brosz. zach. 500,-

Wydanie 1. Urocza gawęda o życiu klasztorów w dawnych wiekach, ukazująca także ciemne strony ich egzystencji. Wiele szczegółowych historii i mnóstwo materiału anegdotycznego. Dzieło ilustrowane 10 całostronicowymi oryginalnymi drzeworytami Władysława Skoczylasa (8 na tablicach, 2 na zachowanej okł. broszurowej) oraz 10 inicjałami w tekście. **Oprawa B. Zjawińskiego**: skóra zielona, tłocz., na grzbiecie złoc. tytulatura. Nieaktualne wpisy własnościowe. Stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz.**

394. S. Szukalski. Drzeworyt. 1929.

395. S. Wasylewski. Klasztor i kobieta.

– Oficyna Tyszkiewiczów –

396. **Tyszkiewicz Samuel Fryderyk**. Fiorenza. Florencja 1928. Oficyna Tyszkiewiczów, k. tyt. 2, [1], s. 51, [1], k. [1], **tabl. ryc. 12 (drzeworyty Tadeusza Cieślewskiego syna**), 34,5 cm, opr. późniejsza pergamin. 2400,-

Odbito 125 numerowanych i podpisanych przez Tyszkiewicza egzemplarzy, oferowany nosi numer 39. Drugie wydawnictwo Oficyny Tyszkiewiczów. Praca napisana w oparciu o wykłady prof. Nicola Ottocara z uniwersytetu we Florencji, zawiera dzieje Florencji od Etrusków po utworzenie oligarchii przez Medyceuszy w 1434 r. Książka powstawała bezpośrednio przy kasztach drukarskich, bez rękopisu – na każdej stronie znajduje się 28 wierszy, wyrazy nie są łamane i przenoszone do kolejnego wiersza. Książka złożona własnoręcznie przez autora czcionką Nicolas Cochin 12 i 16 punktów i odbita ręcznie „antiquo modo" we własnej oficynie we Florencji. Egzemplarze nr 26-75 (w tym oferowany) odbito na ręcznie czerpanym, szmacianym, gładkim papierze wyrobionym specjalnie dla Tyszkiewicza w papierni Checchi w Pescji ze znakiem wodnym Oficyny. Książka zawiera dwie karty tytułowe – jedna z nazwiskiem grafika, druga autora. Układ graficzny oraz drzeworytowe karty tytułowe są dziełem Maryli Tyszkiewiczowej. **Dzieło ozdobione 12 drzeworytami przedstawiającymi najważniejsze zabytki miasta autorstwa Tadeusza Cieślewskiego syna** (1895-1944), odbitymi własnoręcznie przez artystę i jego żonę Zofię. Jest to pierwsze, po skończeniu studiów, dzieło grafika, przygotowywane przez niego niemal 2 lata. Cieślewski jeszcze w Akademii warszawskiej powziął zamiar stworzenia serii „Dawne miasta", dokumentującej zabytki architektury starych miast. Grafiki poświęcone, Florencji powstały w czasie pobytu artysty we Włoszech, a książka jest efektem przyjaźni z Tyszkiewiczami, ich miłości do zabytków i drukarstwa (dzieło otwiera dedykacja twórców dla żon – Maryli i Zofii – „towarzyszek wiernych, inspiratorek"). Przybrudzenia opr., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: M. Szypulski, Magister Samuel Tyszkiewicz Typhographus, s. 77-80.

397. **Tyszkiewiczowa Maryla.** Bernardo Rossellino. Florencja 1928. Florencka Oficyna Tyszkiewiczów, s. [6], 141, [5], tabl. ilustr. 33 (w tym 2 kolorowane), 34 cm, opr. perg. wyd. ze złoc. na obu licach, górne obcięcie barwione. 3000,-

Wydano w nakładzie 125 numerowanych egzemplarzy (egz. nr XLVII z podpisami Maryli Tyszkiewiczowej i Samuela Tyszkiewicza). **Pierwsza książka wydrukowana we florenckiej oficynie Maryli i Samuela Tyszkiewiczów.** Monografia stanowi plon studiów przeprowadzonych przez autorkę w latach

396. S. F. Tyszkiewicz. Florencja. 1928.

397. M. Tyszkiewiczowa. Bernardo Rossellino.

1926-1927 we Florencji, Pienzie i Rzymie. Jej celem była charakterystyka twórczości architektonicznej Bernardo Rossellino (1409-1464) – włoskiego budowniczego, rzeźbiarza i architekta, znanego z przebudowy Watykanu dla papieża Mikołaja V. Oferowany egzemplarz należy do puli egzemplarzy odbitych na szmacianym, ręcznie wyrobionym papierze z Pescji. Ozdobiony 33 światłodrukami (po tablicy XX następuje tablica XXbis) odbitymi na kartonie ze znakiem wodnym MST; barwy inicjałów i tytułów w kolorze ochry. Drzeworyt na karcie tytułowej, wycięty przez autorkę w drewnie bukszpanowym, stanowi zarazem godło wydawnictwa. Książki wydawane przez Tyszkiewiczów reprezentowały bardzo wysoki poziom artystyczny i zyskały bardzo szybko dobrą renomę. **Stan bardzo dobry. Efektowny egzemplarz. Rzadkie.**

OPRAWY LUKSUSOWE I ARTYSTYCZNE

– Oprawa ks. Gabriela Ogińskiego –

398. Straszewicz Józef. Emilie Plater. Sa Vie et sa Mort [...] Avec une préface de M. Ballanche. Paris (Paryż) 1835. Chez l'Editeur, k. [1], portret (litografia), s. XVI, 356, 21 cm, **opr. luksusowa księcia Gabriela Ogińskiego**, skóra. 3600,-

Biografia bohaterki powstania listopadowego Emilii Plater, napisana przez Józefa Straszewicza (1801-1838), uczestnika tegoż zrywu, działającego po zakończeniu wojny polsko-rosyjskiej na emigracji we Francji, inicjującego i wydającego prace poświęcone uczestnikom walk z lat 1830-1831. **Luksusowa oprawa wykonana przez księcia Gabriela Ogińskiego**: zielona skóra, na grzbiecie tłocz. i złoc tytulatura w ozdobnych ramkach, w dolnej partii grzbietu tłocz. sygn. „G. Ogiński". Na okładzinach i na dublurze tłocz. i złoc., pap. wyklejek marm., brzegi k. złoc. Gabriel Ogiński (1784-1842), ziemianin, prezes Sądu Głównego Litewskiego, w trakcie powstania listopadowego wiceprezes Tymczasowego Rządu Centralnego na Litwie, w latach 1833-1840 na emigracji w Paryżu, gdzie pracował jako introligator, m.in. dla króla Ludwika Filipa. Drobne przetarcia skóry opr., ślady po usuniętych ekslibrisach, poza tym stan bardzo dobry. **Elegancki egzemplarz.**
(Patrz tablica XXIX)

399. Oprawa Karola Schramma.

400. Oprawa Jana Recmanika.

– Oprawa Karola Schramma –

399. Kolankowski Ludwik. Zygmunt August, Wielki Książę Litwy do r. 1548. Lwów 1913. Nakładem Towarzystwa dla Popierania Nauki Polskiej, s. VII, 413, [1], tabl. ilustr. 3, tabl. map 10 (w tym 6 rozkł.), 25 cm, **opr. luksusowa K. Schramma**, płsk ze złoc. 450,-

Rozprawa habilitacyjna Ludwika Kolankowskiego (1882-1956), badacza dziejów Polski i Litwy XV-XVI wieku, profesora uniwersytetów w Wilnie i we Lwowie. Oparta na bogatym materiale źródłowym historia Litwy za panowania Zygmunta Augusta, nagrodzona przez Akademię Umiejętności im. Juliana Ursyna Niemcewicza. **Oprawa luksusowa wykonana w krakowskim zakładzie introligatorskim Karola Schramma** (sygnowana nalepką): półskórek brązowy ze złoconymi napisami i ozdobnikami, brzegi kart złocone. K. Schramm (1848-1916) – wybitny introligator krakowski, specjalizował się w oprawach luksusowych, był kontraktowym introligatorem Biblioteki Jagiellońskiej. Niewielkie otarcia i zawilgocenia oprawy, na początkowych kartach ślady zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**

– Oprawa Jana Recmanika –

400. Ptaśnik Jan. Kultura włoska wieków średnich w Polsce. Warszawa 1922. Instytut Wydawniczy „Bibljoteka Polska", s. [4], 223, [1], tabl. ilustr. 8, 23 cm, **opr. J. Recmanika**, płsk ze złoc. 450,-

Wydanie 1. Monografia historyczna Jana Ptaśnika (1876-1930), historyka kultury i miast polskich doby przedrozbiorowej, profesora uniwersytetów w Krakowie i we Lwowie, zwolennika polityki Józefa Piłsudskiego. **Oprawa luksusowa Jana Recmanika** (sygnowana pieczątką i ślepym tłokiem): półskórek czerwony, grzbiet podzielony na pięć pól, w jednym polu złocona tytulatura, w pozostałych złocony ozdobnik, górny brzeg kart barwiony, papier wyklejek marmurkowany. J. Recmanik (1874-

1947) – wybitny introligator warszawski, wykształcony w introligatorniach niemieckich i francuskich oraz na paryskiej Akademii Sztuk Pięknych, specjalizował się w oprawach luksusowych, artystycznych i wydawniczych. Nieznaczne przetarcia skóry na krawędziach, zaplamienia płótna oprawy, wewnątrz stan dobry. **Oprawa nie notowana w monografii E. Pokorzyńskiej.**

– Oprawy z warsztatu Radziszewskich –

401. Boehn Max. Rokoko. Francja w XVIII-tym stuleciu. Przekład Pawła Hulki-Laskowskiego. Warszawa [1932]. Nakładem Trzaski, Everta i Michalskiego, s. IX, [3], 581, tabl. ilustr. 15 (kolor), ilustr. w tekście 300, 25 cm, **opr. luksusowa Fr. J. Radziszewskiego**, szeroki płsk z bogatymi złoc. i tłocz. 2500,-

Bogato ilustrowana, barwna historia Francji w XVIII w. **Oprawa luksusowa Franciszka Joachima Radziszewskiego** (sygnowana ślepym tłokiem: F.J. Radziszewski / Warszawa): szeroki półskórek w kolorze zielonym, grzbiet podzielony na pięć pół, w jednym polu złocona tytulatura na szyldziku, w pozostałych polach stylizowane ozdobniki złocone i barwione, na szerokim pasie skóry zachodzącym na przednią okładkę kasetony z ozdobnikami złoconymi, tłoczonymi na ślepo i dodatkowo barwionymi, płótno okładek, papier wyklejek i górny brzeg kart marmurkowane. Stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz.**

402. Łoziński Władysław. Prawem i lewem. Obyczaje na Czerwonej Rusi w pierwszej połowie XVII wieku. Wydanie czwarte. T. 1-2. Tom pierwszy: Czasy i ludzie z 35 rycinami w tekście. Tom drugi: Wojny prywatne z 48 rycinami w tekście. Lwów 1931. Nakładem Księgarni Gubrynowicza i Syna, s. [6], 426, ilustr. w tekście 35; [8], [1], 507, ilustr. w tekście 48, 24 cm, **jednolita opr. luksusowa Fr. J. Radziszewskiego**, szeroki płsk z szyldzikiem, złoc. napisami, bogatymi złoc. i tłocz. 3800,-

Najgłośniejsza, obok „Życia polskiego w dawnych wiekach", praca historyczna Władysława Łozińskiego (1843-1913) – historyka, nowelisty, powieściopisarza. Oparta na szerokim materiale źródłowym barwna panorama obyczajowości polskiej na Kresach Wschodnich. **Jednolita oprawa luksusowa Franciszka Joachima Radziszewskiego** (sygnowana ślepym tłokiem: F.J. Radziszewski / Warszawa): szeroki półskórek brązowy, skóra marmoryzowana, grzbiet czteropolowy, w jednym polu szyldzik ze złoconą tytulaturą i numeracją tomu, w pozostałych polach tłoczone i barwione stylizowane ornamenty roślinne charakterystyczne dla warsztatu Radziszewskiego, na szerokich pasach skóry zachodzących na przednie okładki powtórzona tytulatura, tłoczone i barwione ornamenty roślinne oraz dodatkowo dwa efektowne, złocone tłoki kwiatowe, górny brzeg kart marmurkowany, papier okładek i wyklejek marmurkowany, zachowane oryginalna okładki broszurowe. Ten sam szablon oprawy (z innymi kolorami użytej skóry) por.: Lamus, aukcja XXXVI, poz. 387. Przetarcia i spękania skóry na grzbiecie, poza tym stan dobry. **Efektowny komplet.**

403. Musset Alfred de. La nuit Venitienne. Fantasio. Les Caprices de Marianne. Illustrations de U. Brunelleschi. Paris 1913. L'edition d'Art H. Piazza, s. 138, [4], tabl. ilustr. 20 (kolorowe), 30,5 cm, **opr. artystyczna F. J. Radziszewskiego**, perg. 1800,-

Odbito w nakładzie 500 egz. na papierze japońskim. Elegancka edycja trzech dzieł dramatycznych Alfreda de Musseta (1810-1857), francuskiego poety, pisarza, dramaturga, tworzącego w duchu romantyzmu, ilustrowana przez Umberto Brunelleschiego (1879-1949), włoskiego ilustratora, kostiumografa i scenografa. **Oprawa wykonana przez Franciszka Joachima Radziszewskiego** (sygnowana na tylnym licu: „Pomyślał, rysował, wykonał F. J. Radziszewski mistrz cechowy warszawski"). Pergamin naturalny z bogatą tłocz., złoc. i barw. dekoracją w charakterystycznym stylu introligatora. Na grzbiecie tytulatura oraz ozdobniki o motywach roślinnych, z których największy dodatkowo z przedstawieniem pegaza. Na licach w centrum zwierciadeł mocno stylizowane rogi obfitości wypełnione kwiatami (złoc., czerwone, zielone i niebieskie). Sznurki wiążące. Na wyklejkach pap. marm. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

401. Oprawa F. J. Radziszewskiego.

402. Oprawa F. J. Radziszewskiego.

403. Oprawa F. J. Radziszewskiego.

404. Oprawa F. J. Radziszewskiego.

404. Rodziewiczówna Maria. Dewajtis. Powieść współczesna uwieńczona na konkursie „Kurjera Warszawskiego". Przedmowa Zdzisław Dębicki. Wydanie dwunaste. Poznań [1938]. Wydawnictwo Polskie R. Wegner, s. [4], 328, [4], portret 1, 20 cm, **opr. luksusowa Fr. J. Radziszewskiego**, płsk ze złoc. i tłocz. 800,-

Jedna z najpopularniejszych powieści Marii Rodziewiczówny (1863-1944). powieściopisarki, nowelistki, której akcja rozgrywa się na Żmudzi w II połowie XIX w. (wydanie pierwsze w 1889 r.). **Oprawa luksusowa Franciszka Joachima Radziszewskiego** (sygnowana ślepym tłokiem: „Fr.J.Radziszewski/ Warszawa"): półskórek brązowy, skóra marmurkowana, grzbiet podzielony na pięć nierównych pól, w dwóch polach złocona tytulatura na szyldzikach, w pozostałych tłoczony ozdobnik roślinny, górny brzeg kart, płótno oprawy i papier wyklejek marmurkowane, zachowane okładki broszurowe projektu Tadeusza Lipskiego. Proweniencja: „Księg. G.Tetzlaw W-wa" (złocony tłok odbity na tylnej okładzinie; znana księgarnia Gustawa Tetzlawa). Stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**

405. Treter Mieczysław. Matejko. Osobowość artysty, twórczość, forma i styl. 385 rycin w tekście i 40 tablic oraz 2 tablice synchronistyczne. Lwów-Warszawa 1939. Książnica-Atlas, s. 685, [6], tabl. ilustr. 40 (w tym 11 kolor. i 1 faksymile), tabele 2 (rozkł.), ilustr. w tekście 385, 31,5 cm, **opr. luksusowa Fr. J. Radziszewskiego**, płsk z bogatymi złoc. i tłocz. 3000,-

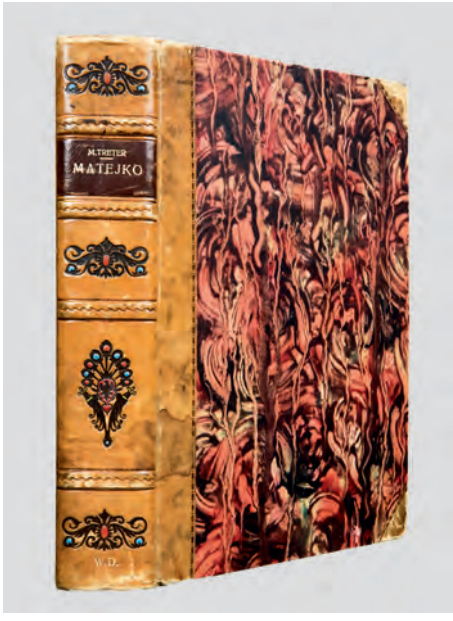
Bogato ilustrowana, pomnikowa monografia życia i twórczości Jana Matejki (1838-1893), jednego z najwybitniejszych malarzy polskich. Dzieło prezentuje przekrój historycznego malarstwa Matejki, które „idąc w parze z ruchem wolnościowym i z obudzeniem się narodowej świadomości, ma być pokrzepieniem serc i ducha, a więc ma służyć celom społecznym" (autor). Praca zawiera rozdziały: O malarstwie historycznym; Osobowość Jana Matejki i jego środowisko; Twórczość; Forma i styl; Ważniejsze daty i fakty z życia Jana Matejki; Uczniowie. **Oprawa luksusowa wykonana przez Franciszka Joachima Radziszewskiego** (sygnowana ślepym tłokiem: „Fr.J.Radziszewski/Warszawa"): półskórek brązowy, grzbiet podzielony na pięć nierównych pól, w jednym polu złocona tytulatura na szyldziku, w pozostałych polach tłoczone i barwione stylizowane ozdobniki, krawędzie zwięzów podkreślone tłoczonymi na ślepo wężykami, górny brzeg kart, papier okładek i wyklejek marmurkowane, zachowane oryginalne okładki broszurowe. Niewielkie przetarcia i zaplamienia skóry, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**

406. Tretiak Andrzej. Lord Byron. Poznań [1930]. Wydawnictwo Polskie (R. Wegner), s. [4], 395, [5], tabl. ilustr. 16, 23,5 cm, **opr. luksusowa F. J. Radziszewskiego**, płsk ze złoc. 1200,-

Wydanie 1. Szczegółowa biografia Georga Gordona Noela Byrona napisana przez Andrzeja Tretiaka (1886-1944) – historyka literatury, anglistę, tłumacza. Dzieło ozdobione 16 ilustracjami (w większości portretami) wykonanymi w Drukarni Polskiej w Poznaniu. **Oprawa luksusowa Franciszka Joachima Radziszewskiego** (sygnowana ślepym tłokiem na tylnej okładce: „F.J. Radziszewski / Warszawa"): brązowy półskórek cielęcy, grzbiet podzielony na pięć nieregularnych pól, w jednym polu szyldzik ze złoconą tytulaturą, w pozostałych charakterystyczny dla warsztatu Radziszewskiego stylizowany ornament złocony i barwiony kolorowymi emaliami, płótno oprawy i papier wyklejek marmurkowany, barwiony ręcznie, górny brzeg kart marmurkowany, zachowane okładki broszurowe projektu Teodora Rożankowskiego. Grzbiet oprawy po konserwacji, ubytek fragmentu skóry na górnej krawędzi grzbietu, nieaktualna pieczątka własnościowa, wewnątrz stan dobry.

407. Wölfflin Henryk. Sztuka klasyczna. Wstęp do włoskiego Renesansu. Z siódmego wydania niemieckiego przetłumaczył Józef Muczkowski. Kraków 1931. Nakładem Funduszu Kultury Narodowej przy Prezydium Rady Ministrów, s. IX, [3], 278, [1], liczne ilustr. w tekście, 25 cm, **opr. luksusowa Fr. J. Radziszewskiego**, płsk z bogatymi złoc. i tłocz. 1800,-

Druk na papierze kredowym. Monografia włoskiej sztuki renesansowej opracowana przez Henryka Wölfflina (1864-1945), szwajcarskiego historyka sztuki. Autor omawia m.in. twórczość: Leonarda da Vinci, Michała Anioła, Rafaela. **Oprawa luksusowa wykonana przez Franciszka Joachima Radziszewskiego** (sygnowana ślepym tłokiem: „Fr.J.Radziszewski/Warszawa"): półskórek brązowo-zielony,

405. Oprawa F. J. Radziszewskiego.

406. Oprawa F. J. Radziszewskiego.

407. Oprawa F. J. Radziszewskiego.

408. Oprawa F. J. Radziszewskiego.

grzbiet podzielony na sześć pól, w jednym polu na szyldziku złocona tytulatura, w pozostałych polach tłoczone i złocone ozdobniki, papier okładek i wyklejek marmurkowany, górny brzeg kart marmurkowany, zachowane obie okładki broszurowe. Niewielkie przetarcia na krawędziach grzbietu, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**

408. Leonardo da Vinci. Pisma wybrane. Wybór, układ, przekład i wstęp Leopolda Staffa. Wydanie drugie. T. 1-2. Warszawa-Kraków 1930. Wydawnictwo J. Mortkowicza, s. XLVIII, 182, tabl. ilustr. 16; [4], [183]-436, [10], tabl. ilustr. 14, 20 cm, współopr., **opr. luksusowa Fr. J. Radziszewskiego**, płsk z bogatymi złoc. i tłocz. 1500,-

Drugie wydanie pism Leonarda da Vinci (1452-1519), jednego z najwybitniejszych artystów epoki renesansu. Efektowna edycja ozdobiona reprodukcjami 30 prac artysty. **Oprawa luksusowa Franciszka Joachima Radziszewskiego** (sygnowana ślepym tłokiem: „Fr.J.Radziszewski/Warszawa"): półskórek ciemnozielony, skóra marmurkowana, grzbiet podzielony na cztery pola, w polu górnym złocona tytulatura na szyldziku, w dwóch polach stylizowane tłoki roślinne tłoczone i barwione, złocone wężyki na krawędziach zwięzów, górny brzeg kart, papier okładek i wyklejek marmurkowane, zachowane przednie okładki broszurowe. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

409. [Franciszek z Asyżu]. Kwiatki świętego Franciszka z Asyżu. W przekładzie i z wstępem Leopolda Staffa. Lwów 1910. Nakładem Księgarni Polskiej Bernarda Połonieckiego, s. XXXV, [1], 303, [1], tabl. ilustr. 1, 18,5 cm, **opr. luksusowa z warsztatu rodziny Radziszewskich**, płsk z szyldzikiem i bogatymi złoc. 1200,-

Średniowieczny zbiór krótkich opowiadań o życiu św. Franciszka i jego dwunastu towarzyszy w przekładzie Leopolda Staffa. **Oprawa luksusowa z warsztatu rodziny Radziszewskich** (nie sygnowana): półskórek brązowy, skóra marmurkowana, w górnej części grzbietu złocona tytulatura na szyldziku, na pozostałej części grzbietu bogato złocony tłok ze stylizowanymi elementami roślinnymi i motywami religijnymi, górny brzeg kart, papier okładek i wyklejek marmurkowany, futerał ochronny. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

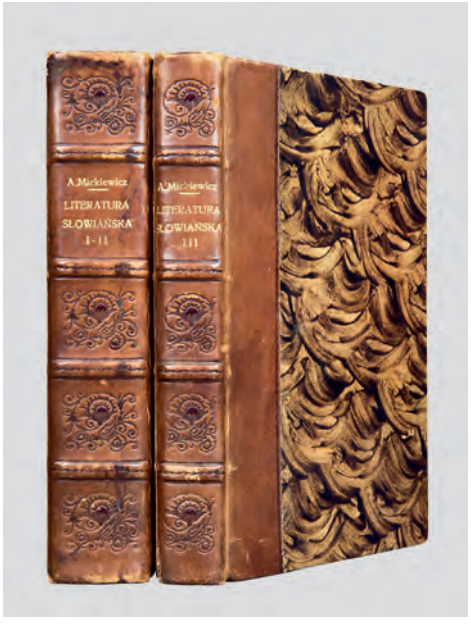
410. Macfall Haldane. (Historya malarstwa. Tom I, II, IV, V). Odrodzenie we Włoszech Środkowych. Lwów [1912]. Nakładem własnym wydawnictwa. Z drukarni Zakładu Narodowego imienia Ossolińskich, s. XXIII, [1], 265, [3], tabl. ilustr. 27 (kolor.), mapa 1, tabl. genealog. 4; oraz: **Macfall Haldane.** Odrodzenie w Wenecyi. Lwów b.r. [ok.1912]. Nakładem własnym wydawnictwa. Warszawa – Administracya „Świata", s. XVI, 234, [2], tabl. ilustr. 28 (kolor.), mapa 1; oraz: **Macfall Haldane.** Malarstwo flamandzkie i niemieckie. Lwów [1913]. Nakładem własnym wydawnictwa, s. XIX, [1], 263, tabl. ilustr. 30 (kolor.), mapy 2; oraz: **Macfall Haldane.** Malarstwo holenderskie. Lwów [1913]. Nakładem własnym wydawnictwa. Z drukarni Zakładu Narodowego imienia Ossolińskich, s. XXXI, 263, tabl. ilustr. 32 (kolor.), mapa 1, tabela 1 (rozkł.), 28 cm, **opr. luksusowa z warsztatu Radziszewskich,** płsk z tyt. i złoc. na grzbiecie, zwięzy wypukłe 6000,-

Cztery tomy pięknie wydanej, bogato ilustrowanej historii malarstwa europejskiego, opracowanej przez Haldane'a Macfalla (1860-1928). Dzieło ozdobione efektownymi kolorowymi reprodukcjami naklejonymi na brązowe kartony. **Oprawa luksusowa z warsztatu Radziszewskich (niesygnowana)**: półskórek marmurkowany, grzbiet podzielony na pięć nierównych pól, w dwóch polach na szyldzikach złocona tytulatura, w największym polu barwione stylizowane tłoki roślinne, pap. okładzin, wyklejki, górne brzegi kart marmurkowane. Niewielkie przybrudzenia skóry opr., minimalne przetarcia okładek, poza tym stan bardzo dobry. **Efektowne egzemplarze.**

411. Mickiewicz Adam. Literatura słowiańska wykładana w Kolegium Francuzkiem. Tłumaczenie Felixa Wrotnowskiego. Wydanie trzecie, nowo poprawione. Tom 1-4. Poznań 1865. Nakładem Księgarni Jana Konstantego Żupańskiego, s. XL, 458,

409. Oprawa Radziszewskich.

411. Oprawy Radziszewskich.

410. Oprawy Radziszewskich.

412. Oprawa Radziszewskich.

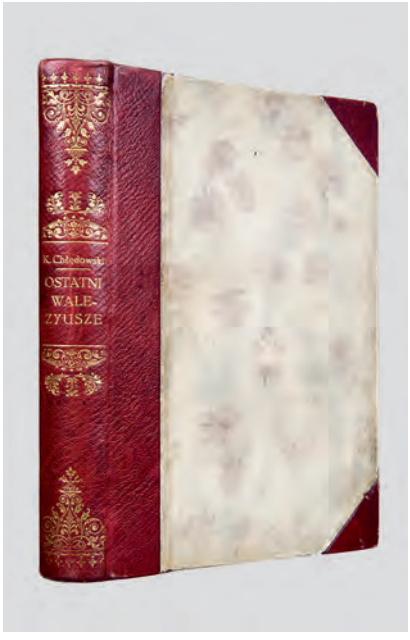
413. Oprawa Radziszewskich.

[1]; X, 325, [3]; IX, [1], 258, [1]; VI, 212, [1], 22,5 cm, **opr. jednolita w 2 wol. z warsztatu rodziny Radziszewskich**, płsk ze złoc. i tłocz. 2400,-

Trzecie, kompletne wydanie wykładów wygłoszonych przez Adama Mickiewicza w Collège de France w Paryżu w latach 1840-1844. Dla opublikowania wykładów szczególnie zasłużył się Feliks Wrotnowski (1805-1871), powstaniec listopadowy, późniejszy dyrektor Biblioteki Polskiej w Paryżu, uczestnik prelekcji. Z własnej inicjatywy przystąpił do spisywania przekazywanych przez Mickiewicza treści, następnie zaś, przy współudziale samego profesora, pieczołowicie je opracowywał i czuwał nad przygotowaniem do druku. Wydanie trzecie, będące tłumaczeniem edycji francuskiej, składa się z czterech tomów, z których każdy obejmuje jeden rok. **Oprawa luksusowa w dwa woluminy wykonana w warsztacie rodziny Radziszewskich** (nie sygnowana): półskórek brązowy, grzbiet podzielony na pięć pól, w jednym polu złocona tytulatura, w pozostałych tłoczony na ślepo stylizowany ozdobnik, górny brzeg kart, płótno okładek oraz papier wyklejek marmurkowane, zachowane wszystkie okładki broszurowe. Niewielkie przetarcia skóry na krawędziach, poza tym stan dobry. **Ładny komplet.**

412. Prévost Antoine François. Historia Manon Lescaut i kawalera des Grieux. Przełożył i wstępem zaopatrzył Tadeusz Żeleński (Boy). Warszawa 1948. Wiedza Spółdzielnia Wydawnicza, s. 197, [2], ilustr. w tekście, 22 cm, **opr. luksusowa z warsztatu Jana i Stefana Radziszewskich**, płsk ze złoc. i tłocz. 1200,-

Słynny romans Antoine'a Prévosta wydany po raz pierwszy w 1731 r., w tłumaczeniu Tadeusza Żeleńskiego (Boya). Ilustracje w tekście Antoniego Uniechowskiego, okładka i układ graficzny Andrzeja Rudzińskiego. **Oprawa luksusowa wykonana w zakładzie Jana i Stefana Radziszewskich** (nie sygnowana): półskórek brązowy, skóra świńska, grzbiet podzielony na pięć nierównych pól, w dwóch polach złocona tytulatura na szyldzikach, w szerokim polu złocony ozdobnik, w polach skrajnych tłoczone i barwione stylizowane ozdobniki, na pasie skóry zachodzącym na przednią okładkę tłoczony i barwiony bogaty tłok z motywem skrzypiec, górny brzeg kart, papier okładek i wyklejek marmurkowane, zachowana przednia okładka broszurowa, futerał ochronny. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

414. Oprawa Roberta Jahody.

415. Oprawa Roberta Jahody.

413. Sapieha Leon. Lasy Ituri. Wspomnienia z podróży. Kraków 1928. Druk W.L. Anczyca i Spółki, s. 204, [3], mapy 2 (w tym 1 rozkł.), ilustr. w tekście 108 (w tym całostronicowe), 30 cm, **opr. luksusowa z warsztatu Radziszewskich**, płsk ze złoc. 1200,-

Opis wielomiesięcznej wyprawy księcia Leona Sapiehy, odbytej wraz z małżonką w latach 1926-1927 do Afryki na polowanie na słonie. Interesujący opis podróży przez afrykański kontynent, pełen myśliwskich przygód na trasie od Leopoldsville (Kinszasa), wzdłuż rzeki Kongo, Ituri, brzegami jezior Alberta i Wiktorii do portu Mombassa w Kenii. **Oprawa luksusowa z warsztatu rodziny Radziszewskich** (nie sygnowana): półskórek brązowy, grzbiet płaski podzielony na pięć pól, w jednym polu złocona tytulatura na szyldziku, w pozostałych polach stylizowane tłoki charakterystyczne dla warsztatu Radziszewskich, płótno oprawy, papier wyklejek i górny brzeg kart marmurkowane, zachowana przednia okładka broszurowa. Grzbiet oprawy po konserwacji, poza tym stan dobry.

– Oprawy Roberta Jahody –

414. Chłędowski Kazimierz. Ostatni Walezjusze. Czasy odrodzenia we Francyi. Warszawa-Kraków [1920]. Gebethner i Wolff, s. 442, [1], tabl. ilustr. 26 (w miejsce 29), 23 cm, **opr. luksusowa R. Jahody**, płsk ze złoc., brzegi kart złoc. 800,-

Wydanie 1. Efektownie wydana, bogato ilustrowana monografia historyczna autorstwa Kazimierza Chłędowskiego (1843-1920) – historyka, polityka, powieściopisarza. Praca zawiera dzieje królewskiej dynastii Walezjuszów począwszy od Franciszka I aż po czasy Henryka III (króla Polski). **Oprawa wykonana w krakowskim zakładzie introligatorskim Roberta Jahody** (sygnowana nalepką): półskórek czerwony, na grzbiecie złocona tytulatura i zdobienia, brzegi kart złocone, papier wyklejek marmurkowany. Brak karty tytułowej, przedtytułowej i trzech tablic, niewielkie przetarcia krawędzi oprawy, poza tym stan dobry. **Ładna oprawa.**

415. Dzieje literatury pięknej w Polsce. Wydanie drugie. Cz. 1-2. Kraków 1935-1936. Nakładem Polskiej Akademii Umiejętności, s. IX, [1], 376; VII, 696, 24,5 cm, **jednolita opr. luksusowa R. Jahody**, płsk ze złoc. 1800,-

Egzemplarz z księgozbioru znanego księgarza Stanisława Kowalczyka (na luźnej karcie dołączono życzenia dla Stanisława Kowalczyka z okazji 35-lecia pracy w zawodzie księgarskim, złożone w październiku 1947 roku przez Zarząd Główny Spółdzielni Wydawniczej „Czytelnik"). Praca zbiorowa charakteryzująca historię literatury pięknej w Polsce. **Oprawa jednolita wykonana w krakowskim zakładzie introligatorskim Roberta Jahody** (sygnowana nalepkami): półskórek ciemnozielony, okładki obciągnięte pergaminem, na grzbiecie i licu złocona tytulatura i liniowe ozdobniki, brzegi kart barwione, papier wyklejek marmurkowany, zachowane okładki broszurowe. Stan bardzo dobry. **Ładny komplet.**

416. Komornicki Stefan S[aturnin]. Franciszek Florentczyk i pałac wawelski. Kraków 1929. Drukarnia Uniwersytetu Jagiellońskiego pod zarządem Józefa Filipowskiego, s. [2], 13, [8], tabl. ilustr. 1, 30,5 cm, **opr. luksusowa R. Jahody**, skóra ze złoc. 400,-

Wydano w nakładzie 50 numerowanych egzemplarzy (egz. nr 3 z odręczną dedykacją autora dla rodziców). Osobna odbitka z „Przeglądu Historii Sztuki". Odczyt wygłoszony na posiedzeniu Komisji Historii Sztuki PAU dnia 22 marca 1928 r. Rozprawa Stefana Saturnina Komornickiego (1887-1942) poświęcona Franciszkowi Florentczykowi (zm. 1516), włoskiemu architektowi i rzeźbiarzowi, który w latach 1507-1516 kierował przebudową Zamku Wawelskiego. **Oprawa luksusowa Roberta Jahody** (sygnowana nalepką): skóra czarna ze złoconą tytulaturą na licu i grzbiecie, brzegi kart złocone, papier wyklejek marmurkowany, zachowane okładki broszurowe. Drobne otarcia skóry na krawędziach, stary ślad zawilgocenia na dolnym marginesie kart, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

417. Konczyński Tadeusz. Marya Leszczyńska. Kraków [1917]. Nakład Księgarni J. Czerneckiego, s. 287, [3], tabl. ilustr. 1, ilustr. w tekście, 26 cm, **opr. luksusowa R. Jahody**, płsk z bogatymi złoc. i tłocz. 800,-

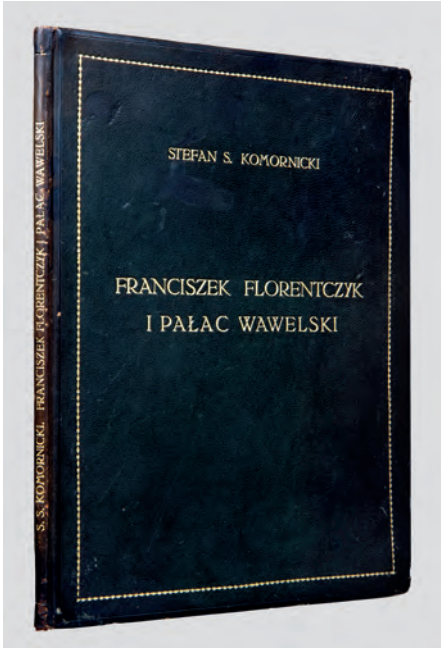
Drukowane jako manuskrypt. Druk na papierze kredowym. Dramat historyczny Tadeusza Konczyńskiego (1875-1944), dramatopisarza, powieściopisarza, publicysty, scenarzysty, wielkiego propagatora piłki nożnej i opiekuna krakowskich klubów piłkarskich. **Oprawa luksusowa wykonana w krakowskim zakładzie introligatorskim Roberta Jahody** (sygnowana pieczątką): półskórek czerwony, grzbiet podzielony na pięć pól, w jednym polu złocona tytulatura, w pozostałych złocone i tłoczone bogate zdobienia, karton wyklejek opalizujący, zachowane obie okładki broszurowe. Drobne otarcia skóry na krawędziach, blok lekko poluzowany, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**

418. Powszechna Wystawa Krajowa we Lwowie w 1894 r. Wydanie „Przeglądu Polskiego". Kraków 1896. Spółka Wydawnicza Polska, s. XXVI, 737, [2]; 17; 78, [2], **opr. luksusowa R. Jahody**, płsk ze złoc. 600,-

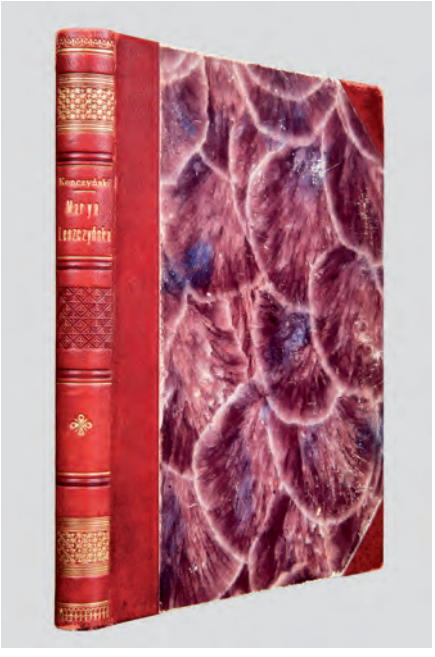
Tom zawiera trzy rozprawy, każda z odrębną paginacją: „Sto lat dziejów malarstwa w Polsce 1760-1860" (J. Mycielski); „Jan Matejko" (M. Sokołowski); „Polska sztuka współczesna 1887-1894" (K.M. Górski). **Oprawa wykonana w krakowskim zakładzie introligatorskim Roberta Jahody** (sygnowana pieczątką): półskórek brązowy, grzbiet podzielony na pięć pól, w dwóch polach złocona tytulatura, papier wyklejek marmurkowany, brzegi kart barwione. Cztery karty z ubytkiem dolnego marginesu, kilka kart z niewielkimi podklejeniami, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**

419. [Sanguszko Eustachy]. Eustachy Sanguszko. Słowo wstępne Jan Popiel. Kraków 1907. Nakładem ks. Konstancyi Sanguszkowej, s. XI, [1], 275, portret 1 (heliograwiura), 27 cm, **luksusowa opr. wyd. Roberta Jahody**, skóra ze złoc. na grzbiecie i licu. 1400,-

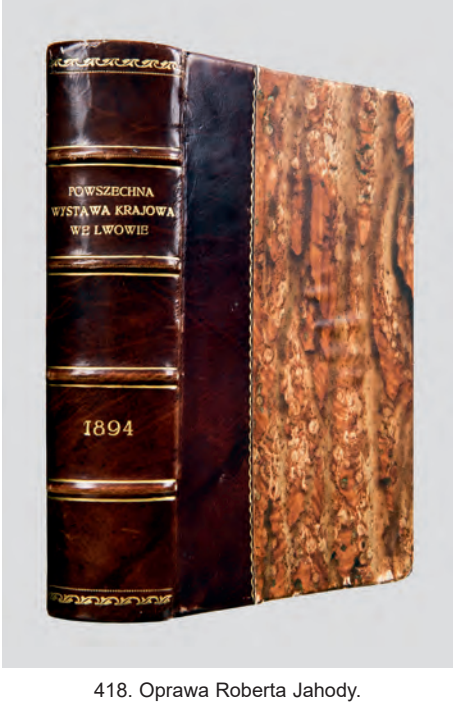
Egzemplarz specjalny drukowany na papierze czerpanym. Księga pamiątkowa poświęcona ks. Eustachemu Sanguszce (1842-1903), politykowi, posłowi na Sejm Krajowy, członkowi Izby Panów, Rady Państwa, namiestnikowi Galicji w latach 1890-1895. Zawiera: Mowy poselskie; Mowy okolicznościowe; Mowy marszałkowskie; Mowy namiestnikowskie; Głosy z dzienników o ustąpieniu z namiestnikostwa;

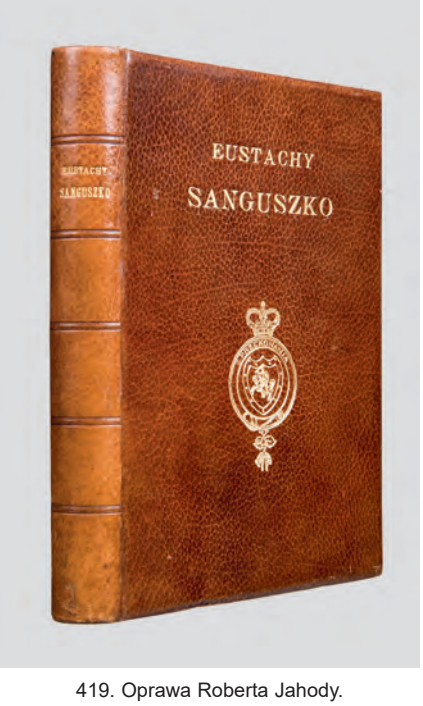
416. Oprawa Roberta Jahody.

417. Oprawa Roberta Jahody.

418. Oprawa Roberta Jahody.

419. Oprawa Roberta Jahody.

Wspomnienia pośmiertne dzienników krajowych; Opis pogrzebu. **Luksusowy wariant oprawy wydawniczej wykonany w krakowskim zakładzie introligatorskim Roberta Jahody** (sygnowany pieczątką): brązowy marokin, na grzbiecie złocona tytulatura, w górnej części lica powtórzona tytulatura, poniżej odbity złotem herb Pogoń Litewska Sanguszków pod mitrą książęcą i dewiza rodu: „Z przekonania", poniżej Order Złotego Runa. Papier wyklejek marm. Niewielkie przetarcia okładek, nieaktualny wpis własnościowy, poza tym stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz.**

– Oprawa Ewy Lorentowiczowej –

420. Weyssenhoff Józef. Soból i panna. Cykl myśliwski ozdobiony 85 barwnymi i czarnymi rysunkami Henryka Weyssenhoffa. Warszawa [i in.] 1913. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [6], 228, [3], tabl. ilustr. 13 (w miejsce 15), 29 cm, **opr. luksusowa E. Lorentowiczowej, skóra z reliefowymi tłocz.** 1500,-

Pięknie wydana powieść myśliwska Józefa Weyssenhoffa (1860-1932), ozdobiona barwnymi i czarno-białymi ilustracjami autorstwa kuzyna pisarza, Henryka Weyssenhoffa (1859-1922). Zawiera m.in. rozdziały: Soból i panna; Wieczorynka; Walna obława; Pożegnanie pól; Chłopskie polowanie; W sadzie; Cisza wiejska; Złota jesień. **Oprawa luksusowa Ewy Lorentowiczowej** (sygnowana wiązanym monogramem EL odbitym na licu): skóra jasnobrązowa, na licu odbita reliefowo (wypukle) tytulatura i motywy nawiązujące do treści książki, górny brzeg kart złocony, zachowana przednia okładka broszurowa. **E. Lorentowiczowa** (1873-1944) – żona pisarza Jana Lorentowicza, malarka, w Paryżu poznała technikę skóroplastyki, specjalizowała się w oprawach reliefowych. Otarcia i zaplamienia skóry oprawy, brak dwóch tablic, wewnątrz stan dobry. **Efektowny egzemplarz. Rzadkie.**

– Oprawa zakładu J. F. Pugeta i L. Jerzyny –

421. Chłędowski Kazimierz. Rokoko we Włoszech. Ludzie – Literatura – Sztuka. Warszawa [i in.] 1915. Gebethner i Wolff, s. [2], 582, [2], tabl. ilustr. 45, 25,5 cm, opr. wyd. wyk. w zakładzie introligatorskim **Jana Franciszka Pugeta i Leonarda Jerzyny**, płsk ze złoc. 450,-

Piękna literacko gawęda, kreśląca na szerokim tle historycznym sylwetki najsłynniejszych postaci XVIII-wiecznych Włoch, takich jak Casanova, Carlo Goldoni, Pietro Metastasio, Alfieri i hrabina d'Albany, Canova. Monografia autorstwa Kazimierza Chłędowskiego (1843-1920), historyka, polityka, powieściopisarza. **Oprawa wydawnicza wykonana w warszawskim zakładzie introligatorskim Jana Franciszka Pugeta i Leonarda Jerzyny** (sygnowana ślepym tłokiem: „Puget, Jerzyna i Ska, Warszawa"): szeroki półskórek brązowy marmurkowany, grzbiet płaski z bogatymi złoceniami, na licu powtórzona tytulatura, górny brzeg kart złocony, pozostałe brzegi nieobcięte, zachowane obie okładki broszurowe. Zabrudzenia i przetarcia oprawy, kilka luźnych składek, poza tym stan dobry.

– Oprawa Bolesława Zjawińskiego –

422. Wyspiański Stanisław. Dzieła malarskie. Tekst napisał Stanisław Przybyszewski i Tadeusz Żuk-Skarszewski. Kraków 1925. Instytut Wyd. „Biblioteka Polska", s. 131, tabl. ilustr. 86 (w tym kolor.), w tekście 105 ilustr., 36 cm, **luksusowa oprawa wydawnicza wykonana w zakładzie introligatorskim Bolesława Zjawińskiego,** płsk z bogatymi złoc., górny brzeg kart złoc. 1200,-

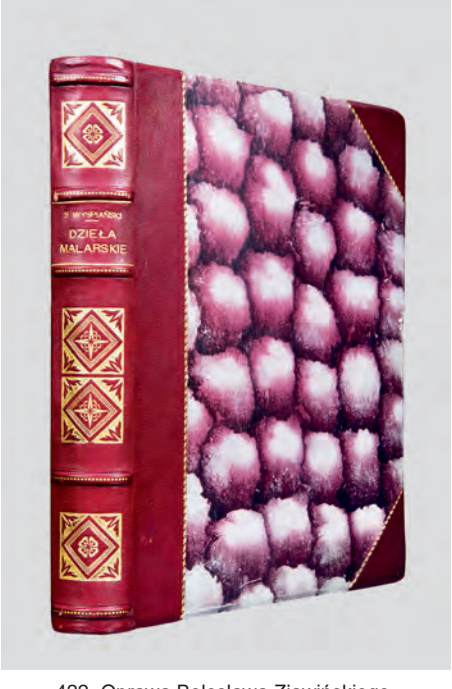
Album omawiający dorobek malarski Stanisława Wyspiańskiego, wydany pod redakcją Władysława Jarockiego i Ignacego Pieńkowskiego z inicjatywy Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka". Zawiera wspomnienie o Wyspiańskim autorstwa S. Przybyszewskiego, który tak podsumował twórczość artysty: „Nie było w Polsce przykładu, by którykolwiek z artystów mógł się w równie doskonałej mierze posługiwać dwoma środkami artystycznemi: słowem i formą czysto malarską, a więc dźwiękiem, linją i barwą". Dalej następuje krótkie omówienie całokształtu twórczości Wyspiańskiego napisane jak piękna powieść przez T. Żuk – Skarszewskiego oraz **chronologiczny spis wszystkich dzieł artysty (obrazy, rysunki, grafiki, witraże, rzeźby),** obejmujący 554 pozycje. Jest to pierwszy prawie pełny

420. Oprawa Ewy Lorentowiczowej.

421. Oprawa zakładu J. F. Pugeta.

422. Oprawa Bolesława Zjawińskiego.

423. Oprawa Heleny Karpińskiej.

424. Łańcut i Antoniny. 2017.

425. R. Potocki. W trzech wojnach. 2018.

wykaz znanych dzieł Wyspiańskiego, wykonany przez S. Świerza dzięki informacjom zbieranym od właścicieli prac i kwerendom muzealnym. **Luksusowy wariant oprawy wydawniczej** (niewielka część nakładu oprawiona była wydawniczo przez Zakład Introligatorski B. Zjawińskiego w Warszawie, w skórę oraz w półskórki): półskórek bordowy, grzbiet podzielony na cztery pola zwięzami ozdobionymi złotymi szlakami, w jednym polu tytulatura, w pozostałych geometryczne złocenia. Niewielkie przetarcia pap. opr., poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

– Oprawa Heleny Karpińskiej –

423. **Chłędowski Kazimierz.** Królowa Bona. Obrazy czasu i ludzi. Wydanie trzecie. Lwów 1932. Wydawnictwo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, s. VIII, 210, [1], tabl. ilustr. 13, 25 cm, **oprawa luksusowa Heleny Karpińskiej** płsk z tłocz. i złoc. 600,-

Monografia Kazimierza Chłędowskiego (1843-1920) poświęcona życiu i działalności politycznej królowej Bony (1494-1557). **Oprawa luksusowa Heleny Karpińskiej** (sygnowana wiązanym monogramem HK), artystki introligatorki: półskórek zielony, grzbiet podzielony zwięzami na pięć pól, w jednym polu tytulatura; górny brzeg kart barwiony. Zachowane oryginalne okładki broszurowe. Stan bardzo dobry.

– Potoccy –
– Wydawnictwa luksusowe –

424. **Cholewianka-Kruszyńska Aldona.** Łańcut i Antoniny. Polowania u Potockich. Wstęp Marek hr. Potocki. Warszawa 2017. Editions Spotkania, s. 495, liczne ilustr. w tekście, 25 cm, **opr. luksusowa skóra** ze złoc. 1200,-

Egzemplarz nr 4. Na końcu doklejona karta z informacją: „Edycja specjalna oprawiona w skórę safianową, ozdobiona 24 karatowym złotem. Limitowany nakład 25 egzemplarzy sygnowanych przez wydawcę". Odręcznie wpisany numer 04/25 i autograf Piotra Jeglińskiego, wydawcy dzieła. Druk na papierze kredowym. Efektownie wydana, bogato ilustrowana monografia opisująca prawie 150-letnią myśliwską tradycję polowań w Łańcucie i Antoninach, organizowanych przez magnacką rodzinę Potockich. Zawiera informacje m.in. na temat organizacji polowań, myśliwskich pasji Romana i Józefa

Potockich, biblioteki julińskiej, łańcuckich bażantarni i kaczkarni, a także trofeów i wystaw łowieckich. **Oprawa luksusowa**: zielony marokin ze złoceniami na licu i grzbiecie 24 – karatowym złotem, w zwierciadle lica i dolnej części grzbietu złocony herb Pilawa Potockich, górny brzeg kart złocony, wyklejki z opalizującej mory, futerał ochronny. Stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz.**

425. Potocki Roman. W trzech wojnach. Wspomnienia. Warszawa 2018. Editions Spotkania, tabl. ilustr. 1 (rycina barwna), s. 436, k. [1], 26 cm, **opr. luksusowa, skóra**, pł. okładzina oraz futerał. 2200,-

Egzemplarz nr 2 z 50 numerowanych z edycji bibliofilskiej, które zostały opatrzone podpisem wydawcy Piotra Jeglińskiego oraz kolorową grafiką S. Christowa. Wspomnienia Romana Potockiego (1893-1973), starszego syna Józefa oraz Heleny z Radziwiłłów, brata Józefa Alfreda, uczestnika walk o niepodległość, wojny polsko-bolszewickiej i II wojny światowej. Zawiera barwne, bogato ilustrowane, opisy życia arystokracji, walk i losu żołnierskiego w trzech wojnach oraz obraz międzywojennych Kresów. **Luksusowa oprawa edycji bibliofilskiej,** sygnowana „DOM fecit" (złoty tłok na tylnej dublurze): brązowy marokin, złocenia wykonane ręcznie, grzbiet płaski podzielony złotymi kasetonami na sześć pól, w jednym polu na szyldziku tytulatura, w polu dolnym odbity centralnie sygnet wydawnictwa Editions Spotkania, w polu powyżej herb Pilawa Potockich, w pozostałych polach złocony motyw kwiatowy, w zwierciadłach obu okładek odbita Pilawa Potockich oraz dewiza rodowa SCUTUM OPPONEBAT SCUTIS (Tarcza przeciw tarczom), wokół herbu złocona tytulatura, w narożnikach cztery złote kwiaty, brzegi kart złocone, wyklejki z opalizującej mory, kapitałki szyte ręcznie, futerał ochronny. **Efektowny egzemplarz**.
(Patrz tablica XXVIII)

ALBUMY FOTOGRAFICZNE. FOTOGRAFIE

FOTOGRAFIE ARTYSTYCZNE

426. Bułhak Jan (1876-1950) – Album „Wilno i Litwa" (57 fotografii). Ok. 1916-1917 r. 14 000,-

Fotografie czarno-białe; o różnych wym. od 11,0 x 16,0 do 22,0 x 16,0 cm, naklejone na karton firmowy w albumie (płsk. ze złoc., sygnowany nalepką zakładu introligatorskiego Puget Jerzyna; 30,0 x 24,0 cm) Na zdjęciach i kartonach suche tłoki artysty. Na odwrocie większości zdjęć naklejki firmowe: „Wilno w fotografiach Bułhaka" z uzupełnionym odręcznie opisem oraz stemple: „Jan Bułhak fotograf Wilno Portowa 6" i zastrzeżenie praw autorskich. Prace w większości datowane 1916 lub 1917 r. (jedno z wpisaną odręcznie datą 1912/14). Prace jednego z najwybitniejszych artystów fotografików polskich, pioniera fotografii artystycznej w Polsce. Jako jeden z pierwszych zajmował się fotografią krajoznawczą. Przez większość życia związany z Wilnem, kierował Zakładem Fotografii Artystycznej nas Wydziale Sztuk Pięknych tamtejszego Uniwersytetu. Niezwykłej urody zdjęcia ukazują Wilno (m.in. katedrę, kościół Misjonarzy, kościół Dominikanów, Ostrą Bramę, uliczki i zaułki, uniwersytet, dzielnicę żydowską, Górę Zamkową). W dalszej części fotografie okolic miasta, dworki i zabudowania wiejskie, krajobrazy, m.in. zamek w Nowogródku, dwór Ferdynanda Ruszczyca w Bohdanowiczach, Werki, jezioro Świteź, Tuskulanum. Na zakończenie siedem zdjęć z serii „Typy ludowe". Przed fotografiami wprawiona broszura „Wilno w fotografiach Jana Bułhaka" (Wilno 1915, s. 18; z wklejoną fotografią „Zaułek Bernardyński"). Oprawa płsk. ze złoc., sygnowana na wewnętrznej stronie oprawy nalepką „Tow. Kom. Puget, Jerzyna i Ska, Warszawa Zakład Introligat.", wykonana w zakładzie Jana Franciszka Pugeta i Leonarda Jerzyny. Brak grzbietu oprawy, niewielkie zabrudzenia kilku kart. **Rzadkie.** *(Patrz tablica XXV)*

427. Gałek Stanisław (1876-1961) **–** Portret żony artysty z synem. 240,-

Fotografia czarno-biała; 24,0 x 18,0 cm.
Autorem fotografii jest Stanisław Gałek (1876-1961), jeden z najwybitniejszych malarzy sławiących urodę Tatr, a także rzeźbiarz i projektant kilimów, sporadycznie zajmujący się fotografią. Na zdjęciu żona artysty z jego kilkuletnim synem – Andrzejem (ur. 1916), późniejszym architektem, a także malarzem, działającym w Zakopanem. Na odwrocie tekst: „1947-1948 spis fotografii pisany przez Stanisława Gałka" oraz opis piórem. Stan dobry.

428. Hartwig Edward (1906-2003) – „Zjawy" (Akt II). Ok. 1965 r. 2200,-

Fotografia czarno-biała; 51,5 x 40,0 cm
Sygnowana na licu: „E. Hartwig", na odwrocie opisy ołówkiem i długopisem oraz stemple autorskie. Edward Hartwig uznawany jest za jednego z najwybitniejszych polskich artystów fotografików. W okresie międzywojennym związany z Lublinem, następnie z Warszawą. Zasłużony dla rozwoju polskiej fotografii, wiele wystawiał odnosząc sukcesy. Jego twórczość stopniowo ewoluowała w kierunku samoistnych dzieł na pograniczu malarstwa. Nieznaczne uszkodzenia krawędzi, na odwrocie ślady oprawy, poza tym stan dobry.

428. E. Hartwig. Zjawy (Akt II). Ok. 1965.

431. E. Hartwig. Balet. Solaryzacja.

429. Hartwig Edward (1906-2003) – „Tancerz". Lata 60. XX w. 2100,-

Fotografia czarno-biała; 53,5 x 41,5 cm
Na odwrocie opis ołówkiem i flamastrem oraz stempel autorski. Jedna z klasycznych fotografii w dorobku artysty, eksponowana m.in. na wystawie w warszawskiej galerii ZPAF (1999 r.) oraz wykorzystana na plakacie wydanym w 1978 r. Edward Hartwig w swoim bogatym dorobku posiadał liczne zdjęcia z życia teatru i baletu, kiedy zafascynowany światem artystów sceny przez wiele lat dokumentował zarówno ważne spektakle, jak i życie zakulisowe. Nieznaczne uszkodzenia krawędzi oraz załamanie powierzchni fotografii, poza tym stan dobry.
(Patrz tablica XXV)

430. Hartwig Edward (1909-2003) – Wierzby. Lata 80. XX w. (?) 1200,-

Fotografia czarno-biała; 38,0 x 30,0 cm
Na odwrocie stempel autorski. Wierzby to jeden z ulubionych tematów prac Edwarda Hartwiga, pojawiający się w różnych cyklach i stylistykach przez wiele lat, stając się pretekstem do eksperymentów formalnych (w 1989 r. ukazał się album p.t. „Wierzby", z tekstem siostry, poetki Julii Hartwig). Stan dobry.
(Patrz tablica XXV)

431. Hartwig Edward (1909-2003) – Balet. Solaryzacja. 1000,-

Fotografia czarno-biała; 20,0 x 25,5 cm
Sygnowana na licu: „E. Hartwig". Fotografia wykonana z wykorzystaniem techniki solaryzacji – zamiany negatywu w pozytyw pod wpływem silnego naświetlenia. Drobne uszkodzenie, zamontowana na planszy pap., stan dobry.

432. Mroczek Andrzej Artur (ur. 1936) – „Książę i żebrak". 1959 r. 800,-

Fotografia czarno-biała; 33,0 x 27,0 cm
Na odwrocie hologram i pieczęć artysty. Jedna z najbardziej utytułowanych prac Andrzeja Artura Mroczka, fotografika, dziennikarza, autora książek, konstruktora (absolwent Wydziału Lotniczego PW, pracował przy konstrukcji samolotu Wilga). Fotografią zajmował się od czasów studenckich, od 1958 r. jest członkiem oddziału warszawskiego Polskiego Towarzystwa Fotograficznego, od 1993 r.

433. A. A. Mroczek. Cmentarz (Dzień Zaduszny).

członkiem ZPAF. Swoje prace wystawiał w Polsce i zagranicą, otrzymując liczne nagrody. Ogromną popularność zyskały zwłaszcza jego książki poświęcone fotografii amatorskiej. Praca wielokrotnie nagradzana na konkursach fotograficznych (1959, 1961), eksponowana (1961, 1962) oraz publikowana. Stan bardzo dobry.
(Patrz tablica XXV)

433. **Mroczek Andrzej Artur** (ur. 1936) – Cmentarz (Dzień Zaduszny). 1200,-

Fotografia barwna; 35,0 x 40,0 cm
Pieczątka autorska na odwrocie. Stan bardzo dobry.

434. **Mroczek Andrzej Artur** (ur. 1936) – Tatry (panorama). 1500,-

Fotografia czarno-biała; 35,0 x 75,5 cm
Na odwrocie naklejony hologram artysty. Stan bardzo dobry.

MIASTA I LUDZIE

435. **[Konstancin] –** Zbiór trzech fotografii. Konstancin [lata 30. XX w. fot. Julia Krajewska], 18 x 23 cm. 300,-

Zestaw obejmuje: 1) przedmieścia Konstancina zimą; 2) Konstancin. Aleja przy drodze do Jeziornej; 3) Konstancin. Wiosna 1931 r. (na zdjęciu zapewne autorka z siostrą Laurą). Obie siostry zajmowały się fotografią i uczestniczyły w konkursach w okresie międzywojennym. Na odwrocie zdjęć podpisy atramentem z epoki i współczesne w ołówku, poza tym stan dobry.

436. **[Kraków]** – Zespół 5 fotografii krakowskich. Ignacy Krieger. Kraków, ok. 1870-1885 r. Ok. 20 x 25 cm (naklejone na karton późniejszy). 1200,-

434. A. A. Mroczek. Tatry (panorama).

436. Ignacy Krieger. 5 fotografii krakowskich. Ok. 1870-1885.

Ignacy (Izaak) Krieger (1817/1820 – 1889) od 1860 r. był właścicielem zakładu fotograficznego w Krakowie, dokumentującego zabytki i mieszkańców miasta. Prace fotografa to do dziś cenne źródło wiedzy (zwłaszcza dotyczące budynków niezachowanych). Oferowany zespół obejmuje: 1) Główny Rynek z kościółkiem św. Wojciecha, ok. 1870; 2) Kościół Bożego Ciała na Kazimierzu, ok. 1884; 3) Kościół św. Floriana, ok. 1870; 4) Rynek Kleparski, wschodnia część (obecnie Pl. Matejki) – widok od strony Plant i ul. Basztowej w kierunku kościoła św. Floriana, ok. 1870; 5) Widok ogólny Wawelu od wschodniej strony, od dzisiejszej ul. Św. Sebastiana, ok. 1885. Zdjęcia w sepii, naklejone na kartony, dwa miejscami lekko wyblakłe, stan dobry.
Lit.: Album fotografii dawnego Krakowa z Atelier Ignacego Kriegera. Kraków 1989.
(Patrz tablica XXIV)

437. Kursal w Ciechocinku. XIX/XX w.

437. **[Ciechocinek]** – „Kursal w Ciechocinku". XIX/XX w. 220,-

Crystoleum; 17,0 x 22,5 (w świetle oprawy)
Widok jednego z najstarszych budynków w znanym uzdrowisku Ciechocinek, pijalni wód mineralnych wzniesionej w stylu szwajcarskim w parku zdrojowym w latach 80. XIX w. wg projektu Edwarda Cichockiego. Fotografia naklejona na szkło, miejscami wyklejona masą perłową i malowana. Oprawiona w ramę 21,0 x 26,5 cm. Stan dobry.

---

438. **Kiepura Jan** (1902-1966), tenor, najpopularniejszy polski śpiewak okresu międzywojennego. **Eggerth Marta** (1912-2013), węgierska śpiewaczka operetkowa, aktorka, żona Jana Kiepury – Portret małżonków przed willą „Patria". Autograf („Marta Egert"). Krynica [lata 30. XX w., niesygnowana], 13,5 x 8,5 cm. 150,-

Z odręczną dedykacją Marty Eggerth. Niewielkie przybrudzenia, zagniecenia, stan dobry.
(Patrz tablica XXIV)

439. **Lelewel Prot** (1790-1884), oficer napoleoński, poseł na Sejm Królestwa Polskiego, ziemianin, brat Joachima Lelewela. Fotografia portretowa, 1866-1873. Zakład Fotograficzny Waleriana Twardzickiego w Warszawie; fotografia o wym. 8,5 x 5,0 cm, na kartonie firmowym 9,8 x 5,8 cm. 200,-

Walerian Twardzicki (1838-1907), fotograf warszawski, pracujący także w Lublinie, ceniony przede wszystkim za portrety, nie tylko arystokracji i znanych warszawiaków, ale także typów ludowych (przekupek, domokrążców, włóczęgów). Atelier przy ul. Żabiej w pałacu ordynata Zamoyskiego pro-

435. Konstancin. Lata 30. XX w.

439. Prot Lelewel. 1866-1873.

440. Prezydent Lwowa Józef Neumann. 1929.

441. Irena Solska. 1896.

wadził w latach 1866-1873. Poniżej fotografii opis piórem, drobny fragment kolorowany, niewielkie zabrudzenia.

440. Neumann Józef (1857-1932), prezydent Lwowa, uczestnik walk o Lwów 1918-1919. Portret. Lwów [1929]. „Ata" Zakład fotograficzny L. Wieleżyński, 14,5 x 10,5 (w passe-partout z epoki 27 x 18 cm). 250,-

Z odręczną dedykacją na odwrocie Józefa Neumanna dla druha Naczelnika Bronisława Napiórkowskiego z okazji 25. rocznicy założenia Gniazda „Sokół IV", którego kreślący słowa był współzałożycielem i pierwszym prezesem. Wizerunek w gali orderowej (m.in. Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski, podwójny Krzyż Walecznych i Krzyż Obrony Lwowa). Drobne zaplamienia na odwrocie (po wyjęciu z ramki), poza tym stan bardzo dobry.

441. Solska Irena (1875-1958), aktorka teatralna. Kraków 1896. Juliusz Mien. Fotografia gabinetowa 13,8 x 9,8 cm, naklejona na karton firmowy litografowany (16,2 x 10,8 cm). 180,-

Z odręcznym podpisem: „Irena Poświkówna Pomian" na licu fotografii piórkiem (panieńskie nazwisko aktorki). Debiutowała w 1896 r. w Łodzi jako „Irena Górska" i od tegoż roku, aż do wyjścia za mąż za Ludwika Solskiego w 1899 r., występowała pod pseudonimem „Pomian" na deskach krakowskiego Teatru Miejskiego. Uszkodzenia powierzchni fotografii, na odwrocie stempel, poza tym stan dobry.

442. Świętochowski Aleksander (1849-1938), pisarz, czołowy ideolog i przywódca pozytywizmu warszawskiego. Portret. Warszawa [po 1881]. Jan Mieczkowski, 8,0 x 5,5 cm (naklejony na karton firmowy 11,0 x 6,5 cm). 160,-

Portret z wczesnego okresu redagowania warszawskiej „Prawdy" (1881-1902). Karton firmowy zakładu Jana Mieczkowskiego w litografii. Na odwrocie podpis z epoki: „Aleksander Świętochowski" (autograf?). Stan dobry.

443. Witos Wincenty (1874-1945), polityk, działacz ruchu ludowego, późniejszy trzykrotny premier Rzeczypospolitej Polskiej. Portret. Kraków 1911. Franciszek Kryjak, 15 x 10 cm (naklejony na karton firmowy 16,5 x 10,5 cm). 180,-

Fotografia z okresu posłowania do galicyjskiego Sejmu Krajowego, tuż po wyborze na posła do austriackiej Rady Państwa. Karton firmowy Zakładu Artystyczno-Fotograficznego Franciszka Kryjaka w litografii. Na odwrocie napis: „Wincenty Witos: 17/11 1911". Stan bardzo dobry.
(Patrz tablica XXIV)

444. [Ziemianie polscy XIX w.] – Portret zbiorowy absolwentów i słuchaczy Studium Rolnictwa Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Jagiellońskiego (z autografami). Kraków [1898], J. Sebald, 17 x 23 cm, naklejony na karton z epoki (30 x 35 cm). 800,-

Z odręcznymi podpisami 9 spośród 10 widniejących na zdjęciu, absolwentów z lat 1898-1899: 1) Romuald Szpor; 2) Stanisław Załęski (1876-1939), późniejszy właściciel dóbr Przezwody koło Sandomierza; 3) Teofil Piotrowski; 4) Wincenty Falewicz (1873-?) z podwileńskich Werk; 5) Antoni Wołkowicki; 6) Konrad Mościcki (1859-1926), późniejszy pierwszy doktor rolnictwa w Polsce; 7) Bronisław Grabkowski (1875-?) z Grabkowa koło Miechowa; 8) Zygmunt Otton; 9) Oktawian Dobraczyński (1871-?), z Gnilców w guberni kijowskiej. Fotografia przedstawia niemalże wszystkich absolwentów Studium Rolnictwa Uniwersytetu Jagiellońskiego (5 z 6), którzy otrzymali tytuł inżyniera rolnictwa. Osobą niepodpisaną na zdjęciu jest prawdopodobnie absolwent rocznika 1898 Bronisław Bochenek. W prawym dolnym rogu zdjęcia tłocz.: „J. Sebald". Na odwrocie pieczątka firmowa: „Zakład Art. Fotograficzny Józefa Sebalda (dawniej W. Rzewuskiego)". Zbrązowienia kartonu, niewielkie przybrudzenia na odwrocie. Stan samej fotografii bardzo dobry. Charakterystyczna fotografia ziemian polskich z zaboru rosyjskiego, kształcących się w polskiej Galicji.

444. Absolwenci Studium Rolnictwa Wydziału Filozoficznego UJ. 1898.

FOTOGRAFIE WOJSKOWE

445. Piłsudski Józef (1867-1935), ówczesny członek Tymczasowej Rady Stanu Królestwa Polskiego, późniejszy Naczelnik Państwa i Marszałek Polski – Józef Piłsudski z adiutantem Bolesławem Wieniawą-Długoszowskim przed Hotelem Brühlowskim w Warszawie. Warszawa 1916 [Wacław Saryusz-Wolski], 8,5 x 13,5 cm. 250,-

Komendant Józef Piłsudski wraz ze swoim adiutantem Bolesławem Wieniawą-Długoszowskim (1881-1942), późniejszym generałem brygady Wojska Polskiego, podczas pobytu w Warszawie w dn. 15 XII 1916 r. Autorem tej znanej i rozpowszechnianej fotografii był Wacław Saryusz-Wolski (1870-1933), w latach 1916-1929 właściciel zakładu fotograficznego przy Krakowskim Przedmieściu 7. Odbitka na papierze srebrowo-żelatynowym z epoki, z wyraźnymi śladami wysrebrzenia (lustrzenia). Z prawej strony niewielkie czerwone zabarwienie (tusz?), poza tym stan dobry.

446. Piłsudski Józef (1867-1935) – Portret zbiorowy uczestników chrzcin. Warszawa [1916-1917]. B. Mieszkowski, 18 x 24 cm (naklejona na karton firmowy 28 x 38 cm). 600,-

W części centralnej Józef Piłsudski w mundurze legionowym jako uczestnik chrzcin (ojciec chrzestny dziecka?). W tym samym rzędzie, drugi od lewej Michał Sokolnicki (1880-1967), ówczesny sekretarz osobisty Piłsudskiego, późniejszy dyplomata; pomiędzy Komendantem a matką dziecka ksiądz Henryk Ciepichałł (1886-1934), kapelan i kapitan Legionów Polskich; drugi od prawej, z odznaką I Brygady Legionów Polskich Gustaw Daniłowski (1872-1927), powieściopisarz. Dokładny czas i okoliczności powstania fotografii nieznane (lista chrześniaków Józefa Piłsudskiego jest znana zaledwie w zarysie). Zdjęcie autorstwa Bolesława Mieszkowskiego (1873-1967), właściciela zakładu fotograficznego przy ul. Nowy Świat 27 (tłocz. w kartonie znak firmowy: „Photogr. B. Mieszkowski, Varsovie"). Uszkodzenia

447. Wizyta Józefa Piłsudskiego w Kaliszu. 1921.

teki i kartonu, ślady zalania na obrzeżach. Zdjęcie z niewielkim zniekształceniem, w dwóch miejscach zarysowane, stan ogólny dobry.
(Patrz tablica XXII)

447. Piłsudski Józef (1867-1935) – Wizyta Naczelnika Państwa w Kaliszu w dn. 15 V 1921 r. Zespół trzech fotografii. Kalisz 1921. „Agencja Fotograficzna Marjan Fuks", 10,0 x 12-13,5 cm. 450,-

Zdjęcia zbiorowe z wizyty ówczesnego Naczelnika Państwa Polskiego Marszałka Józefa Piłsudskiego w Kaliszu. Przedstawiają Marszałka z kompanią honorową na kaliskim dworcu; powitanie chlebem i solą przez młodzież oraz udział Naczelnika Państwa w żołnierskim obiedzie w parku miejskim. Jednodniowy pobyt Marszałka w Kaliszu był związany m.in. z poświęceniem sztandaru miejscowego 29 PP Strzelców Kaniowskich i defiladą jednostki z udziałem 25 Pułku Ułanów Wojska Polskiego. Pieczęcie autora Mariana Fuksa (1884-1935), fotografa, fotoreportera i filmowca, prowadzącego już od 1910 r. działalność agencyjną obsługującą nie tylko polską prasę. Niniejsze zdjęcia wg adnotacji kredką na odwrocie były opublikowane w nr 22 „Nowości Ilustrowanych" z 28 V 1921 r. Fotografie z lekkim śladem po zalaniu, na jednym ucięty lewy górny narożnik, stan ogólny dobry.

448. [Piłsudski Józef] – Pogrzeb Józefa Piłsudskiego w Warszawie. Warszawa 1935. Press-Bild-Zentrale Gmbh, 18 x 25 cm. 120,-

Przemarsz konduktu żałobnego z trumną Józefa Piłsudskiego, na lawecie zaprzężonej w sześć koni, ulicą Krakowskie Przedmieście. Na odwrocie pieczęć w języku niem. niemieckiej firmy prasowej, właścicielki prawa do zdjęcia oraz w języku pol. jej polskiego przedstawicielstwa w Warszawie. Drobne zagięcia narożników, poza tym stan bardzo dobry.

448. Pogrzeb Józefa Piłsudskiego w Warszawie. 1935.

449. **Zaruski Mariusz** (1867-1941), oficer 1 Pułku Ułanów Legionów Polskich, późniejszy generał brygady Wojska Polskiego, taternik i żeglarz. **Głuchowski Janusz** (1888-1964), oficer 1 Pułku Ułanów Legionów Polskich, późniejszy generał dywizji Wojska Polskiego – Beliniacy podczas odpoczynku. Portret zbiorowy. [B.m. 1914/1915, niesygnowane], 12 x 17 cm. 400,-

Ułani podczas odpoczynku, wśród nich wymienieni ówcześni młodsi oficerowie 1 Pułku Ułanów Legionów Polskich, zwanego popularnie „Beliniakami" od dowódcy jednostki Władysława Belina-Prażmowskiego. Fotografia z epoki. Stan bardzo dobry.

450. **[Legiony Polskie]** – Portret oficera Legionów Polskich. Prague [Praga, lata 1914-1916]. American Photo Studio, 13,0 x 7,5 cm (naklejona na karton firmowy 16 x 8 cm). 150,-

Zdjęcie podporucznika Legionów Polskich w czapce z Orzełkiem legionowym, wykonane w atelier fotograficznym w Pradze czeskiej. Nazwa zakładu fotograficznego tłoczona złotem na tekturce. Stan bardzo dobry.
(Patrz tablica XXIII)

451. **[Legiony Polskie] –** 2. i 3. Pułk Piechoty Legionów Polskich. Zespół 26 fotografii, 1914-1915, 9 x 14 cm. 1000,-

Zbiór niesygnowanych zdjęć 2. i 3. Pułku Piechoty Legionów Polskich w Karpatach (z wymienionych jednostek powstała nieco później II Brygada Legionów Polskich). Wśród nich m.in.: grupa oficerów w Zielonej z płk. Zygmuntem Zielińskim, ppłk. Józefem Hallerem i kpt. Władysławem Ostoja-Zagórskim; odjazdy 2 PPLeg. W Rafajłowej przed odjazdem pod Mołotków w październiku 1914 r.; transport rannych po bitwie pod Mołotkowem; obóz obok kolejki w Rafajłowej. Na odwrocie jednej fotografii korespondencja studenta-legionisty (?) Zygmunta Raczyńskiego. Tego typu zdjęcia

449. Beliniacy podczas odpoczynku. (Mariusz Zaruski, Janusz Głuchowski). 1914/1915.

pełniły także rolę pocztówek wysyłanych pocztą wojskową do bliskich. Zdjęcia w sepii, w dobrym stanie.
(Patrz tablica XXIII)

452. **[Legiony Polskie]** – Zespół trzech fotografii z życia Legionów Polskich w polowej osadzie zwanej Legionowo nad Styrem na Wołyniu. Legionowo [1916]. Fot. A. Dulęba, 12 x 17 cm. 400,-

Zawiera następujące zdjęcia: 1) Legionowo. Stacja telefoniczna na Wołyniu (fotografia ta we wszelkich publikacjach jest odwrócona); 2) Legionowo. Święta Wielkanocne. Zabawa – taniec „Moskali"; 3) Legionowo. „Święcone". Autorem fotografii był Adam Dulęba (1895-1944), kronikarz i fotograf Legionów Polskich, dokumentujący ich codzienne życie. Na odwrocie pieczęcie: „Fot. A. Dulęba. Legionista" i nota o prawach autorskich z epoki. Ślady po odklejeniu z albumu, poza tym stan bardzo dobry.

453. **[Legiony Polskie]** – Odsłonięcie pomnika Zwycięstwa w m. Czarkowy k. Pińczowa. Fotografia zbiorowa. Pińczów 1928. L. Kochen, 22,5 x 16,5 cm. 360,-

Na polu zwycięskiej bitwy z Rosjanami, stoczonej 23 IX 1914 r. przez pluton Mieczysława Młota Fijałkowskiego z Legionów Polskich, prezydent Ignacy Mościcki (ukazany w części centralnej zdjęcia) odsłonił w dn. 23 IX 1928 r. pomnik. Pomnik ten został wysadzony przez Armię Czerwoną w 1945 r. (odbudowany w 1992 r.). Na odwrocie pieczęć firmowa miejscowego fotografa z Pińczowa oraz opis zdjęcia z dedykacją z 1936 r. Stan bardzo dobry.

454. **[Hallerczycy]** – Portret zbiorowy 19 byłych żołnierzy Błękitnej Armii generała Józefa Hallera. Bielsko [po 1924]. Atelier H. Zuber, 12 x 17 cm, naklejona na karton firmowy z epoki (18 x 23 cm). 300,-

Fotografia zbiorowa weteranów Armii Błękitnej generała Józefa Hallera w mundurach organizacyjnych Związku Hallerczyków i w gali orderowej. Związek Hallerczyków powstał w 1924 r. Suchy tłok zakładu fotograficznego Hugo Zubera z Bielska Białej. Stan bardzo dobry.

454. Portret żołnierzy Błękitnej Armii. Po 1924.

455. [Przysposobienie Wojskowe] – Oficer, trzech podoficerów oraz czternastu uczestników Przysposobienia Wojskowego. Lublin [lata 20./30. XX w.]. Fot. Ludwik Hartwig, 12 x 17 cm. 250,-

Grupa uczestników Przysposobienia Wojskowego. W tym czasie w Lublinie istniała również Sekcja Narciarska Klubu Sportowego „Lublinianka" („Woreyd" 1926, s. 176). Autorem zdjęcia jest Ludwik Hartwig (1883-1975), zasłużony dla Lublina fotograf, **ojciec słynnego fotografa Edwarda i poetki Julii.** Na odwrocie podłużna pieczęć tuszowa zakładu fotograficznego z adresem (urzędowa nazwa ulicy Namiestnikowskiej istniała do 1928 r.) oraz różne adnotacje w ołówku. Stan bardzo dobry.

456. [Generał Józef Dowbór-Muśnicki w Bydgoszczy] – Wkroczenie Wojsk Polskich do Bydgoszczy w dn. 22 I 1920 r. Zespół czterech fotografii. [Bydgoszcz 1920, niesygnowane], 9 x 14 cm. 300,-

Gen. broni Józef Dowbór-Muśnicki (1867-1937), dowódca armii wielkopolskiej, przybył do Bydgoszczy z Poznania w dniu 22 I 1920 r., aby wziąć udział w oficjalnym włączeniu miasta do Polski i województwa wielkopolskiego. Na dwóch zdjęciach wódz armii wielkopolskiej na koniu, m.in. na Pl. Teatralnym (w tle Teatr Miejski zniszczony i rozebrany po 1945 r.). Na kolejnym generał Dowbór-Muśnicki z oficerami podczas mszy polowej na Starym Rynku, gdzie odbywała się uroczystości przejęcia miasta przez polskie władze. Na odwrocie opisy z epoki z błędną datą 1919 [!] oraz ślady odklejenia zdjęć od albumu. Stan dobry.

457. [1. Pułk Strzelców Konnych w Garwolinie] – Zbiór 164 fotografii związanych z 1. Pułkiem Strzelców Konnych stacjonującym w Garwolinie. Fot. Narcyz Witczak-Witaczyński. Lata 30. XX w., różne formaty, album współcz. 4200,-

Autorem zdjęć jest Narcyz Witczak-Witaczyński (1898-1943), który od 1915 r. służył w 1. Pułku Ułanów Krechowieckich, Szwadronie Przybocznym Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza, 1 Pułku Szwoleżerów Józefa Piłsudskiego, a od grudnia 1931 w 1. Pułku Strzelców Konnych w Garwolinie (m.in. jako oficer oświatowy). Był popularnym fotoreporterem wojskowym, współpracował m.in. z pismem „Wiarus". W czasie okupacji współorganizator Obwodu AK w Garwolinie i szef referatu kontrwywiadu

455. Kurs Przysposobienia Wojskowego w Lublinie. Fot. Ludwik Hartwig.

457. 1. Pułk Strzelców Konnych w Garwolinie. Album. Lata 30. XX w.

w jego komendzie, zginął w obozie koncentracyjnym na Majdanku. Oferowany zbiór to zdjęcia pułkowego fotografa, wykonywane podczas manewrów, zawodów konnych, rajdów okolicznościowych (hubertusów), życia codziennego pułku, parad, świąt narodowych i pułkowych. Większość dotyczy Garwolina i okolic oraz różnych poligonów kawaleryjskich, a także Warszawy. Niedużą część reprodukowano w książce S. Zielińskiego i L. Nagórnego, „Szwoleżerowie, ułani i strzelcy konni w fotografii

459. Album defilady kawalerii polskiej na krakowskich Błoniach. 1933.

Narcyza Witczak- Witaczyńskiego" (Warszawa 2013). Fotografie w większości niesygnowane, z epoki, przeważnie z lat 1932-1936; w formatach: 15 x 10 cm; 14 x 9 cm oraz 12 x 9 cm. Na czterech z nich podłużna pieczęć tuszowa: „N.Witczak-Witaczyński / chorąży 1. p.strz.kon. / Garwolin, AL. Legionów 16 / L. …". Wśród nielicznych z adnotacjami m.in. święto pułkowe między 9 a 11 maja 1932 r. w Garwolinie (na zdjęciu m.in. mjr dypl. Władysław Chwalibogowski, płk Adam Bogoria-Zakrzewski (dca pułku) i mjr dypl. Remigiusz Grocholski z 1 PSK; mjr dypl. Józef Trepto z 1 P.Szwol. oraz gen. Bolesław Wieniawa-Długoszowski z 2. Dywizji Kawalerii i Aleksander Osiński, inspektor armii) oraz wycieczka przedstawicieli pułku do Warszawy w dn. 24 VI 1931. Zdjęcia z epoki, częściowo obcinane po amatorsku gilotyną. Stan więcej niż dobry. Cenny materiał ikonograficzny dotyczący kawalerii polskiej okresu międzywojennego.
(Patrz tablica XXIII)

458. [Kraków] – Zespół sześciu fotografii z wielkiej rewii kawalerii na krakowskich Błoniach w dn. 6 X 1933 r. [Kraków 1933, niesygnowane], 8,5 x 14,0 cm. 480,-

Zdjęcia przedstawiają przeważnie oddziały kawalerii Wojska Polskiego i cywilów zdążających na defiladę, oddali kopiec Kościuszki. Fotografie z epoki nieco wyblakłe, stan ogólny dobry.

– Ostatnia defilada kawalerii na krakowskich Błoniach –

459. Album defilady kawalerii polskiej na krakowskich Błoniach dn. 6 X 1933 r. z udziałem Marszałka Józefa Piłsudskiego. Kraków 1933. [Agencja Fotograficzna „Światowid"], k. [11], fot. [22], 25 x 33 cm, opr. pł. z epoki. 9500,-

Album stanowi fotograficzny zapis kronikarski z uroczystości 250-lecia zwycięstwa pod Wiedniem Jana III Sobieskiego i związanej z tą rocznicą wielkiej rewii dwunastu pułków kawalerii polskiej na krakowskich Błoniach przed Marszałkiem Józefem Piłsudskim. Wśród zdjęć znalazły się przygotowania do rewii (m.in. przemarsze przez Kraków różnych pułków, w tym kawaleria KOP), fragmenty defilady, różne ujęcia Marszałka Piłsudskiego na trybunie honorowej (sam lub w asyście towarzyszącego mu płk Witolda Warthy), w otoczeniu polskiej generalicji lub attachés wojskowych różnych państw oraz

w katedrze wawelskiej podczas składania hołdu zwycięzcy spod Wiednia. Album zawiera również wizerunki osób towarzyszących marszałkowi, m.in. prezydenta Ignacego Mościckiego, premiera Janusza Jędrzejewicza, biskupa polowego Józefa Gawliny i arcybiskupa Adama księcia Sapiehy oraz generałów Leona Berbeckiego, Kazimierza Fabrycego, Daniela Konarzewskiego, Bernarda Monda, Jerzego Narbut-Łuczyńskiego, Mieczysława Norwid-Neugebauera, Gustawa Orlicz-Dreszera (dowodzącego całą rewią), Aleksandra Osińskiego, Juliusza Rómmla i Bolesława Wieniawy-Długoszowskiego. Niektóre z prezentowanych ujęć stanowią wariant, który nie został wykorzystany w oficjalnych publikacjach prasowych. Zbiór obejmuje łącznie 22 zdjęcia, z czego 6 dużego, rzadko spotykanego formatu (ok. 23 x 18 cm). Fotografie (według informacji Narodowego Archiwum Cyfrowego) powstały na zamówienie największego koncernu prasowego II Rzeczypospolitej – „Ilustrowanego Kuriera Codziennego", który dysponował własną Agencją Fotograficzną „Światowid". Niektóre ze zdjęć identyczne z autorskimi pracami Witolda Pikiela (1895-1943), najpopularniejszego fotografa rządowego i wojskowego, którego prace reprodukowała cała ówczesna prasa. Autor dbał, aby jego zdjęcia były opatrzone nazwiskiem, najczęściej w postaci pieczęci firmowej na odwrocie – z uwagi na umieszczenie zdjęć w albumie brak możliwości weryfikacji. Inne z fotografii występujących w albumie tożsame z pracami krakowskiego fotografa Stanisława Kolowca (1904-1968). Wewnątrz okładki albumu napis piórkiem z epoki: „Święto kawalerii – Kraków 6 X 1933 r. Uroczystości Batorego i Sobieskiego". Przetarcia oprawy, drobne przykurzenia okładzin. Stan fotografii bardzo dobry. **Rzadkie fotografie dużego formatu.**
(Patrz tablica XXII)

PAMIĄTKI HISTORYCZNE I PATRIOTYCZNE

POWSTANIA POLSKIE

460. [Powstanie listopadowe] – Krzyżyk z Olszynki Grochowskiej „Z Olszynki. Dnia 25. Lutego 1831 r.”. Polska, po 1831 r. 5000,-

Drewno olchowe, złoto; 4,0 x 3,5 cm
Na skrzyżowaniu drewnianych ramion krzyża (zakończonych złotymi skuwkami) grawerowany na złotej kostce tekst: „Dnia 25. Lutego 1831 r.”; na odwrocie „Z Olszynki”. Krzyżyk pamiątkowy wykonany po klęsce powstania listopadowego, według tradycji z drewna drzewa olchowego rosnącego w miejscu najkrwawszej bitwy na przedpolach Warszawy, w której oddziały polskie powstrzymały natarcie Rosjan. Inicjatorką wykonywania tego typu pamiątki narodowej była Klaudyna Potocka, opiekująca się emigrantami popowstaniowymi w Dreźnie. Poza krzyżykami z drewna olchowego wykonywano także igielniki, często oba przedmioty tworzyły zestawy umieszczone w specjalnym etui z herbami Polski i Litwy, pełniąc rolę narodowych relikwii. Na górnym ramieniu kółeczko do zawieszenia. Stan bardzo dobry. Znakomity stan zachowania wskazuje, że krzyżyk przechowywany był i przekazywany z pokolenia na pokolenie ze szczególną czcią, jako narodowa, a zapewne i rodzinna pamiątka. **Wielka rzadkość.**
Lit.: G. Kieniewiczowa, Pamiątki powstań narodowych, Warszawa 1988
(Patrz tablica XXVII)

461. [Manifestacje patriotyczne] – Krzyżyk żałobny ze wstążką. Polska, 1861 r. 4000,-

Żelazo; 8,5 x 4,5 cm; czarna wstążka z cienkiego rypsu jedwabnego, z cienką, białą żyłką oraz z metalową klamerką regulującą długość, o długości ok. 120 cm.
Krzyżyk żałobny z okresu przed wybuchem powstania styczniowego, upamiętniający wydarzenia 1861 r. Na ramionach krzyża napis: „25 27 Lut. Pamiątka 8. Kwiet. 1861”; na drugiej stronie: korona cierniowa z przeplecioną gałązką palmową oraz napis „Warszawa”. Dekorację stanowiły czytelne symbole męczeństwa (korona cierniowa, liście palmowe) oraz wiary w zmartwychwstanie (krzyż). Napisy dotyczą wydarzeń, które miały miejsce w Warszawie. 25 lutego 1861 r. **w trzydziestą rocznicę bitwy pod Olszynką Grochowską** odbyła się na Starym Mieście manifestacja, zakończona brutalną interwencją wojska rosyjskiego oraz aresztowaniami. 27 lutego w kościele Karmelitów na Lesznie odprawiono nabożeństwo żałobne za Artura Zawiszę i Szymona Konarskiego. Następnie uroczysta procesja żałobna udała się w kierunku Starego Miasta, gdzie doszło do starć z wojskiem. Śmierć 5 manifestantów stała symbolicznym początkiem nowego etapu walki o niepodległość. Zamieszki wybuchły ponownie 8 kwietnia po pogrzebie sybiraka Ksawerego Stobnickiego i manifestacji na Placu Zamkowym. W okresie tym jedną z form manifestacji uczuć patriotycznych stało się noszenie biżuterii o charakterze żałobnym, wśród której dominowały właśnie krzyżyki. Stan dobry**. Rzadkie z zachowaną oryginalną czarną wstążką do zawieszenia krzyżyka na szyi.**
Lit.: G. Kieniewiczowa, Pamiątki powstań narodowych, Warszawa 1988, s. 68, poz. 75, il.
(Patrz tablica XXVII)

462. [Powstanie styczniowe] – Stempel z Orłem i Pogonią do odbijania na dokumentach powstańczych. Polska, 1863 r. 2800,-

Brąz, prostopadłościan; 2,3 x 2,1 x 2,2 cm
Tłok z herbem Polski i Litwy pod koroną królewską otwartą, używanym na dokumentach powstańczych. Niemal identyczny herb został wyciśnięty na przepustce wydanej przez Główną Kwaterę Dyktatora gen. Mariana Langiewicza w marcu 1863 r., reprodukowanej w książce „Powstanie styczniowe", Warszawa 2013, s. 65. Oferowany tłok ma uszkodzoną ramkę tarczy z Orłem, prawdopodobnie został wycofany i zastąpiony przez nową pieczęć, której odbicie znajdziemy na w/w przepustce (co świadczy o pochodzeniu z tego samego warsztatu). Stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica XXVII)

463. [Powstanie styczniowe] – Pierścień z tarczą trójpolową z Orłem, Pogonią i św. Michałem. 1400,-

Złoto, srebro, emalia; śr. obrączki 2 cm.
Emaliowana srebrna tarcza z herbem stosowanym od powstania styczniowego, zamontowana na złotej obrączce, zdobnej w ornamenty florystyczne. Typowy przykład polskiej biżuterii patriotycznej, używanej do czasów I wojny światowej. Mało widoczne ubytki emalii, stan dobry.

464. [Powstanie styczniowe] – Papierośnica – wykonana na zesłaniu na Syberii. 1868 r. 3000,-

Kość, metalowe zawiaski oraz zapięcie (mosiądz), guma; 11,5 x 6,0 x 2,0 cm
Papierośnica wykonana z kości, z płaskorzeźbioną dekoracją na wieczku: wewnątrz spiętych kłódką kajdan (symbolu niewoli) inicjał „M.Z." (?) oraz napis: „Sybir 1868". Przedmiot, stanowiący pamiątkę z zesłania na Syberię po powstaniu styczniowym, wykonany zapewne przez samego powstańca. Katalog fotografii powstańców styczniowych i zesłańców syberyjskich ze zbiorów Muzeum Historycznego m. st. Warszawy [„Powstanie styczniowe i zesłańcy syberyjscy", t. II, opr. Elżbieta Kamińska; s. 134, fot. 30/3] – podaje notę biograficzną zesłańca **Mikołaja Zwolińskiego** (1842 lub 1844-1914), którego monogram odpowiadałby inicjałowi na papierośnicy. Skazany na 12 lat ciężkich robót, trafił najpierw do Tobolska, w 1866 r. do guberni kostromskiej, a później wrócił do kraju. Pochowany na warszawskich Powązkach. Pęknięcia kości (częściowo zabezpieczone metalowymi klamrami), drobne otarcia i zabrudzenia, metalowy zameczek uszkodzony. Wewnątrz zamontowane stare gumki do podtrzymywania papierosów. **Unikat.**
(Patrz tablica XXVII)

465. [Czarna biżuteria] – Korale z krzyżykiem żałobnym. 2. poł. XIX w. 1600,-

Krzyżyk – szkło czarne prasowane, wtopione nitki szkła mlecznego; 3,5 x 5,5 cm; korale (gagat lub szkło), nić bawełniana, metal lakierowany; długość ok. 110,0 cm
Charakterystyczna dla okresu żałoby narodowej biżuteria – wykonana z taniego materiału (ponieważ kosztowności oddawano na rzecz powstańców), z krzyżem – symbolem męki, ale także odrodzenia. Krzyżyk ozdobiony delikatną dekoracją, z wtopionych nitek szkła mlecznego, tworzących wzór łańcucha o podłużnych ogniwach, wypełnionych złotą pastą szklaną; wyrób dobrego warsztatu szklarskiego (Czechy, może nawet Wenecja), złożony w całość ze sznurem korali typowych dla biżuterii żałobnej tego okresu (z gagatu dającego się łatwo rzeźbić lub szkła). Przetarcia złocenia, drobne uszkodzenia krzyżyka, poza tym stan dobry.
Lit.: G. Kieniewiczowa, Pamiątki powstań narodowych, Warszawa 1988

466. [Czarna biżuteria] – Łańcuch żałobny. Polska (?), 2. poł. XIX w. 1200,-

Koraliki (szkło czarne), nić bawełniana; długość 218 cm, szerokość ok. 2,0 cm
Ozdobny pasek – łańcuch, zakończony chwostami, noszony jako żałobna ozdoba, na szyi lub przewiązywany w pasie. Element sentymentalno-żałobnej galanterii modnej w tym czasie w całej Europie, być może stosowany w Polsce w trakcie żałoby narodowej po 1861 r. i później, w związku z powstaniem styczniowym; wskazywać na to może symbolika łańcucha – odniesienie do ucisku i niewoli. Stan dobry.

467. [Modlitewnik warszawskiej rodziny Styfi] – Modlitewnik rodzinny. Warszawa 1863, k. [80 – rękopis], tabl. ryc. 3, 21,5 cm, opr. koralikowa z epoki, skóra, brzegi k. złoc. 3000,-

465. Biżuteria żałobna. 2. poł. XIX w.

467. Modlitewnik rodziny Styfi. 1863.

Rękopiśmienna książka do nabożeństwa zawierająca modlitwy i pieśni religijne (na karcie tyt. data „1863", ostatnie wpisy datowane 1918 i 1945). Pisane różną ręką; zawiera m.in. „Polskie Ojcze Nasz za jedność i zgodę rodaków przez ks. D. Bączkowskiego d. 15 grudnia 1918" („**Zgodę w Ojczyźnie racz zachować Panie**"). Tekst wzbogacony 3 rycinami: wizerunki Chrystusa i Matki Boskiej (staloryty E. Günthera z Leszna) oraz Ostatnia Wieczerza. Na końcu modlitewnika informacja o osobach wpisujących modlitwy – członkach rodziny Styfi (w tym m.in. ceniony warszawski drzeworytnik Jan Styfi (1841-1921) i jego żona Wanda z Wójcickich (1839-1914; córka literata Kazimierza Władysława Wójcickiego); poza tym: Gabriela (1875-1899), Henryk (1908-1965). Na karcie tyt. malowana dekoracja typowa dla okresu powstania styczniowego (symbole męki i zwycięstwa: krzyż, korona cierniowa, gałązka palmowa). **Oprawa koralikowa:** brązowa skóra, ze złoc., zachowane fragmenty ozdobnej klamry. Na obu okładzinach i grzbiecie dekoracja wykonana z koralików, tworząca wizerunek krzyża i wizerunek Matki Boskiej (?), na grzbiecie symbole Eucharystii (pelikan, kielich, winne grona) – całość utrzymana w szaro-czarnych barwach, typowych dla okresu żałoby narodowej. Na karcie przed tekstem wpis: Henryk Styfi. Modlitewnik zapisany tylko w około ¼ (pozostałe karty puste). Ubytki koralików, zwłaszcza na grzbiecie i tylnej okł., otarcia skóry opr., niewielkie zaplamienia kart (zwłaszcza staloryтów), poza tym stan dobry**. Rzadkie.**
(Patrz tablica XXVI)

---

468. [Czasy Odsieczy Wiedeńskiej] – Medalion z agnuskiem. Włochy, 1683 r. 6000,-

Owalny medalion z uszkiem do zawieszenia, w srebrnej oprawie; 8,0 x 6,5 cm, pieczęć śr. 6,5 cm. Wewnątrz medalionu, który stanowi jednocześnie relikwiarz, umieszczono Agnus Dei z wosku ze świec z Bazyliki Watykańskiej, z pieczęcią papieża Innocentego XI (1611-1689). Tradycja wyrabiania takich agnusków sięga wczesnego średniowiecza. Woskowe medalioniki pochodzące z Rzymu przechowywano w polskich domach jak świętość i cudowną ochronę przeciwko chorobom, piorunom i innym klęskom. Oprawiano je zwykle jak relikwie. Oferowany agnusek poświęcony został w 7 roku pontyfikatu – w 1683 r. – przez papieża Innocentego XI, który był zaangażowany w organizację obrony Europy przed wojskami tureckimi. To jemu Jan III Sobieski ofiarował zdobytą pod Wiedniem chorągiew, uznaną

468. Pamiątka Wiktorii Wiedeńskiej, 1683.

470. Ramka do miniatury. I ćw. XIX w.

za chorągiew Proroka. Na rewersie medalionu wprawiono miniaturę przedstawiającą Ukrzyżowanie (olej na blasze). Stylistyka oraz cechy technologiczne wskazują na dobry warsztat włoski. Oferowany przedmiot stanowi pamiątkę z pielgrzymki do Rzymu, odbytej około 1683 r., być może wiążącej się z odniesioną Wiktorią Wiedeńską. Drobne ubytki warstwy malarskiej, poza tym stan dobry.
(Patrz tablica XXVI)

469. [Wilno – odznaka masońska] – Znak loży „Doskonała Jedność" na Wschodzie Wilna. Wilno, przed 1822 r. 4000,-

Odlew, złocenie i malowanie na emalii, zamknięcie agrafkowe; 6,4 x 6,4 cm.
Loża masońska, założona w Wilnie 27 XII 1781 r. z prawem zakładania lóż symbolicznych na Litwie. Reaktywowana w 1810 r., zakryta w 1812 r., wskrzeszona w 1816 r. Od 1819 r. rytu szkockiego, czynna do kasaty wolnomularstwa w 1821 r. W jej szeregach czynni byli bracia-wolnomularze: Ignacy Chodźko (1794-1861), powieściopisarz okresu Oświecenia, współautor Encyklopedii Powszechnej Orgelbranda; Jan Chodźko, sędzia; ksiądz prałat Michał Dłuski (aktywny członek wielu lóż), Jan Norwid i Michał Sobieski. Odznaka w kształcie gwiazdy z dwoma nałożonymi na siebie ramionami, w części centralnej na emalii barwny wizerunek zbrojnego na koniu z szablą w prawej dłoni na tle miasta Wilna, obrazek okolony dwoma wianuszkami, w narożnikach: mitra i litery: „P"; „L."; „D.I." [„Polska"; „Litwa"; „Doskonała Jedność"]. Całość górnego ramienia gwiazdy okolona złoconym stylizowanym sznurkiem zwieńczonym chwostami; ramiona dolne gwiazdy karbowane pionowo. Ślady otarć i zarysowania, stan ogólny bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz tablica XXVI)

470. [Czasy napoleońskie] – Ramka do miniatury portretowej. Polska, 1. ćw. XIX w. 1200,-

Srebro złocone, wycinane, grawerowane, wybita próba 12; wym. otworu na miniaturę 3 x 2,1 cm, wymiar całości 5,8 x 7 cm.
Patriotyczna ramka na miniaturę z wizerunkiem osoby wojskowej lub urzędnika państwowego (w stylu klasycystycznym, dekorowana sztandarami oraz orłem). Z tyłu wieczko do mocowania portretu i podpórka do stawiania na stole. Dobrej klasy przedmiot z epoki napoleońskiej. Stan dobry.

471. Kieliszki z godłem powstańczym oraz napisem „Boże zbaw Polskę". Polska, pocz. XX w. 900,-

471. Kieliszki. XX w.

475. Papierośnica z mapą teatru wojny. 1914-1915.

Mosiądz srebrzony, emalia; 2 sztuki o wysokości 13,5 cm, czara o średnicy 3,0 cm i wysokości 4,0 cm
Para kieliszków, na wysokiej, kręconej nóżce, z czarami dekorowanymi nałożonym godłem Rzeczpospolitej z okresu powstania styczniowego – na czerwonej emalii polski Orzeł, na błękitnej litewska Pogoń, na białej rusiński Archanioł Michał. Poniżej na wstędze napis: „Boże zbaw Polskę". Wyrób związany najprawdopodobniej z obchodami kolejnej rocznicy powstania styczniowego, opatrzony najbardziej nośnym symbolem tego zrywu patriotycznego – trójdzielną tarczą z godłem Tymczasowego Rządu Narodowego, ustanowionym w maju 1863. Przetarcia srebrzenia, ślady patyny, poza tym stan dobry.

472. Cztery kieliszki z Orłem pod koroną. Francja, ok. 1910 r. 800,-

Srebro pr. 2; 4 sztuki o wys. 4,0 cm, średnicy 3,5 cm
Zestaw czterech kieliszków dekorowanych fryzem z liści laurowych – w centrum nałożony półplastyczny Orzeł w koronie (wg wzoru z okresu Królestwa Kongresowego). Pod wylewem francuska cecha z głową Minerwy, dla srebra pr. 2. Na spodzie znak złotnika w rombie: „POT" (Ernest Pot – złotnik czynny na pocz. XX w.). Stan dobry.

473. [Książę Józef Poniatowski] – Puzderko z wizerunkiem księcia Józefa Poniatowskiego. Francja, lata 30.-40. XIX w. 1000,-

Skóra tłoczona, miedź, tektura; średnica 8,0 cm, wysokość 3,0 cm
Puzderko obite skórą z tłoczoną słynną sceną śmierci księcia Józefa Poniatowskiego w nurtach Elstery. Poniżej napis: „Prince Ponia.". Boki puzderka dekorowane delikatnym ornamentem empirowym. Od spodu pudełeczko wypełnia skórzany mieszek ze spiralnie skręconym rękawkiem z zachodzących na siebie wachlarzowo listków. Trudno jednoznacznie określić funkcję puzderka; mogło służyć jako tabakiera albo portmonetka. Drobne uszkodzenia i ubytki skóry, stan dobry.
(Patrz tablica XXVI)

474. [Napoleon I] – Medal z okazji otwarcia dla publiczności Kościoła Inwalidów z sarkofagiem cesarza Napoleona. 1853 r. 200,-

Brąz; waga 4,5 g, średnica 2,3 cm.
Awers: „Napoleon I Empereur", sygn.: „C.T.". Popiersie Napoleona I z wieńcem laurowym na skroni. Rewers: sarkofag cesarza na piedestale z napisem: „Tombeau de Napoleon"; „Inaugure le 5 Mai / 1853". W 1840 r. jeszcze za panowania Ludwika Filipa I sprowadzono zwłoki cesarza z Wyspy św. Heleny. Medal wydano z okazji udostępnienia publiczności Kościoła Inwalidów, gdzie złożono trumnę ze zwłokami Napoleona, w ozdobnym sarkofagu autorstwa Viscontiego. Według katalogu Böhma, Eine

476. Korpus Kadetów. Papierośnica.

477. 6 Pułk Artylerii Polowej. Papierośnica.

soltene Medaille aus Bronze, 1861, s. 48-49, medal ten otrzymały w pierwszym rzędzie osobistości, które uczestniczyły w uroczystości odsłonięcia sarkofagu. Istnieje także druga, większa, odmienna wersja tegoż medalu. Niewielkie ślady patyny i uszkodzenia, poza tym stan dobry.

475. [Polska w I wojnie światowej] – Papierośnica z grawerowaną mapą teatru wojny. 1914-1915 r. 3000,-

Srebro, emalia; 8,5 x 13,5 cm, waga ok. 280 g.
Na wieczku papierośnicy grawerowana mapa ziem polskich z granicą zaboru rosyjskiego i Austro-Węgier, biegnącą od Opoczna i Końskich poprzez Lublin i Chełm, Kowel, Równe i Husiatyn, Kraków, Tarnów i Lwów po Kołomyję i Czerniowce oraz po północny fragment Węgier. Granica zaznaczona zielenią i czerwienią, na niebiesko zaznaczono rzeki. Ponadto Kraków i Łuck oznaczone jako twierdze. Na spodzie grawerowany fragment mapy Królestwa Polskiego z Warszawą i Siedlcami oraz okręgiem białostockim. Zaznaczono rejony ufortyfikowane w Warszawie, Modlinie, Serocku, Pułtusku i Różanie oraz Brześciu Litewskim. Rzeki Wisła, Bug i Narew w kolorze niebieskim. Nazewnictwo geograficzne w języku niemieckim. Wewnątrz grawerowana dedykacja w języku niemieckim. Niewielkie zarysowania i ślady patyny, stan dobry.

476. [Korpus Kadetów] – Papierośnica z miniaturką odznaki Korpusu Kadetów nr 2 i monogramem w złocie „MW". Warszawa, okres międzywojenny. 1400,-

Srebro (złotnik „M1", pr. srebra 3), wewnątrz złocone; wym. 9,5 x 7,0 cm.
Nałożona emaliowana miniaturka odznaki Korpusu Kadetów nr 2, działającego od 1919 r. w Modlinie, od 1926 r. w Chełmnie na Pomorzu, od 1936 r. połączonego z Korpusem Kadetów nr 3 w Rawiczu. Wykonany w złocie monogram „MW" – z kadry oficerskiej pasuje do płk Mikołaja Wisznickiego (1870-1954), dowódcy tego Korpusu Kadetów w latach 1924-26. Pierwowzorem szkół kadetów była ustanowiona w 1765 r. Szkoła Rycerska. Kształciła ona na poziomie szkoły średniej młodzież, która zasilała kadrę oficerską i zawody cywilne. Stan dobry.

477. [6 Pułk Artylerii – Kraków] – Papierośnica z miniaturką odznaki 6 Pułku Artylerii Polowej, proporczykiem pułkowym i monogramem „KG". Wiedeń, lata 20.-30. XX w. 2000,-

Srebro, wewnątrz złocone, pr. 835; wym. 7,3 x 10,8 cm.
Oficerska papierośnica z miniaturką odznaki krakowskiego pułku artylerii, proporczykiem pułkowym i monogramem właściciela „KG". Jedynym oficerem, którego inicjały pasują, był mjr Karol Grodzicki, dowódca pułku. Pułk brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej i w walkach 1939 r. Na przedmiocie cecha probiercza wiedeńska dla srebra pr. 3, ze znakiem stosowanym od 1922 r.; datująca jest również odznaka pułkowa, wprowadzona w 1929 r., jednakowa dla oficerów i szeregowych; po 1 stycznia 1932 r. pułki artylerii polowej przemianowano na pułki artylerii lekkiej. Papierośnicę wykonaną wcześniej w Wiedniu ozdobiono zapewne później aplikacjami. Stan dobry.

478. Matryca z Orłem. Lata 20. XX w.

482. Odznaka Zjazdu Bibliofilów.1926.

483. Tłok pieczętny. Wyrób konspiracyjny.

484. Tłok z herbem Dąbrowskich.

478. **[Godło II RP]** – Matryca z Orłem. Lata 20. XX w. 800,-

Brąz, metal; śr. 3,5 cm, wys. 2,5 cm.
Wzór Orła używany w Polsce w latach 1919-1927. Matryca do odbijania godła na okładkach dokumentów (paszportach, dowodach osobistych, legitymacjach organizacji) lub odbijania w drukarni na blankietach urzędowych. Wygrawerowany numer „4". Stan dobry.

479. **[Marszałek Józef Piłsudski]** – Popiersie portretowe. **S. Kozikowski**. Okres międzywojenny. 400,-

Gips; wysokość 13,5 cm, podstawa 3,0 x 4,5 cm
Popiersie Marszałka Józefa Piłsudskiego na cokole z napisem: „Kraków", sygnowane na odwrocie: „S. Kozikowski". Stanisław Kozikowski prowadził od 1882 r. do lat 50. XX w. w Częstochowie zakład produkujący dewocjonalia oraz figurki patriotyczne (w tym m.in. Piłsudskiego). Drobne zabrudzenia i uszkodzenia, stan dobry.

480. **[Gabriel Narutowicz]** – Tkanina artystyczna z jedwabiu. Firma „Tkanart". Okres międzywojenny. 120,-

Tkanina 21,5 x 14,0 cm, w papierowych okładkach 23,0 x 16,0 cm
Wizerunek pierwszego prezydenta II Rzeczpospolitej Gabriela Narutowicza na tkaninie wykonanej przez firmę Tkanart, w oryginalnych papierowych okładkach. Na okładce stempel: „№ 111". Drobne zabrudzenia i uszkodzenia oprawy, stan tkaniny bardzo dobry.

481. [Stefan Żeromski] – Tkanina artystyczna z jedwabiu. Firma „Artpol". Okres międzywojenny. 150,-

Tkanina; 22,0 x 14,0 cm
Wizerunek wybitnego pisarza Stefana Żeromskiego na tkaninie wykonanej przez firmę Artpol. Brak papierowych okładek. Drobne zabrudzenie, poza tym stan bardzo dobry.

482. [II Zjazd Bibliofilów Polskich] – Odznaka pamiątkowa. 1926 r. 300,-

Tombak posrebrzany, słupek z nakrętką; ok. 3 cm.
Odznaka II Zjazdu Bibliofilów Polskich we Lwowie w 1926 r. W centrum amorek – symbol miłości do książek, wykorzystywany również w innych odznakach i publikacjach (współcześnie w odznace Towarzystwa Miłośników Książek). Projekt Adama Półtawskiego (1881-1952), grafika i typografa. Na nakrętce: „L. Chyliński, Warszawa". Niewielkie otarcia, patyna na odwrocie.

TŁOKI PIECZĘTNE

483. [AK – Białystok] – Tłok pieczętny do tuszu niemieckiego Prezydenta Policji w Białymstoku. 1941-1944 r. 1600,-

Guma, mosiądz, drewno; śr. stempla 2,2 cm, wysokość 8,3 cm.
Konspiracyjnie wykonany stempel najwyższej władzy policyjnej na obszar białostocki, **służący do podrabiania niemieckich dokumentów.** W czasie okupacji w szeregach konspiracji istniały liczne komórki fałszujące dokumenty niemieckie; nierzadko poziom ich wykonania był tak wysoki, że nie były negowane przez okupantów. Często fałszywy dokument ratował życie albo pomagał przeżyć represje. Obiekt należał do spadkobierców oficera AK z Białostocczyzny. Stan dobry.

484. [Jan Henryk Dąbrowski] – Tłok pieczętny do laku z herbem własnym familii Dąbrowskich. XVIII/XIX w. 3800,-

Brąz; tłok 2,1 x 1,7 cm, wys. z rączką 2,8 cm.
Wyryty herb „Panna z trąbami" używany tylko przez jedną rodzinę Dąbrowskich – z terenów polskich Prus Królewskich. Cechy stylowe pieczęci, tarcza tzw. francuska i mała ilość panopliów wskazują na wykonanie przedmiotu w okresie klasycyzmu na przełomie XVIII/XIX w. Panoplia (czyli sztandary, armaty, szable itp.) były używane na pieczęciach osób wojskowych. W 2. połowie XVIII w. ta rodzina Dąbrowskich była bardzo nieliczna – w okresie tym żył Jan Henryk Dąbrowski (1755-1818), właściciel Winnej Góry w Wielkopolsce oraz jego syn Jan Michał (1783-1827), późniejszy generał armii Księstwa Warszawskiego. Oferowany tłok znalazł się w kolekcji obiektów po prawnuku gen. J.H. Dąbrowskiego – Henryku hr. Mańkowskim z Winnej Góry, stąd można sądzić, że oferowana pieczęć to jedna z kilku prywatnych pieczęci gen. J.H. Dąbrowskiego, służąca do zamykania korespondencji i pieczętowania dokumentów. Do 1939 r. w pałacu w Winnej Górze przechowywano archiwum i osobiste pamiątki po J.H. Dąbrowskim, bohaterze uwiecznionym w „Mazurku Dąbrowskiego". Ślady korozji, patyna, stan dobry.

485. [Wielkopolska] – Tłok pieczętny do laku Komisji Wielkiego Księstwa Poznańskiego. Poznań, 1815 r. 3600,-

Mosiądz, rękojeść drewno; wym. tłoka 4 x 3,6 cm, wys. 9,4 cm.
Wyryty herb Wielkiego Księstwa Poznańskiego – tarcza z Orłem Białym na piersiach Orła pruskiego pod koroną królewską. W otoku napis: „Kr(ólewska) Pr(uska) Pieczęć Komissyyn." i to samo w jęz. niemieckim. Po upadku Napoleona, na kongresie wiedeńskim z terenów Wielkopolski utworzono Wielkie Księstwo Poznańskie. Pieczęć należała do organu państwowego wyższej rangi, gdyż w sąsiednim Królestwie Polskim komisjami nazywano późniejsze ministerstwa. Działająca po 1815 r. komisja immediacyjna (immediat commmission) budowała zręby nowej struktury urzędniczej. W państwie pruskim

485. Wielkie Księstwo Poznańskie. 1815.

486. Herb rodu Bereśniewiczów. Poł. XVIII w.

487. Herb Junosza. Tłok pieczętny.

488. Herb Lubicz. Tłok pieczętny.

489. Herb Ostoja. Sygnet.

490. Herb Plater. Sygnet.

napisy na pieczęciach bywały lakoniczne, bez podawania pełnych nazw. Zwraca uwagę duży format tłoka pieczęci. W drukowanym katalogu pieczęci zachowanych w archiwum w Poznaniu znajduje się jedynie mała pieczątka tego urzędu. Zachowana oryginalna rączka. Stan dobry.

PIECZĘCIE HERBOWE. SYGNETY

486. **[Herb Kościesza]** – Tłok pieczętny do laku z herbem rodu Bereśniewiczów. Wielkie Księstwo Litewskie, ok. poł. XVIII w. 1400,-

Mosiądz; wym. pieczęci 1,9 x 1,7 cm, wys. 3,5 cm.

Herb Kościesza odmienna (ukosem przekrzyżowana), używany przez litewską rodzinę Bereśniewiczów, z której jedna gałąź osiadła w woj. nowogrodzkim. Kartusz okalają panoplia – sztandary, armaty. Wyryte litery: „M B M W N" oznaczają prawdopodobnie stanowisko typu mierniczy, mostowniczy województwa nowogródzkiego. Typowy rodzaj szlacheckiej pieczęci używanej w okresie staropolskim, noszonej na co dzień. Stan dobry.

487. [Herb Junosza] – Tłok pieczętny do laku w kształcie fantazyjnej ryby z wyrytym klejnotem herbu Junosza – baranem wyskakującym z korony szlacheckiej. Polska, XIX/XX w. 2400,-

Srebro złocone i cyzelowanie; śr. tłoka 1,8 cm, wys. 3,6 cm.
Pieczęć będąca ozdobą biurka, z wygrawerowaną koroną szlachecką pięciopałkową i wyskakującym baranem – klejnotem czyli górną częścią herbu. Motyw używania tylko samego klejnotu jako znaku rodzinnego powstał w Wielkiej Brytanii. Herb rozpowszechniony w Polsce i na Litwie u ponad 500 rodów. Artystycznie wykonany przedmiot dla szlachty o wyższym statusie materialnym. Stan dobry.

488. [Herb Lubicz] – Tłok pieczętny do laku z herbem Lubicz. Polska, pocz. XX w. 1400,-

Brąz złocony, rączka kościana; pole tłoka 1,9 x 1,7 cm, długość 8 cm.
Rozpowszechniony w Koronie i w Wielkim Księstwie Litewskim herb, należący do ponad tysiąca rodów. Elegancki przedmiot, luksusowo wykonany dla zamożniejszych przedstawicieli szlachty. Stan dobry.

489. [Herb Ostoja] – Sygnet z herbem Ostoja. Polska, okres międzywojenny. 2400,-

Złoto pr. 3, agat dwuwarstwowy; wym. kamienia 1,4 x 1 cm, średnica obrączki 1,9 cm.
Typowy sygnet szlachecki z okresu międzywojennego, z herbem Ostoja rozpowszechnionym w Koronie i Wielkim Księstwie Litewskim. Z ponad 700 rodzin tego herbu można wymienić: Bogusławskich, Gajewskich, Kawęczyńskich, Ostaszewskich, Sendzimirów, Zagórskich, a na Litwie magnacką rodzinę Słuszka, Bohatyrewiczów oraz Czeczotów. Stan dobry.

490. [Herb Plater] – Sygnet z herbem hr. Plater. Polska, okres międzywojenny. 2400,-

Złoto pr. 3, płytka stalowa (złotnik „HM"); wym. płytki 1,4 x 1 cm; średnica obrączki 1, 8 cm.
Herb Plater wyryty pod koroną hrabiowską rodziny Plater przydomku Broel, osiadłej na Litwie i Polsce centralnej. Z rodziny tej pochodziła Emilia Plater (1806-1831), bohaterka powstania listopadowego na Litwie. Jest to podstawowy herb Platerów używany od średniowiecza. Tutaj w wersji polskiej z trzema piórami w hełmie zamiast skrzydeł. Gałąź rodu z dodanym nazwiskiem Zyberk miała w tarczy dodatkowo herb Zyberków. Stan dobry.

491. [Herb Pobóg] – Tłok pieczętny z herbem Pobóg. Polska, XVIII w. 900,-

Brąz; śr. tłoka 2 x 1,8 cm, wys. 2,8 cm
Typowa szlachecka pieczęć do pieczętowania dokumentów i zamykania korespondencji, wykonana w formie breloka z dziurką do zamontowania na łańcuszku, jako przedmiot codziennego użytku. Herb Pobóg znany w Polsce od średniowiecza, a podczas Unii w Horodle w 1413 r. przeniesiony na Litwę. Używało go kilkaset rodzin, w tym: Brudziński, Dmochowski, Dmowski, Goszczyński, Jundziłł, Kielanowski, Koniecpolski, Lenartowicz, Malinowski, Moniuszko, Orzeszko, Tołłoczko. Stan dobry.

492. [Załuscy] – Tłok pieczętny do laku z herbem Junosza pod koroną hrabiowską. Polska, II poł. XIX w. 1600,-

Srebro, kość; wym. tłoka 1,9 x 1,6 cm, długość 9,2 cm.
Pieczęć przedstawiciela hrabiowskiego rodu Załuskich. Tarczę podtrzymuje para chartów należna tylko herbowi Załuskich. Rodzina miała majątki głównie na Mazowszu i w Małopolsce, ale związki małżeńskie również z Litwą, np. Ogińscy, Tyszkiewiczowie. Najbardziej znana ich rezydencja to Iwonicz. Stan dobry.

491. Herb Pobóg. Tłok pieczętny. XVIII w.

492. Załuscy. Tłok pieczętny. II poł. XIX w.

493. Brelok pieczętny. Rosja. XIX w.

494. Plakieta z herbami Nowina i Nabram.

493. Brelok pieczętny. Rosja. XIX w. 3000,-

Kryształ górski, szlifowany i rżnięty, oprawa srebrna; pole tłoka 2,0 x 1,7 (owal), długość 3,0 cm
Tłok pieczętny w formie breloka, rżnięty w kryształe górskim, o trzech ściankach z owalnymi polami pieczętnymi. W jednym z nich inicjał: „K.P. (?) Anikin" (cyrylicą), pod koroną szlachecką. Powierzchnie boczne breloka wypukłe, fasetowane, z wywierconymi otworami, gdzie zamontowano srebrną oprawę do zawieszenia. Drobne uszkodzenia, stan dobry.

PRZEDMIOTY ZDOBIONE HERBAMI

494. [Herb Nowina i Nabram] – Plakieta z herbami Nowina i Nabram, okolonymi panopliami. Polska, XVIII w. 800,-

Brąz złocony; 8 x 6 cm.
Staropolska plakieta herbowa osoby związanej z wojskiem, służąca do montowania na przedmiotach użytkowych, meblach, elementach uzbrojenia itp. Dodane późniejsze kółeczko do zawieszenia. Stan dobry.

495. [Herby Korczak i Lubicz] – Puderniczka damska z herbami Korczak i Lubicz, Orłem lotnika, monogramem i datą. Warszawa, lata 20. XX w. 1600,-

495. Herb Korczak. Puderniczka.

496. Pudełko z herbem hrabiów Szembek.

497. Herb Wierusz. Papierośnica. II ćw. XX. w.

498. Sztućce z herbem Wazów.

Srebro pr. 3 (sygn. „SK" i znak korony królewskiej), złoto, emalia, tafelka lustrzana, gaza; 7,8 x 7,8 cm
Na wieczku zamontowany w miejscu centralnym emaliowany herb Korczak – herb właścicielki, w narożniku mały emaliowany herb Lubicz, należący do ofiarującego (męża, narzeczonego?), nakładka ze złota z Orłem z wieńcem – znak pilota, monogram ze złota JM lub MJ, prawdopodobnie właścicielki i złota tabliczka z datą „3 XI 22". Efektowny przedmiot luksusowy z okresu międzywojennego, stanowiący prezent dla przedstawicielki rodziny szlacheckiej od lotnika herbu Lubicz. Zachowane lusterko i ramka z materiałem na puder. Stan dobry.

496. [Herb Szembek] – Pudełko gabinetowe na papierosy z herbem hrabiów Szembek. Praga, okres międzywojenny. 1800,-

Srebro grawerowane i giloszowane, zewnątrz i wewnątrz złocone (punca państwowa 3 i złotnik „JL"); wym. 10 x 6 x 2 cm.
Aplikacja z herbem Szembek pod koroną hrabiowską. Pięknie i luksusowo wykonany obiekt dla przedstawiciela hrabiowskiej rodziny Szembek, posiadającej majątki głównie w Wielkopolsce, Małopolsce i na Mazowszu. Rodzina ta wydała prymasa, kilkunastu biskupów, oficera napoleońskiego i generała powstańczego – Piotra (1788-1866), vice ministra spraw zagranicznych II RP – Jana (1881-1945; to on mógł być właścicielem przedmiotu) oraz Paulę (1737-1798), matkę polityka Feliksa Łubieńskiego i Michała Kleofasa Ogińskiego, kompozytora. Cechy probiercze czechosłowackie z lat 1927-1929 oraz repunce importowe łotewskie dla srebra pr. 875. Stan dobry.

497. [Herb Wierusz] – Papierośnica z herbem Wierusz. Warszawa, II ćw. XX w. 900,-

Srebro (złotnik CPLA i punca probierni warszawskiej używana w latach 1931-1963), wewnątrz złocone; wym. 10,5 x 7,5 cm.
Na giloszowany wzór geometryczny nałożona złocona aplikacja z herbem Wierusz. Herb znany w Koronie i na Litwie. Ze znanych rodzin: Domeyko, Kępiński, Kostanecki, Kowalski, Niemojowski, Walichnowski. Stan dobry.

498. Sztućce z herbem Wazów. XIX w. 1500,-

Srebro złocone; trzy sztuki: nóż (długość 17,0 cm), widelec (długość 15,5 cm), łyżka (długość 16,5 cm, czerpak owalny 4,0 x 3,0 cm)
W skład zespołu wchodzą: 1. łyżka do cukru z migdałowym czerpakiem; od spodu kartusz w labrach, z herbem Rzeczypospolitej, ze snopkiem Wazów pośrodku. Nart z parą rocaille'ów. Trzon spiralnie skręcony, zakończony zamkniętą koroną wazowską z krzyżem; poniżej herma kobieca podtrzymująca wieniec laurowy. Na czerpaku prostokątna cecha przypominająca francuską cechę ze znakiem „bigorne"; 2. nóż do owoców, z ażurowym ostrzem; u nasady kartusz z orłem (bez korony). Ponadto cecha „bigorne" i dwie inne: z literą „N" oraz z orłem i trzema koronami. Nart i trzon taki sam, jak w łyżce; 3. widelec trójzębny, z trzonkiem jw. Na zewnętrznej stronie grawerunek rocaille'owy oraz znak typu „bigorne". Od spodu kartusz z Pogonią oraz dwa znaki fantazyjne. Sztućce powstały zapewne w nieokreślonym warsztacie galicyjskim w końcu XIX w. Znaki „bigorne" to francuskie cechy importowe z tego okresu. Przetarcia złocenia, stan dobry.

HERALDYKA. GENEALOGIA. NUMIZMATYKA

499. Berezowski Konrad. Cennik monet polskich. Panowanie Stanisława Augusta, okres porozbiorowy, wojna światowa i czasy ostatnie. Warszawa 1934. Nakładem Towarzystwa Numizmatycznego w Warszawie, s. 62, err., 24 cm, opr. z epoki pł. z tłocz. na grzbiecie. 300,-

Egzemplarz z księgozbioru Stanisława Aulicha (ekslibris). Słynny przedwojenny cennik monet polskich opracowany przez Konrada Berezowskiego (1862-1944), wiceprezesa Towarzystwa Numizmatycznego Warszawskiego. Cennik uwzględnia poszczególne monety polskie od panowania Stanisława Augusta do okresu międzywojennego. St. Aulich (1883-1964) – adwokat, kolekcjoner, właściciel okazałego księgozbioru numizmatycznego. Nieznaczne zaplamienia płótna oprawy, na kartach liczne marginalia, podkreślenia i zapiski świadczące o użytkowym charakterze książki, stan dobry. **Rzadkie.**

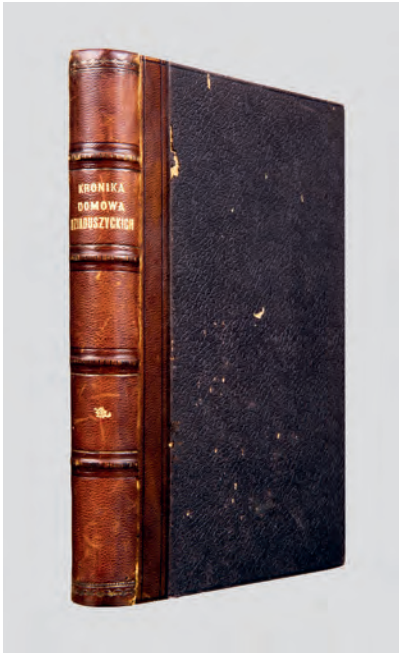
500. Dzieduszycki Maurycy. Kronika domowa Dzieduszyckich. Odbita w dwustu exemplarzach nakładem familii dla własnego użytku. Lwów 1865. Z Drukarni Zakładu Narodowego imienia Ossolińskich, s. [8], 448 (w miejsce 477), tabl. genealog. 2 (litografie rozkł.), 23 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. 500,-

Egzemplarz z biblioteki Romana Sanguszki w Sławucie (pieczątka). Odbito w nakładzie 200 egz. tylko dla członków rodziny. Obszerna monografia genealogiczno-historyczna familii Dzieduszyckich doprowadzona do roku 1865. Na końcu dwie rozkładane tablice genealogiczne. Brak kart ze stronami 449-477, 84 stron z dokumentami oraz dwóch kart nieliczbowanych, ślady po owadach na oprawie.

501. Herold. Organ Kolegjum Heraldycznego. 21 zeszytów. Warszawa. 1930-36. Instytut Heraldyczny, s. 80, [2]; 85-142; 23, [1]; 25-52; 53-85, [1]; 87-109,16; [1], 153, [1]; IV, 16; 17-31, [1]; 33-47, [1]; 49-67, [1]; [2], 71-83; 85-99, [1]; 101-151, [1]; 153-167, [1]; 169-183, [1]; 185-202; 15, [1]; 17-33, [1]; 35-66; 67-97, [1], 25 cm, zeszyty w opr. wyd. tekt., futerał tekt. 1500,-

21 zeszytów czasopisma heraldyczno-genealogicznego wydawanego nieregularnie w latach 1930-1936 przez Ludgarda hr. Grocholskiego (1884-1954) ziemianina, heraldyka, publicystę. W skład Kolegium Heraldycznego weszli m.in. Zdzisław ks. Lubomirski, August hr. Krasicki, Jan hr. Ostrowski. Obok kontynuacji nieskończonego herbarza J. Ostrowskiego, zamieszczano spisy osób, które „przywłaszczyły" nazwisko szlacheckie drogą zmiany np. z Blumenfeld na Ordyński lub z Patyk na Podhorski oraz listy nazwisk szlacheckich nadanych podrzutkom. Liczne artykuły genealogiczne, promowanie kultury i tradycji szlacheckiej, sprawozdania z konferencji, recenzje książek, spis kawalerów maltańskich z Piłsudskim i Mościckim na czele. Interesująca jest też kronika towarzyska z danymi o ślubach, narodzinach itp. Liczne przetarcia, jeden bok naderwany, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**

502. Jaworski Franciszek. Pierścienie historyczne polskie. Lwów 1912. Nakładem Księgarni H. Altenberga i Sp., s. 95, [1], tabl. ilustr. 7, 30,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisami na grzbiecie i licu. 450,-

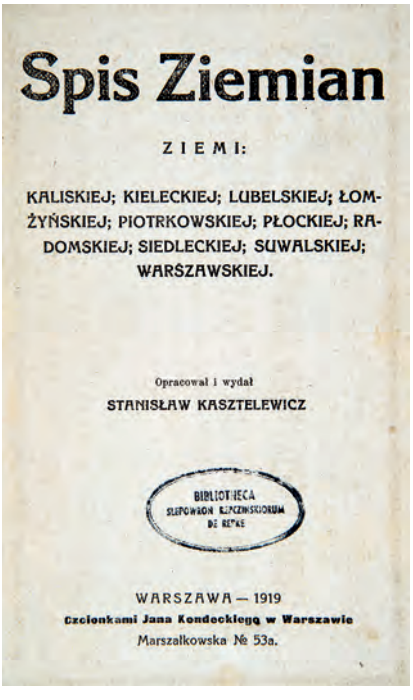
500. Kronika domowa Dzieduszyckich. 1865.

501. Czasopismo Herold. 1930-1936.

502. F. Jaworski. Pierścienie polskie. 1912.

503. S. Kasztelewicz. Spis ziemian. 1919.

Wydano w nakładzie 100 egzemplarzy numerowanych (egz. nr 68). Szczegółowy opis 126 polskich pierścieni patriotycznych i pamiątkowych od czasów Konfederacji Barskiej do 1894 roku, ze szczególnym uwzględnieniem czasów Insurekcji Kościuszkowskiej, Księstwa Warszawskiego (tu m.in. ks. Józef Poniatowski), Królestwa Kongresowego, powstania listopadowego, powstania styczniowego. Książka ozdobiona 7 tablicami z rysunkami autorstwa Rudolfa Mękickiego. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Otarcia i zaplamienia oprawy, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

503. Kasztelewicz Stanisław. Spis ziemian ziemi: kaliskiej; kieleckiej; lubelskiej; łomżyńskiej; piotrkowskiej; płockiej; radomskiej; siedleckiej; suwalskiej; warszawskiej. Warszawa 1919. Czcionkami Jana Kondeckiego w Warszawie, s. XII, 176, 22 cm, opr. wyd. brosz. 600,-

Pierwszy po odzyskaniu niepodległości spis ziemian w układzie alfabetycznym z podaniem nazwiska, imienia, nazwy majątku, poczty i dawnej guberni. Obejmuje tereny dawnego Królestwa Polskiego (stąd dawne „gubernie" zastąpiono w tytule słowem „ziemie"). Obok szlachty polskiej często nazwiska żydowskie i przemysłowców pochodzenia niemieckiego. Zabrudzenia, podniszczony grzbiet, niewielkie naderwania okładek. **Bardzo rzadkie.**

504. [Katalog monet polskich]. „Dublety monet: własność prywatna do nabycia w Redakcji". Kraków ok. 1930. Tow. Numizmatyczno-Archeologiczne, s. 10, 35 cm, maszynopis powielony, opr. ppł. 180,-

Ekslibris: „Roma i Anatol Gupieńcowie". Katalog 265 monet polskich od czasów Kazimierza Odnowiciela po czasy powstań narodowych (1831, 1846, 1848 i 1863). Zawiera krótki opis i cenę. Przeznaczony do sprzedaży głównie dla członków Towarzystwa Numizmatyczno – Archeologicznego i prenumeratorów „Wiadomości Numizmatyczno – Archeologicznych" (dla pozostałych ceny wyższe). Notatki ołówkiem przy cenach z nazwiskami nabywców (m.in. „Blikle"; „Chomiński"; „Deskurowa"). Zażółcenia, ślady po złożeniach i minimalne naddarcie opr. Stan ogólny dobry.

505. [Katalogi i cenniki monet polskich]. Cennik Nr.3. z dnia 15.V.1931. Antykwarjatu „Pałac Sztuki" Poznań, Stary Rynek 78. Właśc. Inż. W. Soczkiewicz, k. [1], maszynopis powiel., oraz:
Dublety monet do nabycia w Sekretarjacie ... Kraków lata 30. XX w. Towarzystwo Numizmatyczne, s. [12], maszynopis powiel., oraz:
Katalog Nr. 7. Kraków 1938. Tow. Numizmatyczne, k. [20], maszynopis powiel., oraz:
Licytacja numizmatów w dn. 6 IV 1963. Rękopis, k. [1], 34 cm, współopr. pł. współcz. 200,-

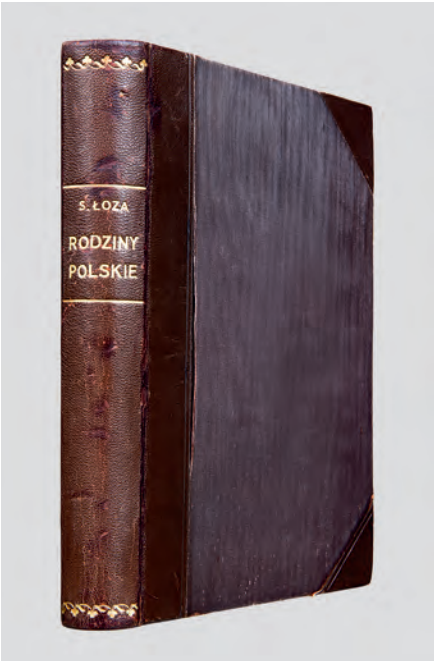
Zbiór przedwojennych cenników i katalogów monet. Pierwszy z nich dotyczy 32 srebrnych talarów głównie królów polskich od Zygmunta III do Stanisława Augusta (adresatem katalogu był Jan Piwarski z Miechowa). Kolejne dwa stanowią cenniki ofertowe blisko 1200 monet, przeważnie królewskich polskich oraz z czasów zaborów, związanych z Księstwem Warszawskim, Królestwem Polskim i okresem powstań narodowych (do 1861). Dołączono protokół z licytacji (prywatnej?) monet z okresu PRL. Dwa pierwsze cenniki ze śladami składania, nieco przycięte przy krawędzi. Estetyczna oprawa. Stan ogólny dobry.

506. Korwin Ludwik. Szlachta mojżeszowa. T. 1. Kraków 1938. Nakł. autora, s. 117, 178, XII, portrety 3, tabl. herbów. 1, tabele rozkł. 2, 17 cm, opr. wyd. tekt. 360,-

Odbito 500 egzemplarzy numerowanych, oferowany nosi numer nr 289. Praca autorstwa Ludwika Korwin-Piotrowskiego (1904-1988). Zawiera rys historii narodu żydowskiego oraz usystematyzowane krajami informacje o 335 rodach żydowskich nobilitowanych w Europie, od Hiszpanii po Rosję, a pozostałych przy judaizmie. Uwzględniono dwie polskie rodziny – Ezofowiczów i Miesesów. Zaplamienia okładki i obcięć bloku, kilka stron ze śladami zabrudzeń i naddarć. Poza tym stan dobry. **Rzadkie**.

506. L. Korwin. Szlachta mojżeszowa. 1938.

509. S. Łoza. Rodziny Polskie. 1932-1935.

507. Kozierowski Stanisław. Obce rycerstwo w Wielkopolsce w XIII-XVI wieku. Poznań 1929. Fiszer i Majewski Księgarnia Uniwersytecka, s. 184, 23,5 cm, opr. współcz., płsk. 160,-

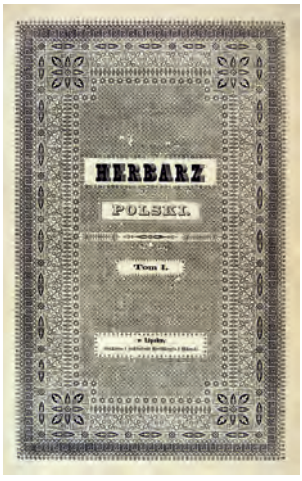
Praca historyczno-genealogiczna poświęcona rodom rycerskim i szlacheckim o obcym pochodzeniu w Wielkopolsce. Ułożona alfabetycznie nazwiskami i miejscowościami. Stanisław Kozierowski (1874-1949) historyk, onomasta, profesor Uniwersytetu w Poznaniu. Opr.: jasnobrązowy płsk, na licach pap. marm. Zachowana oryg. okł. brosz. Na przedniej wyklejce ekslibris W.O. Biernackiego. Stan bardzo dobry.

508. Kraszewski Kajetan. Monografija domu Kraszewskich vel Kraszowskich Jastrzębczyków. Z herbarzy, kronik, dokumentów i papierów familijnych zebrał i ułożył... Poznań 1861. Czcionkami drukarni M. Zoerna, s. IV, [1], 5-66, 22,5 cm, oryg. okł. brosz. 180,-

Zbiór materiałów źródłowych do historii, genealogii i heraldyki rodu Kraszewskich, zebrany i opracowany przez Kajetana Kraszewskiego (1827-1896) – literata, powieściopisarza, muzyka, astronoma, młodszego brata Józefa Ignacego Kraszewskiego. **O zainteresowaniach genealogicznych Kraszewskich patrz poz. 151 katalogu** (rękopis Józefa Ignacego Kraszewskiego). Zaplamienia okładki, miejscami zażółcenia pap., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

509. Łoza Stanisław. Rodziny Polskie pochodzenia cudzoziemskiego osiadłe w Warszawie i okolicach, t. 1-3 (w 1 wol.) Warszawa 1932-1935. Wydawnictwo i Druk Zakładów Graficznych Galewski i Dau, s. 184, [3]; 106, [2]; 90, [1], 24 cm, opr. z epoki, płsk. 1200,-

Jedyne tego typu wydawnictwo genealogiczne oparte na księgach metrykalnych i archiwach podające rozrodzenie ponad 80 znakomitych rodzin Warszawy i okolic, głównie przemysłowców, ziemian, pracowników

511. K. Niesiecki. Herbarz polski. 1839-1845.

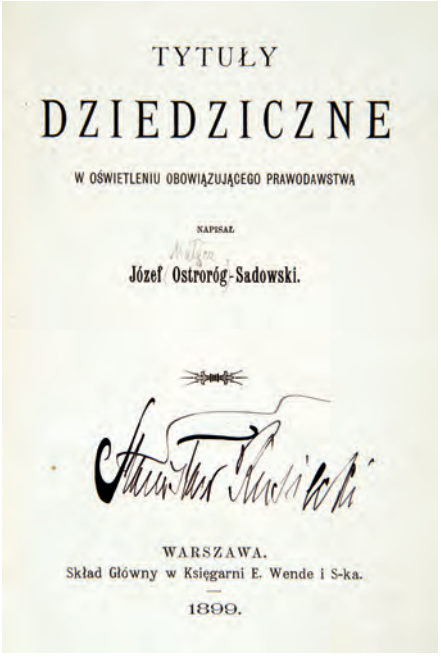
nauki, rzemieślników. Ze znanych nazwisk można wymienić: Fukier, Dangel, Gebethner, Kolberg, Linde, Lilpop, Strassburger, Szlenkier, Taube, Werner, Zachert. Przy rodzinach szlacheckich podano wizerunek herbu. Zwraca uwagę niski nakład odpowiednio 403, 168 i 164 egzemplarzy poszczególnych tomów. Pieczątka zbioru Emiliana Lotha. Liczne marginalia i zaznaczenia ołówkiem. **Bardzo rzadkie.**

510. Monety Muzeum Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Łucku. I. Ludwik Piotrowicz. Monety rzymskie w Muzeum Wołyńskim w Łucku. II. Jan Fitzke. Skarby monet historycznych w Muzeum Wołyńskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Łucku. Kraków 1939. Nakładem Wołyńskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Łucku, s. 68, ilustr. w tekście, 25 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Dwie rozprawy charakteryzujące zbiór monet w Muzeum Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Łucku. Egzemplarz nierozcięty i nieobcięty. Stan bardzo dobry.

511. Niesiecki Kasper. Herbarz polski, powiększony dodatkami z późniejszych autorów, rękopismów, dowodów urzędowych i wydany przez Jana Nep[omucena] Bobrowicza. T. 1-10 (w 5 wol.). Lipsk 1839-1845. Nakładem i drukiem Breitkopfa i Haertela, s. XVI, 580, [2]; [4], 390; [4], 476; [4], 518; [4], 476; [4], 588; [4], 582; [4], 652; [4], 468; [4], 202, [6], 508, liczne herby w tekście (drzeworyty), 26 cm, opr. płsk z dwoma szyldzikami ze złoc. tyt., brzegi kart złoc., zach. opr. wyd. brosz. 15 000,-

Egzemplarz Franciszka Studzińskiego (ekslibris heraldyczny na wyklejce). Wydanie 1 ukazało się latach 1728-1743, przez ponad półtora wieku praca Niesieckiego stanowiła jedno z głównych źródeł informacji dla genealogów i historyków. W stosunku do pierwodruku edycja Bobrowicza została uzupełniona informacjami z dzieł Stanisława Duńczewskiego, Wojciecha Wielądka, Piotra Małachowskiego, Ewarysta Andrzeja Kuropatnickiego oraz notatkami Józefa Andrzeja Załuskiego, Ignacego Krasickiego, Adama Naruszewicza i Joachima Lelewela. „Można się dziwić, jak jeden człowiek mógł podołać tak olbrzymiej pracy. Dzieło to nie traci na porównaniu ze współczesną światową literaturą genealogiczną, a w Polsce, w okresie upadku piśmiennictwa i nauki, było czymś zgoła wyjątkowym. [...] Zważywszy to, iż nowsze herbarze, te z przełomu XIX i XX w., nie zostały ukończone, dzieło Niesieckiego po dziś dzień jest niezbędną pomocą dla wszelkich badań genealogicznych i biograficznych" (W. Dworzaczek, PSB, t. XXIII, s. 49-50). **Efektowna oprawa** XIX/XX w. w szerokie brązowe półskórki, grzbiety podzielone zwięzami na sześć pól, w dwóch polach szyldziki z tytulaturą, wyklejki

TYTUŁY
DZIEDZICZNE
W OŚWIETLENIU OBOWIĄZUJĄCEGO PRAWODAWSTWA
NAPISAŁ
Józef Ostroróg-Sadowski.
WARSZAWA.
Skład Główny w Księgarni E. Wende i S-ka.
1899.

512. J. Ostroróg-Sadowski. Tytuły dziedziczne.

513. B. Paprocki. Herby rycerstwa polskiego.

barwione, górne brzegi kart złocone. Nieliczne rdzawe plamki. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie w komplecie.**

512. Ostroróg-Sadowski Józef. Tytuły dziedziczne w oświetleniu obowiązującego prawodawstwa. Warszawa 1899. Księg. Wende i Ska. Druk L. Szkaradziński, s. 115, III, 21,5 cm, opr. wyd. płsk z tłocz. i złoc. 600,-

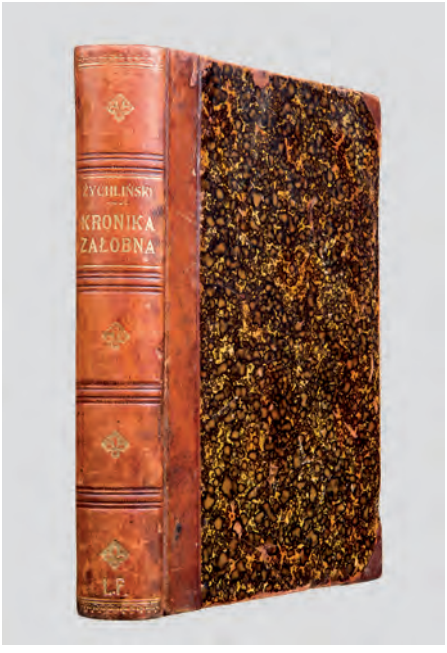
Na k. tyt. autograf S. Rusieckiego. Pełny spis polskich i rosyjskich rodzin utytułowanych – książąt, hrabiów, baronów itp. Obszerne opisanie historii nadawania tytułów oraz prawnych zasad. **Oprawa z warszawskiej introligatorni Jana Franciszka Pugeta** sygnowana nalepką. Na grzbiecie monogram S.U.R. Trojanka – znak własnościowy słynnego kolekcjonera Stanisława Ursyn-Rusieckiego (1862-1944), który zapisał swe zbiory Muzeum Narodowemu w Krakowie i Warszawie. Niewielkie przetarcia okładek, liczne dopiski ołówkiem, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

513. Paprocki Bartosz. Herby rycerstwa polskiego. Przez... zebrane i wydane r. p. 1584. Wydanie Kazimierza Józefa Turowskiego. Kraków 1858. Nakładem Wydawnictwa Biblioteki Polskiej, s. 964, CLXII, 13, **portret Stefana Batorego (drzeworyt)**, **liczne wizerunki herbów w tekście (drzeworyty),** 26 cm, opr. ppł. ze złoc. i tłocz., brzegi k. marmoryzowane. 550,-

Najważniejsze i najobszerniejsze dzieło w dorobku Bartosza Paprockiego (ok. 1543-1614) – historyka, heraldyka, pisarza politycznego. Wydanie pierwsze ukazało się w 1584 roku i zjednało autorowi przychylność dworu oraz roczną pensję od króla. Zawiera rodowody królów i książąt, herby najdawniejsze, herby przyniesione z innych krajów, rodowody Giedyminowiczów, Jagiellonów oraz bojarów litewskich, herby województw i miast. Rozkładana tablica przedstawia wizerunek karty tytułowej pierwodruku oraz (na odwrocie) portret króla Stefana Batorego. W tekście liczne wizerunki herbów. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Zabrudzenia opr., reperowany grzbiet, niewielki ubytek k. tyt. Zbrązowienia marginesów kart i charakterystyczne zażółcenia papieru.

514. F. Piekosiński. Heraldyka polska. 1899.

516. Kronika żałobna rodzin wielkopolskich.

514. Piekosiński Franciszek. Heraldyka polska wieków średnich. Kraków 1899. Nakł. Akademii Umiejętności, s. [4], 486, [1], liczne wizerunki herbów w tekście, 23,5 cm, opr. płsk współcz. ze złoc. i tłocz. 240,-

Podstawowy traktat z heraldyki polskiej autorstwa Franciszka Piekosińskiego (1844-1906) – wybitnego prawnika, historyka, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego. Stan dobry. **Rzadkie.**

515. Spis szlachty Królestwa Polskiego, z dodaniem krótkiej informacji o dowodach szlachectwa. Warszawa 1851. W Drukarni Stanisława Strąbskiego, k. [1], s. II, XVII, k. [1], s. 326, IV, 17 cm, opr. współcz., płsk. 300,-

Urzędowy spis polskich rodzin szlacheckich uznanych przez Heroldię Królestwa Polskiego do r. 1851. Obejmuje nazwisko rodziny z herbem (ewentualnie tytułem), imię i nazwisko osoby wylegitymowanej oraz numer właściwy z księgi szlacheckiej. Wstęp zawiera „Krótka wiadomość o dowodach szlachectwa i sposobie rozpoznawania tychże w Królestwie Polskim". Druk dwuszpaltowy. Tytuły i wstęp w jęz. ros. i pol. Opr.: czerwony płsk z tłocz. i złoc. na grzbiecie. Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

516. Żychliński Teodor. Kronika żałobna rodzin wielkopolskich od 1863-1876 r. z uwzględnieniem ważniejszych osobistości zmarłych w tym przeciągu czasu w innych dzielnicach Polski i na obczyźnie. Poznań 1877. Czcionkami Drukarni Jarosława Leitgebra, s. VII, [1], 616, 23 cm, opr. płsk z tłocz. i złoc., brzegi kart marm. 600,-

Obszerny zbiór krótkich biogramów i nekrologów ziemiaństwa wielkopolskiego, opracowany przez Teodora Żychlińskiego (1836-1909) – historyka, publicystę, genealoga, uczestnika powstania styczniowego, autora słynnej „Złotej księgi szlachty polskiej". Autor zamieścił tu „Nazwiska Wielkopolan poległych lub zmarłych z ran, otrzymanych na polu walki w Królestwie Polskim w roku 1863 i 1864". Poza ułożonymi alfabetycznie biogramami zmarłych podano w kilkudziesięciu przypadkach genealogie rodziny,

ze szczególnym uwzględnieniem ostatnich pokoleń (m.in. Belinowie, Bnińscy, Bojanowscy, Brezowie, Chełmiccy, Chlebowscy, Chłapowscy, Czarneccy, Gajewscy, Gąsiorowscy, Gorzeńscy-Ostrorogowie, Grabowscy, Iłowieccy, Kalksteinowie, Koczorowscy, Kościelscy, Kosińscy, Krzysztoporscy, Kwileccy, Łubieńscy, Łukaszewicze, Malczewscy-Skarbkowie, Mańkowscy, Mielżyńscy, Morawscy-Dzierżykraje, Moszczeńscy, Mycielscy, Niegolewscy, Poninscy, Potoccy h. Pilawa, Potworowscy, Rembowscy, Sczanieccy, Skórzewscy, Sołtanowie, Szeptyccy, Taczanowscy, Twardowscy, Turnowie, Wilkońscy, Zakrzewscy, Żółtowscy, Żychlińscy). Nieaktualne wpisy i pieczątki własnościowe. Niewielkie przetarcia grzbietu, przecięty pap. ze stronami 545-560, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

HISTORIA. PAMIĘTNIKI. POWIEŚCI HISTORYCZNE

517. Album dziesięciolecia lotnictwa polskiego. Poznań 1930. Nakładem Wydawnictwa „Lotnik", s. 303, [2], liczne ilustr. w tekście, 30,5 cm, opr. wyd. pł. niebieskie ze złoc. na grzbiecie i licu. 600,-

Bogato ilustrowana księga pamiątkowa dotycząca lotnictwa wojskowego i cywilnego oraz przemysłu lotniczego i sportu lotniczego. Zawiera m.in.: Lotnictwo wojskowe; Udział lotnictwa w kampanii polsko-ukraińskiej; Polskie lotnictwo wojskowe w czasie wojny polsko-sowieckiej; Garść wspomnień z walk dawnej 15 myśliwskiej eskadry; Lotnictwo komunikacyjne; Linie lotnicze „Lot"; Przemysł lotniczy w Polsce. **Oprawa wydawnicza**: płótno niebieskie ze złoconymi napisami i emblematami polskiego lotnictwa. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

518. Album lwowskie. Wydane przez Henryka Nowakowskiego. Lwów 1862. Z drukarni E. Winiarza, s. [4], 370, [2], 24 cm, opr. z epoki płsk ze złoc., brzegi kart marm. 240,-

Księga pamiątkowa zawierająca utwory historyczne i literackie. W treści m.in.: Nobilitacje króla Stefana na wyprawie moskiewskiej 1579-1581 (B. Kalicki); Ustęp z pamiętników Stanisława Pilata z czasu jego niewoli na Kaukazie; Turnieje i pojedynki (J. Supiński); Zamość (A. Bielowski); Ze starej teki. Ustęp z powieści sybirskiej Kornela Ujejskiego; Wpływ dyplomacji moskiewskiej na dawną Polskę; Kilka myśli pobieżnych o ogrodnictwie (F. X. D'Abancourt). Niewielkie otarcia oprawy, poza tym stan dobry.

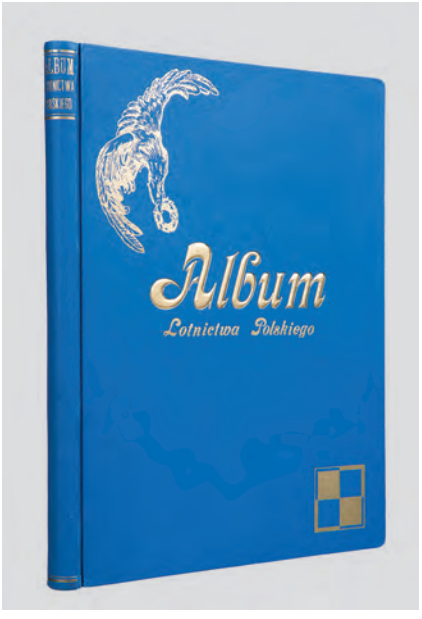
519. [Aleksander I]. Z okoliczności imienin Nayiaśnieyszego Alexandra Pawłowicza wszystkich państw rossyyskich jedynowładcy króla polskiego dnia 30 sierpnia 1816. [B.m. 1816 b.w.], s. [4], 23 cm, luzem. 120,-

E. nie notuje. Zawiera wiersz na imieniny cesarza Aleksandra I oraz modlitwę jego ojca imperatora Pawła za następcę tronu. Zbrązowienia, niewielkie ślady po zalaniu, poza tym stan dobry.

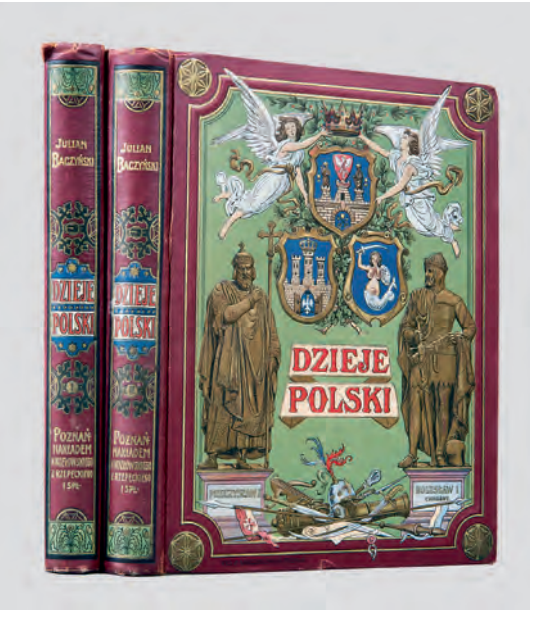
520. Archiwum Komisyi Prawniczej. Wydawnictwo Komisyi Prawniczej Akademii Umiejętności w Krakowie. **Tom III.** Kraków 1895. Nakładem Akademii Umiejętności, s. [4], 492, tabl. ilustr. 1 (fotolitografia), 25,5 cm, opr. późniejsza ppł. ze złoc. napisami. 140,-

Tom wydany przez Franciszka Piekosińskiego, zawiera tłumaczenia na język polski statutów ziemskich, opracowane na podstawie kodeksu dzikowskiego z biblioteki Jana hr. Tarnowskiego, kodeksu z biblioteki kórnickiej hr. Działyńskich, Kodeksu Świętosławów oraz Kodeksu Stradomskiego. Liczne nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry.

521. [Armia pruska]. Rangliste der Königlich Preussischen Armee [...] für 1907. Berlin 1907. Mittler und Sohn, s. XXVI, 1407, [5], 21 cm, opr. wyd. pł. 240,-

517. Album dziesięciolecia lotnictwa polskiego.

524. J. Baczyński. Dzieje Polski ilustrowane. 1911.

523. S. Askenazy. Łukasiński. 1929.

525. M. Baliński, T. Lipiński. Starożytna Polska. 1843-1846.

Wykaz oficerów armii pruskiej według pułków, obejmujący m.in. tereny Wielkopolski, Śląska, Pomorza i Prus. Osobny wykaz wg stopni, na końcu indeks nazwisk i miejscowości. Zbliżona obsada pułków wzięła udział w działaniach I wojny światowej. Przetarcia oprawy, uszkodzenie fragmentu grzbietu. Blok czysty. Stan ogólny dobry.

522. Askenazy Szymon. Książę Józef Poniatowski 1763-1813. Z 22 rycinami i heliograwiurą według portretu Grassiego. Warszawa-Kraków 1905. Nakład Gebethnera

i Wolffa, s. [4], 337, [1], portret 1 (heliograwiura), tabl. ilustr. 22, 23,5 cm, opr. z epoki płsk z tyt. na grzbiecie. 240,-

Wydanie 1. Najpiękniejsza biografia księcia Józefa Poniatowskiego, marszałka Francji, ministra wojny i naczelnego wodza wojsk Księstwa Warszawskiego. Praca źródłowa oparta na materiałach z archiwów polskich, rosyjskich, austriackich, francuskich i pruskich. Książka wydana na grubym papierze, z szerokimi marginesami. Pęknięcie dolnej krawędzi grzbietu naprawiane, poza tym stan bardzo dobry.

523. Askenazy Szymon. Łukasiński. T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa 1929. Nakładem Drukarni Wł. Łazarskiego, s. 437, [3], tabl. ilustr. 9; 496, [4], tabl. ilustr. 13, 25,5 cm, opr. płsk ze złoc., zachowane oryg. okł. brosz. 750,-

Egzemplarz z księgozbioru Józefa Zawadzkiego (ekslibris), znanego bibliofila, edytora, pisarza i publicysty. Wydanie 2 (wyd. 1 z ingerencją cenzury ukazało się w 1908 r.). Obszerna biografia Waleriana Łukasińskiego (1786-1868), działacza patriotycznego, majora Wojska Polskiego, współzałożyciela Wolnomularstwa Narodowego, wieloletniego więźnia twierdzy szlisselburskiej, oparta na szerokim tle historycznym. Zawiera rozdziały: Łukasiński; Aleksander a Królestwo Polskie; Wolnomularstwo Narodowe; Policja Tajna; Towarzystwo Patriotyczne; Sąd Wojenny; Kaźń Łukasińskiego. Na tablicach portrety oraz faksymilia dokumentów. Zachowane 4 okładki broszurowe. Niewielkie przebarwienia okładek brosz., liczne podkreślenia ołówkiem, poza tym stan dobry. **Ładny komplet.**

524. Baczyński Julian. Dzieje Polski ilustrowane. Wydanie trzecie poprawione i powiększone. T. 1-2 (w 2 wol.). Poznań 1911. Nakładem Karola Kozłowskiego i Karola Rzepeckiego, s. [4], 435, [1], tabl. ilustr. 16 (w tym 6 kolor.); [5], 436-882, [14], tabl. ilustr. 20 (w tym 9 kolor.), mapa 1 (chromolitografia rozkł.), liczne ilustr. w tekście, 27 cm, opr. wyd. pł. z bogatymi tłocz. 500,-

Bogato ilustrowane dzieje Polski od czasów najdawniejszych do schyłku XIX w. Wydanie uzupełnione i powiększone, z obszerniejszym opisaniem dziejów porozbiorowych (w porównaniu do wyd. 1, które ukazało się w 1904 r.). Książka ozdobiona licznymi ilustracjami na papierze kredowym oraz rozkładaną, barwną mapą Polski. **Efektowna oprawa wydawnicza** wykonana według projektu poznańskiego malarza Paulina Gardzielewskiego: płótno wiśniowe, na grzbiecie tłoczona i złocona tytulatura, na licu ozdobna, półplastyczna kompozycja z postaciami Mieszka I i Bolesława Chrobrego, herbami Warszawy, Krakowa i Poznania oraz panopliami, wyklejki ozdobne. Pęknięcia płótna grzbietu, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

525. Baliński Michał, Lipiński Tymoteusz. Starożytna Polska pod względem historycznym, jeograficznym i statystycznym opisana. T. 1-3 (w 4 wol.). Warszawa 1843-1846. Nakładem S. Orgelbranda, s. 723, [1], IV; [4], 546, [2]; [4], 547-1431, [1], VIII, [2]; 866, XXVIII, liczne wizerunki herbów w tekście (drzeworyty), 21,5 cm, opr. jednolita z epoki płsk z szyldzikami, złoc. i tłocz. 3000,-

Wydanie 1. Fundamentalne dzieło z zakresu geografii i historii dawnej Polski, przygotowane na podstawie wieloletnich badań przez dwóch historyków: Michała Balińskiego (1794-1864) i Tymoteusza Lipińskiego (1797-1856). Dzieło zawiera opisy kilku tysięcy miejscowości, sporządzone w ramach podziału administracyjnego Rzeczypospolitej za panowania Stanisława Augusta Poniatowskiego. W pracy wykorzystano wcześniejsze publikacje drukowane, archiwalia i dokumenty z Metryki Koronnej i Litewskiej, a także badania terenowe. Tom 1 obejmuje ziemie Polski centralnej i Pomorza, dwuczęściowy tom 2 – Małopolskę, Wołyń, Podole, Ukrainę, Ruś Czerwoną i Polesie, tom 3 – Litwę. W tekście liczne drzeworytowe herby ziem, województw i miast wg rys. Wincentego Smokowskiego. **Jednolita oprawa z epoki** w 4 woluminy: półskórek brązowy z ozdobnymi tłoczeniami, w górnej części grzbietu szyldzik ze złoconą tytulaturą i numeracją tomu, w części dolnej szyldzik ze złoconym supereksliblisem napisowym: „S. Jabłoński", brzegi kart prószone. Brak mapy. Oprawy dwóch tomów po konserwacji z niewielkimi ubytkami skóry na krawędziach, we wszystkich tomach odcięty górny narożnik karty tytułowej, ekslibrisy i zapiski własnościowe, poza tym stan dobry. **Efektowny komplet.**

526. M. Berg. Zapiski o polskich spiskach. 1906.

527, 528. Biblioteka Warszawska. 1857.

526. Berg Mikołaj Wasiljewicz. Zapiski o polskich spiskach i powstaniach. Przekład z rosyjskiego. Cz. 1-10. (Biblioteka Dzieł Wyborowych, nr 438, 439, 441, 442, 444, 445, 448, 458, 460, 463). Warszawa 1906. Druk A.T. Jezierskiego, Druk Ed. Nicza i S-ki, s. 171, [5]; 188, [4]; 149, [3]; 120; 131, [5]; 131, [5]; 115, [5]; 117, [5]; 147, [5]; 142, [2], 18,5 cm, opr. jednolita z epoki w 2 wol., płsk ze złoc. napisem na grzbiecie. 500,-

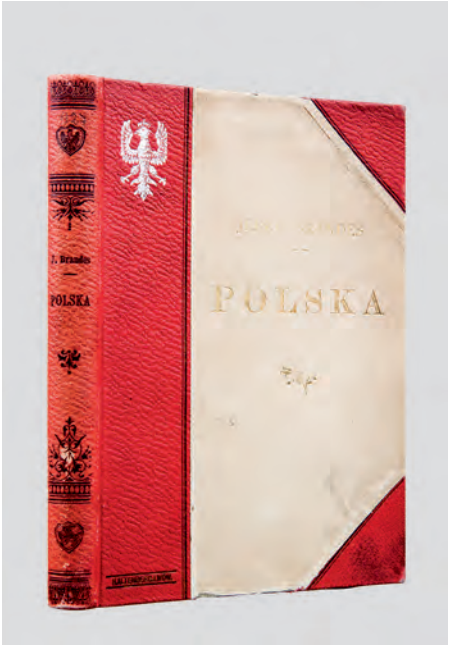
Praca Mikołaja Wasiljewicza Berga (1824-1884), rosyjskiego historyka, publicysty i tłumacza, wykładowcy języka i literatury rosyjskiej na Cesarskim Uniwersytecie Warszawskim. Szczegółowo opisuje wydarzenia od stycznia 1856 r. do upadku powstania styczniowego. Niewielkie przetarcia oprawy na krawędziach, stan dobry. **Ładny komplet.**
Lit.: E. Kozłowski, Bibliografia powstania styczniowego, Warszawa 1964, poz. 7720.

527. Biblioteka Warszawska. Pismo poświęcone naukom, sztukom i przemysłowi. Nowa serya. **Tom II.** Warszawa 1857. W Drukarni Gazety Codziennej, s. [4], 920, [4], 22 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. na grzbiecie, brzegi kart prószone. 400,-

W treści m.in.: Cyganie. Dramat (J. Korzeniowski); Wycieczka na Litwę. Wspomnienia podróży (F. Nowakowski); Wojciech Oczko, nadworny lekarz królów polskich, rodem z Warszawy; **Nastanie szlachty i herbów w Polsce** (K. Szajnocha); Konstanty Świdziński i jego wieczysta fundacja (J. Bartoszewicz); Jezuici w Kaliszu (1581-1773). Szkic historyczny (C. Biernacki); Ludność rolnicza w Polsce od XV do XVI wieku (Jan Tadeusz Lubomirski); **Wiadomość o kotach dzikich na Podolu** (G. Belke). Naddarcia i ubytki kartonu oprawy, niewielkie zażółcenia pap., poza tym stan dobry (patrz poz. następna).

528. Biblioteka Warszawska. Pismo poświęcone naukom, sztukom i przemysłowi. Nowa serya. **Tom III.** Warszawa 1857. W Drukarni Gazety Codziennej, s. [4], 812, [4], 22 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. na grzbiecie, brzegi kart prószone. 400,-

W treści m.in.: Poszukiwania nad zakonem dobrzyńców i nad stosunkiem pierwotnym Krzyżaków do Konrada Mazowieckiego; Wycieczka na Litwę. Wspomnienia podróży (F. Nowakowski); Duma z dum ukraińskich. Pieśni lirnika o ukraińskim kozactwie; O biskupach kruszwickich, początek dziejów katedry

530. J. Brandes. Polska. 1898.

531. A. Brückner. Encyklopedia staropolska.

kujawskiej (Z. Komarnicki); O powołaniu i pracach kaznodziejskich Piotra Skargi (K. Mecherzyński); Kilka uwag historyczno-statystycznych o guberni augustowskiej (B. Tykiel). Ubytki i naddarcia kartonu oprawy, w dolnej części początkowych i końcowych kart ślady zawilgocenia, niewielkie zabrudzenia pap.

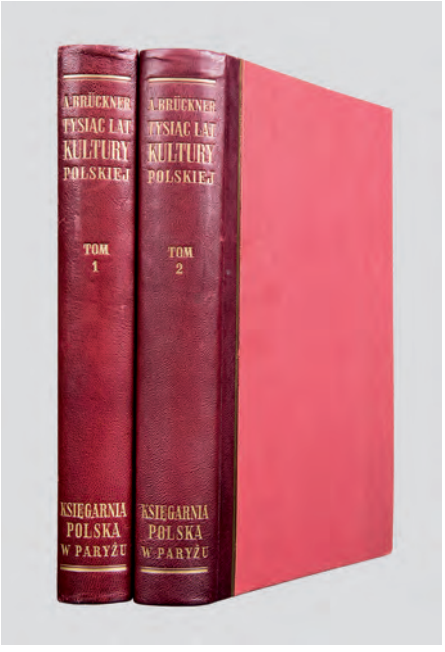
529. Borkowski Henryk. Zdradzeni i zaprzedani. Jak oszukano naród polski. Rewelacje w świetle faktów i dokumentów (Seria Warszawska. Tom II). Warszawa 1940. Wydawnictwo Nowoczesne, s. 69, [2], ilustr. w tekście, 20,5 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Niemiecka gadzinówka wydana w okupowanej Warszawie. Nieaktualne wpisy własnościowe. Niewielkie przebarwienia okładek i kilku stron, poza tym stan dobry.

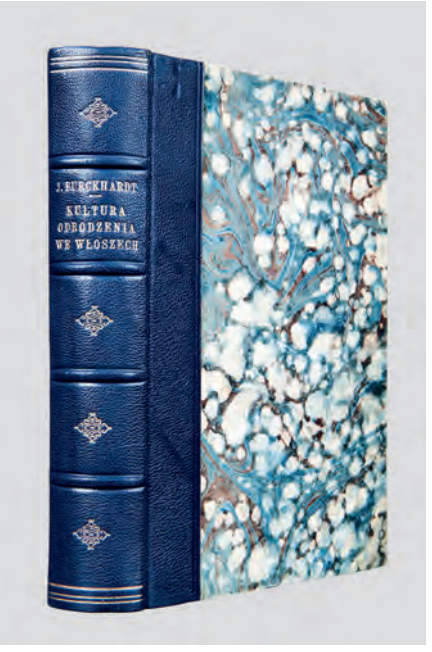
530. Brandes Jerzy. Polska. Przełożył Zygmunt Poznański. Lwów 1898. Nakładem Księgarni H. Altenberga, s. [12], 322, portret 1, 23 cm, opr. wyd. ppł. z tłocz. i złoc. 450,-

Wydanie 1 polskie. Książka duńskiego historyka, Georga Brandesa właść. M. Coehn (1842-1927). Praca powstała pod wpływem trzech podróży odbytych przez autora po ziemiach Królestwa Polskiego, ukazująca obraz społeczeństwa polskiego końca XIX w. W treści, przepojonej sympatią do Polaków, autor zawarł wiele krytycznych uwag w stosunku do władz carskich. Po ukazaniu się przekładu niemieckiego w 1898 r. **książka stała się głośna w całej Europie**. Oprawa wydawnicza: półpłótno czerwone, na grzbiecie tłoczona na czarno tytulatura, na licu złocona tytulatura oraz srebrny Orzeł. Nieaktualny podpis własnościowy. Przetarcia i zaplamienia oprawy, poza tym stan dobry.

531. Brückner Aleksander. Encyklopedia staropolska. T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa 1939. Nakładem Księgarni Trzaski, Everta i Michalskiego, s. VI, 478 (kolumn 956), tabl. ilustr. 18; [4], 535 (kolumn 1070), tabl. ilustr. 17, liczne ilustr. w tekście, 28,5 cm, opr. z epoki płsk. 800,-

532. A. Brückner. Tysiąc lat kultury polskiej.

533. Kultura Odrodzenia we Włoszech.

Wszechstronny obraz życia codziennego i kultury dawnej Rzeczypospolitej, z bogatym materiałem ilustracyjnym zebranym przez Karola Estreichera. Zawiera opisy obyczajów staropolskich, literatury, architektury, strojów, broni, pomników, portretów, dzieł sztuki, dokumentów, rycin, map. Aleksander Brückner (1856-1939), historyk języka, literatury i kultury polskiej, slawista, odkrywca i wydawca najstarszych zabytków piśmiennictwa polskiego, m.in. „Kazań Świętokrzyskich". Stan bardzo dobry.

532. Brückner Aleksander. Tysiąc lat kultury polskiej. T. 1-2 (w 2 wol.). T. 1: Od czasów najdawniejszych do końca XVII wieku. T. 2: Od początków XVIII wieku do wybuchu drugiej wojny światowej. Paryż [1954-1956]. Księgarnia Polska, s. VIII, szpalt 1136; s. [4], szpalt 1240, [2], 29 cm, jednolita opr. wyd. płsk ze złoc. napisami. 500,-

Niniejsze trzecie wydanie „Dziejów kultury polskiej", ukazujące się pod tytułem „Tysiąc lat kultury polskiej", jest pierwszą edycją ilustrowaną – zawiera 1437 ilustracji! Tekst przejrzał i do druku przygotował oraz przypisami opatrzył Marek Wajsblum, całością wydawnictwa kierował Stanisław Lam. Efektowne wydawnictwo, zaliczane do podstawowych opracowań dziejów kultury polskiej. **Luksusowa jednolita oprawa wydawnicza** dwóch woluminów: półskórek czerwony, na grzbiecie złocone napisy i złocenia liniowe. Stan bardzo dobry. **Ładny komplet.**

533. Burckhardt Jacob. Kultura Odrodzenia we Włoszech. Przełożyła Maria Kreczowska. Wstępem zaopatrzył Zygmunt Łempicki. Kraków 1930. Nakładem Krakowskiej Spółki Wydawniczej, s. [4], XXXI, [1], 604, 20,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. 300,-

Najgłośniejsza książka Jacoba Burckhardta (1818-1897), szwajcarskiego historyka sztuki, literatury i kultury. Praca do dziś nie traci na znaczeniu, autor rozpowszechnił w niej termin „renesans" na określenie epoki w kulturze europejskiej XVI-XVII wieku. **Oprawa wykonana w introligatorni Rolniczej Drukarni i Księgarni Nakładowej w Poznaniu**, kierowanej przez Jana Kuglina (sygnowana nalepką): półskórek granatowy, grzbiet podzielony na pięć pól, w jednym złocona tytulatura, w pozostałych stylizowany ozdobnik, papier okładek marmurkowany. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

534. Buszczyński Stefan. Znaczenie dziejów Polski i walk o niepodległość. Poznań 1882. Nakładem Dra Ludwika Rzepeckiego, s. 378, [6], 21,5 cm, opr. z epoki, płsk. 140,-

Rozprawa historyczno-polityczna Stefana Buczyńskiego (1821-1892), pisarza politycznego, skazanego zaocznie na karę śmierci za udział w powstaniu styczniowym. Dzieło o wydźwięku mocno antyrosyjskim, koncentrujące się na powstaniu listopadowym, jego międzynarodowym odbiorze i ówczesnych uwarunkowaniach geopolitycznych. Pieczątka heraldyczna. Stan dobry.

535. Chłędowski Kazimierz. Dwór w Ferrarze. Wydanie drugie. Lwów 1909. Nakład Księgarni H. Altenberga, s. XIII, [1], 544, [2], tabl. ilustr. 40, tabl. genealog. 1 (rozkł.), 25 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i złoc., górny brzeg kart złocony. 180,-

Jedna z głównych monografii historycznych autorstwa Kazimierza Chłędowskiego (1843-1920), pisarza, historyka, ministra dla spraw Galicji. Bogato ilustrowane dzieło charakteryzuje wpływowy ród Estów z Ferrary, opisuje kwestie kulturowe i obyczajowe, religijne, polityczne i literackie. Ród Estów, „twardy, wojowniczy, ale i rozumny" panował w Ferrarze przez trzy stulecia, oferowana praca dotyczy głównie XVI wieku. Oprawa w czerwone płótno z bogato złoconym grzbietem i dekoracją na licu. Nieliczne rdzawe plamki, dwie karty podniszczone, jedna z niewielkim ubytkiem marginesu, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

536. Chłędowski Kazimierz. Ostatni Walezyusze. Czasy odrodzenia we Francyi. Warszawa-Kraków [1920], s. [4], 442, [1], tabl. ilustr. 29, 24 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. na grzbiecie, brzegi kart barwione. 150,-

Wydanie 1. Efektownie wydana, bogato ilustrowana monografia historyczna poświęcona dziejom królewskiej dynastii Walezjuszów, począwszy od Franciszka I aż po czasy Henryka III (króla Polski). Stan dobry.

537. Coyer Gabriel-François. Historya Jana Sobieskiego króla polskiego. T. 1-2 (w 1 wol.). Wilno 1852. Nakład i druk T. Glücksberga, k. [2], s. IV, 307; 173, 18, 21,5 cm, opr. z epoki, płsk. 360,-

Pełna anegdot historycznych, **pierwsza biografia króla polskiego Jana III Sobieskiego**, zwycięzcy spod Wiednia. Autor, jezuita Gabriel-François Coyer (1707-1782) za podstawę dzieła przyjął głównie relacje oficera Duponta, inżyniera artylerii w służbie królewskiej, oraz listy biskupa Andrzeja Chryzostoma Załuskiego. Wydanie anonimowego przekładu polskiego przygotował Władysław Syrokomla (1823-1862), poeta epoki romantyzmu, tłumacz i wydawca. Opr.: ciemnobrązowy płsk z tłocz. na grzbiecie, na licach pap. marm. Otarcia opr., na k. zażółcenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.

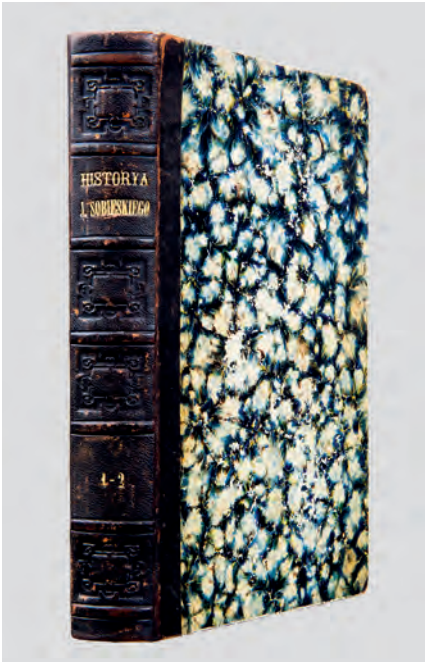
538. Czetwertyński Włodzimierz. Na wozie i pod wozem (1837-1917). Wspomnienia z lat ubiegłych wnukom i wnuczkom opowiedziane. Z 12 ilustracjami. Przedmowa Seweryna Czetwertyńskiego. Wstęp i opracowanie Stanisława Wasylewskiego. Poznań [1939]. Wydawnictwo Polskie R. Wegnera, s. [8], 304, tabl. ilustr. 11, 24 cm, opr. wyd. pł. zielone ze złoc. na grzbiecie i licu. 280,-

Egzemplarz z 11 tablicami ilustracji (ilustracja 12 znajdowała się na obwolucie). Pisane barwnym językiem pamiętniki Włodzimierza Światopełk-Czetwertyńskiego (1837-1918), ziemianina, działacza społecznego. Obejmują dzieciństwo na Wołyniu, studia w Wilnie i Kijowie, udział w powstaniu styczniowym, zesłanie, powrót i lata 1867-1873 w Warszawie. Niewielkie naddarcie górnej krawędzi grzbietu, nieaktualne zapiski własnościowe, poza tym stan dobry. **Rzadka edycja z ilustracjami.**

539. Dmochowski Franciszek Salezy. Dawne obyczaje i zwyczaje szlachty i ludu wiejskiego w Polsce i w ościennych prowincyach. Warszawa 1860. Nakł. autora, s. [4], 314, [2], 18 cm, opr. pł. z epoki. 150,-

536. K. Chłędowski. Ostatni Walezyusze. 1920.

537. G. Coyer. Historya Jana III. 1852.

Szkice o życiu codziennym, obyczajach, folklorze i kulturze różnych stanów w Polsce przedrozbiorowej. Zawiera m.in.: Znamiona ludu wiejskiego w różnych stronach (np. **górale karpaccy, Litwini, Podolanie i Rusini**); Domy szlachty i możnych; Biesiady i rodzaje pożywienia; Ogrody; Konie; Powozy; Trunki i pijatyka; Dwory królów i możnych; Stan żołnierski; Hetmani; Order Orła Białego. Zbrązowienia pap., poza tym stan dobry.

540. Dmowski Roman. Niemcy, Rosya i kwestya polska. Lwów 1908. Nakładem Towarzystwa Wydawniczego, s. XIII, [1], 271, 20 cm, opr. z epoki ppł. ze złoc. napisem na grzbiecie. 90,-

Wydanie 1. Jedno z najważniejszych dzieł Romana Dmowskiego (1864-1939), w którym autor przedstawił położenie polityczne Polski i jej zaborców. Wynika z niego, że największym zagrożeniem dla Polaków były Prusy i uprawiana przez nie germanizacja ziem polskich. Z analizy tej wypływał dalszy kierunek polityki obozu narodowego, widzącego w sojuszu z Rosją drogę do zjednoczenia politycznego ziem polskich. Książka ta stała się najważniejszym czynnikiem w kształtowaniu programu polityki obozu narodowego w Polsce. Nieaktualne zapiski i pieczątki własnościowe. Stan dobry.

541. Dziekoński Tomasz. Historya Hiszpanii podług najlepszych źródeł. Z rycinami. T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa 1852-1853. Nakł. S.H. Merzbacha, s. [4], VI, [2], 573, [3]; [4], 549, [3], 21,5 cm, opr. z epoki, płsk ze złoc. 360,-

Dzieje Hiszpanii od czasów najdawniejszych do 1852 r., opracowane przez Tomasza Dziekońskiego (1790-1875), pisarza, rektora szkoły praktyczno-pedagogicznej w Warszawie, członka redakcji Monitora Warszawskiego. Egzemplarz bez rycin (tak prawdopodobnie wydano część nakładu). Nieaktualne znaki własnościowe. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

542. Dziennik Praw. Dniewnik zakonow. Tom 64, nr 208, 209, 210. Warszawa 1866 Druk. Rządowa, s. 455, [1], VI, 23 cm, opr. płsk z tłocz. i ze złoc. 180,-

543. Encyklopedia powszechna. 1933.

544. G. Ferrero. Wielkość i upadek Rzymu.

Tekst dwujęzyczny, rosyjski i polski. Zawiera m.in. ukaz o dopuszczeniu Żydów do służby cywilnej w Królestwie Polskim oraz **postanowienie o złagodzeniu Zarządu Wojenno-Policyjnego w Królestwie Polskim**. Podniszczone okładki, poza tym stan bardzo dobry.

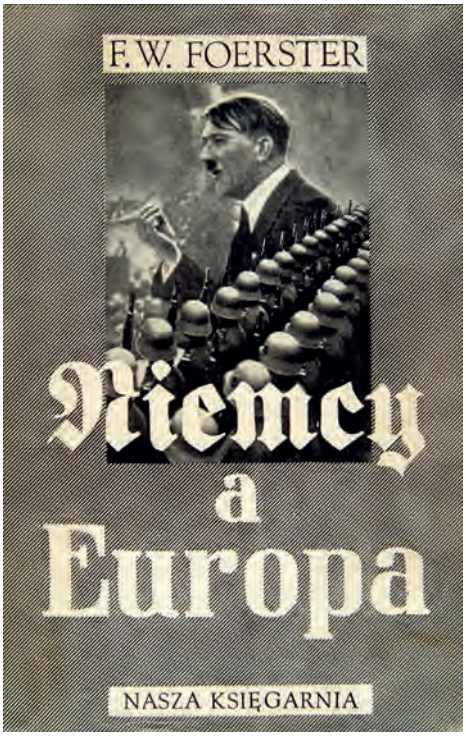
543. [Encyklopedia]. Trzaski, Everta i Michalskiego encyklopedia powszechna w dwu tomach. [...] Opracowana pod redakcją Dra Stanisława Lama. T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa [1933]. Nakładem Księgarni Trzaski, Everta i Michalskiego, k. [2], szpalt 1264; k. [2], szpalt 1242, tabl. ilustr. 47, mapy 2, 23,5 cm, jednolite oryg. opr. wyd., pł. 300,-

Pierwsza nowoczesna encyklopedia polska pod redakcją Stanisława Lama (1891-1965), krytyka i historyka literatury, publicysty. Na tablicach ponad 500 ilustracji, dwie rozkładane, kolorowe mapy (polityczna świata i Polski). Opr. wykonana we współpracującej z wydawnictwem Trzaski, Everta i Michalskiego **Introligatorni Artystycznej w Warszawie** przy ul. Miodowej (sygn. ślepym tłokiem): zielone pł. z tłocz. i złoc. W t. 2 opr. nieznacznie poluzowana z drobnym pęknięciem pł. wzdłuż krawędzi grzbietu, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

544. Ferrero Guglielmo. Wielkość i upadek Rzymu. Dzieło nagrodzone przez Akademię Francuską. Przekład autoryzowany Leopolda Staffa. T. 1-2 (w 2 wol.). Poznań [1935]. Wydawnictwo Polskie R. Wegnera, s. VIII, 378, tabl. ilustr. 25 (miedziodruki), mapa 1 (rozkł.); VII, [1], 398, tabl. ilustr. 25 (miedziodruki), mapa 1, 21 cm, jednolita opr. wyd. pł. czerwone z tłocz. i złoc. na grzbiecie i licu. 400,-

Polski przekład dwóch pierwszych tomów najsłynniejszej pracy Guglielmo Ferrero (1871-1942), włoskiego pisarza i historyka, krytyka faszyzmu. Obejmuje dzieje Rzymu do czasów panowania Juliusza Cezara. Książka pięknie wydana – w liście z 31 grudnia 1935 r. autor pisał do polskich wydawców: „**Pod względem druku, papieru i ilustracji jest to najświetniejsze wydanie moich dzieł.**” Nieznaczne ubytki złoceń na oprawach, poza tym stan dobry. **Ładny komplet.**

545. Foerster Fryderyk Wilhelm. Niemcy a Europa. Z wydania drugiego przełożył Jan Brzeski. Warszawa 1939. Nasza Księgarnia, s. 373, [3], 24 cm, oryg. okł. brosz. 180,-

545. F. W. Foerster. Niemcy a Europa. 1939.

546. Ch. Forster. Pologne. 1840.

Książka Fryderyka Wilhelma Foerstera (1869-1966), niemieckiego filozofa i pedagoga, omawiająca historię Niemiec po zakończeniu I wojny światowej oraz przedstawiająca **genezę narodzin faszyzmu** w Niemczech. Rozdziały o aneksji Austrii i upadku Czech autor napisał specjalnie dla wydania polskiego. Okładkę broszurową projektował Zygmunt Skrobański. Nieaktualny podpis własnościowy. Stan dobry.

546. Forster Charles. Pologne. Paris (Paryż) 1840. Nakład i druk Firmin-Didot Frères, s. [4], 348, **tabl. ryc. 55 (staloryty**), mapa Polski (**staloryt rozkł.**), 21,5 cm, opr. z epoki, płsk z tłocz. i złoc. na grzbiecie. 600,-

Bogato ilustrowana panorama historii, geografii i etnografii Polski, napisana przez Karola Forstera (1800-1879), adiutanta gen. Krukowieckiego podczas powstania listopadowego, późniejszego współpracownika Hotel Lambert i agenta Napoleona III w Berlinie. Staloryty przedstawiają m.in. **widoki miast polskich (Warszawa, Gdańsk, Kraków), portrety królów polskich oraz stroje polskie**. Na końcu rozkładana mapa Polski. Ślady po zalaniu marginesów początkowych kart, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

547. Gąsiorowski Wacław (Wiesław Sclavus). Księżna Łowicka. Wydanie drugie. T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa 1928. Dom Książki Polskiej Spółka Akcyjna, s. 236, [2]; 251, [1], 20 cm, opr. jednolita z epoki płsk ze złoc. napisami na grzbiecie, górny brzeg kart barwiony. 400,-

Powieść historyczna Wacława Gąsiorowskiego (1869-1939) o życiu Joanny Grudzińskiej (1791-1831), księżnej łowickiej, morganatycznej żony wielkiego księcia Konstantego. Wydanie 1 powieści ukazało się w 1908 r. W 1932 r. na podstawie powieści Gąsiorowskiego nakręcono jeden z pierwszych polskich filmów kostiumowych z udziałem m.in. Jadwigi Smosarskiej w roli księżnej łowickiej i Stefana Jaracza w roli wielkiego księcia Konstantego. Stan dobry.

548. Goldsmith Oliver. Krótki zbiór historyi greckiey od iey początku aż do zamienienia Grecyi w prowincyą rzymską. Przełożył z francuskiego X. Michał Olszewski. Wilno 1819. W Drukarni XX. Piiarów. Nakładem Alexandra Żółkowskiego, s. [8], 292, [4], **tabl. ryc. 2 (litografie)**, 17,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. i tłocz. 240,-

Wykład dziejów starożytnej Grecji od początku powstania demokracji do podbicia Grecji przez Imperium Rzymskie. Przed tekstem dwie tablice z podobiznami wybitnych Greków (m.in.: Homera, Temistoklesa, Peryklesa, Sokratesa, Leonidasa), na końcu „Słownik geograficzny nazwisk, miejsc i narodów w tym dziele wymienionych". **Oprawa z epoki**: półskórek brązowy, grzbiet płaski, w jednym polu złocona tytulatura, w pozostałych polach odbite na ślepo stylizowane ozdobniki kwiatowe. Nieaktualne pieczątki i zapiski własnościowe. Stan dobry. **Rzadkie wydanie z tablicami.**

549. Gordon Jakub (właśc. Jatowt Maksymilian). Sołdat czyli sześć lat w Orenburgu i Uralsku. Wydanie drugie, przejrzane i dopełnione. Lipsk 1865. Nakład F.A. Brockhaus, s. [10], 225, [1], 18,5 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i złoc. na grzbiecie. 90,-

Wspomnienia Maksymiliana Jatowta (1823/1827-1895), podróżnika i pamiętnikarza, z dwukrotnego pobytu na zsyłce w Kazachstanie. Opisy scen brutalnego traktowania żołnierzy polskich w karnych batalionach orenburskich, a także znajomości z przebywającym tam poetą i malarzem Tarasem Szewczenko. Wstrząsająca opowieść **o sensacyjnej ucieczce zesłańca Wincentego Migurskiego**, wywiezionego przez żonę z rosyjskiej twierdzy w trumnie (Lew Tołstoj ten tragiczny wątek losów Migurskiego rozwinął w niewielkiej powieści „Za co?", a Jerzy Kawalerowicz nakręcił w 1997 r. film pod takim samym tytułem). Pieczęć heraldyczna na k. tyt. Stan dobry.

550. Górnicki Łukasz. Pisma. T. 1-4 (w 4 wol.). (Zbiór Pisarzów Polskich, cz. 1, t. 1-4). Warszawa 1828. W Drukarni A. Gałęzowskiego i Komp., s. [2], XIV, 257; [2], 263-534; [2], 540-687, [12], 699-808, [12]; [2], 813-865, [7], 204, 16 cm, jednolite opr. z epoki, płsk. 600,-

Pierwsze zbiorowe wydanie prac Łukasza Górnickiego (1527-1603), pisarza politycznego, sekretarza i bibliotekarza królewskiego. Pisma obejmują utwory: „Dworzanin polski", „Rozmowa o elekcji, o wolności, o prawie i obyczajach. Podczas elekcji króla Jego Mci Zygmunta III. czyniona", „Dzieje w Koronie Polskiej za Zygmunta I-go i Zygmunta Augusta aż do śmierci jego, z przytoczeniem niektórych postronnych ciekawości od roku 1538 aż do roku 1572". Opr.: płsk brązowy, na grzbietach szyldziki, brzegi kart barwione, na wyklejkach pap. marm. Na k. drobne zażółcenia i przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie w komplecie.**

551. Górski Artur. Ku czemu Polska szła. Wydanie czwarte. Lwów 1938. Państwowe Wydawnictwo Książek Szkolnych, s. 280, 20,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc., zach. oryg. okł. brosz. 120,-

Egzemplarz z księgozbioru Hanki i Tibora Csorbów (ekslibris). Najgłośniejsza książka Artura Górskiego (1870-1959), pisarza, historyka, dotycząca dziejów Polski. W okresie II Rzeczypospolitej książka uważana była za sztandarowe dzieło tzw. optymistycznej szkoły historiografii polskiej. **Oprawa z epoki**: półskórek brązowy, ze złoconą tytulaturą i ozdobnikami kwiatowymi, zachowane okładki broszurowe. Niewielkie zaplamienia papieru okładek, poza tym stan dobry.

552. Gran Wiera. Sztafeta oszczerców. Autobiografia śpiewaczki. Paryż 1980. Wydane kosztem autorki, s. 253, [2], 21 cm, oryg. okł. brosz. 300,-

Egzemplarz z odręczną dedykacją autorki oraz dołączonym jej rękopiśmiennym listem do Stefana Macierzyńskiego (listopad i grudzień 1980). Autobiografia Wiery Gran (właśc. Dwojra Grynberg), piosenkarki, aktorki kabaretowej i filmowej, występującej m.in. z getcie warszawskim, po wojnie oskarżonej o kolaborację (została uniewinniona w kilku postępowaniach przed różnymi sądami). Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

553. Hergenröther Józef. Historya powszechna Kościoła Katolickiego. T. 1-18 (w 5 wol.). Biblioteka Dzieł Chrześcijańskich. Warszawa 1901-1904. Skład Główny

550. Ł. Górnicki. Pisma. 1828.

551. A. Górski. Ku czemu Polska szła.

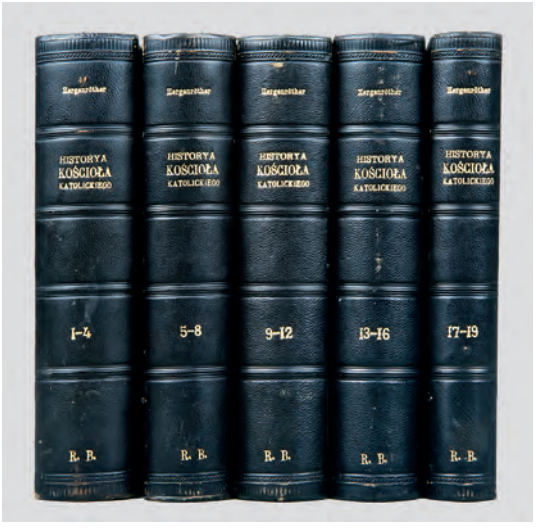
w Księgarni Gebethnera i Wolffa, Druk P. Laskauera i W. Babickiego, s. [3], III, [1], 223, [2]; IV, 237, [2]; 231, [2]; IV, 220; [2], IV, 170, [2]; IV, 218, [2]; [2], III, 179, [2]; VIII, 203; VIII, [4], 195; VIII, 180; VIII, 215; VIII, 201; VIII, 214; IX, 212; VIII, 198, [2]; IX, 186; VIII, 183; XXX, 350, IV, 22 cm, opr. płsk z tłocz. i złoc. 600,-

Historia Kościoła katolickiego autorstwa Józefa Hergenröthera (1824-1890), kardynała niemieckiego, profesora prawa kanonicznego i historii kościelnej, wielkiego przeciwnika tzw. liberalizmu kościelnego. W dołączonym życiorysie kardynała, autorstwa ks. Jana Gajkowskiego, czytamy: „przez jego pisma błądzący byli pouczeni, upartym wrogom został wytrącony oręż z ręki i zdjęta aureola nauki z głowy". T. XVIII, stanowiący dokończenie Historyi kościelnej (po śmierci autora), zredagowany został przez ks. Antoniego Rewerę. Na końcu spis alfabetyczny rzeczy zawartych w 18-tu tomach. Na grzbiecie ostatniego tomu napis 17-19 (w rzeczywistości t. 18 jest tomem ostatnim). Niewielkie zabrudzenia pł. oprawy, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

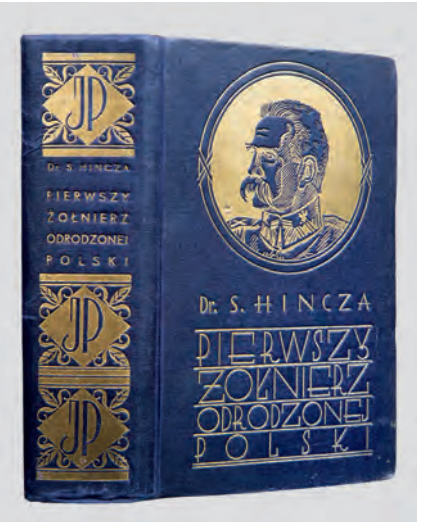
554. Hincza Stefan (wł. Stolarzewicz Ludwik). Pierwszy żołnierz odrodzonej Polski. Życie i czyny Józefa Piłsudskiego. Wydanie nowe powiększone i poprawione z 40 ilustracjami. Warszawa – Katowice 1936. Książnica Polska, s. 536, [2], 96, [1], tabl. ilustr. 40, 23 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. i tłocz. 300,-

Obszerna biografia Marszałka Józefa Piłsudskiego autorstwa Ludwika Stolarzewicza (1892-1960), nauczyciela, literata, napisana, aby głosić „chwałę Tego, którego życie, myśli i czyny są oddane Polsce umiłowanej, wymarzonej..., Polsce Mickiewicza, Słowackiego, Wyspiańskiego, Żeromskiego...". Na końcu, z osobną k. tyt. i paginacją, ilustrowany dodatek z uroczystości pogrzebowych „Pienia pogrzebowe" (m.in. wiersz Leopolda Staffa) oraz Testament Wodza Narodu. **Efektowna oprawa wydawnicza** w szare płótno, na licu wytłaczany złotem półplastyczny portret w owalu, poniżej złocona tytulatura, na grzbiecie tytuł i bogate złocenia z wkomponowanymi inicjałami „JP". Niewielkie zabrudzenia wyklejek, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

555. Hochberg von Pless Daisy. Was ich lieber verschwiegen hätte... Aus der Europäischen Gesellschaft vor dem Kriege. T. 1-2 (w 2 wol.). Drezno 1931. Carl

553. Historya Kościoła katolickiego. 1901.

554. Pierwszy żołnierz odrodzonej Polski.

Reissner – Verlag, s. XV, 239, tabl. ilustr. 14; s. 243, [1], tabl. ilustr. 9, 21 cm, jednolite opr. z epoki, pł. 280,-

Kontynuacja niezwykle popularnych w latach międzywojennych pamiętników Daisy von Pless (właśc. Maria Teresa Oliwia (1873-1943), pochodzącej z brytyjskiego rodu arystokratycznego księżnej pszczyńskiej, **hrabiny Hochberg, pani na zamku Książ,** zasłużonej filantropki, aktywnej pacyfistki, pisarki. Pierwsza część jej pamiętników pod tytułem „Taniec na wulkanie" ukazała się w 1928 r., już po rozwodzie z księciem pszczyńskim, i wywołała w Niemczech skandal. Była jednak wielkim sukcesem (w ciągu roku opublikowano 6 wydań). Oferowana kontynuacja pod tytułem „Co raczej powinnam przemilczeć..." wyszła w tym samym czasie w Anglii, Ameryce i w Niemczech. Na zdjęciach m.in. wnętrza zamkowe w Książu i Pszczynie. Opr. sygn. „Großbuchbinderei E. Haberland, Leipzig": niebieskie pł. z tłocz. i złoc. Spłowienia opr., poza tym stan bardzo dobry.

556. Illustrowana Wojna Wschodnia 1877 r. Seria 1-3 + Zeszyty dodatkowe A-C. Warszawa 1877-1878. W Drukarni Przeglądu Tygodniowego, s. [2], 186, [4]; [2], 186, III, [1]; [2], 186, [4]; 36 [właśc. 48], **liczne ryc. w tekście (drzeworyty)**, 24,0 cm, współopr., opr. z epoki płsk, zach. oryg. okł. brosz. 360,-

Bogato ilustrowana relacja z wojny toczonej w latach 1877-1878 między Rosją a Imperium Osmańskim. Wydawnictwo składa się z trzech serii po 12 zeszytów oraz trzech zeszytów dodatkowych. Drzeworyty (w tym liczne całostronicowe) przedstawiają sceny bitew, portrety dowódców, scenki rodzajowe, wyposażenie i uzbrojenie wojsk obu stron, mapy teatrów działań. Oprawa wtórna, w serii pierwszej brak karty ze stronami 177/178, w serii drugiej brak karty ze stronami 33/34, miejscami zabrudzenia kart, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

557. Jasnowski Józef. Mikołaj Czarny Radziwiłł (1515-1565). Kanclerz i marszałek ziemski Wielkiego Księstwa Litewskiego, wojewoda wileński. Warszawa 1939. Nakładem Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, s. [2], VIII, 447, 24 cm, opr. współcz. płsk z szyldzikiem i złoc. napisami, zach. oryg. okł. brosz. 400,-

Wydanie 1. Rozprawa habilitacyjna Józefa Jasnowskiego (1906-2009), historyka, ucznia Oskara Haleckiego, wykładowcy Polskiego Uniwersytetu na Obczyźnie, założyciela Tek Historycznych. Źródłowa biografia Mikołaja Czarnego Radziwiłła (1515-1565), kanclerza litewskiego, wojewody wileńskiego,

559. Konfederacja Barska. 1843.

562. Kalendarz Polski. 1916.

bliskiego krewnego Barbary Radziwiłłówny, propagatora reformacji w Wielkim Księstwie Litewskim, **wydawcy słynnej Biblii Brzeskiej (tzw. Radziwiłłowskiej)**. W pracy omówiono m.in.: Dookoła małżeństwa Zygmunta Augusta z Barbarą; Wyprawa przeciw Inflantom i pokój w Pozwolu; Oddziaływanie reformacji na Mikołaja Czarnego; Zasługi Czarnego w zhołdowaniu Inflant; Działalność drukarni brzeskiej; Biblia Brzeska. W dodatkach m.in.: Wykaz posiadłości Mikołaja Czarnego Radziwiłła; Testament Mikołaja Czarnego Radziwiłła. Elegancka oprawa współczesna: półskórek brązowy z szyldzikiem i złoconym tytułem serii, papier okładek i wyklejek marmurkowany, zachowane okładki kartonowe. W jednym rozdziale i na kilku kartach liczne podkreślenia w tekście, na końcowych niewielki ślad zawilgocenia, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**

558. Kaczkowski Józef. Donacye w Królestwie Polskiem. Warszawa 1917. Druk Piotra Laskauera. Skład główny w Księgarni Gebethnera i Wolffa, s. XIX, [1], 520, 23 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisem na grzbiecie, brzegi kart prószone. 360,-

Jedno z najważniejszych dzieł w dorobku Józefa Piotra Kaczkowskiego (1876-1940), znawcy problematyki spółek akcyjnych, autora licznych prac z zakresu prawa i historii, poświęcone donacjom przyznawanym w okresie Królestwa Polskiego. Na tabelach wykaz majątków rozdanych po powstaniach listopadowym i styczniowym (z nazwiskiem obdarowanego oraz nazwiskiem właściciela majątku w 1909 r.). **Większość wykorzystanych przez autora materiałów archiwalnych została zniszczona w czasie II wojny światowej.** Niewielkie zaplamienia płótna oprawy, ubytek narożnika przedniej wyklejki, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

559. Kaczkowski Stanisław [wyd. anonim.]. Wiadomości o Konfederacji Barskiej. Poznań 1843. Nakładem księgarni Jana Konstantego Żupańskiego, s. XVI, 266, 21 cm, opr. z epoki płsk. 280,-

E. XIX w., 2. wyd., t. 13, s. 35. Obszerne opracowanie dotyczące powstania i dziejów konfederacji. Stanisław Kaczkowski (1783-1855), ziemianin, prawnik, pisarz, członek opozycji kaliskiej w czasach Królestwa Kongresowego, wolnomularz. Stan dobry. **Ładny egzemplarz w efektownej oprawie.**

560. Kaden-Bandrowski Juliusz. Piłsudczycy. Oświęcim 1915. Nakładem Naczeln. Komitetu Narodowego, s. [4], 123, tabl. ilustr. 40, 21 cm, opr. z epoki ppł., zach. okł. brosz. 50,-

Wydanie 1. Bogato ilustrowana monografia Legionów Józefa Piłsudskiego, autorstwa Juliusza Kaden-Bandrowskiego (1885-1944), legionisty od 1914 r., adiutanta Piłsudskiego, oficera werbunkowego oraz kronikarza I Brygady (późniejszego uczestnika walk Powstania Warszawskiego, w którym zginął). Książka zawiera m.in. rozdziały: Józef Piłsudski; Piłsudczycy; Doktorzy I. Brygady; Kolumna; Kawaleria I. Legionu; Bitwa pod Łowczówkiem; Lista strat; Imieniny Komendanta; Trębacz ze Stanisławowa. Stan dobry.

561. Kalendarz Niepodległości. Kronika 3.900 wydarzeń w okresie lat 1914-1939 w układzie chronologicznym na każdy dzień kalendarza. Opracowane przez M. Wieliczko. Warszawa 1939. Zakłady Wydawnicze M. Arct, s. [8], 366, [2], mapki w tekście, tabl. rozkł. 1, 18,5 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. 140,-

Szczegółowa kronika najważniejszych wydarzeń historycznych z lat 1914-1939, ułożonych w formie kalendarza, opracowana przez Macieja Wieliczkę. W tekście 20 map ilustrujących bitwy, potyczki i działania jednostek polskich w okresie I wojny światowej i w kampaniach lat 1919-1920. Oprawa wydawnicza: płótno czerwone ze złoconą tytulaturą i modernistycznym Orłem na obu okładzinach. Stan dobry.

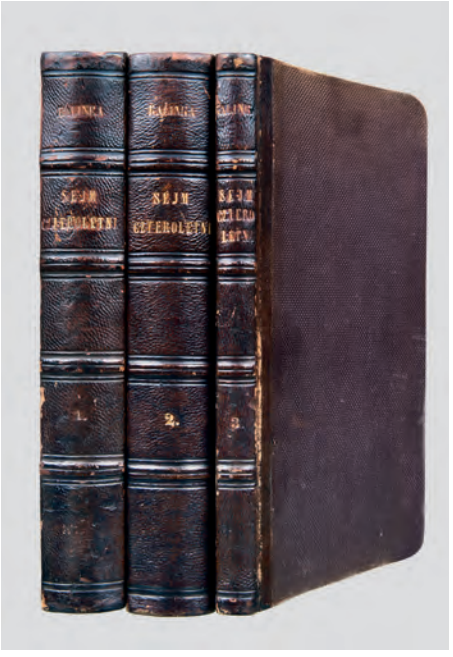
562. Kalendarz Polski. Rocznik wychodźtwa Polskiego w Rosyi na rok 1916. Wydany przy udziale Centralnego Komitetu Obywatelskiego Królestwa Polskiego. [Moskwa 1916]. Druk. W. Lehmanna, k. [1], s. XXXIV, 328, 22 cm, opr. późniejsza ppł. 180,-

Księga informacyjna o Polakach w Rosji w czasie I wojny światowej. Zawiera część kalendarzową oraz artykuły o wygnańcach, zniszczeniach wojennych, wykazy instytucji działających na rzecz Polaków (ich przywódcy, np. W. Grabski, Z. Wielopolski, R. Dmowski), listy polskich urzędów i instytucji ewakuowanych (np. U**rząd m. Warszawy mieszczący się w Moskwie**, prokurator suwalski działający w Kałudze), spis polskich parafii, banków, szkół działających w Rosji. Zestawienie prawie 4 tysięcy uciekinierów, uwzględniające imiona i nazwiska, miasta pochodzenia, stanowiska i obecne miejsca zamieszkania. Opr.: zielone ppł., na licach pap. marm., zachowana oryg. okł. brosz. Brak str. 121-136 (zawierających wiersze). Stan dobry.

563. Kalendarzyk polityczny na rok 1834. Wydany za upoważnieniem Rządu przez Franciszka Radziszewskiego. Kontrolera Kommissyi Sprawiedliwości. Warszawa [1833]. W Drukarni przy ulicy Długiej No 591, s. [32], 256, 84, [4], **tabl. ryc. 1 (litografia Seweryna Oleszczyńskiego)**, 12,5 cm, opr. współcz. skóropodobna, zach. obie okł. brosz. 300,-

Część pierwsza zawiera genealogię monarchów i książąt panujących, spisy władz i urzędników Królestwa Polskiego, sądownictwa, Banku Polskiego, władz poszczególnych guberni. W części drugiej artykuł Wincentego Hipolita Gawareckiego „Opis Łęczycy". Ponadto m.in.: **Lista imienna bankierów warszawskich i Giełdy Kupieckiej;** Rys statystyczny Królestwa Polskiego. Nieaktualna pieczątka, rycina wzmocniona bibułką, jedna karta z uzupełnionym dolnym narożnikiem, poza tym stan dobry.

564. Kalinka Walerian. Sejm Czteroletni. T. 1-3 (w 3 wol.). Lwów 1884-1888. Nakładem Księgarni Seyfartha i Czajkowskiego, s. VIII, 683; VII, 637, [1]; [4], 115, 21,5 cm, opr. jednolita z epoki płsk ze złoc. 550,-

564. W. Kalinka. Sejm Czteroletni. 1884-1888.

565. O. F. Kanitz. Bojownicy jutra. 1931.

Wydanie 3. Barwna historia Sejmu Czteroletniego ukazana na szerokim tle międzynarodowym. W pracy autor wykorzystał archiwum króla Stanisława Augusta Poniatowskiego, a także dokumenty z archiwów berlińskich, wiedeńskich i rzymskich. Narracja została doprowadzona do początku 1791 r. Tom trzeci, wspólny dla pierwszych trzech wydań, ukazał się dopiero w 1888 r. i dotyczy Konstytucji 3 Maja. Praca Kalinki stanowi jedno z najważniejszych dzieł XIX-wiecznej historiografii polskiej. **Oprawa jednolita z epoki:** półskórek brązowy, grzbiet pięciopolowy, w dwóch polach tytulatura i numeracja tomu. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

565. Kanitz Otto Felix. Bojownicy jutra. Podstawy socjalistycznego wychowania. Autoryzowany przekład Jadwigi Borowiczowej. [Warszawa] 1931. Wydawnictwo Zarządu Głównego Towarzystwa Uniwersytetu Robotniczego, s. 86, [1], 18 cm, oryg. okł. brosz. 300,-

Traktat o socjalistycznym wychowaniu młodzieży autorstwa Ottona Felixa Kanitza (1894-1940), austriackiego myśliciela, socjalisty żydowskiego pochodzenia, zamordowanego przez nazistów w obozie w Buchenwaldzie. **Prace Kanitza od 1933 r. były objęte cenzurą i palone na terenach III Rzeszy.** Oferowane wydanie polskie zostało przygotowane w kręgach „Robotnika", a przedmowę napisał do niego Kazimierz Czapiński (1882-1941), polityk i publicysta lewicowy, działacz PPS, uważany za największego erudytę polskiej przedwojennej lewicy. Awangardowa okładka broszurowa. Blok nieobcięty. Stan dobry. **Rzadkie.**

566. Kasprowicz Jan. Moskwa wobec Unii i Polski. Lwów 1889. Tow. Im. Stanisława Staszica, s. 80, 18 cm, opr. pł. wyd. 80,-

Wydanie 1. Wydana anonimowo, **z wierszem „Cierpiącym a niezwyciężonym braciom unitom w pokłon" (za który część nakładu skonfiskowano)**. Historia kościoła unickiego, zwalczanego przez Rosję carską, sięgająca czasów saskich. Wczesna praca historyczna Jana Kasprowicza (1860-1926), ówczesnego studenta historii, przyszłego cenionego poety, z czasu, kiedy przeniósł się z Wrocławia do Lwowa. Niewielkie zabrudzenia i ślady po zalaniu na licu opr., poza tym stan dobry.

566. J. Kasprowicz. Moskwa wobec Unii i Polski.

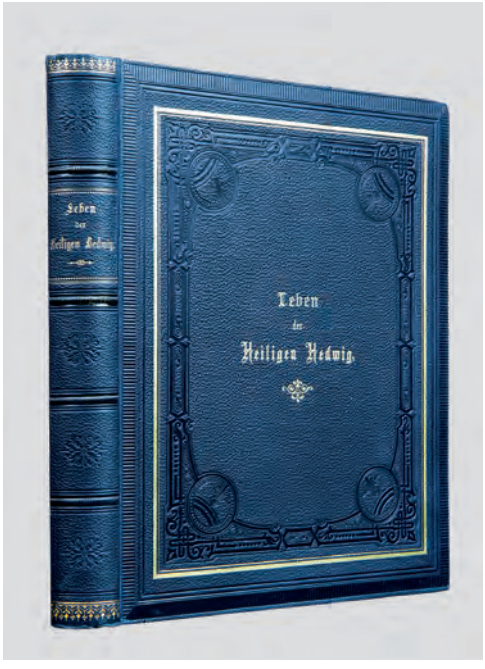
568. Pamiątki polskie w Wiedniu. 1835.

567. Kawczak Stanisław. Milknące echa. Warszawa [1934]. Nakładem Towarzystwa Wydawniczego „Bluszcz", s. 384, 24,5 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. napisami na grzbiecie i licu, zach. przednia okł. brosz. 180,-

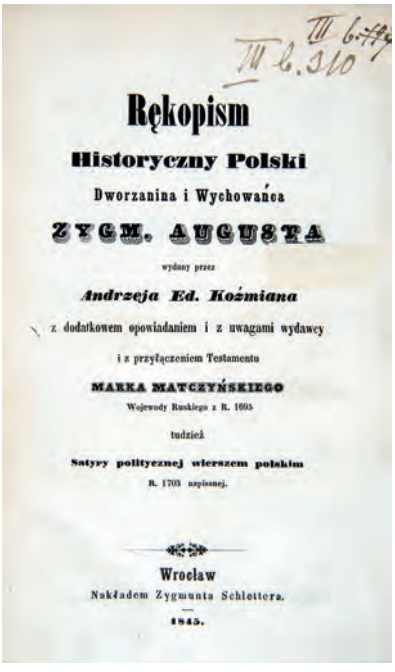
Wydanie 1. Na karcie ochronnej dedykacja ks. Oskara Marskiego dla lekarza-legionisty majora Walentego Popka. Wspomnienia wojenne Stanisława Kawczaka (1892-1940), działacza niepodległościowego, prezesa Związku Podhalan, żołnierza kampanii wrześniowej, zamordowanego wiosną 1940 r. w Charkowie. Wspomnienia obejmują okres I wojny światowej oraz wojny polsko-sowieckiej 1920 roku. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
Lit.: J. Skrzypek, Bibliografia pamiętników polskich, poz. 684.

568. Kluczycki Jakub Franciszek. Pamiątki polskie w Wiedniu i jego okolicach, jako też inne wiadomości tyczące się Polaków, szczególniej mieszkańców Galicyi. Kraków 1835. Nakładem autora. W tłoczni Daniela Edwarda Friedleina, s. [8], X, 353, [3], **tabl. ryc. 1 (miedzioryt),** tabela 1 (rozkł.), winietki (drzeworyty), 21 cm, opr. z epoki płsk z szyldzikiem i tyt. na grzbiecie. 360,-

Książka zawiera informacje historyczne o pamiątkach polskich w zbiorach wiedeńskich oraz o tamtejszej kolonii polskiej i instytucjach polskich (m.in.: Wiadomość o budowniczych w Wiedniu Gdańszczanach i Krakowianach; Udział Hieronima Lubomirskiego w odsieczy Wiednia; Pochód wojska polskiego na odsiecz pod Wiedeń; **Przyjęcie króla Sobieskiego w Wiedniu;** Wielka chorągiew Proroka i pałasz Sobieskiego; Pamiątki narodowe po publicznych zbiorach wiedeńskich; Źródła polskiego piśmiennictwa w książnicach wiedeńskich; Pamiątki polskie w okolicach Wiednia). Miedzioryt (sygn.: „Tyrowicz rysow.") przedstawia **obelisk upamiętniający spotkanie cesarza Leopolda I z Janem III Sobieskim**, rozkładana tablica ukazuje szyk wojsk sprzymierzonych w dniu bitwy wiedeńskiej 12 września 1683 roku. Brak 1 litografii. Niewielkie ubytki oprawy, zalania i rdzawe plamki, kilka składek luzem.

569. A. Knoblich. Żywot św. Jadwigi Śląskiej. 1860.

571. A. E. Koźmian. Rękopism. 1845.

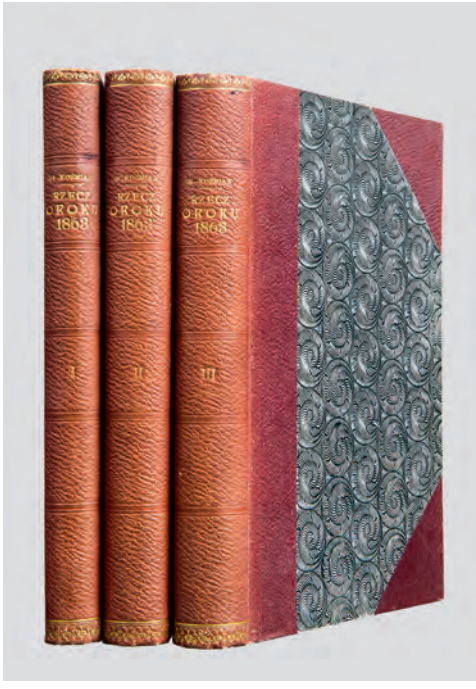
569. Knoblich Augustin. Lebensgeschichte der heiligen Hedwig Herzogin und Landespatronin von Schlesien 1174-1243. Wrocław 1860. Nakładem Schlettera, s. XXX, 272, **tabl. ryc. 2 (litografie),** 29 cm, opr. z epoki, pł. 300,-

Żywot św. Jadwigi Śląskiej, żony księcia Henryka Brodatego, patronki Śląska, fundatorki klasztoru cysterek w Trzebnicy. Ozdobiony dwiema litografiami z wizerunkiem świętej. Opr. sygnowana nalepką: „Goerlich und Coch. Buch-Kunst-und Devotionalen Handlung. Breslau, Ritterplatz 4": ciemnozielone płótno, z tłocz. i złoc. ozdobnikami na grzbiecie i licach, na wyklejkach opalizująca mora. Drobne przebarwienia i zażółcenia, poza tym stan bardzo dobry.
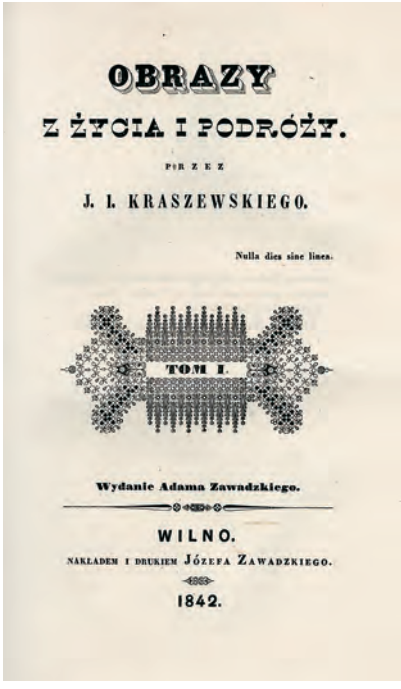
570. Kotowski Paweł. Historya starożytna zawieraiąca dzieie wszystkich narodów od stworzenia świata do potyczki pod Akcyum. Warszawa 1818. W Drukarni Xięży Piiarów, s. [14], 680, 19 cm, opr. późniejsza XIX-wieczna płsk ze złoc. 120,-

Wykład historii starożytnej od stworzenia świata i biblijnego potopu do zwycięstwa Oktawiana Augusta nad Markiem Aureliuszem pod Akcjum w 31 r. p.n.e., opracowany przez Pawła Kotowskiego (1777-1849), pijara, nauczyciela historii. Książka miała stanowić pierwszą część dziejów powszechnych, zaplanowane dwa kolejne tomy nie ukazały się. Pęknięcia krawędzi grzbietu, na kartach ślady zawilgocenia, brak połowy przedniej wyklejki.

571. Koźmian Andrzej Edward. Rękopism historyczny polski dworzanina i wychowańca Zygm. Augusta, z dodatkowem opowiadaniem i z uwagami wydawcy i z przyłączeniem Testamentu Marka Matczyńskiego wojewody ruskiego z r. 1695 tudzież Satyry politycznej wierszem polskim r. 1703 napisanej. Wrocław 1845. Nakładem Zygmunta Schlettera, s. [4], XII, [4], 176, 22 cm, opr. z epoki płsk. 280,-

572. S. Koźmian. Rzecz o roku 1863. 1894-1895.

OBRAZY
Z ŻYCIA I PODRÓŻY.
PRZEZ
J. I. KRASZEWSKIEGO.
Nulla dies sine linea.
TOM I.
Wydanie Adama Zawadzkiego.
WILNO.
NAKŁADEM I DRUKIEM JÓZEFA ZAWADZKIEGO.
1842.

574. J. I. Kraszewski. Obrazy. 1842.

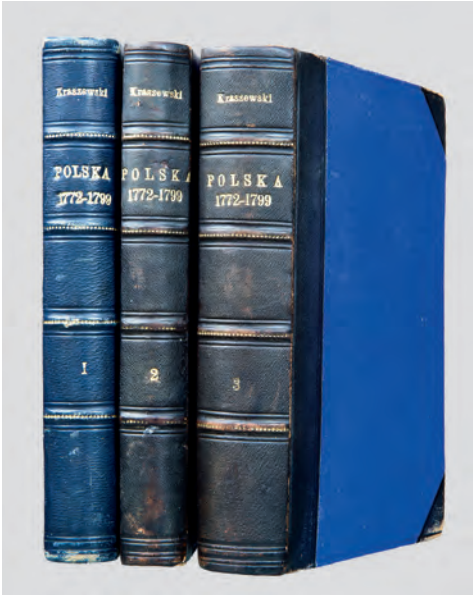
Tom źródeł historycznych ze zbiorów piotrowickich do historii Polski XVI-XVII wieku, opracowany i wydany przez Andrzeja Edwarda Koźmiana (1804-1864), pisarza, publicystę, uczestnika powstania listopadowego, polityka związanego z Hotelem Lambert, syna Kajetana Koźmiana, kolekcjonera i bibliofila. Jego piotrowicki księgozbiór, sprzedany Branickim, stał się zaczątkiem biblioteki na zamku w Suchej. Na końcu dołączono „Wiadomość o niektórych rzadszych dziełach znajdujących się w zbiorze piotrowickim". Nieaktualne pieczątki i nalepki własnościowe. Otarcia oprawy, poza tym stan dobry.

572. Koźmian Stanisław. Rzecz o roku 1863. Cz. 1-2 (w 3 wol.). Kraków 1894-1895. Księg. Spółki Wyd. Polskiej, s. [4], 254; [4], 326; [4], 384, 28 cm, opr. ppł. z epoki z tłocz. i złoc. na grzbiecie. 900,-

Podstawowe opracowanie dotyczące udziału Galicji w powstaniu styczniowym. Dzieje powstania, poddane krytyce, napisane z punktu widzenia konserwatywnego stronnictwa Stańczyków, ukazuje szerokie tło polityki europejskiej i jej wpływ na sprawy polskie. St. Koźmian (1836-1922), historyk, polityk konserwatywny, wnuk Kajetana Koźmiana, syn Andrzeja Edwarda. **Jeden z egzemplarzy specjalnych, wytwornych, z szerokimi marginesami, w formacie niemal dwukrotnie większym od zwykłego.** Niewielkie przetarcia grzbietów, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

573. [Kościół w Królestwie Polskim]. Rocznik Religijny Wyznań Chrześcijańskich w Królestwie Polskiem na rok 1847. Wydany za upoważnieniem Rządu przez Karola Moycho. Rok pierwszy. Warszawa 1847. Druk. Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, s. 379, [1], **tabl. ryc. 6 (litografie)**, 18 cm, opr. wyd. brosz. 240,-

Jedyny wydany rocznik, więcej nie wyszło. Zawiera **pełny wykaz duchowieństwa** rzymsko-katolickiego, prawosławnego, unickiego i ewangelickiego we wszystkich parafiach, zakonach i instytucjach religijnych Archidiecezji Warszawskiej oraz w diecezjach: kielecko-krakowskiej, kujawsko-kaliskiej,

575. Polska w czasie trzech rozbiorów. 1875.

577. A. Kraushar. Żydzi w Polsce. 1866.

płockiej, lubelskiej, sandomierskiej, augustowskiej i podlaskiej. **Sześć litografowanych portretów** (sygn.: J. Moycho rys., w Lit. J.V. Flecka w Warszawie): papieża Piusa IX oraz biskupów: Antoniego Fijałkowskiego, Walentego Bończy Tomaszewskiego, Franciszka a Paulo na Pawłowie Pawłowskiego, Józefa Joachima Goldtmanna i Pawła Straszyńskiego. Stan dobry. **Rzadkie**.

574. Kraszewski Józef Ignacy. Obrazy z życia i podróży. Z dwiema rycinami. Wydanie Adama Zawadzkiego. T. 1-2 (w 1 wol.). Wilno 1842. Nakł. i druk Józefa Zawadzkiego, s. 223, [1]; 211, [1], 22 cm, opr. płsk z epoki z tłocz. i złoc. 400,-

Egzemplarz z księgozbioru Józefa Zawadzkiego, wybitnego bibliofila, edytora, pisarza. Drugi ekslibris Stanisława Skibińskiego (ekslibris i monogram S.S. u dołu grzbietu). Tom 1 zawiera wspomnienia z podróży po ziemiach wschodnich Rzeczypospolitej (Biała na Podlasiu, Kodeń, Romanów, Lublin, Swisłocz, Prużana, Kobryń, Drohiczyn, Brześć Litewski, Dubno); **tom 2 obejmuje wspomnienia z Wilna** z lat 1830-1835. Brak rycin, niewielkie przetarcia okładek, poza tym stan dobry.

575. Kraszewski Józef Ignacy. Polska w czasie trzech rozbiorów 1772-1799. Studya do historyi ducha i obyczaju. T. 1-3 (w 3 wol.). Poznań 1873-1875. Nakładem księgarni Jana Konstantego Żupańskiego, s. XIII, [2], 454; VII, 447, [1]; V, [2], 689, 21 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. tyt. na grzbiecie. 1600,-

Wydanie 1. Najważniejsze dzieło historyczne Józefa Ignacego Kraszewskiego (1812-1887). Oparta na szerokim materiale źródłowym barwna panorama schyłkowych lat Rzeczypospolitej, obejmująca historię, politykę wewnętrzną i zagraniczną, kulturę, wojskowość i obyczajowość. W tomie 1 opisano wydarzenia od pierwszego rozbioru do 1787 r. (m.in.: genezę rozbiorów, sprawę biskupa Sołtyka, zjazd w Kaniowie), w tomie 2 od zwołania Sejmu Wielkiego do uchwalenia Konstytucji 3 Maja, w tomie 3 od wojny z Rosją w obronie Konstytucji, przez Insurekcję Kościuszkowską do upadku Rzeczypospolitej. Miejscami podkreślenia ołówkiem. Stan dobry. **Efektowny komplet. Rzadkie.**

576. Kraushar Aleksander. Bourboni na wygnaniu w Mitawie i Warszawie. Szkic historyczny (1798-1805). Z illustracyami. Warszawa 1899. Gebethner i Wolff,

s. [6], 233, portret, liczne ilustr. w tekście, 23,5 cm, opr. z epoki płsk z tłocz. i ze złoc. 280,-

Bogato ilustrowane dzieje tułaczki francuskiej rodziny monarszej po terenach Polski i Inflant w okresie napoleońskim, zawierające wiele informacji o życiu Warszawy tych lat. Praca Aleksandra Kraushara (1843-1931), historyka, publicysty, poety, działacza kulturalno-oświatowego, członka Towarzystwa Historycznego we Lwowie. Przebarwienia grzbietu, poza tym stan bardzo dobry.

577. Kraushar Aleksander. Historya Żydów w Polsce. T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa 1865-1866. Nakł. L. Grossmana. Druk. „Gazety Polskiej", s. [6], 245, [2], **tabl. ryc. 1 (litografia);** [4], XIII, 321, XII, 19 cm, opr. płsk z tłocz. i złoc. na grzbiecie. 450,-

Tom pierwszy obejmuje czasy piastowskie, tom drugi okres jagielloński. Litografowana tablica z wizerunkami monet polsko-hebrajskich z epoki Piastów. Oprawa współcz. wykonana w warszawskiej introligatorni Jakubiaka. Charakterystyczne zażółcenia i zaplamienia, liczne podkreślenia kredkami. W tomie 2 znacznie zabrudzona i uzupełniana papierem karta przedtytułowa, a także ślad zalania dołu książki na kilkudziesięciu początkowych kartach. **Rzadkie.**

578. [Książka telefoniczna]. Spis Abonentów Sieci Telefonicznych Państwowych i Koncesjonowanych w Polsce na rok 1939 (z wyj. m. Warszawy). Warszawa 1939. Wyd. Ministerstwa Poczt i Telegrafów, s. [6], XVI, 10, VIII, 11-1163, LII, 29 cm, oryg. okł. brosz. 2400,-

Ostatnia przed wybuchem wojny ogólnopolska książka telefoniczna, wydawana cyklicznie pod tym tytułem od 1931 r. Układ alfabetyczny w obrębie poszczególnych ośmiu dyrekcji Okręgowych Poczt i Telekomunikacji (kolejno – Bydgoszcz, Katowice, Kraków, Lublin, Lwów, Poznań, Warszawa i Wilno). Obejmuje abonentów prywatnych oraz firmy (dziś często jedyny ślad ich istnienia). Przydatne źródło do badań genealogicznych i stosunków własnościowych. Na końcu umieszczono alfabetyczny skorowidz branż i specjalności. Przed każdym rejonem dodatkowe karty ze wskazanymi zmianami lub nowo przybyłymi abonentami (oddzielnie numerowane, 36 stron). Nieaktualne pieczątki własnościowe. Zabrudzenia i niewielkie ubytki okładek, brak stron 735-740, poza tym stan dobry. **Cenne źródło informacji o Polsce międzywojennej.**

579. Księga adresowa Polski (wraz z W. M. Gdańskiem) dla handlu, przemysłu, rzemiosł i rolnictwa 1926/27. Warszawa b.r. [1927]. Towarzystwo Reklamy Międzynarodowej, k. [5], s. LXXXVI, 2476, [liczne inseraty], 29,5 cm, oryg. opr. wyd., pł. 2800,-

Księga adresowa opracowana i wydana przez Towarzystwo Reklamy Międzynarodowej. Zawiera spis instytucji, firm i przedsiębiorstw, sklepów, warsztatów, zakładów etc. z podaniem adresów (i w niektórych wypadkach telefonów). W tekście i na dodatkowych kartach znalazły się liczne reklamy, często na wysokim poziomie artystycznym. **Wydawnictwo jest cennym źródłem do historii gospodarczej, administracji, topografii i genealogii II Rzeczypospolitej.** Opr.: pł. zielone, z tłocz., złoc. i barwieniami. Na obcięciu bloku nadrukowana reklama. Drobne otarcia opr., poza tym stan dobry.

580. Księga adresowa Polski (wraz z W. M. Gdańskiem) dla handlu, przemysłu, rzemiosł i rolnictwa 1929. Warszawa b.r. [1929]. Towarzystwo Reklamy Międzynarodowej. Drukiem Zakładów Graficznych „Bibljoteka Polska" w Bydgoszczy, k. [6], 88, s. LXXXVIII, 89 – 2560, 29,5 cm, opr. pł. z tłocz. i złoc., futerał, na obcięciu bloku nadrukowane reklamy. 2200,-

Księga adresowa przedsiębiorstw polskich na rok 1929 (patrz poz. poprzednia). Dwie wkładki z kolorowymi reklamami. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Oprawa reperowana, na nowe płótno naklejone zachowane oryginalne fragmenty. Zabrudzenia i przetarcia oprawy, pęknięcia grzbietu. Niewielkie naderwania kilkunastu stron. Karty 201-202 i 349-350 z minimalnymi ubytkami ze szkodą dla tekstu. Pięć końcowych kart z ubytkami marginesów, fachowo wzmocnionymi. Dorobiony współcześnie płócienno-skórzany futerał ochronny. **Rzadkie.**

579. Księga adresowa Polski. 1927.

580. Księga adresowa Polski. 1929.

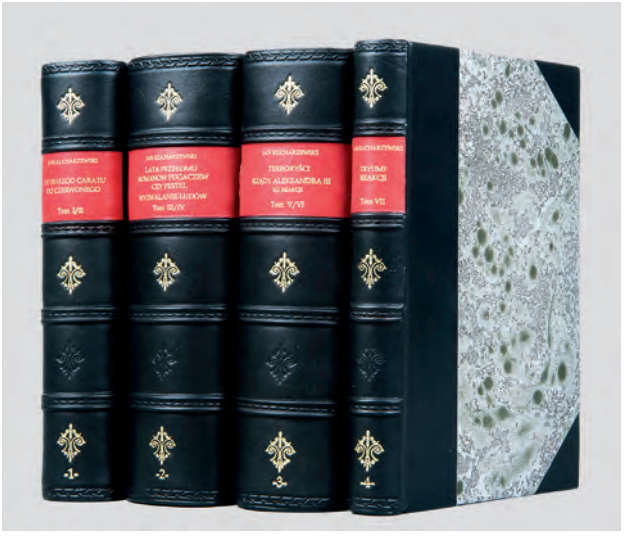
581. Księga pamiątkowa w trzechsetną rocznicę śmierci ks. Piotra Skargi wyd. W. Hahn. T. 1. Lwów 1913. Nakładem C. K. Rady Szkolnej Krajowej, s. 8, [4], 106, 43, 30, 30, 16, 10, 80, [4], 66, 66, 50, 49, 22 cm, opr. z epoki, płsk. 180,-

Odbito w nakładzie 50 egzemplarzy. Zbiór wydany z okazji trzechsetnej rocznicy śmierci Piotra Skargi, złożony z kilkunastu prac drukowanych niezależnie przez „dyrekcje gimnazjów i szkól realnych galicyjskich w miejscowych drukarniach. Karty tytułowe, dedykację, słowo wstępne i spisy treści wytłoczono w drukarni przy Zakładzie Narodowym im. Ossolińskich we Lwowie". Brązowy płsk, na grzbiecie tłocz. i złoc., na licach pł. W centrum przedniej okładziny tłocz. i złoc. medalion z wizerunkiem Piotra Skargi. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Otarcia opr., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

582. Kucharzewski Jan. Od Białego Caratu do Czerwonego. T. I-VII (w 4 wol.). Warszawa 1923-1935. Wydawnictwo Kasy im. Mianowskiego. Instytut Popierania Nauki, s. [4], 431, [1]; 456, [4]; [2], VII, [1], 750, [2], tabl. ilustr. 1; [8], 509, [3]; [4], 478, [2]; [4], 521, [5]; [4], 367, [1], 23 cm, opr. współcz. płsk z szyldzikiem z tyt. i złoc. na grzbiecie. 1400,-

Wydanie 1. Główne dzieło w dorobku Jana Kucharzewskiego (1876-1952), historyka, publicysty, polityka. Ukazało się tylko siedem tomów, materiały do trzech ostatnich tomów zostały zniszczone wraz z księgozbiorem autora w czasie II wojny św. **W okresie PRL książka znalazła się na liście książek zakazanych**. Fundamentalna, oparta na szerokim materiale źródłowym praca zawiera studium dziejów wewnętrznych Rosji w XIX i na początku XX w., ze szczególnym uwzględnieniem historii ruchu rewolucyjnego i polityki rosyjskiej wobec ziem polskich. Dzieło jest próbą wyjaśnienia korzeni bolszewizmu i kwestii ciągłości historycznej pomiędzy despotyczną Rosją carską i radzieckim reżimem komunistycznym. Nieaktualne znaki własnościowe. Stan bardzo dobry. **Rzadkie w komplecie.**

583. Kukiel Marian. Jazda polska nad Moskwą. Bitwa pod Możajskiem 7 września 1812 r. Z szkicami sytuacyjnymi i planem bitwy (Boje Polskie. Tom VI). Poznań 1919. Wielkopolska Księgarnia Nakładowa K. Rzepeckiego, s. 92, [4], szkice w tekście, 20 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

582. Od Białego Caratu do Czerwonego. 1923-1935.

583. M. Kukiel. Jazda polska. 1919.

Wydanie 1. Szczegółowe studium strategiczne Mariana Kukiela (1885-1973), dotyczące bitwy pod Możajskiem (Borodino), stoczonej w dniach 5-7 września 1812 r. między armią francuską i rosyjską. Zwycięstwo w bitwie otworzyło Napoleonowi drogę do Moskwy. Okładka lekko zaplamiona, egzemplarz przycięty na marginesach, poza tym stan dobry.

584. Lasocki Wacław. Wspomnienia z mojego życia. Przygotowali do druku Michał Janik i Feliks Kopera. T. 1-2 (w 2 wol.). Kraków 1933-1934. Nakładem Gminy Stoł. Król. Miasta Krakowa, s. [2], XVIII, [4], 495, [2], tabl. ilustr. 56; 362, [2], tabl. ilustr. 26, 24,5 cm, opr. jednolita z epoki ppł. ze złoc. napisami na grzbiecie. 180,-

Egzemplarz z biblioteki Jana Czerneckiego (ekslibris). Obszerny i barwny pamiętnik Wacława Lasockiego (1837-1921), lekarza, bibliofila, zesłańca na Sybir za udział w przygotowaniach do powstania 1863 r., **współzałożyciela uzdrowiska nałęczowskiego (nazywanego „wskrzesicielem Nałęczowa").** Pamiętniki, zgodnie z życzeniem autora, ukazały się 10 lat po jego śmierci. Tom 1 obejmuje lata dzieciństwa, studia medyczne na uniwersytecie w Kijowie, powstanie styczniowe w Królestwie Polskim, na Litwie, w Inflantach i na Rusi. Tom 2 zawiera opis zesłania w latach 1863-1873. W obu tomach kilkadziesiąt ilustracji z portretami. W tomie pierwszym brak karty przedtytułowej, poza tym stan dobry. **Ładny komplet.**
Lit.: J. Skrzypek, Bibliografia pamiętników polskich do 1964 r., poz. 928.

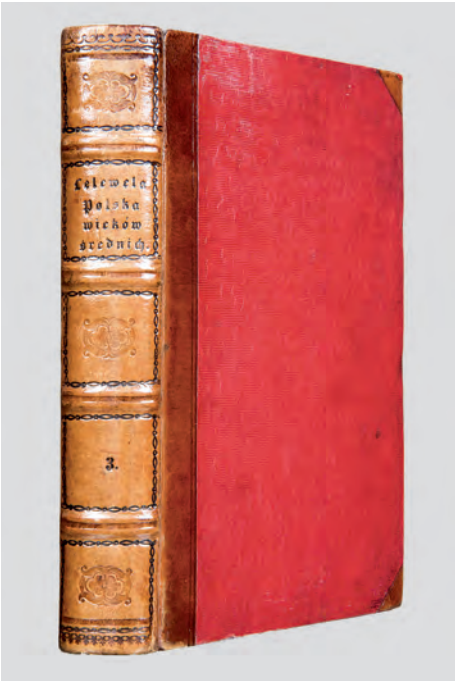
585. [Legiony Polskie]. Dziennik Urzędowy Polskiej Organizacji Narodowej**.** Kielce 1914. PON, nr 2: 10 IX 1914, s. 4, 47 x 34 cm, luźne składki. 80,-

Polska Organizacja Narodowa, utworzona w Kielcach 5 IX 1914 r., była kilkumiesięczną, nieudaną próbą wyłamania się ze związku z Naczelnym Komitetem Narodowym. **PON wydała zaledwie cztery numery urzędowego organu**; niniejszy (drugi) opublikowano tuż przed ewakuacją oddziałów Józefa Piłsudskiego z Kielc. Zawiera m.in.: sprawozdanie z uroczystego zaprzysiężenia 1 Pułku Piechoty Legionów, które miało miejsce 5 września na obrzeżach Kielc. Ślady złożenia, zażółcenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

586. Lelewel Joachim. Dzieje Polski, które stryj synowcom swoim opowiedział. Powiększone dodatkami przez L[eona] R[ogalskiego]. Z 12 mapkami i tablicami genealogicznemi. Wydanie drugie. Warszawa 1856. Nakład i druk S. Orgelbran-

587. J. Lelewel. Dzieje starożytne. 1818.

588. J. Lelewel. Polska wieków średnich. 1859.

da, s. [1], 510, [5], tabl. genealog. 2 (rozkł.), **tabl. map 12 (litogr. rozkł., ręcznie kolor.),** 16,5 cm, opr. z epoki pł. 300,-

Bezprawny, rozszerzony przedruk „Dziejów Polski potocznym sposobem opowiedzianych" (Warszawa 1829), dokonany przez Leona Rogalskiego. W pierwszej części znajduje się tekst dzieła Lelewela, powiększony o wybrane fragmenty innych prac historycznych tego wybitnego uczonego. Dalej znajduje się rozprawa Leona Rogalskiego „Rys dziejów literatury polskiej". Na końcu 3 rozkładane tablice genealogiczne **(„Książęta ruscy od Ruryka", „Królowie i książęta polscy od Piasta", „Książęta litewscy z rodu Gedymina,** Królowie polscy, Jagiellonowie, Wazowie i elekcyjni") oraz **12 litografowanych map Polski** od IX wieku do czasu rozbiorów. Naderwania tablic, niewielkie zabrudzenia i zbrązowienia papieru. Stan ogólny dobry.

– Inkunabuły polskiej litografii –

587. Lelewel Joachim. Dzieje starożytne. Od początku czasów historycznych do drugiey połowy wieku szóstego, ery chrześciańskiey. Wilno-Warszawa 1818. Nakładem Józefa Zawadzkiego. W księgarni Zawadzkiego i Węckiego, s. 505, [4], **tabl. ryc. 4 (litografie),** tabl. map 16 (miedzioryty rozkł.), adl.:
Lelewel Joachim. Dzieje starożytne Indji ze szczególnem zastanowieniem się nad wpływem jaki mieć mogła na strony zachodnie. Warszawa 1820. Nakładem i drukiem N. Glücksberga, s. [6], 224, [4], tabl. ryc. 2 (miedzioryt i litografia rozkł.), mapy 2 (miedzioryty), 21,5 cm, współopr., opr. późniejsza XIX wieczna płsk ze złoc. napisem na grzbiecie. 1200,-

Egzemplarz z księgozbioru Henryka Wohla (pieczątki na kartach tytułowych). **Poz. 1. Wydanie 1.** Druk na papierze niebieskim. Pierwsza polska książka ilustrowana litografiami. Ilustracje wykonał **brat**

autora, Jan Lelewel, a litografował w swoim warszawskim zakładzie Jan Siestrzyński, pionier litografii polskiej, autor pierwszej polskiej pracy teoretycznej na temat tej techniki graficznej, zatytułowanej „O litografii". Mapy atlasu opracowane w technice miedziorytu, ze szczegółowym zaznaczeniem miejscowości. **Poz. 2.** Starożytne dzieje Indii ozdobione dwiema mapami i dwiema rycinami. H. Wohl (1836-1907) – urzędnik, uczestnik powstania styczniowego, skazany na śmierć, zesłany dożywotnio na Sybir, skąd powrócił po 20 latach. Niewielkie przetarcia skóry na krawędziach opr., poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
Lit.: Bibliografia utworów Joachima Lelewela, poz. 46 i 56.

588. Lelewel Joachim. Polska wieków średnich czyli Joachima Lelewela w dziejach narodowych polskich postrzeżenia. Tom III. Poznań 1859. Nakładem Księgarni Jana Żupańskiego, s. XII, [2], 636, tabel 7 (rozkł.), 22 cm, opr. z epoki płsk z tłocz., brzegi kart marm. 400,-

Tom rozpraw historyczno-prawnych Joachima Lelewela. Zawiera trzy obszerne rozprawy: Historyczny rozbiór prawodawstwa cywilnego i kryminalnego do czasów jagiellońskich; Krytyczny rozbiór statutów wiślickich; Rozpatrzenie niektórych względów i pomników prawodawstwa, statutowi wiślickiemu uprzedniego. Oprawa z epoki: półskórek brązowy z tłoczeniami na grzbiecie, brzegi kart marmurkowane, papier okładek i wyklejek ozdobny. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Na karcie tytułowej uzupełniony niewielki ubytek, miejscami zażółcenia pap., poza tym stan dobry. **Efektowna oprawa.**

589. Lepszy Leonard. Lud wesołków w dawnej Polsce. Kraków 1899. Nakładem autora. Drukiem W. L. Anczyca i Spółki, s. [4], 116, 24 cm, opr. wyd. brosz. 80,-

Opracowanie poświęcone historii wesołków zawodowych w dawnej Polsce – błaznów, kuglarzy, chwistów, igrców itp. (autor opisał m. in. Stańczyka – nadwornego błazna Zygmunta Starego). Rozprawa Leonarda Lepszego (1856-1937), historyka sztuki, konserwatora zabytków, badacza dziejów złotnictwa na ziemiach polskich. Stan dobry.

590. Lewakowski Jerzy. Terenoznawstwo i kartografja wojskowa, s. VIII, 170, [2], ilustr. w tekście, tablice i mapy, 25 cm, opr. wyd. ppł.; oraz: Klucz znaków przyjętych dla map, s. 44, ilustr. w tekście, 15 cm, brosz. wyd.; oraz: Skorowidz polowy, s. 18, [2], 15 cm, brosz. wyd.; wszystkie poz.: Warszawa-Kraków [1920]. Nakładem Księgarni J. Czerneckiego. 240,-

Ceniony podręcznik oparty na najnowszych zdobyczach kartografii. Przystosowany do potrzeb samokształcenia oficerów, wykorzystania na kursach i w szkołach wojskowych. Tablice rozkładane przedstawiają mapki oraz szkice terenowe. Niewielkie zażółcenia okładki, pęknięta tylna wyklejka, poza tym stan dobry.

591. Limanowski Bolesław. Stuletnia walka narodu polskiego o niepodległość. Lwów 1906. Polskie Towarzystwo Nakładowe. Księgarnia Polska B. Połoniecki, s. [6], 464, portret 1, liczne ilustr. w tekście, 20 cm, opr. z epoki płsk z szyldzikiem i złoc. 240,-

Bogato ilustrowane dzieje porozbiorowe narodu polskiego napisane przez Bolesława Limanowskiego (1835-1935), historyka, publicystę, socjologa, działacza politycznego, senatora II Rzeczypospolitej. Oprawa z epoki: półskórek czarny z szyldzikiem i złoconymi napisami. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Niewielkie przetarcia skóry na krawędziach, poza tym stan dobry.

592. [Lista poszukiwanych w III Rzeszy]. Deutsches Fahndungsbuch, herausgegeben vom Reichskriminalpolizeiamt in Berlin. R. 7. (1 Dezember 1944). Berlin 1944. Preussische Verlags, s. 512, 21,5 cm, bez opr. 1800,-

Alfabetyczny spis około 30 tysięcy osób poszukiwanych przez policję III Rzeszy. Obok imienia i nazwiska podano datę urodzenia, miejscowość i instytucję prowadzącą poszukiwania. Prócz nielicznych Niemców, na liście są tysiące Polaków, Ukraińców, Białorusinów, Rosjan, Żydów, m.in. mieszkańcy

Vertraulich

Deutsches

Fahndungsbuch

Herausgegeben vom Reichskriminalpolizeiamt in Berlin.

Anschrift: Reichskriminalpolizeiamt — Deutsches Fahndungsbuch — Berlin, Kaiserallee 3.

Erscheint am 1., 10. und 20. jeden Monats. Der Preis für ein laufendes Stück ist freibleibend und wird halbjährlich mitgeteilt. Bestellungen können jederzeit erfolgen. Abbestellungen müssen spätestens am 20. eines Monats vorliegen.

7. Jahrg. | Berlin, 1. Dezember 1944 | Nr. 307

XVIII. Nachtrag. Abgeschlossen am 23. 11. 1944

I. Steckbriefe, Haftbefehle und Festnahmeersuchen

592. Lista poszukiwanych w III Rzeszy. 1944.

595. Roczniki polskie i litewskie. 1850.

Warszawy, Poznania i kresowych wiosek. Nadruk „Vertraulich" (poufne). Świadectwo represji okupantów. Oryginalny blok bez okładek, spięty dwoma spinaczami. **Rzadkie.**

593. Lubowski Edward. Rodzina Borgijów. Studjum historyczne. Odbitka z „Niwy". Warszawa 1876. W Drukarni Władysława Dębskiego, s. [4], 113, [2], 23 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisami. 180,-

Studium historyczne Edwarda Lubowskiego (1837-1923) poświęcone historii i wpływom politycznym słynącego ze skandali włoskiego rodu Borgiów, od czasów Odrodzenia, ze szczególnym uwzględnieniem działalności papieża Aleksandra VI, Cezara Borgii i Lukrecji Borgii. Nieaktualne pieczątki i nalepki własnościowe. Pojedyncze ślady po owadach, poza tym stan dobry.

594. Łuniński Ernest. Napoleon (Legiony i Księstwo Warszawskie). Ilustracje podług obrazów, portretów, rzeźb, rycin, pamiątek itp. Warszawa 1911. Nakład i druk Tow. Akc. S. Orgelbranda Synów, s. 364, kilkaset ilustracji, 26,5 x 34,5 cm, opr. wydawnicza, niebieskie pł. z bogatymi tłocz., etui ochronne. 500,-

Dzieło poświęcone Napoleonowi, Legionom i czasom Księstwa Warszawskiego, autorstwa Ernesta Łunińskiego (właśc. Ernest Arnold Deiches, 1868-1931), historyka i publicysty, kierownika literackiego działu wydawniczego księgarni S. Orgelbranda. Album zawierający kilkaset ilustracji z podobiznami dzieł sztuki, mundurów i pamiątek historycznych, został wydany dla przypomnienia pięknej epoki w historii Polski. Autor tak mówi o swoim dziele: „Niechże to nie będą tylko malowanki, spoczywające jako bezużyteczny mebel na stolikach czy pulpach, ale płomyki rozpalające miłość ojczyzny w ponurych dniach zapartego oddechu". Oryginalna oprawa wydawnicza z niebieskiego płótna. Na przednim licu i grzbiecie wielobarwne tłoczenia. Nieaktualne ekslibrisy własnościowe. **Efektowne wydawnictwo. Stan niemal doskonały.**

594. E. Łuniński. Napoleon (Legiony i Księstwo Warszawskie). 1911.

595. Maciejowski Wacław Aleksander. Roczniki i kroniki polskie i litewskie najdawniejsze. Warszawa 1850. Nakład i druk S. Orgelbranda, s. [4], V, [1], 281, [1], **mapy 2 (litografie kolor. liniowo)**, 22,5 cm, opr. z epoki, płsk. 360,-

Opis źródeł odnoszących się do pradziejów Polski, ilustrowany dwiema mapami. Wacław Aleksander Maciejowski (1792-1883), prawnik, historyk, badacz spraw słowiańskich i kultury Słowian, autor m.in. „Historii prawodawstw słowiańskich" (1832-1835) oraz dzieła „Polska, aż do pierwszej połowy XVII wieku pod względem obyczajów i zwyczajów opisana" (1842), które stało się podstawą do etnografii historycznej Polski. Opr.: brązowy płsk z szyldzikiem i tłocz. ozdobnikami, na licach pap. marm. Oprawa po fachowej renowacji. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

596. Mazurek Stanisław. Balonem do stratosfery. Warszawa, b.r. [1938]. Nakładem Zarządu Głównego L.O.P.P., s. 209, [1], tabl. il. 22, 20 cm, opr. wyd. brosz. 80,-

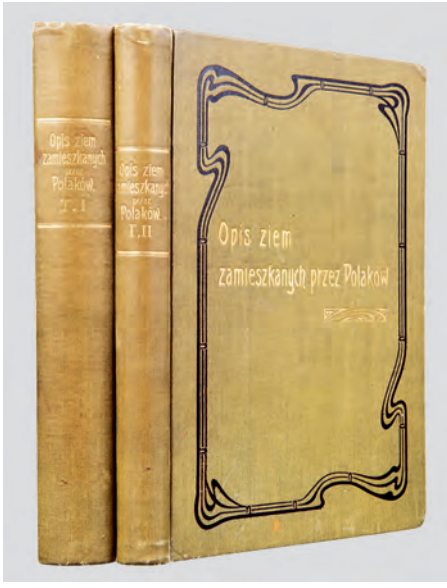
Książka mjr. inż. Stanisław Mazurka o celach i korzyściach związanych z lotami w stratosferę. Z przedmową gen. dyw. inż. Leona Berbeckiego. Portret protektora I-go polskiego lotu do stratosfery, Inspektora Armii gen. broni Kazimierza Sosnowskiego. W tekście liczne ilustracje, w tym m.in. załogi balonu **„Gwiazda Polski" i miejsca startu w Dolinie Chochołowskiej.** Nieaktualne pieczątki własnościowe. Zabrudzenia okładki, wewnątrz stan bardzo dobry.

597. Naruszewicz Adam. Historya narodu polskiego. Tom I. Część I. Z rękopisma Biblioteki Puławskiey i Józefa hrabiego Sierakowskiego; staraniem i nakładem Towarzystwa Królewskiego Warszawskiego Przyjaciół Nauk wydana. Warszawa 1824. Drukiem N. Glucksberga, s. [16], XXVI, 294, 19,5 cm, opr. z epoki płsk. 300,-

Wydanie 1. Tylko cz. 1-sza (z dwóch części t. 1-szego). Najważniejsze dzieło w dorobku Adama Naruszewicza (1733-1796), napisane na zlecenie króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Naruszewicz przygotował do druku najpierw tom drugi (Dzieje Piastów), który wydał w 1780 r. Do 1786 r. opublikował pozostałych pięć tomów. Na koniec pozostawił sobie redakcję tomu pierwszego, którego nie zdążył opublikować, pochłonięty bieżącymi wydarzeniami politycznymi i pracą na Sejmie Czteroletnim. Dopiero w 1824 r., ponad ćwierć wieku po śmierci autora, staraniem Towarzystwa Królewskiego Warszawskiego Przyjaciół Nauk wydrukowano tom pierwszy (w dwóch częściach). Nieaktualne pieczątki

599. Kalendarz Domowy. 1829.

601. Opis ziem zamieszkanych przez Polaków.

własnościowe. Brak 4 map. Liczne rdzawe plamki, podklejenia i zaplamienie narożników kilkunastu kart, poza tym stan dobry.

598. Naruszewicz Adam. Historya narodu polskiego. Wydanie nowe Jana Nepomucena Bobrowicza. Z popiersiem autora. T. I-X (w 10 wol.). Lipsk 1836-1837. U Breitkopf und Haertel, s. XXXII, 216, **portret 1 (staloryt)**; **mapy rozkł. 4**, VI, [5], 12-212; XIV, 15-207, **mapa 1 (rozkł.)**; XXXII, 272; XXVIII, 29-304; XXIV, 240; XXXII, 248; XII, 251, [1]; XXVI, 278; XVI, 232, 20 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. 3600,-

Pełna edycja pomnikowego dzieła historiografii polskiej autorstwa Adama Naruszewicza (1733-1796), poety i historyka, wykonanego na zlecenie króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Badacz rozpoczął pracę od gromadzenia ogromnego materiału źródłowego, w czym wspierał go opłacony przez króla zespół sekretarzy i kopistów, którzy pod okiem Naruszewicza opracowywali i przepisywali dokumenty dotyczące polskiej historii, także z archiwów włoskich i szwedzkich. W ten sposób powstał olbrzymi, liczący ponad 200 tek, zespół odpisów źródłowych, popularnie nazywany „Tekami Naruszewicza". Pierwsze wydanie ukazało się w latach 1780-1786. Dzieło obejmuje okres od czasów przedhistorycznych do ślubu Jadwigi i Jagiełły w 1386 r. Jest pierwszym w pełni naukowym opracowaniem dziejów Polski, wzbogaconym szeregiem zagadnień z historii kultury, prawa, historii społecznej i gospodarczej. Niewielkie postrzępienie kilku marginesów, nieliczne rdzawe plamki, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz tablica XXIX)

599. Nowy Kalendarz Domowy na rok zwyczajny 1829 maiący dni 365. Rok II. Warszawa [1828]. W Drukarni Antoniego Gałęzowskiego i Komp., s. [8], 9-48, **tabl. ryc. 1 (litografia),** 23 cm, oryg. okł. brosz. 360,-

Egzemplarz z biblioteki Ordynacji Krasińskich (pieczątki). Zawiera m.in.: Imiona słowiańskie ułożone alfabetycznie z objaśnieniem historycznym; Upominek dla gospodyń; Jarmarki wszelkie krajowe i znaczniejsze zagraniczne. Rycina przed tekstem przedstawia: „Wyobrażenie posągu króla Kazimierza Wielkiego stojącego w Łazienkach Królewskich". Zabrudzenia, przetarcia i ubytki okładki broszurowej, wewnątrz stan dobry. **Rzadkie.** (patrz poz. następna).

600. Nowy Kalendarz Domowy na rok zwyczajny 1830 maiący dni 365. Rok III. Warszawa [1829]. W Drukarni A. Gałęzowskiego i Komp., s. [8], 9-48, **tabl. ryc. 1 (litografia),** 23 cm, oryg. okł. brosz. 260,-

Egzemplarz z biblioteki Ordynacji Krasińskich (pieczątki). Zawiera m.in.: Wiadomości o kalendarzach w Polsce; Kalendarz narodowy czyli zebranie pamiątek na każdy dzień roku, bądź religijnych i historycznych, bądź gminnych; Józef Xiążę Poniatowski. Rycina przed tekstem przedstawia „Wzór pomnika dla Xięcia Józefa Poniatowskiego". Zabrudzenia, przetarcia i ubytki okładki broszurowej, wewnątrz stan dobry. **Rzadkie.**

601. Opis ziem zamieszkanych przez Polaków, pod względem geograficznym, etnograficznym, historycznym, artystycznym, handlowym i statystycznym. Tom I: Ziemie polskie w Prusach. Tom II: Królestwo Polskie. Warszawa 1904. Nakładem „Gazety Polskiej", s. [4], IV, 519, [1], tabl. ilustr. 4 (chromolitografie); VIII, 346, [2], liczne ilustr. i mapy w tekście, 25 cm, jednolita opr. wyd. pł. 600,-

Ilustrowana geografia ziem polskich. Tom pierwszy, napisany przez Aleksandra Czołowskiego, dotyczy Prus Wschodnich i Zachodnich, Wielkiego Księstwa Poznańskiego oraz Śląska. Tom drugi, obejmujący Królestwo Polskie, zawiera rozprawy m.in. Zygmunta Glogera, Aleksandra Janowskiego, Stanisława Kozickiego, Edwarda Maliszewskiego. Tekst wzbogacony mapami oraz ilustracjami, na których znalazły się m.in. krajobrazy, zabytki architektury, portrety znanych osób, przedstawienia strojów ludowych. **Jednolita oprawa wydawnicza:** płótno zielone, na licu i grzbiecie złocona tytulatura, na okładkach liniowe tłoczenia utrzymane w stylistyce secesyjnej. Drobne zaplamienia płótna oprawy, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny komplet.**

602. Oppman Edmund. Wodzowie Polski. Szlakami chwały oręża polskiego. Warszawa 1938. Wydanie trzecie. Główna Księgarnia Wojskowa, s. 374, [2], tabl. ilustr. 20, 24,5 cm, opr. wyd. pł. niebieskie ze złoc. na grzbiecie i licu. 180,-

Zbiór sylwetek najwybitniejszych wodzów narodu polskiego, m.in.: Bolesława Chrobrego, Władysława Jagiełły, Jana Tarnowskiego, Stefana Batorego, Stanisława Żółkiewskiego, Jana Karola Chodkiewicza, Stefana Czarnieckiego, Jana III Sobieskiego, Tadeusza Kościuszki, ks. Józefa Poniatowskiego, Jana Henryka Dąbrowskiego, Ignacego Prądzyńskiego, Józefa Bema, Józefa Piłsudskiego. Liczne ilustracje na dodatkowych tablicach. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Drobne otarcia i przebarwienia okładek, poza tym stan dobry.

603. Ossendowski Ferdynand Antoni. Lenin. Poznań 1930. Wydawnictwo R. Wegnera, s. [4], XVI, 471, tabl. ilustr. 16, 23,5 cm, opr. wyd. pł. niebieskie ze złoc. na licu i grzbiecie. 360,-

Zbeletryzowana, krytyczna biografia wodza rewolucji październikowej, przywódcy ZSRR, Włodzimierza Lenina. Ferdynand Antoni Ossendowski (1878-1945), publicysta, autor książek podróżniczych. Książka, pod płaszczykiem biografii, stanowi w istocie krytyczny, błyskotliwy rozrachunek z komunizmem, rewolucją bolszewicką i samym jej przywódcą. Ossendowski uczestniczył po stronie białych w rosyjskiej wojnie domowej (po wkroczeniu Armii Czerwonej na ziemie Polski **NKWD odnalazło grób Ossendowskiego i dokonało ekshumacji, by upewnić się o jego śmierci**). Książka spotkała się ze szczególnym zainteresowaniem na zachodzie Europy, gdzie doczekała się kilku tłumaczeń (w 1932 r. we Włoszech, w wyniku interwencji ambasady radzieckiej, włoskie tłumaczenie dzieła zostało skonfiskowane, a część nakładu zniszczono). Ilustracje przedstawiają Lenina, członków jego rodziny (brata Aleksandra, żonę Nadieżdę Krupską) oraz karykatury żołnierzy Armii Czerwonej. Okładka projektu Teodora Rożankowskiego. Marginesy przedmowy (z wyd. 3.) lekko przycięte i naprawiane, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

604. Pamiętnik Sandomierski. Pismo poświęcone dzieiom i literaturze oyczystey. Tom 2 (z dwóch). Warszawa 1830. W Drukarni Xięży Piiarów, s. [24], 622, [2], **tabl. ryc. 9 (akwaforty, akwatinty)**, winietki (miedzioryty), portrety w tekście 3 (miedzioryty), finaliki (drzeworyty), 18,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisami. 360,-

603. F. A. Ossendowski. Lenin. 1930.

604. Pamiętnik Sandomierski. 1830.

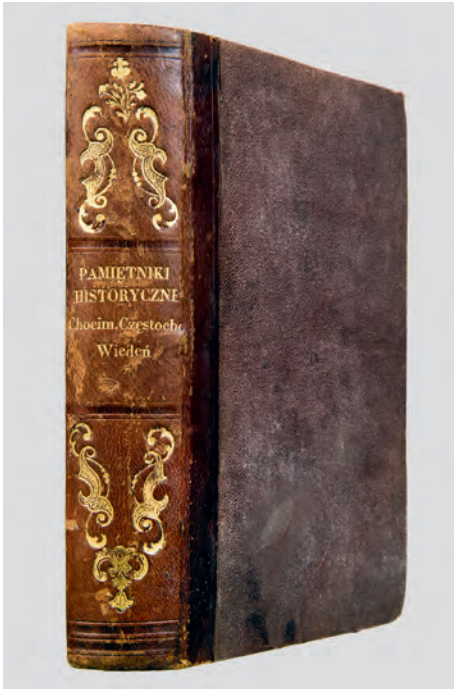
W oferowanym tomie znajdują się: karta tytułowa oraz 24 strony z tomu 1 (wstęp, lista prenumeratorów, spis treści), cały tom 2 z 1830 roku oraz **9 rycin z obu tomów** „Pamiętnika", w tym m.in. prace Fryderyka Krzysztofa Dietricha (1779-1847). W treści m.in.: Rzecz króla Zygmunta Augusta do posłów; Baba chęcińska; Stefan Batory zakazuje prześladować różnowierców na Litwie; Wojna sandomierska; Rzetelna informacja o oblężeniu i ataku Fortecy Jasnogórskiej przez wojsko rosyjskie; Wjazd wspaniały Jerzego z Tenczyna Ossolińskiego do Rzymu; **Opis Góry ŚtoKrzyskiej.** Oprawa po niewielkiej konserwacji, niewielki ubytek skóry na górnej krawędzi grzbietu, nieaktualny podpis własnościowy, poza tym stan dobry.

605. Pamiętnik Warszawski czyli Dziennik Nauk i Umiejętności. Tom II (May, Czerwiec, Lipiec, Sierpień). Warszawa 1815. Nakładem Zawadzkiego i Węckiego, s. 479, [8], 18,5 cm, opr. z epoki karton marm. z szyldzikiem i złoc. napisami, brzegi kart barwione. 500,-

W treści m.in.: Rys chronologii, religii, języka, nauk, ludności, rządu, handlu, obyczajów, zwyczajów Chińczyków (St. Potocki); Rachunki Decjusza wydatków króla Zygmunta Augusta; Stanisława Trembeckiego Wiersz do króla Stanisława Augusta powracającego z podróży wołyńskiej roku 1787; Postrzeżenia **o dziele Tadeusza Czackiego „O litewskich i polskich prawach"**; O sposobach ratowania rażonego od piorunu człowieka i środkach uniknięcia piorunu; O systemacie kredytowym. Stan bardzo dobry.

606. Pamiętnik Warszawski wydawany przez Kaz. Brodzińskiego, Fr. hr. Skarbka, J. K. Skrodzkiego z Towarzystwa Król. Przyiaciół Nauk. Tom III. Warszawa 1822. W Drukarni Jego Ces. Królew. Mości Rządowey, s. 437, 20,5 cm, opr. z epoki karton marm. z szyldzikiem i złoc. napisami, brzegi kart barwione. 500,-

W treści m.in.: Wiadomość o Kalabrii i jej mieszkańcach; Uwagi nad marznięciem wody; O wściekliźnie; Do dzieci (z puławskich rękopisów Kniaźnina); Wiadomość o niektórych częściach Afryki i ich mieszkańcach; **O poezji ludu litewskiego**; O prawie przyrodzonym i filozofii prawa; Sprawa o stanie

607. Wyprawie chocimska. Oblężenie Częstochowy. Listy Jana III.

Królewsko-Warszawskiego Uniwersytetu z roku 1821 na rok 1822 zdana; Myśl o wychowaniu kobiet. Stan bardzo dobry.

607. **Pauli Żegota.** Pamiętniki o wyprawie chocimskiej roku 1621 Jana hrabi Ostroroga, Prokopa Zbigniewskiego, Stanisława Lubomirskiego i Jakóba Sobieskiego. Kraków 1853. Nakładem i drukiem Józefa Czecha, XI, [1], 184, [1]; adl.:
Kordecki Augustyn. Nowa Gigantomachia. Pamiętnik oblężenia Częstochowy roku 1655 napisany po łacinie. Przełożył wiernie Józef Łepkowski (z trzema rycinami). Warszawa 1858. Nakład i druk S. Orgelbranda, s. 159, [1], **tabl. ryc. 3 (litografia i 2 drzeworyty)**; adl.:
Listy Jana III króla polskiego, pisane do królowy Maryi Kazimiry w ciągu wyprawy pod Wiedeń w roku 1683. Wydane przez Edwarda Raczyńskiego. Warszawa 1823. Drukiem N. Glücksberga, s. [4], IX, [1], 233, [1], **mapa 1 (litografia rozkł.), faksymile 4 (litografie rozkł.)**, 20 cm, współopr. opr. z epoki płsk ze złoc. 700,-

Na początku wklejony rozkładany miedziorytowy frontispis (sygn: M. Keyl deliniavit, C.G. Rasp sculpsit) **z portretem hetmana Jana Karola Chodkiewicza i widokiem Chocimia, z pierwszego wydania „Woyny chocimskiej" Ignacego Krasickiego** (Warszawa 1780). **Poz. 1.** Zbiór materiałów źródłowych dotyczących bitwy pod Chocimiem w 1621 r. Poz. 2. Banach nie notuje. Główne dzieło historyczne ks. Augustyna Kordeckiego (1603-1673) – przeora klasztoru paulinów na Jasnej Górze i jego bohaterskiego obrońcy w czasie najazdu szwedzkiego w 1655 r. **Poz. 3. Pierwsza edycja listów króla polskiego Jana III Sobieskiego** do żony Marii Kazimiery d'Arquien. Dodatkowo wklejony litografowany portret Jana III Sobieskiego wg rysunku Aleksandra Lessera z pracy „Życiorysy panujących w Polsce od Mieczysława I-go do Stanisława Augusta" (Warszawa 1861). Przetarcia krawędzi oprawy, na początkowych kartach ślad zawilgocenia, miejscami zażółcenia pap., poza tym stan dobry.

608. Pieracki Bronisław, generał brygady, minister spraw wewnętrznych, poseł na Sejm, żołnierz, mąż stanu, człowiek. Warszawa 1934. Instytut Propagandy Państwowo-Twórczej, s. 126, portret 1, 18 cm, opr. wyd. pł. granatowe ze złoc. na grzbiecie i licu. 80,-

Praca pamiątkowa poświęcona płk. Bronisławowi Pierackiemu (1895-1934), żołnierzowi Legionów, wicepremierowi, ministrowi spraw wewnętrznych, jednemu z najbliższych współpracowników Józefa Piłsudskiego, zamordowanemu przez ukraińskiego nacjonalistę. Nieliczne rdzawe plamki, poza tym stan dobry.

609. Pietraszewski Baltazar. Sławianie w badaniach początkowych z historyi powszechnej. Warszawa 1845. W Drukarni Józefa Tomaszewskiego, s. [12], 384, **tabl. ryc. 1 (litografia)**, 19,5 cm, opr. późniejsza płsk ze złoc. napisem na grzbiecie, zach. oryg. okł. brosz. 180,-

Dzieje Słowian w Europie od czasów starożytnych do średniowiecza, opracowane przez Baltazara Pietraszewskiego (1794-1877). Przed tekstem **wizerunek Słowianina** w litografii J. Flecka. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Zaplamienia płótna oprawy, na górnym marginesie kart ślad zawilgocenia, poza tym stan dobry.

610. Polska emigracja polityczna po II wojnie światowej. Warszawa 1974. Zarząd Propagandy i Agitacji Głównego Zarządu Politycznego WP, Oddział Propagandy Specjalnej, s. [4], 89, 25 cm, oryg. okł. brosz. 150,-

Wydano do użytku służbowego, w nakładzie 100 egz. (niniejszy egz. nosi nr 15). Maszynopis powielany, przeznaczony dla oficerów politycznych Ludowego Wojska Polskiego. Autor (autorzy) omówili najważniejsze struktury władz polskiej emigracji politycznej po II wojnie światowej z głównym ośrodkiem w Londynie oraz nakreślili historię emigracji politycznej po 1945 r. Szczególne miejsce zajmuje tu omówienie relacji „starej emigracji" do „nowej" (pomarcowej z 1968 r.) oraz kontaktów „starej emigracji" z niemieckimi ośrodkami o charakterze rewizjonistycznym. Zabrudzenia okł., zagięcia dolnych narożników, niewielkie otarcia krawędzi grzbietu, poza tym stan dobry.

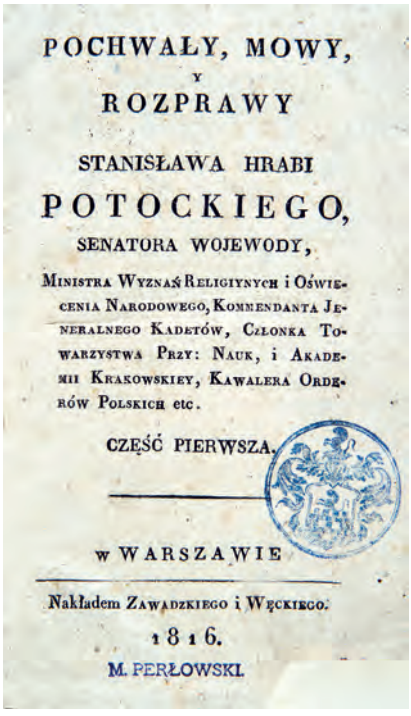
611. Potocki Stanisław Kostka. Pochwały, mowy y rozprawy. Cz. 1 (z 2). Warszawa 1816. Nakładem Zawadzkiego i Węckiego, s. [6], X, 460, 18 cm, opr. z epoki płsk. 240,-

Pierwszy tom mów i rozpraw Stanisława Kostki Potockiego (1755-1821), polityka, pisarza, działacza wolnomularskiego, **jednego z głównych animatorów uchwalenia Konstytucji 3 Maja 1791 r.** Tom zawiera m.in. mowy na cześć: Andrzeja Mokronowskiego, Józefa Szymanowskiego, Ignacego Krasickiego, Grzegorza Piramowicza, Adama Potockiego, ks. Józefa Poniatowskiego. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Oprawa podniszczona z ubytkami, uzupełniony ubytek dolnego narożnika karty tytułowej, karta ze stronami 135/136 z ubytkiem i stratą tekstu, ślady po owadach w bloku, cztery ostatnie karty z uzupełnieniami i podklejeniami.

– Powstania polskie –

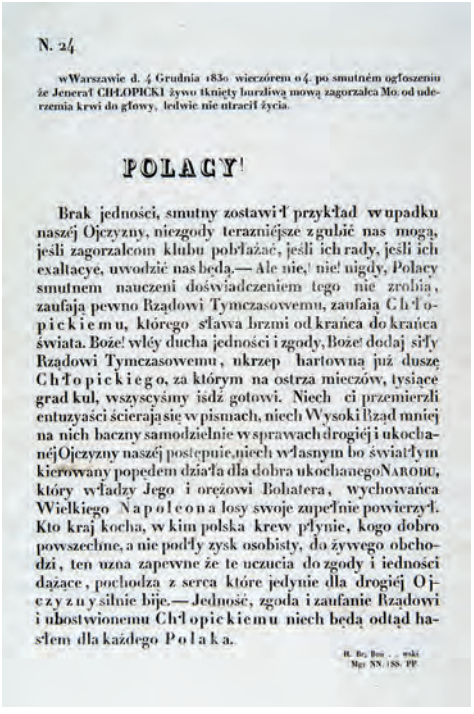
612. [Powstanie listopadowe]. „Polacy! Brak jedności, smutny zostawił przykład w upadku naszéj Ojczyzny, niezgodny terazniéjsze zgubić nas moga, jeśli zagorzalcom klubu pobłażać, jeśli ich rady, jeśli ich exaltacye, uwodzić nas będą ...". W Warszawie d. 4 Grudnia 1830 wieczórem o 4, k. [1], 39 x 25 cm, bez opr. 300,-

Odezwa Hieronima Bonawentury Bońkowskiego (1807-1866), skierowana przeciwko klubowiczom [członkom Towarzystwa Patriotycznego], wzywająca do obdarzenia zaufaniem Rządu Narodowego. Tekst poprzedzony informacją o okolicznościach jego wydania: „po smutném ogłoszeniu że Jenerał [Józef] Chłopicki żywo tknięty burzliwą mową zagorzalca [Maurycego] Mo[chnackiego]; **od uderzenia krwi do głowy, ledwie nie utracił życia"**. Chodziło o krytykę dyktatora przez Mochnackiego na posie-

POCHWAŁY, MOWY,
Y
ROZPRAWY
STANISŁAWA HRABI
POTOCKIEGO,
SENATORA WOJEWODY,
MINISTRA WYZNAŃ RELIGIYNYCH i OŚWIECENIA NARODOWEGO, KOMMENDANTA JENERALNEGO KADETÓW, CZŁONKA TOWARZYSTWA PRZY: NAUK, i AKADEMII KRAKOWSKIEY, KAWALERA ORDERÓW POLSKICH etc.
CZĘŚĆ PIERWSZA.
W WARSZAWIE
Nakładem ZAWADZKIEGO i WĘCKIEGO.
1816.
M. PERŁOWSKI

611. Stanisław Potocki. Pochwały. 1816.

N. 24

w Warszawie d. 4 Grudnia 1830 wieczorem o 4. po smutném ogłoszeniu że Jenerał CHŁOPICKI żywo tknięty hurdziwą mową zagorzalca Mo: od uderzenia krwi do głowy, ledwie nie utracił życia.

POLACY!

Brak jedności, smutny zostawił przykład w upadku naszéj Ojczyzny, niezgody teraźniéjsze zgubić nas mogą, jeśli zagorzalcom klubu pobłażać, jeśli ich rady, jeśli ich exaltacye, uwodzić nas będą.— Ale nie,! nie! nigdy, Polacy smutnem nauczeni doświadczeniem tego nie zrobią, zaufają pewno Rządowi Tymczasowemu, zaufają Chłopickiemu, którego sława brzmi od krańca do krańca świata. Boże! wléy ducha jedności i zgody, Boże! dodaj siły Rządowi Tymczasowemu, ukrzep hartowną już duszę Chłopickiego, za którym na ostrza mieczów, tysiące grad kul, wszyscyśmy iśdź gotowi. Niech ci przemierzli entuzyaści ścierają się w pismach, niech Wysoki Rząd mniéj na nich baczny samodzielnie w sprawach drogiéj i ukochanéj Ojczyzny naszéj postępuie, niech własnym bo światłym kierowany popędem działa dla dobra ukochanego NARODU, który władzy Jego i orężowi Bohatera, wychowańca Wielkiego Napoleona losy swoje zupełnie powierzył. Kto kraj kocha, w kim polska krew płynie, kogo dobro powszechne, a nie podły zysk osobisty, do żywego obchodzi, ten uzna zapewne że te uczucia do zgody i jedności dążące, pochodzą z serca które jedynie dla drogiéj Ojczyzny silnie bije.— Jedność, zgoda i zaufanie Rządowi i ubostwionemu Chłopickiemu niech będą odtąd hasłem dla każdego Polaka.

H. Br; Boń .. wski Mgr NN. i SS. PP.

612. Powstanie listopadowe. Odezwa. 1830.

dzeniu Towarzystwa Patriotycznego. U dołu kryptonim autora odezwy, opatrzonej w lewym narożniku „N. 24": „H. Br; Boń .. wski Mgr NN. i SS. PP." [Hieronim Bonawentura Bońkowski, magister nauk i sztuk pięknych]. Liczne ślady po zagnieceniach, stan ogólny dobry. **Rzadkie.**

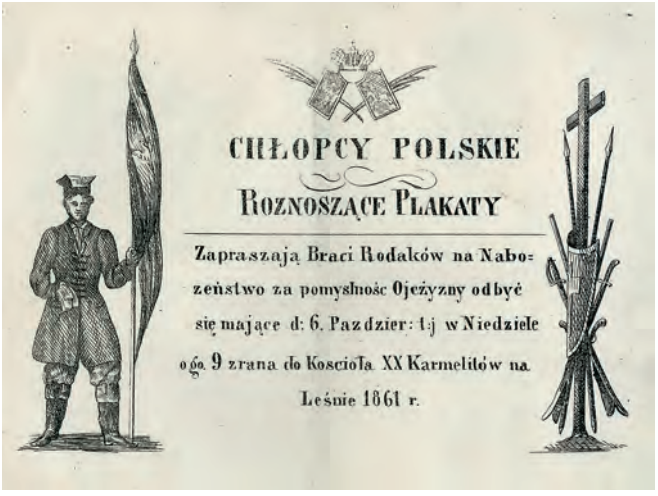
– Manifestacje patriotyczne w Warszawie w 1861 r. –

W okresie od kwietnia 1860 r. do października 1861 r. miały miejsce w Warszawie manifestacje patriotyczne, które przybrały na sile w lutym i kwietniu 1861 r. Pochody i procesje patriotyczno-religijne były krwawo tłumione przez wojska carskie. Towarzyszyły im wydawane tajnie druki ulotne o treści narodowej. Kres manifestacjom położyło dopiero wprowadzenie w dn. 14 X 1861 r. stanu oblężenia w Warszawie.

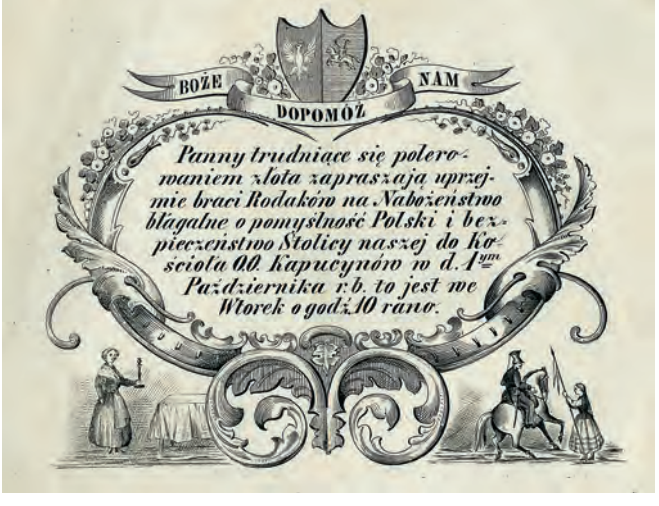
613. **„Chłopcy polskie.** Roznoszące plakaty. Zapraszają Braci Rodaków na Nabożeństwo za pomyślność Ojczyzny odbyć się mające d: 6. Pazdzier: t:j w Niedziele o go. 9 zrana do Koscioła XX Karmelitów na Leśnie 1861 r.". [Warszawa 1861 b.w.], k. [1], ilustr. (litografia), 17 x 20 cm. 600,-

Tekst okolony symbolami patriotycznymi: chorąży w rogatywce trzymający sztandar z Orłem polskim; herby Polski i Litwy pod koroną królewską; panoplia i krzyż. Ślady składania i drobne przykurzenia na odwrocie, poza tym stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie.**

614. **„Tadeusz Kościuszko – obrońca wolności** Narodu Polskiego. Na pamiątkę odbytego w d. 10 Października 1861 r. Nabożeństwa za poległych w bitwie pod

613. Chłopcy polskie roznoszące plakaty. 1861.

615. Panny trudniące się poloerowaniem złota. 1861.

617. L. Mierosławski. Mustra kosynierska. 1861.

Maciejowicami i wzięcia do niewoli Kościuszki". [Warszawa 1861 b.w.], k. [1]; ryc., 18 x 12 cm. 300,-

Tajnie wydana ulotka związana z obchodami rocznicy bitwy pod Maciejowicami. Portret Naczelnika Tadeusza Kościuszki w owalu, otoczony panopliami z herbami Polski i Litwy. Stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie.**

615. **„Panny trudniące się polerowaniem złota** zapraszają uprzejmie braci Rodaków na Nabożeństwo błagalne o pomyślność Polski i bezpieczeństwo Stolicy naszej do Kościoła OO. Kapucynów w d. 1ym Października r.b. to jest we Wtorek o godź. 10 rano". [Warszawa 1861 b.w.], k. [1], ilustr. (litografia), 17 x 21 cm. 600,-

Tekst okolony ozdobną ramką w litografii, w części dolnej panna trzymająca lampę (?) i druga wręczająca lancę z proporcem ułanowi; u góry tarcza z herbem Polski i Litwy z dewizą „Boże Dopomóż Nam". Ślady składania, na odwrocie drobne zabrudzenia, przechodzące nieznacznie na drugą stronę (poza ramkę z tekstem), poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**

616. **„Urzędnicy wszelkich władz Królestwa**, zapraszają Braci Rodaków wszystkich Stanów i Wyznań na Nabożeństwo za pomyślność Ojczyzny w Sobotę dnia 5 Października 1861 r. w kościele Ś-go Jana o godz. 8 1/2 z rana odbyć się mające". [Warszawa 1861 b.w.], k. [1], ilustr. (litografia), 10 x 15 cm. 400,-

Tekst okolony ozdobną ramką w litografii, wewnątrz symbole zgody. Ślady składania, na odwrocie zbrązowienia i przybrudzenia, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**

---

617. **[Powstanie styczniowe]. Mierosławski Ludwik.** Mustra kosynierska. Paryż 1861 [b.w.], Druk. P. P. Renou et Maulde, s. [2], 35, tabl. 3 (litografie rozkładane), 14 cm, oryg. okł. karton. 400,-

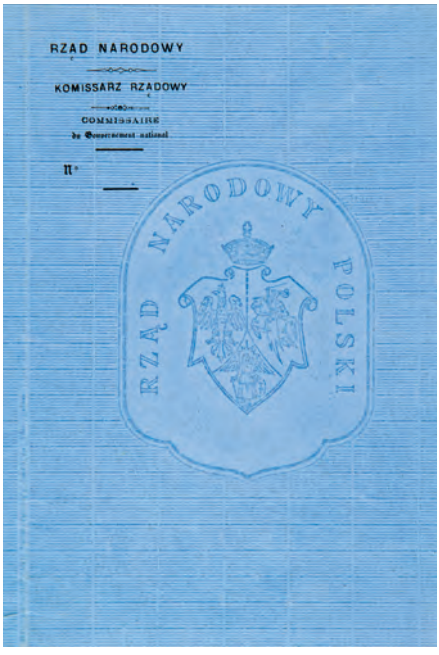
Ekslibris Stanisława Porembskiego z herbem Sas (z dodatkową pieczęcią). Autograf M. Dydyńskiego. **Broszura wydana w gorącym okresie manifestacji patriotycznych, poprzedzającym wybuch powstania styczniowego.** Autor, późniejszy dyktator powstania styczniowego, w tym czasie stał na czele Szkoły Wojskowej Polskiej w Genui. Opis musztry kosynierskiej ułożonej wg regulaminu Paryskiej Szkoły Instruktorów. Zawiera opis praktycznych ćwiczeń walki kosynierów oraz tablice obrazujące uzbrojenie tej formacji, postawę pod ogniem, szyk i zachowanie podczas walki. Okładka pęknięta w dolnej części, z niewielkimi śladami zalania, wewnątrz czysty egz., w dobrym stanie. **Rzadkie**.

618. **[Powstanie styczniowe].** Regulamin jazdy, obozowanie, służba forpocztowa i marsze. [Paryż] 1864 [b.w.]. Paris: Imp. V. Goupy et Cie, s. 64, [3], tabl. ilustr., nuty (litografie) 3, 15 cm, opr. płsk współcz., oryg. okł. karton. zachowane. 250,-

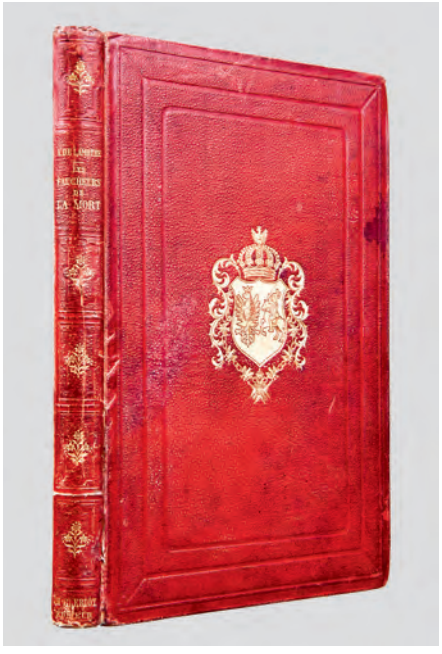
Broszura wydana w małym formacie, celem ułatwienia przemytu do ogarniętego powstaniem kraju. Regulamin działań kawalerii powstały dla potrzeb powstania styczniowego. Obejmuje zagadnienia związane z działaniem w akcji na szczeblu pułku, plutonu, szwadronu i kolumn oraz służbę w warunkach obozowych. Dołączono praktyczne tablice w litografii, w tym nuty zawierające sygnały na trąbce. Oryg. okł. lekko zabrudzone, poza tym stan bardzo dobry.

619. **[Powstanie styczniowe].** Regulamin piechoty, obozowanie, służba forpocztowa i marsze. [Paryż] 1864 [b.w.]. Paris: Imp. V. Goupy et Cie, s. [4], 72, 6, tabl. III (litografie, częśc. rozkładane), nuty 3 (dwustronne); 14 cm, oryg. okł. karton. 250,-

Patrz poz. poprzednia. Regulamin piechoty, zawierający: Szyk rozwinięty; Szkoła żołnierza; Kolumny; Tyraliery; Obowiązki oficerów i podoficerów; Uzbrojenie; Obozowanie; Służba forpocztowa; Marsze. Sygnały na bębnach, trąbkach i świstawkach. Zabrudzenia i uszkodzenia oprawy, poza tym stan dobry.

620. Rząd Narodowy 1863. Blankiet.

622. Powieść „Kosynierzy śmierci". 1875.

620. [Powstanie styczniowe]. Rząd Narodowy 1863**.** Blankiet z herbem i nadrukiem Komisarza Rządowego Rządu Narodowego, maj-październik 1863 r. Karta o wym. 20 x 26 cm. 1800,-

Niewypełniony blankiet Komisarza Rządowego, mającego zwierzchnią władzę nad wszystkimi urzędami w województwie, podlegającego bezpośrednio pod Rząd Narodowy. Arkusz koloru jasno błękitnego, wysokiej jakości poligraficznej, z wyraźnie widocznym na obu kartach znakiem wodnym – trójpolową tarczą herbową pod koroną i napisem „Rząd Narodowy Polski". W narożniku nadruk: „Rząd Narodowy, Komissarz Rządowy, Commissaire du Gouvernement national, nr". **10 maja 1863 władze powstańcze postanowiły przyjąć nazwę Rząd Narodowy** oraz zatwierdziły symbol powstania – połączone herby Polski, Litwy i Rusi. Stanowisko Komisarza Rządowego zostało zlikwidowane 14 X 1863 r. Wysoka jakość wykonania każe przypuszczać, że druk powstał zagranicą i został potajemnie przerzucony do Polski. Stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie.**

621. [Powstanie styczniowe]. „Rząd Narodowy, Kommissyja Długu Narodowego ... podatek nadzwyczajny w Summie Złotych Polskich 90 …, 851", dat. Drezno 1 III 1864 r. Formularz drukowany, ręcznie wypełniany atramentem. Pieczęć Rządu Narodowego, k. [1], 7,5 x 11,0 cm. 300,-

Narodowa danina płacona w czasie powstania styczniowego konspiracyjnemu poborcy, kwitowana tym dokumentem. Blankiet „Kwitariusza podatku nadzwyczajnego" (napis przycięty przy lewej krawędzi), z wpisanym atramentem numerem serii 851 i wysokością sumy. Odcisk tuszowej pieczęci z godłami Korony, Litwy i Rusi oraz napisem: „Rząd Narodowy Komissyja Długu Narodowego". Podatek ustanowiony za okres 1 X [1863] – 1 IV 1864 r. obywatela No 64 (ręczne atramentowe dopiski). Zażółcenia i zbrązowienia, ślady po wyjęciu z kwitariusza i drobne dziurki. Stan ogólny dobry.

622. [Powstanie styczniowe]. Lamothe Alexandre de. Les Faucheurs de la Mort. Paris (Paryż) b.r. [1875?]. Librairie de Ch. Blériot, k. [2], s. 355, [1], liczne ilustr. w tekście (drzeworyty), 28,5 cm, opr. z epoki, pł., brzegi k. złoc. 300,-

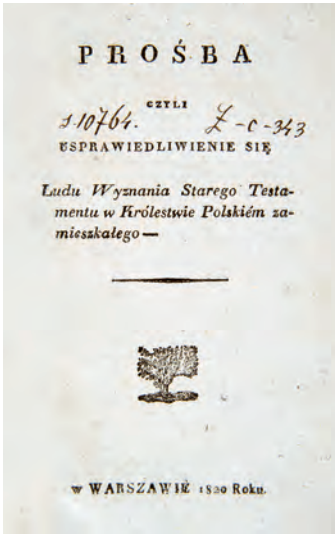
623. Sceny z powstania styczniowego. 1863.

Powieść francuskiego autora Alexandre'a de Lamothe'a (1823-1897) **pt. „Kosynierzy śmierci"**, której akcja rozgrywa się w czasie powstania styczniowego, ozdobiona drzeworytowymi ilustracjami. W latach 1867-1868 ukazywała się w odcinkach na łamach paryskiego tygodnika „L'Ouvrier". Opr. sygnowana na przednim licu ślepym tłokiem „Vigneau rel.": czerwone pł., na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura, **na przednim licu wytłoczony herb Rzeczypospolitej Obojga Narodów** z insygniami Orderu Orła Białego. Grzbiet reperowany, otarcia i zabrudzenia opr., na kartach zaplamienia i zabrudzenia. Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**

623. [Powstanie styczniowe]. L'Illustration. Journal Universel. T. 41-42. R. 21 (1863). Nr 1036-1087 (w 2 wol.). Paris (Paryż) 1863. Typographie de Firmin Didot, s. 423; 439, **liczne ilustracje (drzeworyty),** 37,5 cm, opr. z epoki, płsk. 1200,-

Rocznik francuskiego czasopisma ilustrowanego (w dwóch woluminach). Obejmuje komplet numerów z roku 1863 (3 stycznia – 26 grudnia). Tygodnik „L'Illustration" ukazywał się w latach 1843-1944. Drukowano w nim wiadomości z całego świata, doniesienia kulturalne i artystyczne, opisy podróży, poezje i powieści w odcinkach, bogato ozdabiając materiały kunsztownymi ilustracjami. W oferowanym roczniku znalazły się liczne informacje dotyczące Polski i wydarzeń związanych z trwającym powstaniem styczniowym. Na ilustracjach drzeworytowych m.in. **atak na zamek w Ojcowie, bitwa pod Miechowem, bitwa pod Węgrowem, bitwa pod Olszynką, bitwa pod Krasnobrodem oraz panorama Warszawy.** Opr. zielony płsk, na grzbiecie tłocz. i złoc., na licach i wyklejkach pap. marm. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Drobne otarcia opraw, niewielkie zaplamienia papieru, poza tym stan bardzo dobry.

624. [Powstanie styczniowe]. Grottger Artur. Rok 1863 w 29 planszach Artura Grottgera. Ku uczczeniu 75-lecia Powstania Styczniowego. Warszawa 1938. Wydawnictwo Towarzystwa Przyjaciół Weteranów 1863 r. na ufundowanie Domu Wdów po Weteranach, k. 3, **tabl. 29** (rotograwiury), [1], 34,5 x 48,5 cm, opr. pł. z tłocz. złotem tytułem na przednim licu. 450,-

PROŚBA
CZYLI
USPRAWIEDLIWIENIE SIĘ
Ludu Wyznania Starego Testamentu w Królestwie Polskiém zamieszkałego —
w WARSZAWIE 1820 Roku.

626. Żydzi w Królestwie. 1820.

627. Z biblioteki ks. Sanguszków w Gumniskach. 1828.

Egzemplarz numer 52 ze 100 numerowanych. **Pieczęć Towarzystwa Przyjaciół Weteranów 1863 r. w Warszawie oraz podpis jego prezesa Władysława Dunin-Wąsowicza.** Opracowanie graficzne Anatola Girsa i Bolesława Barcza. Plansze wykonano w zakładzie rotograwiury „Rotofot" w Warszawie. Album obejmuje cykle: Warszawa, Polonia i Wojna, stanowiące artystyczną syntezę tragedii powstania styczniowego, będące dziełem Artura Grottgera (1837-1867), rysownika i malarza. Oprawa przewiązana sznureczkiem, sygnowana: „Introligatornia Artystyczna Warszawa". Niewielkie przebarwienia stron, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

625. Prengel Franciszek. Polski kalendarz astrologiczny. Almanach wpływów kosmicznych na rok 1939. Oparty na podstawach naukowych astrologji przy współudziale astrologów polskich. R. XII. Bydgoszcz [1938]. Polskie Towarzystwo Astrologiczne, s. 99, [1], ilustr., 24 cm, oryg. opr. karton wyd. 90,-

Wydawnictwo jednego z najsłynniejszych polskich astrologów Franciszka Augustyna Prengla (1899-1945), współtwórcy Polskiego Towarzystwa Astrologicznego. Jego prace cieszyły się dużym zainteresowaniem z powodu trafnych horoskopów (zwłaszcza wobec mężów stanu) i prawidłowego przewidywania wypadków dziejowych. W oferowanym kalendarzu wydawca zamieścił artykuł w języku niemieckim **ostrzegający Niemcy przed wdaniem się w wojnę, która spowoduje ich klęskę**, który stał się przyczyną aresztowania astrologa i jego śmierci w niemieckim obozie koncentracyjnym w Dachau. W innych tekstach Prengel przewidział upadek prezydenta Czechosłowacji Edwarda Benesza, wschodni kierunek ekspansji Hitlera oraz **losy polskich polityków**. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Stan dobry.

626. Prośba czyli usprawiedliwienie się ludu wyznania Starego Testamentu w Królestwie Polskiem zamieszkałego. Warszawa 1820. B.w., s. 31, 17,5 cm, ochronna okł. kartonowa z epoki. 180,-

Broszura charakteryzująca położenie ludności żydowskiej na ziemiach Królestwa Polskiego. Stan dobry. **Rzadkie.**

627. Robertson William. Histoire de l'Amérique traduite de l'anglais par MM. T. 1-4 (w 4 wol.). Paris (Paryż) 1828. Chez Janet et Cotelle, Libraires, s. XL, 384, **mapy rozkł. 2 (miedzioryty);** 453; 457, **mapy rozkł. 2 (miedzioryty), tabl.**

rozkł. 1 (miedzioryt); 486; 20 cm, opr. z epoki płsk z dwoma szyldzikami z tyt. i złoc. 600,-

Egzemplarz z biblioteki ks. Sanguszków w Gumniskach (ekslibris z herbem Pogoń i napisem: „Ex-Libris Gumniska" oraz pieczęć „W.X.S. Gumniska" na każdym tomie). Historia Ameryki autorstwa Williama Robertsona (1721-1793), szkockiego historyka, rektora uniwersytetu w Edynburgu, oficjalnego historiografa królewskiego. Dołączono 4 duże rozkładane mapy oraz 1 planszę z ilustracjami. **Efektowna oprawa z epoki** w jasno-brązowe półskórki z czerwonymi i czarnymi szyldzikami z tytulaturą. Pęknięcie marginesu 1 mapy, nieliczne zbrązowienia, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

628. Rocznik Informacyjny o Spółkach Akcyjnych w Polsce. R. 2 (1930). Nakładem Polskiej Spółki Wydawnictw Informacyjnych, s. CXCI, k. [644], inseraty, 24 cm, opr. wyd., pł. 1600,-

Informator zawierający szczegółowe dane o blisko 1500 spółkach akcyjnych. Opracowany przez Teodora Szobera, pod kierunkiem komitetu redakcyjnego składającego się z delegatów Centralnego Związku Polskiego Przemysłu, Górnictwa, Handlu i Finansów, Banku Handlowego w Warszawie oraz Rady Giełdy Pieniężnej w Warszawie. Układ według branż, informacje adresowe, składy rad nadzorczych, dyrekcja, zestawienie produkcji/sprzedaży usług, majątek przedsiębiorstwa etc. Tekst po polsku, francusku i niemiecku. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Zagniecenia i naderwania pł. opr., blok poluzowany, kilka k. luźnych, poza tym stan dobry.

629. Rocznik polskiego przemysłu i handlu 1938. Warszawa [1938]. Nakład Polska Spółka Wydawnictw Informacyjnych, s. VIII, XXXV, [1], XXXVI, XXXV, [1], 183, [1], [1079], [4], 31,5 cm, opr. pł. wyd. ze złoc. na licu i grzbiecie. 800,-

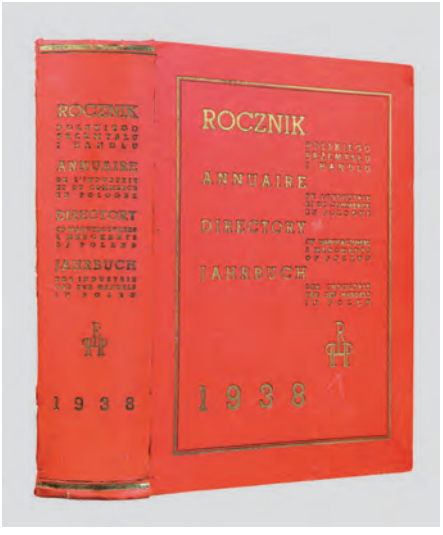
Najobszerniejsze kompendium polskiego przemysłu i handlu przedwojennej Polski, **obejmujące blisko 15 000 podmiotów gospodarczych.** Podział według branż i wyrobów, z pomocnym skorowidzem alfabetycznym i rzeczowym. Na końcu umieszczono **dane dotyczące Wolnego Miasta Gdańsk** oraz bilanse ukazujące kondycję poszczególnych firm, w tym sektora finansowego i ubezpieczeniowego. Pod uwagę wzięto m.in. rok założenia przedsiębiorstwa, zakres działalności, adres, telefon, rejestr, nazwisko właściciela, przedstawicieli rady nadzorczej, zarządu, dyrekcji, ewentualne oddziały oraz ciekawe dane dla osób zainteresowanych giełdami: rachunki w bankach, wysokość kapitału zakładowego, podział na akcje, giełdy, na których są odnotowane akcje spółki, dywidendy. Tytuł, spis rzeczy oraz część opisów w czterech językach: po polsku, francusku, angielsku i niemiecku. Nieocenione informacje o funkcjonowaniu przedwojennych przedsiębiorstw. Oprawa wykonana w Intoligatorni Drawdzik i Mościcki w Warszawie – naklejka. Egzemplarz z konsulatu w Kanadzie – pieczątki. Dodane 4 strony uzupełnień. Grzbiet po konserwacji, z niewielkimi pęknięciami, wewnątrz stan bardzo dobry.

630. Rose Maksymilian. Mózg Józefa Piłsudskiego. Część pierwsza. Przedmowa gen. Stanisław Rouppert. Wilno 1938. Tłoczono w drukarni Józefa Zawadzkiego, s. 211, [1], tabl. ilustr. 6 (kolor.), ilustr. w tekście, 24 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. na grzbiecie i licu. 4000,-

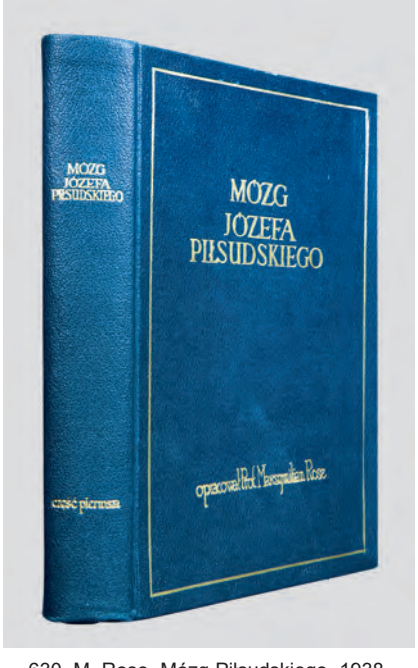
Ukazała się tylko część pierwsza. Tytuł i tekst równolegle w języku polskim i francuskim. Słynna monografia prezentująca wyniki badań neuroanatomicznych (morfologia i cytoarchitektonika) mózgu Marszałka Józefa Piłsudskiego. Publikacja przegotowana została pod kierunkiem prof. Maksymiliana Rosego (1883-1937), polskiego neuroanatoma, neurologa, psychiatrę, profesora Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. Prace badawcze nad mózgiem Marszałka prowadzone były w Polskim Instytucie Badań Mózgu w Wilnie i wpisywały się w ówczesną ogólnoświatową tendencję badań nad mózgami wielkich osobistości. Organ został pobrany i zabezpieczony w kilka godzin po śmierci Józefa Piłsudskiego i już w drugiej połowie maja 1935 r. trafił do zespołu prof. Rosego w Wilnie. Tam wykonano jego odlewy i spreparowano w celu prospekcji mikroskopowej. Ukazała się tylko pierwsza część pracy, prof. Rose zmarł bowiem niespodziewanie na krótko przed jej publikacją, a jego badania nie były kontynuowane. Zagadką pozostają też dalsze losy preparatów pozyskanych z mózgu Marszałka (zniknęły również oryginalne klisze zdjęciowe i odlewy organu przechowywane w Polskim Instytucie Badań Mózgu). **Podejrzewa się o zniszczenie preparatów NKWD, które wkroczyło do Wilna w 1939 r.** Równolegle z częścią opisową ukazała się teka tablic. **Oprawa wydawnicza**: płótno niebieskie ze

628. Rocznik Informacyjny o Spółkach Akcyjnych.

629. Rocznik polskiego przemysłu i handlu.

630. M. Rose. Mózg Piłsudskiego. 1938.

631. L. Rydel. Królowa Jadwiga. 1910.

złoconymi napisami na grzbiecie i licu. Niewielki ślad zawilgocenia na górnym marginesie kart, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**

631. Rydel Lucjan. Królowa Jadwiga. Poznań 1910. Nakładem Karola Kozłowskiego, s. [4], 324, [12], tabl. ilustr. 16 (8 kolor., w tym 1 dwustr.), tabl. genealog. 2 (w tym

1 dwustr.), liczne ilustr. w tekście, 29 cm, płsk z tłocz. i złoc. na grzbiecie i licu, górne brzegi kart złoc., zach. okł. brosz. wyd. 280,-

Wydanie 1. Bogato ilustrowana biografia świętej Jadwigi, królowej i patronki Polski. Jadwiga Andegaweńska (1373-1399), córka Ludwika Węgierskiego, od 1384 r. królowa Polski, od 1386 r. żona Władysława Jagiełły, została ogłoszona świętą przez Jana Pawła II. Dwa ostatnie rozdziały poświęcono cudom Jadwigi oraz postaci królowej w sztuce i poezji. Całostronicowe ilustracje przedstawiają sceny z życia królowej i legendy z nią związane, wykonane według najlepszych malarzy, takich jak Matejko, Gerson, Simmler, m.in. Chrzest Litwy (wg Jana Matejki), Legenda o stopie Jadwigi (L. Kowalskiego), Jadwiga i wielki mistrz krzyżacki (T. Popiela). Księga dedykowana Jadwidze z hr. Działyńskich, jenerałowej Zamoyskiej, „Która imię wielkiej królowej najgodniej nosi" (ta wybitna działaczka społeczna założyła rozsławioną w Polsce „szkołę domowej pracy kobiet"). Zachowana przednia **okładka wg projektu Jana Bukowskiego** (1873-1943), wybitnego młodopolskiego mistrza typografii oraz ilustracji książkowej. Zabrudzenia i przetarcia okładek, nieliczne rdzawe plamki, poza tym stan dobry.

632. Schmitt Henryk. Rys dziejów narodu polskiego. T. 1-3 (w 3 wol.). Lwów 1855-1857. Nakładem autora. W Drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolineum, s. [4], XVII, 602; 461; [4], 480, 21,5 cm, opr. późniejsze ppł. ze złoc. tyt. na grzbiecie. 450,-

E. XIX w., 1.wyd., t. 4, s. 205. T. 1 obejmuje okres od pradziejów do 1147 r. Tom 2 obejmuje dzieje Polski do 1295 r. Tom 3-ci to historia Polski odrodzonej do 1392 r. (miał być doprowadzony do 1496 r., ale nie został dokończony). Henryk Schmitt (1817-1883), historyk, działacz konspiracyjnych związków demokratyczno-niepodległościowych w Galicji (w 1846 r. za działalność spiskową skazany na karę śmierci, ułaskawiony, zamieszkał we Lwowie i podjął pracę w Bibliotece Pawlikowskich). Ślady po zalaniu pap. w t. 3, poza tym stan dobry. **Rzadkie w komplecie.**

633. Schnür-Pepłowski Stanisław. Polacy i Węgrzy. Opowieść dziejowa z lat 1848-1849. Wydanie drugie. Lwów 1898. Nakładem Księgarni Gubrynowicza i Schmidta, s. [4], 291, [6], 20,5 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. 120,-

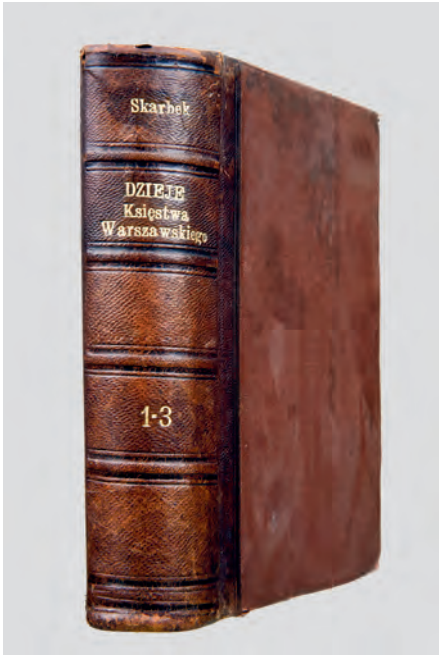
Historia powstania węgierskiego 1848-1849, ze szczególnym uwzględnieniem udziału Polaków – gen. Józefa Bema i gen. Henryka Dembińskiego. Dzieło opracowane przez Stanisława Schnür-Pepłowskiego (1859-1900), historyka, dziennikarza, autora poczytnych prac z dziejów porozbiorowych i historii Galicji. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Stan dobry.

634. Seppelt Franciszek Ksawery, Löffler Klemens. Dzieje papieży od początków Kościoła do czasów dzisiejszych. Poznań 1936. Wydawnictwo Polskie R. Wegnera, s. VII, [1], 712, tabl. ilustr. 6 (kolor.), liczne ilustr. w tekście, 24,5 cm, opr. wyd. ppł. kremowe z tłocz. 240,-

Bogato ilustrowane, szczegółowe i pełne anegdot dzieło ukazujące dzieje papiestwa od początków do pontyfikatu Piusa XI. W tekście i na tablicach 968 ilustracji (w tym 21 barwnych). Nieaktualny wpis własnościowy. Płótno oprawy nieco przebarwione, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

635. Skałkowski Adam Mieczysław. Książę Józef. Ilustracye kolorowe podług obrazów Bronisława Gembarzewskiego. Wydanie drugie. Bytom 1913. Nakładem i czcionkami „Katolika", s. [8], 479, [1], tabl. ilustr. 10, 29 cm, opr. wyd. ppł. 450,-

Jubileuszowa, źródłowa biografia księcia Józefa Poniatowskiego, napisana przez Adama Skałkowskiego (1877-1951), historyka, ucznia Szymona Askenazego, znakomitego napoleonistę. Dzieło ozdobione 10 kolorowymi ilustracjami na osobnych tablicach, według obrazów polskiego historyka wojskowości i malarza Bronisława Gembarzewskiego (1872-1941). Oprawa wydawnicza **według projektu Jana Bukowskiego** (sygnowana: „Introligatornia Katolika Bytom, J.B."): płótno granatowe, na grzbiecie i licu złocona tytulatura zamknięta bogato zdobionymi bordiurami, na tylnej okładzinie zdobienia odbite na ślepo, brzegi kart barwione. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

636. F. Skarbek. Dzieje Księstwa. 1897.

637. W. Smoleński. Dzieje narodu polskiego.

636. Skarbek Fryderyk. Dzieje Księstwa Warszawskiego. Z przedmową Piotra Chmielowskiego. T. 1-3 (w 1 wol.). Warszawa [1897], Drukarnia Artystyczna Saturnina Sikorskiego, s. 158, II; 173, [1], II; 148, II, 19 cm, opr. z epoki płsk. 180,-

Syntetyczny zarys dziejów Księstwa Warszawskiego opracowany przez Fryderyka Skarbka (1792-1866), historyka, ekonomistę. W tomie pierwszym autor opisuje wydarzenia do pokoju tylżyckiego, w tomie drugim – utworzenie Księstwa Warszawskiego oraz wyprawy wojenne wojsk polskich (Hiszpania – Somo-Sierra, wojna z Austrią 1809), w tomie trzecim – przyłączenie Galicji do Księstwa, kampanię rosyjską 1812 roku oraz końcowy okres funkcjonowania Księstwa. Pł. opr. zabrudzone, niewielkie przetarcia grzbietu, poza tym stan dobry.

637. Smoleński Władysław [Wł. Grabieński pseud.]. Dzieje narodu polskiego. Cz. 1-2. Kraków 1897-1898. Nakładem Autora. Skład główny w księgarni G. Gebethnera i Spółki, s. [4], 280, **mapy 2 (litografie kolor., rozkł.)**; [4], 370, **mapa 1 (litografia kolor., rozkł.)**, tabl. genealog. w tekście, 20,5 cm, współopr., opr. z epoki płsk ze złoc. na grzbiecie, brzegi kart marm. 400,-

Wydanie 1. Dzieje Polski od czasów Mieszka I do upadku powstania styczniowego, ze szczególnym uwzględnieniem epoki porozbiorowej, opracowane przez Władysława Smoleńskiego (1851-1926), historyka, profesora Uniwersytetu Warszawskiego, przedstawiciela tzw. szkoły warszawskiej. Książka ozdobiona trzema rozkładanymi, kolorowymi, litografowanymi mapami: Polska wieku XV; Rzeczpospolita Polska wieku XVII; Ziemie polskie po Kongresie Wiedeńskim. Mapy luzem z niewielkimi podklejeniami, przetarcie dolnej krawędzi grzbietu oprawy, poza tym stan dobry.

638. Smolik Przecław. Przez lądy i oceany (sześć lat na Dalekim Wschodzie). Warszawa – Kraków b.r. [1922]. Nakładem Księgarni J. Czerneckiego, s. 160, [1], tabl. ilustr. 6, 17 cm, opr. wyd. ppł. z ilustr. na licu. 80,-

639. A. Sokołowski. Dzieje powstania styczniowego. 1909.

Wspomnienia z niewoli i zesłania na Sybir Przecława Smolika (1877-1947), lekarza, wybitnego bibliofila i literata, współzałożyciela Towarzystwa Miłośników Książki w Krakowie oraz Towarzystwa Bibliofilów w Łodzi. Autor, zmobilizowany w 1914 r. do armii austro-węgierskiej, już na początku wojny dostał się do niewoli rosyjskiej. Pracował jako lekarz w obozie jenieckim w Berezówce, później jako ordynator szpitala rosyjskiego Czerwonego Krzyża w Wierchnieudińsku. W 1919 r. był lekarzem 2 pułku strzelców 5 Dywizji WP we wschodniej Syberii i z niedobitkami rozbitej armii wrócił do kraju drogą morską przez Daleki Wschód. Stan dobry.

639. Sokołowski August. Dzieje powstania styczniowego 1863-1864 (Powstania Polskie t. 3). Wiedeń [ok. 1909]. Nakładem Franciszka Bondego, s. 344, tabl. ilustr. 22 (w tym rozkł. i kolor.), liczne ilustr. w tekście, 25,5 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. 200,-

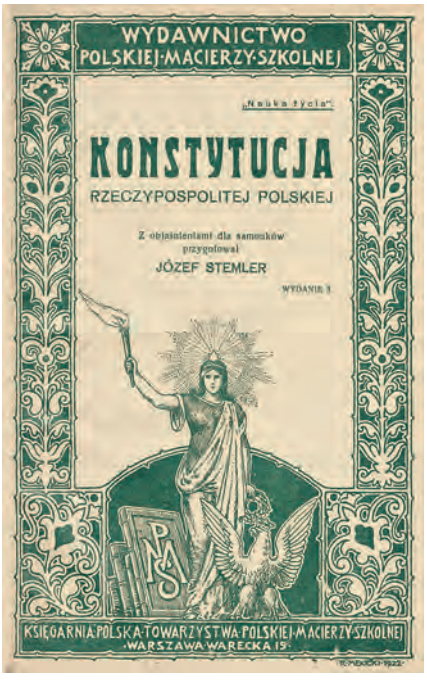
Egzemplarz z Biblioteki Fundacji hr. Wiktora Baworowskiego we Lwowie (pieczątka). Efektownie wydana i bogato ilustrowana monografia powstania styczniowego, opracowana przez Augusta Sokołowskiego (1846-1921). Na tablicach mundury oddziałów polskich, reprodukcje obrazów, faksymilia dokumentów i druków z epoki. Barwna oprawa wydawnicza z elementami patriotycznymi według projektu Henryka Uziembły (1879-1949), malarza, grafika, jednego z twórców polskiej sztuki dekoracyjnej. Brak 1 tablicy. Niewielkie zabrudzenia oprawy i marginesów kilku kart, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

640. „Solidarność". Biuletyn Regionu Świętokrzyskiego. Kielce 1981. NSZZ „Solidarność" Regionu Świętokrzyskiego, nr 13: 5/6 V 1981, s. 20, fot., ilustr., luźne składki wyd., 30 cm, powielacz, oraz:
[Plakat]. Konstytucja 3.V.1791. Kielce 1981. NSZZ „Solidarność" Regionu Świętokrzyskiego, 30 x 41 cm. 80,-

Pismo lokalne NSZZ „Solidarność", poświęcone sprawom politycznym, związkowym, m.in. rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 Maja. Dołączono plakat z czteropolowym herbem Rzeczypospolitej (Polska, Litwa i Ruś oraz wizerunek Matki Boskiej jako królowej Polski), otoczonym szarfą z napisem „Boże Zbaw Polskę" oraz historycznymi datami (1772, 1793, 1794, 1830, 1848 i 1863). Ślady po złożeniu plakatu, poza tym stan dobry.

640. Solidarność. Biuletyn. 1981.

642. Konstytucja Rzeczypospolitej. 1924.

641. Spis alfabetyczny obywateli ziemskich Królestwa Polskiego ze wskazaniem ostatniej stacji pocztowej. Warszawa 1909. Nakład i Druk. E. Skowrońskiego, s. [14], 146, [8], [42] (inseraty), 22,5 cm, opr. pł. wyd. z tłocz. 400,-

Egzemplarz z księgozbioru Jana Koszczyc Witkiewicza (1881-1958), wybitnego architekta, projektanta m.in. gmachu warszawskiej SGH oraz licznych budynków w Kazimierzu Dolnymi i Nałęczowie (wklejony ekslibris). Trzecia i ostatnia edycja spisu właścicieli ziemskich Królestwa Polskiego w układzie alfabetycznym, z podaniem nazwy majątku i guberni. Liczne inseraty reklamowe w tekście, również w formie kolorowych przekładek pomiędzy stronami, związane m.in. z rolnictwem i ziemiaństwem. Na licu tłocz. tyt. dzieła. Stan bardzo dobry. **Rzadkie**.

642. Stemler Józef. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z objaśnieniami dla samouków. Warszawa 1924. Księgarnia Polska Towarzystwa Polskiej Macierzy Szkolnej, s. 47, k. dedykacyjna, 21 cm, opr. z epoki pł. z tyt. na licu, zach. oryg. opr. brosz. z ilustr. 80,-

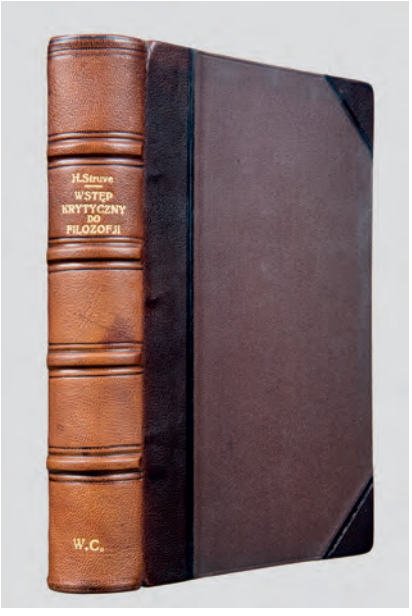
Tekst konstytucji uchwalonej 17 marca 1921 r., poprzedzony objaśnieniami oraz słowniczkiem trudniejszych wyrazów. Broszura opracowana przez Józefa Stemlera (1888-1966), pedagoga, dyrektora Towarzystwa Polskiej Macierzy Szkolnej. Zachowana efektowna okładka brosz. projektu Rudolfa Mękickiego. **Książka stanowiła prezent prezydenta Łodzi** z okazji ukończenia szkoły powszechnej. Na końcu odezwa Polskiej Macierzy Szkolnej w sprawie zwalczania analfabetyzmu. Stan dobry.

643. Stolarzewicz Ludwik. Włodarz Rzeczypospolitej Polskiej Ignacy Mościcki. Człowiek-uczony. W tekście 68 ilustracyj. Warszawa-Katowice 1937. Książnica Polska, s. 619, tabl. ilustr. 64, 23,5 cm, opr. wyd., pł. czerwone z tłocz., złoc. i zdob. 240,-

Bogato ilustrowana biografia Ignacego Mościckiego (1867-1946), wybitnego naukowca, chemika, profesora Politechniki Lwowskiej i Politechniki Warszawskiej, prezydenta Polski. **Oprawa wydawnicza**

643. Włodarz Rzeczypospolitej Polskiej. 1937.

644. H. Struve. Wstęp krytyczny. 1898.

wykonana w krakowskim zakładzie introligatorskim Piotra Grzywy, płótno czerwone z portretem i wizerunkiem Orła na licu, na grzbiecie tytulatura oraz bogate srebrzenia i złocenia. Brak strony 15/16. Nieaktualny ekslibris własnościowy. Przetarcia okładek, poza tym stan bardzo dobry.

644. Struve Henryk. Wstęp krytyczny do filozofi czyli rozbiór zasadniczych pojęć o filozofii. Z dodaniem słownika filozoficznego i spisu autorów. Dzieło nagrodzone przez Komitet Kasy Mianowskiego nagrodą Natansona. Wydanie drugie dopełnione. Warszawa 1898. Nakładem Autora. Druk A. Ginsa, s. XXIV, 751, 23,5 cm, opr. późniejsza płsk ze złoc. 180,-

Na karcie przedtytułowej odręczna dedykacja autora dla Lucjana Skrzyńskiego. Jedno z głównych dzieł w dorobku Henryka Struvego (1840-1912), badacza dziejów filozofii w Polsce, profesora Szkoły Głównej Warszawskiej, członka założyciela Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. **Efektowna oprawa:** półskórek brązowy, na grzbiecie złocona tytulatura oraz superekslibris inicjałowy W.C. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

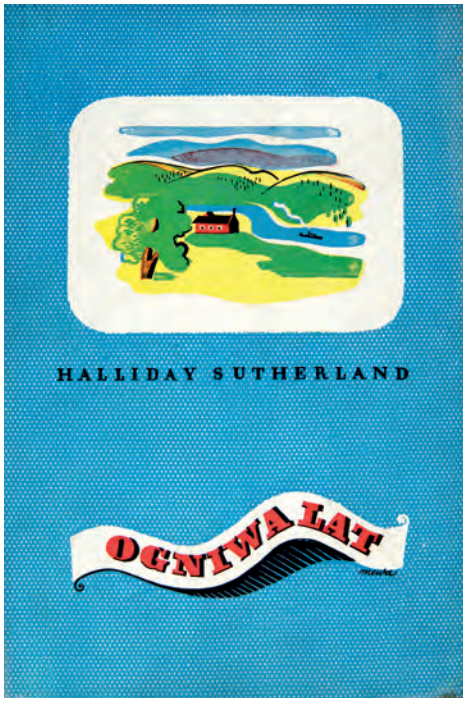
645. Surowiecki Wawrzyniec. O upadku przemysłu i miast w Polszce. [Warszawa 1810. W Drukarni Xięży Piarów], s. 281, 17,5 cm, opr. XIX w., płsk. 300,-

Wydanie 1. Głośna rozprawa Wawrzyńca Surowieckiego (1769-1827), ekonomisty, antropologa, działacza oświatowego. Praca dedykowana Feliksowi Łubieńskiemu, ministrowi sprawiedliwości Księstwa Warszawskiego. Autor, nawiązując do liberalizmu, zawarł w niej wiele postulatów na przyszłość. Przestrzegał, że wraz z upadkiem gospodarki upada naród, że sami Polacy ponoszą odpowiedzialność za zły stan rzemiosła i przemysłu. Wariant wydawniczy z k. tyt. bez daty i miejsca wydania. Opr.: brązowy płsk, na grzbiecie tłocz. ozdobniki, na licach pap. marm., brzegi k. barw. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Otarcia pap. opr., na k. miejscami drobne zażółcenia. **Rzadkie.**

646. Sutherland Halliday. Ogniwa lat. Autoryzowany przekład Celiny Wieniewskiej. Warszawa 1936. Wydawnictwo J. Przeworskiego, s. 372, [3], 24 cm, oryg. okł. brosz. i barwna obwoluta. 120,-

645. W. Surowiecki. O upadku przemysłu. 1810.

646. H. Sutherland. Ogniwa lat. 1936.

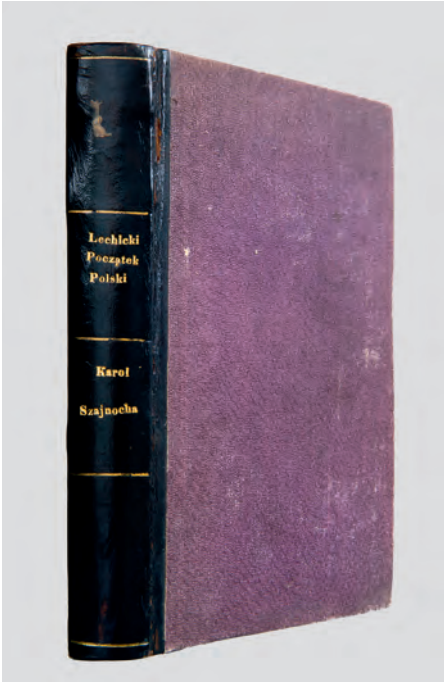
Wspomnienia Halliday'a Gibsona Sutherlanda (1882-1960), brytyjskiego lekarza, przeciwnika eugeniki, producenta pierwszego w Wielkiej Brytanii filmu z zakresu edukacji zdrowotnej. „Wojnę przebywa jako lekarz marynarki wojennej, jest w Londynie podczas ataku Zeppelinów, a o wszystkich przeżyciach opowiada tak zajmująco, że nie można się dziwić, że ta piękna kronika życia bogatego w zdarzenia stała się ulubioną lekturą szerokich rzesz czytelniczych na całym świecie" (ze skrzydełka obwoluty). **Barwna obwoluta projektu Atelier „Mewa"**. Przetarcia obwoluty na krawędziach, poza tym stan bardzo dobry, egzemplarz nierozcięty i nieobcięty.

647. Szajnocha Karol. Lechicki początek Polski. Szkic historyczny. Lwów 1858. Nakładem Karola Wilda, s. [10], 348, [2], 22,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisami na grzbiecie, brzegi kart marm. 400,-

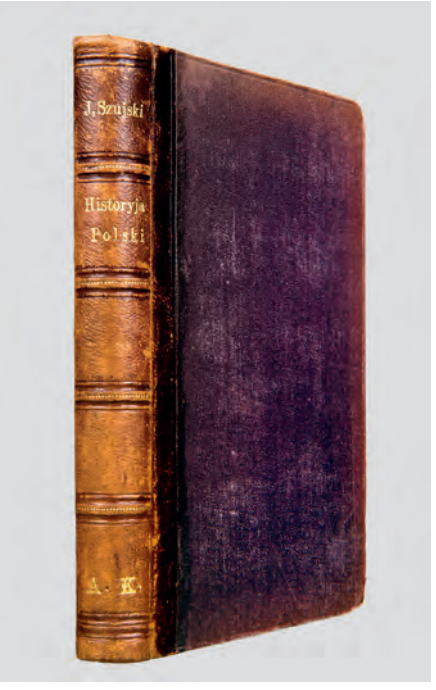
Wydanie 1. Egzemplarz z biblioteki hrabiów Łosiów w Piotrowicach (pieczątka). Rozprawa Karola Szajnochy (1818-1868), historyka, kustosza Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, rzecznika koncepcji normańskiej genezy państwa polskiego, głosiciela tezy o misji Polski jako przedmurza chrześcijaństwa i cywilizacji zachodniej. **Oprawa z epoki**: półskórek ciemnobrązowy, grzbiet płaski ze złoconą tytulaturą, brzegi kart marmurkowane. Ślady po owadach na opr., na kartach miejscami zażółcenia, poza tym stan dobry.

648. Szujski Józef. Historyi polskiej treściwie opowiedzianej ksiąg dwanaście. Warszawa 1880. W Drukarni J. Bergera, s. [4], VI, [2], 429, [3], 22,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. 300,-

Wydanie 1. Najważniejsza synteza dziejów Polski w dorobku Józefa Szujskiego (1835-1883), reprezentanta krakowskiej szkoły historycznej. Zawiera omówienie dziejów od początków państwa aż do trzeciego rozbioru. W pracy tej Szujski przedstawił swój pogląd na dzieje Polski, w opozycji do poglądów Joachima Lelewela i jego kontynuatorów. Rozwinął fundamentalną dla szkoły krakowskiej

647. K. Szajnocha. Lechicki początek Polski.

648. J. Szujski. Historia Polski. 1880.

teorię samo zawinionego upadku Polski. Niewielkie przetarcia oprawy, w tekście podkreślenia i marginalia ołówkiem, poza tym stan dobry. **Jedno z najważniejszych dzieł XIX-wiecznej historiografii polskiej.**

649. Szumski Stanisław. W walkach i więzieniach. Pamiętniki z lat 1812-1848. Z 17 ilustracjami. Wydał Henryk Mościcki. Wilno 1931. Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego, s. VI, [2], 216, tabl. ilustr. 17, 24,5 cm, opr. oryg. okł. brosz. 160,-

Pamiętniki związanego z Wilnem Stanisława Szumskiego (1790-1871), oficera napoleońskiego, marszałka szlachty, opisujące wydarzenia od 1812 do 1851 r. (m.in. **kampanię napoleońską 1812 roku**; powstanie listopadowe, spisek Konarskiego, zesłanie). Książka ozdobiona 17 całostronicowymi ilustracjami i portretami. Oryginalna okładka broszurowa według projektu Jerzego Hoppena. Niewielkie postrzępienia brzegów okładek i pęknięcia grzbietu, poza tym stan bardzo dobry.

650. Szyk Artur. The new order. Introduction by Roger W. Straus jr. New York (Nowy Jork) 1941. G.P. Putnam's Sons, k. [24], 25,5 cm, opr. wyd. pł. z tłocz., obwoluta. 300,-

38 karykatur Artura Szyka (w tym 9 barwnych), odnoszących się do wydarzeń politycznych pierwszych dwóch lat II wojny światowej (w tym do napaści na Polskę). Artur Szyk (1884-1951), urodzony w Łodzi, światowej sławy grafik, karykaturzysta, działający i mieszkający od lat 20. XX w. we Francji, Anglii i USA, kawalerzysta, uczestnik wojny polsko-bolszewickiej. **Sławę i uznanie przyniosły mu przede wszystkim tworzone w trakcie II wojny światowej karykatury**, przedstawiające m.in. Hitlera i Mussoliniego. Drobne defekty obwoluty, poza tym stan bardzo dobry.

651. Szyszko-Bohusz Jerzy. Dziesięć lat na szlaku Kadrówki. Duch, znaczenie i dzieje żołnierskiego sportu marszowego w Polsce (Wydawnictwo Centralnego Instytutu

650. Karykatury A. Szyka. 1941.

651. Dziesięć lat na szlaku Kadrówki. 1934.

Wydawniczego Związku Strzeleckiego. Nr 8). Warszawa 1934. Druk „Kadra", s. 271, liczne ilustr. w tekście, 20,5 cm, oryg. okł. brosz. 280,-

Książka poświęcona żołnierskim marszom sportowym, a zwłaszcza genezie i historii marszów szlakiem Kadrówki, organizowanych od 1924 r. w rocznicę wymarszu I Kompanii Kadrowej. W części końcowej dział reklamowy. Stan bardzo dobry.

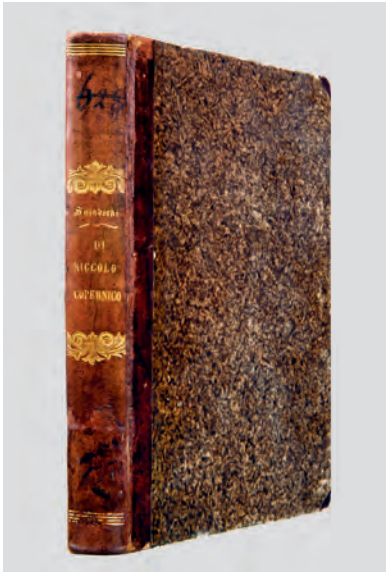
652. Śniadecki Jan. Di Niccolo Copernico astronomo Polacco [...] Tradotto dalla lingua polacca nell'italiana dal dottore Bernardo Zeydler. B.m. 1830. Poligrafia Fiesolana, k. [1], s. IV, [2], 192, **portret 1 (litografia)**, 21,5 cm, opr. z epoki, płsk. 120,-

Włoski przekład biografii najsłynniejszego polskiego astronoma Mikołaja Kopernika, autorstwa Jana Śniadeckiego (1756-1830), astronoma, matematyka, brata Jędrzeja. Śniadecki był założycielem Obserwatorium Astronomicznego i Stacji Klimatologicznej w Krakowie; od 1806 do 1825 r. rektorem Uniwersytetu Wileńskiego i dyrektorem tamtejszego obserwatorium astronomicznego. Litografowany portret Mikołaja Kopernika. Opr.: brązowy płsk, złoc. na grzbiecie, na licach pap. marm. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

653. Tarlé Eugeniusz. Napoleon. T. 1-5 (w 2 wol.). Warszawa 1937. Wydawnictwo Współczesne, s. 696, mapa 1 (rozkł.), 19 cm, jednolita opr. współcz., płsk. 300,-

Biografia Napoleona I napisana przez Jewgienija Wiktorowicza Tarlé (1875-1955), rosyjskiego historyka, członka Akademii Nauk ZSRR, Akademii Brytyjskiej (od 1927 r.) i Norweskiej Akademii Nauk, który specjalizował się w historii okresu Wielkiej Rewolucji Francuskiej i wojen napoleońskich. Praca podzielona na trzy części (paginacja ciągła): cz. 1: Wschodzące słońce; cz. 2: U szczytu chwały; cz. 3: Zmierzch. Opr.: brązowy płsk, na licach pap. marm. **Stan bardzo dobry.**

654. Thiers Ludwik Adolf. Historya zgromadzeń prawodawczych, Konwencyi Narodowej i Dyrektoryatu, czyli Francya od 1789 do 1800 roku. Z francuzkiego przez

652. J. Śniadecki. Kopernik. 1830.

654. L. A. Thiers. Historia zgromadzeń. 1846.

Leona Rogalskiego. T. 1-4 (w 4 wol.). Warszawa 1845-1846. Nakładem i drukiem S. Orgelbranda, s. [2], 555, [4]; [4], 415, [4], **tabl. ryc. 1 (litografia)**; [4], 377, [3], **tabl. ryc. 2 (litografie)**; 454, [3], **tabl. ryc. 1 (litografia)**, 22,5 cm, oprawa: t. 1 i 3 – opr. z epoki płsk z szyldzikiem i złoc., brzegi kart barwione; t. 2 i 4 – opr. współcz. dorobiona na wzór pozostałych. 1800,-

Tomy 1 i 3 z księgozbioru Antoniego Opieńskiego (pieczątki). Monumentalna praca Ludwika Adolfa Thiersa (1797-1877), francuskiego polityka, historyka i prawnika. Oparte na szerokim materiale źródłowym dzieje polityczne i militarne Francji od 1789 do 1800 r., ze szczególnym uwzględnieniem działań Napoleona Bonaparte. Autorem **polskiego przekładu jest Leon Rogalski** (1806-1878), literat, wydawca, tłumacz, współtwórca (wraz z Wojciechem Szymanowskim) „Dykcjonarza biograficznego powszechnego" (1844-1851). W tomie pierwszym karty ze stronami 393-400 i 465-472 przestawione przez introligatora, na kartach charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry.

655. Tygodnik Powszechny. Pismo ilustrowane wszelkim gałęziom literatury, nauce, sztuce i polityce poświęcone. R. 1883. Nr 1-52 (w 2 wol.). Warszawa 1883. Nakładem Maurycego Orgelbranda, s. [4], 828, liczne ilustr. w tekście, 39 cm, jednolite opr. współcz., płsk. 600,-

Rocznik czasopisma kulturalno-społecznego wydawanego w Warszawie w latach 1877-1885 przez Maurycego Orgelbranda (1826-1904), młodszego brata Samuela. Bogato ilustrowane pismo najwięcej miejsca poświęcało doniesieniom kulturalnym oraz literaturze (publikowała w nim m.in. Maria Konopnicka). Wśród ilustratorów m.in. Wojciech Gerson, Michał E. Andriolli, Aleksander Gierymski. Opr.: czarny płsk, na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura. Stan bardzo dobry.

656. Tyszkiewicz Antoni. Russko-polskije otnoszenia. Oczerk. Napisał Graf Leliwa. Lejpzig [Lipsk] 1895. E.L. Kasprowicz, s. [4], 252, 27 cm, oryg. okł. brosz. 150,-

Zarys stosunków polsko-rosyjskich autorstwa Antoniego hr. Tyszkiewicza (1866-1919). Dzieło napisane z pozycji lojalistycznych, stanowi rozrachunek z polityką władz carskich w Królestwie Polskim po stłumieniu powstania styczniowego. Autor **występuje przeciwko represyjnej polityce caratu**, głosząc, że jedynie przyznanie Polakom i Kościołowi katolickiemu wszystkich praw i przywilejów, na

równi z Rosjanami i Kościołem prawosławnym, da rękojmię niepowtórzenia się w przyszłości prób powstańczych. Otarcia, zaplamienia i drobne uszkodzenia opr., grzbiet reperowany, wewnątrz gdzieniegdzie zażółcenia. Stan ogólny dobry.

657. Ukraińskie i ruskie ugrupowania polityczne w Polsce w dniu 1 kwietnia 1927 roku. [Warszawa 1927. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych], tablica 66 x 89 cm (rozkł.), 34 cm, oryg. okł. brosz. 400,-

Tylko do użytku służbowego. Opracowanie wewnętrzne Wydziału Spraw Narodowościowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych II Rzeczypospolitej. Opisanie w formie tabelarycznej 8 największych legalnych partii ukraińskich działających w II Rzeczypospolitej. Zawiera m.in. dane historyczne o partii, jej organizację, program i teren działania, nazwiska ważniejszych działaczy, stosunek do innych partii oraz wydawane czasopisma i zakres wpływów. Ponadto nazwiska 25 posłów ukraińskich z różnych partii Sejmu kadencji 1922-1927 oraz uwagi o mniejszych ukraińskich ugrupowaniach. Stan dobry. **Rzadkie.**

658. Urzędowy spis: lekarzy, lekarzy-dentystów, farmaceutów, felczerów, pielęgniarek, położnych, uprawnionych i samodzielnych techników dentystycznych oraz wykazy: aptek, szpitali, ubezpieczalni społecznych, ośrodków zdrowia, przychodni samodzielnych, oraz centrali i filii Państwowej Szkoły Higieny. Warszawa 1939. Ministerstwo Opieki Społecznej. Nakładem i czcionkami Sam. Inst. Wyd., s. XVII, [23], V, [1], 266, [10], 78, [2], 97, [3], 31, [3], 134, [2], 188, [4], 24, [12], VII, [1], 48, [6], 56, [20], liczne ogłoszenia, 24,5 cm, opr. wyd., pł. 450,-

Spis sporządzony przez Ministerstwo Opieki Społecznej, wg stanu na 1 stycznia 1939 r. Praca stanowi ważny dokument historyczny, może służyć także jako materiał genealogiczny, uwzględniający również kresy II Rzeczpospolitej. Reklamy instytucji, firm farmaceutycznych i sprzętu medycznego. Na tylnej okładzinie tłoczona i złocona reklama Polskiego Zakładu Ubezpieczeń. Rozdziały oddzielone dla ułatwienia korzystania różnokolorowymi przekładkami. Drobne otarcia opr., poza tym stan bardzo dobry.

659. Waliszewski Kazimierz. Potoccy i Czartoryscy. Walka stronnictw i programów politycznych przed upadkiem Rzeczypospolitej 1734-1763. Tom I: 1734-1754. Kraków 1887. Nakładem autora. Z Drukarni Uniwersytetu Jagiellońskiego, s. XXV, [1], 251, 22 cm, opr. z epoki ppł. ze złoc. na grzbiecie, brzegi kart prószone. 240,-

Ukazał się tylko tom pierwszy. Monografia autorstwa Kazimierza Waliszewskiego (1849-1935), polskiego historyka i pisarza publikującego we Francji. W pracy opartej na nieznanych dotąd źródłach, autor przedstawił sytuację wewnętrzną Rzeczypospolitej w pierwszej połowie XVIII w., ze szczególnym uwzględnieniem rywalizacji rodów Czartoryskich i Potockich. Stan dobry.

660. Walka Armii Krajowej i Delegatury Rządu z ruchem lewicowym (1939-1944). Warszawa 1974. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, s. 280, [1], 24 cm, oryg. okł. brosz. 400,-

Niejawna publikacja, opracowana w tzw. Biurze „C" Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, zajmującym się prowadzeniem ewidencji operacyjnej na użytek Służby Bezpieczeństwa, a występującej na zewnątrz jako Centralne Archiwum MSW. Zawiera materiały archiwalne wytworzone przez struktury Polskiego Państwa Podziemnego, dotyczące **zwalczania radzieckiej agentury na ziemiach polskich pod okupacją niemiecką**. Część materiałów pochodzi ze śledztw prowadzonych po wojnie przez organa władzy ludowej (m.in. głośna sprawa Zbigniewa Nurkiewicza z Armii Krajowej, chroniącego ludność polską na Nowogródczyźnie i skazanego w 1960 r. przez sąd PRL na karę śmierci). Przebarwienia okł., dwie końcowe karty z niewielkim śladem zalania, poza tym stan dobry. Rzadkie.

661. Washington Irving. Żywot i podróże Krzysztofa Kolumba. Tłumaczył z angielskiego Franciszek Chlewaski [właśc. Henryk Emanuel Glücksberg]. Warszawa

661. Żywot Kolumba. 1843.

663. M. Wieliczko. Polska w latach wojny światowej. 1931.

1843. Nakład Gustawa Leona Glücksberga, s. [8], 364, [4], winietki (drzeworyty), 21,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. 180,-

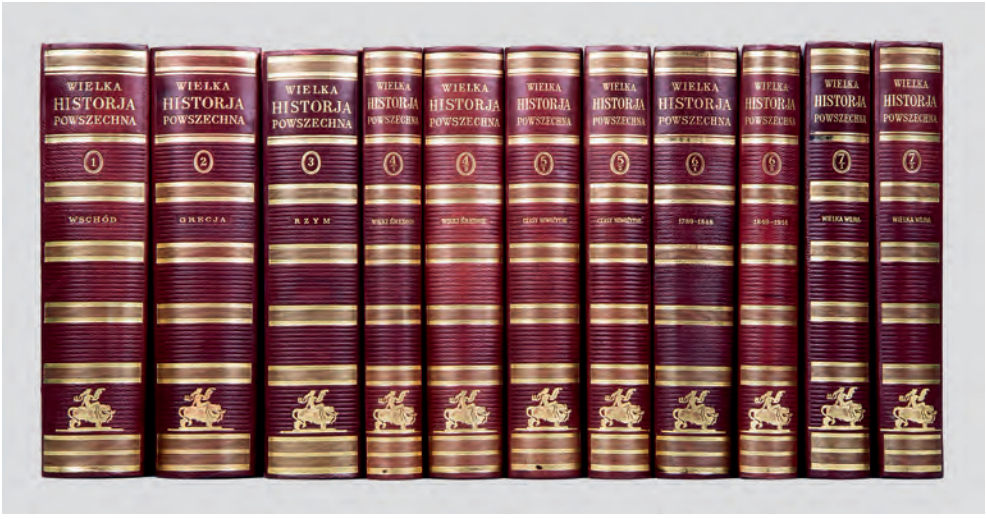
Egzemplarz z księgozbioru Józefa Suffczyńskiego (pieczątka, obca dedykacja). Dzieło Washingtona Irvinga (1783-1859), amerykańskiego historyka, pisarza, dyplomaty, twórcy amerykańskiej prozy romantycznej. Pierwodruk w języku angielskim ukazał się w 1828 r. Autor charakteryzuje postać Krzysztofa Kolumba oraz szczegółowo opisuje morskie podróże odbyte w latach 1492-1504. Na kartach miejscami niewielkie zabrudzenia, poza tym stan dobry.

662. Wężyk Franciszek. Powstanie Królestwa Polskiego w roku 1830 i 1831. Pamiętnik spisany w r. 1836. Kraków 1895. Nakładem Księgarni Spółki Wydawniczej Polskiej, s. 283, 21,5 cm, opr. ppł. z szyldzikiem i złoc. 120,-

Wydanie 1. Dzieło łączące w sobie cechy pamiętnika i literackiego dzieła historiograficznego o czasach powstania listopadowego, autorstwa Franciszka Wężyka (1785-1862), pisarza, członka Towarzystwa Przyjaciół Nauk, senatora-kasztelana Królestwa Polskiego w trakcie powstania. Ciekawy materiał do historii zrywu narodowego napisany przez uczestnika tamtych wydarzeń, z edycją dokumentów dotyczących powstania. Nieaktualne wpisy własnościowe. Brak portretu, drobne zażółcenia pap., poza tym stan dobry.
Lit.: E. Maliszewski, Bibliografia pamiętników polskich, poz. 1940.

663. Wieliczko Maciej. Polska w latach wojny światowej w kraju i na obczyźnie. Pamiątkowy zbiór fotografji i dokumentów. Warszawa 1931. Nakład Bibljoteki Albumów i Reprodukcji, s. 257, [1], tabl. barwna 1, tabl. rozkł. 1, liczne ilustracje w tekście, adl.:
Wieliczko Maciej. Polska w pierścieniu prób i ognia. Rok 1918-1926. Pamiątkowy zbiór fotografji i dokumentów. Warszawa 1933. Nakładem Drukarni i Introligatorni „Twór", s. 317, tabl. barwna 1, liczne ilustr. w tekście, 34 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i złoc. 600,-

Poz. 1. Album przedstawiający działania żołnierzy polskich na wszystkich frontach I wojny światowej, ze szczególnym uwzględnieniem walk **Legionów Polskich Józefa Piłsudskiego**. Na rozkładanej tablicy podobizny ważniejszych odezw, obwieszczeń i rozporządzeń z lat 1914-1918. **Poz. 2.** Album ilustrujący najważniejsze wydarzenia historii Polski z lat 1918-1926 (m.in.: Odzyskanie niepodległości; Obrona Lwowa; Walki niepodległościowe lat 1919-1921; **Wojna polsko-sowiecka 1920 r.**; Sprawa

664. Wielka Historia Powszechna. 1934-1939.

Śląska; Gabinety polityczne II Rzeczypospolitej; Przewrót majowy). Efektowna oprawa wydawnicza (poz. 1 w oprawie bordowej, poz. 2 w oprawie brązowej) z wytłoczoną na licach półplastyczną ilustracją symboliczną. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

664. Wielka Historia Powszechna. Wydawnictwo zbiorowe ilustrowane opracowane pod redakcją Jana Dąbrowskiego, Oskara Haleckiego, Mariana Kukiela i Stanisława Lama. T. 1-7 (w 11 wol.). Warszawa 1934-1939. Nakładem Księgarni Trzaski, Everta i Michalskiego, s. XII, 935; XII, 1012; XV, 878; VIII, 466 i VIII, 636; VIII, 610 i VII, 494; XI, 655 i IX, 484; XII, 528; 529-1026, liczne tabl. barwne i czarno-białe, w tekście liczne ilustr., rys., mapy, plany, wykresy, 28 cm, opr. wyd. jednolita, płsk ze złoc. i zdob. 4500,-

Komplet w 11 woluminach. Monumentalne, największe dzieło historiografii polskiej okresu międzywojennego. Dzieje powszechne od początków ludzkości aż do zakończenia I wojny światowej. Pracę nad wydawnictwem rozpoczęto z inicjatywy Stanisława Lama, ówczesnego redaktora naczelnego wydawnictwa firmy Trzaska, Evert i Michalski. Do współpracy pozyskano najwybitniejszych historyków, m.in. L. Finkla, J. Jaworskiego, K. Zakrzewskiego, T. Manteuffla, J. Dąbrowskiego, O. Haleckiego, K. Piwarskiego, W. Konopczyńskiego, J. Feldmana, J. Iwaszkiewicza, M. Kukiela, A. Skałkowskiego. **W tekście ponad 6500 ilustracji, ponad 260 tablic barwnych** i czarno-białych, kilkaset map, planów, rysunków, wykresów i tablic genealogicznych. **Luksusowa oprawa wydawnicza jednolita:** półskórek wiśniowy, na grzbiecie złocona tytulatura, numeracja tomu oraz znak graficzny wydawnictwa TEM, na obu okładkach złocenia nawiązujące do treści tomu. W t. 2 wydawniczy brak s. 593, 596-597, 600-601, 604-605, 608 (kilka innych stron zdublowanych). Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
Lit.: S. Lam, Życie wśród wielu, Warszawa 1968, s. 351-356.

665. [Wielka Wojna]. Mémorial des Alliés**.** Paris (Paryż) 1929. Daniel Jacomet et Cie. Société d'Éditions Nationales, k. [36] (tekst), plansze I-CCCXXXVI (w tym kilkukartowe), 42 cm, opr. z epoki, skóra. 1500,-

Monumentalne wydawnictwo pamiątkowe przygotowane dla uczczenia poległych bohaterów I wojny światowej. W jego opracowanie zaangażowani byli m.in. Gabriel Hanotaux, Henri Pirenne, Douglas Haig, Benito Mussolini, hrabia Chłapowski, Edvard Beneš. Zawiera faksimile listów, rysunków, dokumentów, wpisów i not okolicznościowych zebranych od wybitnych przedstawicieli państw

665. Bohaterowie wojny światowej. 1929.

667. K. W. Wójcicki. Teatr w Polsce. 1841.

alianckich, m.in. prezydentów i monarchów, premierów, polityków, dyplomatów, pisarzy, artystów, wojskowych (m.in. Herbert Hoover, Jerzy V, Edward książę Walii, Stanley Baldwin, Raymond Poincaré). Z osobistości polskich: **Józef Piłsudski, Ignacy Paderewski, Julian Nowak, Maciej Rataj, Wojciech Trąmpczyński, Wojciech Korfanty, Antoni Ponikowski, Cyryl Ratajski, Władysław Reymont, Stefan Żeromski.** Opr.: ciemna skóra, z tłocz. i złoc. ozdobnikami. Brak 11 plansz (polskie plansze w komplecie). Stan dobry. **Rzadkie.**

666. Witkiewicz Stanisław. Wallenrodyzm czy znikczemnienie? B.m., b.r. (1917), nadbitka z: „Kultura Polska", s. 267-288, 23 cm, bez opr. 80,-

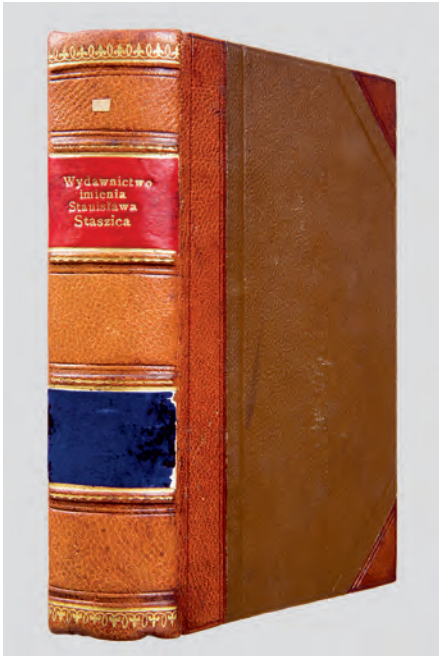
Gorzki tekst o społeczeństwie polskim po powstaniu styczniowym pióra Stanisława Witkiewicza (1851-1915), malarza, twórcy stylu zakopiańskiego, napisany w Zakopanem jesienią 1904 r. **w reakcji na udział polskich dygnitarzy w odsłonięciu pomnika Katarzyny II w Wilnie** (fragment pracy „Studium o duszy polskiej po 1863 roku"). Przedrukowany w 1917 r., następnie wydany dopiero przez paryską „Kulturę" w 1977 r. oraz w II obiegu w 1982 r. przez „Oficynę Bezimiennych" (tylko to wydanie dostępne jest w bibliotekach). Na s. 277 ingerencja cenzury. Papier pożółkły, drobne uszkodzenia, stan dobry. **Rzadkie.**

667. Wójcicki Kazimierz Władysław. Teatr starożytny w Polsce. T. 1-2 (2 wol.). Warszawa 1841. Nakładem Gustawa Sennenwalda, s. [4], 334, [2]; 378, [4], 18,5 cm, opr. z epoki, płsk. 800,-

Zawiera obok zarysu historii teatru polskiego wybór sztuk teatralnych z okresu I Rzeczypospolitej. W tomie drugim przedstawiono twórczość teatralną od czasów Władysława IV do końca panowania Augusta III. Kazimierz Władysław Wójcicki (1807-1879), pisarz, historyk Warszawy, niestrudzony wydawca i redaktor (Biblioteka Warszawska, Kłosy, Przegląd Naukowy, Bluszcz, Tygodnik Ilustrowany). Opr.: półskórek brązowy, na grzbietach bogate tłocz. i złoc., na licach pł., brzegi k. marm. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Niewielkie zażółcenia papieru. Stan dobry. **Efektowny egzemplarz. Rzadkie.**

669. P. N. Wrangel. Wspomnienia. 1930.

671. Wydawnictwo im. St. Staszica we Lwowie.

668. Wójcicki Kazimierz Władysław. Archiwum domowe do dziejów i literatury krajowej z rękopismów i dzieł najrzadszych. Warszawa 1856. W Drukarni Rządowej, s. [8], 578, V, 20,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisem na grzbiecie. 180,-

Tom źródeł do historii Polski XVI-XVIII w., wydany przez Kazimierza Władysława Wójcickiego (1807-1879), pisarza, historyka, edytora. Zawiera m.in.: Rękopisma do panowania Stanisława Augusta; Listy Adama Naruszewicza do króla pisane; Listy miłosne z czasów Stanisława Augusta; Listy Jana Albertrandiego do Piusa Kicińskiego; **Pisma Marcina Bielskiego do czasów ostatnich Jagiellonów;** Włościanie z okolic Zamościa i Hrubieszowa. Brak dwóch tablic faksymile, na oprawie i kartach ślady zawilgocenia, ubytek górnej krawędzi grzbietu.

669. Wrangel Piotr Nikołajewicz. Méemoires du général [...] Paris (Paryż) 1930. Jules Tallandier, s. [6], 332, tabl. ilustr. 15 (heliograwiury), 22,5 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Wspomnienia z okresu wojny domowej w Rosji spisane przez barona Piotra Nikołajewicza Wrangela (1878-1928), arystokratę, generała porucznika armii Cesarstwa Rosyjskiego, oficera Białej Armii, głównodowodzącego Sił Zbrojnych Południa Rosji, przez bolszewików nazywanego „czarnym baronem". Na tablicach fotografie oraz mapy. Spękania grzbietu, poza tym stan dobry.

670. Wróblewski Walerian. [Koronowicz W. (pseud.)]. Słowo dziejów polskich. T. 3 (z 3). Lipsk 1860. Franciszek Wagner, s. [4], 764, 23 cm, opr. z epoki, płsk. 180,-

Z księgozbioru książąt Sanguszków w Gumniskach (ekslibris heraldyczny, pieczątka). Trzeci tom historii Polski napisany przez Waleriana Wróblewskiego (1809-1877). Obejmuje okres od panowania Michała Korybuta Wiśniowieckiego do upadku Rzeczypospolitej. Opr.: ciemnobrązowy płsk, z tłocz. i złoc., brzegi k. marm. Na przedniej wyklejce ekslibris heraldyczny z Pogonią Sanguszków („Ex-Libris Gumniska"). Gumniska znalazły się w posiadaniu Sanguszków wraz z całymi dobrami tarnowskimi

672. St. Zakrzewski. Bolesław Chrobry. 1925.

673. Jednodniówka Związku Sokolstwa. 1929.

w XVIII w.; słynęły z bogatej pałacowej biblioteki, a także z wielkiej stadniny koni i wspaniałych ogrodów. Miejscami zażółcenia k., poza tym stan bardzo dobry.

671. [Wydawnictwo im. Stanisława Staszica we Lwowie]. Sokołowski August. O sejmie czteroletnim. 1891, s. 197, [1], tabl. ilustr. 7 (portrety 6, rozkładana scena 1); adl.: **Boroński Lesław.** O sejmie i wyborach do sejmu. 1889, s. 72; adl.: **Deskur Bronisław.** Krótki rys dziejów Stronnictwa Ludowego w Polsce. 1891, s. 82; adl.: **Wysłouchowa Maria.** O Konstytucyi Trzeciego Maja i przyczynach, które ją wywołały. 1891, s. 75, [1] portret 3; adl.: **Zacharjasiewicz Jan.** Poseł-Męczennik; s. 48; adl. **Wilkońska Paulina.** Sto lat dobiega końca. 1891, s. 48; s. 49-79, [1]; adl.: **Supiński Józef.** Siedem wieczorów. Opowiadania z życia społecznego. 1891, s. 137, [1], portret 1. Dzieła współopr., 17 cm, **opr. J.T. Hewaka,** płsk z dwoma szyldzikami i złoc., brzegi kart marm. 240,-

Egzemplarz z księgozbioru Adama Paczosińskiego (pieczątki). Klocek prac wydanych przez Wydawnictwo im. Stanisława Staszica we Lwowie. **Oprawa wykonana we lwowskim zakładzie introligatorskim Jana Teodora Hewaka:** półskórek brązowy, na grzbiecie dwa szyldziki ze złoconą tytulaturą, brzegi kart marmurkowane. J.T. Hewak (1877-1961), introligator, uczeń Marcelego Żenczykowskiego. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Stan bardzo dobry.

672. Zakrzewski Stanisław. Bolesław Chrobry Wielki. Lwów b.r. (1925). Wyd. Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, s. VII, 439, tabl. ilustr. 12 (w tym 1 kolor., i 1 rozkł.), tabl. genealog, (rozkł.), mapa (rozkł.), ilustr. w tekście, 24 cm, **opr. luksusowa**, płsk. 240,-

Monografia poświęcona pierwszemu królowi Polski autorstwa Stanisława Zakrzewskiego (1873-1936), historyka, mediewisty, profesora Uniwersytetu Lwowskiego. **Opr. luksusowa poznańskiego introli-**

gatora Wacława Januszyńskiego (sygn. nalepką na przedniej wyklejce): biały szeroki płsk., z tłocz. i złoc. na grzbiecie i licu, na licach opalizująca, wzorzysta tkanina, na wyklejkach pap. marm., materiałowa zakładka z motywem motyli i kwiatów. Otarcia opr., zagniecenia k., poza tym stan dobry.

673. [Zamoyski Adam]. Stanica. Jednodniówka poświęcona prezesowi Związku Sokolstwa Polskiego, druhowi Adamowi Zamoyskiemu w dniu jego imienin. 24 grudnia 1929 roku. Katowice 1929. Księgarnia i Drukarnia Katolicka, s. 55, portret 1, liczne ilustr. w tekście, 31 cm, oryg. okł. brosz. 240,-

Pięknie wydane, bogato ilustrowane wydawnictwo pamiątkowe poświęcone Sokolstwu Polskiemu i jego twórcy Adamowi Zamoyskiemu (1872-1933), ordynatowi na Kozłówce. W treści m.in.: Klika wiadomości z życia A. Zamoyskiego; Ojciec Sokolstwa; Program prac sokolich; Wytyczny kierunek prezesa Adama Zamoyskiego w pracy sokolej; Sokolstwo na terenie międzynarodowym; Rodzina Sokola. Na osobnej tablicy portret Adama Zamoyskiego. Otarcia grzbietu, poza tym stan bardzo dobry.

674. Zamoyski Jan. Mémoire du comte Jean Zamoyski. Vienne (Wiedeń) 1886, Imprimerie de Ch. Reisser & M. Werthner, s. 344, [2], 18 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisem na grzbiecie. 360,-

Wspomnienia Jana Zamoyskiego (1849-1923). Proweniencja: „Biblioteka Pilczyce" (pieczątka). Oprawa z epoki: półskórek brązowy ze złoconymi napisami na grzbiecie, papier wyklejek marmurkowany. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Niewielkie otarcia oprawy, miejscami zażółcenia pap., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

675. Zielonka Ludwik Jastrzębiec. Wspomnienia z Syberyi od roku 1863-1869. Kraków 1906. Spółka Wydawnicza Polska, s. 320, 20,5 cm, opr. wyd. pł. z tyt. i zdobieniami na licu i grzbiecie. 140,-

Maliszewski, poz. 3448. Pieczątka I Drużyny ZHP im. płk D. Czachowskiego. Opis zesłania i pobytu na Syberii, a następnie powrotu do Galicji po amnestii carskiej w 1868 r. Ludwika Zielonka herbu Jastrzębiec (1835-1897), uczestnika powstania styczniowego, skazanego na 8 lat ciężkich robót na Syberii, pochowanego na Cmentarzu Łyczakowskim we Lwowie. Niewielkie zabrudzenia i przetarcia oprawy, nieliczne przybrudzenia marginesów, poza tym stan dobry.

DRUKI KONSPIRACYJNE

676. Biuletyn Informacyjny. Warszawa 1943. [Armia Krajowa]. R. V, nr 8 (25 II), s. 8, 21 x 15 cm, luźne składki. 120,-

W numerze artykuł „W dniach niemieckich klęsk", wykładnia znaczenia symbolu Polski Walczącej (kotwica) oraz fotografia zmarłych dzieci Zamojszczyzny. Ślady zagięć, zażółcenia, poza tym stan dobry. (Dobroszycki, poz. 49).

677. Biuletyn Informacyjny Ziemi Czerwieńskiej. [Lwów BIP] 1943. R. III: nr 6 (21 II); nr 12 (30 V); nr 21 (22 VIII), s. 8; 8; 8, 18 x 13 cm, luźne składki. 300,-

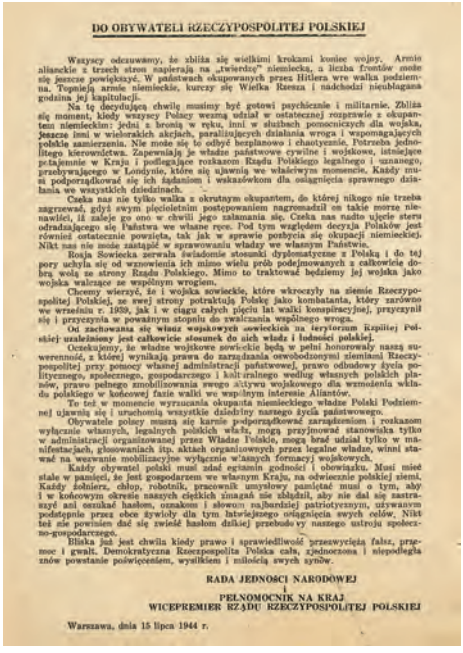
Trzy numery tygodnika wydawanego we Lwowie pod okupacją niemiecką przez Biuro Informacji Podziemnej Obszaru 3 ZWZ/AK w latach 1941-1944 pod red. Mirosława Żuławskiego, przy współpracy m.in. Kazimierza Kuryluka i Stefani Skwarczyńskiej. Pismo przyczyniło się do podtrzymania godnej postawy społeczeństwa polskiego w szczególnych warunkach panujących na Kresach południowo-wschodnich. Dziurkowania przy lewej krawędzi grzbietu, w nr 21 podkreślenia ołówkiem kopiowym w tekście, poza tym stan dobry. (Dobroszycki, poz. 94).

678. Bory Świętokrzyskie Warszawie. [Zebrał i opracował D. Damięcki]. Biblioteczka „Głosu Robotniczego". B.m. [Ostrowiec Świętokrzyski] WRN [Wolność-Równość-Niepodległość] [grudzień] 1944, druk powielony, s. 78, [1], 21,0 cm, opr. wyd. pap. 300,-

Jedna z pierwszych publikacji poświęconych Powstaniu Warszawskiemu, opracowana przez Dobiesława Damięckiego (1899-1951), aktora, podczas okupacji aktywnie działającego w ruchu oporu. Od 1941 r. podejrzewany o wykonanie wyroku Podziemia na aktorze kolaborancie Igo Symie musiał ukrywać się przed gestapo. Mieszkał wraz z rodziną pod Ostrowcem Świętokrzyskim pod przybranym nazwiskiem Józefa Bojanowskiego, uczestnicząc w dalszym ciągu w pracy konspiracyjnej. Publikacja zawiera teksty drukowane wcześniej w „Głosie Robotniczym" od 15 sierpnia do 26 listopada, własne oraz m.in. **Tadeusza Kubiaka** (Warszawo; Warszawa jedna twojej mocy się urąga; Barykady warszawskie; Wiersz do Warszawy). Dołączona mapka „Szkic m. st. Warszawy", rozkładana, z ręcznie kolorowanymi konturami i z legendą, z oznaczeniem 35 obiektów. Drobne ubytki pap. oprawy, wewnątrz stan dobry. Chojnacki (2005), poz. 73.

679. „Do obywateli Rzeczypospolitej Polskiej. Wszyscy odczuwamy, że zbliża się wielkimi krokami koniec wojny …". Warszawa, dnia 15 lipca 1944 r. Rada Jedności Narodowej i Pełnomocnik na Kraj Wicepremier Rządu Rzeczypospolitej Polskiej. Karta, 21,5 x 15,5 cm. 120,-

Odezwa władz politycznych Polskiego Państwa Podziemnego i wicepremiera Rządu RP Stanisława Jankowskiego (1882-1953), Delegata Rządu na Kraj, sądzonego później w procesie szesnastu wraz z gen. Leopoldem Okulickim. Dotyczy walki z Niemcami w obliczu wkroczenia na terytorium państwa polskiego wojsk sowieckich. Wydano przed powołaniem PKWN w Lublinie. Naddarcie w części dolnej, poza tym stan dobry. (Chojnacki, BDK, poz. 1972).

DO OBYWATELI RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wszyscy odczuwamy, że zbliża się wielkimi krokami koniec wojny. Armie aliaskie z trzech stron zapierają na „twierdzę" niemiecką, a liczba frontów może się jeszcze powiększyć. W państwach okupowanych przez Hitlera wre walka podziemna. Tępniejąj armie niemieckie, kurczy się Wielka Rzesza i nadchodzi nieubłagana godzina jej kapitulacji.

Na tę decydującą chwilę musimy być gotowi psychicznie i militarnie. Zbliża się moment, kiedy wszyscy Polacy wezmą udział w ostatecznej rozprawie z okupantem niemieckim: jedni z bronią w ręku, inni w służbach pomocniczych dla wojska, jeszcze inni w wielorakich akcjach, paraliżujących działania wroga i wspomagających oddziały zaangażowane. Nie może się to odbyć bezplanowo i chaotycznie. Potrzeba jednolitego kierownictwa. Zapewniają je władze państwowe cywilne i wojskowe, istniejące potajemnie w Kraju i podlegające rozkazom Rządu Polskiego legalnego i uznanego, przebywającego w Londynie, które się ujawnią we właściwym momencie. Każdy musi się podporządkować się ich żądaniom i wskazówkom dla osiągnięcia sprawnego działania we wszystkich dziedzinach.

Czeka nas nie tylko walka z okrutnym okupantem, do której nikogo nie trzeba zagrzewać, gdyż swym pięcioletnim postępowaniem nagromadził on takie morze nienawiści, iż zaleje go ono w chwili jego załamania się. Czeka nas nadto ujęcie steru odradzającego się Państwa we własne ręce. Pod tym względem decyzja Polaków jest również ostateczne powzięta, tak jak w sprawie pozbycia się okupacji niemieckiej. Nikt nas nie zmusi zastąpić w sprawowaniu władzy we własnym Państwie.

Rosja Sowiecka zajmuje fałszywie stanowisko dyplomatyczne z Polską i do tej pory uchyla się od wznowienia ich mimo wielu prób podejmowanych z całkowicie dobrą wolą ze strony Rządu Polskiego. Mimo to traktować będziemy jej wojsko jako wojska walczące ze wspólnym wrogiem.

Chcemy wierzyć, że i wojska sowieckie, które wkroczyły na ziemie Rzeczypospolitej Polskiej, ze swej strony potraktują Polskę jako kombatanta, który zarówno we wrześniu r. 1939, jak i w ciągu całych pięciu lat walki konspiracyjnej, przyczynił się i przyczynia w poważnym stopniu do zwalczania wspólnego wroga.

Od zachowania się wiasz wojskowych sowieckich na terytorium Rzpltej Polskiej uzależniony jest całkowicie stosunek do nich władz i ludności polskiej.

Oczekujemy, że władze wojskowe sowieckie będą w pełni honorowały naszą suwerenność, z której wynikają prawa do zarządzania ozwobodzonymi ziemiami Rzeczypospolitej przy pomocy własnej administracji państwowej, prawo odbudowy życia politycznego, społecznego, gospodarczego i kulturalnego według własnych polskich planów, prawo pełnego zmobilizowania swego aktywu wojskowego dla wzmożenia wkładu polskiego w końcowej fazie walki we wspólnym interesie Aliantów, oraz

To też w momencie wyrzucania okupanta niemieckiego władze Polski Podziemnej ujawnią się i uruchomią wszystkie dziedziny naszego życia państwowego.

Obywatele polscy muszą się karnie podporządkować zarządzeniom i rozkazom wyłącznie własnych, legalnych polskich władz, mogą przyjmować stanowiska tylko w administracji organizowanej przez Władze Polskie, mogą brać udział tylko w manifestacjach, głosowaniach itp. aktach organizowanych przez legalne władze, winni stawać na wezwanie mobilizacyjne wyłącznie własnych formacyj wojskowych.

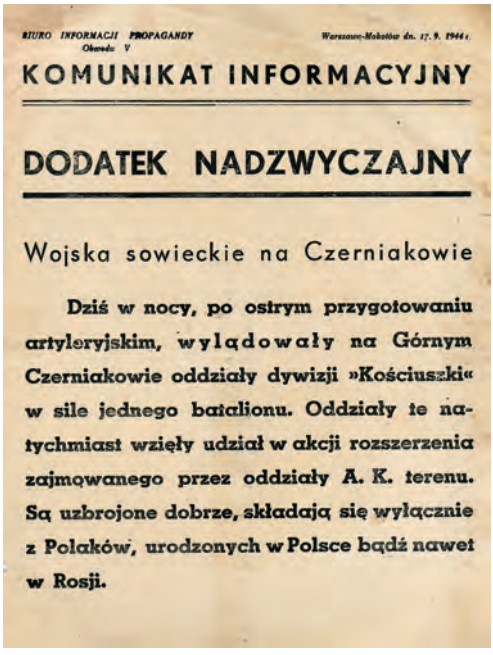
Każdy obywatel polski musi zdać egzamin godności i obowiązku. Musi mieć stale w pamięci, że bez gospodarzem we własnym Kraju, na odwiecznie polskiej ziemi. Każdy żołnierz, chłop, robotnik, pracownik umysłowy pamiętać musi o tym, aby i w końcowym okresie naszych ciężkich zmagań nie zbłądził, aby nie dał się zastraszyć ani oszukać hasłom, oznakom i zabronom najbardziej patriotycznym, używanym podstępnie przez obce żywioły dla tym łatwiejszego osiągnięcia swych celów. Nikt też nie powinien dać się zwieść hasłom dalszej przebudowy naszego ustroju społeczno-gospodarczego.

Bliska już jest chwila kiedy prawo i sprawiedliwość przezwyciężą fałsz, przemoc i gwałt. Demokratyczna Rzeczpospolita Polska cała, zjednoczona i niepodległa znów powstanie poświęceniem, wysiłkiem i miłością swych synów.

RADA JEDNOŚCI NARODOWEJ
i
PEŁNOMOCNIK NA KRAJ
WICEPREMIER RZĄDU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 15 lipca 1944 r.

679. Odezwa władz Państwa Podziemnego. 1944.

BIURO INFORMACJI PROPAGANDY — Warszawa-Mokotów dn. 17.9. 1944 r.
Obwód V

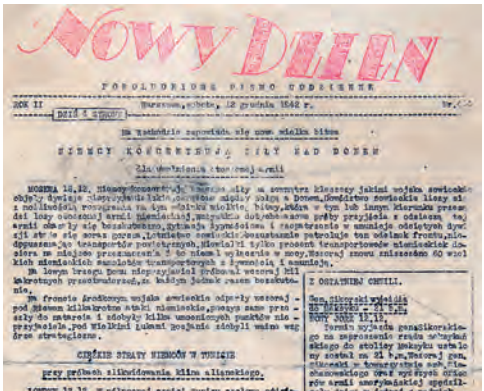
KOMUNIKAT INFORMACYJNY

DODATEK NADZWYCZAJNY

Wojska sowieckie na Czerniakowie

Dziś w nocy, po ostrym przygotowaniu artyleryjskim, wylądowały na Górnym Czerniakowie oddziały dywizji »Kościuszki« w sile jednego batalionu. Oddziały te natychmiast wzięły udział w akcji rozszerzenia zajmowanego przez oddziały A. K. terenu. Są uzbrojone dobrze, składają się wyłącznie z Polaków, urodzonych w Polsce bądź nawet w Rosji.

684. Wojska sowieckie na Czerniakowie. 1944.

NOWY DZIEŃ

PODZIEMNE PISMO CODZIENNE

ROK II — Nr. 4 (Nr. 17) — Warszawa, wtorek, 12 grudnia 1944 r. — 4 str.

Na Zachodzie zapowiada się nowe wielkie bitwa

NIEMCY KONCENTRUJĄ SIŁY NAD RENEM

Zła sytuacja strategiczna armii

NOWEGO 12.12. Niemcy koncentrują wielkie siły na zewnętrz klęski, jakimi wojska sowieckie chcą dywizje niszczyciele lekki, okrętów minowy polega z Donem. Dowództwo sowieckie liczy się z możliwością powstania na tym odcinku wielkiej, bitwy, która w tym lub innym kierunku przesądzi losy ostatecznej wojny. Wydaje się, że wobec zajęcia przez Sowiety Węgier i odcięcia AK, siły w stanie w stopniowania Niemców ewakuacji z niemieckiego, przystąpienie do ofensywy na Węgrzech, Słowacji i na Bałkanach.

Sytuacja dywizyjna i rozpatrzenie w umiejscowieniu oddziałów dywizji stwierdza, że sowieckie bezustannie patrolują ten odcinek frontu, niedopuszczając transportów pancernych, kierując tylko procent transportowców niemieckich do miejsca przeznaczenia. Z 60 niemieckich samolotów transportowych 3 zwodzą i zaniedbują.

W Łowicz trwają nieprzerwanie walki o ważny węzeł kolejowy przeciwnatarcia, na każdym jednak razem bezskutecznie.

W froncie środkowym wojska sowieckie odparły natarcia pod Mławą kilkakrotne ataki niemieckie, gdzie same przeszły do natarcia i zdobyły kilka umocnionych punktów niemieckich, pod Wielkim Łubianki posiadają zdobyli ważne węzły drogi strategiczne.

CIĘŻKIE STRATY NIEMCÓW W TOBRUKU

przy próbach zlikwidowania klina aliantów.

LONDYN, 12.12. W północnej części Tunisu szalone odparły pierwszej armii brytyjskiej wraz z oddziałami amerykańskimi i francuskimi. Szczególnie zacięte były walki o Mateur, gdzie niemieckich ze wszystkich stron. Po zakończeniu przygotowań artyleryjskich, poprzedzonych silnym bombardowaniem lotniczym, piechota brytyjska weszła do miasta. Niemcy ponieśli ciężkie straty. Alianci w broni pancernej są niepomiernie liczniejsi.

Lotnictwo sojusznicze bombardowało znów stolicę Tunisu, tamtejsze lotnisko oraz miasto i port Sfaxa w południowej części Tunisu. Intensywnie bombardowano oraz również w walkach lądowych.

Na froncie przeciwlądowym zwalczał nieprzyjaciela ogniem ze swej linii obronnej.

Z OSTATNICH CHWILI.

Sam, zbiorczej wydziału
23 Grudnia - 24 Grudnia
NOWY DZIEŃ 12.12.

Terminarz Wydziału Zagranicznego na zaproszenie rządu sowieckiego do stolicy Związku ustalono na 21 br., Wszyscy zaproszeni odbywają w towarzystwie sow. Komisarza do spraw zagranicznych specjalnie dzień w jednej z najwyższych wytwórni lotniczych USA.

Przy wielkiej nalocie.

LONDYN 12.12. Z południowo - wschodniego wybrzeża Anglii donoszą, że od zapadnienia nocnego przeleciały nad Kanałem La Manche setki brytyjskich bombowców, kierujących się pono ku Holandii. Do godz. 20 nie powrócił żaden z nich.

Między Mostem a Tarnowem i Gorlicami

LONDYN 12.12. Wywiad lotniczy stwierdził, że ostatnie bombardowania brytyjskich wyrzutni w Genui i Turynie szkody wielkie. Spotkało wielkich rozmiarów. Wiadomość ta podał Radio Polskie. Nadawcy — nie Chyba, to miasta niedaleko Genui, Turynu i innych miast. Nie potwierdzają tego również brytyjskie, które zostały wydane po pierwszych bombardowaniach. Stwierdzono, że pierwszych bombardowaniach, Włoskie bombardowania

680. Droga. Pismo Poświęcone Zagadnieniom Programowym. [Warszawa] 1944. Wyd. Konwentu Organ. Niepodległościowych. R. II, nr 5 (10 V), s. 11, [1], 18 x 14 cm, luźne składki wyd. 70,-

Miesięcznik Konwentu Organizacji Niepodległościowych (piłsudczyków). Zawiera dwa artykuły programowe: „Wschodnia granica Polski" oraz „Porachunki dziejowe" (dotyczy wyrównania strat narodu polskiego poniesionych wskutek niemieckiej agresji). Stan dobry. (Dobroszycki, poz. 154).

681. Dzień Warszawy. Popołudniowe Pismo Codzienne. Warszawa 1944 [b.w.]. R. IV, nr 1037 (27 VIII), s. 2, 31 x 22 cm. 120,-

Indywidualna inicjatywa wydawnicza związana ze Stronnictwem Polskich Demokratów powiązanych z Delegaturą Rządu. Wydawane od 1943 r. jako kontynuacja pisma „Nowy Dzień", w okresie Powstania Warszawskiego dwa razy dziennie. Zawiera wiadomości codzienne z walczącej stolicy oraz ze świata. Drobne podklejenia, poza tym stan dobry. (Dobroszycki, poz. 184).

682. Dzień Warszawy. Wydanie Poranne. Warszawa 1944 [b.w.]. R. IV, nr 1046 (1 IX), s. 2, 31 x 22 cm. 120,-

Przy tytule prasowym podkreślenie: „32-gi dzień krwi i chwały". Zawiera artykuł o znamiennym tytule: **„Kto rozpina Warszawę na krzyżu?** Świat o rosyjskiej polityce i strategii". Stan dobry.

683. Głos Warszawy. Warszawa 1944. [Komitet Warszawski PPR]. R. III, nr 18 (29 II), s. 4, 21 x 15 cm, składka wyd. 70,-

Pismo nieregularne Polskiej Partii Robotniczej. Wśród wiadomości z kraju oraz świata artykuł „Anglia a Polska", przypominający mowę Churchilla po rozmowach teherańskich ze Stalinem. W tekście podkreślono gwarancje dla Polski granic wschodnich. Stan dobry. (Dobroszycki, poz. 234).

684. Komunikat Informacyjny. Warszawa Mokotów 17 IX 1944. Biuro Informacji Propagandy Obwodu V, k. [1], 28 x 21 cm. 150,-

Dodatek Nadzwyczajny pt. „Wojska sowieckie na Czerniakowie". Informacja o wylądowaniu na Górnym Czerniakowie oddziałów dywizji „Kościuszki" w ilości jednego batalionu, z podaniem składu etnicznego. Podklejenia, poza tym stan dobry.

685. Młoda Demokracja. Organ Ruchu Młodej Demokracji. [Warszawa] 1944. [SPD]. R. II, nr 6 (23 V), s. 8, 22 x 16 cm, luźne składki wyd. 60,-

Pismo nieregularne organizacji młodzieżowej Stronnictwa Polskiej Demokracji (Stronnictwa Polskich Demokratów), powstałego w wyniku rozłamu w Stronnictwie Demokratycznym. Zawiera artykuły rocznicowe poświęcone 1 i 3 Maja, tekst programowy „Katolicyzm i demokracja" oraz krytyczną recenzję książki R. Jadźwinga [Bohdana Suchodolskiego] „Skąd i dokąd idziemy" (przewodnik po zagadnieniach kultury współczesnej). Postrzępienia krawędzi, poza tym stan dobry. (Dobroszycki, poz. 417).

686. Nowa Polska. [Warszawa b.w.], 15 X 1941, s. [3], 38 x 22 cm, maszynopis powielony. 120,-

Dziennik **składający się z nasłuchów radiowych** dotyczących głównie spraw polskich. Dobroszycki (poz. 502) notuje podobny, ale pod rokiem 1940, z podtytułem „Echa Codzienne", jako prawdopodobnie stanowiący zaczątek pisma pod tym samym tytułem wydawany rok później przez Konfederację Narodu. Ślady wielokrotnego składania i niewielkie przetarcia, poza tym stan dobry.

687. Nowy Dzień. Popołudniowe Pismo Codzienne. Warszawa 1942 [Wyd. „Prasa Zjednoczona"]. R. II: nr 444 (12 XII); nr 445 (14 XII); nr 446 (15 XII), s. 8; 8, mapa; 8, 31 x 22 cm, luźne składki. 360,-

690. Prasa Powstania Warszawskiego. Sierpień-wrzesień 1944.

Trzy kolejne numery organu Związku Wolnej Polski i Zjednoczenia Demokratycznego. Pismo redagował Witold Wolff i Grzegorz Załęski. Artykułom towarzyszą karykatury (np. „Goebbels w obiektywie"), których autorami byli: artysta malarz Andrzej Will (1914-1992) i grafik Maksymilian Kałużny (1907-1984). Entuzjastyczne teksty w rodzaju „Unia polsko-czeska po przekreślenie błędów przeszłości". Zabrudzenia na zewnętrznych kartach, w nr 446 ubytki s. 3-4 (ze stratą tekstu), poza tym stan dobry. (Dobroszycki, poz. 517).

688. Nowy Świat. Warszawa 1944 [SL]. R. I: nr 6 (28 VII); nr 7 (30 VIII); nr 8 (30 VIII), s. 2; 2; 2, 42 x 30 cm. 200,-

Organ Stronnictwa Ludowego pod redakcją Jana Duszy. Zawiera wiadomości z Powstania Warszawskiego oraz międzynarodowe, w tym ostry atak na PKWN. Naddarcia na obrzeżach, poza tym stan dobry.

689. Placówka. Organ wsi polskiej. Warszawa 1941 [ONR], nr 12 (31 VII), s. 9, [1], 17,5 x 12,5 cm, druk powielaczowy. 100,-

Tygodnik wydawany w latach 1940-1944 dla chłopów polskich przez **Obóz Narodowo-Radykalny**. Niniejszy numer otwiera artykuł „Żydzi" o niebezpieczeństwie żydowskim w Polsce. Jak wspomina kurier Jan Karski: „był to tytuł pisma wydawanego przez Związek Działaczy Ludowych „Zydel" o skrajnie narodowej orientacji, szumnie definiowanej w podtytule „Organ Wsi Polskiej". „Placówka" lansowała Polskę dla Polaków w granicach na wschodzie jak sprzed wojny, ale rozszerzonych po Odrę na Zachodzie". Ślady składania, zagniecenie i zbrązowienia na pierwszej karcie. Wewnątrz egzemplarz nierozcięty w dobrym stanie. (Dobroszycki, poz. 576).

690. [Powstanie Warszawskie] – Zbiór 18 tytułów powstańczej prasy (65 różnych numerów), dat. Warszawa sierpień – wrzesień 1944, s. ok. 172 (łącznie), różne formaty. 6000,-

Barykada. Pismo Codzienne III Rejonu AK, nr 6 (17 VIII); 8 (19 VIII); 11 (22 VIII); 12 (23 VIII); 15 (26 VIII); 17 (28 VIII); 20 (31 VIII); 21-23 (1-3 IX), s. [ok. 37 (łącznie)], 31 x 22 cm; **Barykada Powiśla**. [Wydział Propagandy Delegatury Rejonowej Rządu – Powiśle], nr 16-19 (22-25 VIII), s. [12 (łącznie)],

20 x 30 cm; **Barykada – Warszawa Walczy.** [Oddział VI Sztabu AK], nr 39 (19 IX); 46 (26 IX), s. [4 (łącznie)], 32 x 18 cm; **Biuletyn Informacyjny** [Armia Krajowa]. R. VI: nr 48-52 (11-15 VIII); 54-66 (17-30 VIII); nr 69 (1 IX); 70 (2 IX); 97 (29 IX), s. [ok. 80 (łącznie)], 37 x 32 cm; **Dzień Warszawy**. Popołudniowe Pismo Codzienne [przedsięwzięcie prywatne]. R. IV: nr 1011 (10 VIII); 1021 (16 VIII); 1026 (21 VIII); 1031 (24 VIII); 1035 (26 VIII); 1039 (28 VIII); 1041 (29 VIII), s. [14 (łącznie)], 30 x 22 cm; **Głos Warszawy**. Wyd. Polskiej Partii Robotniczej [Śródmieście-Południe]. R. III: nr 173 (21 IX), k. [1], 35 x 25 cm; **Iskra**. Związek Syndykalistów Polskich Wyd. Staromiejskie poranne, nr 10 (8 VIII), s. [2], 19 x 21 cm; **Komunikat Specjalny** WIP ADZ [Konwent Organizacji Niepodległościowych], nr 18 (2 VIII); nr 19 (13 VIII), s. [4 (łącznie)], 30 x 21 cm; **Kurier Stołeczny. Organ Stronnictwa Pracy. Wyd. Staromiejskie**, nr z 11 VIII 1944, s. [2], 30 x 22 cm; **Kurier Stołeczny**. Organ Stronnictwa Pracy, nr 24 (2 IX), s. [2], 40 x 30 cm; **Nowy Dzień**. Popołudniowe Pismo Demokratyczne [Organ Zjednoczenia Narodowego]. R. IV: nr 906 (18 VIII), s. [2], 30 x 21 cm; **Polska Zwycięży** [Delegatura Rządu], nr 4 (15 IX), k. [1], 30 x 21 cm; **Rzeczpospolita Polska** [Delegatura Rządu]. R. IV: nr 23 (12 VIII); 34 (23 VIII); 35 (24 VIII), s. [6 (łącznie], 38 x 26 – 45 x 32 cm; **Warszawa Walczy**. Pismo Wydziału Propagandy Armii Krajowej, nr 12 (5 VIII); nr 17 (7 VIII); nr 20 (8 VIII), s. [6], 30 x 21 cm; **Wiadomości Radiowe.** [Wyd. PPS-WRN], nr 46 (29 VIII), s. [2], 32 x 21 cm; **Wiadomości z Miasta i Radiowe** [AK, VI Oddział Sztabu], nr 52 (28 VIII), s. [2], 31 x 22 cm; **Wielka Polska** [Stronnictwo Narodowe], R. IV: nr 33 (23 IX), k. [1], 34 x 17 cm; **Z Pierwszej Linii Frontu** [Departament Informacji i Prasy Delegatury Rządu], nr z 11 VIII; 24 VIII, s. [4], 30 x 21 cm.

Zespół obejmuje głównie prasę codzienną wydawaną przez organa rządowe Polskiego Państwa Podziemnego (Delegaturę Rządu) oraz Armię Krajową. Przedstawiają one, zwłaszcza w odniesieniu do pierwszego miesiąca powstania, codzienną walkę żołnierzy Armii Krajowej i innych formacji. Znaczną część numerów zajmują również sprawy międzynarodowe, w tym stosunki polsko-rosyjskie w obliczu postawy Armii Czerwonej stojącej na przedpolach stolicy oraz rozmów w Moskwie premiera Stanisława Mikołajczyka. Na kartach powstańczej prasy m.in. reportaże „na gorąco" (np. ze zdobycia „Pasty"), życie codzienne ludności cywilnej, sprawy mniej znane do dzisiaj (np. problem rehabilitacji osób wcześniej współpracujących z Niemcami, którzy zostali jedynie napiętnowani oraz wyroki Sądów Specjalnych wobec Polaków – zdrajców i konfidentów). Nie brak również poezji i pieśni powstańczej (np. „Tu mówi Warszawa...") czy artykułów mówiących o tragediach i cierpieniach dzieci w czasie powstania, m.in. opowiadanie „O dwóch takich, co ukradli księżyc...". Numer 17 „Biuletynu Informacyjnego AK" z 17 VIII 1944 r. zachowany w dwóch wersjach różniących się nieznacznie tytułami. Wśród znanych redaktorów m.in. związani z AK i Delegaturą Rządu – **Halina Auderska, Władysław Bartoszewski**, Sławomir Dunin Borkowski, Teofil Syga i Zygmunt Ziółek; Halina Przewoska i Tadeusz Myśliński (opracowujący prywatne pismo związane z Delegaturą Rządu), Otton Gordziałkowski (KON), Jan Hoppe (Stronnictwo Pracy). Egzemplarze przeważnie w stanie dobrym i bardzo dobrym; jedynie „Kurier Stołeczny", nr 24 z 2 IX z nieznacznie uszkodzonym tekstem wskutek obcięcia dolnej części gazety.

Lit.: Mroczkowski W., Nowosad-Łaptiew, Polska prasa konspiracyjna 1939-1945; Prasa Powstania Warszawskiego 1944, Warszawa 1979, poz. 982, 984, 985, 990, 1006, 1011, 1013, 1028, 1031, 1033, 1040, 1044, 1051, 1061, 1066, 1074, 1078, 1084)

691. Prawda Zwycięży. [Warszawa]. [ZPL] „Orka". R. IV, nr 3: marzec 1944, s. 15, [1], 18 x 13 cm, luźne składki wyd. 100,-

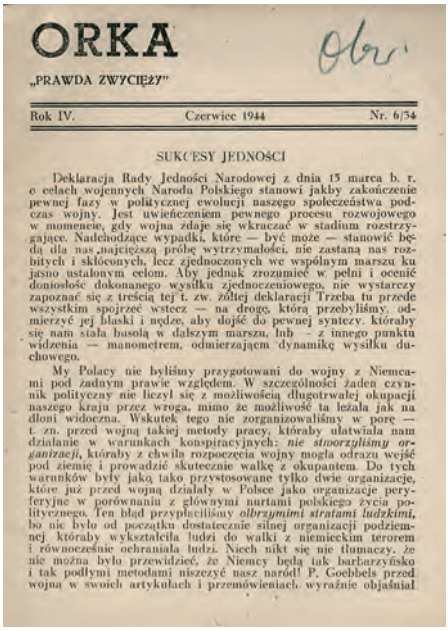
W numerze m.in. artykuł **„Kraj wobec roszczeń sowieckich"** w związku z roszczeniami terytorialnymi ZSRR wobec Polski oraz tekst problemowy o reformie rolnej. Przy nagł. nota kredką z epoki: „Obwód"; „15". Zażółcenia, poza tym stan dobry. (Dobroszycki, poz. 667).

692. Prawda Zwycięży. [Warszawa] [ZPL] „Orka". R. IV, nr 6: czerwiec 1944, s. 15, [1], 16 x 12 cm, luźne składki wyd. 100,-

Zawiera m.in. omówienie deklaracji Rady Jedności Narodowej z 15 III 1943 r. o celach wojennych Polski oraz zagadnienie idei federacyjnej. Przy nagł. nota kredką z epoki: „Obw.(ód)". Egzemplarz nieco przycięty przy krawędziach, poza tym stan dobry. (Dobroszycki, poz. 667).

693. Przebudowa. [Warszawa] 1943 [SL]. R. III, nr 1: grudzień – styczeń, s. 18, 16 x 11 cm, luźne składki wyd. 70,-

Miesięcznik Stronnictwa Ludowego („Roch"). Numer poświęcony sprawom polityki chłopskiej w Polsce i zagadnieniom „zielonej międzynarodówki". Drobne zagięcia, poza tym stan dobry. (Dobroszycki, poz. 675).

ORKA

„PRAWDA ZWYCIĘŻY"

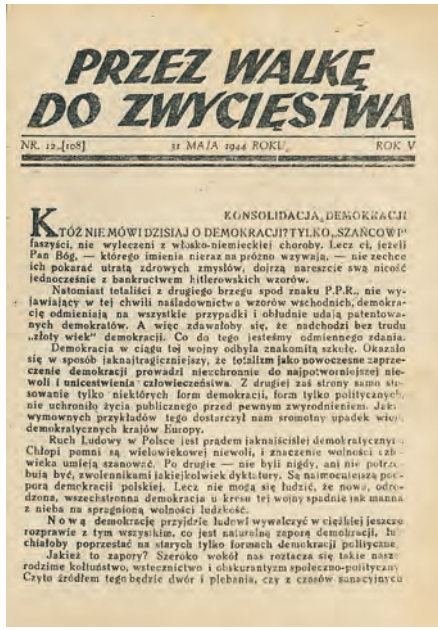
Rok IV. Czerwiec 1944 Nr. 6/54

SUKCESY JEDNOŚCI

Deklaracja Rady Jedności Narodowej z dnia 15 marca b. r. o celach wojennych Narodu Polskiego stanowi jakby zakończenie pewnej fazy w politycznej ewolucji naszego społeczeństwa podczas wojny. Jest uwieńczeniem pewnego procesu rozwojowego w momencie, gdy wojna zdaje się wkraczać w stadium rozstrzygające. Nadchodzące wypadki, które — być może — stanowić będą dla nas najcięższą próbę wytrzymałości, nie zastaną nas rozbitych i skłóconych, lecz zjednoczonych we wspólnym marszu ku jasno ustalonym celom. Aby jednak zrozumieć w pełni i ocenić doniosłość dokonanego wysiłku zjednoczeniowego, nie wystarczy zapoznać się z treścią tej t. zw. żółtej deklaracji. Trzeba tu przede wszystkim spojrzeć wstecz — na drogę, którą przebyliśmy, odmierzyć jej blaski i nędze, aby dojść do pewnej syntezy, któraby się nam stała busolą w dalszym marszu, lub — z innego punktu widzenia — manometrem, odmierzającym dynamikę wysiłku duchowego.

My Polacy nie byliśmy przygotowani do wojny z Niemcami pod żadnym prawie względem. W szczególności żaden czynnik polityczny nie liczył się z możliwością długotrwałej okupacji naszego kraju przez wroga, mimo że możliwość ta leżała jak na dłoni widoczna. Wskutek tego nie zorganizowaliśmy w porę — t. zn. przed wojną takiej metody pracy, któraby ułatwiała nam działanie w warunkach konspiracyjnych: *nie stworzyliśmy organizacji*, któraby z chwilą rozpoczęcia wojny mogła odrazu wejść pod ziemię i prowadzić skutecznie walkę z okupantem. Do tych warunków były jaką tako przystosowane tylko dwie organizacje, które już przed wojną działały w Polsce jako organizacje peryferyjne w porównaniu z głównymi nurtami polskiego życia politycznego. Ten błąd przypłaciliśmy *olbrzymimi stratami ludzkimi*, bo nic było od początku dostatecznie silnej organizacji podziemnej któraby wykształciła ludzi do walki z niemieckim terorem i równocześnie ochraniała ludzi. Niech nikt się nie tłumaczy, że nie można było przewidzieć, że Niemcy będą tak barbarzyńsko i tak podłymi metodami niszczyć nasz naród! P. Goebbels przed wojną w swoich artykułach i przemówieniach, wyraźnie objaśniał

692. Prawda Zwycięży.1944.

PRZEZ WALKĘ DO ZWYCIĘSTWA

NR. 12 [108] 31 MAJA 1944 ROKU ROK V

KONSOLIDACJA DEMOKRACJI

KTÓŻ NIE MÓWI DZISIAJ O DEMOKRACJI? TYLKO „SZANCOWI" faszyści, nie wyleczeni z włosko-niemieckiej choroby. Lecz ci, jeżeli Pan Bóg, — którego imienia nieraz na próżno wzywają, — nie zechce ich pokarać utratą zdrowych zmysłów, dojrzą nareszcie swą nicość jednocześnie z bankructwem hitlerowskich wzorów.

Natomiast totaliści z drugiego brzegu spod znaku P.P.R., nie wyjawiający w tej chwili naśladownictwa wzorów wschodnich, demokrację odmieniają na wszystkie przypadki i obłudnie udają patentowanych demokratów. A więc zdawałoby się, że nadchodzi bez trudu „złoty wiek" demokracji. Co do tego jesteśmy odmiennego zdania.

Demokracja w ciągu tej wojny odbyła znakomitą szkołę. Okazało się w sposób jaknajtragiczniejszy, że totalizm jako nowoczesne zaprzeczenie demokracji prowadzi niechronnie do najpotworniejszej niewoli i unicestwienia człowieczeństwa. Z drugiej zaś strony samo stosowanie tylko niektórych form demokracji, form tylko politycznych, nie uchroniło życia publicznego przed pewnym zwyrodnieniem. Jak wymownych przykładów tego dostarczył nam smutny upadek wielu demokratycznych krajów Europy.

Ruch Ludowy w Polsce jest prądem jaknajściślej demokratycznym. Chłopi pomni są wielowiekowej niewoli, i znaczenie wolności zbyt wieka umieją szanować. Po drugie — nie byli nigdy, ani nie potrzebują być, zwolennikami jakiejkolwiek dyktatury. Są najmocniejszą podporą demokracji polskiej. Lecz nie mogą się łudzić, że nowa, odrodzona, wszechstronna demokracja u kresu tej wojny spadnie jak manna z nieba na spragnioną wolności ludzkość.

Nową demokrację przyjdzie ludowi wywalczyć w ciężkiej jeszcze rozprawie z tym wszystkim, co jest naturalną zaporą demokracji, lub chciałoby poprzestać na starych tylko formach demokracji politycznej.

Jakież to zapory? Szeroko wokół nas roztacza się takie nasz rodzime kołtuństwo, wstecznictwo i obskurantyzm społeczno-polityczny. Czyto źródłem tego będzie dwór i plebania, czy z czasów sanacyjnych

694. Przez Walkę do Zwycięstwa. 1944.

694. Przez Walkę do Zwycięstwa. [Warszawa] 1944 [SL-BCh]. R. V, nr 12: 31 V, s. 6, [2], 17 x 12 cm, luźne składki wyd. 80,-

Pismo nieregularne Batalionów Chłopskich, związanych ze Stronnictwem Ludowym. Numer popularyzujący konspiracyjny ruch ludowy, przedstawiony jako ugrupowanie demokratyczne. Drobne zażółcenia, poza tym stan dobry. (Dobroszycki, poz. 721).

695. Robotnik. Centralny Organ Polskiej Partii Socjalistycznej [Lewicy]. Warszawa 1944. PPS Lewica. R. V, nr 163: 14 IX, k. [1], 30 x 21 cm. 100,-

Organ polityczny Polskich Socjalistów, lewicowej części PPS, występującej w okresie konspiracji również pod nazwą RPPS. Pismo **optowało za sojuszem z ZSRR** i zwalczało „antysowiecką" PPS WRN. Na szpalcie apel PKWN do ludności Warszawy. Drobne zagięcia, poza tym stan bardzo dobry. (Dobroszycki, poz. 755).

696. Rzeczpospolita Polska. Warszawa [Delegatura Rządu]. Numer specjalny: marzec 1944 r., s. [4], 24 x 16 cm, luźna składka wyd. 60,-

Zawiera m.in. tekst Deklaracji Rady Jedności Narodowej z 15 III 1944 r. pod znamiennym tytułem „O co walczy Naród Polski". Zagięcia i zażółcenia, poza tym stan dobry. (Dobroszycki, poz. 771).

697. Sprawy Polskie. [Końskie. TOW]. R. II, nr 4/5: 15 II 1940, s. 10, 30 cm, maszynopis powielony. 140,-

Pismo Tajnej Organizacji Wojskowej w Końskich, scalonej później z ZWZ/AK. Wśród wiadomości z frontów i Polski okupacyjnej wyróżnia się tekst „O godność i dumę narodową". Miejscami tekst słabiej odbity, ale czytelny. Zażółcenia, poza tym stan dobry. (Dobroszycki, poz. 814).

698. Szaniec. Dwutygodnik poświęcony sprawom Polski w niewoli. Warszawa 1941 [ONR „Szaniec"]. R. III, nr 18: 16-31 VIII, s. 6, 34 x 25 cm, luźne składki wyd. 120,-

Dwutygodnik Obozu Narodowo Radykalnego. W numerze wiele komentarzy na temat stosunków polsko-sowieckich w związku z podpisanym porozumieniem pomiędzy rządem gen. Władysława Sikorskiego a ZSRR. Na szpaltach fałszywa informacja **o rozstrzelaniu we Lwowie przez Niemców Eugeniusza Bodo**, która miała następnie swój długi żywot w różnych opracowaniach. Ślady składania i niewielkie zagniecenia, poza tym stan dobry. (Dobroszycki, poz. 825).

699. Szaniec. Dwutygodnik …. Warszawa 1943 [NSZ]. R. V, nr 15: 4 XII, s. 16, 19 x 14 cm, luźne składki wyd. 80,-

Numer ze słynnym artykułem: **„NSZ potępione – Armia Ludowa uznana”** w związku z komunikatem dowództwa Armii Krajowej na temat „ohydnego wymordowania oddziału tzw. Armii Ludowej pod Borowem w Lubelskiem” przez oddział Narodowych Sił Zbrojnych. W tekście m.in.: „Siepacze Moskwy, potwory i łotry, bandyci i zbiry, którzy na równi ze zbrodniarzami niemieckimi postawili sobie za cel wyniszczenie narodu polskiego …”. W treści uzasadnienie likwidacji oddziału Armii Ludowej w imię polskiej racji stanu. Niewielkie zażółcenia i zagięcia, poza tym stan dobry. (Dobroszycki, poz. 825).

700. Szaniec. Dwutygodnik …. Warszawa 1944 [NSZ]. R. VI, nr 3: 15 IV, s. 8, 24 x 17 cm, luźne składki wyd. 100,-

Na pierwszej stronie numeru głośny rozkaz Dowódcy Armii Krajowej „Bora” [Tadeusz Komorowski], witający żołnierzy Narodowych Sił Zbrojnych w szeregach Armii Krajowej (po scaleniu 7 III 1944 r.). W dalszej części m.in. tekst „Nie igrać krwią i honorem”, krytykujący politykę współpracy Armii Krajowej z wkraczającą na terytorium Polski Armią Czerwoną (na pół roku przed internowaniem oddziałów Armii Krajowej przez władze sowieckie po zdobyciu Lwowa i Wilna). Zażółcenia, poza tym stan dobry. (Dobroszycki, poz. 825).

701. Walka. [Warszawa] 1941. [SN]. R. II, nr 34: 29 VIII, s. 8, luźne składki wyd.120,-

Pismo nieregularne Stronnictwa Narodowego. Zawiera deklarację ideową „O co walczymy?”. Na ostatnich stronach relacje z okupacji sowieckiej Wilna i z więzienia sowieckiego w Grodnie. Ślady składania i zbrązowienia, poza tym stan dobry. (Dobroszycki, poz. 808).

702. Walka. [Warszawa] 1943. [SN]. R. V, nr 33: 1 IX, s. 12, luźne składki wyd. 90,-

Wśród tekstów m.in.: „Nowe dywersje komunistyczne” (o organizacji tzw. Polskiej Armii Ludowej). Zażółcenia i zagięcia, poza tym stan dobry. (Dobroszycki, poz. 808).

703. Warszawa Walczy. Żołnierska Gazetka Ścienna. [Warszawa 1944. Armia Krajowa, Wydział Propagandy], nr 50: 29 VIII, k. [1], fot., 44 x 60 cm. 360,-

W formie afisza w układzie siedmioszpaltowym, pod redakcją Sławomira Dunin-Borkowskiego i Haliny Auderskiej. Wśród tytułów: „Postępy AK na Żoliborzu i Sielcach”; „AK – wojsko demokratyczne”; „Obrady Rady Jedności Narodowej w sprawach polsko-sowieckich”. Reprodukcja fotografii **oddziału AK na barykadach przy ul. Kruczej.** Ślady składania, zagniecenia, drobne naddarcie, podklejenie i zażółcenia, poza tym stan dobry.

704. [Warszawski Józef]. „Nie daj się ogłupiać „gadzinówce”! Trzy tylko wiadomości są prawdziwe z tych, które podaje Nowy Kurier Warsz. Data, cena i tytuł”. [Warszawa 3 III 1941 „Miecz i Pług”], s. [4], 18 x 13 cm, luźna składka. 120,-

Dotyczy propagandy antypapieskiej w „Nowym Kurierze Warszawskim”. Autor ulotki, Józef Warszawski, ksiądz-jezuita (1903-1997), późniejszy kapelan Zgrupowania AK „Radosław”, kierownik polskiej sekcji Radia Watykan, bronił dobrego imienia papieża Piusa XII przed zarzutem bierności Stolicy Apostolskiej wobec Polski pod okupacją niemiecką. Drobne zagięcie, poza tym stan bardzo dobry. (Chojnacki, BDK, poz. 1490).

705. W.R.N. [Warszawa] 1943 [PPS]. R. IV, nr 2: 22 stycznia, s. 7, [1], 17 x 13 cm, arkusz wyd.. 90,-

WARSZAWA WALCZY

ŻOŁNIERSKA GAZETA ŚCIENNA

Nr. 50. Wtorek 29.8.44 r. WYDANIE CODZIENNE

Postępy AK na Żoliborzu i Sielcach

Niemcy na Starym Mieście i Śródmieściu odparte

AK — wojsko demokratyczne

Walki w zagłębiu Ploesti

170 km. od Rzmu

Pokrótce

Artyleria powstańcza — chluba Mokotowa

Niemcy chcieli wywieźć Kalodrę

Kandydat na zwolnienia

Sanitariat wojskowy w Powstaniu

Obrady Rady Jedności Narodowej w sprawach polsko-sowieckich

Gen. dyw. Bór-Komorowski złożył hołd Wodzowi Naczelnemu

Przebudowa ustroju rolnego

Zabawa w zamaki

Sowieckie czołgi w Międzylesiu stoją od dwu tygodni

Cena dla Bułgarii

Z kraju

Wiemy się bez podowienia rąk!

Barykady wolności

Wandlur na Lubiance

703. Warszawa Walczy. Żołnierska Gazetka Ścienna. 1944.

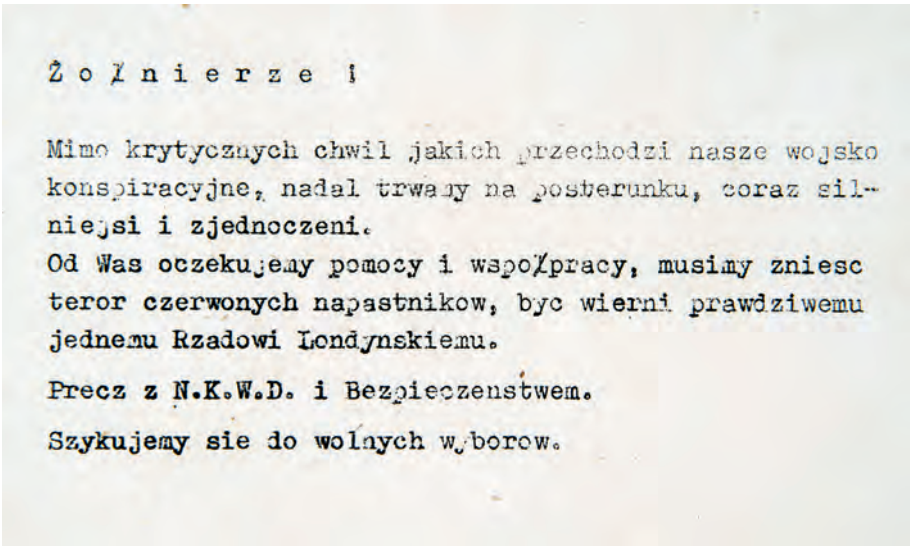
Pismo tygodniowe „Wolność Równość Niepodległość", będące kontynuacją Biuletynu Informacyjnego „Tydzień", pod redakcją Zygmunta Zaremby i Stanisława Niemyskiego. W treści m.in. o rokowaniach polsko-sowieckich i czarnych dniach okupacji. Egzemplarz nierozcięty, zażółcenia, poza tym stan bardzo dobry. (Dobroszycki, poz. 905).

706. Ziemie Zachodnie Rzeczypospolitej. Dodatek miesięczny Rzeczypospolitej Polskiej. [Warszawa] 1943 [Delegatura Rządu]. R. II, nr 4: lipiec-sierpień-wrzesień 1943, s. 16, 22 x 16 cm, luźne składki wyd. 60,-

Miesięcznik nieregularny. Zawiera teksty poświęcone polityce germanizacji i represji na terenach polskich wcielonych do III Rzeszy (z podziałem na Wielkopolskę, Śląsk i Pomorze). Artykuł problemowy: „Generał Sikorski a ziemie zachodnie". Zagniecenia i zażółcenia, poza tym stan dobry. (Dobroszycki, poz. 1056).

707. [Ulotki antykomunistyczne Konspiracyjnego Wojska Polskiego] – „Rodacy! Mimo krytycznych chwil jakich przechodzi nasze wojsko ... Precz z N.K.W.D. i Bezpieczeństwem. Szykujemy się dowolnych wyborów". [Łask sierpień 1946] Walka z Bezprawiem [Komenda Powiatowa KWP „Buki"], s. [1], 14,5 x 20,5 cm oraz: „Żołnierze! Mimo krytycznych chwil ... Precz z N.K.W.D. i Bezpieczeństwem. Szykujemy się dowolnych wyborów". [Łask sierpień 1946]. Walka z Bezprawiem [Komenda Powiatowa KWP „Buki"], s. [1], 14,5 x 20,5 cm. 150,-

Autorem ulotki jest Kazimierz Nowicki – „Korczak", b. członek Szarych Szeregów w Pabianicach, żołnierz Armii Krajowej obwodu Łask w pionie wywiadu. Po 1945 r. uczestnik poakowskich konspiracji, m.in. w szeregach Konspiracyjnego Wojska Polskiego w Łasku, gdzie pełnił funkcję szefa wywiadu. Ulotki te wykonał łącznie w nakładzie 400 egzemplarzy na zlecenie agenta „Z-24" [Zygmunt Lercel], podającego się za wysłannika gen. Andersa, a będącego pracownikiem Informacji Wojskowej. Wydane

Żołnierze !

Mimo krytycznych chwil jakich przechodzi nasze wojsko konspiracyjne, nadal trwamy na posterunku, coraz silniejsi i zjednoczeni.
Od Was oczekujemy pomocy i współpracy, musimy zniesc teror czerwonych napastnikow, byc wierni prawdziwemu jednemu Rzadowi Londynskiemu.

Precz z N.K.W.D. i Bezpieczenstwem.

Szykujemy sie do wolnych wyborow.

707. Ulotki antykomunistyczne Konspiracyjnego Wojska Polskiego. 1946.

na powielaczu ZHP w Pabianicach posłużyły jako materiał dowodowy w sprawie przed sądem wojskowym. Powielacz białkowy, drobne zagięcia przy krawędzi, poza tym stan bardzo dobry. (Chojnacki, BPPP, poz. 1687, 1911).

Bibliografia:
Chojnacki, BDK = Bibliografia zwartych i ulotnych druków konspiracyjnych wydanych na ziemiach polskich pod okupacją niemiecką w latach 1939-1945. [Wyd. 2] Warszawa 2005.
Chojnacki, BPPP = Bibliografia polskich publikacji podziemnych wydanych pod rządami komunistycznymi w latach 1939-1941 i 1944-1953: czasopisma, druki zwarte, druki ulotne. Warszawa 1996.
Dobroszycki = Dobroszycki Lucjan, Centralny katalog polskiej prasy konspiracyjnej 1939-1945, Warszawa 1962.

NUTY. PIEŚNI PATRIOTYCZNE

708. Stefani Józef. Ulubiony taniec węgierski tańczony przez Panią Turczynowicz w balecie Bertrand i Robert czyli dway złodzieje. Ułożony na Piano-Forte przez… Warszawa, b.r. (1844), w Składzie Muzyki Ign. Klukowskiego, s. 3, 23,5 cm, poszyt z epoki. 240,-

Kompozycja Józefa Stefaniego (1800-1876), dyrygenta orkiestry Opery Warszawskiej, kompozytora i pedagoga, ucznia Józefa Elsnera, autora m.in. „Wesela w Ojcowie" (wspólnie w Karolem Kurpińskim). Zabrudzenia, grzbiet wzmocniony pap.

709. Béranger Pierre-Jean de. Oeuvres complètes. T. 1-2 (2 wol.) Paris (Paryż) 1847. Perrotin, portret, k. [2], s. XL, 407, tabl. ryc. 25 (staloryty); frontispis (staloryt), k. [2], s. 401, [3], tabl. ryc. 26 (staloryty), 25 cm, opr. z epoki, płsk.
Béranger Pierre-Jean de. Derniéres chansons de [...] de 1834 a 1854. Paris (Paryż) 1857. Perrotin, k. [2], s. III, 374, 8, [4], tabl. ryc. 14 (staloryty), 25 cm, opr. z epoki, płsk.
Béranger Pierre-Jean de. Musique de Chansons de Béranger avec notés anciens et modernes. Paris (Paryż) 1858. Perrotin, k. [2], s. 292, [8], 25 cm, opr. z epoki, płsk.
Béranger Pierre-Jean de. Chansons de [...] Supplement. Paris (Paryż) 1866. Chez les Marchands de Nouveautés, s. 159, 25 cm, opr. z epoki, płsk. 900,-

Pięciotomowy zbiór utworów Pierre'a-Jean'a de Bérangera (1780-1857) francuskiego poety, słynnego twórcy tekstów piosenek i pieśni, niezwykle popularnego za życia, nazywanego „pierwszą supergwiazdą francuskiej muzyki popularnej". Béranger układał teksty do melodii ludowych lub utworów znanych kompozytorów. Poz. 3. zawiera nuty do piosenek, a w poz. 5 uwzględniono niewydane wcześniej utwory. **Komplet w pięknych jednolitych opr. z drugiej połowy XIX w.:** półskórki z czerwonego marokinu, tłocz. i złoc. na grzbietach, na licach i wyklejkach pap. marm., górne obcięcie bloku złoc. Stan bardzo dobry.

710. Kątski Apolinary. Mazur sielankowy. Skomponowany i ofiarowany Jaśnie Wielmożnemu Ignacemu Turkułł Ministrowi Sekretarzowi Stanu Królestwa Polskiego. Warszawa b.r. [1852-1859]. Nakł. R. Friedlein, s. 9, 32 cm, poszyt z epoki. 100,-

Mazurek autorstwa Apolinarego Kątskiego (1826-1879), wybitnego skrzypka i kompozytora, ucznia Paganiniego, założyciela Instytutu Muzycznego w Warszawie. Okł. sztychowana. Zbrązowienia i zażółcenia, grzbiet podklejony, poza tym stan dobry.

711. Chopin Fréderic. Trois Valses Brillantes pour le Piano: Op. 34. No. 1. Leipzig (Lipsk), b.r. [ok. 1860; wyd. z nr 9620]. Breitkopf & Härtel, s. 11, nuty, 31,5 cm, poszyt z epoki. 240,-

708. J. Stefani. Ulubiony taniec węgierski. 1844.

709. Zbiór pieśni P. J. de Bérangera.

Walc fortepianowy, op. 34, nr 1 As-dur, powstały w pierwszej wersji w 1835 r. w Cieszynie, podczas pobytu na zamku książąt Thun-Hohenstein, podczas powrotu kompozytora ze spotkania z rodzicami w Karslbadzie. Wydany po raz pierwszy w 1838 r., zadedykowany uczennicy Josephinie Thun-Hohenstein. Na okładce stempel wydawcy. Zabrudzenia, ślady zalania, niewielki ubytek marginesu s. 3/4, grzbiet wzmocniony pap.

712. **Chopin Fryderyk**. Zbiór Spiewów (!) Polskich z towarzyszeniem fortepianu. Dzieł pośmiertnych część druga. Wydanie J. Fontana. Op. 74, Warszawa, b.r. (1859?), nakład Gustawa Gebethnera i Spółki, s. 6; adl.:
Komorowski Ignacy. Zozulicz. Dumka J. B. Zaleskiego z muzyką… Warszawa, b.r. (ok. 1860), nakładem G. Sennewalda, Zakład Litogr. C.G. Rödera w Lipsku, s. 6, 32,5 cm, poszyt z epoki. 240,-

Poz. 1. Pieśń do słów Adama Mickiewicza „Moja Piesczotka (!)", nr 12 z serii wydanej pod red. Juliana Fontany po raz pierwszy w 1859 r. Uznawana za jedną z najlepszych w dorobku Chopina, powstała zapewne dla śpiewu i głosu Delfiny Potockiej (wg NIFC). Na okładce wykaz wszystkich 16 pieśni z cenami oraz pieczątka „Księgarnia H. Hurtig w Kaliszu" (Henryk Hurtig prowadził w Kaliszu od ok. 1847 r. księgarnię, wypożyczalnię i wydawnictwo**). Poz. 2.** Dumka „Zozulicz" kompozycji Ignacego Marcelego Komorowskiego (1824-1857), skrzypka, wiolonczelisty Teatru Wielkiego, ucznia Karola Kurpińskiego, autora wielu pieśni (w tym słynnej „Kalinki") powstałych w oparciu o motywy ludowe zebrane podczas wędrówek z Norwidem, Kolbergiem, Lenartowiczem i Gersonem. Autorem słów był Józef Bohdan Zaleski (1802-1886), poeta romantyczny. Na karcie tyt. pieczątka własnościowa, suchy tłok księgarni Gebethnera i Wolffa. Grzbiet wzmocniony pap., zabrudzenia i ślady zalania.

713. **Moniuszko Stanisław.** Piosnka żołnierza. Z dramy „Piękna kobieta" J. Korzeniowskiego. Drugi śpiewnik domowy. Wydanie drugie poprawne i pomnożone. Wilno, b.r. (ok. 1870-1880), nakładem Józefa Zawadzkiego, s. 3, 32,5 cm, poszyt z epoki. 100,-

Pieśń Stanisława Moniuszki (1819-1872), jednego z najsłynniejszych polskich kompozytorów, napisana w 1854 r. **Słowa Józefa Korzeniowskiego** (1797-1863), poety, guwernera Zygmunta Krasińskiego, profesora Liceum Krzemienieckiego (dramat „Piękna kobieta" napisany w Krzemieńcu w 1829 r., wystawiony we Lwowie w 1834 r., wydany w Warszawie w 1839 r.). Na okładce pieczątka, zabrudzenia, grzbiet wzmocniony pap.

710. A. Kątski. Mazur. 1852-1859.

714. Maurycy Fall. Wiarusy. Polonez. 1889.

714. Fall Maurycy. Wiarusy. Polonez na fortepian skomponowany przez… kapelmistrza. Dz. 97. Lwów, b.r. (1889), M. T. Krzysztofowicz, Musikaliendruckerei v. Jos. Eberle & Co. Wien (Wiedeń), s. 3, 32,5 cm, bez opr. 160,-

Na okładce kompozycja patriotyczna, z Orłem wzbijającym się ponad okopami z polskimi żołnierzami. Kompozycja Maurycego Falla (1848-1922), dyrygenta i kompozytora pochodzenia żydowskiego, od 1880 r. działającego we Lwowie, m.in. dyrygenta Towarzystwa Orkiestralnego „Harmonia", z którą grał podczas uroczystości narodowych (np. podczas pogrzebu Adama Mickiewicza w Krakowie). Na okładce pieczątka księgarni lwowskiej, drobne ślady zalania, zabrudzenia i naderwania.

715. Karasiński Adam. Marsz jubileuszowy ofiarowany Henrykowi Sienkiewiczowi. Ułożył na fortepian… Warszawa, b.r. (przed 1915), Jan Fiszer, s. 5, 30,5 cm, bez opr. 80,-

Marsz skomponowany przez Adama Karasińskiego (1868-1920) – kapelmistrza i kompozytora muzyki tanecznej, nazywanego królem walca, autora słynnego walca „François". Grzbiet wzmocniony pap., zabrudzenia. **Rzadkie**, dostępne katalogi nie notują.

716. Pieśń strzelców 1863 r. Słowa i melodya Wł. L. Anczyca. Jedyne wierne wydanie z rękopisu autora. Układ fort. Wład. M. Anczyca, Kraków 1914, nakład i druk W. L. Anczyca i Spółki, k. [2], 23,5 cm, bez opr. 60,-

Nuty i tekst „Marsza strzelców" (od słów: **„Hej! Strzelcy wraz! Nad nami orzeł biały**, a przeciw nam śmiertelny wróg!"), napisanego w 1863 r. przez poetę i wydawcę Władysława Ludwika Anczyca (1823-1883), z cyklu „Pieśni zbudzonych". Na okładce przedstawienie żołnierza-trębacza na tle Wawelu (sygn. St.J. – Stanisław Janowski?). Drobne zabrudzenia, stan dobry.

717. Polski hymn narodowy [słowa Józefa Wybickiego]. Warszawa. 1927. Gebethner i Wolff. Lit. J. Konarzewski, s. [3], nuty, 32 x 23 cm, bez opr. 300,-

717. Polski hymn narodowy. 1927.

718. I Brygada Legionów Polskich.1928.

Na głos i fortepian. Melodja i harmonizacja ustalona przez Komisję Ministerstwa W.R. i O.P. z odniesieniem do podstawy prawnej. Na okł. rozpostarty na wietrze sztandar biało-czerwony. Egzemplarz nieco przycięty, z liter. Stan dobry.

718. [I Brygada Legionów Polskich]. Rybicki Feliks. 1-sza Brygada w układzie na fortepian na 2 ręce i do śpiewu z fortepianem. Oprac. … (Na Swojską Nutę, 24). Warszawa, cop. 1928. Leon Idzikowski. Litograf. i sztych. nut J. Konarzewski, s. 3, [1], 33 cm, oryg. arkusz wyd. 120,-

Tekst i nuty „Pierwszej Brygady", pieśni I Brygady Legionów Polskich, na głos i fortepian w aranżacji **Feliksa Rybickiego**. Na pierwszej karcie fotografia marszałka Józefa Piłsudskiego. Na odwrocie prospekt reklamowy serii wydawniczej z pieśniami narodowymi, patriotycznymi i wojskowymi. Ślad po złożeniu, drobne zagięcia i zabrudzenia (na odwrocie), stan dobry.

719. Mierzejewski Mieczysław. Trzy pieśni. Poznań 1930. Nakł. autora; Sgł. K. T. Barwicki (Wielkopol. Zw. Kół Śpiewaczych, nr 52), s. 15, okł. ilustr., 35 cm, oryg. okł. brosz. 100,-

Pieśni na głos wysoki i fortepian Mieczysława Mierzejewskiego (1905-1998), kompozytora i dyrygenta, związanego z Filharmonią Warszawską. Zawiera nuty do utworów Ignacego Balińskiego („Z nocnych gwarów") i Kazimierza Przerwy-Tetmajera („W wieczorną ciszę" oraz „Limba"). Na okładce krajobraz górski (autor: „Jeszke"). Postrzępienia dolnej krawędzi, poza tym stan dobry.

720. Śpiewnik Kółka Śpiewackiego „Rota" chóru męskiego przy Dyrekcji Generalnej Polskich Kopalń Skarbowych w Chorzowie wydany z okazji 15-letniej rocznicy założenia. B.m. 1937, k. [5], s. 107, 24,0 cm, opr. pł. z tłocz. 600,-

Odręczny wpis: **„Wielce Szan. Panu Marszałkowi Sejmu Śląskiego i Prezydentowi miasta Chorzowa na pamiątkę Feliks Nowowiejski.** „Tryptyk Śląski", premiera 7.XI.1937" oraz krótki zapis nutowy. Feliks Nowowiejski (1877-1946), kompozytor, dyrygent i organizator życia muzycznego, od

719. M. Mierzejewski. Trzy pieśni. 1930.

720. Kółko Śpiewackie „Rota". 1937.

1919 r. związany z Poznaniem, autor m.in. „Roty". Na karcie tyt. **kaligrafowana dedykacja dla Karola Grzesika** (1890-1940), prezydenta miasta Chorzowa oraz Marszałka Sejmu Śląskiego, od Kółka Śpiewaczego „Rota", wraz z pieczęcią kółka śpiewaczego oraz podpisami protektora – dr Juliana Zagórowskiego (dyrektora generalnego Polskich Kopalń Skarbowych), zarządu (prezesa W. Koja, w. prezesa J. Halleka, sekretarza J. Czai, skarbnika J. Najdera). Śpiewnik zawiera teksty oraz nuty 50 pieśni, przede wszystkim patriotycznych, kompozycji m.in. Nowowiejskiego, Moniuszki, Lachmana, Galle (wśród nich: Gaude Mater Polonia; Hymn Województwa Śląskiego; Nie ma Kaszub bez Polonii; Hymn floty polskiej; Hymn górnośląski; Pieśń góralska; Hej! Ty baca, baca nas; Staroszlacheckie oświadczyny). Stan dobry.

LITERATURA. WIEDZA O LITERATURZE

721. [Borowski Tadeusz]. Autor cyklu „Gdziekolwiek Ziemia". Arkusz poetycki Nr. 2. [Warszawa 1944]. Wyd. „Droga", s. [8], 21 x 15 cm, oryg. okł. brosz., Maszynopis powiel. w luźnych składkach wyd. 600,-

Drugi konspiracyjnie wydany zbiór poezji Tadeusza Borowskiego (1922-1951), który w chwili edycji cyklu był już więźniem obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. Zawiera erotyki („Wiem: znagła się otworzy krąg", „Senny dziś jestem", „Kim jesteś? Ręki twojej gest", „Myślę o tobie", „Wciąż jesteś przy mnie", „Na zewnątrz noc. Goreją gwiazdy"). Na okł. linoryt **Andrzeja Jakimowicza** (1919-1992), późniejszego wybitnego historyka sztuki, ówcześnie kierującego konspiracyjnym wydawnictwem oraz czasopismem kulturalnym „Droga". Drobne naddarcia okł., grzbiet podklejony paskiem pap., zażółcenia oraz drobny ubytek k. tyt. bez uszczerbku dla tekstu, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie**. (Chojnacki, BDK, poz. 67 [pominięto ostatni utwór]).
(Patrz tablica XXX)

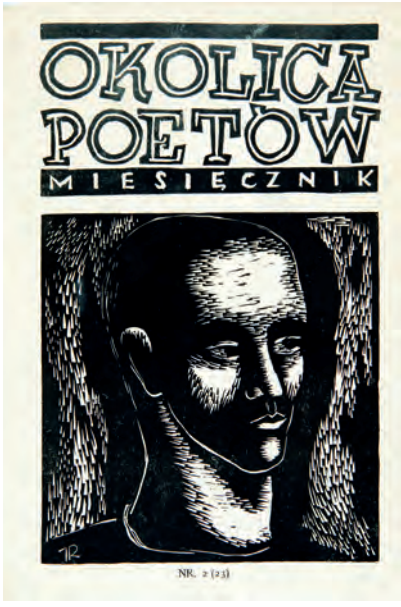
722. [Miłosz Czesław]. Pieśń niepodległa. Poezja polska czasu wojny. Książkę tę ułożył i przypisami zaopatrzył ks. J. Robak [Czesław Miłosz] Warszawa b.r. [1942], Oficyna Polska, s. 127, 18,5 cm, opr. wyd. brosz. 280,-

Antologia poezji polskiej uważana za jedno z najwartościowszych wydawnictw konspiracyjnych. Zawiera anonimowo opublikowane **wiersze Czesława Miłosza, Jerzego Andrzejewskiego**, Jerzego Zagórskiego, od okresu tuż przed wybuchem II wojny światowej. Całość podzielona na pięć części (każda poprzedzona krótkim wstępem): Zwiastuny burzy; Ludzka skarga; Spokojne spojrzenie; Pieśń wiary; Droga do Polski. Wyboru dokonał i słowa wstępu napisał Czesław Miłosz (1911-2004), jeden z najwybitniejszych polskich poetów. Dołączona **kartka z odręczną notatką,** podpisaną: „A. Świrczyńska 7.IX.1942 r.", ze zgodą na wystawienie sztuki „Orfeusz" (nagrodzonej w 1943 r. na konspiracyjnym konkursie literackim) – Anna Świrczyńska (1909-1984), poetka (być może właścicielka oferowanego tomiku). Równomierne zażółcenie pap., drobne zabrudzenia, poluzowanie bloku, poza tym stan dobry. Chojnacki poz. 928.

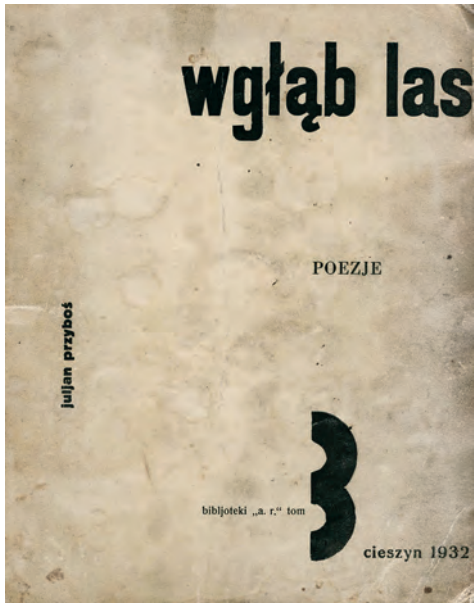
723. Chudek Józef Marian. Drzewa. (Biblioteki Klubu Artystycznego S tom drugi). Warszawa 1934. Druk Arch. Krak. Przedm. 71, s. 16, [2], 24 cm, okł. brosz. 240,-

Z odręcznym wpisem autora dla Romana Kołonieckiego z prośbą o recenzję na łamach „Drogi". Odbito w nakładzie 120 egzemplarzy (prócz egz. obowiązkowych), oferowany należy do grupy 60 nienumerowanych. Tomik poetycki Józefa Mariana Chudka (1908-1996), pisarza, bibliofila, związanego z warszawską awangardową grupą literacką Klub Artystyczny S (należeli do niej m.in. Jan Kott, Stefan Żółkiewski, Włodzimierz Pietrzak). Roman Kołoniecki (1906-1978), poeta, tłumacz, w latach 1930-1937 redaktor tygodnika „Droga", po wojnie krótko redaktor Polskiego Radio. Spłowienie okł., poza tym stan bardzo dobry.

724. Czyżewski Tytus. Lajkonik w chmurach. Poezje. B.m. (Warszawa)1936, Gebethner i Wolff, s. 68, 24,5 cm, opr. wyd. brosz. 900,-

727. Okolica Poetów. 1935-1939.

728. J. Przyboś. Wgłąb las. Poezje. 1932.

Na karcie tyt. **odręczna dedykacja autora**: „Panu Marjanowi Promińskiemu ze słowami prawdziwego szacunku Tytus Czyżewski Warszawa w kwietniu 1936" (Marian Promiński (1908-1971), poeta i prozaik, przed wojną związany ze Lwowem, od 1949 r. zamieszkały w Krakowie). Ostatni tomik poezji w dorobku Tytusa Czyżewskiego (1880-1945), poety, malarza, teoretyka sztuki. Był m.in. współautorem „Jednodńuwki futurystuw". Uważany jest za jednego z najważniejszych przedstawicieli polskiej awangardy. Okładka projektu Kazimierza Tomorowicza (1897-1961), malarza związanego z ugrupowaniami „Jednoróg" i „Pryzmat". Układ tekstu tradycyjny, poza wierszem „Hamlet w piwnicy". Drobne uszkodzenia oprawy broszurowej, równomierne zażółcenie pap. **Rzadkie.**
(Patrz tablica XXX)

725. Jasieński Bruno. Palę Paryż. Powieść. Warszawa 1931. Towarzystwo Wydawnicze „Rój", s. 325, [1], 18,5 cm, opr. późniejsza ppł. 300,-

Kontrowersyjna powieść Brunona Jasieńskiego (1901-1938) – poety, prozaika, powieściopisarza związanego z rewolucyjną lewicą. Autor (właśc. Wiktor Bruno Zysman) założył w 1919 r., wraz ze Stanisławem Młodożeńcem i Tytusem Czyżewskim, studencki klub futurystów „Katarynka", współtworzył pierwsze jednodniówki futurystów. Po opublikowaniu jesienią 1928 r. przekładu powieści „Palę Paryż" na łamach paryskiej „L'Humanité" Jasieński został wydalony z Francji. Od 1929 r. przebywał w ZSRR, gdzie przyjął obywatelstwo rosyjskie. W lipcu 1937 r. został aresztowany, po rozprawie rozstrzelany w Moskwie 17 września 1938 r. Stan dobry.

726. Kozikowski Edward, Zegadłowicz Emil. Niam – Niam. Antologia poezji murzyńskiej – przekłady… – kartę tytułową, godło Czartaka, ekslibris i winiety wykonał Edward Porządkowski – odbito trzysta numerowanych egzemplarzy. Wadowice 1923. Czartak. Odbito w drukarni Fr. Foltina, s. 32, winiety w drzeworycie, 31,0 cm, opr. brosz. wyd. 600,-

Z podpisami E. Zegadłowicza i E. Kozikowskiego. Egz. nr. 29, na karcie przedtytułowej pieczątka „Wydawnictwo Czartak" oraz „Egz. recenzyjny". Fikcyjna antologia poezji afrykańskiej, napisana w całości przez E. Kozikowskiego (1891-1980) i E. Zegadłowicza (1888-1941), opatrzona wstępem o charakterze naukowym (Niam Niam to nazwa plemienia, zamieszkującego Kongo, podejrzewanego

o kanibalizm). Mistyfikacja była na tyle udana, że książka doczekała się poważnych recenzji w ówczesnej prasie. Szata graficzna E. Porządkowskiego (1893-1952), nawiązująca do sztuki afrykańskiej. Uszkodzenia oprawy, blok nieco odklejony, poza tym stan dobry.
(Patrz tablica XXX)

727. Okolica Poetów. Miesięcznik. R. 1-5 (1935-1939). Nr 1-9; 19-35, 37, 39-42. Ostrzeszów 1935-1939. Stanisław Czernik. Odbito w drukarni „Gazety Ostrzeszowskiej", s. 214, [2]; 72; 213, [3], 63; 40-238, 281-320, 389-428; 429-560, opr. ppł. 2000,-

Zbiór większości numerów przedwojennego czasopisma literackiego, wydawanego przez Stanisława Czernika (1899-1969), poetę, powieściopisarza, folklorystę, przedstawiciela autentyzmu. Miesięcznik poświęcony był przede wszystkim poezji i związany z kierunkiem autentyzmu, współpracował jednak z różnymi grupami artystycznymi, udostępniając swe łamy także debiutantom. Drukowano w nim eseje i teksty literaturoznawcze, recenzje i artykuły krytyczne, poezje polskie i przekłady utworów zagranicznych. Wśród autorów projektów okładek (począwszy od drugiego tomu) znaleźli się: Jan Wroniecki, Wacław Taranczewski, Artur Marya Swinarski, Jadwiga Rutterówna, Antoni Serbeński, Paweł Steller. Opr.: bordowe ppł., na licach pap. marm. Ekslibris Wacława Kokocińskiego. Otarcia opr., wewnątrz stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

728. Przyboś Julian. Wgłąb las. Poezje. Biblioteka „a. r." tom 3. Cieszyn 1932. Nakładem Biblioteki „a. r.". Drukarnia P. Mitręgi, s. 47, [1], 21 cm, oryg. okł. brosz. 1400,-

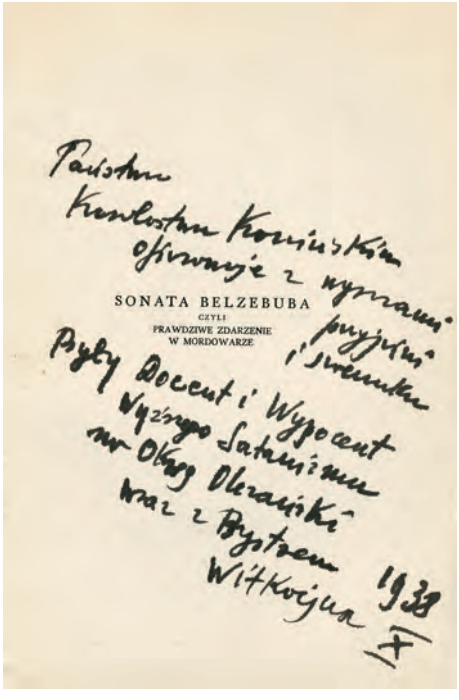
W tekście odręczne poprawki naniesione ręką Juliana Przybosia. Z odręczną dedykacją autora dla Kornela Filipowicza: „K. Filipowiczowi z wyrazami serdecznej sympatii J. Przyboś. 29/II 1933." Tom poetycki Juliana Przybosia (1901-1970), wybitnego poety Awangardy Krakowskiej, eseisty, tłumacza, w latach 1930-1935 członka łódzkiej grupy „a.r." Kornel Filipowicz (1913-1990), powieściopisarz, poeta, wieloletni przyjaciel Wisławy Szymborskiej, mieszkający i uczący się w Cieszynie, należał do grupy młodych cieszyńskich literatów, nad którymi opiekę roztaczał Przyboś, pracujący ówcześnie jako nauczyciel w tamtejszym gimnazjum. Zabrudzenia i zagniecenia okł., miejscami drobne przebarwienia. Stan dobry.

729. Przyboś Julian. Póki my żyjemy. Lublin 1944. Związek Zawodowy Literatów Polskich. Wydano z zasiłku Resortu Kultury i Sztuki, s. 36, [4], 22 cm, opr. brosz. wyd. 140,-

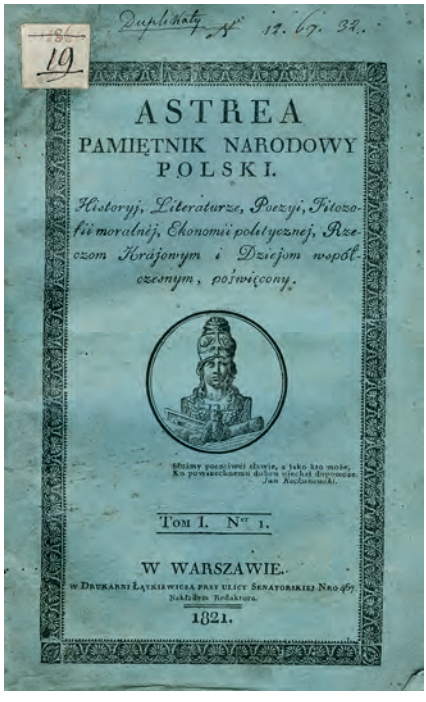
Pierwsza edycja drukowana wierszy okupacyjnych Juliana Przybosia (wydana po wyzwoleniu Lublina). „Zbiór ten, pamiętnik poetycki okrutnych lat, kolportowany był tajnie w rękopisach i maszynopisach w roku 1943 i w pierwszej połowie 1944 roku" (autor). Na końcu wzruszający wiersz o Powstaniu Warszawskim, napisany 3 sierpnia 1944 roku: „Nad poległym powstańcem". Niewielkie zaplamienia okładki, nieaktualne pieczątki i ślady flamastra, poza tym stan dobry.

730. Witkiewicz Stanisław Ignacy. Sonata Belzebuba czyli Prawdziwe zdarzenie w Mordowarze. Sztuka w 3-ch aktach. Warszawa b.r. [1938], Biblioteka Ateneum Nr 2, Skład Główny „Nasza Księgarnia", Druk B-ci Drapczyńskich, s. 39, [1], 23,0 cm, opr. wyd. karton. 2000,-

Wydanie 1. Odbito w nakładzie 200 numerowanych egzemplarzy, oferowany nosi nr 47. Na stronie przedtytułowej **odręczna dedykacja autora**: „Państwu Karolostwu Konińskim ofiarowuje z wyrazami przyjaźni i szacunku Były Docent i Wypocent Wyższego Satanizmu na Okręg Olczański wraz z Bystrem Witkacy na X 1938" (Karol Ludwik Koniński (1891-1943), ceniony w okresie międzywojennym krytyk literacki i prozaik, od1929 r. mieszkający w Zakopanem). Tekst dedykowany w druku Marcelemu Staroniewiczowi (1893-1964), przyjacielowi i lekarzowi Witkacego, towarzyszowi jego eksperymentów z narkotykami, dyrektorowi i reżyserowi Teatru Formistycznego. Dramat dotykający mitu faustycznego, jest jednym z najchętniej wystawianych i analizowanych w dorobku Witkacego. Sztuka, ukończona 25 czerwca 1925 r., po raz pierwszy opublikowana w 1938 r. na łamach czasopisma „Ateneum", a następnie w formie książkowej w niewielkim nakładzie. Zamyka najpłodniejszy okres twórczości Witkacego (jedyna zachowana, a napisana później, sztuka „Szewcy" powstała w 1934 r.). Stan bardzo dobry.

730. St. I. Witkiewicz. Sonata Belzebuba. 1938.

732. Astrea. Pamiętnik narodowy polski. 1821.

731. Zegadłowicz Emil. Krąg. Fragment poematu. [Paryż-Kraków 1926. Polskie Towarzystwo Przyjaciół Książki. Towarzystwo Miłośników Książki], s. 42, [3], tabl. ryc. 1 (drzeworyt), 22 cm, oryg. arkusz wyd. 200,-

Egzemplarz szczotkowy (podwójny) z odręczną korektą Stanisława Piotra Koczorowskiego. Próbny wydruk druku bibliofilskiego wydanego wspólnie przez Polskie Towarzystwa Przyjaciół Książki w Paryżu i Towarzystwo Miłośników Książki w Krakowie z okazji II Zjazdu Bibliofilów Polskich w Warszawie w nakładzie 475 egzemplarzy. Wydawnictwo wykonane pod kierownictwem artystycznym Stanisława Piotra Koczorowskiego, tekst tłoczony elzewirą punktów dziesięć. Przed tekstem barwny drzeworyt Tadeusza Cieślewskiego syna. Stan dobry. **Rzadkość bibliofilska.**
(Patrz tablica XXX)

---

732. Astrea. Pamiętnik narodowy polski. Historyi, literaturze, poezyi, filozofii moralnej, ekonomii politycznej, rzeczom krajowym i dziejom współczesnym poświęcony. T. 1. Nr 1 i 2. (w dwóch zeszytach). Warszawa 1821. W Drukarni Łątkiewicza, Nakładem Redaktora, s. [2], 70, [2]; 65-136, X, [k.1 rozkł.], 22,5 cm, opr. wyd. brosz. 240,-

Pierwsze dwa numery wydawanego przez Franciszka Grzymałę czasopisma, ukazującego się nieregularnie w latach 1821-1825. Zawierają m.in.: O literaturze romansów w ogólności i w języku polskim (o Listach dwoyga kochanków na brzegach Wisły mieszkających); Bayka „Gęś i bociany przez J. U. Niemcewicza"; Uwagi nad wystawieniem sztuk pięknych w salach Uniwersytetu Warszawskiego. W zeszycie drugim dodatek zatytułowany „Pielgrzym nadwiślański", a w nim „Wyciąg pierwszy z Dziennika podróży pielgrzyma nadwiślańskiego". Brak końca listu do redakcji w numerze drugim, spękania okładek, zbrązowienia i rdzawe plamki na marginesach. Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**

733. W. Bełza. Antologia obca. 1882.

734. W. Bełza. Ojczyzna w pieśniach. 1906.

733. Bełza Władysław. Antologia obca. Wybór najcelniejszych utworów poetów cudzoziemskich. Zestawił Autor „Antologii polskiej" [pseud.]. Z 20 portretami. Lwów [1882]. Nakładem H. Altenberga, s. XIV, [2], 370, portrety w tekście, 20,5 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. i tłocz. 300,-

Antologia utworów poetyckich najwybitniejszych poetów zagranicznych, m.in.: Byrona, Walter-Scotta, Tennysona, Berangera, W. Hugo, Schillera, Goethego, Heinego, Ibsena, Puszkina, Lermontowa. **Oprawa wydawnicza**: płótno zielono-beżowe ze złoceniami i tłoczeniami, brzegi kart złocone. Nieaktualne dedykacje i wpisy własnościowe z epoki. Niewielkie przetarcia krawędzi oprawy, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

734. Bełza Władysław. Ojczyzna w pieśniach poetów polskich. Głosy poetów o Polsce. Drugie powiększone wydanie. Lwów [1906]. Księgarnia H. Altenberga, s. VIII, 424, 16 cm, opr. wyd. pł. ciemnozielone z tłocz., brzegi kart barwione. 120,-

Antologia poezji patriotycznej podzielona na sześć części: Polska w upadku. Legiony. Czasy napoleońskie; Czasy W. Księcia Konstantego i Królestwa Kongresowego 1815-1830; Rok 1831; Epoka spisków i rok 1846-1848; Rok 1861-1863; Pro Deo et Patria. Oprawa wydawnicza: płótno ciemnozielone z bogatymi tłoczeniami na grzbiecie i licu, brzegi kart barwione. Nieaktualne zapiski własnościowe. Otarcia płótna oprawy, miejscami na karcie drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

– Biblioteka miniaturowa –

735. Goethe Johann Wolfgang. Faust. Tragedji część pierwsza. Przełożył L. Wachholz. Warszawa 1923, s. LXIV, 269; oraz:
Kochanowski Jan. Wybór pism. Z portretem poety (według obrazu J. Matejki). Warszawa 1900, s. [6], 347, [3], portr. 1; oraz:

735. „Biblioteka miniaturowa" w luksusowych oprawach.

Kondratowicz Ludwik (ps. Syrokomla Władysław). Wybór pism. Warszawa 1900, s. [4], 482, portret 1 (staloryt); oraz:
Lenartowicz Teofil. Wybór poezyj. Petersburg 1895. K. Grendyszyński, Kraków – Druk W. L. Anczyca i Spółki, s. 354, portret 1 (staloryt); oraz:
Pol Wincenty. Wybór Poezyi Z portretem autora. Wydanie drugie poprawione. Petersburg 1898. Kazimierz Grendyszyński, Kraków – Druk W. L. Anczyca i Spółki, s. 285, portret 1 (staloryt); oraz:
Słowacki Juliusz. Wybór pism. Wydanie drugie przerobione i uzupełnione. Warszawa 1906, s. [4], 548, portret 1 (staloryt); oraz:
Zaleski Bohdan. Wybór poezyi. Ułożył Józef Kallenbach. Warszawa 1909, s. 521, portret 1 (staloryt); 11,0 cm, opr. wszystkich poz. wyd. luksusowa, płsk z tłocz. i złoc., szyldziki skórzane, brzegi kart złocone. 800,-

Zbiór z serii „Biblioteka miniaturowa" wydawnictwa Gebethnera i Wolffa (poza zbiorami poezji Wincentego Pola i Teofila Lenartowicza wyd. przez K. Grendyszyńskiego), w luksusowych oprawach wydawniczych. W poz. 2. otarcia oprawy tomiku, brak szyldziku, wewnątrz nieliczne plamki i ślady ołówka. W poz. 4. niewielkie zaplamienia opr., pęknięcie marginesów kilku kart, drobne ślady po kredce. W poz. 5 miejscami niewielkie zabrudzenia papieru. W poz. 7. nieaktualna dedykacja na pustej karcie oraz brak k. tyt. i przedtytułowej, poza tym stan dobry.

736. Birkenmajer Józef. Poszumy Bajkału. Poezje. Zakopane 1927, Księgarnia L. Zwolińskiego, s. [8], 160, tabl. il. 6, 18,5 cm, opr. wyd. karton. 90,-

Starannie edytorsko opracowany tomik poezji Józefa Birkenmajera (1897-1939) – poety, historyka literatury, poległego we wrześniu 1939 r. w czasie walk na Cytadeli Warszawskiej. W czasie I wojny światowej, jako żołnierz armii austro-węgierskiej, znalazł się w niewoli rosyjskiej, m.in. nad Bajkałem (jak pisze we wstępie: „Dla Polaków ma to jezioro wielki urok, choć odmienny: **jest to bowiem krynica łez naszych**"). Przed tekstem autoportret autora w mundurze (1919 r.). Nowoczesne w formie: okładka, karty tytułowe oraz ilustracje Tadeusza Piotrowskiego. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

736. J. Birkenmajer. Poszumy Bajkału. 1927.

738. Szopka „Zielonego Balonika" na rok 1912.

737. Boy-Żeleński Tadeusz. Piosenki i fraszki „Zielonego Balonika". Zdobił Kazimierz Sichulski. Kraków [1908]. Nakładem autora. Drukiem A. Rippera, s. 101, [3], 21,5 cm, opr. z epoki, ppł. 120,-

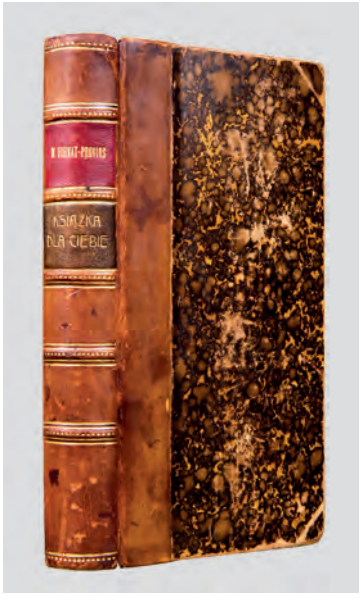
Wydanie 1. Piosenki i fraszki kabaretu literackiego „Zielony Balonik", założonego przez krakowskich poetów, pisarzy i plastyków w kawiarni Jana Apolinarego Michalika w 1905 r. Tom zawiera m.in.: Co mówili w kościele u Kapucynów (Pieśń dziadowska); Historia „Prawicy Narodowej"; Pieśń o hyenkach Michalikowych; Opowieść dziadkowa o zaginionej hrabinie; List otwarty kobiety polskiej; Z podróży L. Rydla na Wschód. Opr.: szerokie niebieskie ppł., na licach pap. marm. Zachowana oryg. okł. brosz. **Okładkę i ozdobniki wykonał Kazimierz Sichulski** (1879-1942) – malarz, karykaturzysta, współtwórca „Zielonego Balonika". **Stan bardzo dobry.**

738. Boy-Żeleński Tadeusz. Noskowski Witold. Szopka krakowska „Zielonego Balonika" na rok 1912. Napisali: Boy & Taper [pseud.]. Kraków [1912]. S.A. Krzyżanowski, s. 79, 21,5 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Ostatnia noworoczna szopka satyryczna wystawiona przez „Zielony Balonik" (patrz poz. poprzednia). Autorami tekstu szopki byli Tadeusz Boy-Żeleński (1874-1941) oraz Witold Noskowski (1873-1939). Podpisy własnościowe. Okładka podklejona i zaplamiona, wewnątrz stan dobry.

739. Burnat-Provins Marguerite. Książka dla Ciebie. Z oryginału francuskiego przełożył i wstępem opatrzył Kazimierz Woźnicki. Warszawa 1910. Nakład i druk Tow. Akc. S. Orgelbranda Synów, s. 229, [2], portret, 19 cm, opr. z epoki, płsk. 100,-

Tom stu utworów poetyckich (pisanych prozą) Marguerite Burnat-Provins (1872-1952), francuskiej poetki, pisarki i malarki, dedykowanych swemu mężowi Paulowi de Kalbermattenowi. Opr.: brązowy płsk, na grzbiecie szyldziki, tłocz. i złoc., na licach i wyklejkach pap. marm. Drobne otarcia opr., miejscami drobne przebarwienia na k., poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

739. Książka dla Ciebie. 1910.

740. Cervantes. Don Kiszot z Manszy. 1899.

740. Cervantes Saavedra Miguel de. Don Kiszot z Manszy. W przekładzie Walentego Zakrzewskiego. Z przedmową J.A. Święcickiego (z ilustracyami Gustawa Doré). T. 1-6 (w 3 wol.). Warszawa [1899]. Drukarnia Granowskiego i Sikorskiego, s. 160, tabl. ilustr. 16; 157, [3], tabl. ilustr. 11; 168, tabl. ilustr. 15; 156, [4], tabl. ilustr. 10; 159, tabl. ilustr. 10; 173, [3], tabl. ilustr. 10, 18 cm, opr. jednolita późniejsza, płsk z bogatymi złoc. 1200,-

Najgłośniejsza powieść Miguela de Cervantesa (1547-1616) – hiszpańskiego pisarza barokowego. Pierwodruk powieści ukazał się w dwóch częściach w latach 1605-1615. Opowiada ona o losach szlachcica, który pod wpływem romansów popada w obłęd i wyrusza w świat jako błędny rycerz z misją pomagania i bronienia słabszych. Edycja **ozdobiona 72 tablicami z ilustracjami Gustawa Doré** (1832-1883) – francuskiego malarza, grafika i ilustratora. **Oprawa jednolita w 3 woluminy**: półskórek brązowy z bogatymi złoceniami na grzbiecie, papier okładek marmurkowany. Na dwóch grzbietach przestawiona numeracja. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

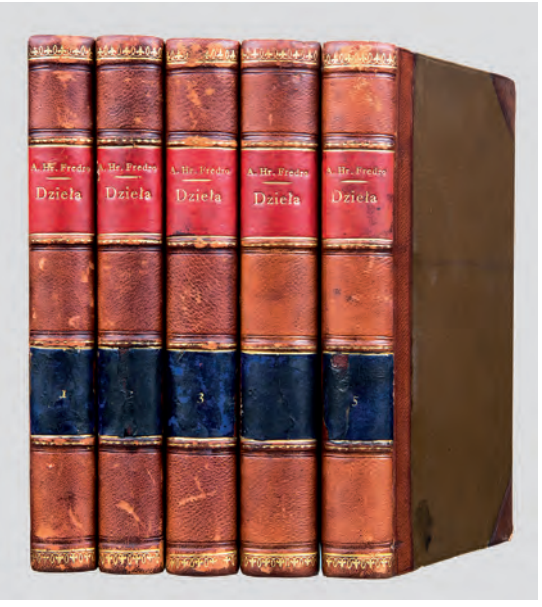
741. Chimera. Tom V. Lipiec-wrzesień 1902 [z. 13-15]. Redaktor i wydawca Zenon Przesmycki. Warszawa 1902. Druk Tow. Akc. S. Orgelbranda Synów, s. [4], 508, ilustr. w tekście, 24,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc., górny brzeg kart złoc., zach. dwie okł. brosz (w tym jedna z barwną litografią E. Okunia). 300,-

Sztandarowe czasopismo Młodej Polski. Wychodziło w latach 1901-1907 w nakładzie ok. 620 egz. Łącznie ukazało się 30 zeszytów w 10 tomach. W tomie m.in.: utwory: **Cypriana Norwida** (Milczenie), **Tadeusza Micińskiego** (W mroku gwiazd), **Bolesława Leśmiana** i Kazimiery Zawistowskiej. Zachowana okładka broszurowa zeszytu 14 oraz **zeszytu 15 z barwną litografią Edwarda Okunia**. Otarcia i zaplamienia oprawy, brak barwnych tablic, karta tytułowa i przedtytułowa wprawione na końcu, poza tym stan dobry.

742. Chimera. Tom VIII. Z. 22-24 (lipiec, sierpień, wrzesień). Warszawa 1905. [Zenon Przesmycki], s. [4], 456, portret Cypriana Norwida (**akwaforta Franciszka**

742. Chimera (numer poświęcony Norwidowi).

745. A. Fredro. Dzieła. 1880.

Siedleckiego), liczne ilustracje w tekście (w tym całostronicowe), 24,5 cm, opr. z epoki, płsk. 300,-

Tom „Chimery" **poświęcony w całości Cyprianowi Kamilowi Norwidowi**. Redaktor i wydawca pisma, Zenon Przesmycki (Miriam), był odkrywcą i głównym wydawcą twórczości Norwida, przywracając pamięć o poecie w dwadzieścia lat po jego śmierci. Oferowany tom „Chimery" odegrał w tym znaczącą rolę i był wstępem do przygotowania w kilka lat później zbiorowej edycji prac artysty. Opr.: zielony płsk, z tłocz. i złoc. tytulaturą na grzbiecie, na licach pap. marm., na wyklejkach pap. z motywami roślinnymi. Nieaktualna pieczątka. Otarcia opr., poza tym stan dobry.

743. Chodźko Aleksander. Poezye (Nowy Parnas Polski. Oddział III). Poznań 1833. Nowa Drukarnia Pompejusza i Spółki, s. [4], VIII, 56, 21,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisem na grzbiecie. 450,-

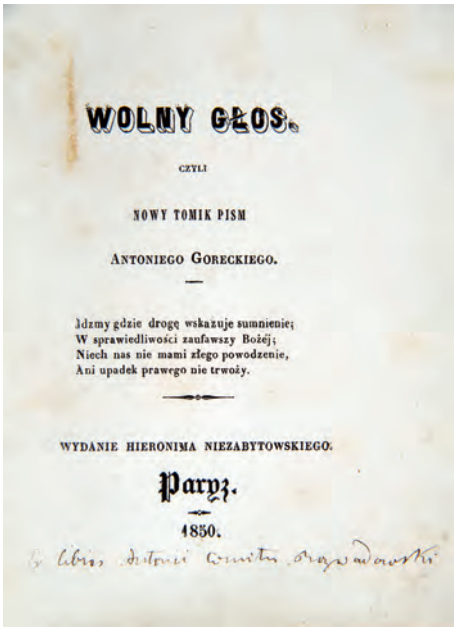
Tom poezji Aleksandra Borejko Chodźki (1804-1891) – poety, członka Towarzystwa Filaretów, **bliskiego przyjaciela Adama Mickiewicza**. Tom wydany w serii „Nowy Parnas Polski" (jako pierwszy tom serii wydano „Poezje" Adama Mickiewicza). Zawiera m.in.: Pieśni nowogreckie dedykowane Adamowi Mickiewiczowi; Elegie, ballady, piosnki (tu m.in.: Elegia z Byrona; Noc wiosenna na Litwie; Czeczeniec. Pieśń tatarska z A. Puszkina). Zaplamienia płótna oprawy, karta tytułowa nieco przycięta na marginesach, zażółcenia kart (miejscami intensywne). **Rzadkie.**

744. Chór wieków. Antologia poetycka w układzie Wandy Miłaszewskiej, Jana Rembielińskiego i Stanisława Miłaszewskiego. Z przedmową Jego Ekscelencji ks. arcybiskupa Józefa Teodorowicza. Poznań 1936. Księgarnia Św. Wojciecha, s. XII, 447, 22 cm, oryg. okł. brosz. 90,-

Antologia polskiej poezji religijnej. Przedrukowano utwory m.in.: A. Asnyka, J. Kasprowicza, J. Kochanowskiego, Z. Krasińskiego, T. Lenartowicza, A. Mickiewicza, C. Norwida, B. Prusa, J. Słowackiego, L. Staffa, St. Wyspiańskiego, S. Żeromskiego. Okładka broszurowa projektu Kazimierza Jodzewicza. Nieaktualny podpis własnościowy. Zaplamienia i niewielkie naddarcia okładki, blok lekko wygięty, poza tym stan dobry.

747. W. Gomulicki. Egzemplarz autorski. 1900.

WOLNY GŁOS.

CZYLI

NOWY TOMIK PISM

ANTONIEGO GORECKIEGO.

Idźmy gdzie drogę wskazuje sumnienie;
W sprawiedliwości zaufawszy Bożéj;
Niech nas nie mami złego powodzenie,
Ani upadek prawego nie trwoży.

WYDANIE HIERONIMA NIEZABYTOWSKIEGO.

Paryż.

1850.

748. A. Gorecki. Wolny głos. 1850.

745. Fredro Aleksander. Dzieła. Z portretem autora. T. 1-5 (5 wol., z 13). Warszawa 1880. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 283, [3]; [4], 274, [4]; [4], 330, [4]; [4], 374, [4]; 323, [3]; 20,5 cm, **opr. J. T. Hewaka,** płsk z dwoma szyldzikami i złoc., brzegi kart marm. 750,-

Pierwsze zbiorowe wydanie dzieł literackich Aleksandra Fredry (1793-1876) – komediopisarza, poety, oficera, uczestnika kampanii napoleońskich. Tomy zawierają: T. 1 – Pan Geldhab, Cudzoziemszczyzna, **Damy i Huzary,** Zrzędność i przekora; T. 2 – Mąż i żona, List, Nowy Don Kiszot, Pierwsza lepsza, Odludki i Poeta; T. 3 – Przyjaciele, Gwałtu, co się dzieje, Nikt mnie nie zna; T. 4 – **Śluby panieńskie, Pan Jowialski,** Nocleg w Apeninach; Tom 5 – Ciotunia, **Zemsta,** Dożywocie. Zbiór 5 tomów (z 13). Oprawa wykonana **we lwowskim zakładzie introligatorskim Jana Teodora Hewaka** (nie sygnowana): półskórek brązowy, na grzbiecie dwa szyldziki ze złoconą tytulaturą, brzegi kart marmurkowane. J.T. Hewak (1877-1961) – introligator, uczeń Marcelego Żenczykowskiego. Egzemplarz z księgozbioru Adama Paczosińskiego (pieczątki). Brak portretu. Otarcia grzbietów, szyldziki z niewielkimi ubytkami. Przebarwienia opraw, niektóre karty przedtytułowe z zażółceniami, wewnętrznie stan bardzo dobry.

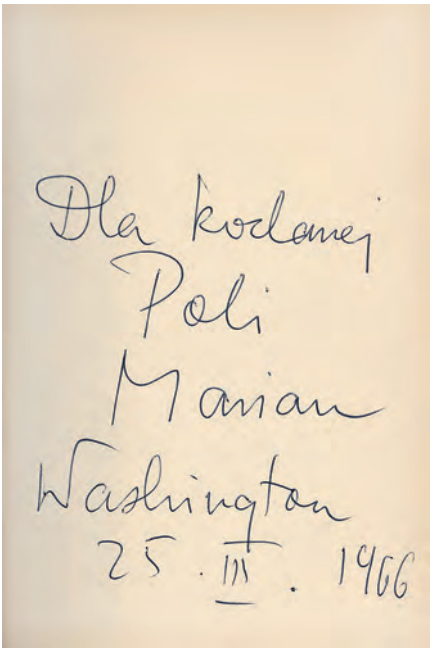
746. Gombrowicz Witold. Trans-Atlantyk. Ślub. Z wstępem Józefa Wetlina i komentarzem autora. Biblioteka „Kultury", t. 1. Paryż 1953. Instytut Literacki, s. 317, [2], 18,5 cm, oryg. okł. brosz. 150,-

Pierwodruki dwóch utworów Witolda Gombrowicza (1904-1969), powieściopisarza, prozaika, dramaturga. „Trans-Atlantyk" to powieść powstała ok. 1948-1950 r. Jej fabuła pozornie osnuta jest wokół przybycia autora do Argentyny w 1939 r. „Ślub" to wielokrotnie wystawiany i tłumaczony na obce języki dramat powstały w latach 1944-1946 w Argentynie. Zagniecenia okł., miejscami drobne ślady zawilgocenia. Stan dobry.

747. Gomulicki Wiktor. Wybór wierszy (Z portretem autora). Warszawa 1900. Nakładem Księgarni Teodora Paprockiego i S-ki, s. 204, III, portret 1, 14 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisami i supereksliprisem inicjałowym W.G., brzegi kart złoc. 240,-

749. M. Grossek-Korycka. O supremacji zła.

750. Z odręczną dedykacją autora. 1955.

Egzemplarz autorski Wiktora Gomulickiego (złocony superekslibris inicjałowy W.G. na licu oprawy). Tom poezji Wiktora Gomulickiego (1848-1919) – poety, powieściopisarza, eseisty, badacza historii Warszawy, jednego z wybitniejszych twórców polskiego pozytywizmu. Przed tekstem portret autora. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

748. Gorecki Antoni. Wolny głos czyli nowy tomik pism. Wydanie Hieronima Niezabytowskiego. Paryż 1850, W Drukarni PP. Maulde i Renou, s. 168, 14 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. superekslibrisem Szkoły Narodowej Polskiej. 800,-

Wydanie 1. Tomik poezji Antoniego Goreckiego (1787-1861) – poety, uczestnika wojen napoleońskich i powstania listopadowego. Zawiera m.in.: Na piętnasty obchód rocznicy Powstania Narodowego; Do Seweryna Gałęzowskiego; Do Polski; Do Emigracji Polskiej; Do pułkownika Józefa Zaliwskiego; Do szlachty polskiej; Bitwa Grochowska; Do Ambrożego Grabowskiego; Powrót do Polski. Twórczość Goreckiego, która w literaturze polskiej jest przejściem od klasycyzmu do romantyzmu, spotkała się z bardzo pozytywną oceną samego Adama Mickiewicza, który uznał autora za jednego z najwybitniejszych przedstawicieli poezji wojen napoleońskich. **Egzemplarz ze złoconym superekslibrisem biblioteki Szkoły Narodowej Polskiej w Batignolles**, założonej w latach 40. XIX wieku przez emigrantów polskich we Francji. Nieaktualne zapiski własnościowe. Otarcia i zaplamienia płótna oprawy, miejscami zabrudzenia. **Rzadkie.**

749. Grossek-Korycka Maria. O supremacji zła (medytacje). Synteza współczesności (Wydanie drugie). Warszawa [1930]. Wydawnictwo z subwencji Funduszu Kultury Narodowej, s. [4], XIII, [3], 402, [2], tabl. ilustr. 1, 19,5 cm, opr. z epoki płsk. 90,-

Książka Marii Grossek-Koryckiej (1864-1926) – poetki, przedstawicielki ekspresjonizmu w literaturze polskiej. Książka stanowi rozwinięcie etycznych i filozoficznych poglądów autorki przedstawionych w 1913 r. w pracy „Medytacje prozą". Przed tekstem portret autorki. **Oprawa z epoki**: czerwony półskórek, grzbiet pięciopolowy, górny brzeg kart, papier okładek i wyklejek marmurkowane. Stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**

752. Homer. Iliada. 1843 (w oprawie luksusowej)

754. M. Janoszanka. Nowele. 1928.

750. Hemar Marian. Siedem lat chudych. New York (Nowy Jork) 1955. Roy Publishers, s. 399, 21 cm, oryg. opr. wyd., pł., obwoluta. 240,-

Wydanie 1. Egzemplarz z odręczną dedykacją autora dla Poli Nireńskiej (dat.: Waszyngton 1966). Tom 79 wierszy Mariana Hemara (1901-1972) – poety, satyryka, współautora słynnych szopek politycznych, po wojnie współpracownika Radia Wolna Europa. Zawiera utwory z lat 1948-1955. Pola Nireńska (1910-1992), tancerka i choreografka, **żona Jana Karskiego**. Obwoluta zniszczona, z ubytkami, poza tym stan dobry.

751. Hollender Tadeusz. Polska bez Żydów. Powieść satyryczna. [Lwów 1938]. Wydawnictwo „Wierch", s. 387, 19,5 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Powieść satyryczna Tadeusza Hollendra (1910-1943) – poety, satyryka, tłumacza, rozstrzelanego przez Niemców w ruinach warszawskiego getta. Akcja powieści dzieje się w Polsce po dojściu do władzy faszystów z Samborem Większym na czele. W wyniku antyżydowskiej polityki Żydzi zostają zmuszeni do wyjazdu na Madagaskar, co doprowadza do kryzysu ekonomicznego. Naddarcia okładki, blok poluzowany, kilka składek luzem.

752. Homer. Iliade, traduction nouvelle, accompagnée de notes, d'explications et de commentaires, et précédée d'une introduction par Eugène Bareste, illustrée par MM. A. Titeux et A. De Lemud. Paris (Paryż) 1843. Lavigne, k. [4], s. XXIV, 565, [2], tabl. ryc. 12 (drzeworyty), liczne ilustr. w tekście, winietki, inicjały (drzeworyty), 24 cm, opr. z epoki, płsk. 240,-

Pięknie ilustrowane dziewiętnastowieczne wydanie przekładu krytycznego eposu homeryckiego. **Luksusowa oprawa wykonana przez Isidore-Josepha Smeersa** (1834-1896), belgijskiego introligatora, działającego w Paryżu (sygn. pieczątką): szeroki czerwony płsk, na grzbiecie tłocz. i złoc., na licach i wyklejkach pap. marm., brzegi k. złoc. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

753. Homer. Iliada. Przełożył i objaśnił Stanisław Mleczko. Warszawa 1894. Własność, nakład i druk S. Lewentala, s. LVI, 525, 21 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisem na grzbiecie. 280,-

Słynny epos heroiczny Homera w przekładzie na język polski i ze wstępem Stanisława Mleczki (1851-1943). Przekład St. Mleczki uznawany jest za jeden z najlepszych w XIX wieku. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Odbarwienia płótna oprawy, poza tym stan dobry.

754. Janoszanka Michalina. Nowele. [T. 1]. Miejsce Piastowe 1928. Wydawnictwo Zakładów Wychowawczych Towarzystwa Św. Michała Archanioła, s. 93, [2], ilustr. w tekście, 23 cm, oryg. okł. brosz. 90,-

Pierwszy tom nowel Michaliny Janoszanki (1889-1952) – pisarki, malarki, przyjaciółki Jacka Malczewskiego. Zawiera m.in. opowiadania: Żołnierz Chrystusowy; Jarzębiny; **Legenda Pienin**. Tomik ozdobiony ilustracjami autorki, okładka według rysunku Alfreda Żmudy. Niewielkie naddarcia okładki, wewnątrz stan dobry.

755. Jutrzenka. Noworocznik Warszawski na rok 1834. Warszawa [1834]. Drukarnia A. Gałęzowskiego i Sp., frontispis (litografia), k. [3], s. 268, 15,5 cm, opr. późniejsza, kart. 120,-

Almanach wydawany przez Kazimierza Brodzińskiego (1791-1835), poetę sentymentalnego, teoretyka i krytyka literatury. Zawiera przede wszystkim jego utwory poetyckie opublikowane pod pseudonimem Kazimierz z Królówki, a ponadto poezje m.in. J. Minasowicza, A. Nakwaskiej, A. Szabrańskiego. **Na litografowanym frontispisie widok Kazimierza Dolnego**. Opr.: zielony karton, brzegi k. złoc. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

756. Kallenbach Józef. Zygmunt Krasiński. Życie i twórczość lat młodych (1812-1838). T. 1-2 (w 1 wol.). Lwów 1904. Nakładem Księgarni Polskiej B. Połonieckiego, s. XVI, 363, portrety 4, tabl. genealog. 1 (rozkł.); [6], 447, portretów 5; 19,5 cm, opr. z epoki płsk z tyt. na grzbiecie. 120,-

Monografia autorstwa Józefa Kallenbacha (1861-1929) na temat młodzieńczej twórczości Zygmunta Krasińskiego, stanowiąca uzupełnienie 6-tomowej edycji pism Wieszcza wydanej we Lwowie w 1904 roku. Autor uznał, że na twórczość Krasińskiego wpłynęły mazowieckie i podolskie tradycje przejęte po ojcu, litewska zaduma i wytrwałość po matce. Niewielkie przybrudzenia pł. opr., kilka kart luzem, poza tym stan dobry.

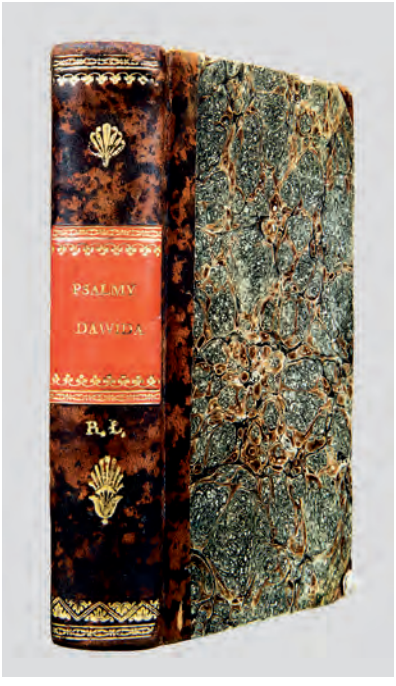
757. Karpiński Franciszek. Psalmy Dawida tłumaczenia [...] Nowe zupełne wydanie. Wrocław 1826. Wilhelm Bogumił Korn, s. [2], 336, 16,5 cm, opr. z epoki, płsk. 120,-

Psalmy biblijne w pięknym tłumaczeniu Franciszka Karpińskiego (1741-1825), czołowego liryka epoki stanisławowskiej. Na k. tyt. winieta litografowana. Opr.: brązowy płsk marm., na grzbiecie szyldzik, tłocz. i złoc., na licach pap. marm. Superekslibris literowy „R. Ł." (Rozalia Łączyńska). Pieczątki z herbem „Łodzia" i wpis odręczny „Łączyna", majątku Łączyńskich w Ziemi Ciechanowskiej. W narożniku k. ślady niewielkiego zalania, poza tym stan dobry.

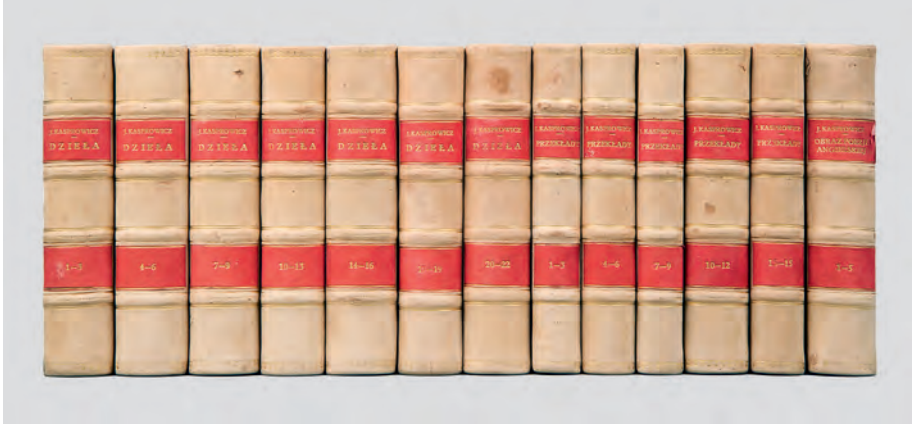
758. Kasprowicz Jan. Dzieła. Pod redakcją Stefana Kołaczkowskiego. **T.1-22 (w 7 wol.).** Kraków 1930-1931. Wydał Wojciech Meisels, s. 298, [1], portret 1; 135, [1]; 93, [1]; 349, [2]; 106, [3], portret 1; 140, [1]; 144, [3], portret 1; 210, [1]; 199, [2]; 100, [1], portr. 1; 139, [3]; 155, [1]; 81, [1]; 140, [1]; 290, [1]; 143, [1]; 167, [1], portr. 1; 180, [1]; 153, [1]; 133, [2]; 165, [2]; 233, [1]; oraz:
Kasprowicz Jan. Przekłady. **T. 1-15 (w 5 wol.),** Kraków 1931. Wydał Wojciech Meisels, s.93, [2], 124, [4], 111; 125, [2], 140, 151; 101, [2], 91, [1], 127; 175, [1], 183, [1], 183, [1]; 125, [3], 111, [1], 143, [1] oraz:

755. Jutrzenka. Noworocznik. 1834.

757. F. Karpiński. Psalmy Dawida. 1826.

758. Jan Kasprowicz. Dzieła. 1930-1931.

Kasprowicz Jan. Obraz poezji angielskiej. Z orygin. ang. zebrał, przełożył i notatkami biograficznymi opatrzył... **T. 1-5 (w 1 wol.)** Kraków 1931. Wydał z rękopisu Wojciech Meisels, s. 169, 82, 109, 63, 97, [2]; 17,5 cm, jednolita opr. płsk z szyldzikami i złoc. 1200,-

Komplet. Pierwsze pełne wydanie zbiorowe dzieł i przekładów Jana Kasprowicza (1860-1926) – wielkiego poety, dramaturga, eseisty. **Jednolita efektowna oprawa** w jasno-brązowe półskórki, na każdym grzbiecie podzielonym zwięzami wypukłymi po dwa czerwone szyldziki ze złoconą tytulaturą,

dodatkowe złocenia liniowe, brzegi kart złocone. Drobne przybrudzenia oprawy, miejscami ślady po zalaniu marginesów, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

759. [Kasprowicz Jan]. Poeci angielscy (wybór poezyi) w przekładzie Jana Kasprowicza. Lwów 1907. Księgarnia H. Altenberga, s. [6], 456, 21 cm, opr. wyd. pł. brązowe ze złoc. i secesyjnymi tłocz. na licu i grzbiecie, brzegi kart złocone. 150,-

Antologia poezji angielskiej w tłumaczeniu Jana Kasprowicza (1860-1926). Zawiera utwory m.in.: Edmunda Spencera, Williama Szekspira, Williama Blake'a, George'a Byrona, Oskara Wilde'a, Williama Butlera Yeatsa. Brak stron 451-454 ze spisem. Niewielkie zabrudzenia okładek, nieliczne rdzawe plamki, poza tym stan dobry.

760. Konopnicka Maria. Poezye. Serya czwarta. Warszawa 1896. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 381, 17,5 cm, opr. wyd. pł. brązowe ze złoc. i tłocz., brzegi kart złoc. 120,-

Wydanie 1. Wiersze ułożone w cykle: Fragmenty; Pieśni bez echa; Z pola i z lasu; Gwiazdy; W zielone; Z albumu Szopena; Z mojej biblii; Przekłady. Otarcia oprawy, blok poluzowany, wewnątrz stan dobry.

761. Kopczyński Onufry. Grammatyka języka polskiego. Warszawa 1817. W Drukarni Xięży Piiarów, s. 267, [16], 18,5 cm, opr. późniejsza XIX-wieczna płsk z tłocz. napisem na grzbiecie. 500,-

Kompendium gramatyki polskiej opracowane przez ks. Onufrego Kopczyńskiego (1735-1817) – poetę i pedagoga. Kopczyński opracował terminologię polskiej gramatyki, która stosowana jest do dziś. Za zasługi językoznawcze został odznaczony przez Stanisława Augusta Poniatowskiego medalem „Merentibus". Na karcie tytułowej medalion z portretem autora, na odwrocie karty tytułowej medalion z napisem: **„Za Grammatykę Polskiego Języka Ziomkowie 1816"**. Stan bardzo dobry.

762. Korzeniowski Józef. Kurs poezyi. Warszawa 1829. Nakładem i drukiem N. Glücksberga, k. [2], s. VIII, 311, [3], 17,5 cm, opr. późniejsza, ppł. 120,-

Rozprawa teoretyczno-literacka Józefa Korzeniowskiego (1797-1863), poety uznawanego za czołowego przedstawiciela dramatu romantycznego, najwybitniejszego twórcy powieści biedermeierowskiej, **profesora Liceum Krzemienieckiego**. Korzeniowski interesował się naukowo przede wszystkim wymową i poetyką, czego wyrazem jest oferowana praca. Opr.: ppł. naturalne, na licach pap. marm. Drobne otarcia opr., miejscami na k. ślady po owadach, poza tym stan dobry.

763. Koźmiński Karol. Poezja Legjonów. Zebrał, opracował, opatrzył wstępem i życiorysami... Warszawa 1936. Nakładem Głównej Księgarni Wojskowej, s. [4], [7]-235, portrety w tekście 22 (całostronicowe), 25 cm, opr. z epoki skóra. 300,-

Antologia poezji legionowej opracowana przez Karola Koźmińskiego (1888-1967). Książka podzielona jest na dwie części: 1796-1807 (tu m.in. utwory Józefa Wybickiego, Cypriana Godebskiego, Antoniego Goreckiego) oraz 1914-1918 (tu m.in. utwory Tadeusza Biernackiego, Bolesława Wieniawy-Długoszowskiego, Jerzego Żuławskiego, Józefa Mączki). Całkowite opracowanie graficzne Atelier Girs-Barcz. W tekście 22 całostronicowe portrety. **Oprawa z epoki:** skóra granatowa ze złoconymi napisami na grzbiecie, papier wyklejek opalizujący. Ubytek górnego narożnika karty przedtytułowej, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**

764. Krasicki Ignacy. Dzieła. Dziesięć tomów w jednym. Z portretem autora. Paryż – Genewa 1830. U Barbezata, s. [4], VIII, 906, **portret 1 (staloryt)**, 24,5 cm, opr. płsk z tłocz. i złoc. 500,-

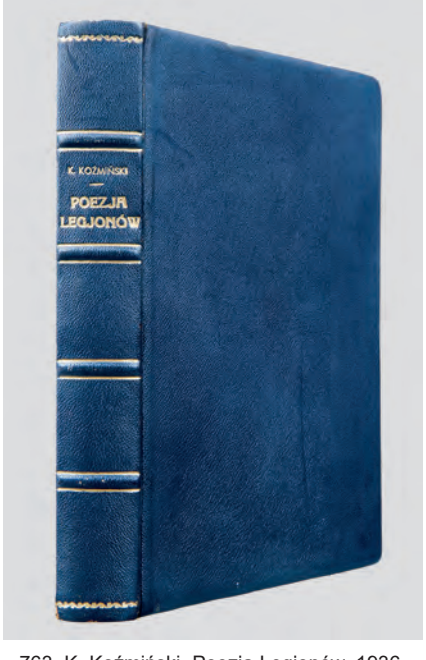
Edycja dzieł literackich biskupa Ignacego Krasickiego (1735-1801), poety, prozaika, tłumacza i dramatopisarza, czołowej postaci polskiego oświecenia. Wydanie zawiera m.in. Bajki i przypowieści (ponad

761. O. Kopczyński. Grammatyka. 1817.

KURS
POEZYI.
PRZEZ JOZEFA KORZENIOWSKIEGO.
NAUCZYCIELA WYMOWY I POEZYI
W LICEUM WOŁYNSKIEM.
W WARSZAWIE,
NAKŁADEM I DRUKIEM N. GLÜCKSBERGA
KSIĘGARZA I TYPOGRAFA KRÓL: WARSZAW: UNIWERSYT.
1829.

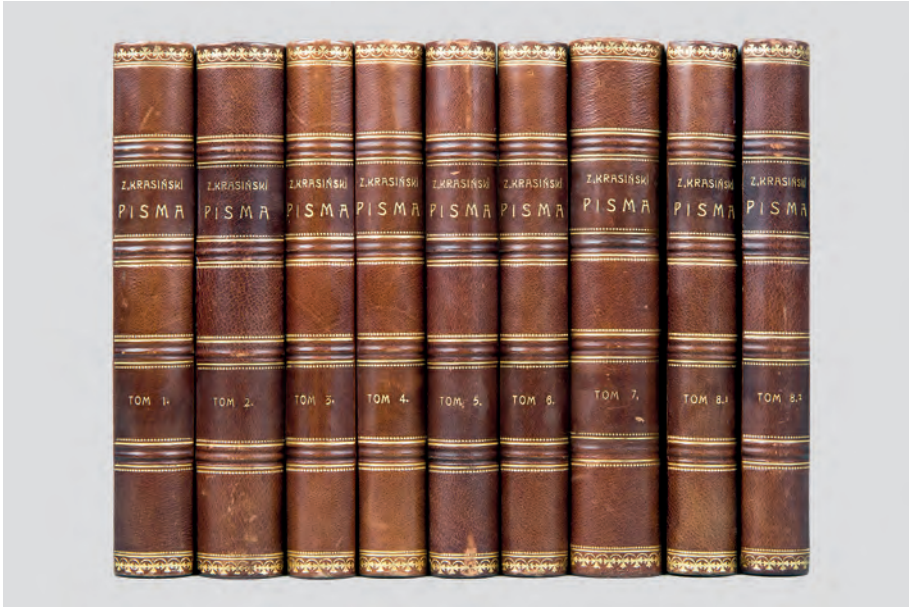
762. J. Korzeniowski. Kurs poezyi. 1829.

763. K. Koźmiński. Poezja Legjonów. 1936.

764. I. Krasicki. Dzieła. 1830.

765. Jubileuszowe wydanie pism Zygmunta Krasińskiego. 1912.

160 utworów), Myszeis, Monachomachię i Antymonachomachię, Wojnę chocimską, Listy, Satyry, Wiersze. **Portret autora w stalorycie Antoniego Oleszczyńskiego**. Brak stron 817-824. Gdzieniegdzie zbrązowienia papieru, niewielkie przetarcia okładek i grzbietu, poza tym stan dobry. **Efektowna oprawa.**

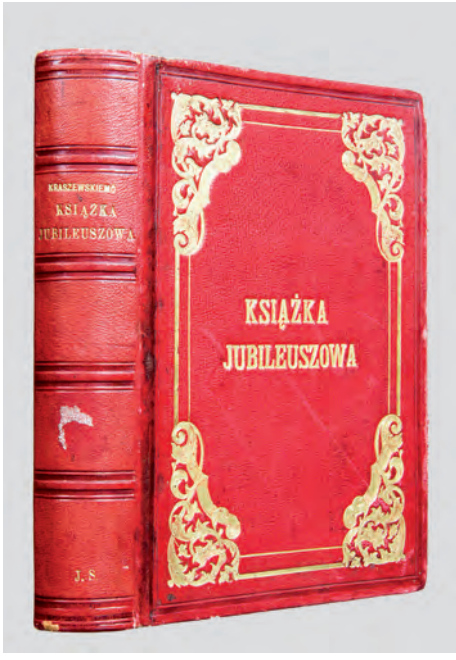
765. Krasiński Zygmunt. Pisma. Wydanie Jubileuszowe. T. 1-8 (w 9 wol.). Kraków-Warszawa 1912. Gebethner i Spółka; Gebethner i Wolff, s. XIX, 511, [3], portret 1; 604, [2]; 398, [2]; 422, [2]; 432, [2]; 408; 648, [2]; 435, [3]; 392, [4]; 20 cm, jednolite opr. z epoki, płsk z tyt. i złoc. na grzbietach. 600,-

Jubileuszowe, kompletne wydanie wszystkich pism Zygmunta Krasińskiego (1812-1859), wielkiego poety i pisarza, jednego z trzech wieszczów narodowych. Przygotowanie monumentalnej edycji pism z okazji 100. rocznicy urodzin poety było pomysłem jego wnuka, hr. Adama Krasińskiego, które zostało zrealizowane z inicjatywy wdowy po nim, hr. Wandy Krasińskiej. Wydanie przygotował Jan Czubek, bibliotekoznawca, historyk literatury, członek Akademii Umiejętności. **Efektowna oprawa z epoki** w brązowe półskórki, grzbiety podzielone na 5 pól, w drugim polu złocona tytulatura, w pozostałych złocenia liniowe, na krańcach złocenia w ornamenty roślinne. **Piękny egzemplarz.**

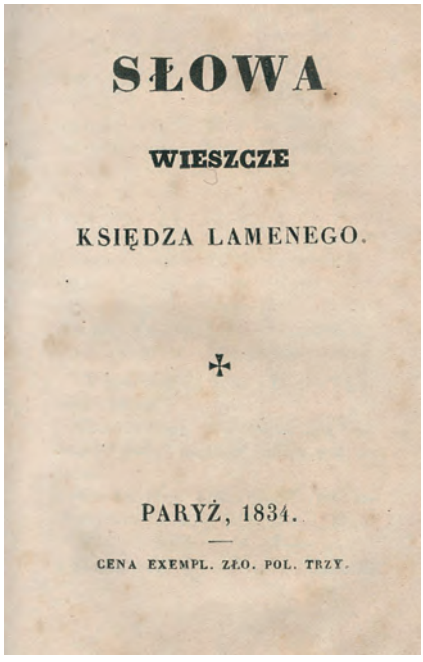
766. Kraszewski Józef Ignacy. Krasicki. Życie i dzieła. Kartka z dziejów literatury XVIII wieku przez [...] Warszawa 1879. Nakładem Gebethnera i Wolffa, s. [4], 368, 22,5 cm, opr. z epoki, płsk, futerał kartonowy. 180,-

Praca poświęcona Ignacemu Krasickiemu i jego twórczości, napisana przez Józefa Ignacego Kraszewskiego (1812-1887). Dedykowana hrabiemu Aleksandrowi Krasickiemu. Opr.: ciemnobrązowy płsk, na licach pł. Futerał kartonowy. Pieczątki księgarskie. Drobne otarcia i zaplamienia opr., poza tym stan dobry.

767. [Kraszewski Józef Ignacy]. Książka jubileuszowa dla uczczenia pięćdziesięcioletniej działalności literackiej J.I. Kraszewskiego. Warszawa 1880. Drukiem Józefa Ungra, s. [12], CIV, 527, [1], XVIII, [8], **tabl. ryc. 28 (drzeworyty),** 26,5 cm, opr. z epoki, skóra wiśniowa z tłocz. i złoc. na przednim licu i grzbiecie. 700,-

767. J. I. Kraszewski. Książka jubileuszowa. 1880.

768. F. de Lamennais. Słowa wieszcze. 1834.

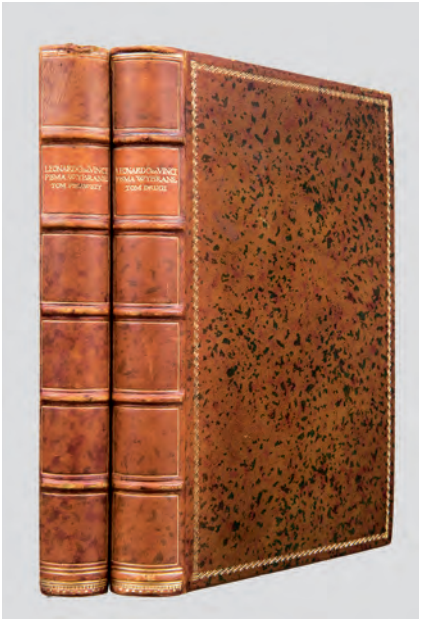
Księga zawiera bogato ilustrowany życiorys Józefa Ignacego Kraszewskiego oraz wszechstronny obraz jego działalności literackiej jako powieściopisarza, poety, filozofa, dziejopisa, krytyka literackiego, archeologa, podróżnika, dziennikarza i edytora (w okresie 1830-1880). **Efektowna opr. z epoki** w wiśniową skórę, tytuł na licu okładziny obwiedziony bogato złoconą ramką, powtórzoną na ślepo na tylnej okładzinie, na grzbiecie złocona tytulatura. Nieaktualna pieczęć własnościowa. Ubytek skóry na grzbiecie, miejscami zbrązowienia pap., poza tym stan dobry.

768. Lamennais Félicité Robert de. Słowa wieszcze. Paryż 1834. W Typografji A. Pinard, k. [2], s. 163, 11,5 cm, opr. XX w., ppł. 150,-

Rozważania religijne ks. Félicité'a Roberta de Lamennais (1782-1854), myśliciela, pisarza, przyjaciela Adama Mickiewicza w tłumaczeniu A. Jełowickiego. Ksiądz de Lamennais był zwolennikiem zmiany w Kościele katolickim, a jego poglądy były kilkukrotnie krytykowane i piętnowane przez papieży, w wyniku czego zaczął się z czasem oddalać od nauczania katolickiego. Książeczkę, napisaną na wzór „Ksiąg narodu polskiego i pielgrzymstwa polskiego", często dołączał do dzieła Adama Mickiewicza, wydawca obu tomów A. Jełowicki. Na przedniej wyklejce ekslibris Henryka Bednarskiego, sławnego bibliofila ze Lwowa. Na k. przedtyt. pieczątka Tadeusza Smarzewskiego. Otarcia pap. opr., na k. przebarwienia, poza tym stan dobry.

769. Lechoń Jan. Mickiewicz. Paryż 1955. Wydane przez autora pod patronatem Muzeum Adama Mickiewicza, s. 60, [3], tabl. ilustr. 1, 24 cm, oryg. okł. brosz. 240,-

Na karcie przedtytułowej odręczna dedykacja Jana Lechonia dla Jana Karskiego. Szkic poświęcony Adamowi Mickiewiczowi napisany przez Jana Lechonia (właśc. Leszek Serafinowicz 1899-1956) – poetę, eseistę, krytyka literackiego, czołowego przedstawiciela grupy Skamander. J. Karski (1914-2000) – prawnik, dyplomata, historyk, kurier i emisariusz władz Polskiego Państwa Podziemnego, autor słynnych „Raportów Karskiego" informujących Zachód o sytuacji w okupowanej Polsce i zagładzie Żydów. Naddarcia okładki, niewielki ubytek kartonu na licu i tylnej okładce, wewnątrz stan dobry.

771. Leonardo da Vinci. Pisma. 1913.

773. J. Lorentowicz. Ziemia Polska w pieśni. 1913.

770. Lechoń Jan. Srebrne i czarne. (Pod znakiem poetów. Seria nowa). Warszawa 1928. J. Mortkowicz, s. 28, k. [6], 18 cm, oryg. opr. wyd., pł. 100,-

Drugi tomik poetycki w dorobku Jana Lechonia, zbierający 24 utwory, których tematami przewodnimi są miłość i śmierć. Pierwsze wydanie ukazało się w 1924 r. Nieaktualny wpis własnościowy. Blok nieco poluzowany, poza tym stan bardzo dobry.

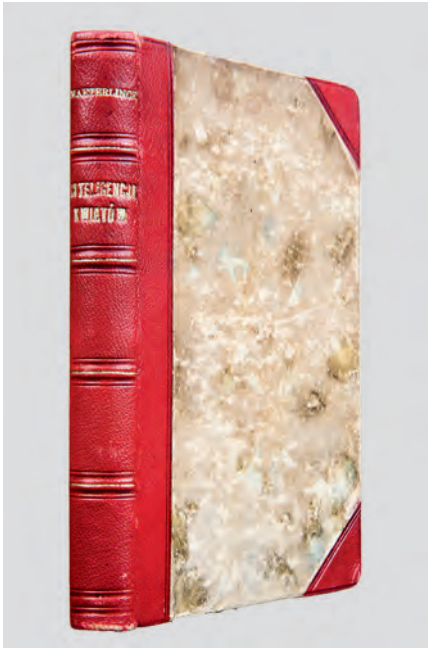
771. Leonardo da Vinci. Pisma wybrane. Wybór, układ, przekład i wstęp Leopolda Staffa. T. 1-2. (w 2 wol.). Warszawa-Kraków 1913. Wydawnictwo J. Mortkowicza, s. XLVIII, 182, tabl. ilustr. 8; [4], 183-436, [14], tabl. ilustr. 8, 20,5 cm, opr. skóra z tłocz. i złoc. 600,-

Egzemplarz z księgozbioru Józefa Zawadzkiego (ekslibris), znanego bibliofila, edytora, redaktora, pisarza, publicysty. Wybór pism Leonarda da Vinci (1452-1519) – jednego z najwybitniejszych artystów epoki renesansu, ozdobiony ilustracjami jego sławnych dzieł. Oprawa: skóra, grzbiet 6 polowy z szyldzikiem z tytulaturą. Na okładzinach tłocz. złota bordiura. Górny brzeg kart złocony. Nieaktualny wpis. Minimalne przetarcia okładek, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

772. Leśmian Bolesław. Łąka. Warszawa-Kraków 1920. Wydawnictwo J. Mortkowicza, s. 192, [4], 18 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. napisami na licu. 120,-

Wydanie 1. Na karcie przedtytułowej odręczna dedykacja Bolesława Leśmiana dla Wincentego Korab-Brzozowskiego: „Wincentemu Brzozowskiemu / z pełną głębokiego / wzruszenia przyjaźnią / Bolesław Leśmian". Tom poezji Bolesława Leśmiana (1877-1937) – poety, prozaika, krytyka literackiego, czołowego przedstawiciela literatury dwudziestolecia międzywojennego. W. Korab-Brzozowski (1877-1941) – poeta, tłumacz, zawiązany z cyganerią krakowską Młodej Polski oraz kręgiem Stanisława Przybyszewskiego. Stan dobry.

773. Lorentowicz Jan. Ziemia polska w pieśni. Antologia. Ułożył i wstępem opatrzył... Z 12 reprodukcyami obrazów artystów polskich. Warszawa-Lublin-Łódź-Kraków

775. M. Maeterlinck. Inteligencja kwiatów.

777. K. Makuszyński. Wiersze zebrane. 1931.

[1913]. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [2], XVI, 527, [1], tabl. ilustr. 12, 19,5 cm, opr. wyd. pł. kremowe z tłocz. i naklejoną ilustracją na licu. 240,-

Antologia poezji ukazująca piękno przyrody ojczystej, poczynając od pierwszych, wyodrębnionych opisów natury stworzonych przez E. Drużbacką (ok. 1693-1765). Opisano m.in. uroki czterech pór roku, gór (Świętokrzyskich, Tatr, Pienin), lasów, Bałtyku. Przedrukowano teksty m.in.: Adama Asnyka, Seweryna Goszczyńskiego, Jana Kasprowicza, Marii Konopnickiej, Adama Mickiewicza, Cypriana Norwida, Wincentego Pola, Juliusza Słowackiego, Kazimierza Tetmajera. **Oprawa wydawnicza wykonana w krakowskim zakładzie introligatorskim Karola Wójcika** (sygnowana ślepym tłokiem): płótno kremowe, na grzbiecie i licu tłoczona tytulatura, na licu naklejona czarno-biała ilustracja, górny brzeg kart złocony. Blok nieco poluzowany, wyklejki nadpęknięte, obca dedykacja, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

774. Łuszczewska Jadwiga. Polska w pieśni. Warszawa 1860. W drukarni Karola Kowalewskiego, s. [4], 371, [1], 21 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. na grzbiecie. 120,-

Tekst w ozdobnych ramkach. Trzy utwory epickie opisujące dzieje Polski w czasach przedpiastowskich. Autorką utworów była Jadwiga Łuszczewska (1834-1908) – poetka, powieściopisarka, improwizatorka, autorka licznych utworów dla dzieci i młodzieży, w tym słynnej „Panienki z okienka". Zaplamienia płótna oprawy, zażółcenia pap., poza tym stan dobry.

775. Maeterlinck Maurycy. Inteligencja kwiatów. Przełożył z oryginału F[ranciszek] Mirandola. Lwów-Poznań 1922. Nakładem Wydawnictwa Polskiego, s. [4], 259, [12], 19,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. na grzbiecie. 150,-

Książka Maurycego Maeterlincka (1862-1949) – belgijskiego poety, pisarza, eseisty, laureata Nagrody Nobla w dziedzinie literatury. „Książka, której przekład podajemy, to obok »Życia pszczół« największe dzieło tego okresu twórczości wielkiego mistrza. Zdumiewające dowody inteligencji

kwiatów, ich niepojęta wprost wynalazczość w zakresie celów gatunku" (z prospektu wydawnictwa). Na końcu wszyty prospekt „Biblioteki Laureatów Nobla". Nieaktualna pieczątka własnościowa. Stan dobry.

776. Makuszyński Kornel. Połów gwiazd. Lwów 1908. Nakładem Księgarni H. Altenberga. Odbito w Drukarni „Słowa Polskiego" we Lwowie, s. 285, [3], 17,5 cm, oryg. okł. brosz. 300,-

Z odręczną dedykacją autora dla Celiny Zawiszyny-Dowgiałło (dat. Warszawa, 1908). Debiutancki tom poetycki Kornela Makuszyńskiego (1884-1953) – poety, powieściopisarza, felietonisty, krytyka literackiego, autora książek dla dzieci i młodzieży. Podpisy własnościowe i pieczątka C. Zawiszyny. Grzbiet wzmocniony paskiem kartonowym. Blok poluzowany. Stan dobry. **Rzadkie.**

777. Makuszyński Kornel. Wiersze zebrane. Warszawa 1931. Nakładem Księgarni F. Hoesicka, s. 335, [1], portret 1, 17,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisem na grzbiecie, górny brzeg kart złoc. 120,-

Tom wierszy Kornela Makuszyńskiego, który powstał z przejrzanych i połączonych przez autora tomów „Połów gwiazd" i „Narodziny serca". Przed tekstem portret autora. Przetarcia oprawy, brak części przedniej wyklejki, wewnątrz stan dobry.

778. Malczewski Antoni. Marya. Powieść ukraińska. Z 8 fotografiami podług rysunku E. M. Andriollego. Wydanie trzecie. Warszawa 1884. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], frontispis, 67, [1], tabl. ilustr. 8, 23,0 cm, opr. wyd. pł. z bogatymi złoc., brzegi kart złoc., ozdobne wyklejki. 240,-

Najsłynniejsza powieść Antoniego Malczewskiego, której osnową stały się tragiczne losy żony Szczęsnego Potockiego, Gertrudy Komorowskiej. Edycja ozdobiona ilustracjami wg rysunków Michała Elwiro Andriollego (1836-1893) – wybitnego rysownika i ilustratora. **Efektowna oprawa wydawnicza** w czerwone płótno z bogatymi złoceniami na grzbiecie i licu. Ekslibrisy własnościowe na wyklejce. Nieaktualna dedykacja. Stan dobry.

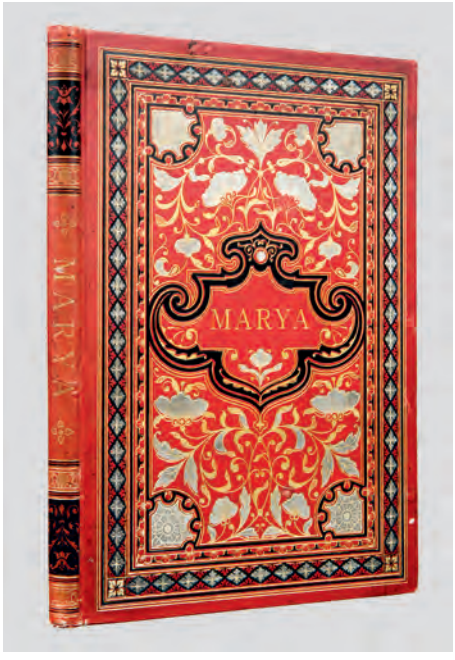
779. Miciński Tadeusz. Dęby Czarnobylskie. Warszawa 1911. Nakładem Księgarni St. Sadowskiego, s. [4], 201, [3], 17,5 cm, opr. wyd. pł. zielone z tłocz. i ilustr. na licu. 90,-

Wydanie 1. Tom pięciu nowel Tadeusza Micińskiego (1873-1918) – pisarza, czołowego poety Młodej Polski, autora powieści mistycznych, prekursora surrealizmu, przyjaciela Stanisława Ignacego Witkiewicza. Tom zawiera utwory: Nauczycielka; Młodzian, dobierający oręża; Nad Bałtykiem; Jaskółka; Dęby Czarnobylskie (nowela nagrodzona na konkursie nowelistycznym „Tygodnika Ilustrowanego"). Oprawa wydawnicza z barwną ilustracją Michała Borucińskiego na licu. Przetarcia płótna i tłoczeń oprawy, wewnątrz stan dobry.

– Adam Mickiewicz –

780. Mickiewicz Adam. Poezye. T. 3. Paryż 1829. U Przedsiębiercy J. Barbezat, s. [4], XII, 178, winietki (drzeworyty), 16,5 cm, opr. z epoki pperg. z dwoma szyldzikami, wyklejki barw., brzegi kart marm. 3600,-

Trzeci tom paryskiej edycji poezji Adama Mickiewicza, stanowiący dalszy ciąg wydania Leonarda Chodźki z 1828 r. Został wydany nakładem J. Barbezata, który uzupełnił edycję Chodźki trzecim tomem zawierającym nowe utwory Mickiewicza wydrukowane w edycji poznańskiej Józefa Muczkowskiego (1828). W tomie następujące utwory: **Konrad Wallenrod, Oda do młodości,** Sen, z Lorda Byrona, Nowy Rok, Panicz i dziewczyna, Wiersz do imionnika Ludwiki Mackiewiczównej, Do Aleksandra Chodźki, Basza, Chór strzelców, Euthanasia, Toasty. Na karcie tytułowej drzeworytowa winietka przedstawiająca złamaną kolumnę, tarczę i otwartą księgę – na nich wyryte 28 nazwisk polskich bohaterów i ważne osobistości, obok sztandary, szabla, lutnia i gałązka lauru. Szyldziki oprawy nieco

778. M. Malczewski. Marya. 1884.

779. T. Miciński. Dęby Czarnobylskie. 1911.

wypłowiałe, niewielkie ubytki kartonu oprawy, na kartach miejscami drobne zabrudzenia, stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz tablica XXXI)

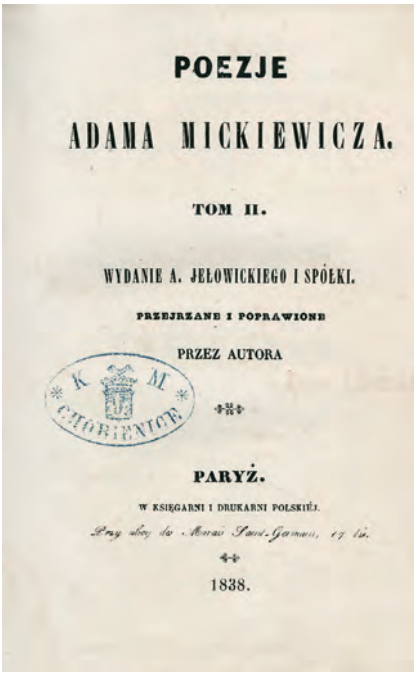
781. Mickiewicz Adam. Dziadów część trzecia. Wydanie drugie nakładem Alexandra Jełowickiego ozdobione popiersiem autora. Paryż 1833. W Drukarni A. Pinard, s. 287, [1], **portr. 1 (staloryt),** 17 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. na grzbiecie. 3000,-

Na wyklejce etykieta z napisem na czarnym tle: **„Ta co nie zginęła. Książka niezwykła wydobyta z ruin zniszczonej stolicy Polski Warszawy w wiekopomnym powstaniu Polaków 1944".** Pierwodruk III części „Dziadów" ukazał się w IV tomie paryskiej edycji „Poezji". Oferowane drugie wydanie jest de facto pierwszym wydaniem tytułowym. Książka ukazała się w nakładzie 2000 egzemplarzy. Na końcu dołączono **wiersz „Do Matki Polki", który „jest właściwie pierwodrukiem autorskim,** poprawniejszym od poprzedzających go druków w czasopismach" (Semkowicz). W „Dziadach część trzecia" Mickiewicz osiągnął wyżyny swojej poezji, zmieniając się z liryka z „Ballad i romansów" w epika nieszczęścia narodowego (przemiana Gustawa w Konrada w więziennej celi), „malując najżywszymi farbami okrucieństwa moskiewskie w Wilnie przez wszetecznego Nowosilcowa i Bajkowa wyrządzane, pędzenie na Sybir, rozpustę i podstępy Petersburga..." (J.U. Niemcewicz). Autor zadedykował dzieło pamięci współwygnańców „za miłość ku Ojczyźnie prześladowanym, s tęsknoty ku Ojczyźnie zmarłym w Archangielu, na Moskwie, w Petersburgu, narodowej sprawy męczennikom". Dzieło Mickiewicza przyjęte zostało przez rodaków z zachwytem i wzruszeniem. B. Zaleski pisał: „**Na klęczkach czytam poemat. „Dziady" będą naszą prawdziwą epopeją".** Na kartach ślady zaplamienia i zawilgocenia, miejscami pęknięcia papieru. Stan ogólny dobry.

782. Mickiewicz Adam. Pan Tadeusz czyli ostatni zajazd na Litwie. Historja szlachecka z r. 1811 i 1812, we dwunastu księgach wierszem. T. 1-2 (w 1 wol.). Wydanie Aleksandra Jełowickiego z popiersiem autora. Paryż 1834. W Typografji A. Pinard,

781. A. Mickiewicz. Dziadów część trzecia. 1833.

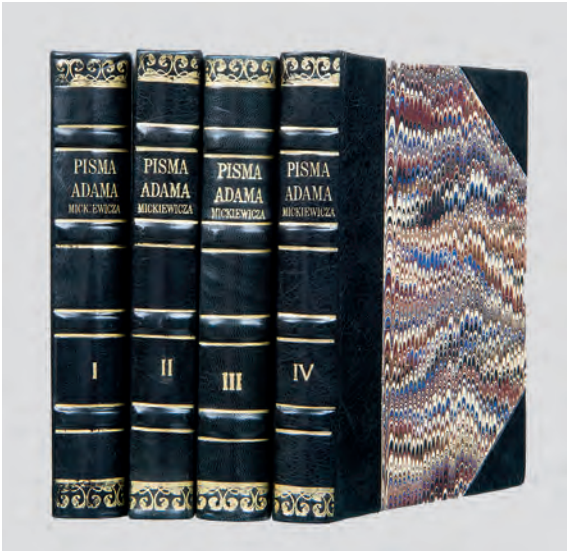
783. A. Mickiewicz. Poezje. 1838.

s. 253, [3], **portret 1 (staloryt Antoniego Oleszczyńskiego)**; 300, [4], **winietki (drzeworyty, w tym portret Napoleona),** 17,5 cm, opr. z epoki pł. z tyt. na grzbiecie. 6000,-

Wydanie 1. Praca nad dziełem trwała prawie dwa lata, w połowie lutego 1834 r. gotowy już rękopis został odczytany przez Mickiewicza przyjaciołom. W czerwcu 1834 r. „Pan Tadeusz" ukazał się drukiem nakładem emigracyjnego księgarza Aleksandra Jełowickiego (sprzedaż księgarska rozpoczęła się dopiero 10 sierpnia). Podobnie, jak przy większości emigracyjnych dzieł Mickiewicza część egzemplarzy „Pana Tadeusza" została potajemnie przerzucona do kraju, głównie przez Kraków. **„Nieraz ten, co ją przewoził, lub tylko co ją posiadał, szedł do więzienia lub na wygnanie;** ale i tam nawet do głębi Rosji i dalej, iście cudownym sposobem dolatywały te kartki od braci znad Sekwany" (L. Gadon). Przed kartą tytułową portret Mickiewicza wg medalionu Davida d'Angers, wykonany w stalorycie przez Antoniego Oleszczyńskiego. Na karcie przedtyt. dedykacja z 1862 r. Przybrudzenia i przetarcia pł. opr., Zaplamienie zewnętrznego, prawego marginesu częściowo zachodzące na tekst w całości bloku (prawdopodobnie po zalaniu atramentem), liczne rdzawe plamki, dwie ostatnie karty luzem. **Jedno z najważniejszych dzieł literatury polskiej.**
(Patrz tablica XXXI)

783. Mickiewicz Adam. Poezje. Wydanie A. Jełowickiego i Spółki, przejrzane i poprawione przez autora. Tom II. Paryż 1838. W Księgarni i Drukarni Polskiej, s. [2], 207, [1], finaliki (drzeworyty), 17 cm, opr. z epoki, płsk. 2800,-

Edycja w nakładzie 500 egzemplarzy. W 1837 r. Aleksander Jełowicki zaproponował Mickiewiczowi wydanie nowej, ośmiotomowej edycji poezji. W zapasie wydawca miał egzemplarze z poprzednich wydań (tomy 4-8), brakowało jedynie trzech pierwszych tomów. Mickiewicz zezwolił na ich wydrukowanie. W lutym 1838 r. ukazała się nowa, „przejrzana i poprawiona" edycja poezji. Oferowany tom drugi oraz pierwszy i trzeci zostały na nowo przedrukowane i poprawione przez autora. Tom czwarty powstał z drugiego wydania trzeciej części „Dziadów", zmieniono w nim kartę tytułową i kartę ze spisem treści na końcu. Na kolejne tomy złożyły się dwie części „Pana Tadeusza" (t. 5 i 6), „Giaur" (t. 7), i ósmy

784. A. Mickiewicz. Pisma. 1844.

785. Korespondencja Mickiewicza.

tom „Poezji" z 1836 r. We wszystkich tomach zmieniono karty tytułowe, w ósmym tomie usunięto przedmowę Jełowickiego. **Tom drugi zawiera „Konrada Wallenroda" oraz „Grażynę".** O rzadkości tej edycji świadczy fakt, iż „w poważniejszych nawet bibliotekach spotyka się zeń tylko pewne tomy. Najczęściej brak trzech lub czterech tomów początkowych" (A. Semkowicz). Opr.: brązowy płsk z tłocz. i złoc., na licach pap. marm. Pieczątki własnościowe m.in. **heraldyczna Konstancji Mielżyńskiej, dziedziczki majątku Chobienice.** Grzbiet oprawy reperowany, zagniecenia części kart, zaplamienia i przebarwienia, dopiski i podkreślenia ołówkiem, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

784. Mickiewicz Adam. Pisma... na nowo przejrzane, dopełnione i za zezwoleniem jego w tem siódmem s kolei wydaniu do druku podane. T. 1-4 (w 4 wol.). Paryż 1844. W Drukarni Bourgogne et Martinet, s. XVI, 395, [5]; [4], 318, [2]; [6], 426, [5]; XVI, 308, [2], 15 cm, jednolita opr. współcz. płsk ze złoc. 4800,-

Tzw. „profesorska" edycja pism Adama Mickiewicza wydana w nakładzie 1500 egzemplarzy. Jest to ostatnie zbiorowe wydanie utworów Adama Mickiewicza opublikowane za życia poety nakładem Eustachego Januszkiewicza. „Wydaniem tym pożegnał Mickiewicz poezję, dał je jako pamiątkę i świadectwo przeszłości. Pozostało ono też naprawdę pamiątką i pożegnaniem, jest bowiem ostatnim zbiorowym wydaniem dzieła, za życia poety dokonanym. […] Jest ono zatem wydaniem ostatecznym, na którym uczeni starają się oprzeć i ustalić autentyczne brzmienie tekstu. **Z tego powodu w wielkiej jest wadze i poszanowaniu, nazywają je powszechnie »profesorskim«"** (Aleksander Semkowicz). Na końcu pierwodruk wiersza „Czyn. Na notę pieśni Beranżera: Jeunes enfants". W tomie pierwszym uzupełniony narożnik karty przedtytułowej, pierwsza karta „Pana Tadeusza" podklejona z uzupełnieniami, brak kart ze stronami 7-10, w tomie trzecim obszerne ślady zalania, na kartach zaplamienia i charakterystyczne zażółcenia (miejscami intensywne).

785. [Mickiewicz Adam]. Korespondencja Adama Mickiewicza. Tom 1-2. Paryż 1870-1872. Księgarnia Luxemburgska, s. [4], VII, [1], 383, [4], **tabl. ryc. 1 (staloryt A. Oleszczyńskiego)**, faksymile listów 3 (rozkł.); VI, [2], 292, 21,5 cm, współopr., opr. z epoki płsk ze złoc. 600,-

Wydanie 1. Egzemplarz z wileńskiego księgozbioru Teresy Plater-Zyberk (pieczątka). Pierwsze wydanie korespondencji Adama Mickiewicza, opracowane i wydane przez syna Poety, Władysława Mickiewicza. Tom pierwszy zawiera listy Wieszcza z lat 1821-1855 pisane do rodziny i przyjaciół. Wśród

786. A. Mickiewicz. Poezje. 1886.

787. A. Mickiewicz. Dziady. 1896.

adresatów listów znajdują się m.in.: Aleksander Chodźko, ks. Adam Czartoryski, Ignacy Domejko, Stefan Garczyński, Seweryn Goszczyński, Joachim Lelewel, Franciszek Malewski, Celina Mickiewiczowa, Maria Mickiewiczówna, Antoni Edward Odyniec, Władysław Plater, Maria Szymanowska, Andrzej Towiański, Tomasz Zan. Na stronach 341-383 znajduje się pierwsza próba bibliografii twórczości Adama Mickiewicza pt.: „Opis bibliograficzny wydań dzieł Adama Mickiewicza". Tom drugi zawiera listy pisane do Adama Mickiewicza. Na tablicy staloryt Antoniego Oleszczyńskiego przedstawiający pierwszy na ziemiach polskich pomnik Adama Mickiewicza, odsłonięty w Poznaniu 7 maja 1859 r., zaprojektowany przez rzeźbiarza Władysława Oleszczyńskiego. Nieaktualne zapiski i nalepki własnościowe, stan dobry.

786. Mickiewicz Adam. Poezje. Wydanie zupełne w 4. tomach. T. 1-4 (w 2 wol.). Lwów 1886. Księgarnia Polska, s. [4], 403, [9]; 303, [4]; 314, [4]; 311, [9], 15,5 cm, opr. wyd. w 2 wol., pł. czerwone ze złoc. i tłocz., brzegi kart marm. 360,-

Zbiorowa edycja poezji Adama Mickiewicza. Tom pierwszy zawiera w całości „Pana Tadeusza", tom drugi zawiera: Sonety; Sonety krymskie; Ballady i romanse; Tłumaczenia; Wiersze różne, tom trzeci zawiera m.in.: Grażyna; Konrad Wallenrod; Wiersze; Powiastki i bajki, w tomie czwartym przedrukowano wszystkie części „Dziadów". Oprawa wydawnicza w 2 woluminy: płótno czerwone, na grzbiecie złocona tytulatura i numeracja tomu, na obu okładkach nazwisko autora i bogate zdobienia tłoczone na czarno, brzegi kart marmurkowane. Przetarcia płótna na krawędziach, bloki poluzowane, kilka składek luzem, poza tym stan dobry.

787. Mickiewicz Adam. Dziady. Część I, II i IV. Z ilustracjami Cz. B. Jankowskiego. Lwów [po 1896]. Nakł. Księgarni H. Altenberga, s. [4], 106, [2], tabl. ilustr. 6, 37 cm, opr. wyd. ppł. ze złoc. i dekor. na licu. 240,-

Wielkoformatowe wydanie ozdobne „Dziadów" A. Mickiewicza. Dzieło ilustrowane rysunkami Czesława B. Jankowskiego (1862-1941), malarza, ucznia W. Gersona i M.E. Andriollego. **Oprawa wydawnicza** w półpłótno, na licu tytulatura oraz złocony wizerunek A. Mickiewicza (odwzorowany wg dagerotypowego portretu wykonanego w 1842 r.), zdobienia liniami i wicią roślinną, na grzbiecie tytulatura. Brak 11 heliograwiur. Blok poluzowany, niewielkie przybrudzenia opr. i zagniecenia marginesów. Stan ogólny dobry.

788. A. Mickiewicz. Dzieła prozą. 1933-1934.

789. A. Mickiewicz. Pisma poetyckie. 1937.

788. Mickiewicz Adam. Dzieła prozą. Wydał Tadeusz Pini. Wydanie zupełne, z portretami i podobiznami autografów poety. T. 1-5 (w 3 wol.). Nowogródek 1933-1934. Nakładem Komitetu Mickiewiczowskiego, s. [4], 319, tabl. ilustr. 2, faksymile 1 (rozkł.); [4], 256, tabl. ilustr. 9, faksymile 1 (rozkł.); [4], 207, tabl. ilustr. 6, faksymile 1 (rozkł.); [4], 330, tabl. ilustr. 1; [4], 173, tabl. ilustr. 1, 25 cm, opr. płsk z tłocz. i złoc. 450,-

Pięciotomowa edycja dzieł prozą Adama Mickiewicza. Tom pierwszy zawiera prace literackie, pisma polityczne i historyczne, tomy 2-3 zawierają listy i przemówienia, tomy 4-5 przedruk wykładów o literaturach słowiańskich. Drukowano na papierze fabryki papieru „Lignoza". **Oprawa sygnowana suchym tłokiem: „Introligator Sp. z o.o. Kraków, Zwierzyniecka 20".** Stan bardzo dobry. **Ładny komplet.**

789. Mickiewicz Adam. Pisma poetyckie. T. 1-4 (4 wol.). Warszawa 1937. Wydawnictwo J. Przeworskiego, portret, s. XVIII, 396; 362, [3]; 302, [3]; 359, [1], 20,5 cm, oryg. opr. wyd., pł. 450,-

Edycja zbiorowa utworów Adama Mickiewicza. T. 1: Ballady i romanse, sonety, Sonety krymskie, wiersze różne; t. 2: Żywila, Grażyna, Konrad Wallenrod, Giaur, Księgi narodu polskiego i pielgrzymstwa polskiego, Fragmenty dramatyczne; t. 3: Dziady; t. 4: Pan Tadeusz. Opr.: granatowe pł., na licach tłocz. popiersie Mickiewicza oraz tłocz. i złoc. tytulatura. Stan bardzo dobry. **Ładny komplet.**

790. Miłosz Czesław. abecadło miłosza. Kraków 1997. Wydawnictwo Literackie, s. 274, [2], ilustr. w tekście, 20,5 cm, opr. wyd. brosz. 180,-

Na stronie przedtytułowej autograf autora z 6 lipca 1997 r. Książka zawiera szkice powstałe w latach 1996–1997 (jej kontynuacja pt. „Inne abecadło", obejmująca szkice z lat 1997–1998, wydana została w 1998 r.). „Abecadło" to księga opowieści i pouczających przykładów o ludziach i czasach dwudziestego wieku: Wilno-Warszawa-Paryż-Waszyngton-Berkeley. To elementarz życiowych nauk. To osobiste wyznania i gawędy – pisarza, filozofa, moralisty. Mówiąc trochę żartobliwie – to abecadło mądrości" (fragment tekstu wydawców). Projekt okładki i ilustracje Andrzeja Dudzińskiego. Stan bardzo dobry.

791. Morstin Ludwik Hieronim. Chwasty kwitnące na rodzajnem polu. Poezye. Kraków 1909. Nakładem autora. L. Anczyc, s. 72, [1], 18,5 cm, opr. z epoki, pł. 120,-

Odbito w nakładzie 500 egzemplarzy. Tomik poezji Ludwika Hieronima Morstina (1886-1966), poety, literata, przedwojennego wojskowego i dyplomaty. Opr.: zielone pł., na licu tłocz., złoc. i barw. tytulatura i ozdobniki. Na przedniej wyklejce dawny wpis dedykacyjny. Stan bardzo dobry.

792. Mrongowiusz Krzysztof Celestyn. Dokładny słownik polsko-niemiecki krytycznie wypracowany / Ausführliches polnisch-deutsches Wörterbuch kritisch bearbeitet. Königsberg in Preussen (Królewiec) 1835. Im Verlage der Gebrüder Bornträger, s. XIII, [3], 670, [2], 25,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc., brzegi kart barwione. 400,-

Druk dwuszpaltowy. Obszerny słownik polsko-niemiecki opracowany przez Krzysztofa Celestyna Mrongowiusza (1764-1855) – językoznawcę, tłumacza, **obrońcę polskości w zaborze pruskim**. Mrongowiusz był jedynym gdańszczaninem należącym do Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Warszawie. Pozostawił po sobie ponad tysiąc cennych książek, które przeszły w posiadanie Biblioteki Miejskiej w Gdańsku. Tom dedykowany w druku przez autora hr. Edwardowi Raczyńskiemu. W 1837 roku ukazał się słownik niemiecko-polski. Oprawa po konserwacji, stan dobry.

793. Naruszewicz Adam. Poezye. Z popiersiem autora. Wydanie nowe Jana Nepomucena Bobrowicza. T. 1-3 (w 1 wol.). Lipsk 1835. Breitkopf et Haertel, s. 224, **portret 1 (litografia);** 252; 224, 14,5 cm, opr. późniejsza, płsk. 320-

„Poezje" nadwornego historyka i poety Adama Naruszewicza (1733-1796) zawierają m.in.: T. 1: Bajki; Satyry; Sielanki. T. 2: Oda do księcia Augusta Czartoryskiego; Oda do Stanisława Augusta; Oda na sanie księżnej Izabelli Czartoryskiej; Powązki, folwark księżnej Izabelli Czartoryskiej. T. 3: Oda do Franciszka Branickiego. Na początku tomu pierwszego litografowany portret Adama Naruszewicza. Opr.: zielony płsk, na grzbiecie tłocz. i złoc., na licach pap. marm. Stan dobry.

794. Niemcewicz Julian Ursyn. Dzieła. T. I-V (w 5 wol.). Wydawnictwa Kazimierza Bartoszewicza. (T. XVII-XXI). Kraków 1883-1886. Nakładem K. Bartoszewicza, s. [6], 244, [3]; [8], 276, [1]; [8], 299, [1]; 236, [3]; [4], 341, [3], 15,5 cm, opr. jednolita z epoki płsk z tłocz., brzegi kart prószone. 450,-

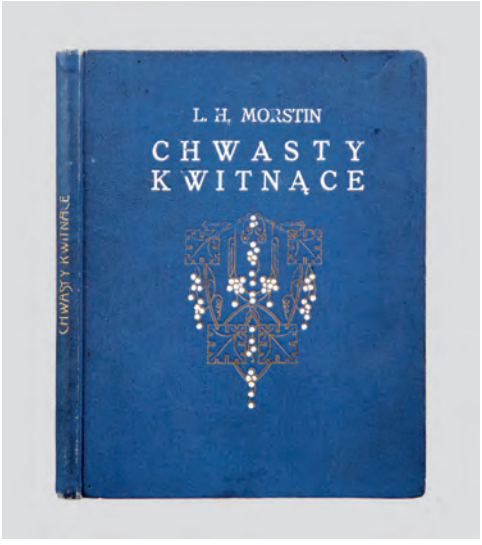
Zbiorowa edycja dzieł literackich Juliana Ursyna Niemcewicza. Tomy zawierają m.in.: Powieści poetyczne; Różne wiersze; Powrót posła, Pan Nowina czyli Dom pocztowy, Jan Kochanowski w Czarnym lesie; Kazimierz Wielki; Jadwiga, królowa polska; Lejbe i Sióra; Bajki; Jan z Tęczyna. Drobne przetarcia skóry na krawędziach, w tomie 4 brak karty tytułowej i przedtytułowej (zachowana przednia okładka broszurowa), poza tym stan dobry. **Ładny komplet.**

795. Niemcewicz Julian Ursyn. Pism różnych wierszem i prozą. Tom 2 (z dwóch). Warszawa 1805. W Drukarni przy Nowolipiu, s. 432, 19,5 cm, opr. płsk z tłocz. i złoc. 360,-

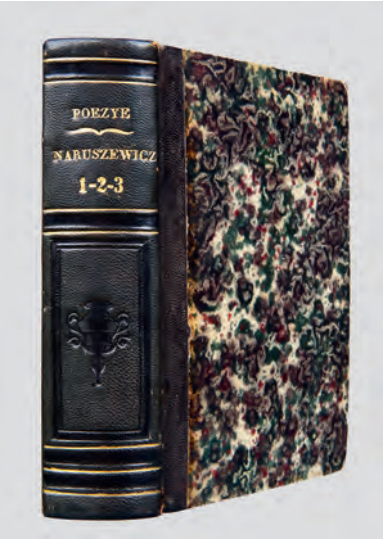
Zbiór utworów Juliana Ursyna Niemcewicza (1758-1841), pisarza, historyka, tłumacza, jednej z najważniejszych postaci polskiej kultury i polityki przełomu XVIII i XIX w. W oferowanym tomie drugim: tłumaczenie dramatu Racine'a „Atalia", **„Powrót Posła"**, bajki oraz krótsze utwory prozatorskie i tłumaczenia. Otarcia opr. niewielkie zażółcenia papieru, poza tym stan bardzo dobry.

796. Norwid Cyprian Kamil. Zwolon. (Monologia). Poznan 1851. Drukowano i w Komisie u W. Stefańskiego, s. [8], 51, [1], 23 cm, opr. kart. 1200,-

Wydanie 1. Z kolekcji Juliusza Wiktora Gomulickiego (1909-2006), jednego z najwybitniejszych znawców twórczości Norwida i edytora jego dzieł, varsavianisty (ekslibris, pieczątki). Książka stanowiła podarunek od prof. Stanisława Pigonia (adnotacja odręczna JWG z 1966 r.). Dramat Cypriana Kamila Norwida oparty na wydarzeniach 1848 r. dedykowany w druku „Na dochód trzeciej Emigracji

791. L. H. Morstin. Chwasty kwitnące. 1909.

793. A. Naruszewicz. Poezye. 1835.

794. J. U. Niemcewicz. Dzieła. 1883-1886.

795. J. U. Niemcewicz. Pisma. 1805.

Polskiej roku 1848". Stanisław Pigoń (1885-1968) – historyk literatury, profesor Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie i Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jedna składka luzem, liczne rdzawe plamki. Stan ogólny dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica XXXI)

797. Odyniec Antoni Edward. Tłómaczenia. Wydanie trzecie T. 1-2 (w dwóch wol.). Warszawa 1897. Warszawa – Nakład Gebethnera i Wolffa, Kraków – G. Gebethner i Spółka, s. [4], 493, [1]; [4], 559, [1], 18,5 cm, opr. jednolita z epoki ppł. ze złoc. napisami na grzbiecie. 280,-

Zbiór dzieł należących do kanonu literatury światowej w tłumaczeniu Antoniego Edwarda Odyńca (1804-1885) – poety, pamiętnikarza, przyjaciela Adama Mickiewicza. Tom pierwszy zawiera przekład poematów „Dziewica z jeziora" i „Pieśń ostatniego Minstrela" Waltera Scotta oraz przekłady ballad i baśni. T. 2: Korsarz, Narzeczona z Abydos, Mazepa oraz Niebo i ziemia – Lorda Byrona, Czciciele ognia oraz Peri i raj – Tomasa Moora, Dziewica Orleańska F. Szyllera. Na wyklejce nalepka: „St. Sadowski. Księgarnia i Skład Nut. Warsz. Marszałk. 115". Odręczna ded. z 1905 r. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

798. Orzeszkowa Eliza. Pamiętnik Wacławy. Ze wspomnień młodej panny. Cz. 1-2 (w 2 wol.). (Pisma Elizy Orzeszkowej. Wydanie zbiorowe. Tom XV-XVI). Warszawa [i in.] 1913. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 431; [4], 357, 19,5 cm, opr. jednolita z epoki płsk ze złoc., brzegi kart prószone. 450,-

Egzemplarz z księgozbioru Władysława Michaeli (pieczątki, superekslibris inicjałowy W.M. na grzbiecie). Jedna z pierwszych powieści obyczajowych Elizy Orzeszkowej (1841-1910) – wybitnej pisarki polskiej epoki pozytywizmu. Bohaterką powieści jest tytułowa Wacława, owoc mezaliansu profesora Politechniki i arystokratki. Powieść przyniosła autorce sławę i została wysoko oceniona przez ówczesną krytykę. **Oprawa jednolita z epoki**: półskórek brązowy, na grzbiecie złocona tytulatura i numeracja tomu, brzegi kart prószone. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

799. Orzeszkowa Eliza. Złote myśli. Zebrała Janina Zarembianka. Warszawa 1903. Nakładem księgarni M. Borkowskiego, s. 183, [1], 18,5 cm, opr. wyd. ppł. z tytułem i portretem na licu. 100,-

Zbiór najbardziej znanych i ważkich sentencji, przypowieści i cytatów wybranych z utworów Elizy Orzeszkowej. Zbiór podzielony na działy tematyczne, m.in. Praca i obowiązek; Miłość, mężczyzna i kobieta; Piękno, sztuka; Społeczeństwo. Miejscami nieliczne plamki. Stan dobry.

800. Pilars de Pilar Władysław. Tragedja. Warszawa [1927]. Nakład autora. Odbito w drukarni „Rola" Jana Buriana, s. 259, [5], portret 1, ilustr. w tekście (całostronicowe), 29 cm, opr. z epoki, pł., futerał ochronny. 240,-

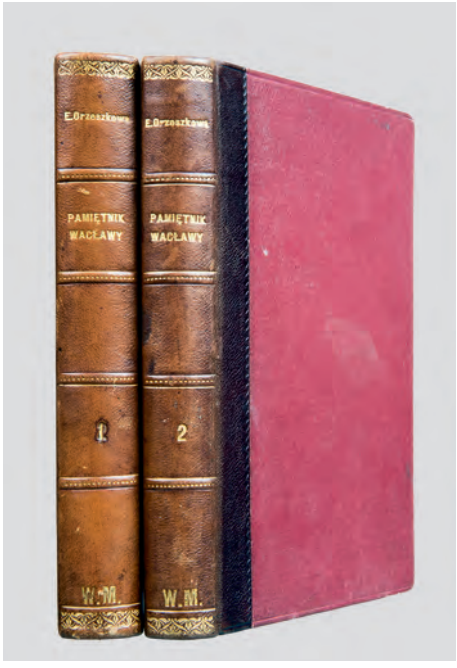
Pięknie wydane **dzieło poświęcone Napoleonowi Bonaparte** napisane przez Władysława Pilars de Pilar (1874-1952), poetę, historyka literatury, profesora Uniwersytetu Warszawskiego. Autorem ilustracji był Zygmunt Grabowski (1891-1939), malarz, legionista, autor licznych portretów Józefa Piłsudskiego oraz prac o tematyce legionowej. Opr.: czerwone pł. z tłocz. i złoc., na wyklejkach opalizująca mora. Zachowana przednia okł. brosz. Futerał ochronny kartonowy. Stan bardzo dobry.

801. Płomienie i zgliszcza. Księga zbiorowa. Przełożył z żydowskiego Saul Wagman. Przedmową zaopatrzył dr M[aurycy] Kanfer. Warszawa 1925. Nakładem Wydawnictwa „Safrus", s. XII, 228, [3], 23 cm, opr. współcz. pł. ze złoc. napisem na licu i grzbiecie. 90,-

Zbiór 11 nowel napisanych przez pisarzy żydowskich (Z.I. Onojchi, Z. Segałowicz, J.M. Weisenberg, Jojne Rozenfeld, Joel Mastbojm, Dawid Fryszman, I.L. Perec, Efroim Kaganowski, H.D. Nomberg, Szalom Asz, L. Szapiro). Każdy utwór poprzedzony winietką tytułową, których autorami byli cenieni artyści żydowscy: J. Tykociński, Maurycy Apfelbaum, J. Seidenbeutel, J. Lichtenstein, Adam Herszaft i M. Weintraub; okładka projektu J. Tykocińskiego. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Na kartach miejscami drobne zaplamienia i zażółcenia, poza tym stan dobry.

802. Pol Wincenty. Powódź. Dramat w trzech aktach wierszem napisany. Poznań 1868. Nakładem Księgarni Jana Konstantego Żupańskiego, s. [4], 147, [5], 22 cm, opr. z epoki ppł. ze złoc. napisami. 90,-

Wydanie 1 całościowe. Egzemplarz z biblioteki Turnów w Objezierzu (pieczątki, podpis Hipolita Turno). Dramat Wincentego Pola (1807-1872) – poety, geografa, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego. „Rzecz dzieje się w połowie panowania Stanisława Augusta w Pińszczyźnie, w czasie dorocznej powodzi, która cały kraj zalewa". Przetarcia płótna na krawędziach, poza tym stan dobry.

798. E. Orzeszkowa. Pamiętnik Wacławy. 1913.

799. E. Orzeszkowa. Złote myśli. 1903.

803. Pope Aleksander. Wybór poezyi wierszem z angielskiego przełożonych przez Ludwika Kamińskiego. Warszawa 1822. Nakładem Zawadzkiego i Węckiego, **karta tyt. (akwaforta)**, s. [6], XXXII, 193, [3], **portret 1 (litografia), tabl. ryc. 1 (akwaforta)**, 17,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. 180,-

Wybór poezji Aleksandra Pope'a (1688-1744) – najwybitniejszego angielskiego poety epoki Oświecenia. Książka ozdobiona litografowaną kartą tytułową, portretem poety oraz ryciną wg kompozycji autora. Nieaktualny wpis własnościowy. Niewielkie otarcia oprawy, tablica z portretem zdublowana na kartonie, poza tym stan dobry.

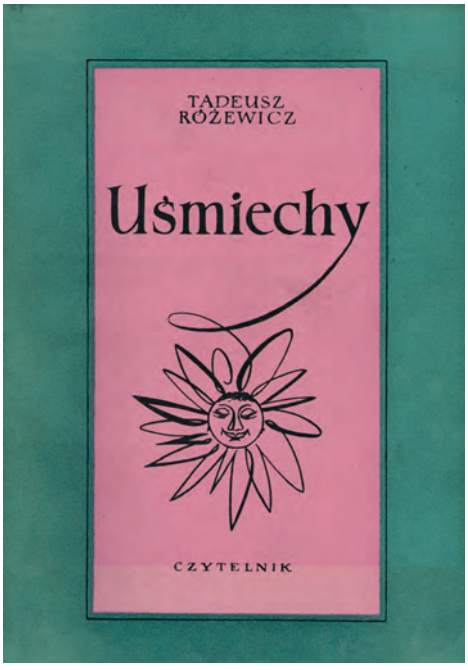
804. Potocki Antoni. Polska literatura współczesna. Cz. 1-2 (w 1 wol.). Warszawa 1911. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 343, [1]; [4], 437, [3], tabele 2 (w tym 1 rozkł.), 22 cm, opr. płsk z tłocz. i ze złoc. napisami na grzbiecie. 180,-

Wydanie 1. Główne dzieło literackie w dorobku Antoniego Potockiego (1867-1939) – krytyka i publicysty. Część pierwsza nosi podtytuł „Kult zbiorowości 1860-1890", część druga „Kult jednostki 1890-1910". W pracy Potocki posłużył się nowatorskimi pojęciami socjologiczno-literackimi, uzasadnił przełom modernistyczny w literaturze zmianą funkcji społecznej inteligencji, a także przyjął koncepcję podziału literatury na dziesięciolecia odpowiadające dominacji kolejnych pokoleń literackich. Nieaktualne wpisy własnościowe, ślady wycieranych pieczęci. Niewielkie otarcia oprawy, poza tym stan bardzo dobry.

805. Potocki Wacław. Wojna chocimska, poemat w 10 częściach. Merkuryusz nowy. Pełna. Peryody. Wiersze drobne (Biblioteka Najcelniejszych Utworów Literatury Europejskiej. Literatura Polska). Warszawa 1880. Nakład i druk S. Lewentala, s. XXVIII, [3], 32-458, XXVI, 19,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. 120,-

WYBÓR POEZYI
Alexandra Popa
wierszem z angielskiego przełożonych
przez
Ludwika Kamińskiego
w Warszawie
Nakładem Zawadzkiego i Węckiego
uprzywilejowanych Księgarzy i Drukarzy
Dworu Króle Polsk.
1822

803. A. Pope. Wybór poezyi. 1822.

TADEUSZ
RÓŻEWICZ
Uśmiechy
CZYTELNIK

807. T. Różewicz. Uśmiechy. 1955.

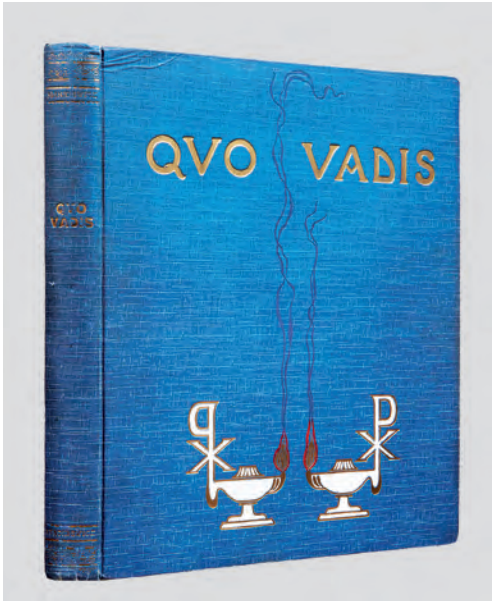
Tom utworów literackich Wacława Potockiego (1621-1696) – podstarościego bieckiego i podczaszego krakowskiego, wybitnego twórcy doby baroku, satyryka, moralisty, uważanego przez Aleksandra Brücknera za najoryginalniejszego i najbardziej narodowego poetę dawnej Polski. Główną część tomu zajmuje „Wojna chocimska", najważniejszy epicki utwór poety i najwybitniejsza epopeja staropolska, opowiadająca **o zwycięstwie nad Turkami odniesionym w 1621 r. pod Chocimiem**. Jest ona rymowaną przeróbką dziennika Jakuba Sobieskiego uzupełnioną o osobiste dygresje i wywody autora. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Otarcia oprawy, ślad starego zawilgocenia na początkowych kartach, stan dobry.

806. [Przesmycki Zenon]. Zeyer Julius. Wybór pism. Układ i tłomaczenie Miriama (Zenona Przesmyckiego). T. 1-2 (2 wol.). Warszawa [1901]. Nakład i druk S. Lewentala, s. XIII, 472, [2]; 439, [2], 21,5 cm, opr. współcz., pł. 180,-

Z odręczną dedykacją wydawcy Zenona Przesmyckiego „Miriama" dla Adolfa Černý'ego. Dzieła wybrane Juliusa Zeyera (1841-1901), czeskiego modernistycznego poety, prozaika i dramatopisarza. Tłumaczenie i opracowanie Zenona Przesmyckiego „Miriama" (1861-1944), poety, tłumacza, krytyka literackiego i artystycznego okresu Młodej Polski. Adolf Černý (1864-1952), czeski uczony, slawista, poeta i publicysta. Opr.: zielone pł. Na grzbiecie złoc. tytulatura. Zachowane oryg. okł. brosz. Stan bardzo dobry.

807. Różewicz Tadeusz. Uśmiechy (Biblioteka Satyry). Ilustrował Jerzy Tchórzewski. Warszawa 1955. Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik", s. 149, [3], ilustr. w tekście, 23,5 cm, oryg. okł. brosz. wg proj. Andrzeja Radziejowskiego. 100,-

Wydanie 1. Zbiór wierszy, fraszek i humoresek Tadeusza Różewicza (1921-2014) – poety, prozaika, dramatopisarza, autora scenariuszy filmowych. **Ilustracje w tekście Jerzego Tchórzewskiego**, okładka projektu Andrzeja Radziejowskiego. Niewielkie naddarcia i ubytki grzbietu okładki, poza tym stan dobry.

809. H. Sienkiewicz. Quo vadis. 1910.

NOWY
GABINET POWIEŚCI
Seweryna Zenona
SIERPIŃSKIEGO.

I.

W WARSZAWIE,
NAKŁADEM AUTORA.
W DRUKARNI JULIANA KACZANOWSKIEGO
przy ulicy Miodowej № 493 w pałacu Raca.
1840.

811. S. Sierpiński. Nowy gabinet. 1840.

808. Sienkiewicz Henryk. Na marne. Szkic powieściowy. Warszawa 1876. Nakładem Redakcyi Przeglądu Tygodniowego, s. 244, 18 cm, opr. z epoki pł. z tłocz. i złoc. napisami, brzegi kart barwione. 300,-

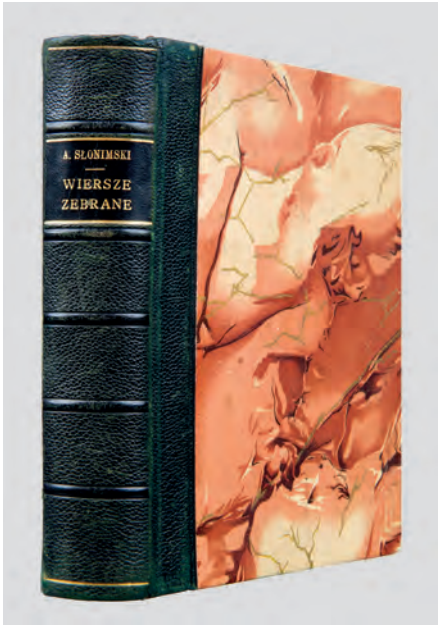
Wydanie 1 książkowe. Pierwsza powieść Henryka Sienkiewicza drukowana odcinkami w warszawskim „Wieńcu" w 1872 roku. Powieść powstała między rokiem 1869 a 1872 w Bielicach, gdzie Sienkiewicz przebywał jako guwerner u ks. Woronieckich oraz w Warszawie. Starając się o druk powieści Sienkiewicz wysłał rękopis Józefowi Ignacemu Kraszewskiemu, który wystawił mu przychylną opinię. **Oprawa wykonana we lwowskim zakładzie introligatorskim Aleksandra Getritza** (sygnowana nalepką). Niewielkie przetarcia płótna na krawędziach, brak połowy tylnej wyklejki, poza tym stan dobry.

809. Sienkiewicz Henryk. Quo vadis. Z dwudziestoma heliograwurami według obrazów Piotra Stachiewicza. Wydanie drugie. Warszawa-Kraków 1910. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 218, tabl. ilustr. 20 (heliograwiury), 31 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. i tłocz., górny brzeg kart złoc., zach. oryg. okł. kart. 450,-

Piękna edycja powieści historycznej Henryka Sienkiewicza, której akcję autor umiejscowił w starożytnym Rzymie w końcowych latach panowania cesarza Nerona. Edycja ozdobiona 20 ilustracjami Piotra Stachiewicza (1858-1938) – wybitnego malarza i ilustratora. Cykl ten należy do najsłynniejszych w dorobku artysty. **Oprawa wydawnicza** wykonana w introligatorni **Jana Franciszka Pugeta w Warszawie** (sygnowana ślepym tłokiem): płótno, na grzbiecie złocona tytulatura, na licu złocony tytuł, górny brzeg kart złocony, zachowane okładki broszurowe. Stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**

810. Sienkiewicz Henryk. Rodzina Połanieckich. Powieść. T. 1-3 (w 3 wol.). Warszawa 1895. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. 322; 378; 499, 18 cm, opr. jednolita z epoki płsk ze złoc. napisami na grzbiecie. 800,-

Wydanie 1 książkowe. Jedna z najgłośniejszych powieści obyczajowych w dorobku Henryka Sienkiewicza (1846-1916). **Oprawa jednolita z epoki**: półskórek brązowy ze złoconymi napisami na grzbiecie. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Otarcia skóry oprawy, na kartach miejscami zaplamienia i zabrudzenia, kilka składek luzem, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

812. A. Słonimski. Wiersze zebrane. 1929.

813. J. Słowacki. Liryki. 1912.

811. Sierpiński Seweryn Zenon. Nowy gabinet powieści. [T.] 1. Warszawa 1840. Nakładem autora. W Drukarni Juliana Kaczanowskiego, s. [2], 166, 17 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. 240,-

Pierwszy tom powieści Seweryna Zenona Sierpińskiego (1815-1843) – prozaika, członka Cyganerii Warszawskiej – grupy młodych artystów działających w Warszawie w latach 1839-1843 pod protektoratem Edwarda Dembowskiego. Kontakty z grupą utrzymywali m.in. Cyprian Norwid i Teofil Lenartowicz. Tom dedykowany w druku Janowi Wydżdze, zawiera pięć powieści: Maria; Bez czucia; Tajemnica; Dziennik panny Ludwiki; Astronom. **Oprawa z epoki:** półskórek ze złoceniami na grzbiecie. Na kartach miejscami niewielkie zaplamienia, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

812. Słonimski Antoni. Wiersze zebrane. Warszawa 1929. Nakładem Księgarni F. Hoesicka, s. 372, [4], portret 1, 17 cm, opr. z epoki płsk z szyldzikiem i złoc. napisami. 150,-

Wybór poezji Antoniego Słonimskiego (1895-1976) – poety, satyryka, prozaika, felietonisty, współtwórcy grupy „Skamander". Przed tekstem portret autora. Papier okładek nowy, niewielki ubytek skóry na górnej krawędzi grzbietu, poza tym stan dobry.

813. Słowacki Juliusz. Liryki. Wyboru dokonał Artur Górski. Warszawa-Kraków [1912]. Gebethner i Wolff, s. [4], 206, [1], 15,5 cm, **luksusowa opr. wyd. J. Recmanika**, skóra brązowa ze złoc. 300,-

Zbiór liryków Juliusza Słowackiego. Zawiera m.in. utwory: Testament mój; Duma o Wacławie Rzewuskim; Grób Agamemnona; Na sprowadzenie prochów Napoleona; Odpowiedź na Psalmy Przyszłości; ponadto fragmenty Kordjana, Beniowskiego, Króla Ducha. **Luksusowa oprawa wydawnicza** sygnowana ślepym tłokiem na tylnej okładce: **„J. Recmanik. Warszawa"**): cienka **skóra zamszowa w kolorze brązowym** naklejona na tekturę, na licu złocona tytulatura i tłoczony na ślepo skarabeusz, górny brzeg kart złocony, papier wyklejek marmurkowany. Otarcia i zaplamienia skóry na krawędziach, niewielkie naddarcie górnej krawędzi grzbietu, skóra na grzbiecie lekko spękana, poza tym stan dobry, egzemplarz nieobcięty. **Rzadki wariant oprawy wydawniczej.**

814. Słowacki Juliusz. Liryki. Wyboru dokonał Artur Górski. Warszawa-Kraków [1912]. Gebethner i Wolff, s. [4], 206, [1], 15,5 cm, **luksusowa opr. wyd.** skóra zamszowa ze złoc. i tłocz. 360,-

Zbiór liryków Juliusza Słowackiego. Zawiera m.in. utwory: Testament mój; Duma o Wacławie Rzewuskim; Grób Agamemnona; Na sprowadzenie prochów Napoleona; Odpowiedź na Psalmy Przyszłości; ponadto fragmenty Kordiana, Beniowskiego, Króla Ducha. **Luksusowa oprawa wydawnicza sygnowana: „Puget, Jerzyna i Ska. Warszawa":** skóra zamszowa **w kolorze szaro-niebieskim**, na licu złocona tytulatura i tłoczony na ślepo skarabeusz, górny brzeg kart złocony, papier wyklejek marmurkowany. Stare zapiski własnościowe. Drobne przetarcia skóry, poza tym stan dobry. **Rzadki wariant oprawy wydawniczej.**

– Pierwodruk J. Słowckiego –

815. [Słowacki Juliusz]. Tygodnik literacki literaturze, sztukom pięknym i krytyce poświęcony. R. 2. Nr 27-40. 30 września – 30 grudnia. Poznań 1839. Czcionkami W. Deckera i Spółki, s. 209-320, 26,5 cm, opr. z epoki, płsk. 450,-

Zbiór numerów rocznika czasopisma literackiego wydawanego w latach 1838-1845 w Poznaniu przez Antoniego Woykowskiego. **W numerze 35, na s. 275 pierwodruk wiersza Juliusza Słowackiego „Ostatnie wspomnienie. Do Laury", napisanego w Paryżu w 1839 r.** Ponadto doniesienia naukowe, eseje literackie, przedruki poezji, fragmenty prozy, m.in. autorstwa J. I. Kraszewskiego, **George Sand,** M. Czajkowskiego. Opr.: brązowy płsk, na licach pap. marm. Brak s. 307-310 (uzupełnione w starannej współczesnej kopii). Otarcia oprawy, zagniecenia i przebarwienia k., poza tym stan dobry.

816. Słowacki Euzebiusz. Prawidła wymowy i poezyi. Wilno 1843. J. Zawadzki, s. VIII, 324, 18 cm, opr. płsk z epoki. 180,-

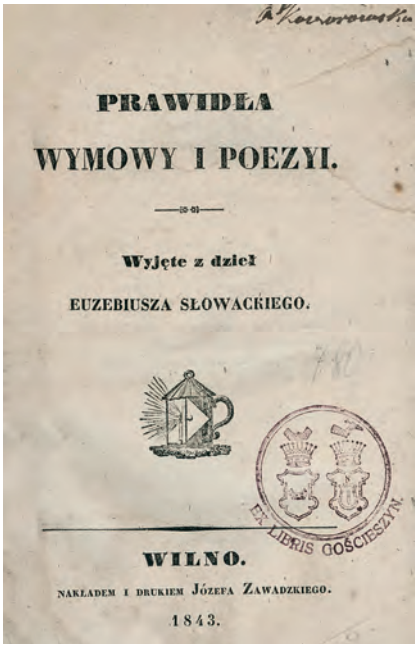
Pieczęć „Ex libris Gościeszyn" z herbami Łodzia i Nowina pod koronami hrabiowskimi (Zygmunt i Maria z hr. Mielżyńskich hr. Kurnatowscy). Podpis własnościowy M.(arii) Koczorowskiej (1830-1886), późniejszej Karolowej Zabłockiej. Materiały do historii retoryki i stylistyki w przykładach poezji antycznej i współczesnej. **Dzieło ojca Juliusza Słowackiego**, profesora literatury, historyka i teoretyka literatury oraz wykładowcy Liceum Krzemienieckiego. Zagniecenia i przybrudzenia k. przedtyt., niewielki ślad po zalaniu k. tyt., poza tym stan dobry.

817. Staff Leopold. Ptakom niebieskim. Lwów 1905. Nakładem Księgarni Polskiej B. Połonieckiego, s. [4], 250, [2], 19 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisami, zach. przednia okł. brosz. 150,-

Wydanie 1. Tom poezji Leopolda Staffa (1878-1957) – poety, dramatopisarza, czołowego przedstawiciela poezji młodopolskiej, uznawanego za duchowego przywódcę skamandrytów. Wiersze podzielono na cykle: Pieśni i śpiewki; Pochwała wina; Ballady lekkomyślne; Pieśni śpiewane sobie i nocy; Ogród miłości; Pył z szat pielgrzyma. **Oprawa wykonana we lwowskim zakładzie introligatorskim Mikołaja Gorskiego** (sygnowana nalepką): półskórek brązowy, na grzbiecie złocona tytulatura, górny brzeg kart barwiony, papier okładek marmurkowany, zachowana przednia okładka broszurowa. Niewielkie przetarcia oprawy, poza tym stan dobry.

818. Staff Leopold. Sny o potędze. Wydanie drugie. Lwów 1905. Nakładem Księgarni Polskiej B. Połonieckiego, s. [6], 142, [2], 17,5 cm, opr. wyd. pł. ze złoc., zach. oryg. okł. brosz. 120,-

Drugie wydanie debiutanckiego tomu poezji Leopolda Staffa (1878-1957). Wiersze podzielono na cykle: Zimowe, białe sny; Zmierzchem i jesienią; Wiersze różne; Burze; W drodze; Dusza; Sny o potędze. **Oprawa wydawnicza wykonana w krakowskim zakładzie introligatorskim Franciszka Terakowskiego** (sygnowana nalepką): płótno niebieskie ze złoceniami, górny brzeg kart złocony, zachowane obie okładki broszurowe. Niewielkie przetarcia płótna oprawy na krawędziach, poza tym stan dobry.

PRAWIDŁA
WYMOWY I POEZYI.
Wyjęte z dzieł
EUZEBIUSZA SŁOWACKIEGO.
EX LIBRIS GOŚCIESZYN
WILNO.
NAKŁADEM I DRUKIEM JÓZEFA ZAWADZKIEGO.
1843.

816. E. Słowacki. Prawidła wymowy. 1843.

819. Ilustracje A. Szyka. 1946.

819. [Szyk Artur]. Chajjam Omar. Rubáiyát of Omar Khayyám tendered in English verse by Edward Fitzgerald. The text of the first edition illustrated by Arthur Szyk. New York (Nowy Jork) 1946. The Heritage Club, s. [24], tabl. ilustr. 8, 28,0 cm, opr. wyd. ppł. ze złoc., etui kartonowe. 200,-

Zbiór wierszy (Rubajatów) Omara Chajjama (1048-1122), perskiego poety, astronoma i lekarza. Jego dowcipne, a zarazem gorzkie wiersze przyswoił kulturze europejskiej Edward Fitzgerald (1809-1883), angielski poeta, tłumaczeniem z 1859 r. W 1940 r. amerykański wydawca George Macy, poruszony ilustracjami do „Hagady", zamówił u Artura Szyka ilustracje do amerykańskiej edycji Rubajatów. Szyk (1894-1951), malarz, ilustrator, karykaturzysta, urodzony w Polsce, podczas II wojny światowej w Stanach Zjednoczonych zasłynął z niezwykle trafnych karykatur antyhitlerowskich. Artysta wypracował odrębny, charakterystyczny styl ilustracji, nawiązujący do estetyki średniowiecznych miniatur. **Stan bardzo dobry.**

820. Tetmajer Kazimierz Przerwa. Poezye. T. 1-6 (w 6 wol.). Warszawa 1905-1914. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 170, [3]; [4], 213; [4], 221, [4]; [4], 203, [1]; [4], 241, [1]; [4], 221, [1]; 16 cm, jednolite opr., kart. 300,-

Zbiór utworów poetyckich Kazimierza Przerwy-Tetmajera (1865-1940), nowelisty, powieściopisarza, wybitnego przedstawiciela Młodej Polski. **Liczne wiersze o tematyce górskiej i tatrzańskiej** m.in. z tomu „Na skalnym Podhalu". Tomy pochodzą z różnych wydań (do 1914 r. ukazało się ich pięć). Opr. kartonowe, grzbiety oklejone pap. ze złoc., na licach tłocz. i złoc. ozdobniki. Stan bardzo dobry.

821. Tetmajer Kazimierz Przerwa. Poezye wybrane. Kraków [1903]. Nakładem Księgarni J. Czerneckiego, k. [2], s. 255, portret 1, 23,5 cm, **opr. Roberta Jahody**, płsk. 400,-

Wybór utworów poetyckich Kazimierza Przerwy-Tetmajera (1865-1940). Tom zawiera liczne poezje o tematyce górskiej i tatrzańskiej. **Oprawa z warsztatu Roberta Jahody** (sygnowana pieczątką):

820. K. Przerwa Tetmajer. Poezye. 1905-1914.

821. Oprawa Roberta Jahody.

brązowy płsk, na grzbiecie tłocz. i złoc. ozdobniki charakterystyczne dla krakowskiego introligatora, na licach pł. Dawna dedykacja. Zabrudzenia pł. oprawy, poza tym stan dobry.

822. Trzcina Walenty. O baranie, który dawał się strzydz[!] i latem i zimą. Powiastka w połowie prawdziwa, a w drugiej połowie jeszcze prawdziwsza, napisana wszystkim baranom ku nauce, a wilkom ku zabawie. Warszawa 1889. Księgarnia Krajowa i Gazeta Świąteczna Konrada Prószyńskiego, s. 45, 15,5 cm, opr. ppł. 80,-

Satyryczny utwór wydany przez Księgarnię Krajową Konrada Prószyńskiego (1851-1908) – działacza oświatowego, pisarza, wydawcy, autora pierwszego polskiego nowoczesnego elementarza. Zabrudzenia na kartach, poza tym stan dobry.

823. Wasilewski Edmund. Poezye. Warszawa 1859. Nakładem Księgarni Gustawa Gebethnera i Spółki, s. [4], II, 260, V, 17 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. i tłocz. 240,-

Obszerny zbiór poezji Edmunda Wasilewskiego (1814-1846) – poety, najwybitniejszego przedstawiciela krakowskiej poezji romantycznej, klasyka i twórcy znanych do dziś szlagierów („Krakowiaczek ci ja!", „Pieśń żeglarzów: Wesoło żeglujmy, wesoło!", „Hymn orłów: Hej bracia orły, do lotu!"), do których muzykę komponował Stanisław Moniuszko. Tom podzielony jest na części: Krakowiaki; Sonety; Pieśni, dumania (tu m.in.: **Marzenia w Tatrach; Widok Babiej Góry**); W imionnikach (tu m.in. Napis w Ojcowie; Krakowiak). Nieaktualne zapiski i pieczątki własnościowe. Otarcia skóry na krawędziach, miejscami zawilgocenia pap., poza tym stan dobry.

824. [Wiadomości Literackie]. Nadzwyczajny Dodatek Wojenny. Wiadomości Literackie, nr 42 (622): 20 X 1935 (Dodatek). Warszawa 1935. Druk. „Współczesna", s. [2], 50 x 40 cm. 300,-

„Dwudziesta decydująca bitwa w dziejach teatru" – humorystyczny dodatek do jednego z czołowych periodyków literackich z okresu międzywojennego, przygotowany do druku przez Mariana

WYDAWNICTWO KSIĘGARNI KRAJOWEJ
Konrada Prószyńskiego.

O BARANIE,

który dawał się strzydz
i latem i zimą.

Powiastka w połowie prawdziwa,
a w drugiéj połowie jeszcze prawdziwsza,

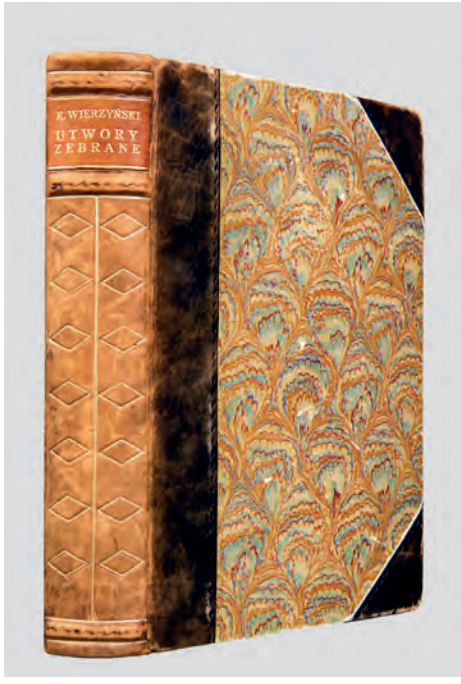
napisana wszystkim Baranom ku nauce,
a Wilkom ku zabawie

przez
Walentego Trzcinę.

Księgarnia Krajowa i Gazeta Świąteczna
Konrada Prószyńskiego
w Warszawie,
ulica Krakowskie-Przedmieście, licz. 42.

1889.

822. W. Trzcina. O baranie. 1889.

826. K. Wierzyński. Utwory zebrane. 1929.

Hemara. Dotyczy sporu pomiędzy Tadeuszem „Boyem" Żeleńskim z Juliuszem Kaden-Bandrowskim, po ataku Boya na Towarzystwo Krzewienia Kultury Teatralnej i odpowiedzi Kaden-Bandrowskiego broniącej prestiżu tej instytucji państwowej. Konflikt nazwano „wojną kokoszą". Ślady po złożeniu, stan dobry.
(Patrz tablica XXXI)

825. Wierzbicki Józef Stanisław. Księga ciszy. Wilno-Mińsk [1914]. Nakład Księgarni W. Makowskiego, s. 116, portret 1, 22,5 cm, opr. wyd. pł. kremowe z barwnymi tłocz. na licu, górny brzeg kart złoc. 90,-

Druk na papierze żeberkowym. Tom poezji Józefa Stanisława Wierzbickiego (1853-po 1932) – poety, przedstawiciela postromantyzmu i tradycji młodopolskiej. Przed tekstem portret autora. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Zaplamienia płótna oprawy, poza tym stan dobry.

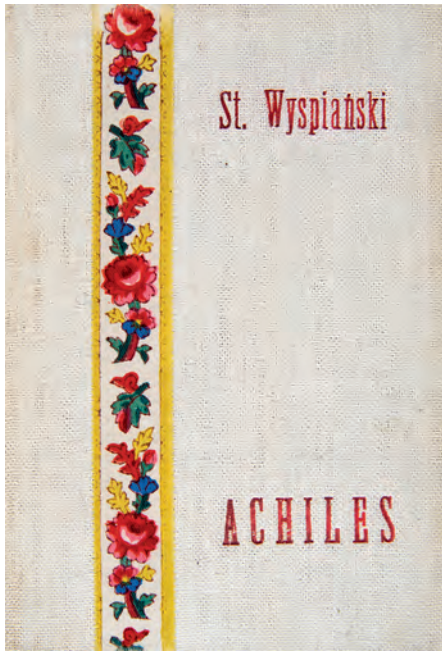
826. Wierzyński Kazimierz. Utwory zebrane. Warszawa 1929. Nakładem Księgarni F. Hoesicka, s. 321, [7], portret, 18 cm, opr. luksusowa, płsk. 400,-

Tom zbiorowy poezji Kazimierza Wierzyńskiego (1894-1969) – poety, prozaika, eseisty i krytyka teatralnego. Zawiera cykle: Wiosna i wino; Wróble na dachu; Wielka niedźwiedzica; Pamiętnik miłości; Laur olimpijski; Rozmowa z puszczą; Pieśni fanatyczne. **Opr. luksusowa:** brązowy płsk, na grzbiecie w wyodrębnionym polu szyldzik z tytulaturą oraz tłocz., złoc. dekoracja geometryczna z regularnie ułożonych rombów. Na licach i wyklejkach pap. marm. w pawie oka. Drobne otarcia pap. opr., poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

827. Wiszniewski Michał. Historya literatury polskiej. T. 3-4 (w 1 wol.). Kraków 1841-1842. Nakładem autora. W Drukarni Uniwersyteckiej, s. [4], XVI, 512, [8], V, 482, 21,5 cm, opr. z epoki płsk z szyldzikiem z tyt. na grzbiecie. 120,-

827. M. Wiszniewski. Historya literatury. 1842.

828. S. Wyspiański. Achilleis. 1903.

Dwa tomy z 10-ciotomowego, wielkiego dzieła poświęconego literaturze polskiej autorstwa Michała Wiszniewskiego (1794-1865) – historyka literatury, filozofa, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego. Pierwsza źródłowa i krytyczna synteza dziejów piśmiennictwa polskiego, dzieło stojące na pograniczu historii, literatury, kultury i bibliografii. **Tomy 3-4 (szczególnie ciekawe dla bibliofilów)** obejmują okres od wynalezienia druku, pierwsze druki krakowskie, kronikarstwo polskie XV wieku, książki o magii i alchemii, a także pierwszy zielnik polski. Miejscami zbrązowienia i rdzawe plamki, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

828. Wyspiański Stanisław. Achilleis. Sceny dramatyczne. Kraków 1903. Odbito w Drukarni Uniwersytetu Jagiellońskiego. Nakładem Autora, s. 174, [2], 20,5 cm, opr. z epoki pł. lniane z tłocz. napisami i barwną krajką, zach. przednia okł. brosz. 280,-

Wydanie 1. Oparty na motywach „Iliady" dramat antyczny Stanisława Wyspiańskiego, ukończony 22 grudnia 1903 r. Fabuła dramatu koncentruje się wokół oblężenia i upadku Troi. Winieta na okładce broszurowej jest przerysem z reprodukcji malowidła na wewnętrznej stronie czaszy greckiej Soziasa z V w. p.n.e. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

829. Wyspiański Stanisław. Dzieła. Pierwsze wydanie zbiorowe w opracowaniu Adama Chmiela, Tadeusza Sinki i Leona Płoszewskiego. T. I-VIII (w 11 wol.). Warszawa 1924-1932. Instytut Wydawniczy „Bibljoteka Polska", s. LXXXIV, 367; LX, 363; CLXXXIX, [1], 132; 133-515; CLXIII, [1], 242; 243-688; XC, 214; 215-646; LXXIX, [1], 348; LXXX, 427; LXXX, 540, tabl. ilustr. 5; 19 cm, opr. współcz. jednolita, płsk ze złoc. 2400,-

Pierwsze zbiorowe wydanie dzieł Stanisława Wyspiańskiego. Tomy zawierają: t. I – Dramaty (Batory pod Pskowem, Daniel, Królowa Polskiej Korony, Legenda I, Legenda II); t. II – Tragedie (Meleager, Protesilas i Laodamia, Klątwa, Sędziowie); t. III – Dramaty (Warszawianka, Lelewel, Legion, Bolesław

829. Pierwsze zbiorowe wydanie dzieł Stanisława Wyspiańskiego.

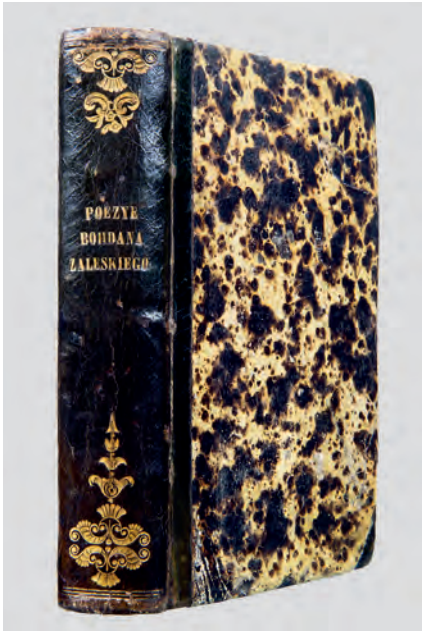
Śmiały, Skałka); t. IV – Dramaty (Wesele, Wyzwolenie, Akropolis); t. V – Dramaty (Noc Listopadowa, Achilleis, Powrót Odysa); t. VI – Fragmenty dramatyczne; t. VII – Rapsody, parafrazy, wiersze; t. VIII – Pisma prozą. W każdym tomie obszerny wstęp objaśniający oraz przypisy krytyczne. **Elegancka oprawa** w szeroki półskórek jasno-oliwkowy, na grzbiecie złocona tytulatura i numeracja tomu oraz ozdobniki o motywach nawiązujących do stylistyki „młodopolskiej". W tomie 3a nieznaczne uszkodzenie grzbietu. **Efektowny komplet.**

830. Zaleski Józef Bohdan. Poezye wydane przez Edwarda Raczyńskiego. T. 1-2. Poznań 1841-1842. W Drukarni Orędownika na Grabarach Nr 45, s. [10], 271; 141, [3]; adl.:
Zaleski Józef Bohdan. Poezija. Paryż 1841. W drukarni Bourgogne i Martinet, s. [2], 139, [3], 15,5 cm, współopr., opr. z epoki płsk ze złoc., brzegi kart prószone. 220,-

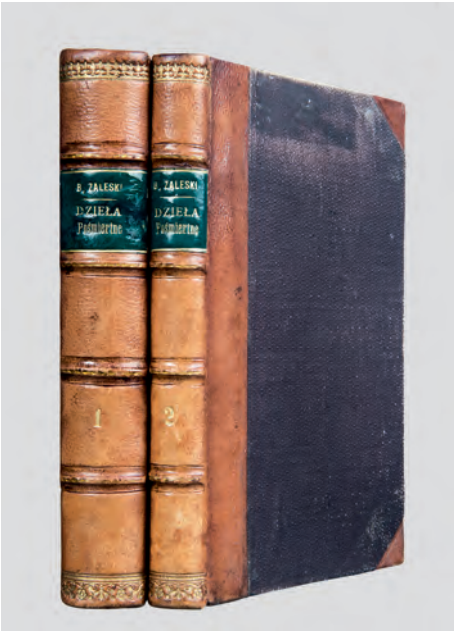
Dwa tomy poezji Józefa Bohdana Zaleskiego (1802-1886) – poety epoki romantyzmu, uczestnika powstania listopadowego, emigranta, jednego z najbliższych przyjaciół Adama Mickiewicza. **Poz. 1.** Edycja nakładem hr. Mycielskiej. Tom pierwszy zawiera dumy i dumki, tom drugi poezje religijne. **Poz. 2.** Tom dedykowany w druku przez autora: „Przyjacielowi swemu Adamowi Mickiewiczowi składa w upominku J.B.Z.". Tom zawiera: Duch od stepu; Wiersze różne; Sonety. Niewielkie przetarcia oprawy, w poz. 1 uzupełnione fragmenty na kartach tytułowych, na kartach charakterystyczne zażółcenia (miejscami intensywne) i stare ślady zawilgocenia, poza tym stan dobry.

831. Zaleski Józef Bohdan. Dzieła pośmiertne. Przedmowa Stanisław Tarnowski. T. 1-2 (w 2 wol.). Kraków 1891. Nakładem synów Autora. W Drukarni „Czasu" Fr. Kluczyckiego i Sp., s. XI, [1], 379; 187, [2], 19 cm, opr. jednolita z epoki płsk z szyldzikiem i złoc., brzegi kart marm. 600,-

Wydanie 1. Egzemplarz z biblioteki radziechowskiej hr. Badenich (pieczątki). W tomach m.in.: Wiersze różne; Luźne zapiski o rówieśnikach; Modlitwy; Ukraińszczyzna; Złota duma. Poemat. Część 1: Ukraina; Potrzeba Zbaraska. Duma hetmańska; Wigilia godów Tysiąclecia; Mowa na pogrzebie Adama Mickiewicza w Montmorency. **Oprawa jednolita z epoki**: półskórek jasnobrązowy, na grzbiecie szyldzik ze złoconą tytulaturą i numeracją tomu, brzegi kart marmurkowane. Zaplamienia płótna oprawy, poza tym stan dobry. **Ładny komplet.**

830. J. B. Zaleski. Poezye. 1841-1842.

831. J. B. Zaleski. Dzieła pośmiertne. 1891.

832. Zan Tomasz. Triolety i wiersze miłosne. Wydał Henryk Mościcki. Warszawa 1922. Nakładem Gebethnera i Wolffa, s. 59, [5], 20,5 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. na licu, zach. przednia okł. brosz. 300,-

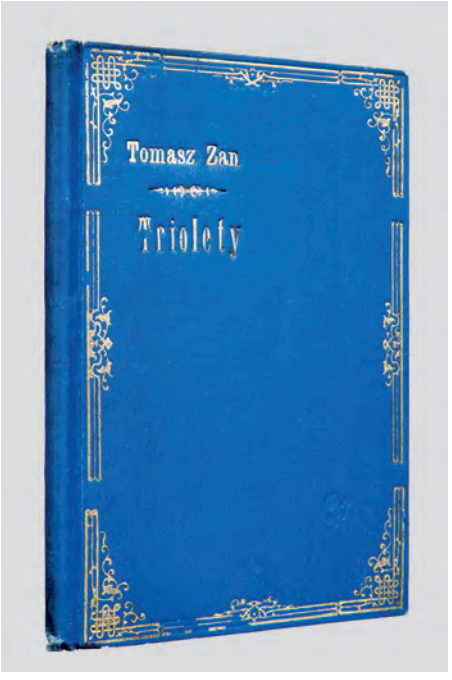
Wydano w nakładzie 300 egzemplarzy numerowanych (egz. nr 194) na papierze czerpanym Mirkowskiej Fabryki Papieru. Zbiór 49 trioletów, wierszy miłosnych i albumowych Tomasza Zana (1796-1855) – poety, przyrodnika, współzałożyciela Towarzystwa Filomatów i Zgromadzenia Filaretów, bliskiego przyjaciela Adama Mickiewicza. Tekst w ozdobnych ramkach skopiowanych z wileńskich papierów listowych z 1818 roku. Niewielkie zaplamienia oprawy, wewnątrz stan bardzo dobry.

833. Zienkowicz Leon. Wizerunki polityczne literatury polskiej. Kurs publiczny wykładany w Paryżu w okręgu Towarzystw Uczonych (Cercle des Sociétés Savantes). T. 1-2 (w 1 wol.). Lipsk 1867. F. A. Brockhaus, s. [6], 317, [1]; 214, [2], 19 cm, współopr., opr z epoki płsk ze złoc. 280,-

Egzemplarz z biblioteki księcia Jerzego Konstantego Czartoryskiego w Weinhaus pod Wiedniem (pieczątka). Analiza polskiej literatury XIX wieku, przedstawiona w formie wykładów przez Leona Zienkowicza (1808-1870) – działacza niepodległościowego, uczestnika powstania listopadowego, krytyka literackiego, czołowego przedstawiciela polskiej emigracji polistopadowej. **Oprawa z epoki**: półskórek brązowy ze złoceniami i tłoczeniami na grzbiecie, brzegi kart i papier wyklejek marmurkowane w tzw. pawie oka. W górnej części oprawy i kart ślady zawilgocenia, poza tym stan dobry.

834. Żeromski Stefan. Aryman mści się. Godzina. Warszawa-Kraków 1904. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 84, [2], inicjały, finaliki, 23,5 cm, opr. płsk z tłocz. i złoc., zach. barwne lico okł. brosz. 180,-

Dwa utwory epickie Stefana Żeromskiego. Książka starannie wydana, na grubym papierze, z szerokimi marginesami i efektownymi ozdobnikami w tekście. Nieaktualny ekslibris własnościowy. Otarcia opr., niewielki ubytek dołu grzbietu, wewnątrz stan bardzo dobry.

832. T. Zan. Triolety i wiersze miłosne. 1922.

834. S. Żeromski. Aryman mści się. 1904.

835. Żeromski Stefan. Opowiadania. Warszawa 1895. Nakładem Księgarni Teodora Paprockiego i S-ki, s. 295, [1], 18,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. 240,-

Wydanie 1. Pierwszy tom opowiadań Stefana Żeromskiego. Zawiera utwory: Zapomnienie; Doktor Piotr; „Cokolwiek się zdarzy"; Ananke; Zmierzch; Złe przeczucie; Po Sedanie; Pokusa; Siłaczka; Oko za oko; Niedziela; Z dziennika. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Karta tytułowa zabrudzona, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

836. Żeromski Stefan. Pomyłki. Warszawa 1923. Wydawnictwo J. Mortkowicza. Nakład T-wa Wydawniczego w Warszawie, s. 131, [1], [2], 18 cm, opr. z epoki ppł. z tyt. na grzbiecie. 120,-

Wydanie 1. Zbiór trzech utworów Stefana Żeromskiego. Tom ukazał się na początku lata 1923 roku. Zawiera: mały utwór pt. „Pomyłki", „nowelę a prawie powieść" (jak określił ten utwór pisarz w liście z 1 maja 1923 r. do Konrada Czarnockiego); „Pavoncello" oraz nowelę „Złe spojrzenie". W recenzji autorstwa Władysława Zawistowskiego, który w całym utworze najbardziej ceni „Pavoncella", czytamy, że „wyszedł spod pióra, które największe trudności artystyczne pokonywuje ze spontaniczną łatwością i zdumiewającą potęgą". „Pomyłki", mimo, że nie wzbudziły większego zainteresowania recenzentów, miały duże powodzenie, i, jak dowiadujemy się z listu autora do Konrada Czarnockiego, „rozeszły się w ilości 8 000 egzemplarzy podczas ferii letnich. Wkrótce cały nakład będzie wyczerpany, zanim krytyka zdąży zganić imprezę" – napisał dalej Żeromski (Źródło: B. Piotrowska. Historyczne wydania dzieł Stefana Żeromskiego. Katalog wystawy. Kielce 2005). Stan dobry.

837. Żeromski Stefan. Popioły. T. 1-3 (w 3 wol.). Warszawa 1904. Nakład Gebethnera i Wolffa. Kraków – G. Gebethner i Spółka, s. [6], 383; [4], 406; [4], 396, 18 cm, opr. z epoki imitująca półskórki, złoc. tyt. na grzbiecie. 500,-

837. S. Żeromski. Popioły. 1904.

839. S. Żeromski. Dzieła (18 woluminów).

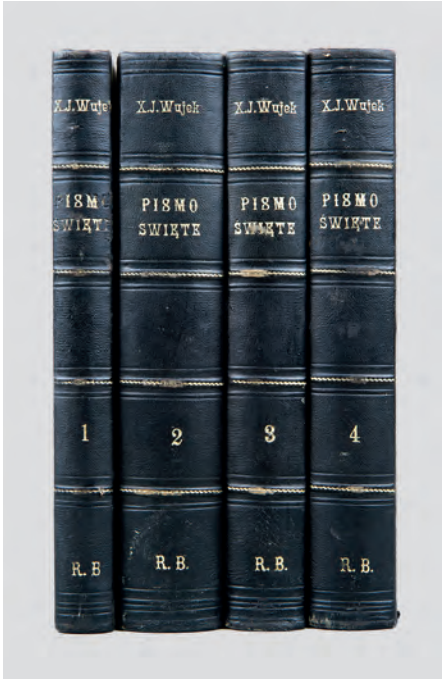
Pierwsze wydanie książkowe (wcześniej powieść drukowana była w odcinkach w „Tygodniku Ilustrowanym" w latach 1902-1903). Jedna z najsłynniejszych powieści historycznych Stefana Żeromskiego, której realia osadzone są w okresie wojen napoleońskich. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

838. Żeromski Stefan [Maurycy Zych pseud.]. Rozdziobią nas kruki, wrony. Wydanie trzecie. Kraków 1914. Nakładem Księgarni A.S. Krzyżanowskiego, s. [4], 268, [1], 19,5 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. napisem na grzbiecie. 120,-

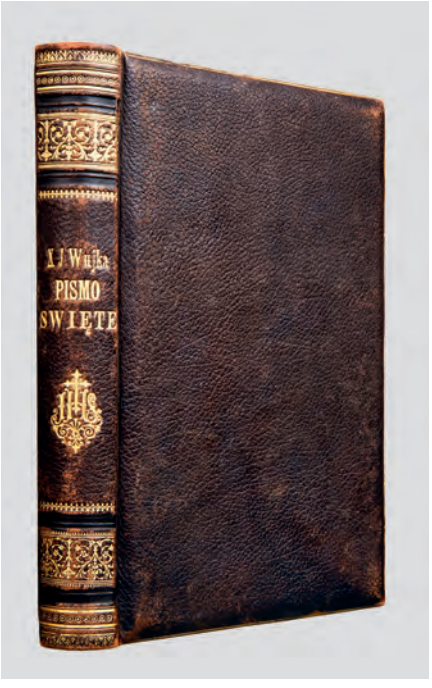
Trzecie wydanie (wyd. 1. 1895) noweli Stefana Żeromskiego (1864-1925), opowiadającej o tragicznym losie i bohaterstwie powstańca oraz nieuchronnej klęsce powstania styczniowego. Niewielkie zaplamienia oprawy, wewnątrz stan dobry.

839. Żeromski Stefan. Powieści Stefana Żeromskiego wydane w dziesiątą rocznicę odrodzenia Państwa Polskiego. 10 wol. Warszawa – Kraków 1928, s. 191; 261, 255; 178; 362, [1]; 272; 409, [1]; 302; 252, [3], 210, [1]; [4], 318; 344, 18,5 cm, jednolite opr. z epoki, pł.; oraz:
Żeromski Stefan. Utwory publicystyczne. 2 wol. Warszawa – Kraków 1929, s. [4], 191; [4], 121, [2], 58, 76, [1], 18,5 cm, jednolite opr. z epoki, pł.; oraz:
Żeromski Stefan. Utwory dramatyczne. 6 wol. Warszawa – Kraków 1929, s. [4], 240; [4], 133; [4], 219; [8], 120, [1]; [4], 147, [1]; [4], 151, [1], 18,5 cm, jednolite opr. z epoki, pł. 400,-

Osiemnastotomowy zbiór dzieł Stefana Żeromskiego, wydawany przez wydawnictwo J. Mortkiewicza z okazji 10-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości (całość obejmowała 32 woluminy). Znalazły się w nim – powieści: **„Wierna rzeka"**, „Uroda życia" (2 cz. w 1 wol.), „Promień", „Nawracanie Judasza", „Zamieć", „Charitas", **„Syzyfowe prace**", **„Ludzie bezdomni"** (2 t. w 1 wol.), „Wiatr od morza". Utwory publicystyczne: **„Snobizm i postęp",** „Bicze z piasku", „projekt Akademji Literatury Polskiej", „Inter arma". Utwory dramatyczne: „Róża", „Uciekła mi przepióreczka"; „Sułkowski"; „Ponad śnieg bielszym się stanę"; „Biała rękawiczka", „Turoń". Opr.: granatowe pł., z tłocz. i złoc. na grzbietach i licach. Bloki kilku tomów nieco poluzowane, poza tym stan dobry. Ładny zespół.

840. Biblia Łacińsko-Polska. 1896-1898.

841. Oprawa W. Kuczabińskiego. 1895.

LITERATURA RELIGIJNA

840. [Biblia Wujka]. Biblia Łacińsko-Polska, czyli Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu. Wydanie X. S. Kozłowskiego Arcybiskupa i Metropolity Mohylowskiego. T. 1-4 (w 4 wol.). Wilno 1896-1898. Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego, s. XXIV, 542; 1065; 686; 844, [1], 27 cm, opr. z epoki płsk z tyt. i złoc. na grzbiecie. 800,-

Wileńskie wydanie Pisma Świętego w oparciu o tłumaczenie ks. Jakuba Wujka (1541-1597), duchownego katolickiego, jezuity, doktora teologii, rektora Akademii Wileńskiej. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Niewielkie przybrudzenia płótna opr., poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

841. [Biblia Wujka]. Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu. Ozdobione przeszło 1000 ilustracyami autentycznych pomników i zabytków starożytności świata biblijnego. Wydanie nowe pod kierunkiem X. Henryka Kossowskiego, biskupa-sufragana Dyecezyi Kujawsko – Kaliskiej. Warszawa 1895. Nakład Redakcyi „Wędrowca", szpalt 818, s. [2], XLVI, liczne ilustr. w tekście (drzeworyty), w tym całostronicowe, 29 cm, opr. z epoki skóra z tyt. i złoc. na grzbiecie, brzegi k. złoc. 900,-

Warszawskie wydanie Biblii nagrodzone przez papieża Leona XIII listem pochwalnym i złotym medalem. Zgodność i wierność tekstu z pierwotnym przekładem ks. Wujka, przy zastosowaniu aktualnej pisowni, sprawdzona przez ks. Rocha Filochowskiego, prałata Kapituły Metropolitalnej Warszawskiej. **Efektowna oprawa z epoki wykonana przez introligatora lwowskiego Wincentego Kuczabińskiego** (sygn. nalepką: „Wincenty Kuczabiński. Lwów Kopernika l. 2") w pełną skórę z bogatymi złoceniami na grzbiecie (poniżej i powyżej tytulatury liczne ornamenty, w tym z symboliką religijną), dublura ze

złotym szlakiem, brzegi kart złocone. Nieliczne przybrudzenia i rdzawe plamki, pęknięcie marginesu 1 karty, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

842. Clemens Karl. O miłości Ukrzyżowanego Zbawiciela. Rozmyślania o gorzkiej męce Pana Naszego Jezusa Chrystusa. Z niemieckiego za upoważnieniem autora przełożył Ks. Biskup Henryk Kossowski. Wydanie drugie. T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa 1903. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. XII, [1], 14-419, [1], VII; 466, XII, 18 cm, opr. jednolita z epoki płsk ze złoc. napisami na grzbiecie. 180,-

Obszerny zbiór rozmyślań na temat Męki Pańskiej i Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. **Oprawa jednolita z epoki**: półskórek czarny ze złoconą tytulaturą na grzbiecie. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Niewielkie przetarcia i zaplamienia oprawy, poza tym stan dobry. **Ładny komplet.**

843. [Modlitewnik]. Kamocka Józefa. Pod Twoją obronę. Nabożeństwo dla dzieci na chwałę Boga i cześć N.M.P. Wydanie nowe uzupełnione. Warszawa [1894]. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 214, IV, tabl. ilustr. 1, 10 cm, opr. wyd. skóra z tłocz. i złoc. 240,-

Miniaturowa książeczka do nabożeństwa przeznaczona dla dzieci (egzemplarz dla dziewcząt), ułożona przez Józefę Kamocką (1830-1897). Zawiera wybór modlitw i pieśni religijnych. **Oprawa wydawnicza**: skóra brązowa, na grzbiecie złocona tytulatura, na licu w medalionie wizerunek Jezusa Chrystusa, brzegi kart złocone. Odręczna dedykacja. Niewielki ubytek skóry na górnej krawędzi grzbietu, na wyklejkach niewielkie zaplamienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

844. [Pinard Clovis]. Głos duszy. Zbiór nabożeństwa katolickiego [...] Warszawa 1846. W Drukarni S. Strąbskiego, s. 896, [4], 17 cm, opr. z epoki, płsk. 450,-

Katolicka książka do nabożeństwa zawierająca rozważania nad słuchaniem mszy, różne rodzaje nabożeństw (m.in. Wielkiego Tygodnia), nowenny, modlitwy, pieśni religijne. **Efektowna opr. wykonana przez warszawskiego introligatora Wilhelma Kreuscha** (tłok. na jednej z k. przedtytułowych), słynnego przede wszystkim z liniowania ksiąg handlowych, do którego sprowadził i rozpropagował maszynę angielską: płsk brązowy, na okładkach fioletowy aksamit, **zachowane kunsztowne okucia i klamra spinająca**, brzegi k. złoc. Na tylnej okładzinie superekslibris literowy. Drobne przebarwienia k., poza tym stan bardzo dobry.

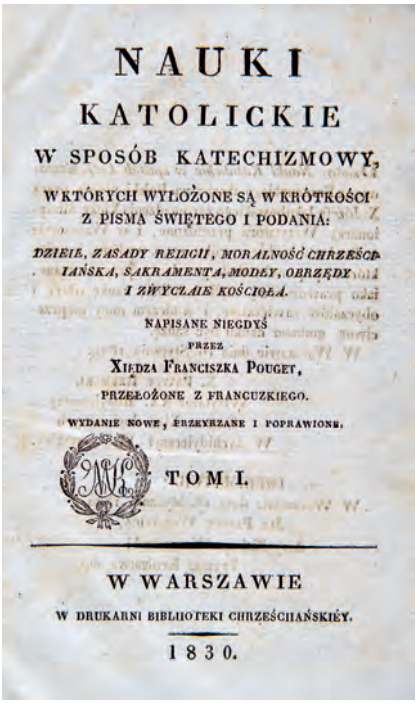
– Kunszt introligatorski –

845. Pouget Franciszek. Nauki katolickie w sposób katechizmowy, w których wyłożone są w krótkości z pisma świętego i podania dzieie, zasady religii, moralność chrześciańska, sakramenta, modły, obrzędy i zwyczaie Kościoła [...]. T. 1-2 (2 wol.). Warszawa 1830. W Drukarni Biblioteki Chrześcijańskiej, k. [1], s. 521, [7]; [8], 384, 20,5 cm, **jednolite opr. luksusowe z epoki,** skóra. 4500,-

Wykład katechetyczny religii katolickiej, objaśniający najważniejsze zagadnienia doktryny, tradycji, moralności i historii Kościoła katolickiego. Dwa tomy z czterech. **Luksusowa oprawa** (niesygnowana) wykonana najprawdopodobniej w warszawskim warsztacie introligatorskim: brązowa skóra, grzbiety pięciopolowe, w polach 2 i 4 tytulatura i numeracja tomu, w pozostałych polach ozdobniki geometryczne. Okładki obwiedzione ramkami z motywów roślinnych. W centrum lustra tłoczone duże ozdobniki roślinno-geometryczne. Krawędzie wewnętrznych stron okł. z tłocz. i złoc. Pap. wyklejek marm. Obcięcie bloku złoc, z tłocz. ozdobnikami geometryczno-roślinnymi. **Jedna z najpiękniejszych opraw wykonanych w okresie przedpowstaniowym,** kiedy introligatorstwo polskie, a szczególnie warszawskie, osiągnęło najwyższy poziom, równy kunsztowi introligatorstwa europejskiego. Drobny ubytek skóry na krawędzi jednego roku t. 2., na k. miejscami drobne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz.**
(Patrz tablica XXIX)

844. Oprawa introligatora W. Kreuscha.

NAUKI
KATOLICKIE
W SPOSÓB KATECHIZMOWY,
W KTÓRYCH WYŁOŻONE SĄ W KRÓTKOŚCI
Z PISMA ŚWIĘTEGO I PODANIA:
DZIEIE, ZASADY RELIGII, MORALNOŚĆ CHRZEŚCIAŃSKA, SAKRAMENTA, MODLY, OBRZĘDY I ZWYCZAIE KOŚCIOŁA.
NAPISANE NIEGDYŚ
PRZEZ
XIĘDZA FRANCISZKA POUGET,
PRZEŁOŻONE Z FRANCUZKIEGO.
WYDANIE NOWE, PRZEJRZANE I POPRAWIONE.
TOM I.
W WARSZAWIE
W DRUKARNI BIBLIOTEKI CHRZEŚCIAŃSKIEY.
1830.

845. Nauki katolickie w opr. luksusowej.

846. **Wiśniewski Narcyz.** O małżeństwie, wynikających ztąd prawach i nierozwiązalności między katolikami związku tego pod względem filozofii i prawa powszechnego, z dodatkiem o warunkach szczęścia w pożyciu małżeńskiem. T. 1-2. Warszawa 1866. Nakładem autora. W Drukarni Gazety Polskiej, s. [4], V, [1], 405; [4], IV, 180; adl.:
Schulte Johann Friedrich von. Zasady prawa kanonicznego. O małżeństwie. Przełożył Dr. Gustaw Roszkowski. Warszawa 1878. Staraniem i nakładem Redakcyi Biblioteki Umiejętności Prawnych, s. [4], 92, [2], 22 cm, współopr., opr. z epoki płsk ze złoc. napisami. 150,-

Poz. 1. Dwutomowa rozprawa dotycząca małżeństwa, jego skutków, praw i obowiązków małżonków, sytuacji dzieci, sądownictwa w sprawach małżeńskich, roli instytucji małżeństwa w Kościele katolickim i religii chrześcijańskiej. Spis treści tomu pierwszego oprawiony w tomie drugim. **Poz. 2.** Rozprawa Johanna Friedricha von Schulte (1827-1914) – niemieckiego teologa, znawcy prawa kościelnego, ojca starokatolicyzmu. Nieaktualny podpis własnościowy. Otarcia i naddarcia oprawy, na kartach miejscami charakterystyczne zażółcenia.

KSIĄŻKI DLA DZIECI I MŁODZIEŻY

847. Andersen Hans Christian. Andersen's Fairy Tales. Nowy Jork, b.r. [1945]. Grosset & Dunlap Publishers, s. [6], 343, [1], **tabl. ilustr. 10 (kolor.),** liczne ilustr. w tekście, 21,5 cm, opr. pł. wyd. z naklejoną na lico ilustr., ze złoc. na licu i grzbiecie. 150,-

Zbiór najpopularniejszych baśni Hansa Christiana Andersena **z ilustracjami i wyklejkami Artura Szyka** (1894-1951), znakomitego malarza, ilustratora, karykaturzysty. Zawiera m.in. bajki: Królowa śniegu, Dziewczynka z zapałkami, Brzydkie kaczątko, Słowik, Nowe szaty cesarza, Ołowiany żołnierzyk, Calineczka, Świniopas. Brak obwoluty. Nieaktualny wpis własnościowy. Drobne otarcia oprawy, niewielkie zabrudzenia wewnątrz, poza tym stan dobry.

848. Cudowne bajki i wierszyki. Dla grzecznych dzieci lat 8 do 12. Warszawa – Lwów b.r. [1931], b.w. [Warszawa Sikora], s. 160, 17,5 cm, tabl. ilustr. 1, opr. wyd. ppł. z kolor. ilustr. na licu. 80,-

M. in. Garbucha, Nosił wilk, Dwie skarbonki, a także krótkie opowiastki (m.in. o Koperniku) oraz przypowieści i wiersze. Brak 1 ilustr. Niewielkie przetarcia pap. okł., zaplamienia marginesów, poza tym stan dobry.
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, poz. 1265.

849. Cyfrowiczówna Emilia [Maryan z nad Dniepru pseud.]. Dzieje ojczyste aż po najnowsze czasy opowiadane dziatwie polskiej. Objaśnione 132 illustracyami wedle współczesnych pieczęci, sztychów i rycin, nowszych zdjęć z natury, portretów, obrazów, najcelniejszych malarzy i t.d. Kraków 1898. Spółka Wydawnicza Polska, s. [4], 206, [2], tabl. ilustr. 5 (rozkł.), liczne ilustr. w tekście, 23 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i barwną ilustr. na licu, papier wyklejek opalizujący. 280,-

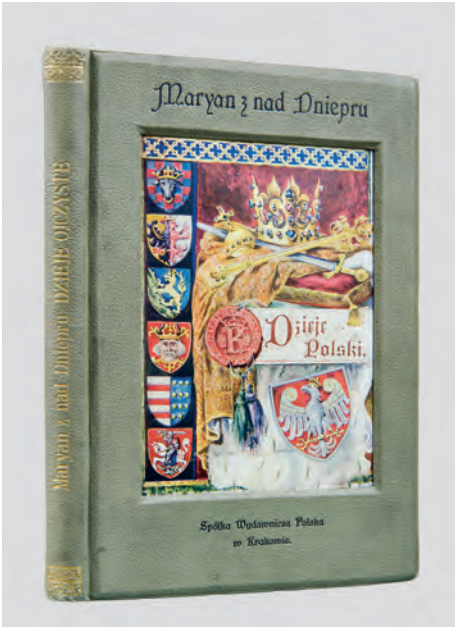
Bogato ilustrowane dzieje Polski od czasów piastowskich do wydarzeń po upadku powstania listopadowego, opracowane dla młodzieży przez Emilię Cyfrowiczównę (1835-1923). **Oprawa wydawnicza:** płótno, na grzbiecie złocona tytulatura, na licu wytłoczony pseudonim autorki i dane wydawnicze, w zwierciadle lica wklejona barwna ilustracja z polskimi insygniami królewskimi, papier wyklejek opalizujący. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Niewielkie zabrudzenia oprawy, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

850. [Elementarz]. **Bachterow Wasilij Porfiriewicz.** Russkij bukwar. Warszawa 1944. Izdatielstwo „Dobro", s. 64, ilustr., 23 cm, oryg. okł. brosz. 100,-

Ilustrowany elementarz rosyjski opublikowany przez rosyjskie wydawnictwo działające w Warszawie od lat 20. XX w. przy ul. Krakowskie Przedmieście. Zawiera teksty prozą i wierszem oraz wzory kaligrafii liter i ćwiczenia. Naddarcia okł., wewnątrz na ogół czysty egzemplarz. Stan dobry.

847. Ilustracje A. Szyka. 1945.

849. E. Cyfrowiczówna. Dzieje ojczyste. 1898.

851. Fabre Jean-Henri. Nasi sprzymierzeńcy. Pogadanki o zwierzętach pożytecznych. (Biblioteka „Iskier"). Lwów – Warszawa 1925. Książnica – Atlas, s. [4], 209, [2], portret, tabl. ilustr. 15, ilustr. w tekście, 20,5 cm, oryg. opr. wyd., ppł. 90,-

Książeczka dla dzieci, ukazująca konieczność ochrony przyrody i zwierząt, które sprzyjają człowiekowi. Jean-Henri Fabre (1823-1915), francuski przyrodnik, entomolog, nauczyciel i popularyzator wiedzy. Drobne otarcia opr., poza tym stan dobry.

852. Gomulicki Wiktor. Życie dla ojczyzny. Powieść. Warszawa 1931. Wydawnictwo M. Arcta, s. 251, tabl. ilustr. 6, 21 cm, opr. wyd. ppł. 90,-
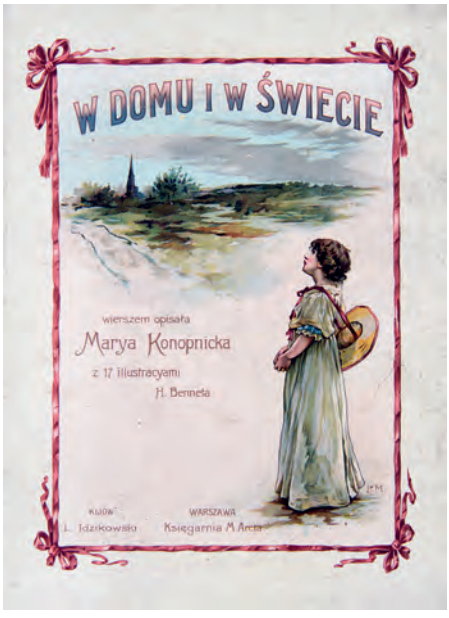
Barwnie napisana powieść dla młodzieży z czasów powstania kościuszkowskiego. Ilustracje Stanisława Bagieńskiego (1876-1948), wybitnego malarza-batalisty. Zaplamienia tylnej okł., poza tym stan dobry. Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, poz. 2204.

853. Grigoriew Ł. Olenin B. Russkoje słowo. Kniga dla kłassnago cztienija, rukowodstwo k obuczeniju russkomu jazyku. Ryga 1908. Izdanije K. G. Zichmana, s. 112, ilustr. w tekście, w tym całostr. (drzeworyty), 23 cm, opr. wyd. ppł. z ilustr. na licu. 90,-

Czytanki szkolne dla drugiej klasy, wśród nich znane rosyjskie opowiadania, wiersze, baśnie i bajki. Nieaktualna pieczątka własn. Przybrudzenia papieru. Stan ogólny dobry.

854. Konopnicka Maria. W domu i w świecie. Książka dla dzieci od lat 10 do 12. Z 17 illustracyami H. Benneta. Warszawa [1891]. Księgarnia M. Arcta, s. [34], ilustr. w tekście 17 (w tym 8 chromolitografii), 23,5 cm, opr. wyd. ppł. z barwną ilustracją na licu. 500,-

Wydanie 1. Zbiór wierszyków dla dzieci napisanych przez Marię Konopnicką (1842-1910). Książka ozdobiona 17 ilustracjami, w tym 8 barwnymi, autorstwa Harriet Mary Bennett. Nieznaczne

854. M. Konopnicka. W domu i w świecie. 1891.

856. J. Liesel. Dzieje Pajaca. 1930.

zabrudzenia okładki, na kartach miejscami drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Ładnie zachowany egzemplarz. Rzadkie.** Bibliografia polska XIX stulecia notuje tylko trzy egzemplarze w bibliotekach polskich! Lit.: E. Boczar, Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży. Wiek XIX, poz. 1544.
(Patrz tablica XXXII)

855. Leśniewska Aleksandra. Entuzjastka. Poznań – Warszawa – Wilno – Lublin [1929]. Nakład Księgarni św. Wojciecha, s. 192, tabl. ilustr. 4, 19 cm, oryg. opr. wyd., ppł., oryg. obwoluta pap. 180,-

Powieść przeznaczona dla dorastającej młodzieży autorstwa Aleksandry Leśniewskiej (zm. 1922). Poświęcona została Wincencie Zabłockiej, członkini Entuzjastek, grupy działaczek społecznych, feministek, dążących do zwiększenia udziału kobiet w życiu społecznym. Opr.: niebieskie ppł., ze złoc., na licu ilustracja. Zachowana oryg. pap. obwoluta. Stan bardzo dobry.

856. Liesel Janina [Horoch-Lieslowa Janina właśc.]. Dzieje Pajaca (Bibljoteka Książek Błękitnych. Nr 95). Warszawa [1930]. Skład główny „Dom Książki Polskiej", s. 97, [1], tabl. ilustr. 8, 17 cm, opr. wyd. ppł. z ilustr. na licu. 60,-

Projekt okładki i osiem ilustracji w tekście Janiny Szubertówny. Niewielkie przetarcia okładki, zabrudzenia marginesów kart. Stan ogólny dobry.
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, poz. 2710.

857. Majakowski Włodzimierz. Wiersze dla dzieci. Warszawa 1956. Nasza Księgarnia, s. 60, [3], liczne ilustr. kolor. w tekście, 30 cm, opr. wyd. ppł. 80,-

Wydanie 1. Zbiór wierszy dla dzieci tłumaczonych z języka rosyjskiego przez Władysława Broniewskiego, Artura Sandauera i Anatola Sterna. Ilustracje Andrzeja Jurkiewicza (1907-1967), wybitnego grafika i rysownika, profesora ASP w Krakowie i Warszawie. Stan dobry.

857. W. Majakowski. Wiersze dla dzieci. 1956.

858. F. Mirandola. Jaś i Małgosia. 1926.

858. [Mirandola Franciszek]. Jaś i Małgosia oraz inne bajki. Lwów – Poznań b.r. [1926]. Wydawnictwo Polskie, s. 79, tabl. ilustr. 4, 15,5 cm, opr. ppł. 90,-

Baśnie braci Grimm w tłumaczeniu Franciszka Mirandoli (właśc. Franciszek Czcisław Pik, 1871-1930), pisarza, tłumacza, poety. Poza baśnią tytułową, w zbiorze znajdują się utwory: Muzykanci miejscy, Złoty ptak, Złota gęś, Żabi król, Gospodarka kota i myszy. Zabrudzenia oprawy i kart.

859. Oppman Artur (Or-Ot). Zaczarowana królewna. Baśń sceniczna w pięciu obrazach. Warszawa 1928. Wydawnictwo M. Arcta, s. 103, [1], ilustr. w tekście, 21,0 cm, opr. wyd. ppł. z ilustr. kolor. na licu. 90,-

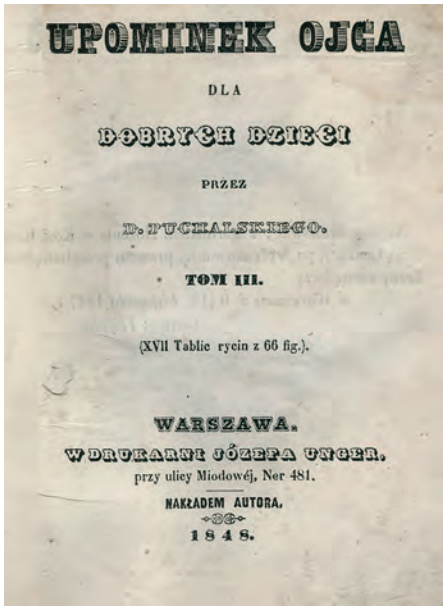
Sztuka A. Oppmana, ps. „Or-Ot" (1867-1931), poety, varsavianisty. Baśń wystawiona na scenie Teatru Polskiego w Warszawie w grudniu 1926 r. Ilustracje to fotografie z przedstawienia teatralnego, wykonane przez Stanisława Brzozowskiego (1883-1968), warszawskiego fotografa teatralnego (którego olbrzymi dorobek spłonął podczas Powstania Warszawskiego). Niewielkie przetarcia okładki, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

860. Ordyńska Zofia. Sen Wojtusia lotnika i inne powiastki dla dzieci. Z barwnemi ilustracjami. Kraków b.r. [po 1931]. Wydawnictwo Bajek i Baśni, s. [2], 96, tabl. ilustr. kolor. 4, 18 cm, opr. wyd. ppł. z kolor. ilustr. na licu. 140,-

W zbiorze m.in. o przygodach małego chłopaka szewskiego, a także o powrocie Jasia i Jagienki z niewoli tatarskiej. Ilustrował Alfred Żmuda (1897-1966), uczeń Mehoffera, którego dziełem jest także układ graficzny i szata zewnętrzna „Dziesięciolecia Polski odrodzonej". Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, poz. 5557.
(Patrz tablica XXXII)

859. A. Oppman. Zaczarowana królewna. 1928.

862. D. Puchalski. Upominek ojca. 1848.

861. Papi Teresa Jadwiga. Zwycięstwo woli. Powieść dla młodzieży. Z rycinami. Warszawa 1902. Nakładem Jana Fiszera, s. [2], 231, tabl. ilustr. 7, 18 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. tyt. na licu i grzbiecie. 120,-

Powieść historyczna dla młodzieży z czasów po powstaniu listopadowym, o wyjeździe do Paryża, spotkaniach z emigrantami i Adamem Mickiewiczem (piszącym właśnie „Pana Tadeusza"). Niewielkie zabrudzenia pap., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1901-1917, poz. 3431.

862. Puchalski Dominik. Upominek ojca dla dobrych dzieci. T. 3. Warszawa 1848. W Drukarni Józefa Unger, s. 344, [4], tabl. ilustr. 16 (winno być 18, część ręcznie kolorowana), 13,5 cm, opr. z epoki, płsk. 240,-

Popularna w XIX w. książka edukacyjna dla dzieci, zawierająca informacje z różnych dziedzin. Autor, Dominik Puchalski (1799-1874) zamieścił tu m.in. opowieści biblijne, bajki, wiadomości przyrodnicze, historyczne, geograficzne, biogramy sławnych ludzi oraz historyczne opisy miejsc w guberniach radomskiej i płockiej. Opr.: brązowy płsk, na licach pap. marm. Brak 2 tablic. Otarcia opr., miejscami zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

863. Rapacki Józef. Mały pejzażysta. 9 autolitografji. Warszawa, b.r. (ok. 1923). Nakładem Domu Wydawniczego A. Chlebowski, druk i lit. Jan Cotty, k. [15; winno być 18], 20,0 x 28,5 cm, opr. wyd. pap. 450,-

Książeczka do kolorowania dla starszych dzieci, zawierająca **litografowane pejzaże mazowieckie** Józefa Rapackiego (1871-1929), malarza pochodzącego ze znanej rodziny aktorskiej (litografią zainteresował się podczas pobytu w Krakowie na początku XX w., gdzie uczył się pod kierunkiem T. Rychtera). Artysta zasłynął przede wszystkim jako wybitny pejzażysta, uwieczniający piękno Mazowsza (prowadził otwarty, artystyczny dom w Olszance pod Żyrardowem). Każdej litografii barwnej towarzyszy czarno-biała do pokolorowania. W oferowanym egz. pozostała 1 nie kolorowana. Brak 2 kart do kolorowania oraz 1-go wzoru. Drobne uszkodzenia i zabrudzenia oprawy, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

863. J. Rapacki. Mały pejzażysta. 1923.

864. Reutt-Witkowska Zofia. Bajki z za morza. (Biblioteka Książek Błękitnych, nr 67). Warszawa [1929]. Zakłady Graficzne „Zjednoczona Polska", s. 93, [1], 17 cm, oryg. opr. wyd., ppł. 60,-

Zbiór bajek i podań z różnych krajów opracowanych przez Zofię Reutt-Witkowską (1893-1938), pisarkę, tłumaczkę, poetkę. Okładka i ilustracje autorstwa Wandy Pleszczyńskiej-Wóycickiej (1903-1943), malarki, graficzki, uczennicy Władysława Skoczylasa i Tadeusza Pruszkowskiego (rozstrzelanej przez Niemców w czasie wojny za działalność konspiracyjną). Nieaktualne pieczątki własnościowe. Blok poluzowany, poza tym stan dobry.

865. Rogoszówna Zofia. Koszałki opałki. Gadki, piosenki i zabawy dziecięce spisała z ust ludu i wspomnień z dzieciństwa [...]. Ilustracje Anny Gramatyki-Ostrowskiej. Muzyka Stanisława Colonny-Walewskiego. Warszawa [1928]. Wydawnictwo M. Arcta, k. [24], ilustracje (litografie barwne), 25,5 cm, oryg. opr. wyd., ppł. 200,-

Bogato ilustrowana książeczka dla dzieci z wierszykami i piosenkami opracowanymi przez Zofię Rogoszównę (1881-1921), pisarkę, tłumaczkę, autorkę m.in. rymowanki „Tańcowały dwa Michały", która zapoczątkowała adoptowanie utworów ludowych na potrzeby małych czytelników. Ilustracje Anny Gramatyka-Ostrowskiej (1882-1958), malarki i graficzki krakowskiej, związanej z Towarzystwem Polska Sztuka Stosowana. Blok poluzowany, karta naddarta, poza tym stan dobry.

866. Rogoszówna Zofia. Piosenki dziecięce. Muzykę na tle motywów ludowych napisał Stanisław Colonna-Walewski. Warszawa 1924. Nakład i własność Gebethnera i Wolffa, s. 60, [2], ilustr. i nuty w tekście, 29,5 cm, oryg. okł. brosz. 240,-

Teksty piosenek i nuty w ozdobnych ramkach. Zbiór piosenek dla dzieci opracowany przez Zofię Rogoszównę (1881-1921) – pisarkę, tłumaczkę, poetkę, autorkę książek dla dzieci. **Opracowanie**

866. Z. Rogoszówna. Piosenki dziecięce. 1924.

868. K. Rosinkiewicz. Stary Ćwirk. 1944.

865. Z. Rogoszówna. Koszałki opałki. 1928.

graficzne całości Edmund Bartłomiejczyk (1885-1950), nuty pisał A. Kraiński. Kompozycja na okładce amatorsko pokolorowana kredkami, blok lekko rozklejony, poza tym stan dobry.

867. Rosinkiewicz Kazimierz (Rojan). Sam. Powieść. Z ilustracjami St. Sawiczewskiego. Poznań 1939. Nakładem i drukiem Drukarni i Księgarni Św. Wojciecha, s. [4], 237, [2], tabl. ilustr. 4, 19 cm, oryg. opr. wyd., ppł., oryg. obwoluta pap. 180,-

Powieść przeznaczona dla dorastającej młodzieży autorstwa Kazimierza Rosinkiewicza „Rojana" (1865-1940), popularnego przed II wojną św. pisarza dla dzieci i młodzieży (po wojnie socjalistyczne zasady wychowania młodzieży nie pozwalały na wznawianie jego twórczości). Ilustracje malarza Stanisława Sawiczewskiego (1866-1943), stale współpracującego z wydawnictwem Św. Wojciecha. Opr.: niebieskie ppł., ze złoc., na licu ilustracja. Zachowana oryg. pap. obwoluta. Stan bardzo dobry.

868. Rosinkiewicz Kazimierz (Rojan). Stary Ćwirk. Wydanie trzecie. Kraków 1944. T. Gieszczykiewicz. Księgarnia – Wydawnictwo – Skład nut, s. 225, [3], ilustr. w tekście, 17,5 cm, oryg. opr. wyd., ppł. 60,-

Powieść przyrodnicza dla dzieci. Okładka projektu J. Piętkówny, ilustracje wg rysunków J. Piętkówny i Stanisława Sawiczewskiego. Drobne przetarcia dolnej krawędzi grzbietu, na tylnej okładzinie i krawędziach kart nieznaczne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.

869. Rydel Lucjan. Bajka o Kasi i królewiczu… ozdobił Stanisław Dębicki, wykonał zakład litograficzny Neuberta w Pradze-Smichów. Lwów 1904. Nakładem Towarzystwa Wydawniczego, s. [60], **tabl. rycin 16 (chromolitografie)** w ramach paginacji, kolorowe inicjały i ozdobniki w tekście, 29 cm, opr. ppł. wyd. 600,-

Wydanie 1. Całość litografowana. Piękny przykład młodopolskiej książki dla dzieci, urzekający harmonijną spójnością tekstu z warstwą ilustracyjną. Ilustrował Stanisław Dębicki (1866-1924), profesor krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, malarz i ilustrator książek. Na tylnej okładzinie karykatury autora tekstu i ilustratora. Na karcie tyt. oraz oprawie pieczątka lwowskiej księgarni Gubrynowicza i Schmidta. Niewielkie otarcia i zabrudzenia oprawy, zaklejony wpis własnościowy, poza tym stan bardzo dobry. *(Patrz tablica XXXII)*

870. Sienkiewicz Henryk. Ogniem i mieczem. Biblioteczka dla Dzieci i Młodzieży ku Rozrywce i Nauce. Książeczka XXV. Wydanie drugie. Złoczów 1896. Nakładem i drukiem Wilhelma Zukerkandla, s. 154, 14 cm, opr. wyd. ppł. z ilustr. na licu. 80,-

Wydanie opracowane przez Janinę Sedlaczkową. Przybrudzenia i zaplamienia oprawy i marginesów kart. Stan ogólny dobry. (patrz poz. następna)
Lit.: E. Boczar. Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży. Wiek XIX.

871. Sienkiewicz Henryk. Pan Wołodyjowski. Biblioteczka dla Dzieci i Młodzieży Ku Rozrywce i Nauce. Książeczka XXVII. Wydanie drugie. Złoczów 1897. Nakładem i drukiem Wilhelma Zukerkandla, s. 80, 14 cm, opr. wyd. ppł. z ilustr. na licu. 80,-

Wydanie opracowane przez Janinę Sedlaczkową (wyd. 1. ukazało się w 1893 r.). Przybrudzenia i zaplamienia oprawy i marginesów kart. Stan ogólny dobry.
Lit.: E. Boczar. Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży. Wiek XIX, poz. 3253.

872. Steinowa Bronisława. Kamiennym toporem. Powieść z epoki kamiennej dla młodzieży. Poznań [1938]. Nakład Księgarni św. Wojciecha, s. VII, 270, [1], tabl. ilustr. 3, ilustr. w tekście, 19 cm, opr. wyd., ppł., obwoluta. 180,-

874. E. Szelburg-Zarembina. Królestwo bajki.

875. Światełko. Zbiór powiastek. 1912.

Powieść dla młodzieży opowiadająca o grupie chłopców, którzy przenoszą się w czasie do epoki kamienia. Powstała na fali zainteresowania dziejami prehistorycznymi, wywołanej odkryciami archeologicznymi. Słowo wstępne napisał Józef Kostrzewski (1885-1969), wybitny archeolog, odkrywca Biskupina, jeden z twórców i propagatorów teorii autochtonicznej pochodzenia Słowian. Ilustracje i okładkę wykonał grafik Wacław Świerczyński (1895-1987). Minimalne przebarwienia obwoluty. Stan bardzo dobry. **Piękny egzemplarz.**

873. Stowe Beecher Harriet. Chata wuja Toma. Powieść z życia niewolników. Z ilustracjami. Warszawa b.r. [1922]. Nowa biblioteka dla dzieci i młodzieży. Wydawnictwo Księgarni Nakładowej, s. 160, ilustr. całostr. w tekście, 17,5 cm, opr. wyd. ppł. z ilustr. kolor. na licu. 120,-

Tytuł na oprawie: Chata wuja Tomasza. Najgłośniejsza powieść amerykańskiej pisarki Harriet Elisabeth Beecher Stowe (1811-1896). Powieść ukazała się po raz pierwszy w 1851 roku (przekład polski w 1853 r.), poruszała temat życia murzyńskich niewolników na południu Stanów Zjednoczonych. Niewielkie ubytki pap. tylnej okładziny, zabrudzenia marginesów. Stan ogólny dobry.
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży. 1918-1939, poz. 7319.
(Patrz tablica XXXII)

874. Szelburg-Ostrowska (Szelburg-Zarembina) Ewa. Królestwo bajki z 30 rysunkami Antoniego Gawińskiego. Warszawa 1924. Wydawnictwo M. Arcta, s. 248, [1], 19,5 cm, oryg. opr. wyd., ppł. 90,-

Baśń Ewy Szelburg-Zarembiny (1899-1986), wybitnej pisarki i poetki, znanej przede wszystkim z twórczości dla dzieci, odznaczonej Orderem Uśmiechu. Ilustracje Antoniego Gawińskiego (1876-1954), malarza, ilustratora, poety, krytyka artystycznego, ucznia Wojciecha Gersona i Jacka Malczewskiego. Blok poluzowany, poza tym stan dobry.

876. M. Weryho. Co słonko widziało. 1933.

875. Światełko 1912. Zbiór powiastek i wierszyków dla małych dzieci. [Lwów 1912]. Z drukarni „Dziennika Polskiego", k. [2], s. 132, 25 cm, opr. ppł. 150,-

Wydawnictwo zawierające wierszyki i opowiadania dla dzieci, m.in. kilka utworów Marii Reutt, Marii Konopnickiej, Mariana Falskiego. Opr.: bordowe ppł., na licach pap. marm. Naderwanie 1 k., poza tym stan dobry.

876. Weryho Maria. Co słonko widziało. 34 powiastki dla małych dzieci. Z 27 rysunkami K. Górskiego. Wydanie szóste. Warszawa – Lwów 1933. Skład Główny w Księgarni S. A. Książnica – Atlas, s. 122, [3], liczne ilustr. w tekście, opr. wyd. brosz. z kolor. ilustr. na licu. 100,-

Opowiadania dla dzieci Marii Weryho (1858-1944), pisarki, działaczki oświatowej, największego autorytetu w dziedzinie wychowania przedszkolnego. Autorka w swoich opowiadaniach umiejętnie wprowadza młodego czytelnika w świat wartości i kształtowania właściwych postaw (dobroci, szlachetności, posłuszeństwa). Okładkę projektowała Molly Bukowska (1883-1970), jedna z najważniejszych ilustratorek książek dziecięcych. Dedykacja z 1937 r. na k. tyt. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

877. Weryho Maria. I ja już czytam. 50 powiastek dla małych dzieci. Wydanie ósme. Okładka i ilustracje W. Romeykówny. Warszawa b.r. Gebethner i Wolff, s. 160, tabl. ilustr. kolor. 3, ilustr. w tekście, 22,5 cm, opr. wyd. ppł. 80,-

Zbiór opowiadań dla dzieci ozdobiony pięknymi ilustracjami Wandy Romeykówny (1890-1978). „Jej charakterystyczne dziecięce postacie mogą być w pewnym sensie graficznym symbolem czasów przedwojennych, które minęły bezpowrotnie" (B. Fingas-Śniegoń, „Klasycy przedwojennej ilustracji", artykuł z 2015 r.). Niewielkie przetarcia okładek i pęknięcia pap., ubytek marginesu 1 karty z minimalną stratą tekstu, poza tym stan dobry.

878. Zechenter Witold. Krasnoludki w mieście. Ilustr. W. Wawer. Kraków b.r. [1946]. Wydawnictwo M. Kot, s. [24], ilustr. kolor. całostr., 22 x 24 cm, opr. wyd. brosz. 60,-

Bajka o trzech krasnoludkach, których zadaniem było stawić się w Krakowie u małej Elżuni we śnie. Witold Zechenter (1904-1978) – poeta, prozaik, autor książek dla dzieci, twórca radiowych felietonów i słuchowisk. Niewielkie spękania i przybrudzenia opr., poza tym stan dobry.

879. Św. Mikołaj. Plansza plastyczna rozkładana. Vojtěch Kubašta. Prague (Praga) 1961. Artia, k. [2], ilustr. (kolor.), 32 cm. 150,-

Plansza rozkładana, plastyczna, ukazująca scenkę ze Świętym Mikołajem, przybywającym do dzieci z prezentami pod choinkę. Z tyłu odręczna dedykacja z 1964 r. Niewielkie zagniecenia planszy, poza tym stan dobry.

REGIONALIA. ETNOGRAFIA. PODRÓŻE

GÓRY

880. Chmielowski Janusz. Świerz Mieczysław. Tatry Wysokie. (Przewodnik szczegółowy). T. 1: Część ogólna – Tatry Zachodnie. Lwów 1907. Księgarnia Polska B. Połonieckiego, s. [2], 166, mapa (część. kolor., rozkładana), 15 cm, oryg. karton tłocz. 120,-

Część pierwsza z czterech. Niniejszy tom, poza częścią ogólną, obejmuje opis 48 wędrówek po Tatrach Zachodnich. Janusz Chmielowski (1878-1968) był prekursorem wspinaczki tatrzańskiej, inicjatorem i współzałożycielem pierwszej polskiej organizacji taternickiej. Współautor cyklu, dr Mieczysław Świerz (1891-1929), taternik, zginął na ścianie Kościelca. Drobne zagięcia przy krawędzi, otarcia i zabrudzenia okł., minimalny uszczerbek k. tyt., poza tym stan dobry.

881. Dybczyński Tadeusz. „Orlim lotem". Wspomnienia z pieszej wycieczki wakacyjnej po Łysogórach, Olkuskiem, Ojcowie, Krakowie i Tatrach. Zamość 1924. Z. Pomarański, s. 135, [1], 21 cm, oryg. opr. ppł. z tłocz. 90,-

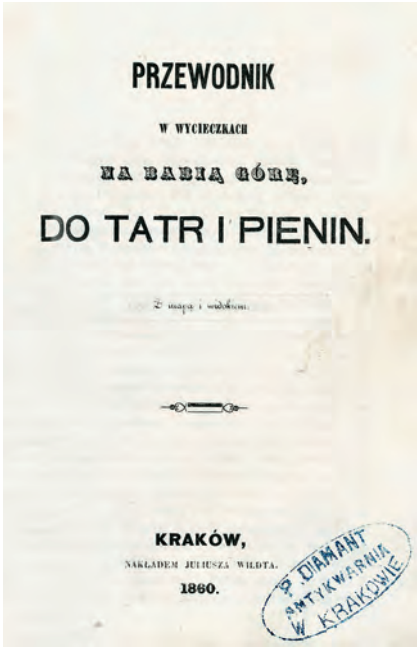
Opis 20 wędrówek pieszych po Łysogórach, Wyżynie Krakowsko-Częstochowskiej i Tatrach. Niewielkie zaplamienia na licu, poza tym czysty egz. Stan dobry.

882. Dybczyński Tadeusz. Przewodnik po Górach Świętokrzyskich (Łysogórach). Warszawa 1912, M. Arct, s. 120, [1], 18 cm, oryg. okł. brosz. z pł. na grzbiecie z epoki. 90,-

Popularny przewodnik po Górach Świętokrzyskich składający się z części ogólnej, wskazówek dla turystów oraz opisów 112 miejsc, miast, miasteczek i miejscowości znajdujących się na tym obszarze. Zaplamienia opr., stan ogólny dobry.

883. Janota Eugeniusz. Przewodnik w wycieczkach na Babią Górę, do Tatr i Pienin. Z mapą i widokiem. Kraków 1860. Nakładem Juliusza Wildta, s. 92, **tabl. ryc. 1 (litografia rozkł.),** opr. współcz. ppł. 600,-

„Pierwszy polski przewodnik tatrzański" (Encyklopedia tatrzańska). Stanowił pracę doktorską na UJ Eugeniusza Janoty (1823-1878), zasłużonego badacza Tatr i Podtatrza, prof. Uniwersytetu Lwowskiego, jednego z pionierów ochrony przyrody tatrzańskiej. Przewodnik powstawał w czasach, kiedy „na całem Podhalu nie znajdzie podróżujący wygodnego umieszczenia". Autor opisał tu po raz pierwszy pasma górskie, szczyty i doliny, zbierając dane topograficzne i etnograficzne na miejscu. Podał wiele szczegółów historycznych o mijanych wsiach i miasteczkach, a także o ich mieszkańcach („Podhalanin ma swoje zalety, ale i wady..., przybyłym dla leczenia się, bez najmniejszego skrupułu do żentycy dolewają wody..."). Na końcu rozkładana panorama Tatr zatyt.: „Widok Tatr Nowotarskich od Zakopanego". Pieczątka: P. Diamant. Antykwarnia w Krakowie. Brak mapy. Egz. po fachowej konserwacji z uzupełnionymi ubytkami pap. na marginesach. Stan dobry. **Bardzo rzadkie.**

PRZEWODNIK

W WYCIECZKACH

NA BABIĄ GÓRĘ,

DO TATR I PIENIN.

KRAKÓW,

NAKŁADEM JULIUSZA WILDTA.

1860.

P. DIAMANT ANTYKWARNIA W KRAKOWIE

883. Pierwszy polski przewodnik tatrzański.

886. W. Matlakowski. Zdobienia i sprzęt. 1901.

884. [Karłowicz Mieczysław]. Mieczysław Karłowicz w Tatrach. Pisma taternickie i zdjęcia fotograficzne wydane staraniem zarządu Sekcyi Turystycznej Towarzystwa Tatrzańskiego. Kraków 1910. Nakładem Sekcyi Turystycznej Towarzystwa Tatrzańskiego, s. XI, [1], 82, portret w heliograwiurze, tabl. ilustr. 25, 28 cm, opr. wyd. karton. 180,-

Pięknie wydany, na grubym papierze czerpanym, wybór pism taternickich Mieczysława Karłowicza (1876-1909), jednego z największych polskich kompozytorów symfonicznych, wybitnego taternika i narciarza, współinicjatora założenia TOPR. M. Karłowicz zginął w lawinie śnieżnej na wschodnich zboczach Małego Kościelca 8 II 1909 r. Nieaktualne pieczątki i wpisy własnościowe. Pęknięcie grzbietu opr., zabrudzenia i niewielkie ubytki opr. uzupełnione papierem.

885. Malczewski Rafał. Tatry i Podhale. Poznań [1935]. Wydawnictwo Polskie R. Wegner, s. 206, [10], 2 mapki, liczne ilustr. w tekście, 21 cm, opr. wyd. pł. beżowe z ilustr. na licu i bogatymi zdobieniami na grzbiecie, górne obcięcie k. barwione. 150,-

Z serii „Cuda Polski". Bogato ilustrowany opis historii, przyrody, topografii i eksploracji Tatr i Podhala autorstwa Rafała Malczewskiego (1892-1965), malarza, rysownika, pisarza, felietonisty i taternika, wielkiego popularyzatora Tatr. Seria „Cuda Polski", opracowana przez wybitnych autorów, w starannej szacie graficznej, z wielką ilością znakomitych ilustracji, uchodzi za najbardziej lubianą serię książek krajoznawczych dwudziestolecia międzywojennego. Zabrudzenia i przetarcia okładek, poza tym stan dobry.

886. Matlakowski Władysław. Zdobienia i sprzęt ludu polskiego na Podhalu. Zarys życia ludowego. Warszawa 1901. Z zapomogi Kasy im. Mianowskiego. Skł. gł. Księg. E. Wendego i S-ki, s. [12], XCI, [1], 176, [2], tabl. ilustr. 65 (z opisem; w tym

2 barwne), [3], ilustr. w tekście 158, 31,0 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. tytułem na grzbiecie, zach. przednia okł. brosz. 600,-

Wydanie 1. Prekursorskie dzieło poświęcone **ludowej sztuce użytkowej Tatr i Podhala, a także kulturze i życiu codziennemu górali.** Obejmuje twórczość i zdobnictwo góralskie (detale architektoniczne, meble, sprzęty, narzędzia, noże, łyżki, naczynia, okucia, formy do oscypków, spinki i biżuterię, pasy skórzane, elementy strojów, pojazdy, instrumenty muzyczne, kaganki i in.). Przedstawiono także wnętrza chat góralskich wraz z ich wyposażeniem, narzędzia rolnicze oraz stroje góralskie. Praca zawiera obszerny życiorys autora (jedynie w tym wydaniu), W. Matlakowskiego (1850-1895), lekarza i etnografa, miłośnika Podhala, należącego do grona najwybitniejszych postaci naukowo-artystycznego środowiska Zakopanego. Mimo ciężkiej choroby, udało się autorowi ukończyć dzieło wraz z całą ogromną częścią ilustracyjną. Ozdobna okładka broszurowa przedstawia wizerunek Sabały. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Przybrudzenia i przetarcia płótna oprawy, Stan ogólny dobry.

887. Orkan Władysław. Nad urwiskiem. Szkice i obrazki. Lwów 1900. Nakład Towarzystwa Wydawniczego, s. [4], 216, [2], 18 cm, opr. z epoki ppł. ze złoc. napisem na grzbiecie. 90,-

Wydanie 1. Tom szkiców i opowiadań Władysława Orkana (1875-1930) – poety, pisarza, miłośnika gór, którym poświęcił znaczną część swoich utworów, współzałożyciela i pierwszego prezesa Związku Podhalan. W tomie znajdują się m.in. utwory: Nad urwiskiem; Piekiełko; Błażkowa Łysina; Z krainy Gorców; Jasna Polana. Otarcia i zaplamienia oprawy, na pustych kartach wklejone amatorsko ilustracje o tematyce górskiej, poza tym stan dobry.

888. Ossendowski Ferdynand Antoni. Karpaty i Podkarpacie. Poznań [1938]. Wydawnictwo Polskie R. Wegner, s. 258, [1], mapa 1, liczne ilustr. w tekście, 21 cm, opr. wyd. pł. z barwieniami na licu i grzbiecie, górny brzeg kart barwiony. 180,-

Wydanie 1. Praca z serii „Cuda Polski. Piękno przyrody, pomniki pracy, zabytki dziejów" autorstwa Ferdynanda Antoniego Ossendowskiego (1876-1945), pisarza i podróżnika, działacza politycznego i społecznego, członka Akademii Francuskiej. W tekście m.in. rozdziały: Łemkowszczyzna; Beskid; Bieszczady; Bojki; Piekło galicyjskie. Układ ilustracyjny i graficzny Jana Kilarskiego. Opr. pł. z tłoczeniami. Niewielkie przebarwienia i przetarcia okładek, poza tym stan dobry.

889. Passendorfer Edward. Jak powstały Tatry (Dookoła Polski. Biblioteczka Geograficzno-Krajoznawcza wydawana staraniem Zrzeszenia Polskich Nauczycieli Geografii, t. 1.). Lwów-Warszawa 1934. Książnica Atlas S.A., s. 118, [2], tabl. ilustr. 8, ilustr. w tekście, 20,5 cm, oryg. opr. brosz. 80,-

Ilustrowany zarys dziejów geologicznych Tatr autorstwa Edwarda Passendorfera (1894-1984) geologa, paleontologa, specjalizującego się w mezozoiku Tatr, członka Towarzystwa Tatrzańskiego, taternika. Egzemplarz nieobcięty. Spłowienia i zagniecenia krawędzi okł., poza tym stan bardzo dobry.

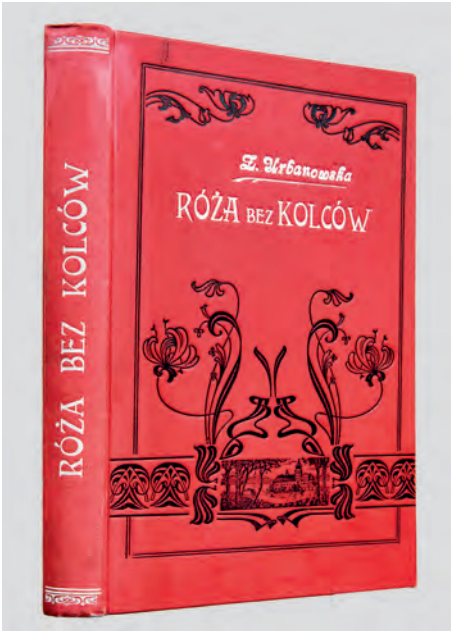
890. Patkowski Aleksander. Sandomierskie. Góry Świętokrzyskie. Przedmowę napisał Eugeniusz Kwiatkowski. Cuda Polski. Piękno Przyrody. Pomniki Pracy. Zabytki Dziejów. Poznań [1938]. Wydawnictwo Polskie R. Wegner, s. [4], 238, [2 w tym mapa], ilustr. w tekście, 21 cm, opr. wyd. pł. beżowe, górne obcięcie k. barwione. 180,-

Bogato ilustrowany tom z serii „Cuda Polski" poświęcony pamięci Stefana Żeromskiego. Przedmowa Eugeniusza Kwiatkowskiego, który pisze: „I krzyczy z tej książki krzywda, którą ziemiom tym i Polsce wyrządziły rozbiory i polityka zaborcza". Aleksander Patkowski (1890-1942), wielki społecznik, podróżnik i pedagog, zwany „ojcem regionalizmu polskiego", zmarł w niemieckim obozie w Auschwitz. Stan bardzo dobry.

891. Rzepecki Władysław Karol. Pieśni góralskie. Część I (z 3). Przedmowę napisał Jan Gwalbert Henryk Pawlikowski. B.m. B.r. [Stary Sącz 1931]. Nakład i własność

891. W. K. Rzepecki. Pieśni góralskie. 1931.

893. Z. Urbanowska. Róża bez kolców. 1903.

autora. Sztych i druk „Akord" Kraków, s. IV, 30, nuty w tekście, 27 cm, oryg. okł. brosz. 90,-

Zbiór 30 pieśni góralskich opracowanych przez Władysława Karola Rzepeckiego. Na karcie tytułowej motto: „Janosika imię nigdy nie zaginie", na okładce reprodukcja drzeworytu Władysława Skoczylasa. Wśród piosenek marsz zbójnicki „Hej idem w las, piórko mi się migoce...". Stan dobry.

892. **Tatry.** Album. (Fot. Józef Oppenheim). Zakopane b.r. [ok. 1922], Nakład Sekcji Narciarskiej Towarzystwa Tatrzańskiego, k. [1], tabl. ilustr. 16 (fotograwiury), 19,0 x 28,5 cm, opr. oryg. karton wyd. z ilustr. na licu. 160,-

Album zawierający **16 widoków Tatr (**oraz dodatkowo widok ogólny na okładce) autorstwa **Józefa Oppenheima** (1887-1946) taternika, ratownika, wieloletniego kierownika TOPR, znakomitego fotografa gór. Pokazane są m.in.: Zakopane, Giewont, Dolina Strążyska, Dolina Kościeliska, Staw Smereczyński, Hala Gąsienicowa, Morskie Oko, Mnich, Dolina Pięciu Stawów, Wodogrzmoty Mickiewicza, Dolina Białej Wody. Przetarcia okładki, niewielkie zagniecenia marginesów kilku kart. Stan ogólny dobry.

893. **Urbanowska Zofia.** Róża bez kolców. Opowiadanie osnute na tle przyrody tatrzańskiej. Z licznemi rycinami w tekście. Okładka kompozycji M. Kotarbińskiego. Warszawa 1903. Nakład Księgarni K. Grendyszyńskiego w Petersburgu, s. [4], 458, [2], ilustr. w tekście, 25 cm, opr. wyd. pł. 300,-

Klasyczna pozycja literatury tatrzańskiej. Akcja powieści rozrywa się w Zakopanem i Tatrach, a w jej intrygującą fabułę autorka wplotła dużo wiadomości przyrodniczych i etnograficznych. Zofia Urbanowska (1849-1939), powieściopisarka, publicystka, autorka powieści dla młodzieży. Efektowna oprawa wydawnicza w czerwone płótno z wytłaczaną ilustracją i ozdobnikami w stylu secesyjnym. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
Lit.: Z. i W. Paryscy. Encyklopedia tatrzańska, s. 1301

894. Zwolińscy Tadeusz i Stefan. Przewodnik po Tatrach i Zakopanem. Z mapką przeglądową Tatr w podziałce 1:100.000, planem Zakopanego i ilustracjami ze zdjęć T. i S. Zwolińskich. Wydanie czwarte przejrzane i uzupełnione. Zakopane 1930. Nakład i własność Księgarni L. Zwolińskiego, s. 335, [15], mapa Tatr 1 (rozkł., kolor.), plan Zakopanego 1 (rozkł.), liczne ilustr. w tekście, 17 cm, opr. współcz. pł., zach. oryg. okł. brosz. 120,-

Wydanie 4 (wyd. 1 ukazało się w 1922 r.) turystycznego przewodnika po Tatrach opracowanego przez braci Tadeusza (1892-1955) i Stefana (1900-1982) Zwolińskich. Przewodnik obejmuje: Przewodnik po Zakopanem (Ogólny opis Zakopanego, Informacje szczegółowe) oraz Przewodnik po Tatrach (Ogólny pogląd na Tatry; Towarzystwa turystyczne i sportowe; Przewodnicy; Literatura tatrzańska, podręczniki turystyczne, mapy; Wskazówki dla turystów; Przechadzki w okolicy Zakopanego; Tatry Zachodnie Polskie; Tatry Zachodnie Orawskie; Tatry Wysokie – strona północna; Tatry Bielskie; Południowa strona Tatr Wysokich; Program wycieczek na krótki pobyt w Tatrach; Wycieczka dookoła Tatr). Dołączona luzem rozkładana mapa turystyczna Tatr oraz rozkładany plan Zakopanego. „**Od wydania 4 to najlepszy przewodnik turystyczny po Tatrach**" (Wielka Encyklopedia Tatrzańska). Stan bardzo dobry.

MAPY

895. Zwoliński Tadeusz. Tatry Polskie. Mapa środkowej części Tatr. Wyd. 3. Zakopane [1919]. Księgarnia L. Zwolińskiego. Z Zakładu Kartogr. G. Freytaga & Berndta w Wiedniu. Arkusz mapy 64 x 90 cm. 300,-

Mapa złożona z 24 sekcji naklejonych na płótno. Skala 1:37.500. Popularna barwna mapa turystyczna Tatr polskich z zaznaczeniem tras górskich. Rzeźbę terenu przedstawiono poziomicami, barwami hipsometrycznymi, punktami wysokości oraz rysunkami skał. W legendzie m.in. 76 obiektów tatrzańskich (głównie groty i przełęcze) oraz 36 w Zakopanem. Przybrudzenia na obrzeżach, poza tym stan dobry.

896. Tatry. Arkusz zbiorowy. Pas 51-52. Słup 29-30. Chyżne – Zakopane – Tatry Zachodnie i Wysokie. Warszawa 1937. Wojskowy Instytut Geograficzny. Mapa 73,4 x 56,8 cm, naklejona na płótno. 240,-

Skala 1:100.000. Wspólnie wydane na jednym arkuszu cztery taktyczne barwne mapy wojskowe. Rzeźba terenu przedstawiona za pomocą cieniowania, punktów wysokościowych i poziomnic. Na mapie **czerwoną linią zaznaczono tereny sporne z Czechosłowacją** (m.in.: Jaworzyna w Tatrach oraz Sucha Góra i Głodówka na Orawie), które w 1938 roku zostały zajęte przez Polskę. Drobne zagięcia, poza tym stan bardzo dobry.

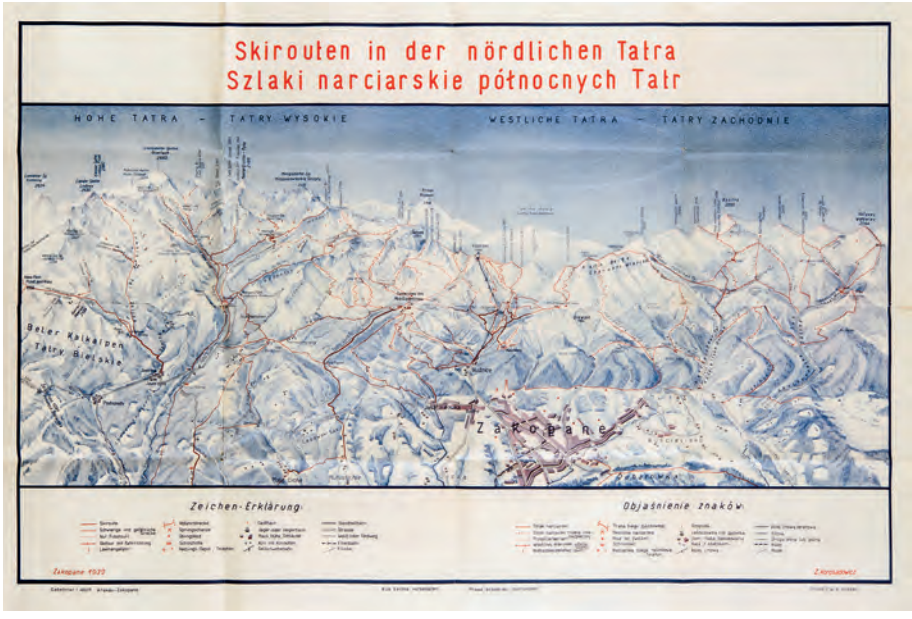
897. Korosadowicz Zbigniew. Szlaki narciarskie północnych Tatr. Skirouten in der nordlischen Tatra. Zakopane 1939. Gebethner i Wolff (Druck. Z.W.K. Krakau), mapa 65 x 97,5 cm (kolor.), 25 cm, oryg. okł. brosz. 400,-

Mapa panoramiczna Tatr Wysokich i Zachodnich, widzianych od południa, z zaznaczonymi szlakami narciarskimi, niebezpieczeństwami lawin, schroniskami, itp. Rysował Zbigniew Korosadowicz (1907-1983), wybitny taternik i ratownik (członek TOPR od 1937 r.). Niezwykle starannie wykonany obraz gór. Przetarcia na złożeniach, podklejone. Stan dobry.

FOTOGRAFIE

898. [Tatry – fotografia]. Portret zbiorowy na mostku przy Pisanej Skale w Dolinie Kościeliskiej. [Ok. 1907], 11 x 16 cm, fotografia naklejona na karton (12,5 x 17,0 cm). 80,-

Fotografia w sepii przedstawiająca grupę mężczyzn i kobiet na mostku na Kościeliskim Potoku w pobliżu Pisanej Skały. Na odwrocie opis współczesny ołówkiem. Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

897. Z. Korosadowicz. Szlaki narciarskie północnych Tatr. 1939.

899. J. Żuliński i ks. Stolarczyk na Pęksowym Brzyzku. Zakopane ok. 1890.

899. **[Zakopane – fotografia]**. Józef Anzelm Żuliński z księdzem Józefem Stolarczykiem oraz członkami Komitetu Pomnikowego ofiar carskich represji przed cmentarzem parafialnym na Pęksowym Brzyzku. Zakopane [ok. 1890], 10 x 15 cm, fotografia w sepii, naklejona na karton (11 x 16 cm). 400,-

900. Album fotografii z wizerunkiem górala.

Na odwrocie opis piórem z pocz. XX w. o idei powołania Komitetu w celu zebrania funduszy na odnowienie pomnika poległych w 1863 r. Na Starym Cmentarzu w Zakopanem znajduje się symboliczny krzyż z tablicą, będący pomnikiem ofiar terroru carskiego w Warszawie w 1861 r. Postawiony staraniem rodziny Homolacsów, został usunięty rok później wskutek interwencji starostwa nowotarskiego (z powodu znieważenia Rosji). Tablicę z „obraźliwym napisem" odnalazł w sierpniu 1890 r. dr Józef Anzelm Żuliński (1841-1909), działacz społeczny i b. powstaniec styczniowy, uwidoczniony na zdjęciu, jako czwarty od lewej. Pośrodku pierwszy proboszcz parafii zakopiańskiej, ks. Józef Stolarczyk (1816-1893). Fotografia nieco wyblakła. Stan ogólny dobry.

900. [Tatry – fotografie] – Album ze zdjęciami, 25 kart. Opr. 26 x 34 cm, okładziny drewniane lakierowane, z rytowanymi motywami góralskimi, grzbiet pł. 350,-

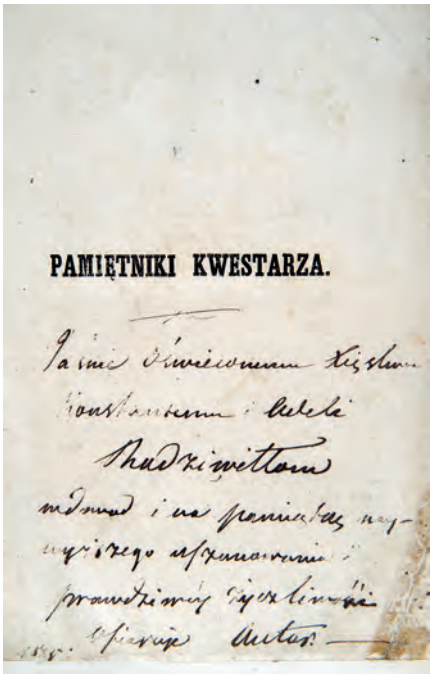
Na przedniej okładzinie bogato malowana, rytowana scena z wizerunkiem harnasia. Zdjęcia prywatne, głównie z wyjazdów rodzinnych, w tym liczne widoki z Tatr (a także z Wrocławia, Krakowa i znad jezior). Drobne otarcia, poza tym stan bardzo dobry.

KRESY WSCHODNIE

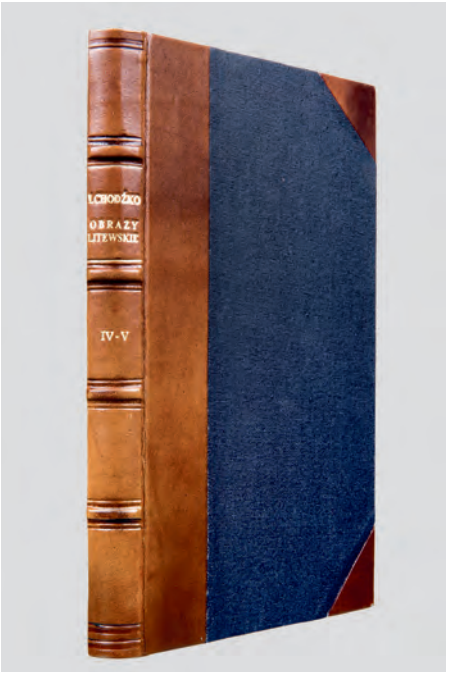
901. Album sztuki wileńskiej. Wilno [1930]. Wydawnictwo „Kurjera Wileńskiego". Zakłady Graficzne „Znicz", tabl. ilustr. 12 (w miejsce 13, w tym 9 kolor.), 29x35 cm, oryg. okł. kart. ze złoc. napisami na licu, grzbiet przewiązany sznurkiem. 240,-

Tytuł według okładki. Wydawnictwo zawiera reprodukcje prac 9 artystów związanych z Wilnem, m.in.: Bolesława Bałzukiewicza (Marszałek Piłsudski), Piotra Hermanowicza (1. Projekt pomnika A. Mickiewicza; 2. Portret poety), Bronisława Jamontta, Tymona Niesiołowskiego. Niewielkie naddarcia i zaplamienia kartonu oprawy, brak jednej ilustracji (zastąpiona wklejonym portretem Adama Mickiewicza), poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

902. Barącz Sadok. Pamiątki miasta Żółkwi. Lwów 1852. Drukiem Piotra Pillera, s. 139; adl.:

903. I. Chodźko. Obrazy litewskie. 1843-1845.

904. I. Chodźko. Obrazy litewskie. 1880.

Karwowski Stanisław. Grabów w dawnej ziemi wieluńskiej. Poznań 1890. Czcionkami Drukarni Kuryera Poznańskiego, s. 164, [2], tabela 1 (rozkł.), 20 cm, opr. ppł. 360,-

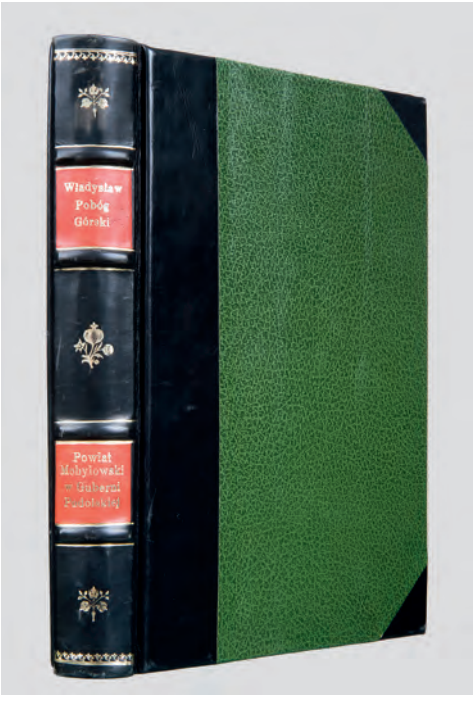
Poz. 1. Wydanie 1. Historia i zabytki Żółkwi opisane przez Sadoka Barącza (1814-1892) – historyka, dominikanina, bibliotekarza. **Poz. 2.** Rozprawa Stanisława Karwowskiego (1848-1917) – historyka, regionalisty. Monografia Grabowa w ziemi wieluńskiej opisująca starostwo grabowskie, miasto Grabów, gminę katolicką, gminy ewangelicką i żydowską oraz klasztor OO. Franciszkanów. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Zaplamienia płótna oprawy, miejscami zażółcenia pap., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

903. Chodźko Ignacy. Obrazy litewskie. Serya trzecia. Wydanie Adama Zawadzkiego. T. 1-3. Wilno 1843-1845. Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego, s. 186, [2], IV; 252, [1]; 173, 18,5 cm, współopr., opr. współcz. płsk ze złoc. 600,-

Na pierwszej karcie odręczna dedykacja Ignacego Chodźki: „Jaśnie Oświeconemu Księstwu Konstantemu i Adeli Radziwiłłom na dowód i na pamiątkę najwyższego uszanowania i prawdziwej życzliwości". Seria III „Obrazów litewskich" zawiera **pierwsze wydanie „Pamiętników kwestarza"**, najpopularniejszej powieści Ignacego Chodźki przedstawiającej malownicze opisy obyczajów szlachty litewskiej tuż przed zaborami i w okresie napoleońskim oraz barwne opisy postaci prawdziwych (Napoleon, Radziwiłłowie) i fikcyjnych. Karta tytułowa tomu pierwszego podklejona z uzupełnieniami, kilka kart z niewielkimi uzupełnieniami na marginesach, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

904. Chodźko Ignacy. Obrazy litewskie. Serya IV-V. Pisma Ignacego Chodźki. Wilno 1880. Nakładem i drukiem J. Zawadzkiego, s. 325, 23 cm, opr. współcz. płsk ze złoc. tyt. na grzbiecie. 240,-

T. 2-gi (z 3) pism Ignacego Chodźki (1794-1861), patrz poz. poprzednia. Zbiór opowiadań o charakterze wspomnieniowym, barwnie oddający obraz społeczności szlacheckiej na Litwie u schyłku epoki

905. W. Pobóg Górski. Powiat mohylowski. 1902.

906. J. Jaroszewicz. Obraz Litwy. 1845.

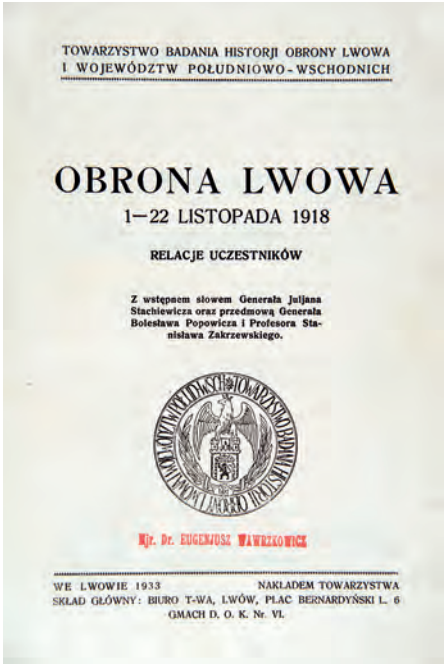
stanisławowskiej i w pierwszym dziesięcioleciu XIX w. W serii piątej: **Dworki na Antokolu.** Efektowna opr. współczesna w brązowy półskórek, grzbiet podzielony zwięzami wypukłymi na 5 pól, w drugim i trzecim polu – tytulatura. Nieliczne rdzawe plamki. Stan dobry.

905. Górski Władysław Pobóg. Powiat mohylowski w guberni podolskiej. Opis geograficzno-historyczny wszystkich miast, miasteczek, wsi, przysiółków, futorów. Kraków 1902. Nakładem księżny Amelii Czetwertyńskiej, s. 346, mapa rozkł. 1, ilustr. w tekście, 27 cm, opr. współcz. płsk z dwoma szyldzikami z tyt. i złoc. 1200,-

Dedykacja drukowana dla księcia Jana Tadeusza Lubomirskiego. Szczegółowa monografia powiatu mohylowskiego, zawierająca opis, w układzie alfabetycznym, wszystkich miast, miasteczek, wsi i ziem dworskich. Bogate źródło informacji o historycznych właścicielach poszczególnych majątków, doprowadzone do końca XIX wieku, poparte dużą ilością przytoczonych dokumentów (wypisy z ksiąg wieczystych, dokumenty królewskie z nadaniami etc.). **Na końcu dzieła zachowana w niewielu egzemplarzach mapa powiatu (38x30 cm).** Efektowna oprawa w szeroki czarny półskórek, grzbiet podzielony na 5 pól, w dwóch polach czerwone szyldziki z tyt., w pozostałych złocone ozdobniki. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Uzupełnienia ołówkiem na wykazie miejscowości, zagięcie mapy fachowo naprawione, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**

906. Jaroszewicz Józef. Obraz Litwy od czasów najdawniejszych do końca wieku XVIII. T. 1-3 (w trzech wol.). Wilno 1844-1845. Nakł. Rubena Rafałowicza, s. [4], IV, 240; [4], II, 313; [6], II, 273, [8], 21,5 cm, opr. współcz. skóra. 600,-

Historia Litwy, jej rozwoju gospodarczego i społecznego, zagadnień prawno-ustrojowych, a także obyczajowości, religii i oświaty. Józef Jaroszewicz (1793-1860), historyk, prawnik, profesor Uniwersytetu Wileńskiego. Oprawa: skóra z tłocz. tytulaturą, **zach. oryginalne okł. broszurowe.** Nieaktualne pieczęcie własnościowe. Ślady po zalaniu ostatnich kart. Stan dobry. **Rzadkie.**

TOWARZYSTWO BADANIA HISTORJI OBRONY LWOWA
I WOJEWÓDZTW POŁUDNIOWO-WSCHODNICH

OBRONA LWOWA
1—22 LISTOPADA 1918

RELACJE UCZESTNIKÓW

Z wstępnem słowem Generała Juljana Stachiewicza oraz przedmową Generała Bolesława Popowicza i Profesora Stanisława Zakrzewskiego.

Kjr. Dr. EUGENJUSZ WAWRZKOWICZ

WE LWOWIE 1933 NAKŁADEM TOWARZYSTWA
SKŁAD GŁÓWNY: BIURO T-WA, LWÓW, PLAC BERNARDYŃSKI L. 6
GMACH D. O. K. Nr. VI.

908. Obrona Lwowa 1-22 listopada 1918.

910. W. Łoziński. Prawem i lewem. 1931.

907. Karwicki Józef Dunin [ps. Włast Józef]. Opowiadania historyczne z dziejów Słuczy i jej dopływów. Kraków 1897. Spółka Wydawnicza Polska, s. VIII, 144, tabl. ilustr. 1 (2 fotografie) w tekście, 20,5 cm, opr. ppł. ze złoc. 300,-

Liczne wiadomości na temat Wołynia – miejscowości i postaci związanych z tym rejonem: Emir Wacław Rzewuski, Eustachy Sanguszko, Stary Konstantynów, Połonne, Baranówka, Korzec, Antoniny Potockich. Liczne nieaktualne pieczątki i wpisy własnościowe. Przetarcia okładek i grzbietu, jedna karta z niewielkim ubytkiem marginesu ze szkodą dla tekstu. Stan ogólny dobry.

908. [Lwów]. Obrona Lwowa 1-22 listopada 1918. T. 1-2 (w 2 wol.). (Źródła do Dziejów Walk o Lwów i Województwa Południowo-Wschodnie 1918-1920. T. I-II). Lwów 1933-1936. Nakładem Towarzystwa Badania Historii Obrony Lwowa i Województw Południowo-Wschodnich, s. XV, [1], 447, tabl. ilustr. 5 (winno być 6), plan Lwowa 1 (rozkł., wielkoformatowy); XXXII, 1096, tabl. ilustr. 3 (winno być 5), plany 2 (rozkł.), ilustr. w tekście, 25 cm, jednolite opr. z epoki, pł. 1800,-

Egzemplarz imienny Eugeniusza Wawrzkowicza (pieczątki i nadruki, numeracja tomów) z odręcznymi notatkami i marginaliami. E. Wawrzkowicz (1887-1940/42) major Wojska Polskiego, historyk, badacz epoki napoleońskiej i dziejów Lwowa, sekretarz Komisji Naukowej Towarzystwa Badania Historii Obrony Lwowa. Najobszerniejsze opracowanie dotyczące obrony Lwowa. Zawiera relacje z walk ich uczestników. W tomie 1 m.in.: Wspomnienia z czasu obrony Lwowa (K. Baczyński); Walka o Lwów (M. Boruta-Spiechowicz); Relacja o Szkole Sienkiewicza i Grupie Cytadeli; Walki listopadowe we Lwowie w świetle krytyk (A. Jakubski); Rola P.O.W. w przygotowaniu obrony Lwowa i rokowania polsko-ukraińskie. Na końcu rozkładany plan Lwowa. W tomie 2 m.in.: Józef Piłsudski i Lwów (W. Lipiński); Czesław Mączyński; Milicja Wojskowa w obronie Lwowa; Listopadowe boje o Szkołę Kadecką; Kleparów w obronie Lwowa; Żandarmeria Obrony Lwowa; Walki o Cytadelę; Harcerze w obronie Lwowa; Polemika. Tom 3, zawierający m.in. listę strat osobowych, ukazał się dopiero w 1939 r. Opr.:

pł. granatowe, tłocz., złoc., obcięcie k. złoc., zachowane oryg. okł. brosz. Brak 3 tablic ilustr. W t. 2 pęknięcie pł. wzdłuż grzbietu, blok poluzowany.

909. Łopalewski Tadeusz. Między Niemnem a Dźwiną. Ziemia wileńska i nowogrodzka. Poznań [1938]. Wydawnictwo Polskie R. Wegnera, s. [4], 234, [2, w tym mapka], liczne ilustr. w tekście, 21 cm, opr. pł. wyd. beżowe, górne obcięcie k. barwione. 240,-

Wydanie 1. Jedna z rzadszych książek **z serii „Cuda Polski"** (t. 1-14, 1930-1939). Wstęp autorstwa Józefa Piłsudskiego, przedmowa Aleksandra Prystora, marszałka Senatu II R.P. Opublikowana w starannej szacie typograficznej, bogato ilustrowana monografia ziem północno-wschodnich Rzeczypospolitej ukazująca piękno Kresów, napisana przez Tadeusza Łopalewskiego (1900-1979), prozaika, poetę, dramatopisarza. Stan bardzo dobry.

910. Łoziński Władysław. Prawem i lewem. Obyczaje na Czerwonej Rusi w pierwszej połowie XVII wieku. Wydanie czwarte. T. 1-2 (w 2 wol.). Lwów 1931. Nakładem Księgarni Gubrynowicza i Syna, s. XII, 426, ilustr. w tekście 35; XII, 507, ilustr. w tekście 48, 24 cm, opr. wyd. brosz. z ilustr. na licach. 240,-

Wydanie 4 (wyd. 1 ukazało się w 1903 r.). Najgłośniejsza, obok „Życia polskiego w dawnych wiekach", praca historyczna Władysława Łozińskiego (1843-1913) – historyka, nowelisty, powieściopisarza. Barwna panorama obyczajowości polskiej na Kresach Wschodnich. Zawiera m.in. rozdziały: Rzesza szlachecka; Ziemia lwowska; Ziemia halicka; Ziemia przemyska i sanocka; Diabeł łańcucki (Stanisław Stadnicki). Autor opisał także Sprawy domowe (m.in. zbytek zamków i dworów) oraz Plagi żywota (Tatarzy jako plaga chroniczna, wykup z jassyru, rozprzężenie moralne). Stan dobry.

911. Na wschodniej rubieży. Jednodniówka Akademickiego Koła Kresowego w Krakowie. Maj 1925 r. Red. Władysław Bukowiński. Kraków 1925. Akademickie Koło Kresowe, s. 36, 30,5 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Jednodniówka poświęcona Kresom Wschodnim. W treści m.in.: Znaczenie Kresów (St. Estreicher); Problem mniejszości narodowych w Polsce (Fr. Zoll); Kijów i kultura polska (J. Talko-Hryncewicz); Szlachta zaściankowa na Białej Rusi (E. Woyniłłowicz); Organizacja polskości na Kresach (K. Górski). Niewielkie naddarcia okładki, stan dobry.

912. Niedziałkowska-Dobaczewska Wanda. Wilno. Tryptyk. Pisała… Zdobił Michał Rouba. Wydał Ludwik Chomiński. Wilno 1926, Druk. „Lux", k. [3], 18,0 cm, bez opr. 60,-

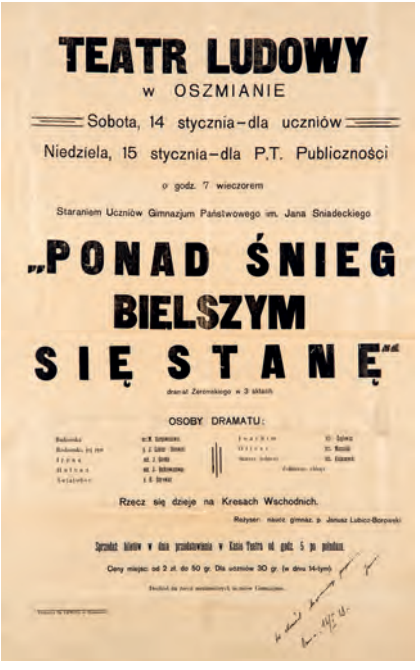
Wiersz Wandy Dobaczewskiej-Niedziałkowskiej (1892-1980), pisarki, poetki, w okresie międzywojennym związanej z Wilnem. Tryptyk poświęcony polskiej historii, złożony z części: „Przedwczoraj" („Już się wszystko zdawało skończone…"); „Wczoraj" („Nasi Zbawce! Naszych Zbawców witamy! Komendant na białym koniu!") oraz „Dziś" („Jakoś to inaczej wszystko miało być"). Tekst zdobią motywy patriotyczne zaprojektowane przez malarza i grafika wileńskiego Michała Roubę (1893-1941). Grzbiet wzmocniony pap., drobne zabrudzenia, stan dobry.

913. Ossendowski Ferdynand Antoni. Huculszczyzna. Gorgany i Czarnohora (Cuda Polski. Piękno przyrody, pomniki pracy, zabytki dziejów. T. 10). Poznań [1936]. Wydawnictwo Polskie (R. Wegner), s. 229, mapa Huculszczyzny 1, liczne ilustr. w tekście, 21 cm, opr. wyd. pł. z barwieniami na licu i grzbiecie, górny brzeg kart barwiony. 200,-

Wydanie 1. Książka wydana w słynnej serii „Cuda Polski". Pięknie wydana, bogato ilustrowana monografia Huculszczyzny, opracowana przez Ferdynanda Antoniego Ossendowskiego (1878-1945) – pisarza, dziennikarza, podróżnika, działacza politycznego, autora m.in. powieści „Lenin", powszechnie znanego ze swej antykomunistycznej postawy. Na końcu mapa Huculszczyzny. Oryginalna płócienna oprawa wyd. beżowa ze zdobieniami na licu i grzbiecie. Stan bardzo dobry.

911. Na wschodniej rubieży. Jednodniówka. 1925.

915. Teatr Ludowy w Oszmianie. Afisz.

914. Ossendowski F. Antoni. Polesie. Poznań [1934]. Wydawnictwo Polskie R. Wegnera, s. 206, [2], liczne ilustr. w tekście, 21 cm, opr. pł. wyd. 180,-

Z serii: **„Cuda Polski"**. Książka o „nieznanym, zagadkowym, trudno dostępnym kraju… gdzie przybysze, – szło ich tu bez liku, – wszyscy na jedno urobieni byli kopyto. Łupieżcy, krzywdziciele, zbóje…". Autor, poza pełnymi zachwytu opisami poleskiej przyrody i urzekających krajobrazów oraz życia codziennego tamtejszej ludności, przedstawia jego przeszłość oraz aktualnie dokonujący się tu postęp cywilizacyjny. Oryginalna płócienna oprawa wydawnicza ze zdobieniami na licu i grzbiecie. **Stan bardzo dobry.**

915. [Oszmiana]. „Teatr Ludowy w Oszmianie. […] Staraniem Uczniów Gimnazjum Państwowego im. Jana Śniadeckiego „Ponad śnieg bielszym się stanę" dramat Żeromskiego […]". Oszmiana, b.r. (1928?), drukarnia Sz. Lewina; 71,0 x 43,5 cm. 180,-

Afisz zapraszający na przedstawienie przygotowane przez uczniów Gimnazjum im. Jana Śniadeckiego w Oszmianie (w II Rzeczpospolitej miasto powiatowe w województwie wileńskim, obecnie na Białorusi), działającego w latach 1918-1944. Reżyserem był nauczyciel Janusz Lubicz-Borowski, wśród aktorów m.in. ówczesna uczennica szkoły Irena Górska (późniejsza Damięcka, aktorka, założycielka znanej dynastii aktorskiej). W części dolnej odręczny wpis, dat. 12.I.28 (zapewne reżysera). Ślady składania, papier pożółkły.

916. Poziomska Maria. Z motyką na słońce. Przedmowa Zofii Kossak. Poznań 1939. Drukarnia i Księgarnia św. Wojciecha, s. XI, [1], 343, 18,5 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. 120,-

Powieść kresowa osadzona w realiach życia wiejskiego na Wołyniu, „stanowi dokument... uwypuklający sztuczność, a zarazem szkodliwość agitacji komunistycznej, podstępnej, nie przebierającej w środkach, wrogiej państwu polskiemu" (Z przedmowy Zofii Kossak). Nieaktualny podpis i pieczątka własnościowa. Oprawa zabrudzona, poza tym stan dobry.

917. Remer Jerzy. Wilno. Poznań b.r. (ok. 1930). Wydawnictwo Polskie R. Wegnera, s. [6], 210, [6], liczne ilustr. w tekście, 21 cm, opr. wyd. pł. beżowe z tłocz., górne obcięcie k. barwione. 180,-

Z serii „Cuda Polski. Piękno przyrody, pomniki pracy, zabytki dziejów". Ilustracje według fotografii Jana Bułhaka. Przewodnik „serdeczny" po Wilnie, który miał przybliżyć czytelnikowi „duchowe oblicze niezapomnianego miasta, jego wspaniałą przeszłość, jego męczeński żywot i wyzwoleńcze radości" (autor). Jerzy Remer (1888-1979) – historyk sztuki, generalny konserwator zabytków w latach 1930-1937. Niewielkie przetarcia i przebarwienia okładek, poza tym stan dobry.

918. Stecki Tadeusz Jerzy. Wołyń pod względem statystycznym, historycznym i archeologicznym. Seria druga. Wydanie K. Budkiewicza księgarza w Żytomierzu. Lwów 1871. Z Drukarni Zakładu Nar. im. Ossolińskich, s. [2], X, 472, [2], tabl. genealog. 1 (rozkł.), 24 cm, opr. wyd. brosz. 260,-

Tylko t. 2-gi (z dwóch, t. 1-szy ukazał się w 1864r.). Podstawowa monografia Wołynia autorstwa Tadeusza Jerzego Steckiego (1838-1888) – historyka, etnografa, uczestnika powstania styczniowego. Praca jest wynikiem wieloletnich mozolnych badań archiwalnych i wędrówek po kraju jej autora, któremu udało się zgromadzić i opisać ogrom materiału źródłowego, nie drukowanego nigdzie przedtem. „Tym sposobem ochrania się je od ostatecznej zagłady i poniewierki" (autor). Stan dobry. **Rzadkie.**

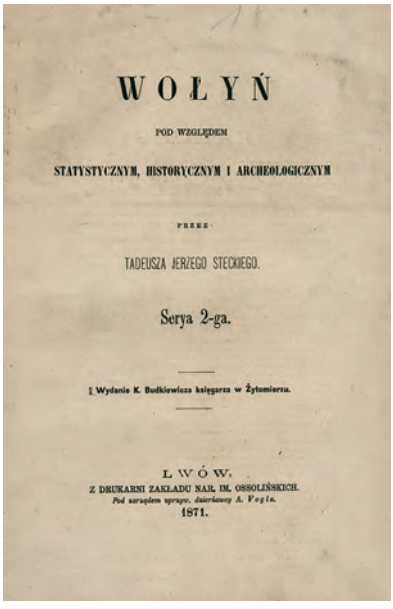
919. Szuchiewicz Włodzimierz. Huculszczyzna. T. 1-4 (w 2 wol). Lwów 1902-1908. Staraniem i nakładem Muzeum im. Dzieduszyckich we Lwowie, s. IX, [1], 373, [3], mapa 1, **tabl. barwne 5 (chromolitografie)**; [4], 277, [3], nuty; [4], 298, **tabl. barwnych 3 (chromolitografie)**; [4], 367, ilustr. i rys. w tekście 279, 23,5 cm, opr. jednolita z epoki w 2 wol., płsk z szyldzikami i złoc. na grzbiecie. 7500,-

Fundamentalne dzieło dotyczące Huculszczyzny autorstwa Włodzimierza Szuchiewicza (1849-1915) – ukraińskiego folklorysty, profesora Uniwersytetu Lwowskiego, kustosza działu etnograficznego Muzeum im. Dzieduszyckich we Lwowie. Dzieło, będące plonem 20 lat badań autora, obejmuje całokształt kultury materialnej, duchowej i społecznej górali huculskich. Tom 1 zawiera charakterystykę etnograficzną i statystykę Huculszczyzny, omawia typową wieś huculską, budownictwo, cerkwie, stroje ludowe i potrawy, opisuje typowe zajęcia Hucułów (rolnictwo, hodowla, myślistwo, rybołówstwo) oraz przemysł domowy. Tom drugi poświęcony jest zwyczajom rodzinnym (w tym weselnym i pogrzebowym) oraz tańcom i pieśniom. Tom trzeci zawiera pionierskie opracowanie obrzędowości dorocznej Hucułów, uwzględniające wszystkie święta kościelne i obrzędy z nimi związane. Tom czwarty wypełnia zbiór unikalnych tekstów mitologicznych, apokryficznych, legendowych i baśniowych, a także rozdziały o wierzeniach ludowych, czarach i lecznictwie. Na końcu słownik huculsko-polski nazw, wyrażeń i terminów. Monumentalna praca Szuchiewicza stanowi największy literacki pomnik, a zarazem dokument naukowy poświęcony Huculszczyźnie. Niewielkie otarcia krawędzi opraw, w tomie pierwszym kilka kart ze śladami zawilgocenia w narożnikach, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz. Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica XXVIII)

920. Taurogiński Bolesław. Z dziejów Nieświeża. Z 70 ilustracjami. Warszawa 1937. Archiwum Ordynacji Nieświeskiej, s. XV, [4], 268, [2], liczne całostronicowe ilustr. w tekście (w tym 1 kolor.), 28 cm, opr. wyd. kartonowa. 360,-

Dzieje Nieświeża, będącego od początku XVI w. do II wojny światowej główną siedzibą rodową Radziwiłłów. Bogato ilustrowany materiał oparty na Archiwum Nieświeskim. Celne obserwacje sporządzone przez jego mieszkańca Bolesława Taurogińskiego. M.in. opis najważniejszych zabytków, zamku, kościoła i znajdującej się tam krypty, w której pochowano ponad 100 członków rodu Radziwiłłów. Biogramy ordynatów nieświeskich od Mikołaja Czarnego do ostatniego z nich, Leona Radziwiłła. Przebarwienia okładek, naderwania i niewielkie ubytki grzbietu, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

921. Tyszkiewicz Eustachy. Rzut oka na źrzódła archeologii krajowej, czyli opisanie zabytków niektórych starożytności, odkrytych w zachodnich guberniach cesarstwa

WOŁYŃ

POD WZGLĘDEM

STATYSTYCZNYM, HISTORYCZNYM I ARCHEOLOGICZNYM

PRZEZ

TADEUSZA JERZEGO STECKIEGO.

Serya 2-ga.

I. Wydanie K. Budkiewicza księgarza w Żytomierzu.

LWÓW,
Z DRUKARNI ZAKŁADU NAR. IM. OSSOLIŃSKICH.
Pod zarządem sprzyc. dzierżawcy A. Vogla.
1871.

918. T. J. Stecki. Wołyń. 1871.

921. E. Tyszkiewicz. Źrzódła archeologii. 1842.

rossyjskiego. Wilno 1842. Drukiem Józefa Zawadzkiego, s. VIII, 56, **tabl. ryc. 8 (litografie),** 26,5 cm, opr. ppł. 800,-

Przegląd wykopalisk pochodzących z **Inflant, Litwy i Wołynia,** będących wynikiem eksploracji cmentarzysk, horodyszcz i kurhanów. Poszczególne tablice w litografii wileńskiego artysty Józefa Oziębłowskiego (1805-1878) przedstawiają 109 różnych zabytków archeologicznych (m.in. broń metalowa i młotki kamienne; biżuteria ozdobna z brązu, kamienia, srebra lub szkła; naczynia różne, w tym łzawnice). **Komplet tablic.** Niewielki ślad zalania górnego marginesu, zbrązowienie papieru, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

922. Wasylewski Stanisław. Lwów. Poznań [1931]. Wydawnictwo Polskie R. Wegner, s. 172, [4], liczne ilustr. w tekście, 20,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisem na grzbiecie. 180,-

Z serii „Cuda Polski". Bogato ilustrowany obraz historii, geografii i kultury Lwowa ukazany przez Stanisława Wasylewskiego (1885-1953) – eseistę, krytyka literackiego, tłumacza, który przez wiele lat pracował we lwowskim Zakładzie Narodowym im. Ossolińskich. W 1927 r. przeniósł się do Poznania i współpracował z Wydawnictwem Polskim R. Wegnera, redagując m.in. serię „Biblioteka Laureatów Nobla". Na kartach miejscami drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

923. [Wilno]. Księga adresowa m. Wilna. Wileński Kalendarz Informacyjny na rok 1939. Rok wydawnictwa XXXIV. Wilno [1939]. Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego, s. IV, 156, 23 cm, opr. wtórna ppł. zachowane oryg. okł. brosz. 150,-

Zawiera część kalendarzową, zarys historyczny Wilna z uwzględnieniem topografii i statystki miasta oraz spis telefonów władz i urzędów, instytucji samorządowych, instytucji społecznych (tu m.in. adwokaci, dentyści, lekarze, towarzystwa, kluby, związki, zakłady naukowe, szkoły), zakładów handlowych i przemysłowych (tu m.in. introligatornie, jubilerzy, wina i wódki). Nieaktualne pieczątki własnościowe. Cztery karty z niewielkim ubytkiem ze szkodą dla tekstu, dwie karty z dopiskami kredką, poza tym stan dobry.

924. Wystawa zabytków ormiańskich we Lwowie. Odbitka z „Posłańca św. Grzegorza" nr 64-66. Lwów 1933. Czcionkami „Drukarni Polskiej", s. 40, ilustr. w tekście, 24 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Numer specjalny „Posłańca św. Grzegorza" poświęcony pierwszej wystawie ormiańskiej we Lwowie. Zawiera: Wystawa ormiańska we Lwowie czerwiec-październik 1932 (A. Czołowski); Srebra, broń i wyroby metalowe (R. Mękicki); Obrazy i rzeźby (M. Gębarowicz); Ormiańskie rękopisy iluminowane (T. Mańkowski); Z dziejów parafii ormiańskiej w Stanisławowie (J. Zieliński). Nieaktualna pieczątka własnościowa. Okładka zabrudzona z niewielkimi naddarciami, poza tym stan dobry.

925. Żórawce. Wilno 1910. Nakład Autorów. Złożono i odbito w Drukarni Józefa Zawadzkiego, s. 135, tabl. ilustr. 4, nuty w tekście, 30,5 cm, opr. kart., na lico naklejona oryg. okł. brosz. proj. F. Ruszczyca. 180,-

Egzemplarz z księgozbioru Janusza Jeljaszewicza (pieczątka). Wydawnictwo bibliofilskie zawierające teksty literackie i poetyckie artystów związanych z Wilnem. Zawiera m.in.: Juliusz Słowacki. Szkic (A. Zwierzyński); Pamiątka po Juliuszu Słowackim w Wileńskiej Bibliotece Publicznej (W. Gizbert-Studnicki), ponadto utwory poetyckie: Władysława Rogowskiego, Ludomira Michała Rogowskiego, Ludwiki Rogowskiej, Mary Morozowiczówny, Jerzego Jankowskiego, Benedykta Hertza, Wandy Stanisławskiej. **Projekt okładki, karty tytułowej, ozdobniki oraz trzy tablice wykonał Ferdynand Ruszczyc**, na czwartej tablicy ilustracja Piotra Bohusza. Stan dobry.

VARSAVIANA

926. Bratkowski Stanisław. Bielany. Wiersz pisany w pierwszych dniach wiosny. Warszawa 1826. Nakł. Rafała Jabłońskiego, s. 14, 20 cm, poszyt bez opr. 240,-

Wierszowany opis Bielan, a także miejsca spoczynku **Stanisława Staszica przy kościele Kamedułów.** Jego pogrzeb w 1826 r. (rok wyd. utworu) stał się wielką manifestacją patriotyczną z udziałem 14 tys. mieszkańców Warszawy. Zabrudzenia krawędzi pap., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

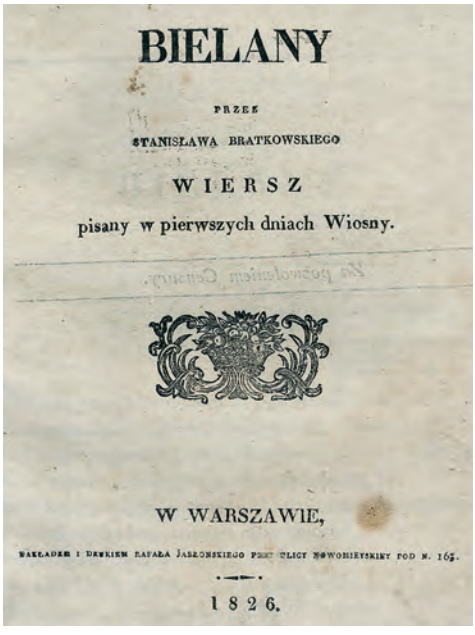
927. [Cyprysiński Wincenty]. Opis rozmiaru Grochowa z okolicami przez uczniów klassy 4-téy szkół woiewódzkich warszawskich XX. Piiarów wykonanego pod przewodnictwem W.J.X. Antoniego Wolickiego profesora matematyki w dniach miesiąca maia 1819 r. Warszawa 1819 b.w., s. [12], 20,5-21,5 cm, poszyt z epoki bez opr. 120,-

Wierszowany opis Grochowa i **czynności związanych z jego pomiarem** sporządzony przez Wincentego Cyprysińskiego (1803-1835). Na ostatniej karcie wiersz poświęcony Antoniemu Wolickiemu. Poszyt nierówno przycięty, stan dobry. **Rzadkie.**

928. Mierosławski Ludwik. Bitwa Grochowska. Wiersz. Paryż 1835. Księgarnia Polska, s. 24, 21 cm, opr. karton z epoki. 400,-

Ludwik Mierosławski (1814-1878), późniejszy przywódca powstań i rewolucji oraz historyk wojskowości, jako młody oficer 5 Pułku Strzelców Pieszych uczestniczył w bitwie pod Grochowem w 1831 r. **Wierszowana relacja naocznego świadka wydarzeń i uczestnika bitwy**, w której bohaterskie oddziały polskie zatrzymały, jak zawsze, prące na Warszawę masy sołdactwa rosyjskiego. Miejscami zabrudzenia pap., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

929. Świtkowski Tomasz. O wzięciu Woli dnia 6 września 1831 roku. Sprostowanie opisów generałów Umińskiego i Sołtyka. Z planem pola bitwy. Paryż 1833 b.w. (J. A. Pinard), s. 24, **plan 1 (litografia),** 22 cm, przednia oryg. okł. brosz. zachowana. 240,-

BIELANY

PRZEZ

STANISŁAWA BRATKOWSKIEGO

WIERSZ

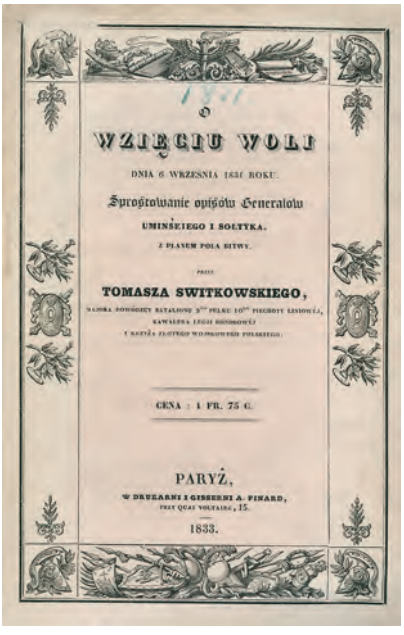
pisany w pierwszych dniach Wiosny.

W WARSZAWIE,

NAKŁADEM I DRUKIEM RAFAŁA JABŁONSKIEGO PRZY ULICY NOWOMIEYSKIEY POD N. 165.

1826.

926. S. Bratkowski. Bielany. Wiersz. 1826.

O

WZIĘCIU WOLI

DNIA 6 WRZEŚNIA 1831 ROKU.

Sprostowanie opisów Generałów

UMIŃSKIEGO I SOŁTYKA.

Z PLANEM POLA BITWY.

PRZEZ

TOMASZA ŚWITKOWSKIEGO,

CENA : 1 FR. 75 C.

PARYŻ,

1833.

929. O wzięciu Woli. 1833.

Ekslibris varsavianisty Antoniego Trepińskiego. Pieczęć Muzeum Historycznego Polskiego w Raperswillu. Pamiętniki Tomasza Świtkowskiego (1785-1855) z obrony Warszawy w 1831 r. Autor, b. mjr i dowódca II/10 Pułku Piechoty Liniowej i kawaler Orderu Krzyża Virtuti Militari polemizuje z publikacjami wyższych dowódców (m.in. odnoszącymi się do jego zachowania oraz gen. Józefa Sowińskiego). **Litografowany plan umocnienia Warszawy i Woli** w czasie jej wzięcia przez Rosjan w dn. 26 IX 1831. Okł. z litografowaną ramką z panopliami. Brak grzbietu, zbrązowienia, blok nieco poluzowany (zszyty nitką), poza tym stan dobry.

930. [Żoliborz]. Popis Publiczny Uczniów Konwiktu Warszawskiego XX. Piiarów odbywać się będzie w dniach 28, 29, 30, i 31 Lipca r.b. ... Warszawa 1820 (Konwikt Warszawski XX. Piiarów), s. 16, 20 cm, opr. tekturowa okl. pap. 150,-

Exlibris Adama Zarzeckiego proj. T. Gronowskiego. Wydawnictwo cykliczne z lat 1812-1830. Zawiera historię żoliborskiego konwiktu z lat 1806-1819 i wojenne losy jego gmachów przy ul. Miodowej i Długiej. Zbrązowienia, poza tym stan bardzo dobry.

---

931. Janowski Aleksander. Warszawa. Poznań [1930]. Wydawnictwo Polskie (R. Wegner), s. 189, [3], 21 cm, opr. wyd. pł. z barwieniami na licu i grzbiecie, górny brzeg kart barwiony. 150,-

Wydanie 1. Z serii „Cuda Polski”. Książka w starannej szacie typograficznej, w oprawie wg projektu Ernesta Czerpera (sygn. na grzbiecie). Praca napisana przez A. Janowskiego (1866-1944), wybitnego krajoznawcę, podróżnika i pedagoga. Autor omówił historię miasta od czasu jego założenia, walki o niepodległość, teraźniejszość, najważniejsze budowle i pomniki, teatr i muzykę. Niewielkie zabrudzenia i przetarcia okładek, minimalny ubytek górnej krawędzi grzbietu, poza tym stan dobry.

932. Lauterbach Alfred. Warszawa. Z 166 ilustracjami. Warszawa 1925. Instytut Wydawniczy „Bibljoteka Polska”, s. [4], 231, tabl. ilustr. 16, liczne ilustr. w tekście,

24,5 cm, opr. późniejsza płsk ze złoc. na grzbiecie, zach. oryg. okł. brosz. wg proj. Lecha Niemojewskiego. 180,-

Monografia Warszawy od czasów średniowiecza do schyłku XIX wieku, ze szczegółowym opisem pałaców, w tym m.in. Kazanowskich, Krasińskich, Brühla, Ujazdowskiego i Kazimierzowskiego. Alfred Lauterbach (1884-1943), historyk sztuki i konserwator (zamordowany wraz z żoną przez Gestapo). Efektowna oprawa w szeroki półskórek z grzbietem podzielonym na pięć pól, w drugim polu złocona tytulatura, górne brzegi złocone. Wpis własnośc. na k. tyt. Stan bardzo dobry.

933. Poliński Józef. Grochów. Przedmurze Warszawy w dawniejszej i niedawnej przeszłości. Warszawa 1938. Nakładem Towarzystwa Przyjaciół Grochowa, s. 295, [1], XXX, [2], portret 1, ilustr. w tekście 122, 24,5 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. i tłocz. 140,-

Obszerna, bogato ilustrowana monografia warszawskiego Grochowa, opracowana z okazji 105 rocznicy powstania listopadowego. Obejmuje okres od początków osadnictwa aż po datę wydania książki. Józef Poliński (1891-1944), wybitny działacz społeczny, wiceprezes Towarzystwa Przyjaciół Grochowa. W dowód uznania doczekał się w Warszawie płyty pamiątkowej i parku swojego imienia. Minimalne zabrudzenie grzbietu, poza tym stan bardzo dobry.

934. Przezdziecki Renaud (Rajnold). Varsovie. Avec 170 illustrations en texte et 32 gravures hors texte [Deuxième édition]. Varsovie (Warszawa) [1928]. Biblioteka Polska, s. [4], 388, tabl. ilustr. 32, ilustr. w tekście, 25,5 cm, **opr. luksusowa**, płsk. 1200,-

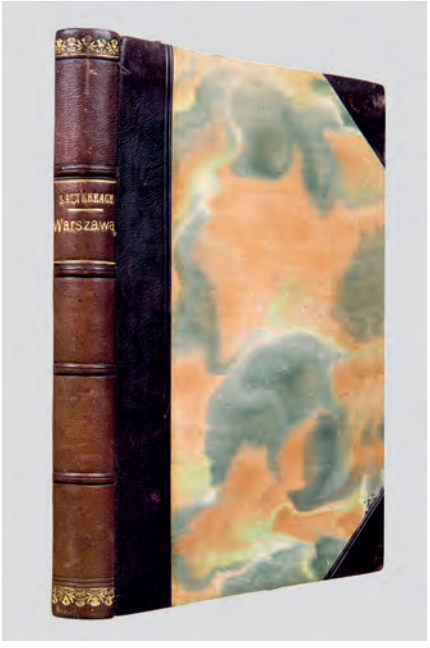
Książka napisana w celu zaprezentowania historii i kultury Warszawy obcokrajowcom (dyplomatom akredytowanym w Polsce), po raz pierwszy po przerwie okresu zaborów. Wydana starannie, na pięknym papierze, z odpowiednio dobranymi ilustracjami. Rajnold Przezdziecki (1884-1955), dyplomata, historyk, po wojnie zamieszkały zagranicą. Był zapalonym bibliofilem i kolekcjonerem rycin, organizatorem wystaw książek i miłośnikiem Warszawy. W 1936 roku uczestniczył w organizacji Wystawy Pięknej Książki Polskiej. Rozumiejąc potrzebę przywrócenia i rozwoju bibliofilskich tradycji stolicy, w katalogu wystawy napisał: „...ich dalszy rozwój w odrodzonej stolicy jest dowodem łączności dawnej i nowej Warszawy poprzez wszystkie dziejowe pomyślne i nieszczęśliwe okresy, z tym światem kultury łacińskiej, z którego nieśmiertelny duch polski jest rodem". **Luksusowa oprawa w typie opraw F. J. Radziszewskiego:** czerwony płsk, grzbiet pięciopolowy z tłocz. i złoc. tytulaturą oraz ozdobnikami z motywami Orła Białego i Syrenki Warszawskiej. Na licach pł. marm., na wyklejkach ręcznie robiony pap. marm. Zachowana oryg. okł. brosz. Drobne otarcia pł. opr., plamki na przednim licu, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

935. Rewski Zbigniew. Pałac Ministerstwa Sprawiedliwości w Warszawie. Akwarele, rysunki i ozdoby graficzne w tekście Borysa Zinserlinga. Warszawa 1936. Nakład Piotra Kirnarskiego, s. 25, [1], plan 1, tabl. ilustr. 28 (w tym 12 kolor.), 40 cm, oryg. opr. kart. ze złoc. 300,-

Jeden z 85 egzemplarzy imiennych (egz. Tadeusza Krychowskiego) odbitych na papierze czerpanym. Albumowe wydawnictwo poświęcone warszawskiemu pałacowi Raczyńskich, w którym w latach międzywojennych mieściło się Ministerstwo Sprawiedliwości, a obecnie siedziba Archiwum Głównego Akt Dawnych. Wydawnictwo ozdobione pracami Borysa Zinserliga (1889-1961) – architekta, wielkiego miłośnika pałacu Raczyńskich. Zinserling swoimi pracami dokumentował architekturę i wystrój pałacu, a po wojnie wraz z Władysławem Kowalskim czuwał nad jego odbudową. Niewielkie zaplamienia i naddarcia okładki, blok odklejony od okładki, poza tym stan dobry. **Efektowne wydawnictwo.**

936. Sprawozdanie Komitetu Obywatelskiego. Sierpień-grudzień 1914. Warszawa [1915]. Komitet Obywatelski miasta Warszawy, s. [2], 225, plan Warszawy rozkł. kolor. 1, 26 cm., opr. wyd. kart. 120,-

Księga sprawozdawcza Komitetu Obywatelskiego utworzonego 3 sierpnia 1914 r. przy Magistracie miasta Warszawy w celu opieki nad Warszawą i jej mieszkańcami w okresie działań wojennych. Na końcu wielki rozkładany plan Warszawy. Stan dobry.

932. A. Lauterbach. Warszawa. 1925.

934. R. Przezdziecki. Varsovie. 1928.

937. Sprawozdanie Zarządu Żydowskiego T-wa Przeciwgruźliczego „Brijus-Zdrowie" w Warszawie …, za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1924 r. [Warszawa 1925 b.w. Druk. „Feniks"], s. [12], tabl. fot. [4], plan w tekście, 20 cm, oryg. okł. brosz. 70,-

Żydowskie Towarzystwo Przeciwgruźlicze „Brijus-Zdrowie" utworzono w 1909 r., z siedzibą w Warszawie przy Żelaznej Bramie 4. Dysponowało sanatorium dla dzieci w Otwocku, którego fotografie i plan widnieją w broszurze oraz uzdrowiskiem „Haszachefes" w Otwocku i przychodnią bezpłatną w Warszawie. Ślad po pieczęci Komisariatu Rządu w Warszawie. Brak 1 narożnika brosz., zażółcenia okł., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

938. Tatarkiewicz Władysław. Budowa pałacu w Łazienkach. Rzecz odczytana na posiedzeniu Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, dnia 19 maja 1916 r. Warszawa 1916. Nakładem Wydawnictwa „Piękno", s. 42, [1], ilustr. w tekście (wklejane), 26 cm, opr. płsk z tłocz. napisami. 180,-

Egzemplarz z księgozbioru Kazimierza Pątka (ekslibris). Rozprawa Władysława Tatarkiewicza (1886-1980), dotycząca genezy i różnych etapów budowy i rozbudowy pałacu w Łazienkach. Monografia ozdobiona 42 wklejanymi ilustracjami. **Oprawa wykonana przez Zdzisława Szafranka** (sygnowana nalepką): półskórek brązowy, na licu tłoczona na ślepo tytulatura. Z. Szafranek (1906-1972) – introligator warszawski, w latach 1926-1938 prowadził zakład w gmachu Biblioteki Publicznej m.st. Warszawy. Otarcia oprawy, na kartach miejscami drobne zaplamienia i zabrudzenia, stan dobry.

939. Thugutt Stanisław. Przewodnik po Warszawie z planem miasta. Warszawa [ok. 1912]. Nakł. M. Ostaszewskiej, s. [20], 88, [6] (inseraty), plan 32 x 40 cm (rozkładany**)**, 20 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Przewodnik po Warszawie w układzie alfabetycznym, z rozkładanym planem miasta. W dziale informacyjnym m.in.: trasy tramwajowe, adresy bibliotek i muzeów. Liczne reklamy instytucji i firm

937. Żydowskie Towarzystwo „Brijus-Zdrowie". 1925.

942. Cennik Składu Win T. Fukiera. 1927.

warszawskich. Niewielkie podkreślenia ołówkiem w tekście oraz naddarcie 1 karty, poza tym czysty egz. w dobrym stanie.

940. Warszawa. Cz. 1–2 (w 2 wol.). Warszawa [ok. 1902]. St. Winiarski, tabl. [25]; tabl. [25] ilustr., 18 x 23 cm, oryg. okł. karton., częściowo tłocz. 360,-

Dwa albumy widoków Warszawy z początków XX w. i jej ważniejszych budowli (gmachów publicznych, instytucji państwowych i prywatnych, kościołów, pałaców, parków itp.). Stanisław Winiarski – właściciel składu papieru i artykułów piśmiennych na Nowym Świecie w Warszawie (firma przetrwała do 1939 r.). Wydawał albumy Warszawy i pocztówki związane z miastem. Na okł. naklejone ilustr. oraz tłocz. herb Warszawy (biała syrenka na kolor. kartonie). Nieaktualne pieczęcie własnościowe. Niewielkie ślady zalania okładek atramentem, wewnątrz stan bardzo dobry.

941. Wasilewski Zygmunt. Pomnik Mickiewicza w Warszawie 1897-1898. Warszawa 1899. Nakładem Komitetu Budowy Pomnika. Druk P. Laskauera i W. Babickiego, s. 131, tabl. ilustr. 3, liczne ilustr. w tekście, 24,5 cm, opr. z epoki, płsk. 180,-

Wydawnictwo poświęcone budowie pomnika Adama Mickiewicza na warszawskim Krakowskim Przedmieściu. Zawiera informacje o obchodach setnej rocznicy urodzin wieszcza i związanej z nimi inicjatywie wystawienia pomnika. Opisano cały proces od powołania komitetu, przez zbieranie składek, wybór miejsca i formy monumentu, prace nad pomnikiem po uroczystość odsłonięcia. W dodatkach dołączono teksty rozmaitych umów, depesze i listy, dokumenty Komitetu. Praca Zygmunta Wasilewskiego (1865-1948) – senatora, polityka Narodowej Demokracji, publicysty. Opr.: czerwony płsk, na licach pł. ze złoc. Uszkodzenia grzbietu, poza tym stan dobry.

942. [Winiarnia Fukiera]. Cennik. T.[eofil] Fukier. Skład Win i Winiarnia. [Warszawa ok. 1927] b.w. (Druk. „Polski Przemysł Graf." & Druk. „Współczesna"), s. [10], fot., 24 cm. opr. wyd. 40,-

Cennik win starej warszawskiej firmy egzystującej od 1610 r. (w rodzie Fukierów od 1810 r.) z wykazem win węgierskich (tokajskich), najwyżej cenionych, francuskich, hiszpańskich, włoskich i reńskich

oraz miodów. Uwagę zwracają pozycje z winami tokajskimi z tzw. „hetmańskiej piwnicy" zawierającej najstarsze wina od 1606 r. w cenach kilkuset złotych za butelkę. Papier kredowy. Dołączono luzem reklamę ze zdjęciem winiarni. Stan dobry.

943. **[Wodociągi i kanalizacja m.st. Warszawy**. Warszawa 1937]. Załączniki do monografii, tabl. 1 (spis); tabl. 25 (czarno-białe i kolorowe, rozkładane), 27 cm, oryg. kartonowa teka wyd. 180,-

Dodatek do monografii składający się z 25 tablic i map (26 uwzględniona w spisie, znalazła się w tekście opracowania). Zawiera liczne, częściowo barwne plany ulic i miasta Warszawy, w tym sieć wodociągów i kanałów miejskich (osobno) oraz sześć różnych map geologicznych miasta. Dodatkowo mapka Starego Miasta w Warszawie o podziałce 1:10.000. Poszczególne mapy o wymiarach ok. 90-100 x 70-75 cm. Pozostałe rozkładane plansze dotyczą Zakładu Filtrów Przestawnych przy ul. Filtrowej w Warszawie i jej urządzeń. Stan dobry.

944. **Wzięcie Warszawy.** Na pamiątkę dnia 5. Sierpnia 1915. Warszawa 1915. Druk. J. Świętoński i S-ka, k. tyt., tabl. fot. [13], 12 x 19 cm, oryg. okł. wyd. 100,-

Autograf Ludwika Horodyńskiego. Pamiątkowy album związany z wkroczeniem do Warszawy wojsk niemieckich w dn. 5 VIII 1915 r. Tytuł i podpisy w języku polskim i niemieckim. Dwie pierwsze fotografie przedstawiają oficerów niemieckich wjeżdżających do stolicy Królestwa Polskiego oraz generał-feldmarszałka króla Leopolda Bawarskiego przed soborem na Pl. Saskim w Warszawie. Pozostałe stanowią wybór najbardziej charakterystycznych gmachów miejskich. Na k. tyt. herb Warszawy. Grzbiet okł. nieco uszkodzony, drobne przybrudzenia marginesów, poza tym stan dobry.

945. **[Znane firmy warszawskie]. Statut Spółdzielni** Mieszkaniowo-Budowlanej Oficerów Wojskowego Instytutu Geograficznego w Warszawie. Warszawa [1937 b.w.], s. 15, [1]; oraz:
Warszawska Bezprocentowa Kasa Pożyczkowa. Statut. Warszawa 1931 b.w., s. 7; oraz:
Statut spółki akcyjnej pod firmą: „Towarzystwo Elektryczne „Bezet", Spółka Akcyjna" w Warszawie. Warszawa 1930 [b.w.], s. 14; oraz:
Statut spółki akcyjnej pod firmą: „Towarzystwo Przemysłowo-Leśne, Spółka Akcyjna". Warszawa 1930 [b.w.], s. 8; oraz:
Statut spółki akcyjnej pod firmą: „Towarzystwo Zakładów Metalowych „B. Hantke" w Warszawie, Spółka Akcyjna". Warszawa 1930 [b.w.], s. 9; oraz:
Statut spółki akcyjnej pod firmą: „Towarzystwo Zakładów Przędzalni Bawełny, Tkalni i Blecharni „Zawiercie", Spółka Akcyjna". Warszawa 1930 [b.w.], s. 10; oraz:
Statut spółki akcyjnej pod firmą: „Stowarzyszenie Mechaników Polskich z Ameryki, Spółka Akcyjna". Warszawa 1930 [b.w.], s. 7, [1]; oraz:
Statut spółki akcyjnej pod firmą: Dom Towarowy „Bracia Jabłkowscy", Spółka Akcyjna. Warszawa 1931 b.w., s. 11. 360,-

Zbiór statutów organizacji działających lub posiadających w Warszawie siedzibę firmy. Wśród nich firmy handlowe (słynny warszawski Dom Towarowy Braci Jabłkowskich), przemysłowe (branża drewniana, elektrotechniczna, metalowa i włókiennicza), techniczne oraz pożyczkowe (kasa pomocy dla ludności żydowskiej). Zach. okładki broszurowe (17-18 cm). Tytuły statutów na okładkach. Nieaktualne pieczęcie biblioteczne oraz Komisariatu Rządu, do którego trafiały okazowe egzemplarze. Stan bardzo dobry.

---

946. **Plan m. st. Warszawy**; Instytut Kartograficzny imienia E. Romera. Wyd. barwne. Lwów [ok. 1935]. Ska Akc. Książnica-Atlas. Arkusz 65 x 62 cm (kolorowy, rozkładany, naklejony na pł. w 18 sekcjach), po złoż. 21 x 11 cm. 180,-

Skala 1:25.000. Plan obejmuje siatkę komunikacyjną stolicy, kościoły, cmentarze, ogrody i parki. Ulice istniejące oznaczono linią ciągłą, projektowane linią przerywaną. W prawym górnym rogu mapa poboczna Starego Miasta. Brak skorowidza do mapy. Drobne ślady przetarć na krawędziach niektórych sekcji, poza tym plan czysty w dobrym stanie.

947. [Mapa]. Poczta, telegraf i telefon na terenie m.st. Warszawy. Kreślił H. Gurniak. Warszawa [1936]. Nakł. Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów. Mapa 54 x 49 cm (kolorowa, rozkładana), 19 x 13 cm. 90,-

Skala 1:30.000. Mapa z granicami miasta i granicami doręczeń urzędów pocztowych poszczególnych dzielnic. Uwidoczniono na niej linie tramwajowe, urzędy pocztowo-telekomunikacyjne oraz rozmównice publiczne, urzędy oddawcze, kioski pocztowo-telekomunikacyjne oraz skrzynki do korespondencji. Mapa stanowiła dodatek do broszury pt. „Spis ulic, placów, dworców kolejowych, ogrodów i parków oraz miejscowości poza granicami miasta z oznaczeniem przynależności do dzielnic pocztowych m. st. Warszawy". Podklejenia w miejscach złożenia, poza tym stan dobry.

948. Dyplom dla subiekta handlowego Aleksandra Skiby po odbyciu kursu w Szkole Handlowej Warszawskiej i 4 letniej praktyki w Domu Handlowym J.F. Skiba w Warszawie, dat. Warszawa 25 VII 1871 r. Urząd Starszych Zgromadzenia Kupców Miasta Stołecznego Warszawy. Tekst druk., ręcznie wypełniany. Autografy i pieczęć opłatkowa Urzędu. Litografia M. Fajans, 57,5 x 43,5 cm. 120,-

Z odręcznymi podpisami starszego i podstarszego Urzędu Starszych Zgromadzenia Kupców, komisarza miejskiego i kupca wyzwalającego „J.F. Skiba". Tekst okolony dekoracyjną ramką, ozdobioną herbem Rosji i Królestwa Polskiego, herbem Warszawy oraz symbolami rzemiosł i handlu. Na uwagę zasługuje sporządzenie dokumentu w języku polskim, mimo zlikwidowania odrębności Królestwa Polskiego i wprowadzenia urzędowego języka rosyjskiego (ostatecznie po 1867 r.) oraz usytuowanie godła Królestwa Polskiego na orle carskim (jeszcze na piersi zamiast na skrzydle). Zabrudzenia, po konserwacji. **Rzadkie varsavianum.**

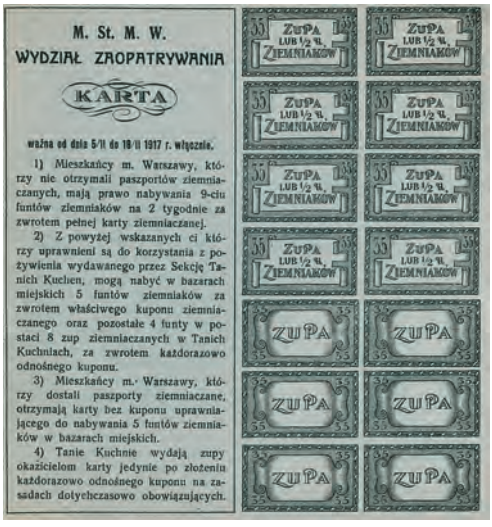
949. Książeczka legitymacyjna Eugenii Kownackiej; Miasto Stołeczne Warszawa, dat. Warszawa 1865. Komisarz Policyi Wykonawczey Cyrkułu 10. Formularz druk., ręcznie wypełniany. Autografy (nieczytelne). Pieczęcie urzędowe. Książeczka, s. 12, 11 x 7 cm. 150,-

Pismo odręczne różnych urzędników. Druk urzędowy w języku polskim. Zawiera wpisy z lat 1865, 1866, 1868 i 1869 dotyczące szlachcianki Eugenii Kownackiej z Kowalewszczyzny w guberni lubelskiej, zamieszkałej w Warszawie kolejno przy ul. Tamka, Leszno, Ogrodowa i Dzielna. Na okł. i k. tyt. herb miasta stołecznego Warszawy. Wewnątrz również wyszczególniono obowiązki mieszkańca stałego m. stoł. Warszawy. Miejscami zagniecenia i zabrudzenia. Stan ogólny dobry.

950. Zbiór czterech kart żywnościowych warszawskich z lat 1916-1917 oraz jedna z okresu 1920-1921. Warszawa, k. [5] (kolor.), różne formaty (13 x 14 – 18 x 23 cm). 250,-

W 1916 r. wydawcą kartek była Sekcja Żywnościowa Zarządu Stołecznego m. Warszawy, a od 1917 r. Wydział Zaopatrywania Magistratu m.st. Warszawy. W zbiorze znalazły się kupony na okres dwutygodniowy o numeracji ciągłej bez szczególnego określenia deficytowego towaru żywnościowego oraz kupony na zupę bądź ziemniaki (w funtach). Kupon powojenny stanowi karta opałowa. Karta z 1916 r. zawiera legitymację żywnościową do wypełnienia. Dwa z kuponów ostemplowane przez Komisję Rozdziału Artykułów Żywnościowych m.st. Warszawy Okręg XIII [Policji] (1916) oraz przez zarządcę domu przy ul. Strzeleckiej 36 Okręg XIV Policji. Stan bardzo dobry.

951. [Okęcie]. Państwowe Zakłady Lotnicze PZL. Wytwórnia Płatowców Warszawa – Okęcie – Paluch; Wytwórnia Silników Warszawa – Okęcie; oprac. graf. M. Pluciński. [Warszawa] 1939 [b.w.], k. [1] (kolor), 28,0 x 20,5, passe-partout, opr. współcz. (41 x 32 cm). 300,-

950. Warszawskie karty żywnościowe.

951. Zakłady Lotnicze na Okęciu. 1939.

Reklama Państwowych Zakładów Lotniczych w Warszawie, powstałych w 1928 r., z kolorowym wizerunkiem samolotu bombowego PZL 37B „Łoś", danymi teleadresowymi firmy oraz znakiem graficznym. Karta ze śladami reperacji, przycięta do krawędzi obrazka, umieszczona w p.-p. Stan ogólny dobry.

POZOSTAŁE REGIONALIA POLSKIE

952. Boczkowski Feliks. O Wieliczce pod względem historyi naturalnej, dziejów i kąpieli. Bochnia 1843. Nakładem i drukiem Wawrzyńca Pisza, s. V, [3], 174, [1], **tabl. ryc. 1 (miedzioryt)**, 20,5 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. na grzbiecie, brzegi kart prószone. 500,-

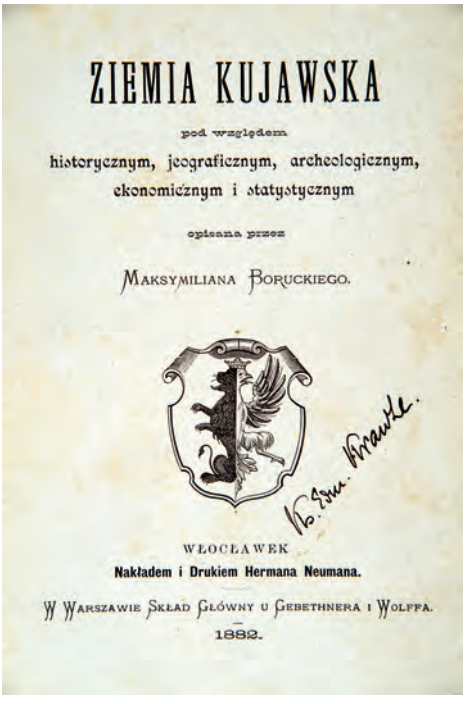
Wydanie 1. Egzemplarz z biblioteki Nowina-Konopków (pieczątki). Pierwsza polska rozprawa naukowa z zakresu leczenia solankowego, opracowana przez Feliksa Boczkowskiego (1804-1855) – doktora medycyny, chirurga, lekarza salinarnego w Wieliczce. Na podstawie wieloletnich badań autor doszedł do wniosku, że panujący pod ziemią mikroklimat bardzo korzystnie wpływa na leczenie układu oddechowego, w 1826 r. wprowadził leczenie kąpielami solankowymi, a w 1839 r. uruchomił w Wieliczce Zakład Kąpieli Solankowych. W oferowanej monografii autor opisuje historię Wieliczki, topografię, pokłady solne, kąpiele solne. Przed tekstem **miedziorytowy widok Wieliczki.** Niewielkie przetarcia płótna oprawy, miejscami zażółcenia pap., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 328.

953. Borucki Maksymilian. Ziemia Kujawska pod względem historycznym, jeograficznym, archeologicznym, ekonomicznym i statystycznym. Włocławek 1882. Nakładem i drukiem Hermana Neumana, s. XVIII, 373, [1], 24 cm, opr. późniejsza ppł. 220,-

Monografia Kujaw a szczególnie powiatów włocławskiego i nieszawskiego. Zawiera opis dziejów, spisy właścicieli dóbr ziemskich w XVIII i XIX w., wykazy kościołów, etnografię, listy dygnitarzy. Osobny rozdział stanowi wykaz rodów szlacheckich. **Pieczątka i podpis ks. Edmunda Krauze** (1908-1943) działacza narodowego, założyciela konspiracyjnego Frontu Odrodzenia Polski, w czasie wojny proboszcza parafii św. Krzyża w Warszawie, więzionego przez Niemców na Pawiaku, późniejszego organizatora przemytu hostii dla więźniów. Otarcia opr. Stan dobry.

O
WIELICZCE
POD WZGLĘDEM
HISTORYI NATURALNEJ,
DZIEJÓW
I KĄPIELI,
napisał
FRANC. BOCZKOWSKI,
Dokt. med. c. k. fizyk salinarny, członek list. c. k. towarzystwa lekarzy wiedeńskich, kurator honorowy zakładu powszechnego zaopatrzenia w Wiedniu.
W BOCHNI.
Nakładem i Drukiem Wawrzyńca Pisza,
1843.

952. F. Boczkowski. O Wieliczce. 1843.

ZIEMIA KUJAWSKA
pod względem
historycznym, jeograficznym, archeologicznym,
ekonomicznym i statystycznym
opisana przez
MAKSYMILIANA BORUCKIEGO.
WŁOCŁAWEK
Nakładem i Drukiem Hermana Neumana.
W WARSZAWIE SKŁAD GŁÓWNY U GEBETHNERA I WOLFFA.
1882.

953. M. Borucki. Ziemia Kujawska. 1882.

954. Chętnik Adam. Puszcza Kurpiowska. Warszawa 1913. Sk. gł. Księgarnia Polska, s. 141, [2], mapa na k. [2], ilustr. i mapka w tekście, 20 cm, opr. współcz. ppł., dodatk. skórzane kolor. okł. (21,5 cm). 120,-

Wydanie 1. Obraz Puszczy Kurpiowskiej (Zielonej) pod względem geograficznym, historycznym i etnograficznym stanowiący syntezę dotychczasowych prac i wiadomości własnych autorstwa miejscowego regionalisty, zasłużonego dla badania Kurpiowszczyzny. Ślady podklejeń i niewielkich reperacji na k. tyt. i ostatnich kartach. Stan ogólny dobry.

955. Galicya. Karta dla kontroli spożycia kawy, na czas od 1/XII.1917 do 31/I. 1918. [Lwów] 1917. C.k. Namiestnictwo, k. [1], 11 x 15 cm. 50,-

Kartka reglamentacyjna do sprzedaży ¼ kg mieszaniny kawowej (zastępczy środek za kawę w okresie wojny światowej). Ważna jedynie na terenie ówczesnej Galicji. Drobne zbrązowienia, poza tym stan dobry.

956. Gloger Zygmunt. Rok polski w życiu, tradycyi i pieśni. Przedstawił... Wydanie drugie. Z czterdziestu rycinami. Warszawa br. [ok.1900-1908]. Nakładem autora, Warszawa – Księgarnia Gebethnera i Wolffa, Kraków – Gebethner i sp., k. 2, s. 406, [2], ilustr. w tekście 40 (w tym całostronicowe), nuty, 27 cm, opr. z epoki szeroki płsk z tyt. na licu i grzbiecie. 550,-

Jedno z najważniejszych dzieł w dorobku Zygmunta Glogera (1845-1910) – znakomitego polskiego etnografa, historyka, archeologa. **Najpiękniejsza książka polska poświęcona kalendarzowi dawnych obrzędów, zwyczajów i świąt** ludowych, a także szlacheckich i mieszczańskich, łącząca w sobie znakomity dobór treści, ciekawy materiał ilustracyjny oraz efektowną szatę graficzną. Całość podzielona jest na cztery części odpowiadające porom roku. Książka zawiera ponad 160 tekstów, głównie znakomitych gawędziarskich szkiców samego autora, ponadto liczne fragmenty z literatury i poezji

956. Z. Gloger. Rok polski. 1900-1908.

957. A. Grabowski. Skarbniczka. 1854.

staropolskiej, urywki z XIX-wiecznej prasy, wypisy ze wspomnień i pamiętników, wyjątki z dawnych podręczników gospodarskich (np. z XVII-wiecznej „Ekonomii ziemiańskiej" Jakuba Haura), teksty starych pieśni i kolęd, przysłowia i porzekadła ludowe dotyczące pór roku, a także wypisy z prac etnografów. Piękne edytorsko dzieło ozdobione 40 rycinami, w większości całostronicowymi, wykonanymi **według rysunków m.in.: Michała Elwiro Andriollego, Juliusza Kossaka**, Wojciecha Grabowskiego, Alfreda Wierusza-Kowalskiego, Jana Holewińskiego. Nieaktualne pieczątki własn. Zabrudzenia pł. opr., niewielkie zabrudzenia pap., poza tym stan dobry.

957. Grabowski Ambroży. Skarbniczka naszej archeologii obejmująca średniowiekowe pomniki wojennego budownictwa Polaków. Wydanie J.N. Bobrowicza. Lipsk 1854. Nakładem Księgarni Zagranicznej, s. VIII, [2], 205, [1], **tabl. ryc. 12 (staloryty)**, 26 cm, opr. współcz. płsk z tłocz. i złoc. na grzbiecie, zwięzy wypukłe. 450,-

Praca Ambrożego Grabowskiego (1782-1868) – wybitnego księgarza, historyka, bibliofila i kolekcjonera, autora cenionych przewodników po Krakowie, pioniera historycznego opracowania zabytków na ziemiach polskich. Zawiera opis zabytków Krakowa, eseje historyczne dotyczące rzemiosła krakowskiego, malarstwa i rzeźbiarstwa, wjazdów triumfalnych, burmistrzów krakowskich, oblężeń miasta itp. **Dzieło ozdobione 12 tablicami przedstawiającymi widoki 38 zabytkowych budowli Krakowa.** Elegancka oprawa współczesna w szeroki oliwkowy półskórek ze zwięzami wypukłymi, złoconą tytulaturą i ozdobnikami. Miejscami zbrązowienia pap., poza tym stan dobry.
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 483.

958. Grzelak Władysław. Łódką z biegiem Wisły. Wspomnienia z wycieczki wioślarskiej. Z przedmową Aleksandra Janowskiego. Wydanie drugie zmienione i uzupełnione. Warszawa – Kraków 1930. Wydawnictwo J. Mortkowicza. Towarzystwo Wydawnicze w Warszawie, s. 337, [5], tabl. ilustr. 24, mapa 1, 17,5 cm, opr. wyd., ppł. 120,-

Książka zalecana jako lektura szkolna. Krajoznawcza relacja ze spływu Wisłą od jej źródeł aż do „bursztynowych wrót Gdańska" i portu w Gdyni, okraszona wieloma cytatami z klasyki literatury

i poezji polskiej. Przebieg wyprawy dokumentują fotografie Józefa Majewskiego, na końcu mapka szlaku Wisły. Stan dobry.

959. Hubicka Marta. Massalski Edmund. Kraina Stefana Żeromskiego. Opisy i obrazy. Kielce 1928. Kielecki Oddział Pol. Tow. Krajoznawczego, s. 59, fot., 23 cm, oryg. okł. brosz. 50,-

Zbiór sześciu szkiców związanych ze Stefanem Żeromskim, Górami Świętokrzyskimi i Puszczą Jodłową, a w szczególności ze śladami obecności pisarza na ziemi kieleckiej oraz miejscami, gdzie rozgrywała się akcja jego utworów literackich. Dzieło ilustrowane fotografiami miejscowego regionalisty Edmunda Massalskiego, wydane w ramach Teki Świętokrzyskiej. Okładka z niewielkimi uszkodzeniami. Stan ogólny dobry.

960. [Inowrocław]. Uzdrowisko Inowrocław; Zakład Fot. Droszcza. Inowrocław [ok. 1928]. Księgarnia Stefana Knasta, k. [1], tabl. ilustr. [16] (rotograwiury), 16 x 21 cm, oryg. okł. karton wyd. z wiązanym grzbietem. 90,-

Album widoków miasta Inowrocław ze szczególnym uwzględnieniem Zakładu Zdrojowego. Niewielkie odbarwienia okł. i nieduży ślad po złożeniu. Wewnątrz czyste ilustracje w bardzo dobrym stanie.

961. [Kielce i okręg kielecki]. Pamjatnaja kniżka kieleckoj gubernii na 1902 god. Sostowliena … N.G. Efimowym. Kielce 1901. Tipografia Gubernskago Prawlienia, s. 183; 183; 79, [1], tabele, 13,5 cm, oryg. okł. wyd., obustronnie tłocz. 300,-

Pamiątkowa książka guberni kieleckiej na rok 1902. Urzędowy informator rosyjskiej administracji dotyczący okręgu kieleckiego wydawany corocznie w okresie 1884-1914. Obejmuje część oficjalną związaną z rosyjskim domem panującym, kalendarzem świąt, administracją szczebla centralnego, Królestwa Polskiego oraz lokalną. Ponadto instytucje państwowe, gospodarcze, samorządowe, szkolne, zawodowe oraz duchowieństwo różnych wyznań. W dalszej części m.in. spis gmin i miejscowości guberni kieleckiej. Część ostatnia zawiera opracowania historyczno-krajoznawcze autorstwa redaktora wydawnictwa, Nikołaja Grigoriewicza Jefimowa, urzędnika kancelarii gubernatorskiej. Obejmują one Krasocin w pow. włoszczowskim, Wzgórze Kadzielnię pod Kielcami, Piotrkowice w pow. stopnickim, **Oblęgorek Henryka Sienkiewicza**, Czartoszowy Świętokrzyskie i Sobków ze starożytną fortalicją. Oprawa sygn.: „Introligatornia J. Czajkowski, Kielce". Tytuł tłoczony na przednim licu. Nieaktualne pieczęcie własnościowe. Opr. reperowana, przyklejona odwrotnie do bloku książki. Stan dobry.

962. Kilarski Jan. Gdańsk. Poznań [1937]. Wydawnictwo Polskie R. Wegnera, s. 252, [8], plany i ilustr. w tekście, 21 cm, opr. wyd. pł. beżowe z barwnymi zdobieniami na licu i grzbiecie, górne obcięcie k. barwione. 150,-

Wydanie 1. Monografia Gdańska pochodząca z najbardziej udanej i lubianej serii książek krajoznawczych dwudziestolecia międzywojennego **„Cuda Polski".** Polityczne, gospodarcze i kulturalne dzieje miasta i przyległych do niego terenów, ozdobione licznymi ilustracjami. Pełne pogody i wiary w pomyślne ułożenie się stosunków polsko-gdańskich dzieło. Jan Kilarski (1882-1951), matematyk, fizyk, profesor Politechniki Gdańskiej, krajoznawca, historyk Gdańska, autor wielu przewodników turystycznych i monografii. Minimalne przebarwienia okładek, poza tym stan bardzo dobry.

963. [Kraków – pogrzeb Adama Mickiewicza na Wawelu]. Pamiątka złożenia zwłok Adama Mickiewicza w Katedrze na Wawelu w Krakowie dnia 4 lipca 1890 r. Kraków 1890. Nakł. Księg. J. K. Żupańskiego & K. J. Heumanna, s. 96, 1 portret, ilustr., 18 cm, opr. ppł. z epoki z pap. szyldzikiem. 90,-

Obejmuje wstępne słowo; życiorys Mickiewicza; zgon i pogrzeb A. Mickiewicza w Konstantynopolu; historię sprawy sprowadzenia zwłok i usiłowań w tym celu podjętych; wiadomość o rodzinie Adama Mickiewicza oraz program uroczystości w Krakowie. Papier półkredowy. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Gdzieniegdzie podkreślenia ołówkiem w tekście. Ślad po owadach na krawędzi grzbietu, poza tym stan dobry.

ПАМЯТНАЯ

КНИЖКА

Кѣлецкой губерніи

на 1902 годъ.

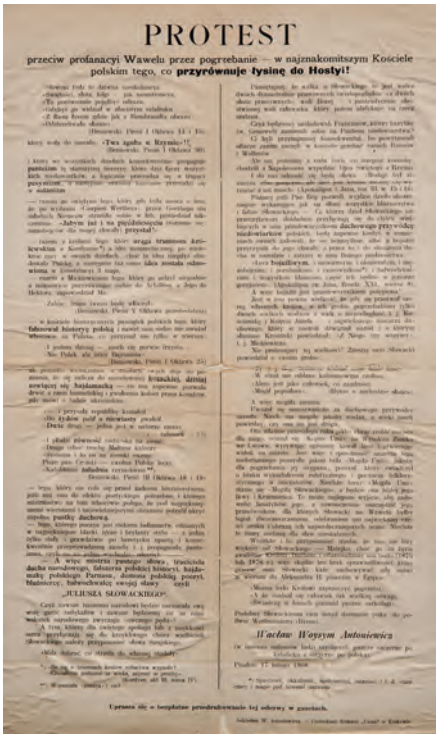
Составлена по распоряженію г. губернатора чиновниками по статистической части Кѣлецкой губерніи Н. Г. Ефимовымъ.

КѢЛЬЦЫ.

Типографія губернскаго правленія.

1901.

961. Księga guberni kieleckiej. 1902.

PROTEST

przeciw profanacyi Wawelu przez pogrzebanie — w najznakomitszym Kościele polskim tego, co **przyrównuje łysinę do Hostyi!**

Wacław Woysym Antoniewicz

964. Pogrzeb J. Słowackiego na Wawelu. 1908.

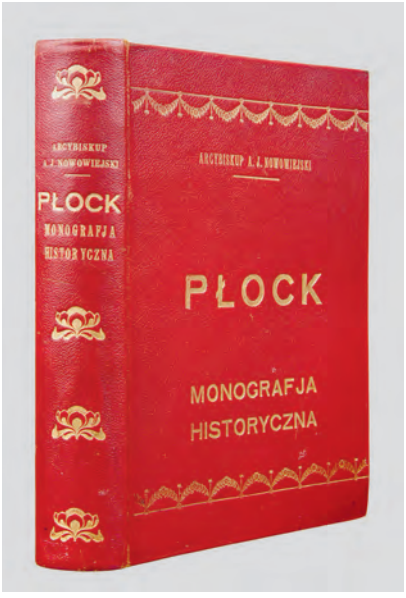
964. [Kraków – Protest przeciwko pogrzebowi Juliusza Słowackiego na Wawelu]. „Protest przeciw profanacyi Wawelu przez pogrzebanie – w najznakomitszym Kościele polskim tego, co przyrównuje łysinę do Hostyi!”. Kraków, 1908; 44,5 x 29,0 cm. 200,-

Odezwa, datowana „17 lutego 1908”, podpisana przez **Wacława Woysym Antoniewicza** (rejenta z Liszek pod Krakowem, działającego na przełomie XIX/XX w., autora dramatów historycznych, m.in. „Joanna d’Arc”, „Zygmunt August król Polski”, „Król Bolesław Śmiały”, a także redaktora). Wydana nakładem autora, druk Czcionkami Drukarni „Czasu”. Okraszony wybranymi, wyrwanymi z kontekstu cytatami z dzieł Wieszcza protest przeciwko złożeniu zwłok Słowackiego w katedrze na Wawelu, przedstawiający go jako wielkiego wroga Kościoła. Idea sprowadzenia prochów zmarłego w 1849 r. z Paryża do Krakowa powstała na początku XX w., dla uczczenia 100. rocznicy urodzin w 1909 r. Prezesem komitetu został prof. Józef Kallenbach, zebrano stosowne fundusze i zgody władz francuskich. Do pogrzebu ostatecznie nie doszło z powodu sprzeciwu kardynała Jana Puzyny, który nie ugiął się, pomimo nacisków opinii publicznej (jak się uważa, mógł mieć na to wpływ oferowany apel, kolportowany w krakowskich kościołach, przesłany do Puzyny i Watykanu), Ostatecznie uroczystości pogrzebowe odbyły się na Wawelu w 1927 r. Po konserwacji, brzegi i miejsca składania wzmocnione pap., papier pożółkły. **Rzadkie.**

965. [Kraków – dyplom dla mistrza piekarskiego]. Dyplom z okazji imienin dla przełożonego cechu inż. Jerzego Długoszewskiego, dat. Kraków 24 IV 1943 r. Piekarski Cech. Druk artystyczny (38,5 x 31,5 cm). Bifolium, k. [1], 43,0 x 23,5 cm, opr. pełna skóra jasnobrązowa, tłocz. ze złoc., monogram metalowy, sygn.: „**R. Jahoda, Kraków”.** 800,-

965. Dyplom w oprawie Roberta Jahody. 1943.

968. A. J. Nowowiejski. Płock. 1931.

Odbiorcą dyplomu był majster piekarski Jerzy Długoszewski, zamieszkały w Krakowie, przy ul. Kościuszki 20, powołany 20 X 1939 r. przez okupacyjnego komisarza niemieckiego do Rady Przybocznej Miasta Krakowa. **Oprawa Roberta Jahody** (1862-1947), mistrza introligatorstwa i twórcy artystycznych opraw, w pełną skórę, z inicjałem metalowym „JD". Wewnątrz okładki tłoczona złotem sygnatura: „R. Jahoda, Kraków". Niewielkie otarcia opr. i wytarty emblemat z inicjałem, poza tym stan bardzo dobry.

966. **[Łódź]**. Łódzka karta reglamentacyjna chleba i mąki ważna od 25/6 do 8/7 [1917]. Łódź 1917, k. [1], ilustr. (kolor), 11 x 12 cm. 50,-

Zawiera siedem kuponów na chleb oraz dwa kupony na 167 gr cukru i 205 gr mąki. Język pol. i niem. Drobne zagięcia (złożenia), poza tym stan bardzo dobry.

967. **Nałęczów**. [B.m. lata 30. XX w. b.w.], k. [1], tabl. fot. (rotograwiury) [27], 15 x 22 cm, opr. wyd. kart. 180,-

Album widoków (tytuł na karcie przedtyt.) uzdrowiska Nałęczów. Obejmuje urządzenia zdrojowe, wille, miejscowy kościół, ogólne widoki uzdrowiska i okolic. Niektóre z reprodukcji fotografii sygn. „B. Wierzbicki i S-ka". Minimalne uszkodzenia grzbietu i narożników. Stan ogólny dobry.

968. **Nowowiejski Antoni Julian.** Płock. Monografia historyczna. Płock [1931]. Nakładem i Drukiem Firmy „B-cia Detrychowie", s. VII, [1], 714, [2], liczne ilustr. w tekście, 29 cm, luksusowa opr. wyd. skóra z bogatymi złoceniami. 600,-

Monografia Płocka, zdaniem obecnego dyrektora Muzeum Diecezjalnego im. bł. Abpa A. J. Nowowiejskiego stanowi „rzetelne i obszerne opracowanie historyczne. Dla historyków dzieło to jest wprost bezcenne, po wojnie było traktowane jak przysłowiowy biały kruk. Nie ma innego, lepszego kompendium wiedzy historycznej o Płocku i Mazowszu od XII wieku po rok 1930". Autor dzieła był biskupem płockim od 1908 r., z zamiłowania historykiem, który poniósł męczeńską śmierć z rąk niemieckich w 1941 r. **Luksusowa oprawa wydawnicza w pełną skórę czerwoną** (sygn. ślepym tłokiem „Księgarnia Nakładowa i Drukarnia B-ci Detrychów w Płocku") ze złoconą tytulaturą na licu i grzbiecie. Dodatkowo na grzbiecie zdobniki roślinne, a na licu złocenia wzdłuż krawędzi, powtórzone ślepo na tylnej okładzinie. Przedarcia marginesów 3 k., poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

971. W. Pol. Regionalia polskie.

972. Księga pamiątkowa 10-lecia Pomorza. 1930.

969. **[Ojców – Pieskowa Skała]**. Widoki Ojcowa i Pieskowej Skały. [Ojców przed 1915. F. Sekuła], tabl. [12] (rotograwiury), 13,5 x 19,5 cm, opr. współcz. skóra tłocz. 150,-

Album 12 widoków z Ojcowa, Pieskowej Skały i okolic (m.in. widoki zamków, Doliny Prądnika, Krakowskiej Bramy i Panieńskich Skał). Przednia oryg. okł. brosz. z tytułem zachowana. Tablice interfoliowane współcz. bibułkami. Oprawa skóra brązowa obustronnie tłocz. złoconymi elementami roślinnymi, na licu tłoczony tytuł. Karta tyt. z niewielkimi śladami otarć i odbarwień. Stan ogólny bardzo dobry.

970. **[Podlasie]. Bartoszewicz Kazimierz. red.** „Łyki" i „Kołtuny". Pamiętnik mieszczanina podlaskiego (1790-1816). Kraków br. Nakład Księgarni J. Czerneckiego, dawniej Księgarnia Spółki Wydawniczej Polskiej; Warszawa – Księgarnia M. Arcta, s. 134, [1], 18,5 cm, opr. wyd. ppł. 90,-

Pamiętnik Rocha Sikorskiego, mieszczanina z Bielska, wydany przez Kazimierza Bartoszewicza, „jest wielce interesujący, jako barwna, żywa kartka z obrazu życia mieszczaństwa polskiego i drobnej szlachty na Podlasiu z końca XVIII i początku XIX wieku. Podlasie bowiem, to klasyczna **ziemia tej drobnej szlachty chodaczkowej, którą Mickiewicz tak plastycznie odmalował w Panu Tadeuszu"** (wydawca). Stan bardzo dobry.

971. **Pol Wincenty.** Północny wschód Europy. Część I-III (2 wol.). (Dzieła Wincentego Pola wierszem i prozą. Pierwsze wydanie zbiorowe, przejrzane i uporządkowane przez samego autora. Serya druga: dzieła prozą). Lwów 1875-1876. Nakładem F. H. Richtera, k. [2], s. 451, [3]; k. [2], s. 507, [1], 22 cm, opr. z epoki, ppł. 300,-

Tomy z edycji dzieł zebranych Wincentego Pola (1807-1872), poety, geografa, etnografa i podróżnika, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego, bardzo zasłużonego w badaniach nad środowiskiem naturalnym i kulturą regionu Karpat. W tomach znalazły się prace geograficzne i podróżnicze dotyczące

północnego wschodu Europy, m.in. **Tatr, Beskidów, Huculszczyzny**, Dniestru i położonych nad nim krain, puszcz mazowieckich i jezior mazurskich. Część druga grupuje prace hydrograficzne. W t. 1. oryginalne zdjęcie autora. Opr.: brązowe ppł., na licach pap. marm. Nieaktualne pieczątki. Ubytki pap. opr., poza tym stan dobry.

972. [Pomorze]. Księga pamiątkowa dziesięciolecia Pomorza. Wyd. staraniem Pomorskiego Związku Podoficerów Rezerwy. Toruń 1930. Pomorska Druk. Rolnicza, s. [16], 553, [1], liczne ilustr., 34 cm, opr. pł. wyd. z tłocz. złotem tytułem na grzbiecie i licu. 320,-

Monumentalna księga pamiątkowa Pomorza wydana pod redakcją K. Esden-Temskiego, M. Sydowa, T. Janowskiego i in. Dzieło poświęcone odzyskaniu Pomorza z szerokim uwzględnieniem roli odrodzonego Wojska Polskiego na Pomorzu. Znaczna część księgi dotyczy również instytucji polskiej państwowości w województwie pomorskim oraz historii powiatów i miast pomorskich w latach 1920-1930. Minimalne przetarcia opr. i pęknięcia wyklejek, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

973. [Polska – Królestwo Polskie]. Das Generalgouvernement Warschau. Eine Bilderreihe aus der Zeit des Weltkrieges. Hrsg. vom Kaiserlich Deutschen Generalgouvernement Warschau. Oldenburg i. Gr. 1918. Verl. G. Stalling; Verl. des Deutschen Offizierblattes, s. 164, [2]: fot., 23 x 33 cm, opr. ppł. z epoki. 240,-

Album Królestwa Polskiego w okresie I wojny światowej. Oficjalne wydawnictwo władz Generalnego Gubernatorstwa. Zbiór reprodukcji fotografii obejmujący poszczególne okręgi administracyjne Gubernatorstwa (Częstochowa, Kalisz, Łódź, Łomża, Łuków, Mława, Płock, Siedlce, Skierniewice i Włocławek) wraz z Warszawą. Ikonografia przedstawia głównie niemieckie władze administracyjne z generał gubernatorem Hansem v. Beselerem w stolicy i na prowincji; **wybrane widoki z miast i miasteczek; cerkwie, kościoły, synagogi i zbory**; cmentarze, dwory, pałace i zamki oraz typy miejscowej ludności z uwzględnieniem składu etnicznego (Żydzi). Wiele zdjęć dokumentuje obraz zniszczeń wojennych (temat zbombardowanego przez Niemców Kalisza został całkowicie pominięty). Miejscami zbrązowienia marginesów, niewielkie naddarcie na s. 37-38, niewielki ubytek pap. przy s. 93-94, przybrudzenia kart śródtytułowych, stan ogólny dobry.

974. Przesmycki Piotr. Przewodnik po Krakowsko-Wieluńskiem pasmie górskiem. Kielce-Dąbrowa 1908 [b.w.], s. 73, tabl. [6], ilustr., 18 cm, opr. pł. współcz., przednia oryg. okł. brosz. zachowana (naklejona). 70,-

Przewodnik po Jurze Krakowsko-Częstochowskiej sięgającej do Wielunia. Stanowi pierwszą próbę zaznajomienia turystów z budową geologiczną terenu. Stan dobry.

975. Rocznik Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego. T. I-II (w 2 wol.). Warszawa 1907-1908. Pol. Tow. Krajoznawcze, s. 52; 159, 64, VIII, ilustr., 19 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Pieczęć: „Ludwik i Regina Kowalczewscy". Pierwsze roczniki Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego powołanego w 1906 r. z inicjatywy m.in. Aleksandra Janowskiego i Zygmunta Glogera. Obejmują sprawozdania z początkowego okresu działalności, wraz ze spisami członków (wiele znanych nazwisk). W działach naukowych artykuły, m.in.: L. Krzywicki, o Pilkalniach wydany w ramach cyklu „Grodziska na Żmudzi"; Zygmunt Gloger, Najstarsze zabytki rolnictwa polskiego; **T. Włoszek, Opactwo benedyktyńskie na Łysej Górze**; Br. Gembarzewski, **Trzy krzyże na wzgórzu w Kazimierzu lubelskim (Dolnym)**; G. Manteuffel, Podanie jeziora Łubany, w Inflantach polskich. Stan dobry.

976. Rokoszny Józef. Przewodnik po Sandomierzu. Z dokładnym planem miasta. Warszawa, [po 1908]. Druk. Synowie St. Niemiry, s. 70, plan (rozkładany), 16 cm, oryg. okł. brosz. 90,-

Pierwszy przewodnik po Sandomierzu z historią miasta i opisem zabytków oraz planem zawierającym 29 obiektów godnych zwiedzania. Grzbiet podklejony, wewnątrz czysty egz. w dobrym stanie.

973. Album Królestwa Polskiego. 1918.

975. Rocznik PTK. 1907-1908.

977. Samsonowicz Jan. Objaśnienie arkusza Opatów (pas 45, słup 33). Warszawa 1934. Państwowy Instytut Geologiczny, s. [2], 117, tabl. [3] (rozkładane), 25 cm, oryg. okł. brosz. 90,-

Wydano jako zeszyt 1 serii „Ogólna Mapa Geologiczna Polski 1:100 000, ark. 1". Łącznie w latach 1934-1937 wydano cztery zeszyty i jeden w 1951 r. Opis wg okł. Gdzieniegdzie w tekście notatki ołówkiem i podkreślenia. Stan dobry.

978. Smoleński Jerzy. Morze i Pomorze. Poznań b.r. (ok. 1933). Wydawnictwo Polskie (R. Wegner), s. [4], 172, [4], liczne ilustr. i mapki w tekście, 21 cm, opr. wyd. pł. beżowe z tłocz. na grzbiecie i przednim licu, górny brzeg kart barwiony. 120,-

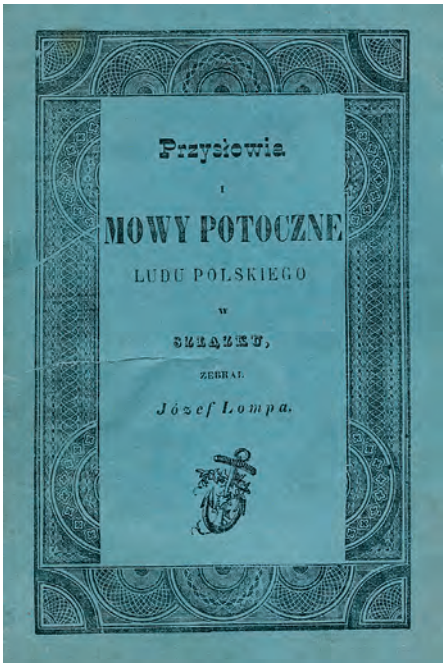
Wydanie 2 poprawione i uzupełnione. **Z serii „Cuda Polski".** Pięknie ilustrowane i opowiedziane dzieje polskiego Pomorza. Ilustracje ukazują Hel, rozwijającą się Gdynię oraz skarby przeszłości Kaszub m.in. miasta: Kartuzy, Kościerzynę, Żukowo. Ostatnia część poświęcona została Borom Tucholskim i miastom nad brzegami Dolnej Wisły: Chojnicom, Pelplinowi i Toruniowi. Oprawa wg projektu Ernesta Czerpera. Stan bardzo dobry.

979. Sobieszczański Franciszek Maksymilian. Wycieczka archeologiczna w niektóre strony gubernii [!] radomskiej odbyta w miesiącu wrześniu 1851 roku. Z mapą i czterema rycinami. Warszawa 1852. Druk. S. Strąbskiego, s. [8], 220, **tabl. ryc. 4 (litografie), mapa (litografia)**, w tekście 3 drzeworyty, 22 cm, opr. z epoki, płsk. 400,-

Swoisty przewodnik turystyczny przedstawiający historię, zabytki i najciekawsze miejsca **Radomia, Opatowa, Gór Świętokrzyskich, Bodzentyna, Kielc i Chęcin**. Opracowany na podstawie odbytej wycieczki przez Franciszka Maksymiliana Sobieszczańskiego (1814-1878) – historyka, publicystę, varsavianistę. Opr.: brązowy płsk, na licach pap. marm. Drobne zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

979. Gubernia Radomska. 1852.

982. J. Lompa. Przysłowia. 1858.

980. Ściborowski Władysław. Krzeszowice jako zakład lekarsko-zdrojowy wód siarczanych. Kraków 1878. Nakład Zakładu Kąpielowego w Krzeszowicach, s. [6], 151, [1], 19 cm, opr. kart. wyd. 50,-

Rys historyczny Krzeszowic, opis zdrojów leczniczych oraz terapii prowadzonej w tamtejszym sanatorium. Wspomniano o literaturze tematu i zamieszczono propozycje wycieczek w okolice Krzeszowic (Zwierzyniec, Tenczynek, Balice, Ojców, Grodzisko, Pieskowa Skała). Niewielkie ubytki grzbietu, poza tym stan bardzo dobry.

981. [Śląsk]. Heiss Friedrich. Das Schlesienbuch. Ein Zeugnis ostdeutschen Schicksals. Berlin 1938. Volk und Reich Verlag, s. 446, [2], liczne ilustr. w tekście, 26 cm, opr. wyd. pł. z tyt. na licu i grzbiecie. 120,-

Wielka księga Śląska wydana na potrzeby propagandy niemieckiej. Album podzielony na działy: Ziemia i ludzie; Śląsk w niemieckiej historii; Śląsk w trzeciej Rzeszy; Śląska praca. Zawiera olbrzymi materiał fotograficzny: widoki miast i pejzaże, sceny z codziennego życia, pracę na roli, w rzemiośle i w przemyśle, itp. Stan dobry.

982. [Śląsk]. Lompa Józef. Przysłowia i mowy potoczne ludu polskiego w Szlązku zebrał... Bochnia 1858. Nakładem i drukiem Wawrzyńca Pisza, s. 36, 18 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

Zbiór przysłów śląskich wydany w czasach, kiedy „żywioł niemiecki wywiera coraz silniej swój wpływ na wytępienie pieśni gminnych i przysłowiów ludu polskiego w naszym Szlązku" (ze wstępu). Józef Lompa (1797-1863), górnośląski działacz, poeta, pionier oświaty ludowej oraz etnografii na Śląsku, prekursor procesu polskiego odrodzenia narodowego na Górnym Śląsku. Drobne ubytki i zabrudzenia pap. Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**

983. [Śląsk]. Schlesisches Ortschaftverzeichnis. Teil 1. Breslau (Wrocław) 1941. Verlag von Wilh. Gottl. Korn, s. VIII, 508, liczne inseraty reklamowe, 22 cm, opr. wyd. pł. 450,-

Słownik geograficzny Śląska (wrocławskie, legnickie, opolskie, katowickie). Obejmuje wszystkie nazwy miejscowe prowincji śląskiej powiększonej po niemieckiej agresji na Polskę. Zawiera ponad 15000 nazw. Nieaktualna pieczęć własnościowa. Stan bardzo dobry.

984. [Świdnica]. Merkwürdigkeiten der Zeit, Natur und Kriegsschauplatzes. Nr 1-19. Świdnica 1808-1810. Wydawnictwo C. F. Stuckart, s. 208, 96, 21 cm, opr. współcz. ppł. 2400,-

Drukowane w okresie napoleońskim wydawnictwo zbierające wiadomości naukowo-literackie, historyczne, polityczne oraz informacje lokalne. Redaktorem naczelnym był **Johann Gottfried Dobermann** (1761-1824) rektor szkoły w Bolkowie, pastor spod Świdnicy. Zawiera m.in. opis kopalni w Wieliczce, relację z wyprawy na Śnieżkę. W artykule „O szlachetności ludzi" podpisanym „Polski Żyd" scharakteryzowano sylwetkę księcia Adama Woronieckiego. Wydawnictwo mało znane, odnotowane w bibliografii Meusela z 1829 („Das gelehrte Teutschland"), za którą wymienia je Goedecke z 1938 r. Oba źródła podają 13 numerów, zaznaczając, że więcej nie jest znanych. **Oferowany zbiór ma o 6 numerów więcej niż podają bibliografie.** Jest to jedyny ślad istnienia tego wydawnictwa. Obecnie nie jest odnotowany żaden zeszyt w zbiorach publicznych Polski i Niemiec. Stan dobry. **Unikat.**

985. Umiński Władysław. Po kraju. Warszawa 1913. M. Arct, s. 142, tabl. [12] (ilustr.), 19 cm, oryg. opr. ppł. z tłocz. 80,-

Zbeletryzowany opis wędrówki do Puław, Kazimierzy Wielkiej, Janowca i Sandomierza oraz w Góry Świętokrzyskie. Liczne opisy zabytków wplecione w tekst. Tytuł tłoczony złotem na grzbiecie. Dawne dedykacje i podpisy. Stan bardzo dobry.

986. Verdmon-Jacques Leonard de. Graeve Stanisław. Przewodnik po guberni kaliskiej. [Warszawa] 1912. Stanisław Graeve, s. [26] (reklamy), [8], 177, [2], 197, [18], 27,5 cm, opr. wyd., pł. 800,-

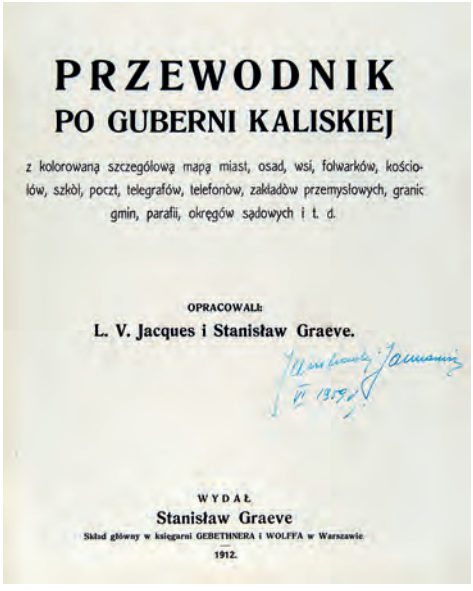
Zawiera spis wszystkich miast, miasteczek, wsi, osad i dóbr z podaniem ich właścicieli (s. 1-197), a także wykazy parafii rzymsko-katolickich, ewangelickich, okręgów bożniczych, listę abonentów telefonów, statystykę guberni, **spis zakładów przemysłowych i fabryk z podaniem ich właścicieli** itp. Liczne inseraty ówczesnych firm. Opr.: pł. niebarwione, tłocz. i barw. Brak mapy guberni. Zabrudzenia opr., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

987. Wężyk Franciszek. Okolice Krakowa, poema. Wydanie trzecie. Kraków 1833. Nakładem i Drukiem Józefa Czecha, s. 89, [10], 13,5 cm, opr. późniejsza ppł. 200,-

E. XIX w. (wyd. I), t. 5, s. 46. Słynny poemat, uznawany za **jeden z pierwszych systematycznych przewodników po okolicach Krakowa,** obok „Krakowa i jego okolic" Ambrożego Grabowskiego. Utwór ten, w stylu pseudoklasycznym, lecz w duchu rodzącego się już romantyzmu, był literackim odbiciem ówczesnego, przenikniętego patriotyzmem, kultu „starożytności krajowych". Poetyckie opisy stanowią niezwykle ciekawe źródło wiedzy o początkach turystyki po okolicach Krakowa, zaś niektóre miejsca odwiedzone przez autora (np. Jaskinia Zielonkowska) **zostały tu opisane po raz pierwszy w literaturze.** Zbrązowienia pap., liczne rdzawe plamki. Stan ogólny dobry.

988. Wielkopolska w obrazach. Poznań b.r. (1936). Polskie Towarzystwo Księgarni Kolejowych „Ruch" S.A., s. 7, k. tabl. 26 (rotograwiury), 20 x 29 cm, opr. kart. wyd. 150,-

Album reklamowy Dyrekcji PKP w Poznaniu w języku polskim, francuskim i angielskim. Jego zasadniczą częścią są **fotografie przedstawiające piękno Poznania i Wielkopolski,** a w szczególności

PRZEWODNIK
PO GUBERNI KALISKIEJ
z kolorowaną szczegółową mapą miast, osad, wsi, folwarków, kościołów, szkół, poczt, telegrafów, telefonów, zakładów przemysłowych, granic gmin, parafii, okręgów sądowych i t. d.
OPRACOWALI:
L. V. Jacques i Stanisław Graeve.
WYDAŁ
Stanisław Graeve
Skład główny w księgarni GEBETHNERA i WOLFFA w Warszawie
1912.

986. J. L. de Verdmon. Przewodnik. 1912.

989. S. Zadrożny. Na gdyńskim szlaku.

zabytki sztuki (m.in. dwory i pałace w Lubostroniu, Miłosławiu, Rakoniewicach, Rogalinie i Śmiłowie oraz zamki w Gołuchowie, Kruszwicy, Kórniku i Rydzynie). Fotografie autorstwa J. Bułhaka i L. Szypera (w sepii, przełożone bibułką). Zaplamienia oprawy, poza tym stan dobry.

989. Zadrożny Stanisław. Na gdyńskim szlaku [oprac. graf. Atelier Girs-Barcz]. Warszawa 1937. M. Arct, s. 175, [3], ilustr. (częściowo naklejane), 21 cm, opr. oryg. pł. wyd. z tłocz. złoc. 240,-

Bogato ilustrowany dziennikarski reportaż o porcie w Gdyni oraz polskiej marynarce handlowej i wojennej. Autorem książki był późniejszy szef powstańczej radiostacji „Błyskawica", znany następnie z eteru Radia Wolnej Europy. Oprawa wykonana w **Zakładzie Introligatorskim Bolesława Zjawińskiego** w Warszawie. Grzbiet z tyt. tłocz. złotem i elementami marynistycznymi. Na tylnej okładzinie ślepo tłoczona ramka wzdłuż krawędzi i pośrodku suchy tłok wydawniczy z napisem: „Wydane na stulecie firmy" (Arcta). Niewielkie otarcia i zaplamienia opr., poza tym stan dobry.

REGIONALIA OBCE

990. Chadourne Marc. L'URSS sans passion. Paris (Paryż), b.r. (1932), Éditions Mornay, s. [10], X, 172, [8], 19,5 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

Okładka sygnowana: „Rojan" – projektu **Teodora Rożankowskiego** (1891-1970), rosyjskiego grafika i ilustratora książek, współpracującego z Wydawnictwem Polskim Rudolfa Wegnera, po 1925 r. pracującego w Paryżu. Ilustrowana fotografiami relacja z podróży do Związku Radzieckiego (m.in. do Moskwy, Leningradu, Baku, Charkowa, Niżnego Nowgorodu), wydana w nakładzie 1985 egz. numerowanych (oferowany nr 359) w serii „La Collection Originale". Przed tekstem portret autora, Marca Chardourne (1895-1975), francuskiego pisarza i podróżnika (tłumacza dzieł Josepha Conrada). Stan bardzo dobry.

991. Dixon Hepworth. Nowa Ameryka. Przekład przez Rozalję Boczarską. Tom 1-4 (1 wol.). Warszawa 1873. Nakł. Redakcji „Przeglądu Tygodniowego", s. 151; 158; 111; 118, 14 cm, opr. z epoki, płsk. 140,-

990. M. Chadourne. Związek Radziecki. 1932.

1000. Historia i sztuka Florencji. 1880.

Pieczątka „Z księgozbiorku Wojdackiego". Stany Zjednoczone widziane oczyma Europejczyka. Bogate w obserwacje obyczajowe wspomnienia z podróży po Stanach Zjednoczonych, które po wojnie secesyjnej wstąpiły na ścieżkę szybkiego rozwoju. Opr.: ciemnobrązowy płsk, na licach zielone pł. Drobne przebarwienia i zabrudzenia k., poza tym stan bardzo dobry.

992. Doroszewicz Własa Michajłowicz. Sachalin. Przełożył z rosyjskiego Zenon Pietkiewicz (Z ilustracyami). Tom 1-3 (w 1 wol.). Warszawa [1901]. Drukarnia A.T. Jezierskiego, s. 152, [2]; 159; 160, ilustr. w tekście, 18,5 cm, opr. wtórna późniejsza płsk ze złoc. 140,-

Najgłośniejsza książka Własa Doroszewicza (1864-1922) – rosyjskiego pisarza, publicysty, dziennikarza i felietonisty. Książka stanowi dziennikarską relację z podróży na Sachalin odbytej w 1897 roku, zawiera także **opis katorgi sachalińskiej.** Podklejenia oprawy, na kartach miejscami niewielkie zabrudzenia, stan dobry.

993. Gaszyński Konstanty. Listy z podróży do Włoszech. Lipsk 1853. W Księgarni Leopolda Michelsena, s. VIII, [2], 215, 17,5 cm, opr. z epoki, ppł. 120,-

Listy z podróży do Włoch odbytej w latach 1851-1852 przez Konstantego Gaszyńskiego (1809-1866), poetę, publicystę, uczestnika powstania listopadowego, emigranta, przyjaciela Zygmunta Krasińskiego. Gaszyński w czasie podróży odwiedził Genuę, Pizę, Florencję, Rzym, Neapol, Sienę i Turyn. Otarcia opr., poza tym stan bardzo dobry.

994. Ilustrowany przewodnik po Paryżu. Zestawił H. N. [krypt.]. Warszawa 1889. Wydanie Redakcji Wędrowca, s. VI, [7]-350, [2], 8, plany 2 (rozkł.), 18 cm, opr. z epoki pł. 150,-

Przewodnik po Paryżu, „prawdziwej stolicy Europy", dla Polaków pragnących zwiedzić miasto i dotrzeć na przygotowaną w 1889 roku „Wystawę powszechną" (światową), z okazji której wybudowano

sławną wieżę Eiffla. Przewodnik zawiera praktyczne wskazówki oraz niezbędne informacje turystyczne i historyczne, począwszy od podróży koleją warszawsko-bydgoską i dalej, przez Berlin, aż do Paryża. Szczegółowo opisane są ważniejsze zabytki, restauracje różnych kategorii, miejsca rozrywki, hotele, dorożki itp. W części końcowej **„Lista wystawców z Królestwa Polskiego"** na wystawie paryskiej oraz lista członków warszawskiego komitetu wystawy (z Mieczysławem Epsteinem na czele). Rozkładany plan Paryża oraz rozkładany plan wystaw na Esplanadzie i Polu Marsowym. Przetarcia płótna oprawy na krawędziach, poza tym stan dobry.

995. Korolenko Władimir Gałaktionowicz. Z Sybiru. Obrazki powieściowe. Przekład Stanisława Miłkowskiego (Nowa Biblioteka Uniwersalna). Kraków 1898. Spółka Wydawnicza Polska, s. 265, [2], 20,5 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. napisem i bogatymi tłocz. na licu i grzbiecie. 150,-

Książka Władimira Korolenki (1853-1921), pisarza rosyjskiego, pochodzenia ukraińsko-polskiego, działacza społecznego, zesłańca na Sybir za nielegalną działalność polityczną. Na książkę składa się sześć opowiadań charakteryzujących Syberię, jej mieszkańców, ich zwyczaje i obyczaje. Niewielkie zabrudzenia płótna oprawy, poza tym stan dobry.

996. Nowakowski Zygmunt. W pogoni za formą. Wrażenia z pobytu w Moskwie. Lwów 1934. Nakładem K.S. Jakubowskiego, s. 151, 18,5 cm, opr. z epoki pł. z tyt. na grzbiecie. 90,-

Bogata w szczegóły, pełna dygresji i anegdot relacja z pobytu w Moskwie tworząca barwny, niecodzienny obraz życia Rosji sowieckiej. Zygmunt Nowakowski (1891-1963), aktor, reżyser, publicysta i literat, autor pierwszego polskiego cyklu reportaży o przewrocie hitlerowskim oraz oferowanej pracy w dużej mierze poświęconej także wrażeniom teatralnym (Czerwona Melpomena, W pogoni za formą). Brak okładki broszurowej. Stan dobry.

997. Pirang Heinz. Das baltische Herrenhaus. T. 1-3 (3 wol.). Riga (Ryga) 1926-1930. Verlag Jonck & Poliewsky, s. VIII, 88, tabl. ilustr. 80; VIII, 72, tabl. ilustr. 80; VIII, 87, [1], tabl. ilustr. 80, liczne ilustr. w tekście, 31,5 cm, jednolite opr. z epoki, pł. 1400,-

Bogato ilustrowana monografia rezydencji wiejskich – zamków, pałaców i dworów z terenów Kurlandii, części Litwy (okręg Poniewież i Szawle), Łotwy i Estonii. Ponieważ cześć tych terenów należała w przeszłości do Rzeczypospolitej publikacja zawiera informacje o majątkach szlachty polskiej m.in. Borchów, Bystramów, Manteufflów, Platerów, Rummli, Taubów, Tyzenhauzów itp. **Jest to jedyna tego typu publikacja wydana na kilka lat przed całkowitym zniszczeniem wielu z opisywanych rezydencji.** Autorem był Heinz Pirang (1876-1936) ryski architekt. **Dołączone dwa oryginalne listy** z podziękowaniami i informacją o przekazaniu dwóch pierwszych tomów wydawnictwa od prezesa „Gesellschaft für Geschichte und Altertumskunde zu Riga" do Ottona von Stackelberga (maszynopisy z podpisami odręcznymi). Bloki nieco poluzowane, poza tym stan dobry.

998. Przewodnik po Ziemi Świętej. Jerozolima 1934. Kustodia Ziemi Świętej, s. VIII, 355, map 5 (rozkładane), ilustr., 18 cm, oryg. opr. wyd. tłocz. 120,-

Praktyczny przewodnik dla turystów (pielgrzymów) udających się z Polski do Ziemi Świętej. Omawia różne warianty podróży do Jerozolimy oraz szczegółowo prezentuje miejsca dogodne do zatrzymania się w Judei, Galilei i Samarii. Tłoczenia na licu wyblakłe, poza tym stan bardzo dobry.

999. Wawel-Louis Józef. Saragosa. Kartka z podróży po Hiszpanii. Kraków 1896. W Drukarni „Czasu" Fr. Kluczyckiego i Sp., s. 15, 20 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Broszura napisana przez Józefa Wawel Louisa (1832-1898) – prawnika, historyka, współzałożyciela i pierwszego prezesa Towarzystwa Miłośników Historii i Zabytków Krakowa. Zawiera szczegółową charakterystykę udziału żołnierzy polskich walczących u boku cesarza Napoleona w oblężeniu Saragossy w 1808 i 1809 r. Okładka podklejona z ubytkami i śladami zacieków, wewnątrz stan dobry. **Rzadkie.**

1000. Yriarte Charles. Florence. L'histoire – les medicis – les humanistes – les lettres – les artes. Paris 1880. J. Rotschild, éditeur. Tolmer et Cie. Chardon Ainé, s. XII, 379, [1], **tabl. ilustracyjnych i k. tyt. rozdziałów 55 (drzeworyty, cynkografie, miedzioryty, w tym kolorowe)**, liczne ilustr. w tekście, 40 cm, opr. z epoki, płsk. 450,-

Pięknie wydana monografia poświęcona Florencji, jej historii, Medyceuszom, rozwojowi humanizmu i sztuce. Jej autorem był Charles Yriarte (1832-1898) pochodzący z Hiszpanii francuski pisarz, dziennikarz, podróżnik, który wsławił się m.in. wnikliwym studium o Francisco Goi oraz pracami dotyczącymi historii i sztuki Włoch, które wiele razy odwiedzał. Bogaty materiał ilustracyjny z przedstawieniami zabytków i dokumentów zgromadzonych m.in. w bibliotekach we Florencji, Londynie, Wiedniu i Paryżu. K. tyt. rozdziałów z facsimile bordiur z godzinek Simona de Colines. **Luksusowa oprawa wydawnicza:** czerwony półskórek, na grzbiecie bogate tłocz. i złoc., na licach i wyklejkach pap. marm. Ubytek skóry na tylnej okładzinie, poza tym stan dobry.

WIEDZA O KSIĄŻCE. BIBLIOFILSTWO. SZTUKA

1001. Antykwarjat „Lamus Heraldyczny". Katalogi 1-26 (1 wol.). Warszawa 1935-1939. Antykwarjat „Lamus Heraldyczny", s. [416, każdy po 16 str.], 24 cm, opr. współcz., płsk. 550,-

Kompletny zbiór katalogów antykwariatu**,** oferującego pozycje dotyczące historii, wojskowości, heraldyki i genealogii. Zawiera oferty z pełnymi opisami książek, starodruków, rękopisów, map i grafik. Doskonały przewodnik dla poszukujących informacji o rzadkich obiektach. Wiele rękopisów opisanych w tej publikacji trafiło w ostatnich latach do katalogu aukcyjnego Antykwariatu Lamus. Drobne podklejenia kilku kart. Stan dobry. **Rzadkie w komplecie.**

1002. Bachowski Władysław, Treter Mieczysław. Wystawa miniatur i sylwetek we Lwowie 1912. Wydanie pierwsze, tymczasowe z 85 reprodukcyami w autotypii. Lwów [1912]. Nakładem Komitetu. Z Drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, s. [4], 198, [1], tabl. ilustr. 80, 20 cm, opr. współcz. płsk z szyldzikiem i złoc., górny brzeg kart barwiony, zach. oryg. okł. brosz. 240,-

Katalog wystawy miniatur polskich i z Polską związanych, zorganizowanej we Lwowie w 1912 r. pod protektoratem Andrzejowej ks. Lubomirskiej, Marii ze Stadnickich Tyszkiewiczowej, prof. Jana Bołoz-Antoniewicza i Jerzego hr. Mycielskiego. Większość spośród 866 wystawionych obiektów uległa zniszczeniu lub rabunkowi w czasie zawieruchy wojennej, stąd niepowtarzalna wartość tej ekspozycji i znaczenie katalogu. Okładki broszurowe zabrudzone z niewielkimi uzupełnieniami, poza tym stan dobry.

1003. Batowski Zygmunt. Norblin. Lwów [1911]. Wydawnictwo Towarzystwa Nauczycieli Szkół Wyższych we Lwowie, k. [2], s. 219, tabl. ilustr. [22], liczne ilustracje w tekście, 25 cm, opr. oryg. wydawnicza, pł. 150,-

Monografia poświęcona Janowi Piotrowi Norblinowi, autorstwa Zygmunta Batowskiego (1876-1944), historyka sztuki i muzeologa, prof. Uniwersytetu Warszawskiego, zamordowanego przez hitlerowców 1 września 1944 r. Tekstowi towarzyszy 148 ilustracji. Opr. wydawnicza z tłocz. na grzbiecie i przednim licu, wypełnianymi bielą i złotem. Niewielkie przetarcia i zabrudzenia okładek, kilka stron z naderwaniami, poza tym stan dobry.

1004. [Biblioteka Raczyńskich]. Katalog Biblioteki Raczyńskich w Poznaniu. Katalog der Raczyńskischen Bibliothek in Posen. Opracowali M. E. Sosnowski, bibliotekarz i L. Kurtzmann. T. 1-4 (3 wol.). Poznań 1885. Drukarnia Nadworna W. Deckera i Sp., s. X, [2], 58, CDXLI, [3], 485, tabl. ilustr. 2; XV, 953; XI, 667, [6], 277, 20,5 cm, jednolite opr. z epoki, wyd., pł. 500,-

Katalog Biblioteki Raczyńskich, porządkujący jej zbiory według kategorii tematycznych. Tom czwarty zawiera indeksy. Biblioteka Raczyńskich została założona przez hrabiego Edwarda Raczyńskiego

1001. Katalogi. 1935-1939.

1004. Katalog Biblioteki Raczyńskich. 1885.

w 1829 r. jako pierwsza tego typu publiczna instytucja w Wielkim Księstwie Poznańskim, a podstawą jej zasobu stał się księgozbiór fundatora**.** W t. 1. portret Edwarda Raczyńskiego i widok gmachu Biblioteki. Opr.: zielone pł., z tłocz., złoc. i barw., brzegi k. marm. **Pieczątka własnościowa „J. A. Nałęcz Raczyński"** (z herbem Nałęcz). W t. 1. **podpis własnościowy prof. Henryka Kowalewicza** (1925-1981), znawcy literatury antycznej i średniowiecznej. Stan bardzo dobry. **Ładny komplet.**

1005. Biegeleisen Henryk. Biegas. Lwów [1911]. Wydawnictwo Kultura i Sztuka, s. [4], 47, tabl. ilustr. 52, 29 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. napisami na grzbiecie, na lico naklejona oryg. okł. brosz. 240,-

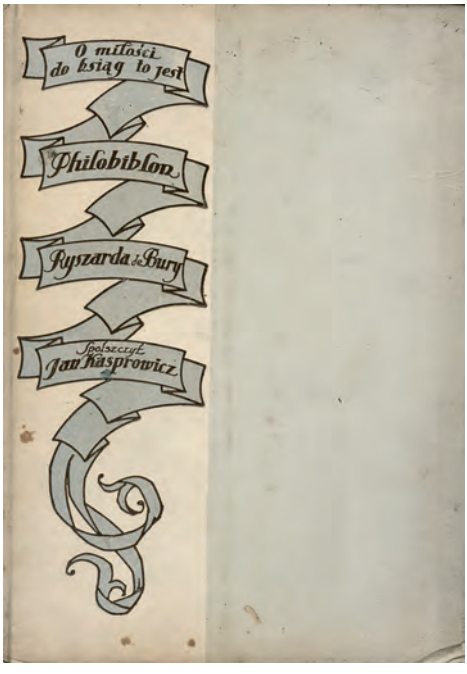
Monografia twórczości artystycznej Bolesława Biegasa (1877-1954) – rzeźbiarza, malarza, dramatopisarza, ucznia Konstantego Laszczki, jednego z najwybitniejszych rzeźbiarzy polskich. Książka składa się z części opisowej oraz 52 tablic przedstawiających najsłynniejsze rzeźby i obrazy artysty. Otarcia i zaplamienia oprawy, blok pęknięty, część tablic luzem.

1006. Bury Richard de. O miłości do ksiąg, to jest Philobiblion. Traktat łaciński spolszczył Jan Kasprowicz. Lwów 1921. Nakł. Zakład Narodowego im. Ossolińskich, s. VIII, 112, 20,5 cm, opr. wyd. 90,-

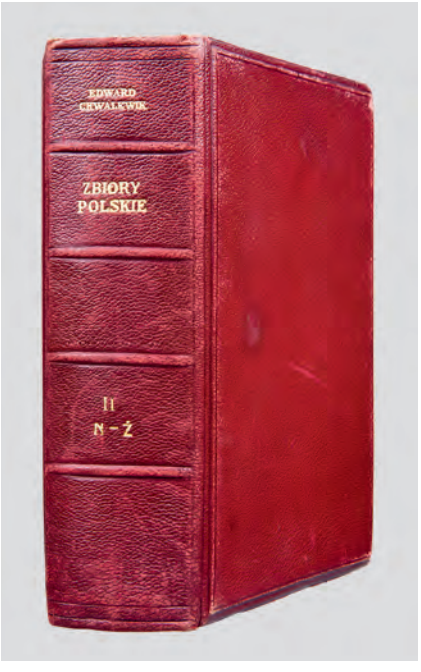
Odbito w nakładzie 1000 egz. numerowanych, oferowany egz. nosi nr 575. Tłumaczenie czternastowiecznego traktatu bibliofilskiego, napisanego przez Richarda de Bury (właśc. Aungerville Richard, 1287-1345), kanclerza Królestwa Anglii, biskupa, pisarza i bibliofila (patrz W. Łysiak, Empireum, s. 54-56). Wstęp tłumacza wierszem. Egzemplarz nieobcięty i nierozcięty. Drobne zabrudzenia, poza tym stan bardzo dobry.

1007. Chwalewik Edward. Zbiory polskie. Archiwa, biblioteki, gabinety, galerie muzea i inne zbiory pamiątek przeszłości w Ojczyźnie i na obczyźnie (tyt. także w jęz. francuskim). T. 2 (z dwóch). Warszawa-Kraków 1927. Wyd. J. Mortkowicza, s. [4], 559, [1], 20,5 cm, opr. z epoki skóra z tyt. na grzbiecie. 240,-

Egzemplarz na mirkowskim papierze czerpanym, nieprzycięty i nieobcięty. Tom 2-gi (z dwóch) od „N" do „Ż". Usystematyzowany wg miejscowości katalog zbiorów polskich, publicznych, kościelnych i prywatnych oraz zbiorów poloniców znajdujących się poza granicami kraju. Stanowi bezcenne źródło wiedzy dla znawców i kolekcjonerów dzieł sztuki i książek. Stan dobry.

1006. R. de Bury. O miłości do ksiąg. 1921.

1007. E. Chwalewik. Zbiory polskie. 1927.

1008. Chwistek Leon. Wielość rzeczywistości. Kraków 1921. Z Zakładu Graficznego „Wisłoka" w Jaśle, s. 96, 24 cm, oryg. okł. brosz. 180,-

Wydanie 1. Nakład 500 egzemplarzy. Głośna praca Leona Chwistka (1884-1944), filozofa, malarza, historyka sztuki, członka i głównego teoretyka grupy formistów, współredaktora czasopisma „Formiści". Nieaktualny wpis własnościowy. Blok nieobcięty. Stan dobry. **Rzadkie.**

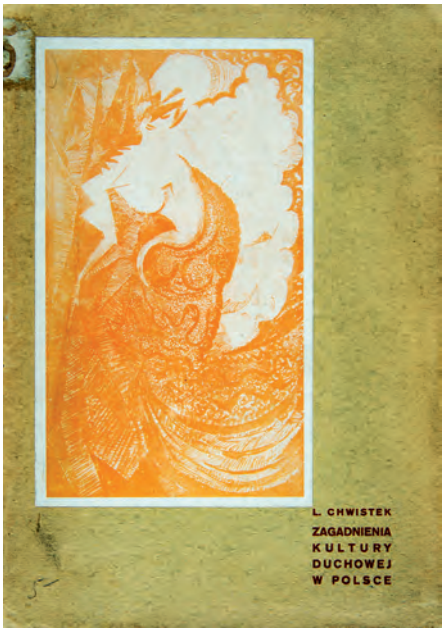
1009. Chwistek Leon. Zagadnienia kultury duchowej w Polsce. Warszawa 1933. Księgarnia Gebethnera i Wolffa, s. [2], 206, [2], 20,5 cm, oryg. okł. brosz. 240,-

W tomie m.in.: Kultura powojenna; Zagadnienia sztuki; Zagadnienia filozofii; Zagadnienia metody w estetyce; Zabawa i sztuka bawienia się. Na przedniej okładce broszurowej reprodukcja rysunku autora, na tylnej okładce interesujący układ typograficzny. Naddarcia okładki, poza tym stan dobry.

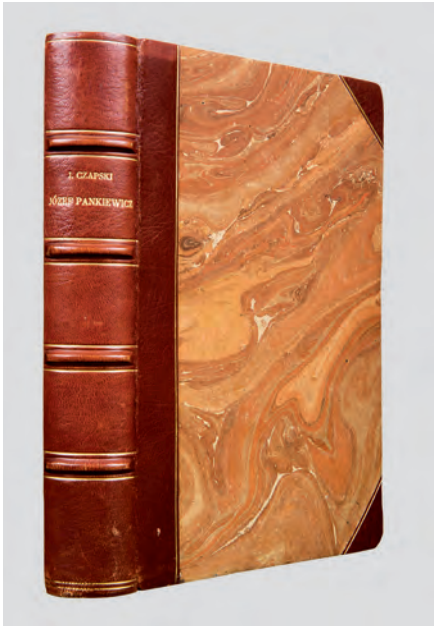
1010. Czapski Józef. Józef Pankiewicz. Życie i dzieło. Wypowiedzi o sztuce. Warszawa 1936. Nakładem M. Arcta, s. 205, tabl. ilustr. 90 (w tym 1 kolor.), 25 cm, opr. późniejsza płsk. 150,-

Jedna z najważniejszych biografii i monografii twórczości Józefa Pankiewicza, opracowana przez Józefa Czapskiego (1896-1993) – malarza, publicystę, ucznia J. Pankiewicza. Józef Pankiewicz (1866-1940) – malarz, od 1923 r. profesor ASP w Krakowie. W 1925 r. założył w Paryżu filię krakowskiej ASP, przenosząc zdobycze impresjonizmu na grunt polski. Odegrał wybitną rolę jako pedagog, tworząc przeciwwagę dotychczasowej tradycji wiedeńsko-monachijskiej i petersburskiej w zakresie kształcenia młodych artystów polskich. **Elegancka oprawa w szeroki brązowy półskórek**, grzbiet podzielony efektownymi zwięzami na pięć pól, w drugim polu – tytulatura. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

1011. [Drukarstwo]. Schrift-Proben der Schriftgiesserei Flinsch. Frankfurt a. M. Sankt Petersburg. [ok. 1899]. Schriftgiesserei Flinsch, k. [3], s. 455, [4], XXXVIII, 28 cm, opr. wyd., ppł. 300,-

1009. L. Chwistek. Zagadnienia kultury. 1933.

1010. J. Czapski. Józef Pankiewicz. 1936.

Książkowy prospekt reklamowy przedsiębiorstwa „Schriftgiesserei Flinsch" produkującego i rozprowadzającego czcionki, papier i inne materiały drukarskie. Firma została założona we Frankfurcie nad Menem w 1828 r. jako papiernia, a od lat 60-tych XIX w. przedsiębiorstwo zajęło się przede wszystkim wytwarzaniem maszyn drukarskich, czcionek, winiet, bordiur, ozdobników etc. Opr. sygn. tłokiem „Hübel&Denck Buchbinderei Leipzig": czerwone ppł. z tłocz., złoc. i barwieniami na grzbiecie i licach. Drobne otarcia opr., poza tym stan bardzo dobry.

1012. [Fangor Wojciech]. Autograf na informatorze towarzyszącym wystawie „Fangor 50 lat malarstwa". Warszawa, 1990, s. [8], 21,0 cm, opr. pap. 500,-

Na wewnętrznej stronie okładki **odręczny wpis** długopisem: **„Z serdecznymi pozdrowieniami Woj. Fangor"**. Informacje prasowe towarzyszące retrospektywnej wystawie w warszawskiej „Zachęcie" w 1990 r. Wojciech Fangor (1922-2015), malarz, rysownik, rzeźbiarz, współtwórca polskiej szkoły plakatu, jego obrazy są obecnie bardzo cenione i poszukiwane. Karty luzem, stan dobry.

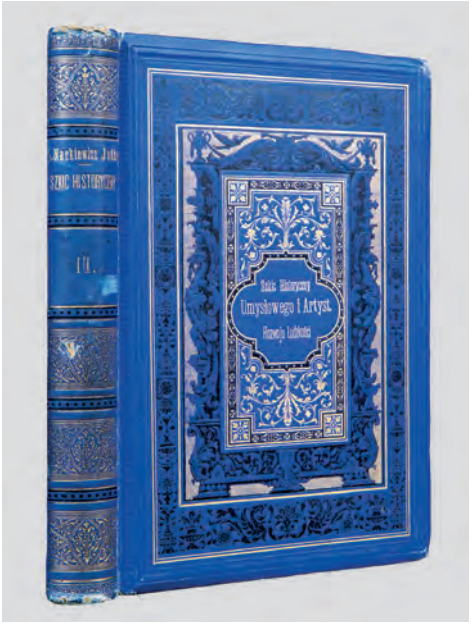
1013. Heydel Adam. Jacek Malczewski. Człowiek i artysta. Kraków 1933. Wydawnictwo Literacko-Naukowe, s. 237, [7], tabl. ilustr 51 (w tym 4 kolor. i 1 rozkł.), 114 ilustr. w tekście, 24,5 cm, opr. wyd., pł. ze złoc. 180,-

Odbito 1100 egzemplarzy numerowanych. Obszerna, bogato ilustrowana monografia twórczości Jacka Malczewskiego (1854-1929). **Oprawa wydawnicza wykonana w krakowskim zakładzie introligatorskim Piotra Grzywy** (sygnowana ślepym tłokiem na tylnej okładce): płótno niebieskie ze złoceniami na grzbiecie i licu, górny brzeg kart złocony. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

1014. Historja sztuki. Opracowali Stanisław Jan Gąsiorowski, Mieczysław Gębarowicz, Tadeusz Szydłowski, Władysław Tatarkiewicz, Jan Żarnowski, Józef Żurowski. T. 1-3 (w trzech wol.). Lwów 1934. Wydawnictwo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, s. IX, [1], 440, 291 ilustr. w tekście; [4], 446, [1], 363 ilustr.

1013. A. Heydel. Jacek Malczewski. 1933.

1015. A. Jodko-Narkiewicz. Malarstwo. 1888.

w tekście; [4], 514, [1], 342 ilustr. w tekście, 24 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. na grzbiecie i licu. 240,-

Bogato ilustrowana historia sztuki od czasów starożytnych do XX wieku opracowana przez wybitnych znawców przedmiotu. T. 1 zawiera: Sztuka prehistoryczna Europy; Sztuka starożytna; t. 2: Sztuka średniowieczna; t. 3: Architektura nowożytna; Nowożytne malarstwo i rzeźba; Sztuka XIX i XX wieku. Na końcu każdego tomu bardzo pożyteczne objaśnienia wyrazów technicznych (i trudnych) oraz indeks. Oprawa wydawnicza w płótno, lica obwiedzione złotą ramką, wewnątrz tytuł i złocony ozdobnik, na grzbiecie tytuł i powtórzony ozdobnik. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

1015. Jodko-Narkiewicz Antoni. Zarys dziejów malarstwa od najdawniejszych czasów do końca XVIII. stulecia. Tom III. Lwów-Warszawa 1888. Gubrynowicz i Schmidt, Maurycy Orgelbrand, s. [4], 492, IX, liczne ilustr. w tekście, 25 cm, opr. wyd. pł. niebieskie z bogatymi złoc. i tłocz. 120,-

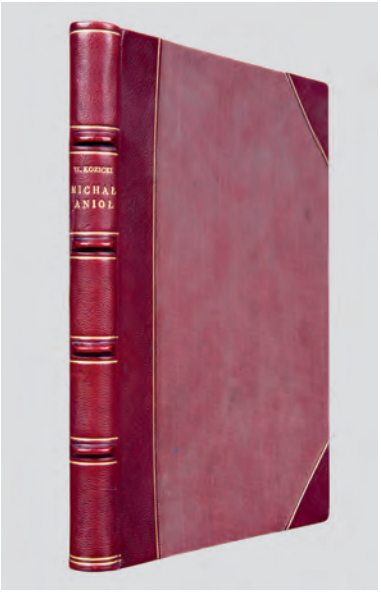
Trzeci tom bogato ilustrowanego opus magnum Antoniego Jodko-Narkiewicza (1843-1892) – miłośnika sztuki, twórcy galerii sztuki i bogatej biblioteki w rodzinnym majątku w Wolicy (w guberni wołyńskiej). Tom zawiera m.in. omówienie malarstwa, architektury, rzeźby i sztuki Persów, Hindusów oraz charakterystykę malarstwa greckiego i rzymskiego. **Oprawa wydawnicza:** płótno niebieskie z bogatymi złoceniami i tłoczeniami na licu i grzbiecie, papier wyklejek opalizujący, brzegi kart marmurkowane. Otarcia płótna oprawy, brak połowy tylnej wyklejki, wewnątrz stan dobry. **Efektowna oprawa.**

1016. Katalog wystawy grafiki drukarskiej i opraw artystycznych. Wystawa lwowskiej książki polskiej urządzona z okazji I Zjazdu Bibljotekarzy i III Zjazdu Bibljofilów Polskich we Lwowie (maj-czerwiec 1928). Lwów 1928. Z Drukarni K.S. Jakubowskiego Spółki, s. 121, [3], tabl. lustr. 15, tabl. w ramach paginacji XVII i 2 nlb., 20 cm, opr. oryg. brosz. wg proj. R. Mękickiego. 120,-

Bogato ilustrowany katalog wystawy książki lwowskiej zorganizowanej z okazji I Zjazdu Bibliotekarzy i III Zjazdu Bibliofilów Polskich we Lwowie. Katalog podzielony jest na cztery części: Katalog wystawy

1019. F. Kopera. Dzieje malarstwa. 1929.

1020. W. Kozicki. Michał Anioł. 1908.

dzieł Stanisława Dębickiego; Katalog wystawy prac Rudolfa Mękickiego; Katalog wystawy plakatów lwowskich; Introligatorowie i bibliofile starego Lwowa; **Oprawy książek Aleksandra Semkowicza** wykonane w czasie od stycznia do maja 1928. Na końcowych tablicach reprodukcje kilkudziesięciu opraw A. Semkowicza. Oryginalna okładka broszurowa wg projektu Rudolfa Mękickiego. Niewielkie naddarcie grzbietu, poza tym stan bardzo dobry.

1017. Katalog wystawy pięknej książki polskiej urządzonej z powodu IV Zjazdu Bibliotekarzy Polskich w Warszawie 31 maja-15 czerwca. Warszawa 1936. Nakładem Towarzystwa Bibliofilów Polskich, s. 90, [1], tabl. ilustr. 16, 18 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Zawiera m. in. artykuły R. Przezdzieckiego, Kazimierza Piekarskiego, Michała Potulickiego i Edwarda Chwalewika opis 80 dawnych polskich opraw oraz 210 współczesnych artystycznych opraw introligatorów polskich (m.in. B. Lenart, R. Jahoda, Helena Karpińska, F.J. Radziszewski, Jan Recmanik, A. Semkowicz, B. Zjawiński). Kartę przedtytułową stanowi **drzeworyt T. Cieślewskiego syna.** Niewielkie uszkodzenia okł., poza tym stan bardzo dobry.

1018. Kino. Tygodnik Ilustrowany. R. 2 (1931). Nr 1-52. Warszawa 1931. Prasa Polska S.A., s. [832], liczne ilustr. i fotosy w tekście (w tym kolorowe), 37 cm, opr. pł. 500,-

Drugi rocznik czasopisma poświęconego kinu polskiemu i światowemu. Wydawane było w latach 1930-1939, a do roku 1935 jego redaktorem był Leon Brun (1882-1939) wybitny krytyk filmowy, dziennikarz i redaktor, współtwórca kilku czasopism o tematyce kinematograficznej. Charakteryzował je wysoki poziom merytoryczny. Bogata i bardzo kolorowa szata graficzna - liczne fotosy z filmów, zdjęcia i rysowane portrety aktorów. Numery z odrębną paginacją, każdy po 16 s. Opr.: niebieskie pł., na licu tłocz. tytulatura. Stan bardzo dobry.

1019. Kopera Feliks. Dzieje malarstwa w Polsce. T. 1-3 (w 2 wol.). Kraków [1925-1929]. Trzaska, Evert i Michalski, s. VII, 250, [2], tabl. ilustr. 24 (w tym 7 barwnych i 12 rotograwiur), 211 ilustr. w tekście; [4], 345, [1], tabl. ilustr. 52 (w tym 15 barwnych

i 26 rotograwiur) 313 ilustr. w tekście; XII, 572, tabl. ilustr. 103 (w tym 32 chromotypie i wielobarwne rotograwiury), 27,5 cm, luksusowa opr. wyd. płsk (kolory grzbietów niejednolite). 1800,-

Pierwsze całościowe opracowanie dziejów malarstwa polskiego wydane ogromnym nakładem środków z bogatym materiałem ilustracyjnym, w tym wieloma tablicami barwnymi. **Tom 1:** Średniowieczne malarstwo w Polsce; **Tom. 2:** Malarstwo w Polsce od XVI do XVIII wieku (Renesans, Barok, Rokoko). **Tom 3**. w całości poświęcony jest malarstwu polskiemu XIX i XX wieku. Dzieło jest efektem kilkunastu lat pracy jego autora, Feliksa Kopery (1871-1952), wybitnego historyka sztuki, wieloletniego dyrektora Muzeum Narodowego w Krakowie. Do wykonania ilustracji wykorzystano bezcenne już dzisiaj klisze znajdujące się ówcześnie w wielu polskich muzeach, w tym w przedwojennych zasobach MN w Krakowie. **Luksusowa oprawa wydawnicza** w bogato złocony półskórek wiśniowy (t.1-2) oraz ciemno-zielony (t.3), na grzbiecie pięciopolowym w centrum złocona plakieta z orłami podtrzymującymi paletę malarską, w pozostałych polach złocona tytulatura i ozdobniki. W t. 2-gim spis treści przycięty i dołączony luzem. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

1020. Kozicki Władysław. Michał Anioł. Z 89 ilustracyami (Nauka i Sztuka. Tom VIII). Lwów-Warszawa [1908], s. [4], 230, [2], tabl. ilustr. 7 (w tym kolor. i rozkł.), liczne ilustr. w tekście, 24 cm, opr. późniejsza płsk ze złoc. na grzbiecie, górny brzeg kart barwiony. 150,-

Bogato ilustrowana biografia i charakterystyka twórczości artystycznej Michała Anioła (1475-1564) – genialnego włoskiego malarza, rzeźbiarza i architekta epoki Odrodzenia, twórcy m.in. fresków w Kaplicy Sykstyńskiej oraz projektu kopuły Bazyliki św. Piotra. **Elegancka oprawa introligatorska**: półskórek czerwony ze złoconym napisem na grzbiecie, górny brzeg kart barwiony. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

1021. Lewandowski Stanisław. Henryk Siemiradzki (1843-1902). Warszawa-Kraków 1904. Nakład i własność Gebethner i Wolff, s. [4], 125, [3], portret (heliograwiura), tabl. ilustr. 10 (heliograwiury), faksymile 2 (kolor.), liczne ilustr. w tekście, 34,5 cm, opr. wyd. pł. z portr. na licu i złoc. tyt. na grzbiecie, brzegi kart złocone. 280,-

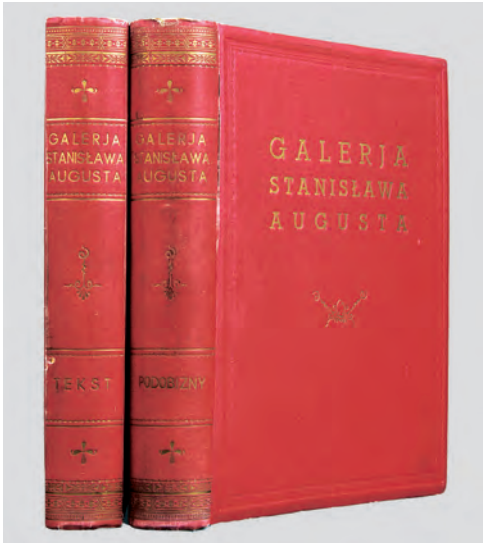
Wydanie 1. Bogato ilustrowana monografia Henryka Siemiradzkiego (1843-1902), artysty malarza, czołowego przedstawiciela akademizmu w malarstwie polskim. Artysta zdobył międzynarodową sławę (był członkiem sześciu europejskich akademii) dzięki swoim monumentalnym obrazom z życia Rzymian i pierwszych chrześcijan. Jego dzieła stały się zalążkiem zbiorów Muzeum Narodowego w Krakowie. **Oprawa wydawnicza wykonana w zakładzie Karola Wójcika** (sygnowana ślepym tłokiem na tylnej okładzinie). Przybrudzenia opr., rdzawe plamki na marginesach rycin, poza tym stan dobry.

1022. Mańkowski Tadeusz. Galerja Stanisława Augusta. Opracował... przy współudziale Zygmunta Batowskiego, Kazimierza Brokla i Mariana Morelowskiego. Lwów 1932. Wydawnictwo Zakładu Narodowego imienia Ossolińskich. Tekst i podobizny. (2 woluminy). S. XVIII, 528, portret Stanisława Augusta (heliograwiura); tabl. ilustr. 155, 33 cm, opr. ppł. 500,-

Odbito w nakładzie 600 egzemplarzy. Cz. 1. Dzieje galerii; cz. 2. Katalog galerii; cz. 3 Podobizny. Najpełniejsza dotąd monografia galerii obrazów Stanisława Augusta Poniatowskiego, który był wytrawnym kolekcjonerem i znawcą malarstwa. Kolekcja była rozbudowywana przez całe panowanie ostatniego króla Polski, a po jego abdykacji i rychłej śmierci uległa rozproszeniu. Część 3. zawierająca reprodukcje oprawiona została jako osobny tom. Zabrudzenia i niewielkie przetarcia oprawy, w tomie 2 liczne notatki ołówkiem, poza tym stan dobry.

1023. Młodożeniec Jan. Małe Wielkie Prace. Katalog wydany z okazji wystawy prac. Warszawa 2017, Fundacja Editions Spotkania, s. 63, 32,5 cm, opr. wyd. karton. 120,-

Egzemplarz nr 34, jeden ze stu podpisanych przez synów artysty, Piotra i Stanisława Młodożeńców. Wydano w nakładzie 400 egz. Bogato ilustrowany katalog wydany z okazji wystawy prac Jana

1022. Galeria króla Stanisława Augusta. 1932.

1026. A. Potocki. Grottger. 1907.

Młodożeńca (1929-2000), jednego z najwybitniejszych twórców polskiej szkoły plakatu. Ekspozycję w warszawskim Centrum Giełdowym przygotowali synowie artysty Stanisław (malarz) i Piotr (grafik), przy udziale Fundacji Editions Spotkania (założonej przez Piotra Jeglińskiego w celu krzewienia postaw patriotycznych i promocji polskiej kultury). Stan bardzo dobry.

1024. Molendziński Kazimierz. Wojciech Gerson 1831-1901 (Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych. Monografie Artystów Polskich. T. 1). Warszawa [1939]. „Oficyna Warszawska", s. 71, ilustr. całostronicowych 20 (w tym 6 kolor.), 30 cm, opr. wyd. ppł. ze złoc. napisem na licu i grzbiecie. 120,-

Opracowanie graficzne Anatol Girs i Bolesław Barcz. Pierwszy i jedyny tom serii „Monografie Artystów Polskich", charakteryzujący twórczość Wojciecha Gersona, wybitnego polskiego malarza, współtwórcy Towarzystwa Zachęty do Sztuk Pięknych. Odbito nową czcionką Militari na papierze wykonanym w mirkowskiej fabryce według receptury opracowanej przez samego Girsa tylko z myślą o „Monografiach". Niewielkie naddarcia marginesów kilkunastu kart, poza tym stan dobry.
Lit.: A. Kłossowski, Anatol Girs – artysta książki, Warszawa 1989, s. 31-32.

1025. Niewiadomski Eligiusz. Wiedza o sztuce na tle jej dziejów. Malarstwo, architektura, rzeźba, przemysł artystyczny. Warszawa 1923. Nakładem Trzaski, Everta & Michalskiego, s. [4], 464, [2], liczne ilustr. w tekście, 24 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. na grzbiecie. 150,-

Studium z zakresu historii sztuki i technik artystycznych napisane przez E. Niewiadomskiego (1869-1923) – malarza, wykładowcę, cieszącego się uznaniem krytyka sztuki, wybitnie zasłużonego dla rozwoju Szkoły Sztuk Pięknych w Warszawie (fanatycznego endeka, późniejszego zabójcę prezydenta Gabriela Narutowicza). Książka, zgodnie ze słowami autora, „przeznaczona jest nie tyle dla twórców, lecz dla odbiorców sztuki, dla licznych rzesz ludzi wrażliwych, ale nieuświadomionych". Efektowna oprawa z epoki w szeroki półskórek z bogatymi złoceniami na grzbiecie. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

1026. Potocki Antoni. Grottger. Lwów 1907. Nakład i własność Księgarni H. Altenberga, s. VIII, 236, tabl. ilustr. 210 (w tym kolor.), 27,5 cm, opr. wyd. płsk z tyt. i złoc. na grzbiecie. 300,-

Efektownie wydana, bogato ilustrowana biografia Artura Grottgera (1837-1867), jednego z czołowych przedstawicieli romantyzmu w malarstwie polskim, ilustratora i rysownika. Jedna z podstawowych monografii artysty słynącego przede wszystkim ze scen historycznych poświęconych powstaniu styczniowemu (jak pisze autor we wstępie „typ grottgerowski mamy przed oczyma, jak w pamięci strofy Słowackiego lub melodię Chopina"). Na 210 tablicach reprodukcje obrazów. **Efektowna oprawa wydawnicza** w szeroki brązowy półskórek z bogatą dekoracją złotem na grzbiecie, ozdobne wyklejki, górny brzeg kart złocony. Nieliczne rdzawe plamki, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

1027. [Ruszczyc Ferdynand]. Ferdynand Ruszczyc. Życie i dzieło. Księga zbiorowa, wydana staraniem Komitetu Uczczenia Pamięci Ferdynanda Ruszczyca w Wilnie. Ilustracyj 322, w tem 22 plansze barwne, 74 plansz jednobarwnych i 226 reprodukcyj w tekście podług zdjęć fotograficznych Jana Bułhaka. Wilno 1939. Skład Główny w Księgarni Św. Wojciecha, Wilno, Poznań, Warszawa, Lublin, s. XXVIII, 481, 33 cm, opr. współcz. płsk z szyldzikiem z tyt., zach. brosz. opr. wyd. 700,-

Księga pamiątkowa ku czci Ferdynanda Ruszczyca (1870-1936), wybitnego malarza i grafika, przedstawiciela symbolizmu, dziekana Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. Redaktorami dzieła byli m.in.: Jan Bułhak, Jerzy Hoppen, Marian Morelowski. „Książka prawdziwie wileńska, to jest rzetelna i szczera..., napisana z powagą, wykwintem i godnością, przynależnym wielkiemu imieniu" (J. Bułhak). Dzieło wydane ogromnym nakładem kosztów, w starannej szacie graficznej, na dobrym papierze, z szerokimi marginesami, z ogromnym bogactwem ilustracji - zdjęciami z życia artysty i reprodukcjami jego prac. Uszkodzenia pap. opr. brosz. minimalne zalania kilku marginesów, poza tym stan bardzo dobry.

1028. [Styka Jan]. Museo „Quo vadis". Opere di Jan Styka. Capri – Villa Certosella. Napoli (Neapol) 1922. Editore Domenico Trampetti, s. [3-tekst], XXXIII (ilustracje), 19,5 x 28 cm, opr. wyd. brosz. z tyt. na licu. 300,-

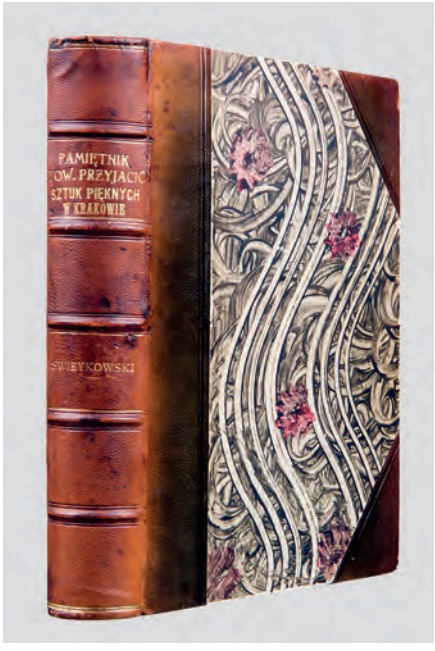
Na k. tyt. odręczna dedykacja Jana Styki z 6 stycznia 1925r.: „Leonardowi Makowskiemu na pamiątkę pobytu w Muzeum polskim na Ziemi Włoskiej". Zbiór ilustracji do „Quo vadis" H. Sienkiewicza wykonanych przez Jana Stykę (1858-1925), wybitnego malarza, współautora „Panoramy Racławickiej". Artysta był od roku 1919 właścicielem na Capri willi „Certosella", w której stworzył Muzeum „Quo vadis", jeden z ważniejszych ośrodków kultury polskiej na ziemi włoskiej w pierwszej połowie XX wieku. Znajdowały się w nim rysunki ołówkiem i węglem, oraz obrazy olejne inspirowane powieścią Sienkiewicza (po śmierci malarza kolekcja uległa rozproszeniu, a sama willa została sprzedana). Przybrudzenia lica opr., miejscami niewielkie przybrudzenia marginesów, poza tym stan dobry.

1029. Świeykowski Emanuel. Pamiętnik Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie 1854-1904. Pięćdziesiąt lat działalności dla ojczystej sztuki. Wyd. 1. Kraków 1905. Nakł. T.P.S.P. w Krakowie, s. [2], CII, [2], 592, [2], 23,5 cm, opr. z epoki sygn. H. Górski, płsk ze złoc., brzegi kart barwione (okł. oryg. zachowane). 400,-

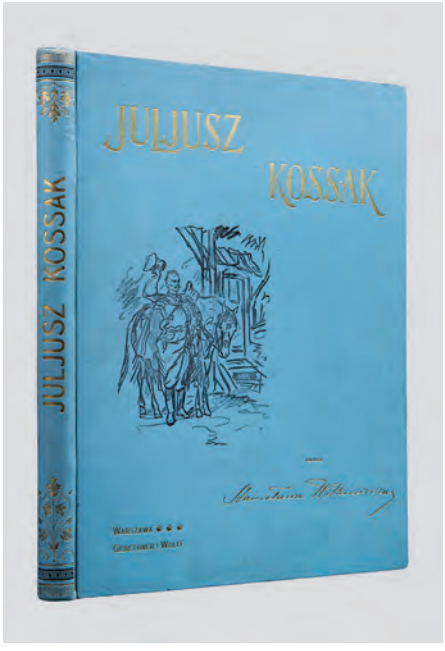
Zawiera uporządkowany alfabetycznie według autorów spis dzieł sztuki, wystawionych w Towarzystwie w latach 1854-1904 oraz biogramy artystów polskich. Praca o podstawowym znaczeniu dla osób interesujących się malarstwem i rzeźbą polską drugiej połowy XIX w. Oprawa sygn. nalepką: **„M. Górski. Introligator we Lwowie".** Otarcia grzbietu, poza tym stan dobry.

1030. Wiktor Jan. Gołębie przy kościele. Kraków 1929. Nakładem Drukarni „Czasu", s. 45, [1], ozdobne inicjały, 28 cm, opr. pł. lniane. 40,-

Szkice literackie Jana Wiktora (1890-1967), pisarza i publicysty, redaktora Gazety Podhalańskiej, związanego również ze Szczawnicą (właściciela cennej kolekcji etnograficznej obecnie znajdującej się w Muzeum Pienińskim). Druk bibliofilski przeznaczony dla czwartego Zjazdu Bibliofilów Polskich w Poznaniu. Wydano w nakładzie 450 egzemplarzy numerowanych, nasz nosi numer 388. Inicjały zdobiące tekst są podobiznami inicjałów poznańskiej drukarni Jana Wolraba z XVI wieku. Stan bardzo dobry.

1029. Pamiętnik TPSP w Krakowie.

1032. S. Witkiewicz. Juljusz Kossak. 1900.

1031. Witkiewicz Stanisław. Matejko. Wydanie drugie, powiększone. Z 300 ilustracyami. (Nauka i Sztuka, t. IX). Lwów-Warszawa 1912. Wydawnictwo Towarzystwa Nauczycieli Szkół Wyższych, s. 301, [1], tabl. ilustr. 45 (w tym barwne i rozkł.), ilustr. w tekście, 25 cm, opr. wyd. pł. z tyt. na licu i grzbiecie. 180,-

Wydanie 2 (wyd. 1 ukazało się w 1908 r.). Jedna z podstawowych monografii twórczości Jana Matejki, napisana przez Stanisława Witkiewicza (1851-1915) – malarza, publicystę, krytyka literackiego i artystycznego, ojca Stanisława Ignacego Witkiewicza. W tekście i na tablicach ok. 300 reprodukcji prac malarskich Jana Matejki oraz chronologiczny spis ważniejszych dzieł malarza. Na końcu dodatek autora „Z powodu pierwszego wydania »Matejki«", w którym autor odpiera zarzuty krytyki (dotyczące zmiany oceny twórczości Matejki przez Witkiewicza). Kilka tablic luzem, poza tym stan dobry.

1032. Witkiewicz Stanisław. Juljusz Kossak. 260 rysunków w tekście, 8 światłodruków, 6 facsimili kolorowych z akwarel, portrety podług L. Wyczółkowskiego i S. Witkiewicza. Warszawa 1900. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 211, portret 1, tabl. ilustr. 9 (światłodruki), tabl. kolor. 6, 260 ilustracji w tekście, 33 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. i tłocz., brzegi kart złoc. 450,-

Wydanie 1. Obszerna, pięknie wydana i bogato ilustrowana monografia Juliusza Kossaka (1824-1899) – malarza i rysownika, ucznia H. Verneta, piewcy staropolskiego obyczaju szlacheckiego, tradycji i rycerskiej przeszłości narodu. **Oprawa wydawnicza wykonana w krakowskim zakładzie introligatorskim Andrzeja Olszeniaka** (sygnowana ślepym tłokiem): płótno błękitne z tłoczeniami i złoceniami na grzbiecie i licu, papier wyklejek opalizujący, brzegi kart złocone. Niewielkie przybrudzenia oprawy, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana 1800-1900, poz. 908.

1033. Witkiewicz Stanisław. Juljusz Kossak. 260 rysunków w tekście, 8 intagliodruków, 6 facsimili kolorowych z akwarel, portrety podług L. Wyczółkowskiego i S. Witkiewicza.

Wydanie drugie rozszerzone. Warszawa 1912. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 212, [1], portret 1, tabl. ilustr. 15 (w tym 6 kolor.), ilustr. w tekście 260, 34 cm, opr. wyd. K. Wójcika, pł. lniane z tłocz. 450,-

Druk na papierze kredowym. Obszerna, pięknie wydana i bogato ilustrowana monografia życia i twórczości artystycznej Juliusza Kossaka. **Oprawa wydawnicza wykonana w krakowskim zakładzie introligatorskim Karola Wójcika** (sygnowana tłokiem na tylnej okładce): płótno lniane z brązowymi tłoczeniami na grzbiecie i obu okładkach, górny brzeg kart barwiony. Zaplamienia płótna oprawy, blok nieco poluzowany, poza tym stan dobry.

1034. Zastawniak Franciszek. Złotnictwo i probiernictwo. Podręcznik dla złotników, srebrników, jubilerów, rytowników oraz dla państwowych urzędów probierczych, zawiera XXIV tabele, 26 rycin, 276 wzorów rysunkowych cech probierczych państw europejskich. Kraków 1946. Nakładem autora, s. 337, [14], ilustr. w tekście, 23 cm, opr. wyd. ze współcześnie doklejonym grzbietem pł. 120,-

Wydanie 1. Podstawowe opracowanie dotyczące polskiego złotnictwa i cech probierczych. Książka jest wynikiem kilkunastoletniej pracy autora w dziedzinie metali szlachetnych, „jest w niej wszystko o czym dobry złotnik winien wiedzieć". Stan dobry.

GOSPODARSTWO WIEJSKIE I DOMOWE. PRZYRODA. NAUKA

GOSPODARSTWO WIEJSKIE I DOMOWE. PRZYRODA

1035. Andrade Edward Neville da Costa, Huxley Julian. Prosta wiedza. Tłumaczyli D. Wikińska i N. Balzam. Warszawa 1939. Towarzystwo Wydawnicze „Rój", s. IX, [3], 534, [1], liczne ilustr. w tekście, 23,5 cm, opr. wyd. pł. wiśniowe ze złoc. 120,-

Popularne wydawnictwo pogłębiające wiadomości z dziedziny nauk przyrodniczych. Książka podzielona jest na trzy zasadnicze rozdziały: Świat i człowiek (tu m.in.: Co to jest nauka; Energia; Powietrze; Woda; Życie); Wiedza i życie (tu m.in. Życie roślin); Siły przyrody w służbie człowieka (tu m.in.: Prąd elektryczny; Magnetyzm; Światło; Chemia nieorganiczna). Oprawa wydawnicza projektu Mieczysława Bermana. Drobne przetarcia płótna oprawy, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

1036. [Bijasiewicz Jerzy. Gołębiowski Stanisław]. Urządzenia elektryczne w domu. Poradnik dla budujących. Warszawa 1936. Wydaw. Związku Elektrowni Polskich, s. 124, ilustr. 113, 22 cm, opr. wyd. tektur. 80,-

Bogato ilustrowany poradnik z zakresu wykorzystania urządzeń elektrotechnicznych w budowanych domach oraz domowej instalacji elektrycznej. Stan dobry.

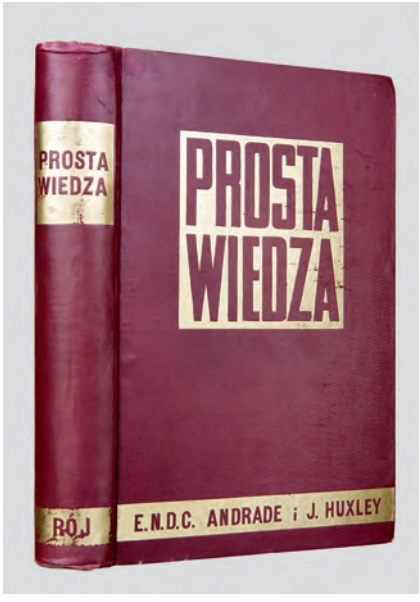
1037. [Budownictwo]. Katalog typowych domów dla drobnego budownictwa mieszkaniowego. Warszawa 1934. Bank Gospodarstwa Krajowego, s. [138] ilustr., 21 x 30 cm, oryg. okł. karton. brosz. 180,-

Zbiór 64 projektów domów mieszkalnych, w tym jednorodzinnych, parterowych; wolnostojących; bliźniaczych i szeregowych. Projekty te zostały wybrane w wyniku konkursów ogłoszonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego i zaaprobowane przez MSW. Zawiera dane orientacyjne oraz perspektywy i plany umożliwiające wybór projektu. Wśród kilkunastu architektów m.in. Barbara i Stanisław Brukalscy oraz Zygmunt Stępiński. Nieaktualne pieczęcie własnościowe. Stan bardzo dobry.

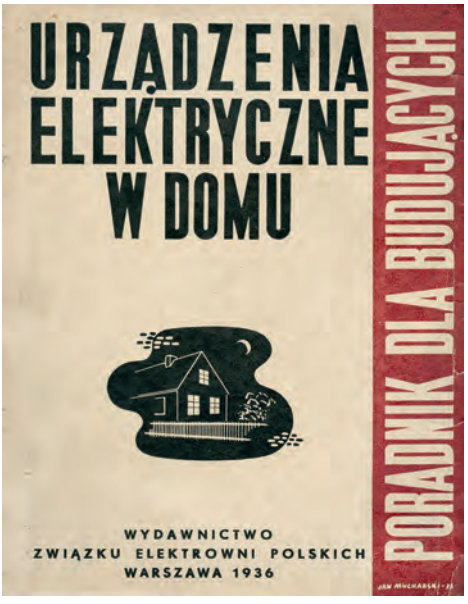
1038. Czarnota Jan Kazimierz. Kuchnia jarska. Oprac. na podst. długoletniej praktyki. Nakład 3 rozszerz. Lwów 1912. Księgarnia Polska B. Połonieckiego, s. VII, 231, [2], 19,5 cm, opr. pł. wyd. zdobiona na przednim licu. 120,-

Bogaty zbiór przepisów na potrawy wegeteriańskie. Zawiera m.in. zupy z dodatkami, budynie, jarzyny, sałaty, sosy, kompoty, leguminy, torty, pieczenie chleba, a także przykładowe zestawy obiadowe uwarunkowane porą roku i dostępnością składników. Na przedniej okładzinie wizerunek gospodyni podczas pracy w kuchni. Brak pustej karty 225/ 226. Niewielkie przetarcia okładek. Stan dobry.

1039. Czarnota Jan Kazimierz. Kuchnia jarska. Nakład czwarty niezmieniony. Lwów i Warszawa 1927. Nakładem Księgarni Polskiej B. Połonieckiego, s. [8], 223, 18 cm, opr. wyd. ppł. 120,-

1035. O przyrodzie. 1939.

1036. Poradnik. 1936.

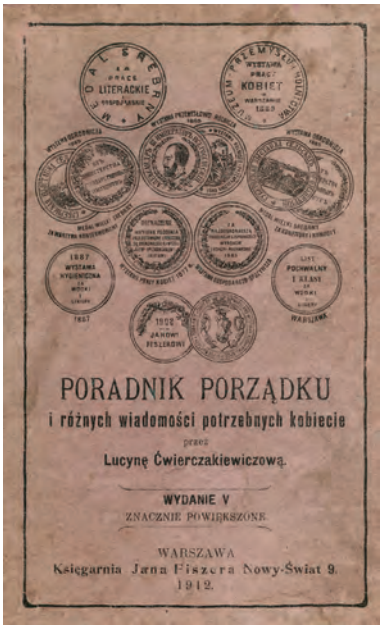

1037. Katalog typowych domów. 1934.

Bogaty zbiór przepisów na potrawy wegeteriańskie, które „mają uzdrowić żołądki ludzkie, popsute w różnych jadłodajniach". Zawiera m.in. przepisy na zupy z dodatkami, budynie, jarzyny, sałaty, sosy, kompoty, leguminy i torty. Nieaktualny wpis własnościowy. Stan dobry.

1040. Ćwierciakiewiczowa Lucyna. Jedyne praktyczne przepisy konfitur, likierów, marynat, ciast i t. p. Wydanie 22. Warszawa 1903. J. Fiszer, s. [4], 451, XII, 19 cm, opr. wyd. ppł. z tłocz. 150,-

Książka kucharska autorstwa Lucyny Ćwierczakiewiczowej (1829-1901) słynnej autorki poradników kulinarnych i domowych, publicystki i redaktorki. W oferowanej pracy autorka zebrała przepisy

1041. Poradnik porządku. 1912.

1042. M. Disslowa. Jak gotować. 1938.

na wszelkiego rodzaju przetwory, desery i alkohole: konfitury, kompoty (konserwy owocowe), owoce kandyzowane, galarety, soki i syropy, lody, konserwy wytrawne, sery i twarogi, wędliny, wódki, nalewki i likiery, ciasta i pieczywo. Przetarcia okładek i grzbietu, ubytek dolnego rogu marginesu kart 449/450, poza tym stan bardzo dobry.

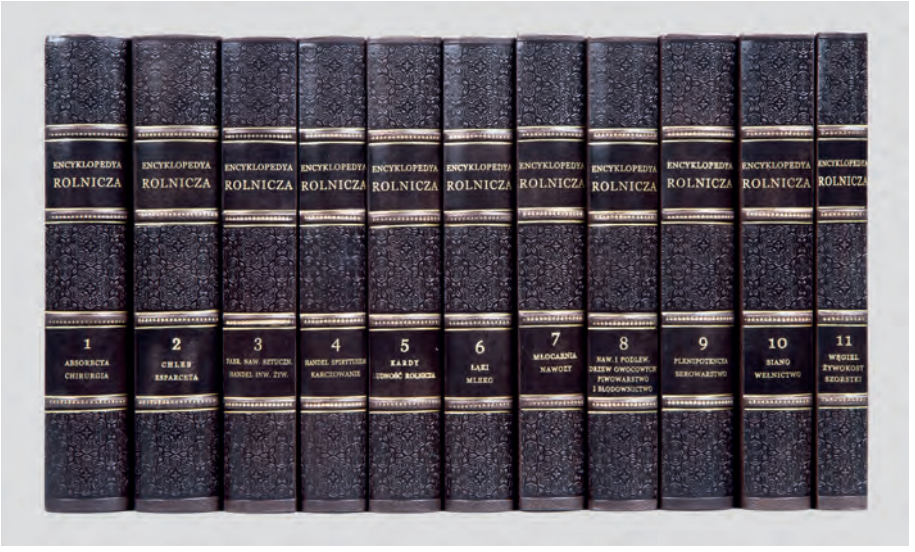
1041. **[Ćwierciakiewiczowa Lucyna].** Poradnik porządku i różnych wiadomości potrzebnych kobiecie. Wyd. V znacznie powiększone. Warszawa 1912. Nakł. Księgarni Jana Fiszera, s. 207, VII, inseraty, 22 cm, oryg. okł. wyd. ppł. 90,-

Zawiera porady odnośnie higieny, urody i zdrowia; utrzymywania czystości ubrań i sprzętów domowych; wywabiania plam; ogrodnictwa itp. Porady praktyczne związane z życiem codziennym pani domu. Przybrudzenia okł., grzbiet podklejony współczesnym pł. Stan ogólny dobry.

1042. **Disslowa Maria.** Jak gotować. Praktyczny podręcznik kucharstwa. Poradnik we wszelkich sprawach odżywiania, zestawiania menu, urządzania przyjęć i dekoracji stołu. Przejrzała i uzupełniła Pani Elżbieta. Wydanie trzecie. Poznań b.r. [1938]. Wydawnictwo Polskie R. Wegnera, s. XI, [1], 870, [2], liczne ilustracje, 24,5 cm, opr. wydawnicza, pł. 280,-

Książka kucharska autorstwa Marii Disslowej (1870-1936), dyrektorki lwowskiej Szkoły Gospodarstwa Domowego. Oprócz kilkuset stron przepisów znalazły się w niej porady jak ekonomicznie prowadzić kuchnię, jak zdrowo odżywiać się w różnych porach roku, jak organizować różne typy przyjęć, czy jak elegancko nakrywać stół. Książkę zdobi kilkaset kolorowych i czarnobiałych ilustracji. Opr. wydawnicza: niebieskie pł. z barwionymi na różne kolory tłocz. na licu i grzbiecie. Niewielkie przebarwienia okładek. Blok poluzowany, wewnątrz stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

1043. **Długoszewski Włodzimierz**. Wioślarstwo. Warszawa 1935. Główna Księgarnia Wojskowa, s. 396, [6] ilustr., fot., 19 cm, opr. płsk współcz. 120,-

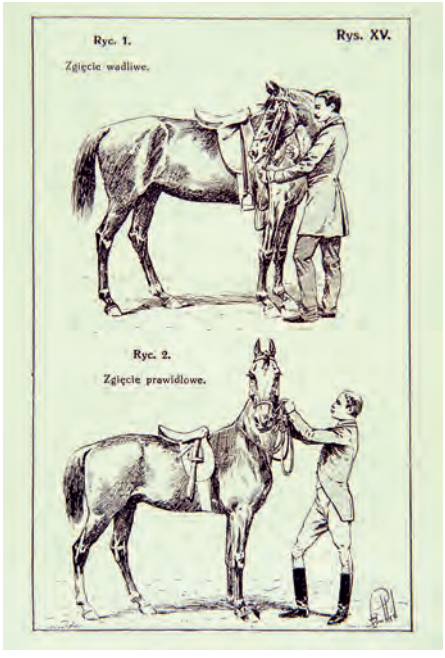
1044. [J.T. Lubomirski, L. Kronenberg i inni]. Encyklopedia rolnicza. 1890-1902.

Podręcznik wioślarstwa autorstwa wielokrotnego mistrza Polski w jedynkach i brązowego medalisty na Igrzyskach Olimpijskich w Berlinie. Oprac. graf. **Atelier Graficzne Girs-Barcz** w Warszawie. Liczne fotografie związane z historią wioślarstwa polskiego, modnego sportu i rekreacji w okresie międzywojennym (w myśl znanej piosenki „Ach jak przyjemnie kołysać się wśród fal"). Nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry.

1044. Encyklopedia rolnicza wydawana staraniem i nakładem Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie. T. 1-11 (w 11 wol.). Warszawa 1890-1902. Druk K. Kowalewskiego (t. 1-2), S. Sikorskiego (t. 3-6), „Gazety Rolniczej" (t. 7-11), s. [2], VIII, 867, [3]; [4], 918, [2]; [2], 778, [4]; [4], 762, [4]; [4], 798, [3]; [2], 834, [10]; [4], 761, [1]; [4], 713, [2], XVIII; [4], 848, [2]; [4], 731, [3]; [2], 392, [2], **tabl. ryc. 6 (chromolitografie),** tabl. ilustr. 16, tabel. 6, schemat (rozkł.), 28 cm, opr. współcz. płsk. 7500,-

Pierwsza nowoczesna polska encyklopedia rolnictwa („Nowa Encyklopedia dla nowego pokolenia rolników" – autorzy). Szczegółowa, opracowana całkowicie przez grono polskich specjalistów przeznaczona przede wszystkim dla rolników chcących prowadzić swoje gospodarstwa przy wykorzystaniu najnowszych osiągnięć wiedzy oraz z uwzględnieniem ścisłych zasad rachunku ekonomicznego. Encyklopedia obejmuje m.in. biologię, botanikę, zoologię, budownictwo wiejskie, hodowlę zwierząt, uprawę roli itd., zawierająca obszerne artykuły i rozprawy. W tekście liczne ilustracje. Wśród redaktorów i autorów artykułów m.in. J.T. Lubomirski, M. Natanson, A. Janasz. L. Kronenberg, A. Sempołowski**. W tomie piątym 16 tablic rycin przedstawiających rasy koni;** w t. 8 załączony „Abecadłowy spis owadów szkodliwych i pożytecznych" z 6 chromolitografiami. **Luksusowa oprawa współczesna** w szerokie półskórki, grzbiety podzielone zwięzami wypukłymi na 5 pól, w dwóch polach złocona tytulatura, pozostałe wypełnione ślepymi tłoczeniami. Nieaktualne pieczątki własnościowe. W tomie 11 brak 97 stron. Przedarcia kart, podklejenia marginesów, charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

1045. Fillis James. Zasady ujeżdżania i jazdy konnej. Z 4-go wydania francuskiego przełożył Zdzisław Czajkowski. Warszawa 1930. Wojskowy Instytut Naukowo-Wydawniczy, s. XIX, [3], 320, tabl. ilustr. 36, 24 cm, opr. współcz. płsk ze złoc., zach. oryg. okł. brosz. 360,-

1045. J. Fillis. Zasady ujeżdżania. 1930.

1046. I. A. Hoppe. Domek własny. 1939.

Praktyczny podręcznik opracowany przez Jamesa Fillisa (1834-1931) – teoretyka jeździectwa, ujeżdżacza koni, instruktora w Oficerskiej Szkole Kawalerii w Petersburgu. Podręcznik wzbogacony 36 tablicami z ilustracjami (tabl. XXIII liczona podwójnie), na końcu wszyte okładki broszurowe. Ślad zawilgocenia na karcie tytułowej i przedtytułowej, podpis własnościowy, poza tym stan dobry.

1046. Hoppe Ignacy Apoloniusz. Domek własny. Praktyczne wskazówki budowlane. Projekty-Budowa-Kalkulacja kosztu. Wydanie drugie przejrzane i uzupełnione. Warszawa b.r. (1939). Nakł. Stowarzyszenia Pracowników Księgarskich. Druk M. Garasiński, s. VIII, 162, [8], II, [12 – inseraty reklamowe], 119 rys. i 26 tabl. w tekście, 4 plany rozkł. poza tekstem z projektami. 24 cm, opr. wyd. brosz. z kolor. ilustr. na licu. 150,-

Praktyczny poradnik dla osób budujących własny dom. Autor dzieła pragnie ustrzec przed błędami w projektowaniu budynku oraz przed tak popularnym wtedy (i dzisiaj) „nabijaniem w butelkę", gdy okoliczności zmuszą właściciela do powierzenia budowy przygodnemu „majsterkowi". Na końcu przykładowe projekty domów. Stan dobry.

1047. Jankowski Edmund. Kwiaty naszych ogrodów, to jest opis i hodowla kwiatów gruntowych wraz z zasadami tworzenia kobierców kwiatowych. Z 355 figurami. Warszawa 1877, G. Sennenwald, s. 410, IV, **tabl. litogr. 13**, 26,5 cm, opr. z epoki płsk z tyt. na licu. 360,-

Dzieło dedykowane w druku Aleksandrze hr. Potockiej. Praca opisująca szczegółowo hodowlę ważniejszych roślin kwiatowych i gruntowych, kompozycję klombów i sposób obsadzania ich różnymi rodzajami kwiatów. Dzieło Edmunda Jankowskiego (1849-1938), pomologa, profesora ogrodnictwa SGGW, **współzałożyciela i pierwszego prezesa Towarzystwa Ogrodniczego Warszawskiego** oraz wieloletniego redaktora czasopisma „Ogrodnik Polski". Postrzępienie narożników oprawy, nieliczne rdzawe plamki. Stan ogólny dobry.

KWIATY
NASZYCH MIESZKAŃ
przez
EDMUNDA JANKOWSKIEGO,
Z 198 FIGURAMI.
WYDANIE DRUGIE STEREOTYPOWE.
WARSZAWA.
NAKŁADEM GUSTAWA SENNEWALDA KSIĘGARZA,
ulica Miodowa Nr. 4.
1887.

1048. E. Jankowski. Kwiaty. 1887.

1936
IX. MIĘDZYNARODOWE
OFICJALNE
ZAWODY KONNE
WARSZAWA

1049. Programy zawodów konnych. 1929-1936.

1048. Jankowski Edmund. Kwiaty naszych mieszkań. Z 198 figurami. Wydanie drugie stereotypowe. Warszawa 1887. Nakładem Gustawa Sennewalda, s. 296, IV, ilustr. w tekście 198, 26,5 cm, opr. z epoki płsk. 150,-

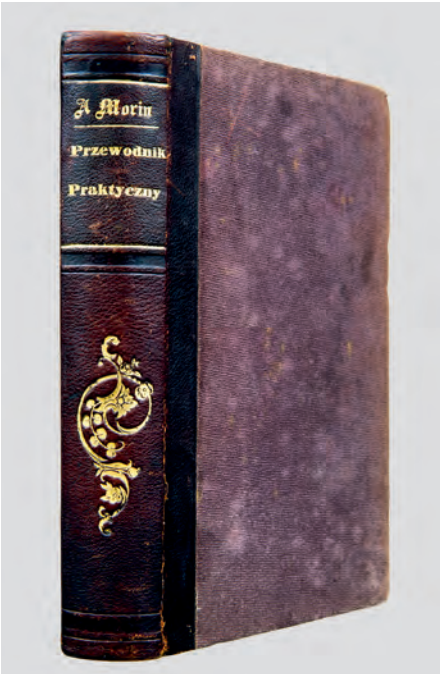
Podręcznik hodowli kwiatów w mieszkaniach i ogrodach zimowych. Na końcu polsko-łaciński spis nazw roślin. Grzbiet opr. naprawiany, poza tym stan dobry.

1049. [Jeździectwo] – Zbiór 7 programów międzynarodowych, ogólnopolskich i regionalnych zawodów konnych z lat 1929-1936 oraz publikacja uzupełniająca, różne formaty, oryg. okł. brosz. 450,-

Zespół obejmuje: 1) Wojewódzkie konkursy hippiczne Policji Państwowej w Łodzi: Łódź 4 sierpień 1929. Nakł. Komendy Wojewódzkiej Policji Państwowej, s. 16, fot., 24 cm, oryg. okł. brosz., oraz:
2) Program zawodów konnych w Zaleszczykach urządzanych przez T-wo Zachęty do Hodowli Koni i Rozwoju Sportu Jeździeckiego Oficerów Korpusu Ochrony Pogranicza: 10-12 lipiec 1931 r. pod protektoratem dowódcy Korpusu Ochrony Pogranicza i pana generała Kruszewskiego Jana i wojewody tarnopolskiego pana Moszyńskiego Kazimierza. [Zaleszczyki] 1931 [b.w.], s. 7, 20 cm, oryg. okł. brosz., oraz:
3) Program krajowych zawodów Konnych w Warszawie urządzanych przez Towarzystwo Międzynarodowych i Krajowych Zawodów Konnych w Polsce w dniach od 13 do 21 maja 1932 r. Warszawa [b.w.], s. 48, ilustr., 21 cm, oryg. okł. brosz., oraz:
4) Propozycje zimowych zawodów konnych w Zakopanem: rok 1934. Zakopane. Małopolski Klub Jazdy w Zakopanem. (Lwów: Druk. Piller – Neumann), s. 26, tabl. 1 (złoż.), 15 x 12 cm, oryg. okł. brosz., oraz:
5) Polskie Mistrzostwo Hippiczne 1931 organizowane przez Polski Związek Jeździecki przy współudziale i na terenach Towarzystwa Międzynarodowych i Krajowych Zawodów Konnych w Polsce. [Warszawa 1931 b.w.], s. [10], 22 cm, oryg. okł. brosz. oraz:
6) VI Polskie Mistrzostwa Jeździeckie Polskiego Związku Jeździeckiego organizowane przy udziale i na terenach Lubelsko-Wołyńskiego Towarzystwa Zachęty do Hodowli Koni. Lublin 1936 [b.w.], s. 23, [1], 21 cm, oryg. okł. brosz., oraz:

1050. Ciekawe zjawiska przyrody. 1853.

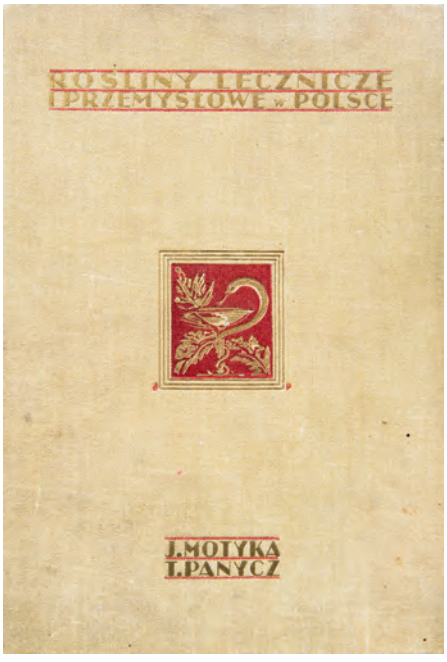
1051. Przewodnik dla inżynierów. 1859.

7) Program IX Międzynarodowych Oficjalnych Krajowych Zawodów Konnych w Warszawie urządzanych przez Towarzystwo Międzynarodowych i Krajowych Zawodów Konnych w Polsce. Warszawa 1936 [b.w.], s. 54, tabl. 2, ilustr., 22 cm, oryg. okł. brosz.
Programy ogólnopolskich zawodów hippicznych (Lublin, Warszawa), jak i międzynarodowych (na stadionie w Łazienkach Królewskich) oraz regionalnych (w Zakopanem), w tym organizowanych przez policję (w Łodzi) i Korpus Ochrony Pogranicza (w Zaleszczykach). W charakterze zawodników słynni polscy jeźdźcy, przeważnie ze sfer wojskowych i ziemiańskich (m.in. Paweł Dąbski-Nehrlich, Janusz Komorowski, Tadeusz hr. Komorowski, późniejszy gen. AK „Bór"; Adam Królikowski i Henryk Leliwa-Roycewicz). Ponadto w zbiorze dodatkowo ósma publikacja kolportowana z myślą o uczestnikach zakładów: Gryf K. **Systemy gry na wyścigach konnych** ułożone według najpopularniejszych i najkorzystniejszych systemów zagranicznych. Warszawa 1936. Nakł. Autora, s. 15, [1], 16 cm, oryg. okł. brosz. Wszystkie broszury w bardzo dobrych stanach (jedynie publikacja Gryfa ze śladami używania widocznymi na okł.). **Rzadkie w takim zespole.**

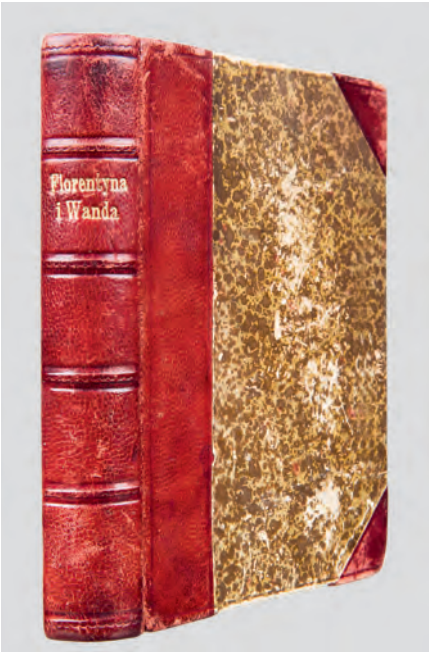
1050. Marlès Jules Lacroix de. Ciekawe zjawiska przyrody. Phénomène curieux de la nature. Warszawa 1853. Nakładem S. H. Merzbacha, k. [2], s. 171, **tabl. ryc. 3 (winno być 4, litografie)**, 20 cm, opr. współcz., płsk. 300,-

Wydanie dwujęzyczne, tekst drukowany równolegle po polsku i francusku. Praca przedstawiająca interesujące i intrygujące fenomeny przyrodnicze, m.in. pustynne wydmy, zaklinanie węży, ognie św. Elma, białe niedźwiedzie, trzęsienia ziemi. Autorem zbioru był Jules Lacroix de Marlès (zm. 1850?) francuski polihistor, jeden z głównych redaktorów francuskiej encyklopedii katolickiej. Nieaktualne pieczątki, zakreślenia w tekście, po konserwacji. Brak jednej tablicy litograficznej. Stan dobry.

1051. Morin Arthur Jules. Przewodnik praktyczny dla inżenierów, mechaników, budowniczych...; przetł. przez Bronisława Marczewskiego. Warszawa 1859. Nakł. tłomacza, s. [4], 554, XVII, [1], [3] (err.), tabl. (rozkładana), ilustr., 20 cm, opr. płsk z epoki ze złoc. 150,-

1052. Rośliny lecznicze i przemysłowe. 1936.

1053. Konfitury i nalewki. 1880.

Pieczęcie „Fabryka Aparatów Elektrycznych K. Szpotański i S-ka”. Poradnik inżynieryjny o charakterze podręcznika z zakresu mechaniki stosowanej. Na s. tyt.: „Przetłomaczony i dopełniony późniéjszemi doświadczeniami, tudzież zastosowaniami do dróg bitych, …, rolnictwa” itp. Otarcia krawędzi grzbietu, na przednim licu krawędź dolna grzbietu nadpęknięta, niewielkie otarcia okładzin i zagięcia narożników, wewnątrz gdzieniegdzie zażółcenia. Stan ogólny dobry.

1052. Motyka Józef, Panycz Teodor. Rośliny lecznicze i przemysłowe w Polsce. Opis. Uprawa. Zbiór. Handel. Z 6-ma rycinami w tekście i atlasem o 152 rycinach. Lwów-Warszawa [1936]. Książnica-Atlas, s. 334, ilustr. w tekście 6; [2], + Atlas, s. 46 (z 152 ilustr.), 24 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. i tłocz. 180,-

Obszerne i jedno z najważniejszych przedwojennych opracowań dotyczących roślin leczniczych i przemysłowych w Polsce. Zawiera szczegółowe opisy ok. 220 roślin, ich budowy, właściwości leczniczych, występowania, uprawy, zbioru, suszenia oraz handlu. Owoc ponad trzydziestu lat obserwacji oraz prac badawczych autorów w Ogrodzie Botanicznym Uniwersytetu Jana Kazimierza, a także ich wykładów w Szkole Zielarskiej we Lwowie. Otarcia i zaplamienia płótna oprawy, wewnątrz stan dobry.

1053. Niewiarowska Florentyna, Małecka Wanda. Doświadczone sekreta smażenia konfitur i soków oraz robienia konserw, galaret, marmolad, lodów, wódek, likierów, nalewek, ratafij itp. Wydanie siódme pomnożone. Lwów [ok 1880]. Drukarnia Narodowa (Manieckich), s. [2], 368, 15,5 cm, opr. z epoki, płsk. 180,-

Poradnik przygotowania rozmaitych przetworów owocowych przygotowany przez Florentynę Niewiarowską i Wandę Małecką, autorki niezwykle popularnej książki kucharskiej „Kucharka polska”. Opr.: czerwony płsk, na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura, na licach pap. marm. Drobne otarcia opr., poza tym stan dobry.

1057. Piast czyli Pamiętnik Technologiczny. 1829-1830.

1054. Nowicki Maksymilian. Zoologia obrazowa dla klas wyższych szkół średnich. Kraków 1876. Druk. Uniw., s. 153, [3], 114 ilustr. (drzeworyty); 278, XXVIII, ilustr. 332 (drzeworyty), 25 cm, opr. ppł. z epoki. 240,-

Bogato ilustrowany podręcznik zoologii dla szkół średnich w Galicji autorstwa Maksymiliana Siła-Nowickiego (1826-1890), profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego, badacza fauny i flory tatrzańskiej, pioniera ochrony przyrody w Polsce oraz **współtwórcy Towarzystwa Tatrzańskiego.** Tytuł tłoczony złotem na grzbiecie. Stan dobry.

1055. Owoczyńska Aniela. Najnowsza kuchnia warszawska zawierająca przeszło 1200 przepisów różnych potraw od najskromniejszych do najwykwintniejszych. Warszawa 1912. Nakładem „Księgarni Popularnej", s. 341, XXVI, 22,5 cm, opr. późniejsza ppł. 100,-

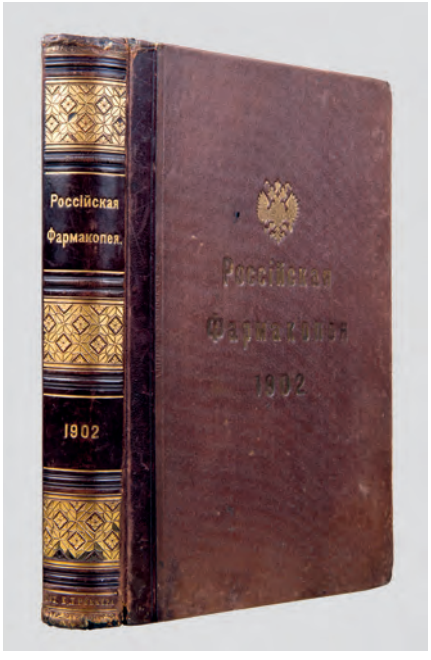
Wydanie 1. Książka kucharska oparta na długoletnich doświadczeniach kulinarnych autorki. Przepisy na nalewki i likiery, ciasta, zupy, potrawy mięsne, jarzyny, leguminy, kompoty z owoców oraz praktyczne rady dotyczące porządków domowych (pranie w kartoflach, sposoby na zachowanie kolorów, czyszczenie srebra i platerów, ochrona futer przed molami). Na końcu propozycje obiadów na cały rok. Kilka narożników kart z podklejonymi ubytkami, miejscami zabrudzenia marginesów. Stan ogólny dobry.

1056. Pamiętnik Lwowski. 1817. Tom VI (wrzesień, październik, listopad, grudzień). Lwów 1817. Nakładem Karola Wilda, w drukarni Józefa Sznaydera, s. 372, [4], 18 cm, opr. późniejsza ppł. 240,-

Tom pisma ukazującego się w latach 1816-1819, jego redaktorem był Adam Tomasz Chłędowski, po zmianie tytułu kontynuowane było jako „Pszczoła Polska". W treści m.in.: O pokarmach, napojach i sposobie życia w ogólności, we względzie lekarskim; Jak należy dbać i chodzić około chowu bydła, tudzież, jak słabe bydle od zdrowego daje się rozpoznać; O sposobie oszczędzania drzewa na opał i kuchnią; Wieśniaczka królową polską; Wino z ziemniaków; O przyczynach ciemnoty ludu wiejskiego w Polsce; Kilka słów o lekarstwach na wściekliznę. Przetarcia i ubytki płótna oprawy, stary ślad zacieku w górnej części kart, nieaktualna pieczątka własnościowa.

1058. R. Pradel. Wino domowe. 1930.
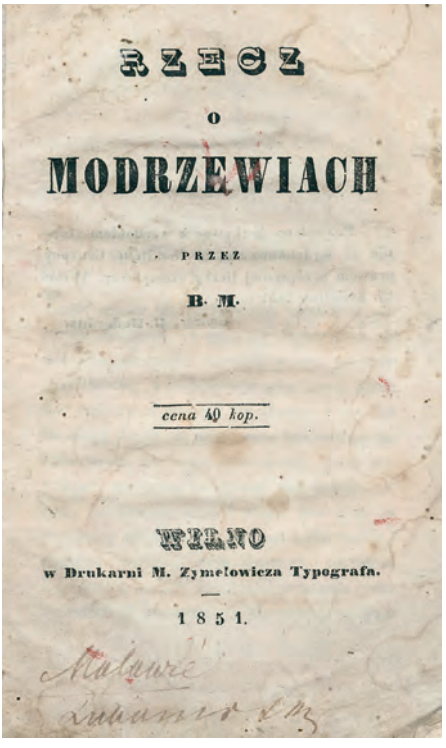

1060. Farmakopea rosyjska. 1902.

1057. Piast czyli Pamiętnik Technologiczny obeymuiący przepisy dla gospodarstwa domowego i wieyskiego, ogrodnictwa, sztuk pięknych, rękodzielń i rzemiosł; niemniey, lekarstwa domowe, pospolite i zwierzęce. T. 1-18, 22-24 (w 7 woluminach). Warszawa 1829-1830. W Drukarni przy ulicy Mazowieckiey Nro. 1349, s. [2], 187, [7]; 202, [7]; 178, [4]; 187, [5], **tabl. ryc. 1 (litografia)**; 193, [6]; 176, [5], XVIII; 190, [6]; 192, [4]; 187, [5]; 186, [5]; 185, [6]; 136, [20], 40; 175, [5], **tabl. ryc. 2 (litografie)**; 174, [6], **tabl. ryc. 1 (litografia rozkł.)**; 187, [5]; 185, [6]; 174, [6], **tabl. ryc. 1 (litografia rozkł.)**; 150, [5], 21; 174, [6], **tabl. ryc. 1 (litografia rozkł.)**; 184, [5];157, [7], 28 (w miejsce 30), 16,5 cm, opr. jednolita z epoki w 7 wol., płsk ze złoc., brzegi kart barwione i marm. 2400,-

Tom 1 z wydania drugiego. Miesięcznik techniczno-rolniczy wydawany przez ziemianina i senatora Józefa Wawrzyńca Krasińskiego, przy współpracy wykładowcy szkoły politechnicznej Jędrzeja Radwańskiego. Czasopismo ukazywało się od stycznia 1829 do grudnia 1830 r., przeznaczone było przede wszystkim dla właścicieli majątków ziemskich, mieszkańców dworów i zamożnych mieszczan. Na łamach czasopisma zamieszczano **artykuły z zakresu gospodarstwa wiejskiego i domowego, ogrodnictwa**, sztuk pięknych, rękodzielnictwa, rzemiosł, leczenia w domu, weterynarii oraz rozmaitości. Oprawa jednolita w 7 woluminów: półskórek brązowy ze złoceniami na grzbiecie, brzegi kart marmurkowane. W dwóch tomach naderwania skóry na krawędziach po konserwacji, na kartach miejscami charakterystyczne zażółcenia, marginalia na wyklejkach, w tomie 24 brak ostatniej karty indeksu, poza tym stan dobry. Brak 1 wol. **Rzadkie w tak dużym, jednolitym i efektownym zespole.**

1058. Pradel Robert. Wino domowego wyrobu. Przepisy do wyrobu win ze wszystkich owoców i jagód. Kraków b. r. (ok. 1930). M. Pradel, s. 72, ilustr. w tekście, 17 cm, opr. późniejsza ppł. 80,-

Praktyczny poradnik zawierający przepisy domowego wyrobu win z owoców i jagód. Zawiera: Wiadomości ogólne (o fermentacji); Wyrób wina (opis technologiczny procesu); Przepisy szczegółowe na

RZECZ
O
MODRZEWIACH
PRZEZ
B. M.
cena 40 kop.
WILNO
w Drukarni M. Zymelowicza Typografa.
1851.

1061. Rzecz o modrzewiach. 1851.

Sławianin.
TYGODNIK
DLA
RZEMIOSŁ, ROLNICTWA, HANDLU,
DOMOWEGO GOSPODARSTWA
I DLA POTRZEB PRAKTYCZNEGO ŻYCIA W OGÓLNOŚCI.
przez
A. M. KITAJEWSKIEGO
Professora w Uniwersytecie Królewskim Warszawskim i t. d.
Tom II.
Z jedenastu rycinami na kamieniu, a pięcią na drzewie rytemi
WARSZAWA
NAKŁADEM WYDAWCY, W DRUKARNI JÓZEFA WĘCKIEGO
PRZY ULICY SENATORSKIEJ Nr 463.
1830.

1063. Sławianin. Tygodnik dla rzemiosł. 1830.

wina owocowe, a także szampany, wermuty, miody, piwa i herbaty. Pieczęć apteki braci Bulechowskich w Kielcach. Stan dobry.

1059. Rakowski Bronisław. Tresura psa. Wyd. 2 rozsz. i uzup. Lwów 1938. Księgarnia Naukowa, s. 144, rys. 19, 18 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Podręcznik tresury psa z dołączonymi uwagami o odżywianiu, pielęgnacji i psich chorobach. Znaczne zagniecenia okł., uzupełniony narożnik górnej okładziny, drobne uszkodzenia pierwszych kart, poza tekstem. Stan ogólny dobry.

1060. Rossijskaja farmakopeja izdannaja Miedicinskim Sowietom Ministerstwa Wnutriennich Dieł. Piatoje izdanije. Petersburg 1902. Izdanije K. L. Rikkiera, s. XVI, 567, 24,5 cm, opr. wyd. płsk z bogatymi złoc. i tyt. na grzbiecie i licu. 400,-

Farmakopea rosyjska ułożona w łacińskim porządku alfabetycznym zawierająca opis i receptury 615 środków leczniczych. Na końcu wykaz środków trujących, które winny być przechowywane przez aptekarzy pod kluczem. Efektowna oprawa wydawnicza z bogatymi złoceniami na grzbiecie i licu. Miejscami zabrudzenia i zaplamienia pap. Stan ogólny dobry.

1061. Rzecz o modrzewiach przez B. M. Wilno 1851. W Drukarni M. Zymelowicza, s. 24, 18,5 cm, bez opr. 150,-

Broszura poświęcona modrzewiom, warunkom ich wzrostu, gospodarce leśnej, walorom i wykorzystaniu ich drewna, funkcjom ozdobnym. Miejscami zaplamienia i zabrudzenia. Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**

1062. Skorkowski Edward. Tablice genealogiczne polskich koni arabskich czystej krwi. Warszawa 1938. Towarzystwo Hodowli Konia Arabskiego s. [22], tabl. genealog. 26 na 18 kartach (przeważnie rozkł.), 34 x 30 cm opr. wyd. pł. z tłocz. i złoc. 1200,-

Tytuł i wstęp równolegle w jęz. pol., niem., ang. i franc. Edward Skorkowski (1899-1985), jeden z najwybitniejszych znawców koni arabskich czystej krwi, autor ok. 80 prac z zakresu hipologii, tłumaczonych na wiele języków. **Pierwsze na świecie zestawienie genealogiczne koni rasy arabskiej,** obejmujące najlepsze polskie hodowle, m.in.: Branickich, Dzieduszyckich i Sanguszków. Zabrudzenia i przebarwienia okładek, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**

1063. Sławianin. Tygodnik dla rzemiosł, rolnictwa, handlu, domowego gospodarstwa i dla potrzeb praktycznego życia w ogólności. T. 2 (z dwóch). Warszawa 1830. Nakładem wydawcy, k. [2], s. XXII, 424, tabl. ilustr. 10 (rozkładane), 21,5 cm, opr. płsk. 300,-

Drugi tom technologiczno-gospodarczo-poradniczego czasopisma „Sławianin", które ukazywało się przez rok od 31 stycznia 1829 r. do 2 stycznia 1830 r. Redagował je Adam Maksymilian Kitajewski (1789-1837) chemik, farmaceuta, profesor Uniwersytetu Warszawskiego. W tym tomie numery od 1 sierpnia 1829 do 2 stycznia 1830. Rozkładane tablice litograficzne. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Na oprawie znak carskiego orła pod koroną i zatarte inicjały. Podniszczone okładki i grzbiet, karta 299/300 z uzupełnionym fragmentem marginesu z minimalną szkodą dla tekstu. Poza tym wewnętrznie stan dobry. **Rzadkie z tablicami.**

1064. Statut Kółka Hodowców Owiec. Wilno 1929. Sekcja Chowu Owiec Wydziału Hodowlanego Wileńskiego Towarzystwa Organizacji i Kółek Rolniczych, s. 8, 18 cm, oryg. okł. brosz., oraz: **Statut** „Zrzeszenia Interesentów Handlu Bawełną w Gdyni". [Gdynia ok. 1936 b.w.], s, 23, [1], 17 cm, oryg. okł. brosz., oraz: **Statut** Związku Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo-Gospodarczych Rzplitej Polskiej. [Warszawa 1934/1935 b.w.], s. 29, [1], 17 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Zbiór statutów przedwojennych spółek zajmujących się rolnictwem i handlem. Pierwszy z nich obejmuje statut wzorcowy lokalnego kółka hodowców owiec na Wileńszczyźnie. Ostatni stanowi organizację spółdzielczą zrzeszającą spółdzielnie rolnicze z Cieszyna, Katowic i Lwowa, Poznania, Torunia i Warszawy. Nieaktualne pieczęcie własnościowe. Stan dobry.

1065. Tuliszkowski Józef. Obrona przed pożarami podręcznik dla użytku Straży Pożarnych, Organów Samorządowych, Miast, Gmin i Dworów. Tom I. Warszawa 1927. Nakładem autora przy finansowej pomocy Głównego Związku Str. Poż. R. P., Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych i Zrzeszenia Towarzystw Ubezpieczeń od Ognia, s. 554, [2], tabl. ilustr. (rozkł.), 22,5 cm, opr. płsk z tłocz. i złoc. na grzbiecie, zachowana oryg. okładka brosz. 180,-

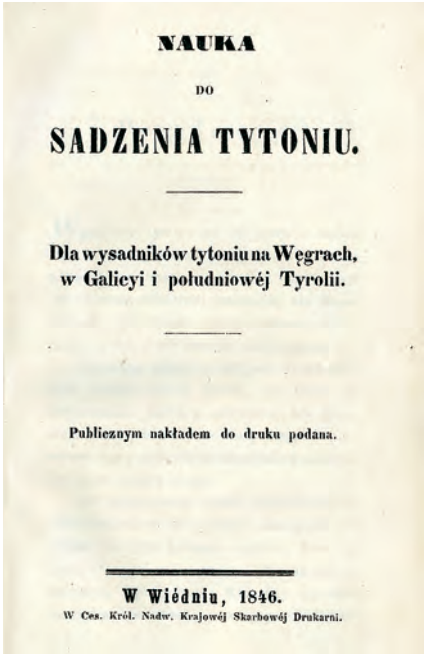
Dedykacja imienna od autora. Podręcznik z dziedziny pożarnictwa autorstwa ppłk. Józefa Tuliszkowskiego (1867-1939) – polskiego inżyniera, pożarnika, twórcy obrony przeciwpożarowej. Tom I zawiera informacje dotyczące środków zapobiegawczych i podstaw budownictwa ogniotrwałego. Liczne tablice i ilustracje (w tym rozkł. i kolor.). Okładki i grzbiet poprzecierane. Podkreślenia tekstu, poza tym wewnętrznie stan bardzo dobry.

1066. Tyniecki Władysław. Flora. Czasopismo botaniczno-ogrodnicze. Organ Lwowskiego Towarzystwa Ogrodniczo-Sadowniczego. Wydawca i redaktor odpowiedzialny ... Rok I. Zeszyt 1-6. Lwów 1870. Z drukarni Kornela Pillera, s. 167, 1, **tabl. ryc. 10** (litogr., w tym kolor.), 25 cm, opr. z epoki ppł., zach. wyd. okł. brosz. 300,-

E. XIX w., t. IV, s. 585. **Całość wydawnicza.** Więcej nie wyszło. Rocznik pierwszego ilustrowanego polskiego pisma ogrodniczego redagowany przez Władysława Tynieckiego (1833-1912), profesora

1066. Flora. Czasopismo ogrodnicze. 1870.

NAUKA

DO

SADZENIA TYTONIU.

Dla wysadników tytoniu na Węgrach, w Galicyi i południowéj Tyrolii.

Publicznym nakładem do druku podana.

W Wiédniu, 1846.

W Ces. Król. Nadw. Krajowéj Skarbowéj Drukarni.

1067. Nauka do sadzenia tytoniu. 1846.

nauk przyrodniczych i leśnictwa w Wyższej Szkole Rolniczej w Dublanach. Pismo dotyczyło głównie ogrodnictwa w zakresie hodowli kwiatów i krzewów ozdobnych, a także warzyw i owoców. Wśród artykułów: Osiemdziesiąt gatunków truskawek; Uprawa chryzantem; Marszałek Vaillant; Piękna Siedmiogrodzianka; Róże Remontany oraz Rozmaitości (tu: Przeorzech biały, Ogród w Drohowyżu). Kilka reklam zakładów ogrodniczych. Z powodu b. wąskiej grupy prenumeratorów (120 osób) wydawnictwo zamknięto. Pęknięcie marginesu 1 ryc., zaplamienia kilku kart tyt. zeszytów, miejscami przybrudzenia pap. Stan dobry. **Rzadkie.**

1067. [Tytoń]. Nauka do sadzenia tytoniu dla wysadników tytoniu na Węgrach, w Galicyi i południowéj Tyrolli. Wiedeń 1846. Publicznym nakł., s. 77, tabl. 1 (litografia), 18 cm, oryg. kartonowa z epoki (oklejona pap.). 400,-

Omówienie sposobów hodowania roślin tytoniowych, wyboru gruntu pod uprawy, sadzenie i pielęgnacji oraz zbiorów i dalszej obróbki. Litografia przedstawia wizerunek szopy do przechowywania liści tytoniu. Otarcia, nadpęknięcia i ubytki pap. okleiny grzbietu, poza tym stan bardzo dobry. Druk nie odnotowany przez Estreichera. **Bardzo rzadkie**.

1068. Weil Stanisław. Nowe środki lekarskie i sposoby ich badania. Podręcznik dla farmaceutów i lekarzy. Praca nagrodzona na konkursie Warszawskiego Towarzystwa Farmaceutycznego. Warszawa 1908. Nakładem Księgarni E. Wende i S-ka, s. X, 397, [1], 22 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisami. 240,-

Podręcznik środków leczniczych opracowany przez Stanisława Weila (1875-1944) – chemika, farmakologa, profesora Uniwersytetu Warszawskiego. Zawiera m.in.: Środki przeciwgorączkowe; Środki antyseptyczne; Środki nasenne; Środki uśmierzające; Środki znieczulające; Środki wzmacniające; Środki przeczyszczające; Surowice lecznicze. Otarcia krawędzi oprawy, brak karty przedtytułowej, poza tym stan dobry.

Praca nagrodzona na konkursie Warszawskiego Towarzystwa Farmaceutycznego.

NOWE
ŚRODKI LEKARSKIE
i
SPOSOBY ICH BADANIA.

PODRĘCZNIK
DLA FARMACEUTÓW I LEKARZY.

NAPISAŁ
D-r STANISŁAW WEIL
Redaktor „Wiadomości Farmaceutycznych".

E. WENDE
WARSZAWA

WARSZAWA.
Nakładem Księgarni
E. WENDE i S-ka (T. HIŻ i A. TURKUŁ).
1908.

1068. S. Weil. Nowe środki lekarskie. 1908.

1070. Początki terminologii łowieckiej. 1822.

MYŚLISTWO

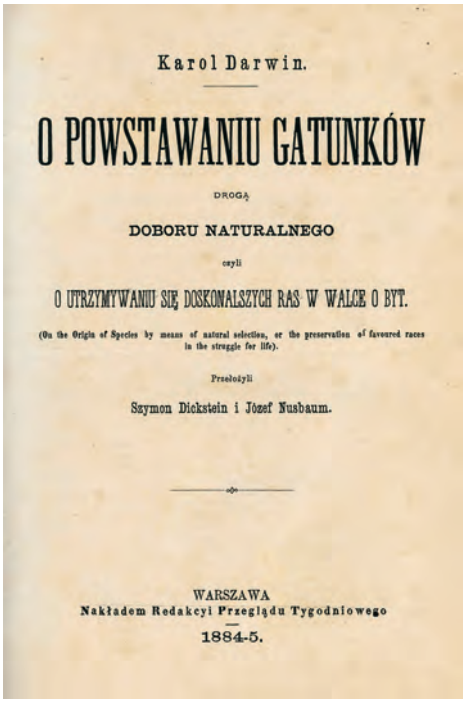
1069. Dyakowski Bohdan. O dawnych łowach i dawnej zwierzynie. Z ilustracjami Wacława Nowina-Przybylskiego. Warszawa 1925. Wydawnictwo M. Arcta, s. 208, [4], ilustr. w tekście, 23,5 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i ze złoc. 120,-

Wydanie 2. Praca Bohdana Dyakowskiego (1864-1940) na temat myślistwa. Zawiera informacje o staropolskich łowach oraz o zwierzętach, na które polowano, m.in. żubry i tury, niedźwiedzie. Dekoracyjna okładka z bogato złoconym motywem myśliwskim. Nieaktualne pieczątki własnościowe, przetarcia i zabrudzenia okładek. Ślad przebarwienia górnego marginesu, poza tym stan dobry.

1070. Kozłowski Wiktor. Pierwsze początki terminologii łowieckiej. Warszawa 1822. Druk. N. Glücksberg, s. XXIII, 146, frontispis (litografia), winietki w drzeworycie, 20 cm, opr. pł. z tłocz. i złoc., zachowane oryg. okł. brosz. (litografie). 1800,-

Egzemplarz z Biblioteki Kozłowieckich herbu Ostoja w Hucie Komorowskiej koło Kolbuszowej (pieczątka). Pierwszy w języku polskim słownik terminologii łowieckiej, przy tworzeniu którego autor korzystał z wielu dzieł staropolskich oraz z licznych publikacji obcojęzycznych. Słownik o wielkim znaczeniu dla myśliwych, przyrodników, filologów, etnologów i historyków kultury, w którym autor ocalił od zapomnienia wiele staropolskich słów i zwrotów. Wiktor Kozłowski (1791-1858), przyrodnik, profesor leśnictwa, kolekcjoner. W tekście drzeworytowe winietki, w większości o tematyce przyrodniczej. **Zachowane litografowane, dekorowane tematyką myśliwską, okładki broszurowe** (przycięte od góry). Przebarwienia okładek, ślad zalania, liczne podkreślenia ołówkiem. **Bardzo rzadkie, zwłaszcza z zachowanymi oryginalnymi okładzinami broszurowymi.**

1071. Łowiec. Organ Małopolskiego Towarzystwa Łowieckiego. Nr 1-24. Styczeń – grudzień 1928. Lwów. Nakładem Małopolskiego Towarzystwa Łowieckiego, s. 384,

Karol Darwin.

O POWSTAWANIU GATUNKÓW

DROGĄ

DOBORU NATURALNEGO

czyli

O UTRZYMYWANIU SIĘ DOSKONALSZYCH RAS W WALCE O BYT.

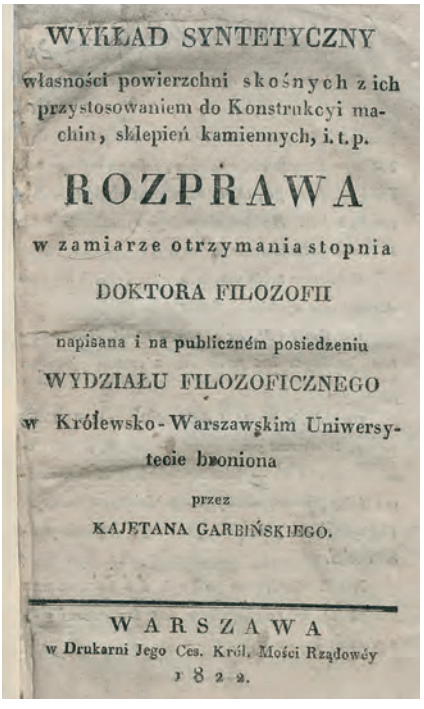
(On the Origin of Species by means of natural selection, or the preservation of favoured races in the struggle for life).

Przełożyli

Szymon Dickstein i Józef Nusbaum.

WARSZAWA
Nakładem Redakcyi Przeglądu Tygodniowego
1884-5.

1073. K. Darwin. O powstawaniu gatunków. 1884.

WYKŁAD SYNTETYCZNY

własności powierzchni skośnych z ich przystosowaniem do Konstrukcyi machin, sklepień kamiennych, i. t. p.

ROZPRAWA

w zamiarze otrzymania stopnia

DOKTORA FILOZOFII

napisana i na publicznem posiedzeniu

WYDZIAŁU FILOZOFICZNEGO

w Królewsko-Warszawskim Uniwersytecie broniona

przez

KAJETANA GARBIŃSKIEGO.

WARSZAWA
w Drukarni Jego Ces. Król. Mości Rządowéy
1822.

1076. K. Garbiński. Wykład syntetyczny. 1822.

[20], liczne fot. i ilustr. w tekście, 30,5 cm, współopr., opr. pł. z tłocz. i złoc., kartonowe etui. 450,-

Rocznik cieszącego się wielkim uznaniem myśliwych pisma łowieckiego. Zawiera wspomnienia myśliwskie, informacje o wystawach łowieckich, korespondencje i sprawozdania Towarzystwa. Wśród artykułów: Jerzy Potocki, Z łowów zimowych; dodatkowo numerowany 7 stronnicowy Memoriał w sprawie rozporządzenia Prezydenta o Prawie Łowieckim; Powstanie pierwszego Polskiego Instytutu Łowieckiego. Ostatnie dwa numery, z dodatkową okładką podsumowującą 50-lecie wychodzenia gazety i licznymi stronami nieliczbowanymi z reklamami. Brak numeru 9 (s. 129-144). Niewielkie przebarwienia papieru., dodatkowa okładka rocznicowa podklejona od środka paskiem papieru. Stan dobry.

NAUKA

1072. Bayer Julian. Pogadanki astronomiczne. Warszawa 1863. W Drukarni K. Kowalewskiego, s. [4], III, 264, V, [1], **tabl. ryc. 1 (portret), tabl. rozkł. 1 (mapa),** 15 cm, opr. współcz. płsk. 150,-

Zbiór 28 pogadanek o astronomii opracowany przez Juliana Bayera (1806-1872) – matematyka i statystyka. Przed tekstem drzeworytowy portret Mikołaja Kopernika, na końcu rozkładana mapa nieba. Stan dobry.

1073. Darwin Karol. O powstawaniu gatunków drogą naturalnego doboru czyli o utrzymywaniu się doskonalszych ras w walce o byt. Przełożyli Szymon Dickstein i Józef Nusbaum. Warszawa 1884-5. Nakładem Redakcyi Przeglądu Tygodniowego, s. 437, XVI, tabl. ilustr. 1, 25 cm, opr. z epoki płsk z tyt. na grzbiecie. 280,-

E. I, 294. **Jedna z najważniejszych książek w historii nauki**. Podstawowe dzieło, obok napisanej później teorii „O pochodzeniu człowieka" autorstwa Karola Darwina (1809-1882) – angielskiego przyrodnika, twórcy teorii ewolucji. Niewielkie zbrązowienia pap., ilustracja naklejona na tylną wyklejkę. Stan dobry.

1074. Darwin Karol. O pochodzeniu człowieka. Przetłomaczył za upoważnieniem autora Ludwik Masłowski. Wydanie drugie, przerobione według najnowszego wydania angielskiego. Tom wstępny. Lwów 1884. Księgarnia Polska A.D. Bartoszewicza i M. Biernackiego, s. 274, II, adl.:
Darwin Karol. Dobór płciowy. Przetłomaczył z angielskiego za upoważnieniem autora Ludwik Masłowski. T. 1-2. Lwów 1875-1876. Księgarnia Polska, s. 262, [2]; 313, [3], 22,5 cm, współopr., opr. z epoki pł. z epoki z tłocz. i złoc. 180,-

Egzemplarz z księgozbioru Jerzego Ryxa (podpis, pieczątka). Dwie głośne prace Karola Darwina (1809-1882) – angielskiego przyrodnika, botanika, twórcy teorii ewolucji. **Poz. 1.** Książka w oryginale po raz pierwszy ukazała się w 1871 r. Na podstawie zgromadzonych źródeł Darwin przedstawił w niej dowody, że ludzie są zwierzętami, wprowadził pojęcie doboru płciowego, przedstawił różnice pomiędzy płciami oraz fizyczne i kulturowe cechy rasowe. **Poz. 2. Wydanie 1 w języku polskim.** W pracy tej autor wprowadził pojęcie doboru płciowego i rozważył wykształcenie się drugorzędnych cech płciowych jako podstawy doboru naturalnego zwierząt. J. Ryx (1866-1944) – ziemianin, hodowca, pisarz rolniczy. Zaplamienia, naddarcia i niewielkie ubytki płótna oprawy, blok poluzowany, na kartach marginalia ołówkiem, poza tym stan dobry.

1075. Fabre Jean Henri. Dziwy instynktu u owadów i pająków. Tłumaczyli z francuskiego M[aria] Górska i H[enryk] Lindenfeld. Słowo wstępne Józef Nusbaum-Hilarowicz. Warszawa 1918. Nakładem Henryka Lindenfelda, s. VIII, 248, ilustr. w tekście, 21,5 cm, opr. z epoki pperg. ze złoc. napisami na grzbiecie. 90,-

Tom studiów dotyczących owadów i pająków napisanych przez Jeana Henri'ego Fabre'a (1823-1915) – francuskiego humanistę, przyrodnika, entomologa, prekursora badań nad zachowaniem zwierząt. Otarcia i ubytki oprawy, na kartach charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry.

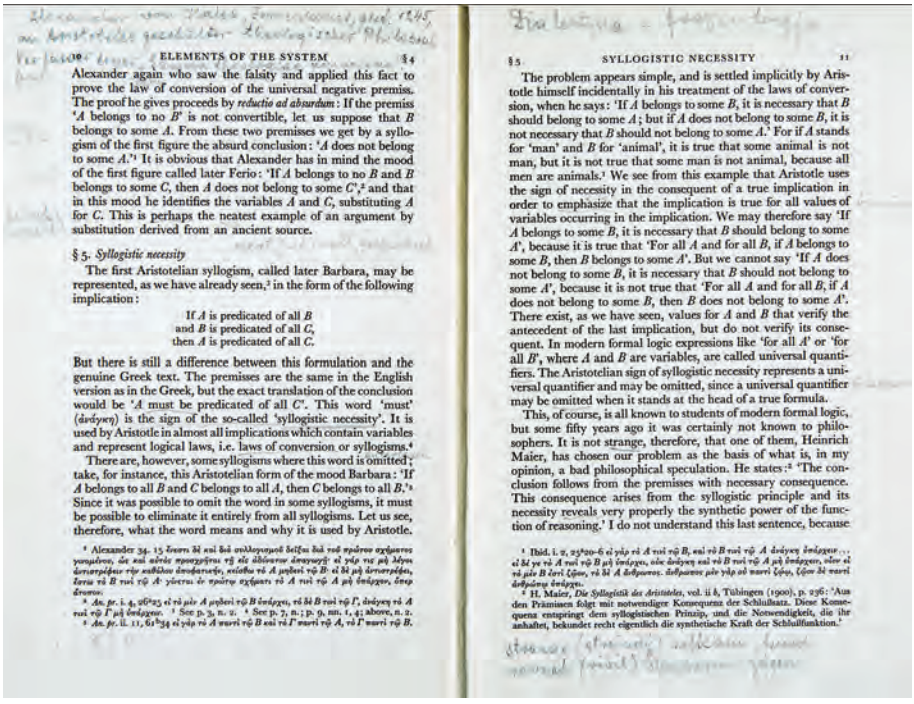
1076. Garbiński Kajetan. Wykład syntetyczny własności powierzchni skośnych z ich przystosowaniem do konstrukcyi machin, sklepień kamiennych, i.t.p. Warszawa 1822 [b.w.], s. 96, [1], tabl. [2] (litografie), 22 cm, opr. płsk stylizowany. 120,-

Rozprawa doktorska z zakresu geometrii, obroniona na wydziale filozoficznym Królewskiego Warszawskiego Uniwersytetu. Autor był matematykiem, późniejszym dyrektorem Szkoły Przygotowawczej do Instytutu Politechnicznego i **ministrem oświecenia w czasie powstania listopadowego.** Karta tyt. przybrudzona ze śladami podklejeń na obrzeżach, kilka kolejnych kart oraz tablice ze śladami zabrudzeń.

1077. Lubbock John. Początki cywilizacyi. Stan pierwotny człowieka i obyczaje dzikich współczesnych. T. 1-3. Warszawa 1873. Nakładem Redakcyi „Przeglądu Tygodniowego", s. 152; [2], 170, tabela 1 (rozkł.); 163; adl.:
Dixon William Hepworth. Szwajcarya i Szwajcarowie. Podług francuzkiego przekładu M.E. Barbiera tłumaczył Józef Kotarbiński. T. 1-2. Warszawa 1873. Nakładem Redakcyi „Przeglądu Tygodniowego", s. 156; 154, 14,5 cm, współopr., opr. z epoki płsk z tłocz. napisami. 180,-

Poz. 1. Praca Johna Lubbocka (1834-1913) – angielskiego antropologa, archeologa, biologa, autora podziału epoki kamiennej na paleolit i neolit. **Poz. 2.** Opis Szwajcarii i jej mieszkańców skreślony przez Williama Hepwortha Dixona (1821-1879) – angielskiego historyka, pisarza i podróżnika. Otarcia oprawy na krawędziach, miejscami na kartach drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

1078. Łukasiewicz Jan. Aristotle's syllogistic from the standpoint of modern formal logic. Oxford 1951. Clarendon Press, s. 141, [1], 22,5 cm, oryg. opr. wyd., pł. 600,-

ELEMENTS OF THE SYSTEM §4

Alexander again who saw the falsity and applied this fact to prove the law of conversion of the universal negative premiss. The proof he gives proceeds by *reductio ad absurdum*: If the premiss '*A* belongs to no *B*' is not convertible, let us suppose that *B* belongs to some *A*. From these two premisses we get by a syllogism of the first figure the absurd conclusion: '*A* does not belong to some *A*.'[1] It is obvious that Alexander has in mind the mood of the first figure called later Ferio: 'If *A* belongs to no *B* and *B* belongs to some *C*, then *A* does not belong to some *C*',[2] and that in this mood he identifies the variables *A* and *C*, substituting *A* for *C*. This is perhaps the neatest example of an argument by substitution derived from an ancient source.

§ 5. *Syllogistic necessity*

The first Aristotelian syllogism, called later Barbara, may be represented, as we have already seen,[3] in the form of the following implication:

If *A* is predicated of all *B*
and *B* is predicated of all *C*,
then *A* is predicated of all *C*.

But there is still a difference between this formulation and the genuine Greek text. The premisses are the same in the English version as in the Greek, but the exact translation of the conclusion would be '*A* must be predicated of all *C*'. This word 'must' (ἀνάγκη) is the sign of the so-called 'syllogistic necessity'. It is used by Aristotle in almost all implications which contain variables and represent logical laws, i.e. laws of conversion or syllogisms.[4]

There are, however, some syllogisms where this word is omitted; take, for instance, this Aristotelian form of the mood Barbara: 'If *A* belongs to all *B* and *C* belongs to all *A*, then *C* belongs to all *B*.'[5] Since it was possible to omit the word in some syllogisms, it must be possible to eliminate it entirely from all syllogisms. Let us see, therefore, what the word means and why it is used by Aristotle.

[1] Alexander 34. 15 ὅταν δὲ καὶ διὰ συλλογισμοῦ δείξῃ διὰ τοῦ πρώτου σχήματος γινομένου, ὡς καὶ αὐτὸς προσχρῆται τῇ εἰς ἀδύνατον ἀναγωγῇ· εἰ γάρ τις μὴ λέγοι ἀντιστρέφειν τὸν καθόλου ἀποφατικὸν, κείσθω τὸ *A* μηδενὶ τῷ *B*· εἰ δὲ μὴ ἀντιστρέφει, ἔστω τὸ *B* τινὶ τῷ *A*· γίνεται δὲ σχήματι τῷ *A* τινὶ τῷ *A* μὴ ὑπάρχειν, ὅπερ ἄτοπον.

[2] *An. pr.* i. 4, 26ᵃ23 εἰ τὸ μὲν *A* μηδενὶ τῷ *B* ὑπάρχει, τὸ δὲ *B* τινὶ τῷ *Γ*, ἀνάγκη τὸ *A* τινὶ τῷ *Γ* μὴ ὑπάρχειν. [3] See p. 3, n. 2. [4] See p. 7, n.; p. 9, nn. 1, 4; above, n. 2.

[5] *An. pr.* ii. 11, 61ᵇ34 εἰ γὰρ τὸ *A* παντὶ τῷ *B* καὶ τὸ *Γ* παντὶ τῷ *A*, τὸ *Γ* παντὶ τῷ *B*.

§5. SYLLOGISTIC NECESSITY 11

The problem appears simple, and is settled implicitly by Aristotle himself incidentally in his treatment of the laws of conversion, when he says: 'If *A* belongs to some *B*, it is necessary that *B* should belong to some *A*; but if *A* does not belong to some *B*, it is not necessary that *B* should not belong to some *A*.' For if *A* stands for 'man' and *B* for 'animal', it is true that some animal is not man, but it is not true that some man is not animal, because all men are animals.[1] We see from this example that Aristotle uses the sign of necessity in the consequent of a true implication in order to emphasize that the implication is true for all values of variables occurring in the implication. We may therefore say 'If *A* belongs to some *B*, it is necessary that *B* should belong to some *A*', because it is true that 'For all *A* and for all *B*, if *A* belongs to some *B*, then *B* belongs to some *A*'. But we cannot say 'If *A* does not belong to some *B*, it is necessary that *B* should not belong to some *A*', because it is not true that 'For all *A* and for all *B*, if *A* does not belong to some *B*, then *B* does not belong to some *A*'. There exist, as we have seen, values for *A* and *B* that verify the antecedent of the last implication, but do not verify its consequent. In modern formal logic expressions like 'for all *A*' or 'for all *B*', where *A* and *B* are variables, are called universal quantifiers. The Aristotelian sign of syllogistic necessity represents a universal quantifier and may be omitted, since a universal quantifier may be omitted when it stands at the head of a true formula.

This, of course, is all known to students of modern formal logic, but some fifty years ago it was certainly not known to philosophers. It is not strange, therefore, that one of them, Heinrich Maier, has chosen our problem as the basis of what is, in my opinion, a bad philosophical speculation. He states:[2] 'The conclusion follows from the premisses with necessary consequence. This consequence arises from the syllogistic principle and its necessity reveals very properly the synthetic power of the function of reasoning.' I do not understand this last sentence, because

[1] Ibid. i. 2, 25ᵇ40–6 εἰ γὰρ τὸ *A* τινὶ τῷ *B*, καὶ τὸ *B* τινὶ τῷ *A* ἀνάγκη ὑπάρχειν . . . εἰ δὲ γε τὸ *A* τινὶ τῷ *B* μὴ ὑπάρχει, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ *B* τινὶ τῷ *A* μὴ ὑπάρχειν, οἷον εἰ τὸ μὲν *B* ἐστὶ ζῷον, τὸ δὲ *A* ἄνθρωπος. ἀνθρώπου μὲν γὰρ οὐ παντὶ ζῴῳ, ζῴου δὲ παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει.

[2] H. Maier, *Die Syllogistik des Aristoteles*, vol. ii 2, Tübingen (1900), p. 236: 'Aus den Prämissen folgt mit notwendiger Konsequenz der Schlußsatz. Diese Konsequenz entspringt dem syllogistischen Prinzip, und die Notwendigkeit, die ihr anhaftet, bekundet recht eigentlich die synthetische Kraft der Schlußfunktion.'

1078. J. Łukasiewicz. Logika arystotelesowska. Z dedykacją autora. 1951.

Z odręczną dedykacją autora. Rozprawa rozważająca zagadnienia logiki arystotelesowskiej w odniesieniu do współczesnej logiki formalnej. **Jedna z najważniejszych prac Jana Łukasiewicza** (1878-1956) wybitnego matematyka, logika i filozofa, profesora Uniwersytetu Lwowskiego, jednego z twórców słynnej warszawsko-lwowskiej szkoły matematycznej, ministra w rządzie Jana Paderewskiego. Łukasiewicz w ogromnym stopniu przyczynił się do rozwoju logiki matematycznej. Opracował notację polską, która umożliwiała zapisywanie wyrażeń logicznych bez użycia nawiasów. W zmienionej formie (nazywanej odwróconą notacją polską) jest ona do dziś bardzo popularna i chętnie wykorzystywana w informatyce, stanowiąc podstawę kilku języków programowania. Na k. przedtytułowej odręczna dedykacja autora: „Panu Inż. M. Bikoniowi z serdecznym pozdrowieniem od autora. Jan Łukasiewicz. Dublin, 17. I. 1953" Liczne notatki na marginesach i dołączonych kartkach, zawierające przede wszystkim tłumaczenia angielskich słów na język niemiecki, z uwzględnieniem wymowy (zapis niemiecki). Stan bardzo dobry.

1079. Ternant Alcide Ludovic. Les Télégraphes. Paris (Paryż) 1881. Librairie Hachette et Cie, k. [3], s. 368, plany 2 (rozkł.), liczne ilustr. w tekście (drzeworyty, w tym, całostronicowe), 18 cm, opr. z epoki, skóra. 1000,-

Z odręczną dedykacją autora dla Josiaha Latimiera Clarka (dat. Marsylia 1880). Monografia poświęcona różnym rodzajom telegrafu autorstwa Alcide'a-Ludovica Ternanta (1832-1884). W części pierwszej omówiono telegrafy optyczne, akustyczne i pneumatyczne, a w drugiej telegraf elektryczny. **Elegancka opr.:** brązowa skóra, na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura, na wyklejkach pap. ręcznie marm. Na jednej z niezadrukowanych k. na początku dedykacja. Josiah-Latimier Clark (1822-1898) angielski inżynier, twórca systemu poczty pneumatycznej, który zbudował w Londynie (patent Clarka z 1854), zajmujący się problematyką telegrafu elektrycznego, a w szczególności kabli kładzionych na dnie morskim. Stan bardzo dobry.

INDEKS

(zestawiła Agnieszka Pospiszil)

Abramow P. 218
Adam Jean Victor 298
Albert Wielki św. 61
Albertrandi Jan Chrzciciel 668
Aleksander I Romanow 374, 519
Aleksander II Romanow 374
Alessandri Marco 320
Allen William 385
Allioli Joseph Franz von 370
Ampringen Johann Caspar von 92
Anczyc Władysław Ludwik 716
Andersen Hans Christian 364, 847
Andrade Edward Neville da Costa 1035
Andreae Johann Philipp 99
Andriolli Michał Elwiro 373, 376, 377, 778, 956
Andrysowicz Łazarz 62, 78
Andrzejewski Jerzy 722
Anikin K.P. 493
Anna Jagiellonka 91
Antoine Louis 258
Apfelbaum Maurycy 801
Arnout Jean-Baptiste 294
Arthus-Bertrand Claude 295
Arystoteles 1, 1078
Aschenbrenner Henryk 374
Askenazy Szymon 522, 523
Asz Szalom 801
Aubert de La Chesnaye des Bois François Alexandre 24
Auderska Halina 690, 703
Auer Karol 369
August II Mocny 95, 110, 320, 321
August III Sas 105, 111, 112, 248
Aulich Stanisław 499
Aveline Pierre-Alexandre 27
Bach Erich von dem 227
Bachowski Władysław 1002
Bachterow Wasilij 850
Baczyński Julian 524
Baczyński Karol 908
Badeniowie 831
Bagieński Stanisław 852
Bahdaj Adam 358
Baldwin Stanley 665
Baliński Ignacy 719
Baliński Michał 525
Ballanche Pierre-Simon 398
Balzam Natan 1035
Bałzukiewicz Bolesław 901
Barański Marcin 304
Barącz Sadok 902
Barbara Radziwiłłówna 557
Barcz Bolesław 624, 763, 989, 1024, 1043
Bareste Eugène 752
Baronio Cesare 2, 3, 4, 85
Bartkiewicz Zygmunt 390
Bartłomiejczyk Edmund 866
Bartoszewicz Julian 374, 527
Bartoszewicz Kazimierz 970
Bartoszewski Władysław 690
Basner Friedrich 10
Basset Thomas 247
Bathe 15
Batowski Aleksander Konstanty 384
Batowski Zygmunt 1003, 1022
Batta Aleksander 122, 124
Bauer Jean-Geoffroy 13
Baworowski Wiktor 639
Bayer Julian 1072
Bayot Adolf-Jean-Baptiste 295
Bączkowski Dionizy 467
Beck Dawid 313
Bednarski Henryk 768
Belke Gustaw 527
Bella Stefano della 309, 335, 336, 337
Bellotto Bernardo zw. Canaletto 279
Bełza Władysław 733, 734
Bem Józef 602, 633
Bencard Johann Caspard 49
Bendrat Artur 286
Beneš Edvard 665
Bennett Harriet Mary 854
Bensheimer Johannes 282
Béranger Pierre-Jean de 709
Berbecki Leon 459, 596
Bereśniewiczowie 486
Berezowski Konrad 499
Berg Mikołaj Wasiljewicz 526
Berman Mieczysław 1035
Bertling Theodor 285
Beseler Hans von 973
Besiekierski Antoni 113
Beughem Cornelis à 47
Beyner Jan 126
Bichebois Alphonse 298
Biegas Bolesław 1005
Biegeleisen Henryk 1005
Bieling Lorenz 33
Bielowski August 518
Bielski Marcin 668
Biełozierski Bazyli 120
Bień Adam 174
Biernacki Cezar 527
Biernacki Tadeusz 763
Biernacki Władysław Otton 507
Bijasiewicz Jerzy 1036
Biliński Leon 200
Birkenmajer Józef 736
Biron Piotr ks. Kurlandii 88
Blaeu Willem Janszoon 32, 252
Blake William 759
Bloemaert Abraham 332
Błazowski Marcin 46

Błeszyński Jerzy 157, 158
Bobiński Remigiusz 6
Bobrowicz Jan Nepomucen 511
Bochenek Bronisław 444
Bock Julius 288
Boczarska Rozalia 991
Boczkowski Feliks 952
Bodo Eugeniusz 698
Boehn Max 401
Boffe Joseph de 76
Bogatko Kazimierz 113
Bogoria-Zakrzewski Adam 457
Bohdanowicz Julian 221
Bohmann Peter 386
Bohusz Piotr 925
Bohusz-Sietrzeńcewicz Stanisław 215
Bolesław Chrobry 4, 524, 602, 672
Bołoz-Antoniewicz Jan 1002
Bona Sforza 423
Bończa-Tomaszewski Walenty 573
Bońkowski Hieronim Bonawentura 612
Borchowie 997
Borgiowie 593
Borkowski Henryk 529
Borkowski Józef 120
Boroński Lesław 671
Borowiczowa Jadwiga 565
Borowski Tadeusz 721
Boruciński Michał 779
Borucki Maksymilian 953
Boruta-Spiechowicz Mieczysław 908
Borzęccy 101
Bourbonowie 576
Bourdaloue Louis 106
Bouverie-Pusey Sidney Edward Bouverie 51
Boy-Żeleński Tadeusz 412, 737, 738, 824
Boznański Józef 123
Brahe Erik 65
Brandel Konstanty 368
Brandes Georg 530
Brandt Bogusław 368
Braniccy 1062
Branicki Franciszek 793
Brant Izabella 334
Bratkowski Stanisław 926
Braun Georg 280, 290, 292, 297, 300
Braun Jan Wawrzyniec 117
Braun Wawrzyniec Hipolit 109
Breański Feliks 138
Brodziński Kazimierz 606, 755
Brokl Kazimierz 1022
Broniewski Władysław 857
Brückner Aleksander 531, 532
Brukalscy Barbara i Stanisław 1037
Brun Leon 1018
Brunelleschi Umberto 403
Brzozowski Stanisław 859
Budnik Jerzy 53
Büsching Anton Friedrich 13
Bukowiński Władysław 911
Bukowska Molly 876
Bukowski Jan 162, 631, 635
Bułhak Jan Florian 119
Bułhak Jan 154, 426, 988, 1027
Buonarotti Michelangelo 1020
Burckhardt Jacob 533
Burnat-Provins Marguerite 739
Bury Richard de 1006
Busler Kazimierz Karol 167
Buszczyński Stefan 534
Byron George 406, 743, 759, 797
Bystramowie 997
Bystrzanowscy 101
Bystrzonowski Ludwik 138
Bystrzonowski Wojciech 7

Calepino Ambrogio 8
Caro Jacob 259
Cegliński Julian 291
Cellarius Andreas 9
Černý Adolf 806
Cervantes Miguel de 740
Cezary Franciszek 58, 90
Chadourne Marc 990
Chajjam Omar 819
Charlet Nicolas-Toussaint 474
Chatelain Zacharie 11
Chaudière Guillaume 305
Chełmońska Wanda 164
Chętnik Adam 954
Chiswell Richard 247
Chłapowski Alfred 665
Chłędowski Adam Tomasz 1056
Chłędowski Kazimierz 414, 421, 423, 535, 536
Chłopicki Józef 612
Chmiel Adam 829
Chmielowski Janusz 880
Chmielowski Piotr 636
Chodkiewicz Jan Hieronimowicz 107
Chodkiewicz Jan Karol 107, 602, 607
Chodowiecki A. 260
Chodźko Aleksander 743, 780, 785
Chodźko Ignacy 469, 903, 904
Chodźko Jan 469
Chodźko Leonard 322
Cholewianka-Kruszyńska Aldona 424
Cholinus Maternus 28
Chopin Fryderyk 371, 711, 712
Christow S. 425
Chrościcki Leon 367
Chrzanowscy 116
Chrzanowski Tadeusz 116
Chrzanowski Wojciech 258
Chuchała Wojciech 142
Chudek Józef 723
Churchill Winston 683
Chwalewik Edward 1007, 1017
Chwalibogowski Władysław 457
Chwistek Leon 1008, 1009
Chyliński J. 482
Ciepichałł Henryk 446
Cieszkowski August 371
Cieślewski Tadeusz syn 396, 731, 1017
Ciołek Stanisław 57
Clark Josiah Latimier 1079
Clemens Karl 842
Clerck Nicolaes de 306
Coch Carl 569
Colonna-Walewski Stanisław 855, 866
Conring Hermann 66
Coyer Gabriel-François 537
Csorba Hanka i Tibor 551
Curicke Reinhold 10
Cybulski Napoleon 201
Cyfrowiczówna Emilia 849
Cyprysiński Wincenty 927
Czacki Tadeusz 302, 605
Czajkowski J. 961
Czajkowski Michał 815
Czajkowski Zdzisław 1045
Czaki Franz Florian 242
Czapiński Kazimierz 565
Czapscy 101
Czapski Józef 1010
Czarniecki Stefan 83, 602
Czarnota Jan Kazimierz 1038, 1039
Czartoryscy 90, 659
Czartoryska Izabela z Flemmingów 136, 793
Czartoryska Mechtylda z Habsburgów 145

Czartoryska Teresa 392
Czartoryski Adam Jerzy 785
Czartoryski Adam Kazimierz 136, 392
Czartoryski August 111, 127, 793
Czartoryski Jerzy Konstanty 833
Czartoryski Olgierd Aleksander 145
Czech Henryk 86
Czernecki Jan 584
Czernik Stanisław 727
Czerper Ernest 931, 978
Czołowski Aleksander 601, 924
Czubek Jan 765
Czyżewski Tytus 155, 724

Ćwierciakiewiczowa Lucyna 1040, 1041

Dahlberg Erik 74, 293
Dal Trozzo Antoni 326
Damięcka Irena 915
Damięcki Dobiesław 678
Danckerts Cornelis 248
Danckerts Peter 312
Danckertsowie 248
Dangel 509
Danilewicz Piotr 119
Daniłowski Gustaw 446
Darwin Charles 1073, 1074
Daszyński Ignacy 196
Dąbrowski Florian 138
Dąbrowski Jan 664
Dąbrowski Jan Henryk 135, 484, 602
Dąbski-Nehrlich Paweł 1049
Debucourt Philibert-Louis 329, 330
Decjusz Ludwik 605
Defoe Daniel 11
Deisch Matthäus 284
Delius, bracia 285
Dembiński Henryk 633
Deskur Bronisław 671
Detrych, bracia 968
Dębicki Stanisław 869, 1016
Dębicki Zdzisław 404
Dickstein Szymon 1073
Dietrich Fryderyk Krzysztof 326, 327, 604
Disslowa Maria 1042
Dixon William Hepworth 991, 1077
Długoszewski Jerzy 965
Długoszewski Włodzimierz 1043
Dłuski Michał 469
Dmochowski Franciszek Salezy 539
Dmowski Roman 540
Dobermann Johann Gottfried 984
Dobraczyński Oktawian 444
Domeyko Ignacy 785
Doré Gustave 370, 740
Doroszewicz Włas Michajłowicz 992
Dowbór-Muśnicki Józef 456
Drewnowski Florian 45
Droszcz Stanisław 960
Drużbacka Elżbieta 773
Dudziński Andrzej 790
Dufour Piotr 94
Dulęba Adam 452
Dunin-Borkowski Sławomir 690, 703
Dunin-Karwicki Józef 907
Dunin-Wąsowicz Władysław 624
Dupont, oficer 537
Dyakowski Bogdan 1069
Dybczyński Tadeusz 881, 882
Dybowska-Jasińska Irena 338
Dydyński M. 617
Dzieduszyccy 500, 1062
Dzieduszycki Maurycy 500
Dziekoński Tomasz 541

Egenolff Christian 28
Eggerth Marta 438
Ehrenstéen (Pacianus) Edvard 68
Eichwald Karol Edward 139
Elert Piotr 44
Elzevierowie 75
Elżbieta I Romanow 88
Engelbrecht Martin 299
Engelcke Friedrich Gottlieb 21, 22, 103
Engelke Adrian 103
Engelmann Godefroy 325
Erhard Thomas Aquinas 5
Esden-Tempski Kazimierz 972
Estreicher Karol 531
Estreicher Stanisław 911
Ezofowiczowie 506

Fabre Jean-Henri Casimir 851, 1075
Fabrycy Kazimierz 459
Fajans Maksymilian 371
Falck Jeremiasz 312, 313, 332
Falewicz Wincenty 444
Falęcki Hilarion 12
Falkowski Jakub 141
Fall Maurycy 714
Falski Marian 875
Fangor Wojciech 240, 1012
Ferdynand III Habsburg 69
Ferek-Błeszyński Jerzy 190
Ferrero Guglielmo 544
Feuille Jacob de la 321
Fijałkowski Antoni 573
Filipowicz Kornel 728
Fillis James 1045
Filochowski Roch 841
Fitzgerald Edward 819
Fitzke Jan 510
Fleck Juliusz Volkmar 386, 573, 609
Flisak Jerzy 358, 359
Florentczyk Franciszek 416
Foerster Friedrich Wilhelm 545
Folino Bartolomeo 250
Fontana Julian 712
Forster Charles 546
Förster Jerzy 282
Franciszek z Asyżu, św. 409
Fredro Aleksander 371, 745
Fredro Andrzej Maksymilian 14
Friedlein Daniel Edward 568
Friedrich Bernhard Werner 299
Fritzsche Gustaw 377
Fryderyk August I Wettyn 374
Fryderyk Wilhelm I Hohenzollern 67
Fryderyk Wilhelm II Hohenzollern 82
Fryszman Dawid 801
Fukier 509
Fukier Teofil 942
Fuks Marian 447
Furgalski Tadeusz „Wyrwa” 186
Furgalski Teodor „Pandor” 190

Gajkowski Jan 553
Gall Jan 720
Gałek Stanisław 427
Gałęzowski Seweryn 748
Ganczarski Artur Alfred 191
Garbiński Kajetan 1076
Garczyński Stefan 785
Gardzielewski Paulin 524
Garnéry Jean-Baptiste 76
Garnier de La Heusse Jean--Baptiste 104
Gaszyński Konstanty 993
Gattey François-Charles 96
Gaucher P.N. 27
Gawiński Antoni 874

Gawlina Józef 459
Gay François 27
Gąsiorowski Stanisław Jan 1014
Gąsiorowski Wacław 547
Gebethner 509
Gedymin 586
Gembarzewski Bronisław 635, 975
Georg Johann 16
Georgin François 323
Gerson Wojciech 631, 1024
Gessner Conrad 8
Getritz Aleksander 808
Gębarowicz Mieczysław 924, 1014
Gide Théophile-Étienne 27
Giedyminowicze 513
Gielniak Józef 339-342
Gilly David 265
Giono Jean 391
Girs Anatol 624, 763, 989, 1024, 1043
Gizbert-Studnicki Wacław 925
Giżycki Grzegorz 23
Gleditsch Johann Friedrich 26
Gliwa Stanisław 239
Gloger Zygmunt 601, 956, 975
Glücksberg Gustaw Leon 661
Glücksberg Henryk Emanuel 661
Głowacki Jan Nepomucen 379
Główczewski Władysław 212, 260, 266
Głuchowski Janusz 449
Gnińska Dorota z Jaskólskich 29
Gniński Jan Krzysztof 29
Godebski Cyprian 763
Godlewski Mścisław 150
Goerlich Franz 569
Goethe Johann Wolfgang 735
Gogl Franz 372
Goldsmith Oliver 548
Goldtmann Józef Joachim 573
Gołębiowski Stanisław 1036
Gombrowicz Witold 746
Gomulicki Juliusz Wiktor 796
Gomulicki Wiktor 747, 852
Gorazdowski Edward 373, 378
Gorczyński Adam 369
Gordziałkowski Otton 690
Gorecki Antoni 748, 763
Gorski Mikołaj 817
Gostkowski Makary 129
Goszczyński Seweryn 151, 785
Götz Gottfried 15
Goulin Jean 24
Górnicki Łukasz 550
Górska Maria 1075
Górski Artur 551, 813, 814
Górski Karol 911
Górski Konstanty 876
Górski Konstanty Maria 418
Górski Mikołaj 1029
Grabkowski Bronisław 444
Grabowski Ambroży 957
Grabowski Michał 134
Grabowski Wojciech 956
Grabowski Zygmunt 800
Grabski Władysław 215
Graeve Stanisław 986
Gramatyka-Ostrowska Anna 865
Gran Wiera 552
Grassi Józef 322, 522
Grendyszyński Kazimierz 735
Grenier de Saint-Martin Francisque 331
Grigoriew Ł. 853
Grocholski Ludgard 501
Grocholski Remigiusz 457
Grodzicki Karol 477
Grodzicki Stanisław 121
Gröll Michał 80, 82, 84, 93, 250
Gronowski Tadeusz 368, 930
Gross Johann 26
Grossek-Korycka Maria 749
Grotowski Antoni Kazimierz Onufry 129, 130
Grottger Artur 372, 624, 1026
Grudzińska Joanna 547
Gruel Leon 375
Grzelak Władysław 958
Grzesik Karol 720
Grzymała Franciszek 732
Grzymułtowski Krzysztof 120
Grzywa Piotr 643, 1013
Günther Christoph 26
Günther Ernest 467
Gupieniec Roma i Anatol 504
Gustawicz Bronisław 261
Gutterwitz Andreas 65
Gwagnin Aleksander 75
Gymnich Johann 2, 3, 4

Habsburgowie 178
Haig Douglas 665
Halecki Oskar 664
Halicka Alicja 388
Haller Józef 169, 181, 182, 183, 184, 212, 219, 451
Handtke Friedrich 277
Hanotaux Gabriel 665
Happel Eberhard Werner 310, 311
Haraburda Jan 45
Harcourt George Simon 32
Hardouin Robert-André 96
Hartwig Edward 428, 429, 430, 431
Hartwig Ludwik 455
Hawelski Eustachy 386
Heiss Friedrich 981
Helcel Antoni 137
Hemar Marian 750, 824
Henckel Matthäus 17, 18
Henricpetri Sebastian 8
Henryk I Brodaty 569
Hensel Johann Daniel 30
Herberstein Siegmund von 25
Hergenröther Józef 553
Hermanowicz Piotr 901
Hermsdorff Martin 14
Herszaft Adam 801
Hertz Benedykt 925
Hestingh Bernard 103
Hewak Jan Teodor 671, 745
Heweliusz Jan 26, 255
Heydel Adam 1013
Hierat Anton 2, 3, 4
Hincza Stefan 554
Hitler Adolf 650
Hiż Józef 127
Hochberg Hans Heinrich IV von 52
Hochberg von Pless Daisy 555
Hogenberg Frans 280, 290, 292, 297, 300
Holewiński Jan 956
Holewiński Józef 373, 378
Hollender Tadeusz 751
Homer 752, 753
Hondius Henricus 253
Hondius Jodocus 245
Hondius Wilhelm 333
Hooghe Romeyn de 315, 316, 319
Hoover Herbert 665
Hoppe Ignacy Apoloniusz 1046
Hoppe Jan 690
Hoppen Jerzy 649, 1027
Horodyńska-Waśkowska Zofia 367
Horodyński Ludwik 944
Hozjusz Józef 119
Hozjusz Stanisław 28, 305
Hubicka Marta 959
Hübel&Denck 1011
Hulko-Laskowski Paweł 401
Hurtig Henryk 712
Huxley Julian 1035

Hylzen Jerzy Mikołaj 60

Idzikowski Leon 718
Iwaszkiewicz Jarosław 156, 157, 158

Jabłkowscy 945
Jabłonowski Aleksander Walerian 120
Jabłonowski Józef Aleksander 242, 250
Jabłonowski Stanisław Jan 314
Jabłoński Marcin 289
Jackowski Aleksander 368
Jacob zw. Montfleury Antoine 94
Jacob zw. Montfleury Zacharie 94
Jadwiga Andegaweńska 631
Jadwiga Śląska, św. 569
Jagiellonowie 513, 586
Jagodziński Lucjan 303
Jahoda Robert 414, 415, 416, 417, 418, 419, 821, 965, 1017
Jakimowicz Andrzej 721
Jakubski Antoni 262, 908
Jamontt Bronisław 901
Jan II Kazimierz 67, 310
Jan III Sobieski 10, 70, 109, 315, 316, 317, 318, 319, 468, 537, 568, 602, 607
Jan Jerzy III Wettyn 317, 318
Janasz Aleksander 1044
Janik Michał 584
Jankowski Czesław Borys 787
Jankowski Edmund 1047, 1048
Jankowski Jerzy 925
Jankowski Stanisław 679
Janoszanka Michalina 754
Janota Eugeniusz 883
Janowski Aleksander 146, 601, 931, 958
Janowski Stanisław 716
Janowski Tadeusz 972
Jansonius van Waesberge Gillis 10
Jansonius van Waesberge Jan 10
Janssonius Johannes 245, 306
Januszkiewicz Eustachy 784
Januszowski Jan 62, 78
Januszyński Wacław 672
Jarnuszkiewicz Jerzy 368
Jarocki Władysław 422
Jaroszewicz Józef 906
Jaroszewicz Piotr 235
Jasieński Bruno 725
Jasiński (Jasieński) Józef 131
Jasiński Feliks Stanisław 343, 344, 345
Jasłowski Bernard 29
Jasnowski Józef 557
Jastrzębowski Wojciech 168, 371
Jatowt Maksymilian 549
Jättnig Carl 265
Jaworski Franciszek 502
Jaworski Władysław 200
Jefimow Nikołaj Grigoriewicz 961
Jegliński Piotr 241, 424, 425, 1023
Jeleński Józef Wiktor „Nałęcz” 178
Jeleński Konstanty 145
Jeljaszewicz Janusz 925
Jełowicki Aleksander 781, 782, 783
Jerzy II Rakoczy 74
Jerzy V Windsor 665
Jerzyna Leonard 421, 426, 814
Jezierski Erazm 128
Jędrzejewicz Janusz 459
Jędrzejowczyk Maciej 1
Jędrzejowiczowie 24
Jode Pieter de II 334
Jodko-Narkiewicz Antoni 1015
Jodko-Narkiewicz Witold 195
Jodzewicz Kazimierz 744
Jollain François 314
Jonston Jan 31, 32
Jordanowie 101
Jurkiewicz Andrzej 389, 857

Kaczkowski Józef Piotr 558
Kaczkowski Stanisław 559
Kaden-Bandrowski Juliusz 560, 824
Kaganowski Efroim 801
Kalbermatten Paul de 739
Kalicki Bernard 518
Kalinka Walerian 564
Kallenbach Józef 735, 756
Kałużny Maksymilian 687
Kamieński Antoni 390
Kamiński Franciszek 174
Kamiński Ludwik 803
Kamiński Zygmunt 212
Kamocka Józefa 843
Kanfer Maurycy 801
Kanitz Otto Felix 565
Kantor Adolf 374
Kara Mustafa 316
Karasiński Adam 715
Karłowicz Mieczysław 884
Karnkowski Stanisław 37, 65, 78, 85
Karol II Stuart 51
Karol IX Waza 65
Karol V Lotaryński 317, 318
Karol X Gustaw 66, 68, 69, 70, 74
Karpińska Helena 423, 1017
Karpiński Franciszek 757
Karski Jan 750, 769
Karwowski Stanisław 902
Kasprowicz Jan 566, 758, 759, 1006
Kasztelewicz Stanisław 503
Katarzyna II 128
Kawczak Stanisław 567
Kazimierz III Wielki 599
Kącka Dorota 58
Kątski Apolinary 710
Keyl Michael 607
Kiciński Pius 668
Kiepura Jan 438
Kilarski Jan 888, 962
Kilian Wolfgang Philipp 310, 311
Kirsch Bartholomaeus 16
Kisling Mojżesz 391
Kitajewski Adam Maksymilian 1063
Klemensiewicz Zygmunt 368
Kling Melchior 28
Kluczycki Jakub Franciszek 568
Kluk Krzysztof 38, 39
Knapski Grzegorz 40
Kniaźnin Franciszek Dionizy 606
Knoblich Augustin 569
Knochen Friedrich 52
Koch Friedrich 301
Koch Julius August 41
Kochanowski Jan 735
Koczorowski Stanisław Piotr 731
Kolankowski Ludwik 399
Kolberg Juliusz 265, 272
Kolberg Oskar 153, 509
Kolumb Krzysztof 661
Kołaczkowski Stefan 758
Kołoniecki Roman 723
Komarnicki Zygmunt 528
Komornicki Stefan Saturnin 416
Komorowski Ignacy Marceli 712
Komorowski Janusz 1049
Komorowski Tadeusz „Bór” 700, 1049
Konarski Stanisław 77
Konarski Szymon 461
Konarzewski Daniel 459

Konczyński Tadeusz 417
Kondratowicz Kazimierz Władysław 119
Kondratowicz Ludwik 735
Koniecpolski Aleksander 70
Koniński Karol Ludwik 730
Konopnicka Maria 760, 854, 875
Konrad Mazowiecki 528
Kopczyński Nepomucen 135
Kopczyński Onufry 761
Kopera Feliks 584, 1019
Kopernik Mikołaj 652, 1072
Korab-Brzozowski Wincenty 772
Kordecki Augustyn 607
Kordecki Michał 368
Korfanty Wojciech 665
Korn Wilhelm Gottlieb 257
Korolenko Władimir Gałaktionowicz 995
Korosadowicz Zbigniew 897
Korwin Ludwik 506
Korybut-Woroniecka Maria z Mańkowskich 143
Korybut-Woroniecki Paweł 143
Korzeniowski Józef 527, 713, 762
Kossak Juliusz 381, 956, 1032, 1033
Kossak Zofia 916
Kossakowski Lucjan 173
Kossowski Henryk 841, 842
Kostrzewski Józef 872
Kościuszko Tadeusz 130, 322, 602, 614
Kotarbiński Józef 1077
Kotarbiński Miłosz 893
Kotowski Paweł 570
Kotowski Piotr Karol 119
Kowalczewska Regina z Dąmbskich 975
Kowalczewski Ludwik 146, 975
Kowalczyk Stanisław 415
Kowalewicz Henryk 1004
Kowalski Józef 258
Kowalski Leon 631
Kownacka Eugenia 949
Kownacka Maria 366
Koziańscy Eugeniusz i Kazimierz 215
Kozicki Stanisław 601
Kozicki Władysław 1020
Kozierowski Stanisław 507
Kozikowski Edward 726
Kozikowski Stanisław 479
Kozłowieccy 1070
Kozłowski Szymon Marcin 840
Kozłowski Wiktor 1070
Koźmian Andrzej Edward 571
Koźmian Stanisław 572
Koźmiński Karol 763
Krajewskie Julia i Laura 435
Krańska Fabiola 276
Krasicki Aleksander 766
Krasicki August 501
Krasicki Ignacy 123, 607, 611, 764, 766
Krasicki Stanisław 80
Krasińscy 599, 600
Krasińska Róża z Ogińskich 23
Krasińska Wanda 765
Krasiński Adam 765
Krasiński Józef Wawrzyniec 1057
Krasiński Stanisław Bonifacy 23
Krasiński Zygmunt 756, 765
Krasnodębska-Gardowska Bogna 346, 347
Krasowski Florian 139
Kraszewscy vel Kraszowscy 152, 508
Kraszewski Józef Ignacy 152 371, 373, 508, 574, 575, 766, 767, 815
Kraszewski Kajetan 152, 508
Kraushar Aleksander 576, 577
Krausse Alfred 373
Krauze Edmund 953
Kreczetnikow Michaił 128
Kreczowska Maria 533
Kreusch Wilhelm 844
Krieger Ignacy 436
Kroezer Karol Maksymilian 6
Kromer Marcin 46, 75
Krowicki Marcin 63
Królikowski Adam 1049
Kruszewski Jan 1049
Krychowski Tadeusz 935
Kryjak Franciszek 443
Krzywicka Marianna 136
Krzywicki Feliks 136
Krzywicki Ludwik 975
Kubašta Vojtěch 879
Kubiak Tadeusz 678
Kucharzewski Jan 582
Kuczabiński Wincenty 841
Küssel Melchior 31
Kuglin Jan 533
Kukiel Marian 583, 664
Kulczycki Franciszek 317
Kuliczkowska Krystyna 367
Kulikowska Maria 367
Kulmus Johann Adam 47
Kuniczak Stanisław 170
Kupisz Łukasz 61
Kurnatowski Zygmunt 816
Kurtzmann Ludwik 1004
Kuryluk Kazimierz 677
Kurzeniecki Marcin 48
Kwiatkiewicz Jan 49
Kwiatkowski Eugeniusz 890

La Mottraye Aubry de 59
Lachman Wacław 720
Lagarde Louis de 385
Lam Stanisław 532, 543, 664
Lamennais Félicité Robert de 768
Lamothe Alexandre de 622
Landsberg-Velen und Gemen von 2, 3, 4
Lange Gottlieb August 41
Langiewicz Marian 462
Lasoccy 101
Lasocki Wacław 584
Lauro Giacomo 304, 307
Lauterbach Alfred 932
Lauvergne Barthélémy 295
Le Clerc Nicolas-Gabriel 254
Le Prince Jean-Baptiste 328
Lechoń Jan 769, 770
Ledóchowscy 165
Leduchowski oberstlejtnant 124
Legrand Louis 27
Leizel Balthasar Frederic 284
Lelewel Jan 587
Lelewel Joachim 586, 587, 588, 785
Lelewel Prot 439
Leliwa-Roycewicz Henryk 1049
Lemud Aimé de 752
Lenart Bonawentura 1017
Lenartowicz Teofil 735
Lengnich Gottfried 50
Lenin Władimir Iljicz 603
Leon XII 48
Leopold I Habsburg 92, 318, 568
Lepszy Leonard 589
Lercel Zygmunt 707
Lerue Adam 291
Lesser Aleksander 374, 607
Leszczyńscy 104
Leszczyński Andrzej 67
Leszczyński Dezydery 81
Leśmian Bolesław 741, 772
Leśniewska Aleksandra 855
Leth Hendrik de 283
Lewakowski Jerzy 590
Lewandowski Stanisław 1021

Lieberman Herman 185
Liesel Janina 856
Lilpop 509
Limanowski Bolesław 591
Lind John 51
Linde 509
Lindenfeld Henryk 1075
Linowscy 101
Lipiński Tymoteusz 525
Lipiński Wacław 908
Lipp Balthasar 2, 3, 4
Lipski Tadeusz 404
Lipski Tadeusz, kasztelan 114
Loba Mikołaj 46
Locatelli Boneto 102
Löffler Klemens 634
Lompa Józef 982
Lorentowicz Jan 773
Lorentowiczowa Ewa 420
Loschge Leonhard 317
Loth Emilian 509
Lotter Tobias Conrad 249
Lubbock John 1077
Lubicz-Borowski Janusz 915
Lubomirska Eleonora z Husarzewskich 1002
Lubomirska Izabela z Czartoryskich 392
Lubomirski Henryk 392
Lubomirski Hieronim 568
Lubomirski Jan Tadeusz 527, 905, 1044
Lubomirski Jerzy Sebastian 311
Lubomirski Stanisław 607
Lubomirski Zdzisław 501
Lubowski Edward 593
Lucae Friedrich 52
Lucchesini Girolamo 56
Luyken Jan 315

Ładowski Maciej 53
Łączyńscy 757
Łempicki Zygmunt 533
Łepkowski Józef 607
Łęczycki Mikołaj 54
Łętowski Ludwik 375
Łopaciński Hieronim 5
Łopalewski Tadeusz 909
Łosiowie 647
Łoza Stanisław 509
Łoziński Władysław 402, 910
Łubieński Feliks 645
Łubieński Maciej 44, 312
Łubieński Piotr 132
Łubieński Władysław Aleksander 55
Łukasiewicz Jan 1078
Łukasiński Walerian 523
Łukomski Stanisław 380
Łuniński Ernest Arnold 594
Łuszczewska Jadwiga 371, 774

Macfall Haldane 410
Maciejowski Wacław Aleksander 595
Mackiewicz Jarosz 119
Mackiewicz Ludwika 780
Maeterlinck Maurice 775
Majakowski Władimir 857
Majerski Stanisław 260
Majewski Józef 958
Majewski Stanisław 367
Makowski Leonard 1028
Makowski Tomasz 252
Maksymilian II Emanuel 317, 318
Makuszyński Kornel 776, 777
Malczewski Andrzej 45
Malczewski Antoni 376, 377, 778
Malczewski Jacek 1013
Malczewski Rafał 885
Malewski Franciszek 785
Malinowski Aleksander 373
Maliszewski Edward 601
Mallery Phillips van 49
Małachowski Stanisław 56, 82, 89
Małecka Wanda 1053
Manteuffel Gustaw 975
Manteufflowie 997
Manuel Pierre-Louis 76
Mańkowski Henryk 484
Mańkowski Tadeusz 924, 1022
Marczewski Bronisław 1051
Marecki Andrzej 170
Maria Kazimiera 607
Maria Leszczyńska 104, 417
Mariette Jean 314
Mariette Pierre I 335
Mariette Pierre II 244
Marlès Jules Lacroix de 1050
Marski Oskar 567
Masłowski Ludwik 1074
Massalski Edmund 959
Mastbojm Joel 801
Matczyński Marek 571
Matejko Jan 378, 405, 418, 631, 735, 1031
Matlakowski Władysław 886
Maurin Nicolas-Eustache 325
Mayaud 134
Mazières Raymond, wdowa 104
Mazurek Stanisław 596
Mączka Józef 763
Mączyński Czesław 206, 908
Mączyński Jan 8
Mączyński Józef 379
Mecherzyński Karol 528
Medyceusze 396
Meisner Johann 18
Menke Heinrich Theodor 259
Mercator Gerard 253
Merian Matthäus 31, 308
Meteren Emmanuel van 306
Metternich Wilhelm 49
Meurer Heinrich Andreas 95
Meurs Jacob van 54
Mękicki Rudolf 502 642, 924, 1016
Michaeli Władysław 798
Michalik Jan Apolinary 737
Miciński Tadeusz 741, 779
Mickiewicz Adam 371, 380, 411, 743, 768, 769, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 830, 831, 901, 941, 963
Mieczkowski Jan 442
Mielżyńska Konstancja 783
Mien Juliusz 441
Mierosławski Ludwik 617, 928
Mierowie 101
Mierzejewski Mieczysław 719
Miesesowie 506
Mieszko I 374, 524
Mieszkowski Bolesław 446
Migurski Wincenty 549
Mikołaj I Romanow 374
Mikołaj z Błonia 57
Mikołajczyk Stanisław 237, 690
Mikulski Tadeusz 367
Millot Claude-François-Xavier 27
Miłaszewska Wanda 744
Miłaszewski Stanisław 744
Miłkowski Stanisław 995
Miłosz Czesław 722, 790
Minasowicz Józef Dionizy 755
Minkiewicz Henryk 203
Mirandola Franciszek 775, 858
Misiąg Ignacy 168
Mleczko Stanisław 753
Młodożeniec Jan 241, 1023
Młodożeniec Piotr 241, 1023
Młodożeniec Stanisław 1023
Młodzianowski Adam 368
Möbius Georg 16
Mochnacki Maurycy 612
Modrzewski Andrzej Frycz 63
Mokronowski Andrzej 611

Molendziński Kazimierz 1024
Mond Bernard 459
Moniuszko Stanisław 713
Moor Thomas 797
Moraczewski Jędrzej 209, 210
Morelowski Marian 1022, 1027
Morin Arthur Jules 1051
Morozowiczówna Mary 925
Morstin Ludwik Hieronim 791
Moszyński Jan Kanty 121
Moszyński Kazimierz 1049
Mościcki Ignacy 168, 453, 459, 643
Mościcki Konrad 444
Mościcki Mikołaj 58
Motyka Józef 1052
Moycho Ignacy 573
Moycho Karol 573
Mroczek Andrzej Artur 432, 433, 434
Mrongowiusz Krzysztof Celestyn 792
Mrożewski Stefan 348
Muczkowski Józef 407
Musset Alfred de 403
Mussolini Benito 650, 665
Mycielska Karolina z Wodzickich 830
Mycielski Jerzy 392, 418, 1002
Mysłowski (Laurenty) Kajetan od św. Ambrożego 60
Myśliński Tadeusz 690

Nadelman (Janecka) Leonia 349
Naglicki Marian Edward 165
Nakwaska Anna 755
Nałkowski Wacław 260, 271
Napiórkowski Bronisław 441
Napoleon I Bonaparte 474, 594, 653, 782, 800
Narbut-Łuczyński Jerzy 459
Naruszewicz Adam 597, 598, 668, 793
Narutowicz Gabriel 480
Narzymscy 101
Natanson Michał 1044
Neumann Józef 440
Nicolaus von Frankfurt 102
Nieczuja-Ostrowski Bolesław 174
Niedziałkowska-Dobaczewska Wanda 912
Niemcewicz Julian Ursyn 322, 732
Niemojewski Lech 932
Niemyski Stanisław 705
Niesiecki Kasper 511
Niesiołowski Tymon 901
Niewiadomski Eligiusz 1025
Niewiarowska Florentyna 1053
Nireńska Pola 750
Nomberg H.D. 801
Noniewicz Kazimierz 119
Norblin Jan Piotr 329, 330, 1003
Norwid Cyprian Kamil 741, 742, 796
Norwid Jan 469
Norwid-Neugebauer Mieczysław 459
Noskowski Witold 738
Nothwanger Johann Heinrich 17
Nowak Julian 665
Nowak-Jeziorański Jan 174
Nowakowski Ferdynand 527, 528
Nowakowski Zygmunt 996
Nowicki Kazimierz 707
Nowicki Maksymilian 1054
Nowina-Konopkowie 952
Nowina-Przybylski Wacław 1069
Nowowiejski Feliks 720
Nowowiejski Antoni Julian 264, 968
Nurkiewicz Zbigniew 660
Nusbaum-Hilarowicz Józef 1073, 1075

Oczapowski Michał 371
Oczko Wojciech 527
Odrowąż-Koniecki Marceli 324
Odyniec Antoni Edward 371, 785, 797
Oelschlegel Melchior 19
Ogińska Izabela z Lasockich 392
Ogiński Gabriel 398
Okolski Szymon 61
Około-Kułak Antoni 367
Okulicki Leopold 174
Okuń Edward 741
Olendzki Jerzy 119
Olenin B. 853
Oleszczyński Antoni 322, 764, 782, 785
Oleszczyński Seweryn 563
Oleszczyński Władysław 785
Olszeniak Andrzej 1032
Olszewski Kazimierz 373
Olszewski Michał 548
Omuth Christian 18
Onojchi Z.I. 801
Opaliński Kazimierz Jan 109
Opaliński Łukasz 282
Opieński Antoni 654
Oppenheim Józef 892
Oppman Artur 859
Oppman Edmund 602
Orda Samuel 119
Ordyńska Zofia 860
Orgelbrand Maurycy 655
Orkan Władysław 887
Orlicz-Dreszer Gustaw 459
Orzechowski Stanisław Okszyc 63
Orzeszkowa Eliza 798, 799
Osiński Aleksander 457, 459
Osóbka-Morawski Edward 228
Ossendowski Ferdynand Antoni 603, 888, 913, 914
Ossoliński Jerzy 309, 335
Ostoja-Zagórski Władysław 451
Ostoja-Zagórski Włodzimierz 191
Ostroróg Jan 607
Ostroróg-Sadowski Józef 512
Ostrowska Regina 119
Ostrowski Jan 501
Ostrowski Bonifacy 119
Ostrowski Dominik 119
Ostrowski Michał 119
Ostrowski Teodor 64
Ostrowski Tomasz 119
Ostrowski Władysław 119
Ottokar Nikołaj 396
Otton III 4
Otton Zygmunt 444
Owoczyńska Aniela 1055
Owsiejewski Bazyli 128
Oziębłowski Józef 921
Ożarowscy 86
Ożarowski Piotr 129

Paczosiński Adam 671, 745
Paderewska Helena 147
Paderewski Ignacy Jan 665
Pankiewicz Józef 350, 351, 352, 1010
Panycz Teodor 1052
Papi Teresa Jadwiga 861
Paprocki Bartosz 513
Paprocki Franciszek 55
Pasek Jan Chryzostom 331
Passendorfer Edward 889
Patkowski Aleksander 890
Paweł I Romanow 519
Pawlikowski Jan Gwalbert 891
Pawłowski Franciszek 573
Pawłowski Stanisław 62

Payne Thomas 51
Pątek Kazimierz 938
Pecq Adolf 291, 374
Peeters Jacob 319
Pelizzaro Antoni 294
Pelizzarro Paweł 294
Pellerin Jean-Charles 323
Perec I.L. 801
Perthées Karol Herman de 250
Perthes Justus 259
Petrycy Sebastian 1
Pfaff Carl Gottlieb 5
Philips Jan Caspar 47
Piątek Kazimierz Jan „Herwin" 177
Picart Bernard 11
Piekarski Kazimierz 1017
Piekosiński Franciszek 514, 520
Pieńkowski Ignacy 422
Pieracki Bronisław 608
Pierre Duval 246
Pietkiewicz Zenon 992
Pietraszewski Baltazar 609
Piętkówna Józefa 868
Pigoń Stanisław 796
Pikiel Witold 459
Pilars de Pilar Władysław 800
Pilat Stanisław 518
Pilczek Franciszek 164
Piller Piotr 369, 384
Pillerowie 100
Piłsudski Józef 163, 167, 168, 175, 176, 177, 178, 179, 201, 202, 209, 210, 217, 222, 303, 445, 446, 447, 448, 459, 479, 554, 560, 585, 602, 630, 663, 665, 718, 901, 908, 909
Pinard Clovis 844
Pinz Johann Georg 299
Piotrkowczyk Andrzej 44, 85
Piotrowicz Ludwik 510
Piotrowski Tadeusz 736
Piotrowski Teofil 444
Piramowicz Grzegorz 611
Pirang Heinz 997
Pirenne Henri 665
Pitschmann Józef 302
Pittschiller Wolfgang 30
Piwarski Jan Feliks 296, 326, 327
Plater Emilia 398
Plater-Broel Władysław Ewaryst 785
Platerowie 490, 997
Plater-Zyberk Teresa 785
Pleszczyńska-Wóycicka Wanda 864
Pluciński Mieczysław 951
Płonczyński Aleksander 379
Płoszewskigo Leon 829
Pobóg-Górski Władysław 905
Pociej Kazimierz 119
Podkańscy 101
Podoski Wiktor 367
Poincaré Raymond 665
Pol Wincenty 371, 381, 735, 802, 971
Polich Hieronymus 31
Poliński Józef 933
Poniatowski Józef 131, 132, 502, 522, 600, 602, 611, 635, 743
Poniatowski Stanisław 50
Ponikowski Antoni 665
Poniński 101
Poniński Adam 45, 87
Pope Aleksander 803
Popek Walenty 567
Popiel A. 631
Popiel Jan 419
Popiel-Chościak Wincenty 143
Porembski Stanisław 617
Porządkowski Edward 726
Pot Ernest 472
Potoccy 659, 907
Potocka Aleksandra z Potockich 1047
Potocka Delfina z Komarów 712
Potocka Maria z Lubomirskich 392
Potocka Teresa z Ossolińskich 392
Potocki Adam 611
Potocki Antoni 804, 1026
Potocki Feliks 392
Potocki Ignacy 106
Potocki Józef Mikołaj 424
Potocki Józef, hetman wielki koronny 111
Potocki Marek 424
Potocki Roman Alfred Maria 424
Potocki Roman Antoni 425
Potocki Stanisław Kostka 605, 611
Potocki Stanisław Szczęsny 83
Potocki Wacław 805
Potulicki Michał 1017
Pouget Franciszek 845
Poziomska Maria 916
Półtawski Adam 482
Pradel Robert 1058
Prądzyński Ignacy 602
Prengel Franciszek Augustyn 625
Prévost Antoine François 412
Proczyński Kazimierz 90
Promiński Marian 155, 724
Proszowski Jan Chryzostom 282
Prószyński Konrad 822
Prystor Aleksander 909
Przerwa-Tetmajer Kazimierz 719, 820, 821
Przesmycki Piotr 974
Przesmycki Zenon „Miriam" 741, 742, 806
Przewoska Halina 690
Przezdziecki Aleksander 371
Przezdziecki Renaud (Rajnold) 934, 1017
Przezdziecki Stefan 145
Przyboś Julian 728, 729
Przybyszewski Stanisław 422
Przyjemski Krzysztof 68, 69
Przyłuski (Jeżowita) Jakub 72, 73
Przypkowski Andrzej 368
Ptaśnik Jan 400
Puchalski Dominik 862
Pufendorf Samuel 74
Puget Jan Franciszek 421, 426, 512, 809, 814
Pusch Georg Gottlieb 266
Puszkin Aleksandr 743

Queverdo François Marie Isidore 382

Racine Jean 795
Raczyńscy 384, 935
Raczyński Atanazy Józef 1004
Raczyński Edward 371, 607, 792, 830, 1004
Raczyński Zygmunt 451
Radwański Jędrzej 1057
Radziejowski Andrzej 807
Radziejowski Michał Stefan 117
Radziszewscy 409, 410, 411, 413
Radziszewscy Jan i Stefan 412
Radziszewski Franciszek Joachim 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 563, 934, 1017
Radziwiłł Adela z Karnickich 903
Radziwiłł Aleksander 140
Radziwiłł Karol Stanisław 119
Radziwiłł Konstanty 903
Radziwiłł Leon 920
Radziwiłł Michał Hieronim 45
Radziwiłł Mikołaj „Czarny" 557, 920
Radziwiłłowie 920
Rakowski Bronisław 1059

Ram Johannes de 321
Rapacki Józef 863
Rasp Carl Gottlieb 607
Rassalski Stefan 353
Rataj Maciej 665
Ratajski Cyryl 665
Rawita-Witanowski Michał 120
Recmanik Jan 400, 813, 1017
Reilly Franz Johann Joseph von 243
Rembieliński Jan 744
Remer Jerzy 917
Remshart Carl 299
Reutt Maria 875
Reutt-Witkowska Zofia 864
Rewera Antoni 553
Rewski Zbigniew 935
Reymont Władysław Stanisław 393, 665
Reyowie 101
Reytan Tadeusz 378
Rhete Johann Valentin 69
Richer Edmond 103
Richter Johann Carl August 281
Riegel Christoph 74
Rigaud, Jean-Baptiste-Amable 106
Rink Eucharius Gottlieb 293
Rittner Aleksander 189
Rizzi-Zannoni Giovanni Antonio 242, 250
Robertson William 627
Rodziewiczówna Maria 404
Rogalski Leon 586, 654
Rogoszówna Zofia 865, 866
Rogowska Ludwika 925
Rogowski Ludomir Michał 925
Rogowski Władysław 925
Rokoszny Józef 976
Romanow Konstanty Pawłowicz 547
Romanow Nikołaj Nikołajewicz 204
Romer Eugeniusz 262
Romer Włodzimierz 262
Romeykówna Wanda 877
Ropkiewicz W. 125
Rose Maksymilian 630
Rosenberg 225
Rosinkiewicz Kazimierz (Rojan) 867, 868
Rosnowski Władysław 121
Rossellino Bernardo 397
Rossi Giovanni Giacomo 309
Rossignon Louis Joseph Toussaint 324
Roszkiewicz Maria 136
Roszkowski Gustaw 846
Rouba Michał 912
Rouppert Stanisław 630
Rozenfeld Jojne 801
Rożankowski Teodor 406, 603, 990
Rómmel Juliusz 459
Różański Mieczysław 162
Różewicz Tadeusz 807
Rubens Pieter Paul 321, 334
Rudzińscy 101
Rudziński Andrzej 412
Rummlowie 997
Ruryk 586
Russoccy 101
Ruszczyc Ferdynand 426, 925, 1027
Rutkowski Feliks 262
Rutterówna Jadwiga 727
Ruysdael Jacob 387
Rybicki Feliks 718
Rydel Lucjan 631, 737, 869
Rypiński Karol 298
Ryx Jerzy 1074
Rzempołuski Józef 125
Rzepa Stanisław 389
Rzepecki Władysław Karol 891
Rzewuski P. 7
Rzewuski Seweryn 124
Rzewuski Wacław Piotr 77, 122
Rzewuski Wacław Seweryn 813, 814, 907

Saint-Aubin Gabriel de 27
Saint-Hillare 242
Salmon André 391
Samozwaniec Magdalena 159
Samsonowicz Jan 977
Sand George 815
Sandauer Artur 857
Sanguszko Eustachy Erazm 907
Sanguszko Eustachy Stanisław 41
Sanguszko Konstancja z Zamoyskich 419
Sanguszko Marianna z Lubomirskich 12
Sanguszko Paweł Karol 12
Sanguszko Roman 500
Sanguszkowie 627, 670, 1062
Sanson Nicolas 244
Santacroce ks. di Oliveto Valerio 112
Sapieha Adam 459
Sapieha Jan 70
Sapieha Kazimierz Nestor 82, 89
Sapieha Leon 413
Sapiehowie 101
Sapieżyna Pelagia z Potockich 392
Sarnicki Stanisław 78
Saryusz-Wolski Wacław 445
Sawiczewski Stanisław 867, 868
Schaetzl Tadeusz 166
Scharffenberg Maciej 57
Scheibe Karol 372
Schenk Pieter 321
Schiller Friedrich 797
Schletter Zygmunt 571
Schlotterbeck Wilhelm Friedrich 385
Schmidt Johann Marius Friedrich 278
Schmidt Paulus 265
Schmitt Henryk 632
Schnür-Pepłowski Stanisław 633
Schrader Daniel 19
Schramm Karol 399
Schröder Christian 20
Schropp Simon 265
Schulte Johann Friedrich von 846
Schultz Johann Carl 383
Schuster Edward 191
Scotin Jean-Baptiste 104
Scott Walter 797
Sebald Józef 444
Sedlaczkowa Janina 870, 871
Segałowicz Z. 801
Seidenbeutel J. 801
Semkowicz 1017
Semkowicz Aleksander 1016
Sempołowski Antoni 1044
Seppelt Franz Xaver 634
Serbeński Antoni 727
Seutter Matthäus 256
Shakespeare William 759
Sichulski Kazimierz 737
Siedlecki Franciszek 223, 742
Siemiradzki Henryk 1021
Sienkiewicz Henryk 149, 150, 360, 361, 362, 363, 715, 808, 809, 810, 870, 871, 961, 1028
Sierakowski Józef 597
Sierpiński Seweryn Zenon 811
Siestrzyński Jan 587
Sikorski Roch 970
Sikorski Władysław 698, 706
Simmler Józef 631
Sinko Tadeusz 829

Skalski Bazyli 91
Skałkowski Adam Mieczysław 635
Skarbek Fryderyk 606, 636
Skarga Piotr 85, 528, 581
Skiba Aleksander 948
Skiba Jan Fryderyk 948
Skibiński Stanisław 574
Skoczylas Władysław 354, 355, 356, 357, 393, 395, 891
Skorkowski Edward 1062
Skrobański Zygmunt 545
Skrodzki Józef Karol 606
Skrzynecki Jan Zygmunt 326
Skrzyński Lucjan 644
Skulski Leopold 215
Skwarczyńska Stefania 677
Sławiński Juliusz 272
Słonimski Antoni 812
Słowacki Euzebiusz 816
Słowacki Juliusz 151, 735, 813, 814, 815, 925, 964
Smarzewski Tadeusz 768
Smeers Isidore-Joseph 752
Smereczański Aleksander 116
Smokowski Wincenty 525
Smoleński Jerzy 978
Smoleński Władysław 637
Smolik Przecław 638
Smołukowski Jan Jakub 86
Sobiescy 33
Sobieski Jakub 607
Sobieski Michał 469
Sobieszczański Franciszek Maksymilian 979
Soczkiewicz Wiktor 505
Sokolnicki Michał 197, 446
Sokolnicki Michał Hubert 133
Sokołowski August 639, 671
Sokołowski Marian 418
Solska Irena 441
Sołtyk Kajetan 575
Sołtyk Roman 929
Sosnkowski Kazimierz 180
Sosnowski Kazimierz 596
Sosnowski Maksymilian Edward 1004
Sotzmann Daniel Friedrich 251
Sowiński Józef 324, 929
Speed John 247
Spencer Edmund 759
Spruner von Merz Karl 259
Srokowski Konstanty 200
Stachiewicz Piotr 809
Stackelberg Otton von 997
Staff Leopold 408, 409, 544, 554, 771, 817, 818
Stander Wilhelm 257
Stanisław II August Poniatowski 36, 51, 56, 83, 89, 93, 98, 113, 114, 249, 374, 392, 564, 597, 598, 605, 668, 793, 1022
Stanisław Kuglin 367
Stanisław ze Szczepanowa św. 57, 85
Stanisławska Wanda 925
Stankar Franciszek 63
Stańczyk 589
Staroniewicz Marceli 730
Starowolski Szymon 90
Staszic Stanisław 926
Stażewski Henryk 160
Steck Rudolf 31
Stecki Tadeusz Jerzy 918
Stefan Batory 378, 513, 518, 602, 604
Stefani Józef 708
Steidlin Johann Matthias 299
Steinkeller Piotr 137
Steinowa Bronisława 872
Steller Paweł 367, 727
Stemler Józef 642
Stern Anatol 857
Stęczyński Maciej Bogusz 289, 384
Stępiński Zygmunt 1037
Stobnicki Ksawery 461
Stoesseln, wdowa 105
Stolarczyk Józef 899
Stolarzewicz Ludwik 643
Stollen Johann Daniel 50
Stowe Beecher Harriet 873
Strassburger 509
Straszewicz Józef 398
Straszyński Paweł 573
Straus Roger W. 650
Stroobant François 375
Struve Henryk 644
Stryk Johann Samuel 19
Studziński Franciszek 511
Styfi Jan 378, 467
Styka Jan 1028
Suchodolski Bohdan 685
Suchodolski Wojciech 84
Suffczyński Józef 661
Supiński Józef 518, 671
Surałło Bolesław 221
Surowiecki Wawrzyniec 645
Suszyński Wiktor 163
Sutherland Halliday 646
Swinarski Artur Maria 727
Sydow Marian 972
Syga Teofil 690
Syreniusz (Syreński) Szymon 91
Syrokomla Władysław 537
Szabrański Antoni Józef 755
Szafer Władysław 262
Szafranek Zdzisław 938
Szajnocha Karol 527, 647
Szapiro L. 801
Szapował Boris Mojsiejewicz (ps. Bie-sza) 225
Szarffenberger Mikołaj 42, 43
Szczepański Alfred 372
Szelburg-Zarembina Ewa 874
Szembek Jan 496
Szembekowie 496
Szeptyccy 144
Szeremietiew Wasilij 128
Szewczenko Taras 549
Szlenkier 509
Szober Teodor 628
Szołdrscy 101
Szpor Romuald 444
Szubert P. 125
Szubertówna Janina 856
Szuchiewicz Włodzimierz 919
Szujski Józef 648
Szukalski Stanisław 394
Szumański Teofil 262
Szumski Stanisław 649
Szuwałow Jelizawieta 165
Szydłowski Tadeusz 1014
Szyk Artur 650, 819, 847
Szymanowscy 101
Szymanowska Maria 785
Szymanowski Józef 611
Szymański komendant 132
Szymański Piotr Paweł Beniamin 386
Szyper L. 988
Szyszko Jan 119
Szyszko-Bohusz Jerzy 651

Ściborowski Władysław 980
Śmieszkowicz Wawrzyniec 1
Śmigły-Rydz Edward 224
Śniadecki Jan 652
Światopełk-Czetwertyńska Amelia ze Stadnickich 905
Światopełk-Czetwertyński Seweryn 538
Światopełk-Czetwertyński Włodzimierz 538
Świderski Leonard 264
Świdzińscy 101
Świdziński Konstanty 527
Świerczyński Wacław 872
Świerz Mieczysław 880

Świerz-Zaleski Stanisław 422
Świeykowski Emanuel 1029
Święciccy 101
Święcicki Julian Adolf 740
Świętochowski Aleksander 442
Świętochowski Andrzej 260, 271
Świrczyńska Anna 722
Świtkowski Piotr 93
Świtkowski Tomasz 929

Talko-Hryncewicz Julian 911
Tańska Zofia 264
Tapper Ruard 28
Taranczewski Wacław 727
Tarchi Tomasz 61
Tardieu Pierre François 27
Tarlé Jewgienij 653
Tarło Jan 111
Tarłowie 101
Tarnowicki Karol 133
Tarnowscy 384
Tarnowski Jan 602
Tarnowski Stanisław 831
Tatarkiewicz Władysław 161, 938, 1014
Taube 509, 997
Tchórzewski Jerzy 240, 807
Tentzel Wilhelm Ernst 95
Teodorowicz Józef 744
Terakowski Franciszek 818
Ternant Alcide-Ludovic 1079
Thevet André 305
Thiers Louis Adolphe 654
Thiéry Luc-Vincent 96
Thugutt Stanisław 209, 210, 939
Thun-Hohenstein Josefina von 711
Tokarzewski-Karaszewicz Michał 190
Tomasik Wincenty „Potok" 172
Tomorowicz Kazimierz 724
Towiański Andrzej 785
Trapszo Tadeusz 178
Trąmpczyński Wojciech 665
Trembecki Stanisław 385, 605
Trepiński Antoni 929
Trepka Ignacy 138
Trepto Józef 457
Treter Mieczysław 405, 1002
Tretiak Andrzej 406
Treuttel Jean-George 76
Troschel Adolf Eugen 285
Trzcina Walenty 822
Tuchołkowie 101
Tuhan-Taurogiński Bolesław 920
Tuliszkowski Józef 1065
Tułasiewicz W. 199
Turczynowiczowa Konstancja 708
Turkuł Ignacy 710
Turno Hipolit 802
Turnowie 802
Turowski Kazimierz Józef 513
Twardzicki Walerian 439
Twarowski Marcin 325
Tykiel Benedykt 528
Tykociński J. 801
Tyniecki Władysław 1066
Tyrowicz Tomasz 568
Tyszkiewicz Alfred 148
Tyszkiewicz Antoni 656
Tyszkiewicz Benedykt Jan 148
Tyszkiewicz Edward 148
Tyszkiewicz Eustachy 921
Tyszkiewicz Maria ze Stadnickich 1002
Tyszkiewicz Maryla 396, 397
Tyszkiewicz Róża z Branickich 148
Tyszkiewicz Samuel Fryderyk 396, 397
Tyszkiewiczowie 107
Tyzenhauz Michał Jan 119
Tyzenhauzowie 997

Uckowski A. 126
Ujejski Kornel 518
Umiński Jan Nepomucen 929
Umiński Władysław 985
Uniechowski Antoni 360, 361, 362, 363, 412
Urbanowska Zofia 893
Ursyn-Rusiecki Stanisław 512
Uszacka-Godlewska Maria 364
Uziembło Henryk 639

Vaelckeren Johann Peter 315
Valckenier Gillis Jansz 9
Venne Adriaen van de 333
Verch Samuel 16
Verdmon-Jacques Leonard de 986
Vergerio Pier Paolo 28
Verhaffelt Martin 28
Vigée Le Brun Élisabeth 392
Vincent Philippe 24
Vinci Leonardo da 408, 771
Visscher Nicolaes 316
Voragine Jacobus de 102
Vorse O'Brien Mary Heaton 224
Vostermann Lucas 321

Waga Antoni 141
Wagman Saul 801
Wajsblum Marek 532
Walezjusze 414, 536
Waliszewski Kazimierz 659
Walkiewicz Władysław 374
Walter Henryk 379
Warszawski Józef 704
Wartha Witold 459
Washington Irving 661
Wasilewska Wanda 228
Wasilewski Edmund 823
Wasilewski Zygmunt 941
Wasylewski Stanisław 392, 395, 538, 922
Waśkowski Wacław 367
Wawel-Louis Józef 999
Wawer W. 878
Wawrzkowicz Eugeniusz 908
Wazowie 498, 586
Wągrowski Mieczysław 230
Wąsowicz Józef 262
Weidmann Moritz Georg 53
Weigel Christoph 33
Weigner Stanisław 262
Weil Stanisław 1068
Weintraub M. 801
Weisenberg J.M. 801
Weiss David 385
Wellisz Leopold 343, 344, 345
Wermuth Christian 95
Werner 509
Wernerin Anna Maria 105
Werśnicki Tadeusz 119
Weryho Maria 876, 877
Wetlin Józef 746
Wettyn Karol Krystian ks. Kurlandii 242
Wettynowie 33, 105
Weyssenhoff Henryk 420
Weyssenhoff Józef 420
Wężyk Franciszek 662, 987
Wichman Joachim 318
Wicquefort Abraham de 99
Wieland Christoph Martin 100
Wieleżyński Ludwik 440
Wieliczko Maciej 561, 663
Wielopolscy 101
Wieniawa-Długoszowski Bolesław 445, 457, 459, 763
Wieniawa-Długoszowski Tadeusz 186
Wieniewska Celina 646
Wierusz-Kowalski Alfred 956
Wierzbicki Józef Stanisław 825
Wierzyński Kazimierz 826

Wietor Hieronim 72
Wietz Johann Karl 386
Wikińska D. 1035
Wiktor Jan 1030
Wilczyński Jan Kazimierz 298, 331
Wilde Oscar 759
Wilder Hieronim 78
Wilkanowicz Kazimierz Miłosz 168
Wilkońska Paulina 671
Will Andrzej 687
Willer Peter 10
Winiarski Stanisław 940
Winnicki, ppłk. 132
Wisznicki Mikołaj 476
Wiszniewski Kazimierz 287
Wiszniewski Michał 827
Wiśniewski Antoni Jakub 34
Wiśniewski Narcyz 846
Witczak-Witaczyński Narcyz 457
Witkiewicz Jan Koszczyc 641
Witkiewicz Stanisław 666, 1031, 1032, 1033
Witkiewicz Stanisław Ignacy „Witkacy" 730
Witos Andrzej 228
Witos Wincenty 443
Wittelsbach Leopold Maksymilian 944
Witten Franciszek Gedeon de 88
Wittenberg Arvid 313
Władysław II Jagiełło 602
Władysław IV Waza 44
Włoszek Tadeusz Szymon 975
Wodziccy 101
Wohl Henryk 587
Wojciech św. 85
Wojnarski Jan 168
Wojtkiewicz Adam 140
Wolbek Bogusław Kazimierz 119
Wolf kpr. 191
Wolff Witold 687
Wölfflin Heinrich 407
Wolicki Antoni 927
Wołkowicki Antoni 444
Worłowski Daniel 119
Woroniecki Adam 984
Woykowski Antoni 815
Woyniłłowicz Edward 911
Woysym-Antoniewicz Wacław 964
Woźnicki Kazimierz 739
Wójcicki Kazimierz Władysław 378, 667, 668
Wójcik Karol 773, 1021, 1033
Wójcik Stanisław 237
Wrangel Piotr 669
Wroniecki Jan 727
Wrotnowski Feliks 258, 411
Wróblewski Bohdan 365, 366
Wróblewski Walerian 670
Wujek Jakub 5, 370, 840, 841
Wybicki Józef 717, 763
Wyczółkowski Leon 1032, 1033
Wydżga Jan 811
Wysłouchowa Maria 671
Wysocki Samuel 101
Wyspiański Stanisław 422, 828, 829

Yeats William Butler 759
Yriarte Charles 1000

Zabłocka Maria 816
Zabłocka Wincenta 855
Zabłocki Franciszek 94
Zabłocki Teofil 258
Zabłocki Włodzimierz 107
Zaborowscy 144
Zaborowska Julianna 144
Zaborowski Józef 144
Zacharjasiewicz Jan 671
Zachert 509
Zadrożny Stanisław 989
Zagórowski Julian 720
Zagórski Jerzy 722
Zajkowski Andrzej 378
Zakrzewski Stanisław 672
Zakrzewski Walenty 740
Zaleski Antoni 331
Zaleski Bronisław 387
Zaleski Józef Bohdan 712, 735, 830, 831
Zaleski Marcin 298
Zaleski Antoni 380
Zalewski August 368
Zaliwski Józef 748
Załęski Grzegorz 687
Załęski Stanisław 444
Załuscy 492
Załuski Andrzej (Jędrzej) Chryzostom 537
Załuski Józef Andrzej (Jędrzej) 53
Załuski, kpt. 132
Zamoyska Jadwiga z Dzieduszyckich 631
Zamoyski Adam 673
Zamoyski Andrzej 371
Zamoyski Jan Sariusz 43
Zamoyski Jan Władysław 674
Zan Tomasz 785, 832
Zangwill Israel 388
Zaremba Zygmunt 705
Zarembianka Janina 799
Zaruski Mariusz 449
Zarzecki Adam 930
Zasada Mieczysław „Wrzos" 172
Zastawniak Franciszek 1034
Zawadzki Adam 574
Zawadzki Antoni 211
Zawadzki Józef 523, 574, 771
Zawadzki Piotr 35
Zawistowska Kazimiera 741
Zawisza Artur 461
Zawiszyna-Dowgiałło Celina 776
Zbigniewski Prokop 607
Zechenter Witold 878
Zegadłowicz Emil 726, 731
Zeltner Piotr 322
Zeyer Julius 806
Zielan-Zieliński Stefan 190
Zieliński Józef 924
Zieliński Zygmunt 451
Zielonka Ludwik Jastrzębiec 675
Zienkowicz Leon 833
Zimmerman Michael 25
Zinserling Borys 935
Ziółek Zygmunt 690
Zjawiński Bolesław 395, 422, 989, 1017
Zoll Fryderyk 911
Zuber Hugo 454
Zucchi Lorenzo 105
Zwierzyński Aleksander 925
Zwoliński Mikołaj 464
Zwoliński Stefan 894
Zwoliński Tadeusz 894, 895
Zygmunt I Stary 50, 550, 589
Zygmunt II August 50, 63, 72, 107, 108, 399, 550, 557, 571, 604, 605
Zygmunt III Waza 65, 78, 247, 306, 207, 550
Zyndram-Maszkowski Karol 192

Żarnowski Jan 1014
Żegota Pauli 607
Żeromski Stefan 481, 665, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 915, 959
Żmuda Alfred 754, 860
Żółkiewski Stanisław 602
Żółkowski Aleksander 548
Żuk-Skarszewski Tadeusz 422
Żuliński Józef Anzelm 899
Żuławski Jerzy 763
Żuławski Mirosław 677
Żurowski Józef 1014
Żychliński Teodor 516

BIBLIOGRAFIA

Banach A. Polska książka ilustrowana 1800-1900. Kraków 1959
Benezit E. Dictionnaire critique et documentaire des peintres, sculpteurs, dessinateurs et graveurs. T. 1-8. Paris 1966
Block J. C. Jeremias Falck. Sein Leben und seine Werke. Wien 1890
Broecke M. P. R. van den. Ortelius Atlas Maps. Westrenen 1996
Buła J. Katalog kalendarzy polskich od XVI do XVIII wieku w zbiorach Biblioteki Czartoryskich. Kraków 1994
Centralny katalog zbiorów kartograficznych w Polsce. Z. 1-5. Wrocław 1982-1983
Chojnacki W. Bibliografia zwartych i ulotnych druków konspiracyjnych wydanych na ziemiach polskich pod okupacją niemiecką w latach 1939-1945. Warszawa 2005
Chwalewik E. Zbiory polskie… T. 1-2. Warszawa-Kraków 1926-1927
Cieślewski T. syn. Władysław Skoczylas. Warszawa 1934
(Czapski). Spis rycin przedstawiających portrety przeważnie osobistości polskich w zbiorze Emeryka hrabiego Hutten-Czapskiego w Krakowie. Kraków 1901
Czarnocka K. Półtora wieku grafiki polskiej. Warszawa 1962
Czerner O. Wrocław na dawnej rycinie. Wrocław 1989
Dworsatschek M. Imago Silesiae z kolekcji T. Niewodniczańskiego. Wrocław 2002
Estreicher K. Bibliografia polska. T. 1-35. Kraków 1870-2008
Gocel L. Przypadki Jej Królewskiej Mości Książki. Wrocław 1963
Grońska M. Grafika w książce, tece i albumie. Wrocław 1994
Grońska M. Nowoczesny drzeworyt polski. Wrocław 1971
Grzegorczyk P. Index lexicorum poloniae. Bibliografia słowników polskich. Warszawa 1967
[H. C.] – Hain L., Copinger W.A., Repertorium bibliographicum
Hleb-Koszańska H. Kotwiczówna M. Bibliografia utworów Joachima Lelewela. Wrocław 1952
Imago Poloniae. Dawna Rzeczpospolita na mapach, dokumentach i starodrukach w zbiorach Tomasza Niewodniczańskiego. Oprac. K. Kozica, J. Pezda. Warszawa 2002
[I. P.] – Inkunabuły w Bibliotekach Polskich. Pod red. A. Kaweckiej-Gryczowej. t. 1-2, Wrocław 1970-1993
Iwanoyko E. Jeremiasz Falck Polonus. Poznań 1952
Jäger E. Prussia-Karten 1542-1810. Weissenhorn 1982
Jan Feliks Piwarski. Rysunki – grafika. Warszawa 1961
Katalog polskiego plakatu wojskowego (Poland first to fight). Warszawa 2002
Katalog portretów osobistości polskich i obcych w Polsce działających. T. 1-8. Warszawa 1990-1998
Katalog zbiorów Ludwika Gocla. T. 1-3. Warszawa 1975-1987
Kieniewiczowa G. Pamiątki powstań narodowych. Warszawa 1988
Koeman's Atlantes Neerlandici. T. 1-4. Amsterdam 1970
Kozica K., Pezda J. Dantiscum emporium totius Europae celeberrimum. Gdańsk i Bałtyk na mapach, widokach oraz dokumentach ze zbiorów Tomasza Niewodniczańskiego. Gdańsk 2005
Kozłowski E. Bibliografia powstania styczniowego. Warszawa 1964
Krassowska B., Grefkowicz A. Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939. Warszawa 1995
Krogt P. van der. Koeman's Atlantes Neerlandici. T. 1-3. Westrenen 1997-2003
Łomnicka-Żakowska E. Graficzne portrety Augusta II i Augusta III Wettynów. Warszawa 1997
Łysiak W. Patriotyczne Empireum Bibliofilstwa czyli Przewodnik po terenach łowieckich Bibliofilandii tudzież sąsiednich mocarstw. T. 1-2. Warszawa 2004
Miłośnicy grafiki i ich kolekcje w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie. Katalog wystawy 2006
Mojski P. Cartographia Rappersviliana Polonorum. Rapperswil 1995
Nowy Korbut. Bibliografia Literatury Polskiej. T. 1-17

Opałek M. Litografia lwowska. Wrocław 1958
Pietrzak A. „Czarodziej rylca". Wystawa w sto dziesiątą rocznicę urodzin Stefana Mrożewskiego 1894-1975. Bibl. Narodowa styczeń – marzec 2004. Warszawa 2004
Plakat polski (pod red. J. Waśniewskiego). Warszawa 1972
Pokorzyńska E. Z dziejów introligatorstwa warszawskiego XIX i 1. połowy XX wieku. Katowice 2009.
Polski Słownik Biograficzny. 1935-2009
Portret królewski w grafice. Warszawa 1925
Rastawiecki E. Słownik rytowników polskich. Poznań 1886
Rylska I. Grafika polska w latach 1901-1939. Katalog zbiorów Muzeum Narodowego. Wrocław 1983
Semkowicz A. Wydania dzieł Adama Mickiewicza w ciągu stulecia. O wydaniach ogłoszonych za życia poety 1822-1855. Gawęda bibliofilska. Lwów 1926
Słownik artystów polskich i obcych w Polsce działających. T. 1-8. Wrocław 1971-2007
Stamperia Polacca. Florencka i nicejska Oficyna Drukarska Samuela Tyszkiewicza [Katalog wystawy]. Warszawa 2009
Szaniawska L. Mapy ziem polskich wydane przez Karola Fleminga w zbiorach Biblioteki Narodowej. 1998
Szeliga J. Mapy ziem I Rzeczypospolitej w atlasach Biblioteki Gdańskiej PAN. Warszawa 1993
Tessaro-Kosimowa I. Warszawa w starych albumach. Warszawa 1978
Thieme U., Becker F. Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart. Leipzig 1907-1950
Tooley R. V. English books with coloured plates 1790 to 1860. Folkestone (England) 1973
Tooley's dictionary of mapmakers. Nowy Jork 1979
Wardzińska K. Dawne widoki Warszawy. Warszawa 1958
Widacka H. Jan III Sobieski w grafice XVII i XVIII wieku. Warszawa 1987
Zakrzewska-Śnieżko Z. Gdańsk w dawnych rycinach. Wrocław 1985

WYKAZ SKRÓTÓW

acc. = accessit (współwydane/y)
adl. = adligat (współoprawne/y)
akw. = akwaforta
b.a. = bez autora
b.m. = bez miejsca wydania
b.r. = bez roku wydania
b.w. = bez wydawcy
bibl. = bibliografia
bp = biskup
brosz. = broszura
ded. = dedykacja
drzew. = drzeworyt/ów
E. = Estreicher
egz. = egzemplarz
faksym. = faksymile, faksymilia
fot. = fotografie
ilustr. = ilustracje
j.w. = jak wyżej
k. = kart/a
k.tyt. = karta tytułowa
kart. = kartonowa/e
kolor. = kolorowany/a/e
litogr. = litografia
łac. = łaciński/a/e
marm. = marmoryzowany/a/e
miedz. = miedzioryt/y
m.in. = między innymi
nakł. = nakładca
nlb. = nieliczbowane
obcięty/a = rycina obcięta do odcisku płyty, bez marginesów
opr. = oprawa
pap. = papier
perg. = pergamin
pl. = plansza, karta
pł. = płótno
p.-p. = passe-partout
piecz. = pieczęć
płsk. = półskórek
portr. = portret
ppł. = półpłótno
pperg. = półpergamin
prow. = proweniencja
reper. = reperowany/a
ryc. = ryciny/a
rys. = rysował
ryt. = rytował
s. = strony/a
supereksl. = superekslibris/y
sygn. = sygnował/sygnatura
szp. = szpalta
t. = tom
tabl. = tablica/e
tłocz. = tłoczenia
wol. = wolumin/y
współcz. = współczesna
współpr. = współoprawny
wyd. = wydanie/wydał
wyk. = wykonał
złoc. = złocenia

Antykwariaty Warszawskie LAMUS

ul. Nowomiejska 7 ul. Sandomierska 23

www.lamus.pl (22) 848 16 39 info@lamus.pl

LAMUS

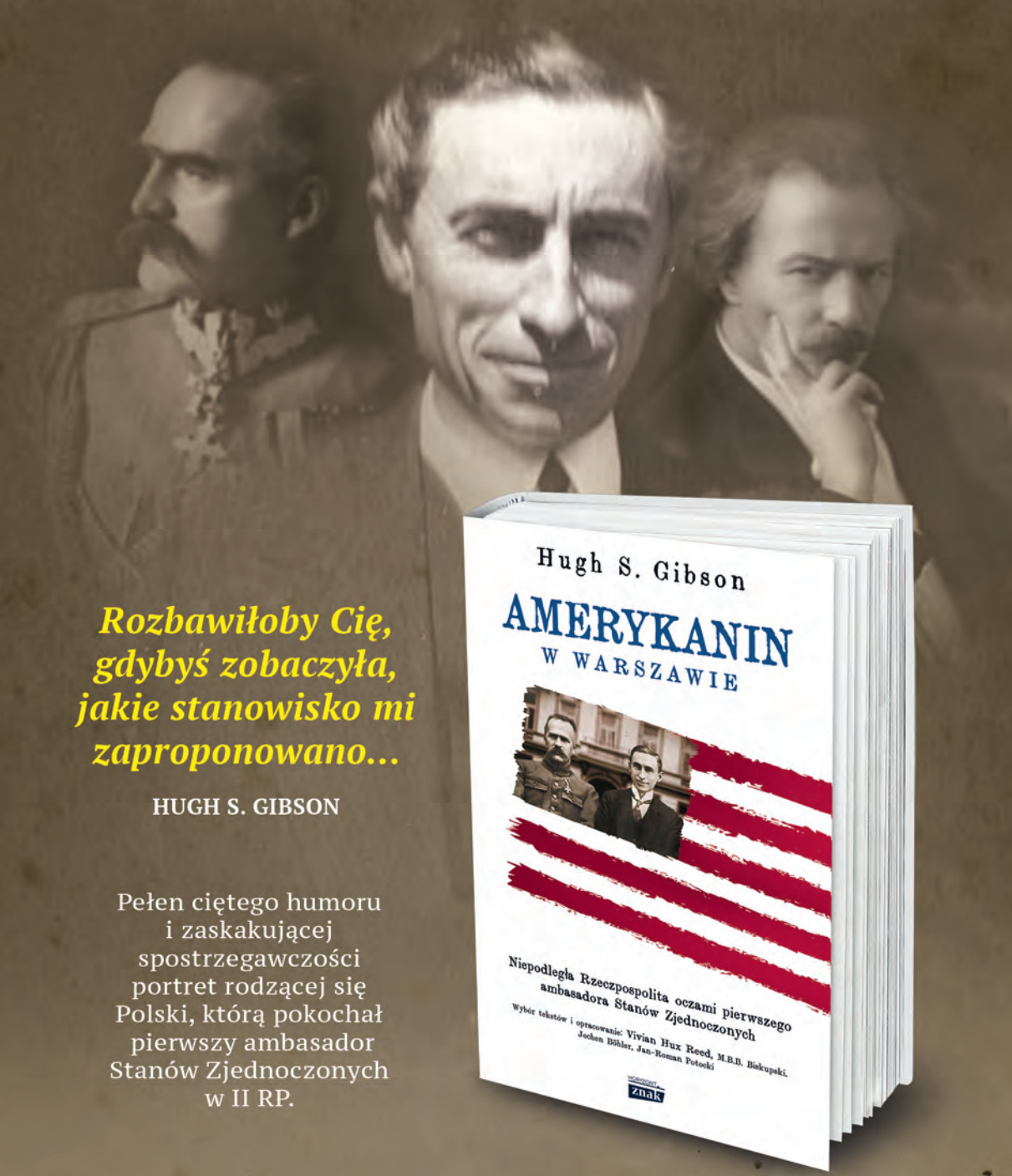
artinfo.pl

notowania aukcyjne
relacje z wystaw i targów
indeks galerii i artystów
oferty galerii
aukcje internetowe

portal rynku sztuki

www.artinfo.pl

Rozbawiłoby Cię, gdybyś zobaczyła, jakie stanowisko mi zaproponowano…

HUGH S. GIBSON

Pełen ciętego humoru i zaskakującej spostrzegawczości portret rodzącej się Polski, którą pokochał pierwszy ambasador Stanów Zjednoczonych w II RP.